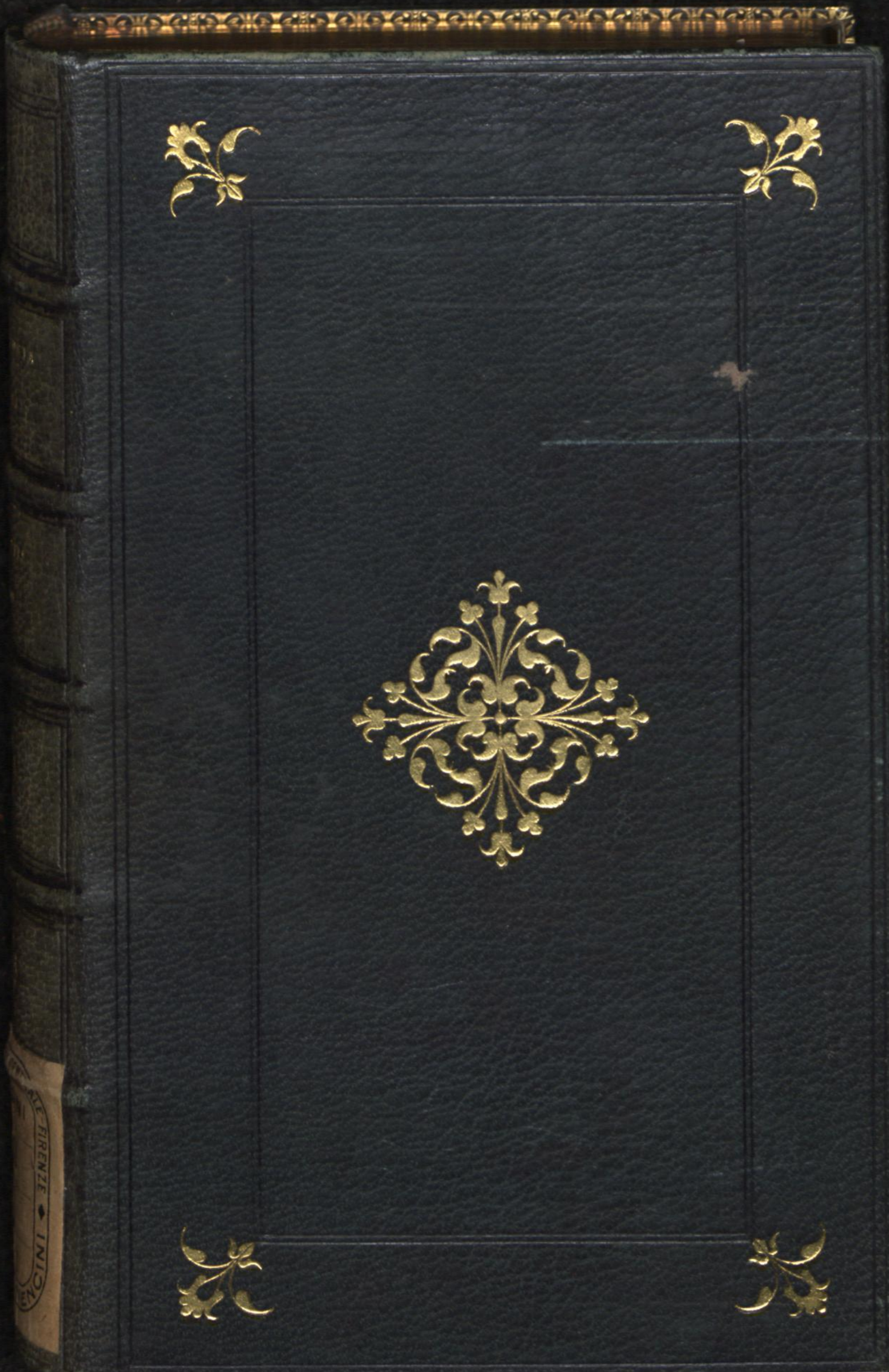
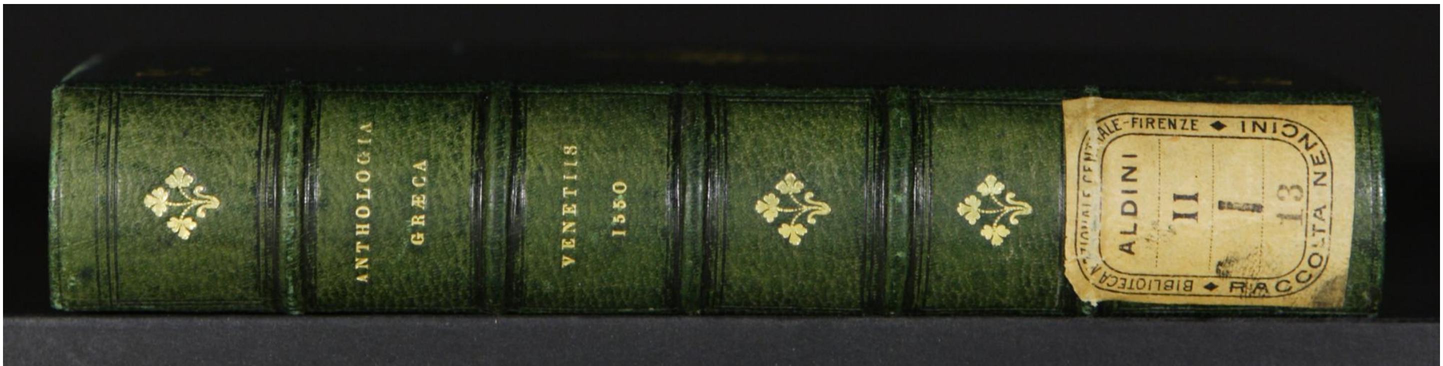
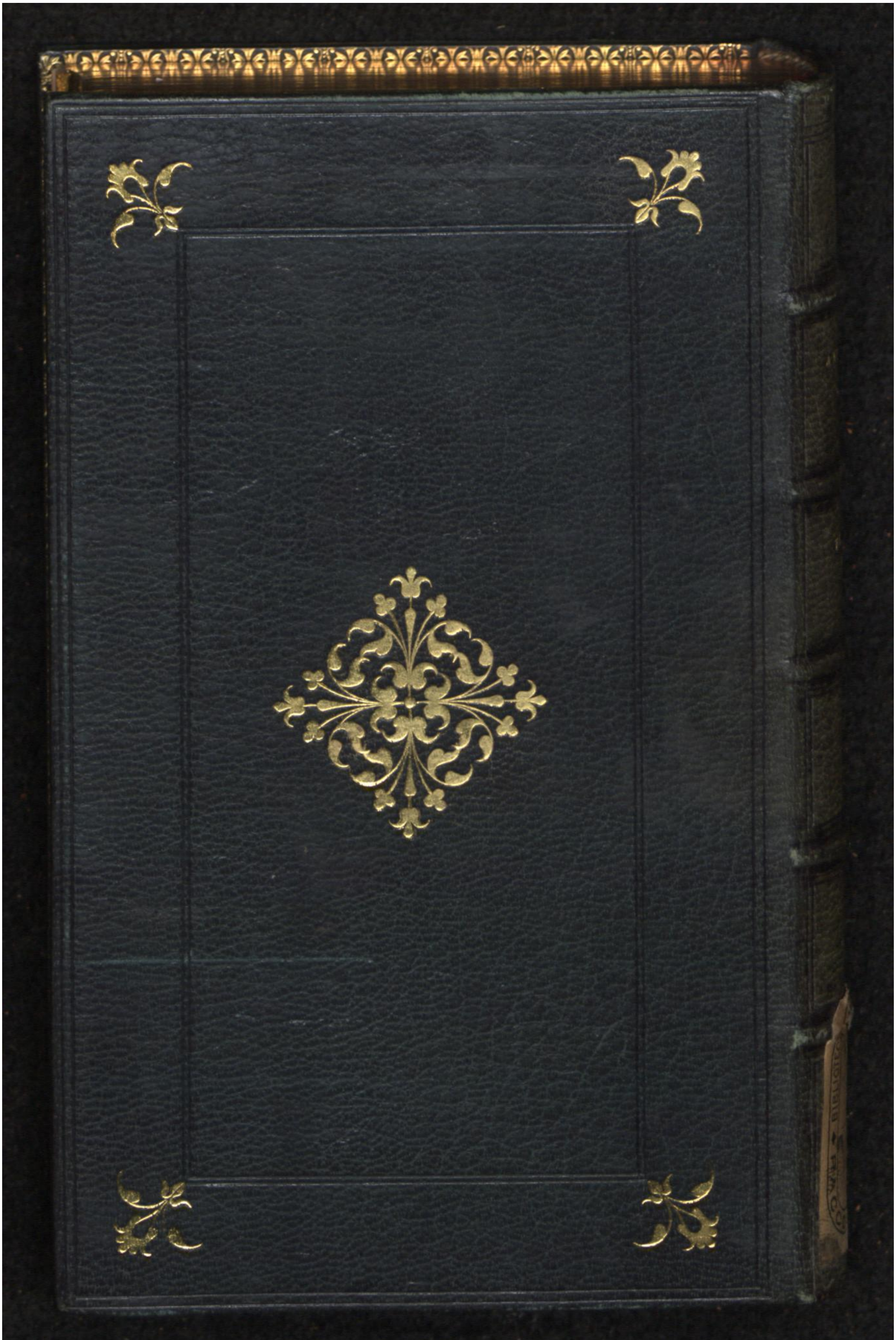
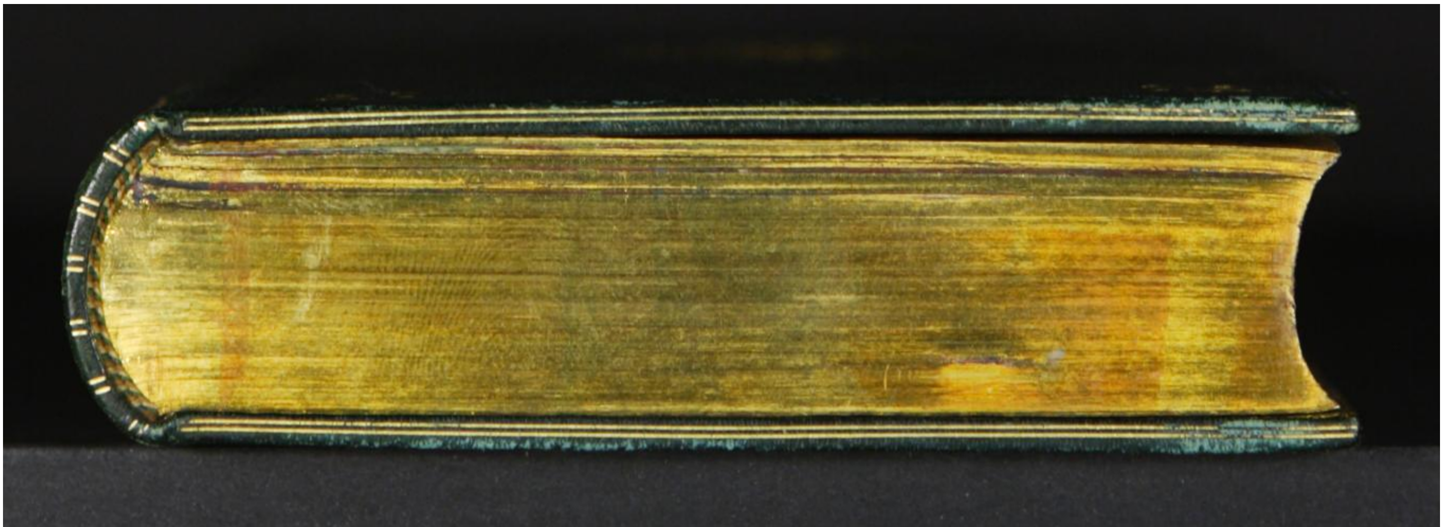
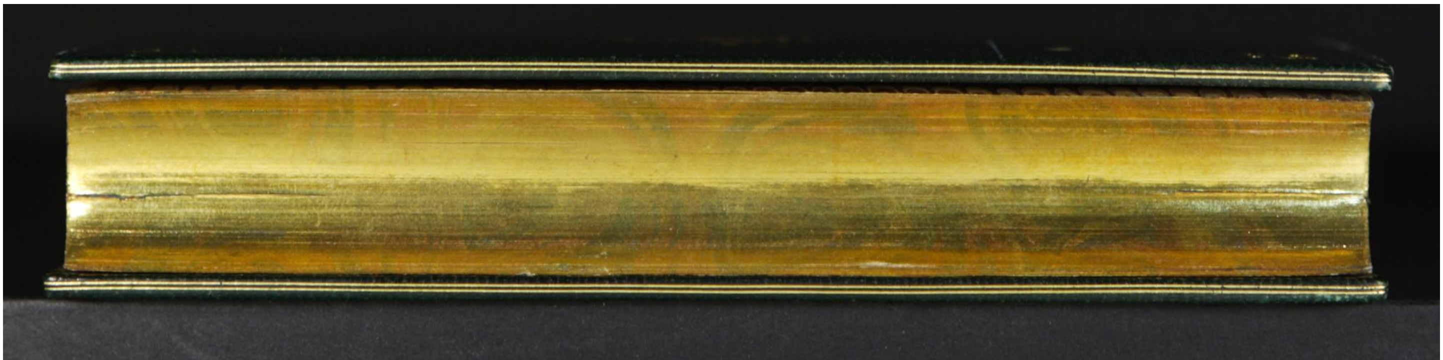

ANTHOLOGIA
GRÆCA
VENETIIS
1550
ALDINI
II
13

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

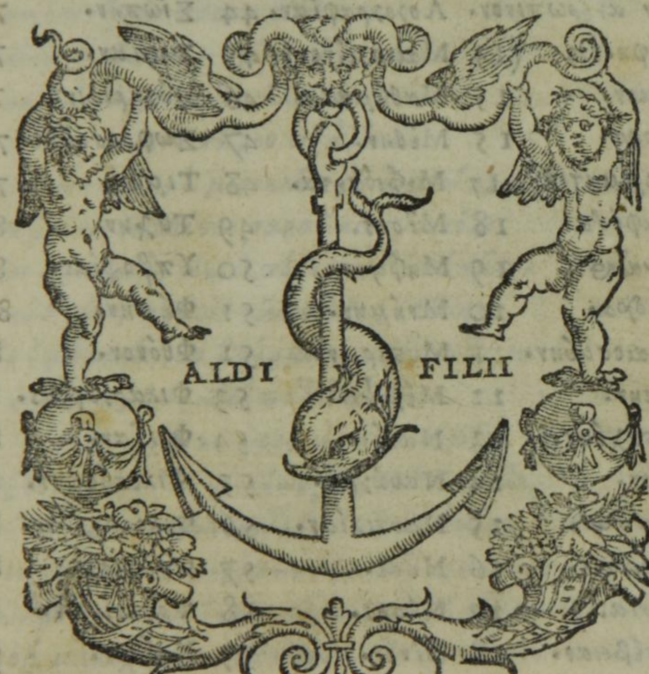
ἀρχαίοις συντεθειμένων σοφοῖς ἐπὶ δια-
φόροις ὑποθέσεσιν, εἰς ἑπτὰ
τμήματα διῃρημένη.

FLORILEGIVM DIVERSORVM EPIGRAMMATUM

in septem libros distinctum, diligenti castigatione emendatum.

CVI NONNVLLA NVPER INVENTA *epigrammata in fine adiecta sunt,*

VNA' CVM INDICE TAM RERVM, *quàm auctorum copiosissimo.*

VENETIIS, APVD ALDI
FILIOS, M. D. L.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ· Α· Τμήματος· Ε.

ΑΡΧΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΕΣ-ΣΑΡΑΣ ΑΓΩΝΑΣ. Ι

Εσσαρές εἰσιν ἀγῶνες ἀν' Ἑλλάδα· τέσσα-
ρες ἱροί·
οἱ δύο μὲν θνητῶν, οἱ δύο δ' ἀθανάτων·
Ζηνός· Λητοΐδαο· Παλαίμονος· Ἀρχεμόροιο
ἆθλα δὲ τῶν, κότινος· μῆλα· σέλινα· πίτυ:·

Διοτίμου εἰς Ἡρακλῆν, καὶ Ἀνταῖον·

Τὰν ἥβαν ὅδ' ἄεθλα πάλας ἤσκησε κραταιᾶς
ἅτε Ποσειδῶνος, καὶ Διὸς ἁ γενεά·
κεῖται δ' ἔσφιν ἀγὼν οὐ χαλκέου ἀντὶ λέβητος,
ἀλλ' ὅστις ζωὰν οἴσεται, ἢ θάνατον·
Ἀνταίου τὸ πτῶμα· πρέπει δ' Ἡρακλέα νικᾶν
τὸν Διός· Ἀργείων ἁ πάλα, οὐ Λιβύων·

Ἀντιπάτρου εἰς Ἀρίαν·

Ὁ σταδιεὺς Ἀρίης ὁ Μενεκλέος, οὐ κατελέγχει
Περσέα σὸν κτίστην, Ταρσὲ Κίλισσα πόλι·
Τοῖοι γὰρ παιδὸς πτηνοὶ πόδες, οὐδ' ἂν ἐκείνῳ·
οὐδ' αὐτὸς Περσεὺς νῶτον ἔδειξε θέων·
ἢ γὰρ ἐφ' ὑσπλήγγων, ἢ τέρμασιν εἶδέ τις ἄκρου
ἠΐθεον· μέσσῳ δ' οὔποτ' ἐνὶ σταδίῳ·

Λέοντος φιλοσόφου εἰς τὸ μονημέριον.

Τοξότα Πιερίδων μεδέων, ἑκατηβόλε Φοῖβε,
εἰπὲ κασιγνήτῃ κρατεροὺς ἵνα θῆρας ἐγείρῃ,
ὄσσον ἐπιψαῦσαι μερόπων δέμας, ὄσσον ἀῦσαι
λαῶν τερπομένων ἱερὸν στόμα. μὴ δὲ νοήσω
Ζηνὸς μειλιχίοιο λαχὼν θρόνον, ἀνέρος οἶτον.

Ἀντιπάτρου.

Ταύρου βαρὺ στένοντα, καὶ σιδαρέους

ἄτλαντος ὤμους, καὶ κόμαν ἡρακλέους,
σεμνάν θ᾽ ὑπήναν, καὶ λέοντος ὄμματα,
μιλησίου γίγαντος, οὐδ᾽ ὀλύμπιος
ζεὺς ἀπομήκους εἶδεν, ἄνδρας ἡνίκα
πυγμὴν ἐνίκα Νικοφῶν ὀλύμπια.

Δαμαγήτου.

Οὔτ᾽ ἀπὸ μεσσάνας, οὔτ᾽ ἀργόθεν εἰμὶ παλαιστάς·
σπάρτα μοι σπάρτα κυδιάνειρα πατρίς.
κεῖνοι τεχνάεντες· ἔγωγε μὲν ὡς ἐπέοικε
τοῖς λακεδαιμονίων παισὶ, βίᾳ κρατέω.

Σιμωνίδου.

Γνῶθι θεόκριτον προσιδὼν τὸν ὀλυμπιονίκαν,
παῖδα παλαισμοσυνᾶς δεξιὸν ἡνίοχον,
κάλλιστον μὲν ἰδεῖν, ἀθλεῖν δ᾽ οὐ χείρονα μορφῆς,
ὃς πατέρων ἀγαθῶν ἐστεφάνωσε πόλιν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἴσθμια, καὶ πυθοῖ, Διοφῶν ὁ Φίλωνος ἐνίκα,
ἅλμα. ποδωκείην. δίσκον. ἄκοντα. πάλην.

ΕΙΣ ΑΜΠΕΛΟΝ. Φιλίππου. 2

Τίς σε πάγος δυσέρημος, ἀνήλιος, ἐξέθρεψεν,
ἢ βορέου σκυθίης, ἄμπελον ἀγριάδα,
ἢ κελτῶν νιφοβλῆτες ἀεὶ κρυμώδεες ἄλπεις,
τῆς τε σιδηροτόκου βῶλος ἰβηριάδος;
ἢ τοὺς ὀμφακοραγᾶς ἐγείναο τοὺς ἀπεπάντους
βότρυας, οἳ στυφελὴν ἐξέχεον σταγόνα.
δίζημαι λυκόργε τεὰς χέρας, ὡς ἀπὸ ῥίζης
κλήματος ὠμοτόκου βλαστὸν ὅλον θερίσῃς.

Ἀδήλου.

Τίς τοῦτ᾽ ἀκηδέστως οἰνοτρόφον ὄμφακα βάκχου

ἀνὴρ ἀμπελίνου κλήματος ἐξέταμεν.
χείλεα δὲ συρφθεὶς, ἀπό μιν βάλεν, ὡς ἂν ὁδίταις
εἴη νιαζόμενος ἡμιδαὴς σκύβαλον.
εἴη οἱ διόνυσος ἀνάρσιος οἷα λυκούργῳ,
ὅττι μιν αὐξομένην ἔσβεσεν εὐφροσύνην.
τοῦδε γὰρ ἂν τάχα τίς διὰ πώματος, ἢ πρὸς ἀοιδὰς
ἤλυθεν, ἢ γόου κῆδος ἔχε λύσιν.

ΕΙΣ ΑΝΑΘΗΜΑΤΑ. Λεωνίδου. 3

Οὐκ ἐμὰ ταῦτα λάφυρα. τίς ὁ θριγκοῖσιν ἀνάψας
ἄρηος, ταύτην ταν ἄχαριν χάριτα.
ἄκλαστοι μὲν κῶνοι, ἀναίμακτοι δὲ γανῶσαι
ἀσπίδες, ἄκλαστοι δ' αἱ κλαδαραὶ κάμακες.
αἰδοῖ πάντα πρόσωπ' ἐρυθαίνομαι. ἐκ δὲ μετώπου
ἱδρὼς πιδύων, στῆθος ἐπισταλάει.
παστάδα τίς τοιοῖσδε, καὶ ἀνδρεῶνα, καὶ αὐλὰν
κοσμείτω καὶ τὸν νυμφίδιον θάλαμον.
ἄρευς δ' αἱματόεντα διωξίπποιο λάφυρα
νηὸν κοσμοίη. τοῖς γὰρ ἀρεσκόμεθα.

Ἀντιπάτρου εἰς τὸ αὐτό.

Τίς θέτο μαρμαίροντα βοάγρια, τίς δ' ἀφόρυκτα
δούρατα καὶ ταύτας ἀρραγέας κόρυθας,
ἀγκρεμάσας ἄρηϊ μιάστορι κόσμον ἄκοσμον;
οὐκ ἀπ' ἐμῶν ῥίψει ταῦτά τις ὅπλα δόμων;
ἀπτολέμων τάδ' ἔοικεν ἐν οἰνοπλῆξι τεράμνοις
κεῖσθαι οὐ θριγκῶν ἀνδρὸς ἐνυαλίου.
σκῦλά μοι ἀμφίδρυπτα καὶ ὀλλυμένων ἅδε λύθρος
ἀνδρῶν, εἴπερ ἐγὼ ὁ βροτολοιγὸς ἄρης.

Μνασάλκου τῇ ἀφροδίτῃ.

Ἀσύρ γέ τί τοι ὧδε παρ' ἀφρογένειαν ὄρουσας;

τί ποτ' ἀπὸ ποιμενίου χείλεος ᾠδὰ πάρῃ;
οὔτοι πρῶνες ἔθ' ᾠδ', οὐδ' ἄγκεα. πάντα δ' ἔρωτες,
καὶ πόθος. ἀλλ' ἀγρία μοῦσ' ἀνόρει νέμεται.

Ἑρμοκρέοντος ταῖς νύμφαις.

Νύμφαι ἐφυδριάδες, ταῖς, Ἑρμοκρέων τάδε δῶρα
εἴσατο, καὶ καλλινάου πίδακος ἀντιάσας,
χαίρετε, καὶ στείβοιτ' ἐρατοῖς ποσὶν ὑδατόεντα
τόνδε δόμον, καθαροῦ πιμπλάμεναι πόματος.

Λεωνίδου τοῖς ἀγρόταις θεοῖς.

Αὔλια, καὶ νυμφέων ἱερὸς πάγος, αἵ θ' ὑπὸ πέτρῃ
πίδακες, ἥ θ' ὕδασιν γειτνιέουσα πίτυς,
καὶ σὺ τετράγλωχιν μηλοσόε μαιάδος ἑρμᾶ,
ὅστε τὸν αἰγιβότην πὰν, κατέχεις σκόπελον,
ἵλαοι τὰ ψαιστὰ, τό, τε σκύφος ἔμπλειον οἴνης
δέξασθ', αἰακίδεω δῶρα νεοπτολέμου.

ΕΙΣ ΑΝΑΠΗΡΟΥΣ.

Φιλίππου, οἱ δὲ, Ἰσιδώρου. 4

Πηρὸς ὁ μὲν γυίοις, ὁ δ' ἄρ' ὄμμασιν. ἀμφότεροι δὲ
εἰς αὑτοὺς τὸ τύχης ἐνδεὲς ἠράνισαν.
τυφλὸς γὰρ λιπόγυιον ἐπωμάδιον βάρος αἴρων,
ταῖς κείνου φωναῖς ἀτραπὸν ὀρθοβατεῖ.
πάντα δὲ ταῦτ' ἐδίδαξε πικρὴ πάντολμος ἀνάγκη,
ἀλλήλοις μερίσαι τοὐλλιπὲς εἰς ἔλεον.

Λεωνίδου εἰς τὸ αὐτό.

Τυφλὸς ἀλητεύων χωλὸν πόδας ἠέρταζεν,
ὄμμασιν ἀλλοτρίοις ἀντερανιζόμενος.
ἄμφω δ' ἡμιτελεῖς πρὸς ἑνὸς φύσιν ἡρμόσθησαν,
τοὐλλιπὲς ἀλλήλοις ἀντιπαρασχόμενοι.

Εἰς τὸ αὐτὸ Πλάτωνος νεωτέρου.

Ἀνέρα τίς λιπόγυιον, ὑπὲρ νώτοιο λιπαυγὴς

ἦγε, πόδας χρήσας, ὄμματα χρησάμενος.

Ἀντιφίλου εἰς τὸ αὐτό.

Ἄμφω μὲν πηροί, καὶ ἀλήμονες· ἀλλ' ὁ μὲν, ὄψεις,
ὃς δὲ, βάσεις. ἄλλου δ' ἄλλος ὑπηρεσίη.
τυφλὸς γὰρ χωλοῖο κατωμάδιον βάρος ἄρας,
ἀτραπὸν ὀθνείοις ὄμμασιν ἀκροβατεῖ.
ἡ μία δ' ἀμφοτέροις ἤρκει φύσις. ἐν γὰρ ἑκάστῳ
τοὐλλιπὲς, ἀλλήλοις εἰς ὅλον ἠράνισαν.

Εἰς ἡμίξηρον αἰτήσαντα Ἀδριανὸν
τὸν βασιλέα τροφήν.

Ἥμισύ μου τέθνηκε. τὸ δ' ἥμισυ λιμὸς ἐλέγχει.
σῶσόν μου βασιλεῦ μουσικὸν ἡμίτονον.

Ἀπόκρισις τοῦ βασιλέως.

Ἀμφοτέρους ἀδικεῖς, καὶ πλουτέα, καὶ φαέθοντα,
τὸν μὲν, ἔτ' εἰσορόων, τοῦ δ' ἀπολειπόμενος.

Ἀντιφίλου εἰς τυφλὸν ἀναβάντα
εἰς τὸ ἐν ἐλευσῖνι ἱερὸν,
καὶ ἀναβλέψαντα.

Σκίπων με πρὸς νηὸν ἀνήγαγεν ὄντα βέβηλον
οὐ μούνον τελετῆς, ἀλλὰ καὶ ἠελίου.
μύστην δ' ἀμφοτέρων με θεαὶ θέσαν. οἶδα δ' ἐκείνῃ
νυκτὶ, καὶ ὀφθαλμῶν νύκτα καθηράμενος.
ἀσκίπων δ' εἰς ἄστυ κατέστιχον, ὄργια δηοῦς
κηρύσσων γλώσσης ὄμματι τρανοτέρῳ.

Ἐρυκίου.

Αὖχά τοι ἐκτάμνοντι γεράνδρυα κάμμορε μείδων,
φωλὰς ἀραχναίη σκαιὸν ἔτυψε πόδα,
νειόθεν ἀντιχάσασα. χύδην δ' ἔβρυξε μελαίνη
σηπεδόνη χλωρὴν σάρκα, καὶ ἀστραγάλους.
ἐτμήθη δ' ἀπὸ τῆς, στιβαρὸν γόνυ, καί σε κομίζει

μοσυνόποδα, βλωθρῆς σκηπάνιον κοτίου.

ΕΙΣ ΑΝΔΡΙΑΝ, ΚΑΙ ΑΝΔΡΕΙΟΥΣ.

Ἄδηλον. εἰς Λάκαιναν. 5

Γυμνὸν ἰδοῦσα λάκαινα παλίντροπον ἐκ πολέμοιο
παῖδ' ἑὸν ὡς πάτραν ὠκὺ ἰέντα πόδα,
ἀντίη ἀΐξασα, δι' ἥπατος ἤλασε λόγχην,
ἄρρενα ῥηξαμένη φθόγγον ἐπὶ κταμένῳ·
ἀμήτριον σπάρτας εἶπεν γένος, ἔρρε πρὸς ᾅδαν,
ἔρρ', ἐπεὶ ἐψεύσω πατρίδα, καὶ γενέταν.

Εἰς τὸ αὐτὸ Παλλαδᾶ.

Φεῦγε λάκων ποτὲ δῆριν· ὑπαντιάσασα δὲ μήτηρ,
εἶπε, κατὰ στέρνων ἆορ ἀνασχομένη,
ζώων μὲν, σέο ματρὶ διαμπερὲς αἶσχος ἀνάπτεις,
καὶ κρατερᾶς σπάρτας πάτρια θεσμὰ λύεις·
ἢν δὲ θάνῃς παλάμῃσιν ἐμαῖς, μάτηρ μὲν ἀκούσω
δύσμορος, ἀλλ' ἐν ἐμῇ πατρίδι σωζομένα.

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου, ὅμοιον.

Μήτηρ τῆα λιπόντα μάχην μετὰ πότμον ἑταίρων
ἔκτανεν, ὠδίνων μνῆστιν ἀνηναμένη·
καὶ γὰρ γνήσιον αἷμα διακρίνει λακεδαίμων,
ἀλκῇ μαρναμένων, οὐ γενεῇ βρεφέων.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ Εἰς τὸν
ἄιαντος λίθον.

Μή με τὸν αἰάντειον ἀνοχμάσειας ὁδῖτα
πέτρον, ἀκοντιστὴν στήθεος ἐκχρήου.
εἰμὶ μέλας, ῥηχύς τε. σὺ δ' εἴρεο θεῖον ὅμηρον,
πῶς τὸν πριαμίδην ἐξεκύλισα πέδῳ.
νῦν δὲ μόλις βαιόν με παροχλίζουσιν ἀρούρης
ἄνθρωποι, γενεῆς αἴσχεα λευγαλέης.

ἀλλά μέ τις κρύψειεν ἐπὶ χθονός· αἰδέομαι γὰρ,
παίγνιον οὐτιδανοῖς ἀνδράσι γιγνόμενος.

Εἰς Γερμανικὸν, Βάσσου.

Οὔρεα Πυρηναῖα, καὶ αἱ βαθυάγκεες ἄλπεις·
αἱ ῥήνου προχοὰς ἐγγὺς ἀποβλέπετε,
μάρτυρες ἀκτίνων, γερμανικὸς ἃς ἀνέτειλεν,
ἀστράπτων κελτοῖς πουλὺν ἐνυάλιον·
οἱ δ' ἄρα δουπήθησαν ἀολλέες. εἶπε δ' ἐνυὼ
ἄρει, τοιαύταις χερσὶν ὀφειλόμεθα.

Εἰς Ῥώμην, Κριναγόρου.

Οὐδ' ἢν ὠκεανὸς πᾶσαν πλημμῦραν ἐγείρῃ,
οὐδ' ἢν γερμανίη ῥῆνον ἅπαντα πίῃ,
ῥώμης οὐδ' ὅσον βλάψει σθένος, ἄχρι κε μίμνῃ
δεξιὰ σημαίνειν καίσαρι θαρσαλέη.
οὕτω καὶ ἱεραὶ ζηνὸς δρύες ἔμπεδα ῥίζας
ἑστᾶσιν· φύλλων δ' αὖα χέουσ' ἄνεμοι.

Παρμενίωνος.

Τὸν γαίης, καὶ πόντου ἀμειφθείσαισι κελεύθοις,
ναύτην ἠπείρου, πεζοπόρον πελάγευς,
ἐν τριακοῖς δοράτων ἑκατοντάσιν ἔστυγεν ἄρης
σπάρτης. αἰσχύνεσθ' οὔρεα, καὶ πελάγη.

Αρχίου.

Ον πόλεμος δεδιὼς οὐκ ὤλεσε, νῦν ὑπὸ νούσου
θλίβομαι. ἐν δ' ἰδίῳ τήκομ' ὅλως πολέμῳ.
ἀλλὰ διὰ στέρνων ἴθι φάσγανον· ὡς γὰρ ἀριστεὺς
θνήξομ', ἀπωσάμενος καὶ νόσον ὡς πόλεμον.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους πύρρος
ἐπιβὰς τῆς τροίας.

Μόχθος ἐμοῦ γενετῆρος ἀμύμονος, οὐ τέλος εὗρεν.
αὐταρ ἐγὼ τρώεσσι φόνον πάντεσσι κορύσσων

ἤλυθον· ἠνορέῃ γὰρ ὑπέρτερον εὖχος ἀείρω.
καὶ Πρίαμον βασιλῆα, καὶ οὓς προλέλοιπεν ἀχιλλεὺς,
πάντας ὁμοῦ κατὰ μῶλον ἐμὸν μένος οἶδεν ὀλέσσαι.
καὶ τροίης πτολίεθρον ἀρήϊον ἐξαλαπάξω,
καὶ δαναοῖς δηιέτηρον ἐμὸν δόρυ μόχθον ἀνήσει.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους δηϊδάμεια, τοῦ πύρρου πορθήσαντος τὴν τροίαν.

Πᾶσαν ἐμῆς κραδίης χαλεπὴν ἀπέπαυσας ἀνίην,
ὑμετέρου γενετῆρος ἀχιλλέος εἵνεκα πότμου.
ὃν τροίη στονόεσσα κατέκτανεν· ἀλλὰ σὺ πᾶσαν
ἴλιον ἐξαλάπαξας· ἐελδομένοισι δ' ἀχαιοῖς,
ἄφθιτον ὤπασας εὖχος, ὃ μὴ δηιέτηρος ἐνυοῦς
πάντεσι μαρναμένοις δαναοῖς χρόνος εὗρεν ἀνύσσαι.

Τίνας ἂν ἀγαμέμνων, ὁπλισθέντος ἀχιλλέως.

Ιλιος ὀφρυόεσσα κατήριπεν· ἄρτι δὲ πᾶσαν
ληϊδίην δαναοῖσι θεὸς πόρεν, ὁππότ' ἀχιλλεὺς
μῆνιν ἀπορρίψας φθισήνορα, χεῖρα κορύσσει.

Τίνας ἂν ἕκτωρ, ὁπλισθέντος τοῦ αὐτοῦ.

Πηλείδην κοτέουσα πάλιν θώρηξεν ἀθήνη,
ἔντεσιν ἀθανάτοισι· τί ῥίγιον ἔσσεται ἄλγος
αἰνομόροις τρώεσσι, καὶ ἕκτορι, καὶ γενετῆρι,
ὁππόταν ἔντεα ταῦτα θεὸς πόρεν ἀνέρι τῷδε.

Τίνας ἂν ἕκτωρ πρὸς πάτροκλον μὴ δυνηθέντα φέρειν τὸ δόρυ τοῦ ἀχιλλέως.

Εζημίωσας οὐ σθένων τὸν ἕκτορα.
φέρεις γὰρ ἡμῖν ἐλλιπῆ σκυλεύματα.

Τίνας ὁ αὐτὸς τιτρωσκόμενος ὑπὸ ἑλλήνων.

Βάλλετε νῦν μετὰ πότμον ἐμὸν δέμας, ὅττι καὶ αὐτοὶ
νεκροῦ σῶμα λέοντος ἐφυβρίζουσι λαγωοί.

Τίνας θέτις, τηλέφου σκελισθέντος ὑπ' ἀμπέλου.
Ἄμπελε, τί πρήξωμεν, ὅταν δαφναῖος ἀπόλλων
πόρθον ἐμὸν κλίνῃ ἐν ἀλεξάνδροιο βελέμνοις;

Ἀλκαίου μεσσηνίου.

Μακυώνου τείχη ζεῦ ὀλύμπιε· ῥέξε φίλιππος
ἀμβατά. χαλκείας κλεῖε πύλας μακάρων.
καὶ γὰρ χθὼν, καὶ πόντος, ὑπὸ σκήπτροισι φιλίππου
δέδμανται. λοιπὰ δ' ἁ πρὸς ὄλυμπον ὁδός.

Διονυσίου.

Καλλιόπη πολύμυθε μελισσοβότου ἑλικῶνος,
τίκτε μοι ἄλλον ὅμηρον, ἐπεὶ μόλεν ἄλλος ἀχιλλεύς.

Ἀλφειοῦ μιτυληναίου.

Κλεῖε θεὸς μεγάλοιο πύλας ἀκμῆτας ὀλύμπου,
φρούρει ζεῦ ζαθέαν αἰθέρος ἀκρόπολιν.
ἤδη γὰρ καὶ πόντος ὑπέζευκται δορὶ ῥώμης,
καὶ χθών. οὐρανίη δ' οἶμος ἔτ' ἐς ἄβατος.

Φιλίππου.

Πουλὺ λεωνίδεω κατιδὼν δέμας αὐτοδάϊκτον
ξέρξης ἐυχλαίνου φάρεϊ πορφυρέῳ.
κἀκ νεκύων δ' ἤχησεν ὁ τᾶς σπάρτας μέγας ἥρως,
οὐ δέχομαι προδόταις μισθὸν ὀφειλόμενον.
ἀσπίς μοι τύμβου κόσμος μέγας. ἔρρε τὰ περσῶν.
ἥξω κεἰς ἀΐδην ὡς λακεδαιμόνιος.

Βάσσου.

Ληθαίης ἀκάτοιο τριηκοσίους ὅτε ναύτας
δεύτερον ἐξ ἀΐδης πάντας ἀρηϊφάτους,
σπάρτας ὁ στόλος εἶπεν. ἴδ' ὡς πάλι πρόσθια πάντα
τραύματα, κἠν στέρνοις δῆρις ἔνεστι μόνοις.

νῦν γε μόθου κορέσασθε, καὶ εἰς ἐμὸν ἀμπαύσασθε
ὕπνον, ἀνικήτου δῆμος ἐνυαλίου.

Κριναγόρου.

Ὀθρυάδην σπάρτης τὸ μέγα κλέος, ἢ κυνέγειρον
ναύμαχον, ἢ πάντων ἔργα καλλιπολέμων;
ἄρεος αἰχμητὴς ἰταλὸς παρὰ χεύμασι ῥήνου
κλινθεὶς ἐκ πολλῶν ἡμιθανὴς βελέων,
αἰετὸν ἁρπαχθέντα φίλου στρατοῦ ὡς ἴδ' ὑπ' ἐχθροῖς,
αὖτις ἀρηϊφάτων ἄνθορεν ἐκ νεκύων.
κτείνας δ' ὃς σφ' ἐκόμιζεν, ἑοῖς ἀνεσώσατο ταγοῖς,
μοῦνος ἀήττητον δεξάμενος θάνατον.

Ἀδήλου.

Αἴαντος παρὰ τύμβον ἀταρβήτοιο παραστὰς
φρὺξ, ἐπέων κακῆς ἦρχεν ἐπεσβολίης
αὐτὰρ δ' οὐκ ἔτ' ἔμινεν, ὃ δ' ἀντιγέγωνεν ἔνερθε.
μίμνειν δ' οὐκ ἔτλη ζωὸς ἀποφθίμενον.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους ἀχιλλεὺς, ἀγαμέμνονος ἡττωθέντος.

Ἔγνως νῦν ἀγάμεμνον ἐμὸν φθισήνορα θυμόν;
ἔγνως ἐν σταδίῃσιν ὅσον σθένος ἕκτορός ἐστι;
νῦν γὰρ πάντες ὄλοντο τεῇ πολυπήμονι λώβῃ.
σοὶ δ' αὐτῷ μέγα πῆμ' ἤκει θανάτοιο χέρειον.
ἀφροσύνης κακὰ ἔργα, καὶ ἄχετα πήματα πάσχεις,
ὃς πᾶσιν δαναοῖσιν ἀρήϊον ἕρκος ἐτύχθης.

Ἀλκαίου.

Ἄγαγε καὶ ξέρξης πέρσαν στρατὸν ἑλλάδος ἐς γᾶν,
καὶ τίτος εὐρείας ἄγαγ' ἀπ' ἰταλίας.
ἀλλ' ὃ μὲν, εὐρώπῃ δοῦλον ζυγὸν αὐχένι θήσων
ἦλθεν, ὃ δ' ἀμπαύσων ἑλλάδα δουλοσύνας.

Ἀδήλου.

Κοίρανος εὐρώπας, ὁ καὶ εἰν ἁλὶ, καὶ κατὰ χέρσον
τόσον ἄναξ θνατῶν, ζεὺς ὅσον ἀθανάτων,
ἐνοδίῳ τὰ λάφυρα κατὰ θρασέος κιροάδα
καὶ τέκνων, καὶ ὅλας γᾶς ἔθετ' ὀδριάδος,
ὃς εὐμμελία δαμμαρίου. ἁ δὲ φιλίππου
δόξα, πάλαι θείων ἀγχιβέβακε θρόνων.

ΕΙΣ ΑΝΤΑΠΟΔΟΣΙΝ. Εὐήνου. 6

Κἤν με φάγῃς ἐπὶ ῥίζαν, ὅμως ἔτι καρποφορήσω,
ὅσον ἐπισπεῖσαί σοι τράγε θυομένῳ.

Λεωνίδου ταραντίνου.

Ἴξαλος εὐπώγων αἰγὸς πόσις ἔν ποτ' ἀλωῇ,
οἴνης τοὺς ἁπαλοὺς πάντας ἔδαψε κλάδους.
τῷ δ' ἔπος ἐκ γαίης τόσον ἄπυε, κεῖρε κάκιστε
γναθμοῖς ἡμέτερον κλῆμα τὸ καρποφόρον.
ῥίζα γὰρ ἔμπεδος οὖσα πάλι γλυκὺ νέκταρ ὀνήσει,
ὅσον ἐπισπεῖσαί σοι τράγε θυομένῳ.

Παρμενίδου μακεδόνος.

Οἱ κόρις ἄχρι κόρου κορέσαντό μου. ἀλλ' ἐκορέσθην
ἄχρι κόρου καὐτὸς, τοὺς κόρις ἐκκορίσας.

Ἀντιπάτρου.

Αὔην με πλατάνιστον ἐφ' ἑρπύζουσα καλύπτει
ἄμπελος, ὀθνείῃ δ' ἀμφιτέθηλα κόμῃ,
ἣ πρὶν ἐμοῖς θαλέθουσιν ἐνιθρέψασ' ὀροδάμνοις
βότρυας, ἦ ταύτης οὐκ ἀπετηλοτέρη.
τοίην μέν τοι ἔπειτα τιθηνείσθω τὶς ἑταίρην,
ἥτις ἀμείψασθαι καὶ νέκυν οἶδε μόνη.

Ἀπολλωνίδου.

Ξεῖνον ὁπηνίκα θαῦμα κατείδομεν ἀσὶς ἅπασα,

πῶλον ἐπ᾽ ἀνδρομέαν σάρκα φρυασσόμενον,
θρηϊκίης φάτνης πολιὸς λόγος εἰς ἐμὸν ὄμμα
ἤλυθε, δίζημαι δεύτερον ἡρακλέα.

Ἄδηλον.

οὐδεὶς ἀνθρώπων ἀδίκων τίσιν οὐκ ἀποτίσει.

ΕΙΣ ΑΠΕΙΛΗΝ Μουσικίου, οἱ δὲ, Πλάτωνος.

Ἁ κύπρις μούσαισι, κοράσια, τὰν ἀφροδίταν
τιμᾶτ᾽, ἢ τὸν ἔρον ὔμμιν ἐφοπλίσομαι.
χαὶ μοῦσαι ποτὶ κύπριν, ἄρει τὰ στωμύλα ταῦτα.
ἡμῖν δ᾽ οὐ πέταται τοῦτο τὸ παιδάριον.

Ἄδηλον.

Ὁ ζεὺς πρὸς τὸν ἔρωτα, βέλη τὰ σὰ πάντ᾽ ἀφελοῦμαι.
χὡ πτανὸς, βρόντα, καὶ πάλι κύκνος ἔσῃ.

ΕΙΣ ΑΡΕΤΗΝ. Ἄδηλον. 8

Ὦ στωϊκῶν μύθων εἰδήμονες, ὦ πανάριστα
δόγματα ταῖς ἱραῖς ἐνθέμενοι σελίσιν,
τὰν ἀρετὰν, ψυχᾶς ἀγαθὸν μόνον· ἅδε γὰρ ἀνδρῶν
μούνα, καὶ βίοτον ῥύσατο, καὶ πόλιας.
σαρκὸς δ᾽ ἡδυπάθημα φίλον τέλος, ἀνδράσιν ἄλλοις
ἡ μία τῶν μνήμης ἤνυσε θυγατέρων.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους ἥρα, ἀποθεο-
θέντος ἡρακλέους.

Σῆς ἀρετῆς ἱδρῶτι καλὴν ἀπέδωκεν ἀμοιβὴν
σὸς γενέτης ἥρακλες· ἐπεὶ πόνος ἄσπετον εὖχος
ἀνδράσιν οἶδεν ἄγειν μετ᾽ ἀπείρονα κύκλον ἀέθλων.

Εἰς τὸ αὐτό.

Σοὶ χάριν ἐξετέλεσσε πόνος, καὶ θέσφατος ἱδρὼς,

χῶρον ἔχειν πλειόλβον, ὃν οὐ πάρος ἔλλαχεν ἀνήρ.

Ονέστου.

Αμβαίνων ἑλικῶνα μέγαν, κάμες. ἀλλ' ἐκορέσθης
πηγασίδος κρήνης νεκταρέων λιβάδων.
οὕτω καὶ σοφίης πόνος ὄρθιος. ἢν δ' ἄρ' ἐπ' ἄκρον
τέρμα μόλῃς, ἀρύσῃ πιερίδων χάριτας.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Μήτε βαθυκτεάνοιο τύχης κουφίζεο ῥοίζῳ,
μήτε σέο γνάμψῃ φροντὶς ἐλευθερίην.
πᾶς γὰρ ὑπ' ἀσταθέεσσι βίος πλεμίζεται αὔραις,
τῇ, καὶ τῇ θαμινῶς ἀντιμεθελκόμενος.
ἡ δ' ἀρετὴ, σταθερόν τι, καὶ ἄτροπον. ἧς ἔπι μούνης,
κύματα θαρσαλέως πυκ πόρει βιότου.

Παροιμία ἐπὶ τῶν ψευδῆ δόξαν ἐχόντων.

Πολλοί τοι ναρθηκοφόροι, παῦροι δέ τε βάκχοι.

ΕΙΣ ΑΣΕΒΕΙΣ. 9

Εἰς τὸν φθείραντα τὴν ἑαυτοῦ μητρυιάν.

Μὴ θάψῃς τὸν ἄθαπτον. ἔα κυσὶ κύρμα γενέσθαι.
γῆ μήτηρ πάντων μητροφθόρον οὐ δέχετ' ἄνδρα.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους πρὸς πρόκνην τὴν
ἀδελφὴν φιλομήλη.

Σός με πόσις καὶ κουρ γὸς ἐνὶ σπήλυγγι βαθείῃ
μουνώσας, βαρύποτμον ἐμὴν ἀπέκρσε κορείην.
συγνὰ δέ μοι πόρεν ἕδνα πολυτλήτοιο γάμοιο,
γλῶσσαν ἐμὴν ἐθέρισε, καὶ ἔσβεσεν ἑλλάδα φωνήν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Χαῖρε πρόκνη παρὰ σεῖο κασιγνήτης φιλομήλης,
χαίρειν εἰ τὸ δέ γ' ἔστιν. ἐμοῦ δέ σοι ἄλγεα θυμοῦ
πέπλος ἀπαγγείλειε, τά, μοι λυγρὸς ὤπασε τηρεύς.

ὅς μ' ἔρξας βαρύποτμον ἐν ἕρκεσι μηλονομήων,
πρῶτον παρθενίης, μετέπειτα δὲ νόσφισε φωνῆς.

ΕΙΣ ΑΣΩΤΟΥΣ.

Λουκιανοῦ. Ιο.

Τὸν πατρικὸν πλοῦτον νέος ὢν θήρων ὁ μενίππου,
αἰσχρῶς εἰς ἀκρατεῖς ἐξέχεεν δαπάνας.
ἀλλά μιν εὐκτήμων πατρικὸς φίλος ὡς ἐνόησεν
ἤδη καρφαλέῃ τειρόμενον πενίῃ,
καί μιν δακρυχέων ἀνελάμβανε, καὶ πόσιν αὐτὸν
θῆκε θυγατρὸς ἑῆς, πόλλ' ἐπιμείλια δούς.
αὐτὰρ ἐπεὶ θήρωνι παρ' ἐλπίδας ἤλυθε πλοῦτος,
αὐτίκα ταῖς αὐταῖς ἐστρέφετ' ἐν δαπάναις,
γαστρὶ χαριζόμενος πᾶσαν χάριν οὐ κατὰ κόσμον,
τῇ θ' ὑπὸ τὴν μιαρὰν γαστέρα μαργοσύνῃ.
οὕτω τὸν θήρωνα τὸ δεύτερον ἀμφεκάλυψεν
οὐλομένης πενίης κῦμα παλιρρόθιον.
εὐκτήμων δ' ἐδάκρυε τὸ δεύτερον οὐκ ἔτι κεῖνον,
ἀλλὰ θυγατρὸς ἑῆς προῖκά τε, καὶ θάλαμον.
ἔγνω δ' ὡς οὐκ ἔστι κακῶς κεχρημένον ἄνδρα.
τοῖς ἰδίοις, εἶναι πιστὸν ἐν ἀλλοτρίοις.

ΕΙΣ ΑΥΛΗΤΑΣ, ΚΑΙ ΑΥΘΙΣ ΟΡΧΗΣΤΑΣ.

Φιλίππου. ΙΙ

Ιμβὸν αὐλήσαντι πολυτρήτων διὰ λωτῶν,
εἶπε λιγυφθόγγῳ φοῖβος ἐπὶ γλαφύρῳ
μαρσύη. ἐψεύσω τεὸν εὕρεμα. τοὺς γὰρ ἀθήνης
αὐλοὺς ἐκ φρυγίης οὗτος ἐληίσατο.
εἰ δὲ σὺ τοιούτοις τότ' ἐνέπνεες, οὐκ ἂν ὕαγνις
τὴν ἐπὶ μαιάνδρῳ κλαῦσε δύσαυλον ἔριν.

Βοηθοῦ.

Εἰ τοῖος Διόνυσος ἐς ἱερὸν ἦλθεν ὄλυμπον
κωμάζων λήναις σύν ποτε καὶ σατύροις,
οἷον ὁ τεχνήεις Βυλάδης ὠρχήσατο κεῖνον
ὀρθὰ κατὰ τραγικῶν τέθμια μουσοπόλων,
παυσαμένη ζήλου διὸς ἂν φάτο σύγγαμος ἥρη,
ἐψεύσω Σεμέλη, βάκχον ἐγὼ δ' ἔτεκον.

Ἀντιπάτρου.

Ὀρφεὺς θῆρας ἔπειθε· σὺ δ' ὀρφέα· φοῖβος ἐνίκα
τὴν φρύγα· σοὶ δ' εἴκει μελπομένῳ γλαφύρα,
οὔνομα, καὶ τέχνης, καὶ σώματος· οὕκεν ἀθήνη
ἔῤῥιψεν λωτοὺς τοῖα μελιζομένη,
οἷα σὺ ποικιλότροπε σάφ' ὑπνώσαι κεν ἀκούων
αὐτὸς πασιθέης ὕπνος ἐν ἀγκαλίσιν.

Ἀλκαίου.

Σύμφωνον μαλακοῖσι κερασσάμενος θρόον αὐλοῖς
δωρόθεος, γοεροὺς ἔπνεε δαρδανίδας,
καὶ Σεμέλας ὠδῖνα κεραύνιον· ἔπνεε δ' ἵππου
ἔργματ', ἀειζώων ἁψάμενος χαρίτων.
μοῦνος δ' ἐν ἱεροῖσι διονύσοιο προφήταις
μώμου λαιψηρὰς ἐξέφυγε πτέρυγας,
θηβαῖος γενεὴν, σωσικλέος· ἐν δὲ λυαίου
νηῷ, φόρμιγγα θήκατο, καὶ καλάμους.

Τοῦ αὐτοῦ, εἰς στήλην σατύρου.

Οὐκ ἔτ' ἀνὰ φρυγίην πιτυοτρόφον ὥσποτε μέλψεις,
κροῦμα διὰ τρητῶν φθεγγόμενος δονάκων·
οὐδ' ἐνὶ σαῖς παλάμαις τριτωνίδος ἔργον ἀθάνας
ὡς πρὶν ἐπανθήσει νυμφογενὲς σάτυρε.
δὴ γὰρ ἀλυκτοπέδαις σφίγγῃ χέρας· οὕνεκα φοίβῳ
θνατὸς ἐὼν, θείαν εἰς ἔριν ἠντίασας.

λωτοί δ' οἱ κλάζοντες ἴσον φόρμιγγι μελιχρὸν,
ὤπασαν ἐξ ἀέθλων, οὐ στέφος, ἀλλ' ἀΐδαν.

ΕΙΣ ΑΥΤΑΡΚΕΙΑΝ.

Παρμενίωνος μακεδόνος. 12.

Ἀρκεῖ μοι χλαίνης λιτὴ σκέπας. οὐδὲ τραπέζαις
δουλώσω, μουσέων ἄνθεα βοσκόμενος.
μισῶ πλοῦτον, ἄνοιαν, κολάκων τροφόν. οὐδὲ παρ' ὀφρῦν
στήσομαι. οἶδ' ὀλίγης δαιτὸς ἐλευθερίην.

Ἀλφειοῦ μιτυληναίου.

Οὐ στέργω βαβυλωνίους ἀρούρας,
οὐκ ὄλβον πολύχρυσον οἷα Γύγης.
αὐτάρκους ἔραμαι βίου Μακρῖνε
τὸ μηδὲν γὰρ ἄγαν, ἄγαν με τέρπει.

Ἄδηλον.

Ἐλθὼν εἰς ἀΐδην ὅτε δὴ σοφὸν ἤνυσε γῆρας
Διογένης ὁ κύων, Κροῖσον ἰδὼν ἐγέλα.
καὶ στρώσας ὁ γέρων τὸ τριβώνιον ἐγγὺς ἐκείνου,
τοῦ πολὺν ἐκ ποταμοῦ χρυσὸν ἀφυσσαμένου,
εἶπεν, ἐμοὶ καὶ νῦν πλείων τόπος. ὅσσα γὰρ εἶχον,
πάντα φέρω σὺν ἐμοὶ Κροῖσε. σὺ δ' οὐδὲν ἔχεις.

Παλλαδᾶ.

Ἐλπίδος, οὐδὲ τύχης ἔτι μοι μέλει, οὐδ' ἀλεγίζω
λοιπὸν τῆς ἀπάτης· ἤλυθον εἰς λιμένα.
εἰμὶ πένης ἄνθρωπος. ἐλευθερίῃ δὲ συνοικῶ.
ὑβριστὴν πενίης πλοῦτον ἀποστρέφομαι.

Λουκιλλίου.

Μὴ σύ γ' ἐπ' ἀλλοτρίοις ὤνθρωφ' ἵζοιο τραπέζης,
ψωμὸν ὀνείδειον γαστρὶ χαριζόμενος,

ἄλλοτε μὲν κλαίοντι, καὶ ἐς συγνωμένῳ ὄμμα,
συγκλαίων, καῦθις συγγελόωντι γελῶν,
οὔτε σύ γε κλαυθμοῖο κεχρημένος, οὔτε γέλωτος·
καὶ κλαίω Μιλίῃ, καὶ γελόω Μιλίῃ.

Λουκιανοῦ.

Ὡς τεθνηξόμενος, τῶν σῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυε·
ὡς δὲ βιωσόμενος φείδεο σῶν κτεάνων.
ἔστι δ' ἀνὴρ σοφὸς οὗτος, ὃς ἄμφω ταῦτα νοήσας,
φειδοῖ, καὶ δαπάνῃ μέτρον ἐφηρμόσατο.

Παλλαδᾶ.

Βέλτερόν ἐστι τύχης καὶ θλιβομένης ἀνέχεσθαι,
ἢ τῶν πλουτούντων τῆς ὑπερηφανίης.

Κράτητος τοῦ φιλο-
σόφου.

Χαῖρε θεὰ δέσποιν', ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἀγάπημα,
εὐτελίη, κλεινῆς ἔκγονε σωφροσύνης.
σὴν ἀρετὴν τιμῶσιν, ὅσοι τὰ δίκαι' ἀσκοῦσιν·

Θεόγνιδος.

Οὐκ ἐθέλω πλουτεῖν, οὐκ εὔχομαι· ἀλλά μοι εἴη
ζῆν ἐκ τῶν ὀλίγων, μηδὲν ἔχοντι κακόν.

ζῆσον λογισμῷ, καὶ μενεῖς ἀνενδεής.

Ἄδηλον.

Σώματα πολλὰ τρέφειν καὶ δώματα πόλλ' ἀνεγείρειν·
ἀτραπὸς εἰς πενίην ἐστὶν ἑτοιμοτάτη.

Ἄδηλον.

Ὦ γαστὴρ κυνόμυια, δι' ἣν κόλακες παράσιτοι,
ζωμοῦ πωλοῦσι θεσμὸν ἐλευθερίης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΝ ΒΙΟΝ. Ἀρχίου. 13.

Θρήϊκας αἰνείτω τίς, ὅτι στοναχεῦσι μὲν υἷας
μητέρος ἐκ κόλπων πρὸς φάος ἐρχομένους.
ἔμπαλι δ' ὀλβίζουσιν, ὅσους αἰῶνα λιπόντας
ἀπροϊδὴς κηρῶν λάτρις ἔμαρψε μόρος.
οἱ μὲν γὰρ ζώοντες, ἀεὶ παντοῖα περῶσιν
εἰς κακὰ, τοὶ δὲ, κακῶν εὗρον ἄκος φθίμενοι.

Ἄδηλον.

Τὸν βίον Ἡράκλειτε πολὺ πλέον ἤπερ ὅτ' ἔζης
δάκρυε. νῦν ὁ βίος ἐστ' ἐλεεινότερος.
τὸν βίον ἄρτι γέλα Δημόκριτε τὸ πλέον, ἢ πρίν.
νῦν ὁ βίος πάντων ἐστὶ γελοιότερος.
εἰς ὑμέας δὲ καὶ αὐτὸς ὁρῶν τὸ μεταξὺ μεριμνῶ
πῶς ἅμα σοὶ κλαύσω, πῶς ἅμα σοὶ γελάσω.

Ποσειδίππου, οἱ δὲ, Κράτητος τοῦ κωμικοῦ.

Ποίην τίς βιότοιο τάμοι τρίβον; εἰν ἀγορῇ μὲν
νείκεα. καὶ χαλεπαὶ πρήξιες. ἐν δὲ δόμοις.
φροντίδες. ἐν δ' ἀγροῖς. καμάτων ἅλις. ἐν δὲ θαλάσσῃ.
τάρβος. ἐπὶ ξείνης δ', ἢν μὲν ἔχῃς τί, δέος.
ἢν δ' ἀπορῇς, ἀνιηρόν. ἔχεις γάμον, οὐκ ἀμέριμνος
ἔσσεαι. οὐ γαμέεις, ζῇς ἔτ' ἐρημότερος.
τέκνα. πόνοι. πήρωσις ἄπαις βίος. αἱ νεότητες.
ἄφρονες. αἱ πολιαὶ δ' ἔμπαλιν ἀδρανέες.
ἦν ἄρα τοῖν δυοῖν ἑνὸς αἵρεσις. ἢ τὸ γενέσθαι
μηδέποτ', ἢ τὸ θανεῖν αὐτίκα τικτόμενον.

Ἐκ τοῦ ἐναντίου, πιθανά. Μητροδώρου.

Παντοίην βιότοιο τάμοις τρίβον εἰν ἀγορῇ μὲν,
κύδεα. καὶ πινυταὶ πρήξιες. ἐν δὲ δόμοις.

ἄμπαυμ᾽· ἐν δ᾽ ἀγροῖς· φύσιος χάρις· ἐν δὲ θαλάσσῃ·
  κέρδος· ἐπὶ ξείνης· ἢν μὲν ἔχῃς τι, κλέος·
ἢν δ᾽ ἀπορῇς· μόνος οἶδας. ἔχεις γάμον; οἶκος ἄριστος
  ἔσσεται· οὐ γαμέεις; ζῇς ἔτ᾽ ἐλαφρότερον·
τέκνα, πόθος· ἄφροντις ἄπαις βίος· αἱ νεότητες·
  ῥωμαλέαι· πολιαὶ δ᾽ ἔμπαλιν εὐσεβέες·
οὐκ ἄρα τῶν δισσῶν ἑνὸς αἵρεσις· ἢ τὸ γενέσθαι
  μηδέποτ᾽, ἢ τὸ θανεῖν· πάντα γὰρ ἐσθλὰ βίου.

Λουκιανοῦ.

Θνητὰ τὰ τῶν θνητῶν· καὶ πάντα παρέρχεται ἡμᾶς·
  ἢν δὲ μὴ, ἀλλ᾽ ἡμεῖς αὐτὰ παρερχόμεθα.

Παλλαδᾶ.

Γῆς ἐπέβην γυμνὸς, γυμνός θ᾽ ὑπὸ γαῖαν ἄπειμι·
  καὶ τί μάτην μοχθῶ, γυμνὸν ὁρῶν τὸ τέλος;

Τοῦ αὐτοῦ.

Πλοῦς σφαλερὸς τὸ ζῆν· χειμαζόμενοι γὰρ ἐν αὐτῷ·
  πολλάκι ναυηγῶν πταίομεν οἰκτρότερα·
τὴν δὲ τύχην βιότοιο κυβερνήτειραν ἔχοντες·
  ὡς ἐπὶ τοῦ πελάγους ἀμφίβολοι πλέομεν·
οἱ μὲν ἐπ᾽ εὔπλοιην· οἱ δ᾽ ἔμπαλιν· ἀλλ᾽ ἅμα πάντες
  εἰς ἕνα τὸν κατὰ γῆς ὅρμον ἀπερχόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σκηνὴ πᾶς ὁ βίος· καὶ παίγνιον· ἢ μάθε παίζειν,
  τὴν σπουδὴν μεταθεὶς, ἢ φέρε τὰς ὀδύνας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ τὸ φέρον σε φέρει· φέρε καὶ φέρου· εἰ δ᾽ ἀγανακτεῖς.
  καὶ σαυτὸν λυπεῖς, καὶ τὸ φέρον σε φέρει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δακρυχέων γενόμην, καὶ δακρύσας ἀποθνήσκω·
  δάκρυσι δ᾽ ἐν πολλοῖς τὸν βίον εὗρον ὅλον.

ὦ γένος ἀνθρώπων πολυδάκρυτον, ἀσθενές, οἰκτρὸν,
συρόμενον κατὰ γῆς, καὶ διαλυόμενον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ω γένος ἀνθρώπων ἀνεμώλιον, αὐτοχόλωτον,
μέχρι τέλους βιότου μηδὲν ἐπιστάμενον.

Ιουλιανοῦ.

Ηδέα πάντα κέλευθα λάχεν βίος. ἄστεϊ μέσσῳ,
εὖχος. ἑταιρεῖαι. κρυπτὰ δόμοισιν ἄκη.
ἀγρὸς τέρψιν ἄγει, κέρδος πλόος. ἀλλοδαπὴ χθὼν,
γνώσιας. ἐκ δὲ γάμων, οἶκος ὁμοφρονέει.
τοῖς δ' ἀγάμοις. ἄφροντις ἀεὶ βίος. ἕρκος ἐτύχθη
πατρὶ, τέκος. φροῦδος τοῖς ἀγόνοισι φόβος.
ἠνορέην νεότης, πολιὴ φρένας οἶδεν ὀπάζειν.
ἔνθεν θάρσος ἔχων, ζῶε, φύτευε γένος.

Αδηλον.

Πῶς τις ἄνευ θανάτου σε φύγοι βίε. μυρία γάρ σευ
λυγρά. καὶ οὔτε φυγεῖν εὐμαρὲς. οὔτε φέρειν.
ἡδέα μὲν γάρ σου τὰ φύσει καλὰ, γαῖα θάλασσα,
ἄστρα, σεληναίης κύκλα καὶ ἠελίου.
τἆλλα δὲ πάντα. φόβοι τε, καὶ ἄλγεα. κἤν τι πάθῃ τίς
ἐσθλὸν, ἀμοιβαίην ἐκδέχεται νέμεσιν.

Αδηλον.

Πάντα γέλως, καὶ πάντα κόνις, καὶ πάντα τὸ μηδέν.
πάντα γὰρ ἐξ ἀλόγων ἐστὶ τὰ γιγνόμενα.

Αδηλον.

Φροντίδες οἱ παῖδες. μέγα καὶ κακὸν εἴ τι πάθοιεν.
εἰσὶ δὲ καὶ ζῶντες φροντίδες οὐκ ὀλίγαι.
ἡ γαμετὴ, χρηστὴ μὲν, ἔχει τινὰ τέρψιν ἐν αὐτῇ.
ἡ δὲ κακὴ, πικρὸν τὸν βίον ἀνδρὶ φέρει.

Αδέσποτον.

Ω θηρῶν βροτὲ μᾶλλον ἀνήμερε, πάντα σε μισεῖ
 παντολέτορ· πάντη δ' ἐκδέχεταί σε μόρος.
ἢν ἐπὶ γῆς φαίνῃς, ἀγχοῦ λύκος· ἢν δὲ πρὸς ὕψος
 δενδροβατῇς, ἀπ' οἷς δεῖ μ' ὑπὲρ ἀκρεμόνων.
πειράζεις καὶ νεῖλον; ὃ δ' ἐν δίναις κροκόδειλον
 ἔτρεφεν, εἰς ἀσεβεῖς θῆρα δικαιότατον.

ΕΙΣ ΒΡΕΦΗ, Αρχίου. 14.

Λυσίππης ὁ νεογνὸς ἐπὶ κρημνοῦ παῖς ἕρπων,
 ἀσυναντείης ἤρχετο δυσμορίης.
ἡ δὲ, μιθωδήσηισεν, ἀπὸ στέρνων προφέρουσα
 μαζὸν, τὸν λιμοῦ λύτορα καὶ θανάτου.

Αντιπάτρου.

Δμώϊον ἱπποκράτευς ἔθανε βρέφος ἐς πλατὺ πόντου
 χεῖλος, νηπιαχίης ἔρπυσεν ἐκ χλαίνης,
πλεῖον ἐπεὶ μαζῶν ἔπιεν ποτόν· ἔρρε θάλασσα,
 ἣ βρέφος ὡς μήτηρ ψαύσαο δεξαμένη.

Βιάνορος.

Ηριπεν ἐξ ἄκρης δόμος ἀθρόος· ἀλλ' ἐπὶ παιδὶ
 νηπιάχῳ, ζεφύρου πολλὸν ἐλαφρότερος.
φύσατο κουροσύνης καὶ ἐρείπιον· ὦ μεγάλαυχοι
 μητέρες, ὠδίνων καὶ λίθος αἰσθάνεται.

ΕΙΣ ΓΑΜΟΝ. Αδηλον. 15.

Εἴτις ἅπαξ γήμας, πάλι δεύτερα λέκτρα διώκει,
 ναυηγὸς πλώει δὶς βυθὸν ἀργαλέον.

Απολλωνίδου.

Πρὸς παίδων εἶπεν γουνάζομαι, ἤν με θανοῦσαν
 στείλῃς, μὴ σπείσαις δεύτερα φίλτρα γάμου.
εἶπεν οὐδ' εἰς ἑτέρην ἐσπούδασεν· ἀλλὰ φίλιννα.

Διογένη λήθης τίσατο καὶ φθιμένη.
νυκτὶ γὰρ ἐν πρώτῃ θάλαμον χάσε μῆνις ἄφυκτος.
ὡς μὴ λέκτρον ἰδεῖν δεύτερον ἠέλιον.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Καλὰ τὰ παρθενίης κειμήλια. παρθενίη δὲ,
τὸν βίον ὤλεσεν ἂν, πᾶσι φυλαττομένη.
τοὔνεκεν ἐνθέσμως ἄλοχον λάβε. καί τινα κόσμῳ
δὸς βροτὸν ἀντὶ σέθεν. φεῦγε δὲ μαχλοσύνην.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Ελένη, μονομαχούντων Μενελάου καὶ Πάριδος.

Εὐρώπης. ἀσίης τε δορυσθενέες βασιλῆες.
ὑμῖν ἀμφοτέροισιν ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμὴ,
τίς κεν ἐμὲ τλήθυμος ἕλοι δύστηνον ἀκοίτης.
ζεὺς δὲ πατὴρ δικάσσειεν, ἄνασθε δὲ κυπρογενείης,
μὴ πάλιν ἄλλος ἕλῃ με γαμοκλόπος αἶσχος ἀχαιοῖς.

Διονυσίου.

Ωρη ἐρᾶν, ὥρη τε γαμεῖν, ὥρη τε πεπαῦσθαι.

Αὐτομέδοντος.

Εὐδαίμων πρῶτον μὲν, ὁ μηδενὶ μηδὲν ὀφείλων.
εἶτα δ᾽ ὁ μὴ γήμας. τὸ τρίτον, ὅστις ἄπαις.
ἢν δὲ μανεὶς γήμῃ τις, ἔχει χάριν, ἢ κατορύξῃ
εὐθὺς τὴν γαμετὴν, προῖκα λαβὼν μεγάλην.
ταῦτ᾽ εἰδὼς, σοφὸς ἴσθι. μάτην δ᾽ ἐπίκουρον ἔασον
ποῦ τὸ κενὸν ζητεῖν, καὶ τίνες αἱ μονάδες.

Αδηλον.

Οὐκ ἔστι γήμας, ὅστις οὐ χειμάζεται.
λέγουσι πάντες, καὶ γαμοῦσιν εἰδότες.

Αδηλον.

Αχρις ἂν ᾖς ἄγαμος νουμήνιε, πάντα δοκεῖ σοι
ἐν τῷ ζῆν εἶναι τἀγαθὰ τῶν ἀγαθῶν.

εἶθ' ὅταν εἰσέλθῃ γαμετὴ πάλιν, εὐθὺ δοκεῖ σοι
ἐν τῷ ζῆν εἶναι πάντα κακῶν τὰ κακά.
ἀλλὰ χάριν τεκνίων ἕξεις νυμήνιε τέκνα
χαλκὸν ἔχων· πτωχὸς δ' οὐδὲ τὰ τέκνα φιλεῖ.

ΕΙΣ ΓΗΡΑΣ, ΚΑΙ Γέροντας.

Μενεκράτους. 16.

Γῆρας ἐπὰν μὲν ἀπῇ, πᾶς εὔχεται· ἢν δέ ποτ' ἔλθῃ,
μέμφεται· ἔστι δ' ἀεὶ κρεῖσσον ὀφειλόμενον.

Λουκιλλίου.

Εἴ τις γηράσας ζῆν εὔχεται, ἄξιός ἐστι
γηράσκειν πολλῶν εἰς ἐτέων δεκάδας.

Βισαντίνου.

ὤμοι ἐγὼν ἥβης, καὶ γήραος οὐλομένοιο·
τοῦ μὲν, ἐπερχομένου· τῆς δ' ἀπονεισομένης.

Ἀδέσποτον.

Ἂν περιλειφθῇ μικρὸν ἐν ἄγγεσιν ἡδέος οἴνου·
εἰς ὀξὺ τρέπεται τοῦτο τὸ λειπόμενον·
οὕτως ἀντλήσας τὸν ὅλον βίον, εἰς βαθὺ δ' ἐλθὼν
γῆρας ὁ πρεσβύτης, γίγνεται ὀξύχολος.

Ἐπιγόνου Θεσσαλονικέως.

Ἡ πάρος εὐπετάλοισιν ἐν οἰνάνθαις νεάσασα,
καὶ τετανῶν βοτρύων ῥᾶγα κομισσαμένη,
νῦν οὕτω γραιοῦμαι· ἴδ' ὡς χρόνος οἷα δαμάζει·
καὶ σταφυλὴ γήρως αἰσθάνεται ῥυτίδων.

Ἀντιπάτρου.

Χειμέριον καίουσαν ἐφ' ἑστίῃ ἄνθρακα γοργὼ,
τὴν γρηῢν βροντῆς ἐξεπάταξε φόβος.
πνεύμονα δὲ ψυχθεῖσα, κατήμυσεν· ἦν ἄρα μέση
γήρως καὶ θανάτου, λειπομένη πρόφασις.

Φίλωνος.

Αἱ πολιαὶ σὺν νῷ, γεραρώτεραι. αἱ γὰρ ἄτερ νοῦ,
μᾶλλον τῶν πολλῶν εἰσὶν ὄνειδος ἐτῶν.
αἱ τρίχες, ἣν σιγᾷς, εἰσὶ φρένες. ἣν δὲ λαλήσῃς,
ὡς αἱ τῆς ἥβης, οὐ φρένες, ἀλλὰ τρίχες.

ΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥΣ.

Παλλαδᾶ εἰς τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἀνδρομάχην. 17

Μῆνιν τ' οὐλομένην γαμετὴν ὁ τάλας γεγάμηκα,
καὶ παρὰ τῆς τέχνης μήνιδος ἀρξάμενος.
ὤμοι ἐγὼ πολύμηνις ἔχων διχόλωτον ἀνάγκην,
τέχνης γραμματικῆς, καὶ γαμετῆς μαχίμης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μῆνις ἀχιλλῆος καὶ ἐμοὶ πρόφασις γεγένηται
οὐλομένης πενίης γραμματικευσαμένῳ.
εἴθε δὲ σὺν δαναοῖς με κατέκτανε μῆνις ἐκείνη,
πρὶν χαλεπὸς λιμὸς γραμματικῆς ὀλέσῃ.
ἀλλ' ἵν' ἀφαρπάξῃ βρισηΐδα πρὶν ἀγαμέμνων,
τὴν δ' ἑλένην ὁ Πάρις, πτωχὸς ἐγὼ γενόμην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὄργανα μουσάων, τὰ πολύστονα βιβλία πωλῶ,
εἰς ἑτέρας τέχνης ἔργα μετερχόμενος.
πιερίδες σώζοισθε. λόγοι, συντάσσομαι ὑμῖν.
σύνταξις γὰρ ἐμοὶ καὶ θάνατον παρέχει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρχὴ γραμματικῆς πεντάστιχός ἐστι κατάρα.
πρῶτος, μῆνιν ἔχει. δεύτερος, οὐλομένην.
καὶ μετὰ δ' οὐλομένην, δαναῶν πάλιν ἄλγεα πολλά.
ὁ τρίτατος, ψυχὰς εἰς ἄϊδην κατάγει.

τοῦ δὲ τεταρταίου, τὰ ἑλώρια, καὶ κύνες ἀργοί.
πέμπτου δ᾽ οἰωνοὶ, καὶ χόλος ἐστὶ Διός.
πῶς οὖν γραμματικὸς δύναται μετὰ πέντε κατάρας,
καὶ πέντε πτώσεις μὴ μέγα πένθος ἔχειν;

Τοῦ αὐτοῦ.

Καλλίμαχον πωλῶ καὶ Πίνδαρον, ἠδὲ καὶ αὐτὰς
πτώσεις γραμματικῆς, πτῶσιν ἔχων πενίης.
Δωρόθεος γὰρ ἐμὴν τροφίμην σύνταξιν ἔλυσεν.
ὥστε με τοῦτε π εῖν, τοῦσε φα εῖν ἀπρεῖν.
ἀλλὰ σύ μου πρόστηθι θεῶ φίλε· μηδέ μ᾽ ἐάσῃς
συνδέσμω πενίης τὸν βίον ἐξανύσαι

Εὐπιθίου ἀθηναίου στήξαντος τὴν καθόλου.

Ταυτολόγων κανόνων φεῦ πληθύος ἠδ᾽ ἀϊδήλων
ξυσμάων, λεπτὸς τὰς ἐχάραξε δόναξ.
ὄμματά μου κέκμηκε· τένων· ῥάχις· ἰνίον ὦμοι.
τῆς καθόλου δὲ φέρω τὴν ὀδύνην καθόλου.

Παλλαδᾶ.

Αἴπραν ἐτῶν ζήσας μετὰ γραμματικῆς βαρυμόχθου,
βουλευτὴς νεκύων πέμπομαι εἰς ἀΐδην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐνθάδε παιδεύουσιν ὅσοις κεχόλωτο σάραπις,
τοῖσιν ἀπ᾽ οὐλομένης μήνιδος ἀρχομένοις.
ἔνθα φορὸς κατὰ μῆνα φέρει μισθὸν μετ᾽ ἀνάγκης,
βίβλω, καὶ χάρτῃ δησαμένη πενίην.
ὡς δὲ κάπ ισμα τιθεῖ παρὰ τὸν θρόνον, ὡς παρὰ τύμβον,
τὸν σμικρὸν χάρτην, τὸν πα αριπτόμενον.

Στίχοι ἔχοντες τὰ εἰκοσι-
τέσσαρα στοιχεῖα.

Ἀβροχίτων δ᾽ ὁ ύλαξ θηροζυγοκαμψιμέτωπος.
Ἀβρὸς δ᾽ ἐν προχοαῖς κύκλωψ φθογγάζετο μύρμυξ.

ΕΙΣ ΓΡΑΦΙΔΑ. 18

Ημὴν ἀχρεῖον κάλαμος φυτόν· ἐκ γὰρ ἐμεῖο,
οὐ σῦκ', οὐ μῆλον φύεται, οὐ σταφυλή.
ἀλλά μ' ἀνὴρ ἐμύησ' ἑλικωνίδα, λεπτὰ τορήσας
χείλεα, καὶ στεινὸν ῥοῦν ὀχετευσάμενος.
ἐκ δὲ τοῦ, εὖτε πίοιμι μέλαν ποτὸν, ἔνθεος οἷα
πᾶν ἔπος ἀφθέγκτῳ τῷδε λέγω στόματι.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ. Παλλαδᾶ. 19

Ορ γὴ τοῦ διός ἐστὶ γυνὴ, πυρὸς ἀντιδοθεῖσα,
δῶρον ἀνιηρὸν, τοῦ πυρὸς ἀντίδοτον.
ἄνδρα γὰρ ἐκκαίει ταῖς φροντίσιν, ἠδὲ μαραίνει,
καὶ γῆρας προπετὲς τῇ νεότητι φέρει.
οὐδ' ὁ ζεὺς ἀμέριμνος ἔχει χρυσόθρονον ἥρην.
πολλάκι γοῦν αὐτὴν ῥίψεν ἀπ' ἀθανάτων,
ἤερι, καὶ νεφέλῃσι μετήορον. οἶδεν ὅμηρος
καὶ δία συγγράψας τῇ γαμετῇ χόλιον.
οὕτως οὐδέποτ' ἐστὶ γυνὴ σύμφωνος ἀκοίτῃ,
οὐδὲ καὶ ἐν χρυσέῳ μιγνυμένη δαπέδῳ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πᾶσαν ὅμηρος ἔδειξε κακὴν, σφαλερήν τε γυναῖκα.
σώφρονα, καὶ πόρνην, ἀμφοτέρας ὄλεθρον.
ἐκ γὰρ τῆς ἑλένης μοιχευσαμένης, φόνος ἀνδρῶν.
καὶ διὰ σωφροσύνην πηνελόπης, θάνατοι.
ἰλιὰς ἐστὶ τὸ πόνημα, μιᾶς χάριν ἐστὶ γυναικός.
αὐτὰρ ὀδυσσείῃ πηνελόπη πρόφασις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ο ζεὺς πυρὸς πῦρ ὤπασεν ἄλλο γυναῖκας.
εἴθε δὲ μήτε γυνὴ, μήτε τὸ πῦρ ἐφάνη.

πῦρ μὲν δὴ ταχέως καὶ σβέννυται· ἡ δὲ γυνὴ πῦρ
ἄσβεστον, φλογερὸν, πάντοτ᾽ ἀναπτόμενον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αι πάνυ κομπάζῃς προστάγματι μὴ ὑπακούειν
τῆς γαμετῆς, ληρεῖς, ἤ γὰρ ἀπὸ δρυὸς εἶ,
οὐδ᾽ ἀπὸ πόρης φησὶν ὅθ᾽ οἱ πολλοὶ κατ᾽ ἀνάγκην
πάσχομεν, εἰ πάντες, καὶ σὺ γυναικοκρατῆ.
εἰ δ᾽ οὐ σανδαλίῳ φὴς τύπτομαι, οὐδ᾽ ἀκολάστου
οὔσης μοι γαμετῆς χρή με μύσαντα φέρειν,
δουλοσύνην σε λέγω μετριώτερον, εἴγε πέπρασαι
σώφρονι δεσποίνῃ, μὴ δὲ λίην χαλεπῇ.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Ἔπταρον ἄγχι τάφοιο, καὶ ἤθελον αὐτὸς ἀκοῦσαι
οἷά περ ᾠϊσάμην μοῖραν ἐμῆς ἀλόχου.
ἔπταρον εἰς ἀνέμους ἄλοχον δέ μοι οὔτι κιχάνει
λυγρὸν ἐν ἀνθρώποις. οὐ νόσος. οὐ θάνατος.

Εἰς Ἀγαμέμνονα

Ἑλλάδος ἐνναετῆρες ἀμεμφέες ἡγεμονῆες,
μηκέτι πιστὰ φέροιτε γυναιξὶ δολοφρονεούσαις.
θηλυτέρη μ᾽ ἐδάμασσε, τὸν οὐ κτάνε δήϊος Ἕκτωρ.

Εἰς δένδρα Ἀντιπάτρου,
οἱ δὲ Πλάτωνος. 10.

Εἰνοδίην καρύην με παρερχομένοις ἐφύτευσαν
παισὶ λιθοβλήτου παίγνιον εὐστοχίης.
πάντας δ᾽ ἀκρέμονάς τε καὶ εὐθαλέας ὀροδάμνους,
κέκλασμαι πυκιναῖς χερμάσι βαλλομένη.
δένδρεσιν εὐκάρποις οὐδὲν πλέον. ἦ γὰρ ἔγωγε
δυσδαίμων, εἰς ἐμὴν ὕβριν ἐκαρποφόρουν.

Καλλινίου.

Ἡ πάρος ἐν δρυμοῖσι νόθης ζείδωρος ὀπώρης
ἀχρὰς, θηροβότου πρέμνον ἐρημοσύνης·
ὀθνείοις ὄζοισι μετέμφυτος, ἥμερα θάλλω,
οὐκ ἐμὸν ἡμετέροις κλωσὶ φέρουσα βάρος·
πολλή σοι φυτοεργὲ πόνου χάρις, εἵνεκα σεῖο
ἀχρὰς ἐν εὐκάρποις δένδρεσιν ἐγγράφομαι.

Λεωνίδου.

Μή με μέμψῃ μ' ἀπέπειρον ἀεὶ θάλλουσαν ὀπώρην
ἀχράδα, τὴν καρποῖς πάντοτε βριθομένην·
ὁππόσα γὰρ κλάδοισι πεπαίνομεν, ἄλλος ὑφέλκει·
ὁππόσα δ' ὠμὰ μένει, μίμνει περικρέμαται.

Φιλίππου.

Τὸν φιλοπωριστὴν Δημόκριτον ἤν που ἐφεύρῃς,
ὦνθρωπ', ἄγγειλον τοῦτο τὸ κοῦφον ἔπος,
ὡς ἡ λευκοόπωρος ἐγὼ, καὶ ἐφώριος ἤδη,
κείνῳ συκοφορῶ τὰς ἀπύρους ἀκόλους.
σωσάτω, οὐκ ἐχυρὴν γὰρ ἔχω στάσιν, εἴπερ ὀπώρην
ἀκρήτου χρήζει δρέψαι ἀπ' ἀκρέμονος.

Λεωνίδου.

Αὐτοτελεῖς καρποὺς ἀποτέμνομαι· ἀλλὰ πεπείρους
πάντοτε· μὴ σκληροῖς τύπτετε χερμαδίοις·
μηνίσει καὶ Βάκχος ἐνυβρίζοντι τὰ κείνου
ἔργα· λυκούργειος μὴ λαβέτω σε τύχη.

Ἀντιφίλου βυζαντίου.

Κλῶνες ἀπηόριοι τανάης δρυὸς, εὔσκιον ὕψος
ἀνδράσιν ἄκριτον καῦμα φυλασσομένοις,
εὐπέταλοι, κεράμων στεγανώτεροι, οἰκία φωτῶν,
οἰκία τεττίγων, ἔνδιοι ἀκρέμονες,
καὶ με τὸν ὑμετέρῃσιν ὑποκλινθέντα κόμῃσι,
ῥύσασθ', ἀκτίνων ἠελίου φυγάδα.

ζωνᾶ.

Ὦνερ, τῶν βαλάνων τὰν ματέρα φείδεο κόπτειν·
    φείδεο. γηραλέαν δ' ἐκκεράιζε πίτυν,
ἢ πεύκαν, ἢ τάνδε πολυστέλεχον παλίουρον,
    ἢ πρῖνον, ἢ τὰν αὐαλέαν κόμαρον.
τηλόθι δ' ἴσχε δρυὸς πέλεκυν. κοκύαι γὰρ ἔλεξαν
    ἁμῖν, ὡς πρότεραι ματέρος ἐντὶ δρύες.

Ἀδέσποτον.

Παλλάδος εἰμὶ φυτὸν, βρομίου τί με θλίβετε κλῶνες;
    αἴρετε τοὺς βότρυας, παρθένος οὐ μεθύω.

Φιλίππου.

Φοῖβον ἀνηναμένη ποτὲ Δάφνη, νῦν ἀνέτειλε
    Καίσαρος ἐκ βωμοῦ, κλῶνα μελαμπέταλον.
ἐκ δὲ θεοῦ θεὸν εὗρεν ἀμείνονα. λητοΐδην γὰρ
    ἐχθήρασα φιλεῖ ζῆνα τὸν αἰνεάδην.
ῥίζαν δ' οὐκ ἀπὸ γῆς μητρὸς βάλεν, ἀλλ' ἀπὸ πέτρης.
    καίσαρι μὴ τίκτειν οὐδὲ λίθος δύναται.

Εἰς δάφνην ἀξίνῃ κοπτομένην.

Ποῖ φοῖβος πεπόταυτο, ἄρης ὅτ' ἐμίγνυτο δάφνῃ.

Εἰς κλινάριον πόρνης ἀπὸ δάφνης.

Λέκτρον ἑνὸς φεύγουσα, λέχος πολλοῖσιν ἐτύχθην.

Ἑρμοκρέοντος.

Ἵζευ ὑπὸ σκιερὰν πλάτανον ξένε τάνδε παρέρπων,
    ἃς ἁπαλῷ ζέφυρος πνεύματι φύλλα δονεῖ.
ἔνθα με Νικαγόρας κλυτὸν εἵσατο μαιάδος ἑρμᾶν,
    ἀγροῦ καρποτόκου ῥύτορα, καὶ κτεάνων.

Ὡς ἀπὸ πανός.

Ἔρχεο, καὶ κατ' ἐμὰν ἵζευ πίτυν. ἃ τὸ μελιχρὸν
    πρὸς μαλακοὺς ἠχεῖ κεκλιμένα ζεφύρους.
ἠνὶ δὲ καὶ κρουνισμα μελισταγές. ἔνθα μελίσδων,
    ἡδὺν ἐρημαίοις ὕπνον ἄγω καλάμοις.

Πλάτωνος.

Ὑψίκομον παρὰ τάνδε καθίζεο φωνήεσσαν
φρίσσουσαν πυκνοῖς κῶμον ὑπὸ ζεφύροις.
καί σοι καγχλάζουσιν ἐμοῖς παρὰ νάμασι σύριγξ
θελγομένῳ, ἄξει κῶμα κατὰ βλεφάρων.

Εἴς τινα θανόντα ὑπὸ πλησμονῆς
περσικῶν μήλων.

Ἐκ φονίων περσῶν φάνιον φυτὸν ἤγαγε περσεὺς
παιδὶ θνεογνώστου τοῦ θανάτου πρόφασιν.

Εἰς ἀνακδενδράδα.

Ογχνη χειρὸς ἐμῆς γλυκερὸς πόνος. ἣ μὲν ἐφ' ὑγρῷ
φλοιῷ φλοιὸν ἔδησα θέρει. πόρθον δ' ἐπὶ δένδρῳ
ῥιζώθη. δένδρου δὲ τὸ μὴ, καὶ καρπὸν ἄμειψεν.
νέρθε μὲν ἀχρὰς ἔτ' ἐστὶν. ὕπερθε δ' ἄρ' εὔπνοος ὄγχνη.

Αδήλου.

Δάφναις, καὶ μύρτοισι, καὶ εὐώδει κυπαρίσσῳ,
ἔνθα πέριξ κέχυται βοτρυόπαις ἕλικι
ἄμπελος. εἰαρινοὶ δὲ λιγυφθόγγοισιν ἀοιδαῖς
κόσσυφοι ἀχεῦσιν ποικιλόφραυλα μέλη.
ξουθαὶ ἀηδονίδες μινυρίσμασιν ἀντιαχεῦσι.
μέλποισαι στόμασιν τὰν μελίγηρυν ὄπα.

Αδήλου.

Ἵζευ ἅπας ὑπὸ τῆσδε δάφνης εὐθαλέα φύλλα,
ὡραίου τ' ἄρυσαι νάματος ἡδὺ πόμα.
ὄφρά τοι ἀσθμαίνοντα πόνοις θέρεος φίλα γυῖα,
ἀμπαύσῃς πνοιῇ τυπτόμενα ζεφύρου.

Αντιφίλου.

Μῆλον ἐγὼ στρούθειον ἀπ' ὀπλοτέρης ἔτι ποίης,
ὥριον ἐν νεαρῷ χρωτὶ φυλασσόμενον.
ἄσπιλον. ἀρρυτίδωτον, ἰσόχνοον ἀρτιγόνοισιν,
ἀκμὴν εὐπετάλοις συμφυὲς ἀκρέμοσιν,

ὥρης χειμερίης σπάνιον γέρας. εἰς σὲ δ' ἄνασσαν
ποίην, χὠ νιφόεις κρυμὸς ὀπωροφορεῖ.

ΕΙΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ.

Ἀδήλου. 21.

Τίς σε δικαιοσύνη βροτὸς ἤκαχεν; οὗτος ὁ κλέπτης
ἐνθάδε με στήσας, οὐδὲν ἔχων πρὸς ἐμέ.

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Ἤθελε μὲν βασιλεύς σε βοηθόον εἰσέτι πέμπειν
ἄστεσι τειρομένοις δυσμενέων μερόπων,
τιτιανὲ χρύσειε. σὺ δ' ἐν βιότοιο γαλήνῃ
πατρίδα, καὶ κλῆρον σὸν προβέβουλας ἔχειν,
αὔξων σῶν προγόνων κτέρας ἔνδικον. ἀρχομένων γὰρ
πλοῦτον ὅτι στυγέεις, σώφρονος οἶδε δίκη.

Λεονίδου εἰς τραπεζίτην Καΐκον διασυρτικόν.

Ἀστοῖς, καὶ ξείνοισιν ἴσον νέμει ἅδε τράπεζα.
θεὶς, ἀνελοῦ, ψήφου πρὸς λόγον ἐρχομένης.
ἄλλός τις πρόφασιν λεγέτω. τὰ δ' ὀθνεῖα Καΐκος
χρήματα, καὶ νυκτὸς βουλομένοις ἀριθμεῖ.

ΕΙΣ ΔΙΚΗΝ. ἐν ᾧ καὶ εἰς πρόνοιαν.

Ἀδήλου. 22.

Ἀσπίδ' ἀχιλλῆος τὴν ἕκτορος αἷμα πιοῦσαν,
Λαρτιάδης δαναῶν εἷλε κακοκρισίῃ.
ναυηγοῦ δὲ θάλασσα κατέσπασε, καὶ παρὰ τύμβον
αἴαντος νηκτὴν ὥρμησεν, οὐκ ἰθάκῃ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Καλὰ ποσειδάων δίκασεν πολὺ μᾶλλον ἀθήνης.
καὶ κρίσιν ἑλλήνων, στυγερὴν ἀπέδειξε θάλασσα.
ἀσπὶς ἐν αἰγιαλοῖσι βοᾷ, καὶ σῆμα τ νάσσει,

αὐτόν σ' ἐκκαλέουσα τὸ ἄξιον ἀσπιδιώτην,
ἔγρεο παῖ Τελαμῶνος. ἔχεις σάκος αἰακίδαο.

Ἀδήλου.

Κρανίον ἐν τριόδοισι κατοιχομένου τὶς ἐσαθρῶν,
εἰκόνα τὴν κοινὴν οὐκ ἐδάκρυσε βίου.
δεξιτερὴν δ' ἔρριψεν ἐπὶ χθόνα, καὶ λίθον ἧκε,
κωφὸν μὲν δοκέοντ', ἀλλὰ πνέοντα δίκης.
ὀστέον ὡς γὰρ ἔπληξεν, ἀφήλατο, καὶ τὸν ἀφέντα
πήρωσε, γλυκεροῦ βλέμματος ὀρφανίσας.
καὶ πάλιν εἰς ἀΐδην ἐκολάζετο. τὴν ἰδίην δὲ
ἔκλαυσεν χειρῶν δύστοχον ἀφροσύνην.

Βιάνορος.

Ἀγγελίην πὰρ Ζηνὸς ἐπεὶ φέρεν ἠεροδινὴς
αἰετὸς, οἰωνῶν μοῦνος ὁ οὐράνιος,
οὐκ ἔφθη τὸν κρῆτα. βοὴν δ' ἀνετείνατο γαυρήν.
πτηνὸν δ' ὁ πτερόεις ἰὸς ἐληΐσατο.
ζηνὸς δ' οὔτι δίκην ἔλαβεν νόμος. ἔμπεσε δ' ὄρνις
ἀγχί. τὰ δ' εὐστοχίης ἀνταπέτισε βέλη,
αὐχένι δ' ἰὸν ἔπηξεν, ὃν ἥπατι κοίμασεν αὐτός.
ἓν δὲ βέλος, δισσῶν αἷμ' ἔπιεν θανάτων.

Φιλίππου.

Βαιὸν ἀποπλανίην λιπομήτορα παῖδα κορύπτης
κριὸς ἑλιξόκερως, θεῖνε θρασυνόμενος.
κάπρος δ' ἡράκλειος ἀπορρήξας ἀπὸ δεσμῶν,
ὃς νηδὺν κριοῦ πᾶσαν ἔβλαψε γένυι.
ζωὴν νηπιάχῳ δ' ἐχαρίσατο. ἆρ' ἀπὸ ἥρης
ἡρακλέης βρεφέων ᾤκτισεν ἡλικίην.

Ἀπολλωνίδου.

Γήθησαν περὶ παιδὸς ἀριστίπποιο τοκῆες,
καὶ κλαῦσαν. μοίρης δ' ἦμαρ ἓν ἀμφοτέρης.

αὐτὴ γὰρ αἰθόμενον δόμον ἔκφυγεν, ἰθὺ κεραυνοῦ
ζεὺς κατά οἱ κεφαλῆς ἄσπετον ἧκε σέλας.
τοῦτο δ' ἔπος τότ' ἔλεξαν, ὅσοι νέκυν ὠδύροντο,
ὦ πυρὶ δαιμονίῳ τλῆμον ὀφειλόμενε.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ιοτυπὴς διὸς ὄρνις ἐτίσατο κρῆτα φαρέτρης,
οὐρανόθεν τόξῳ τόξον ἀμυνόμενος.
κεῖνον δ' εὐθὺς ἄκοντι παλινδρομέοντι κατέκτα.
ἠερόθεν πίπτων δ', ἔκτανεν, ὡς ἔθανεν,
μηκέτ' ἐφ' ὑμετέροις ἀψευδέσι κρῆτες ὀϊστοῖς
αὐχεῖθ' ὑμνείσθω καὶ διὸς εὐστοχίη.

Ἀρχίου.

Ἔν ποτε παμφαίνοντι μελάντερος αἰθέρι νωμῶν,
σκορπίον ἐκ γαίης εἶδε θορόντα κόραξ.
ὃν μάρψων ὤρουσεν. ὁ δ' ἀΐξαντος ἐπ' οὖδας,
οὐ βραδὺς, εὐκέντρῳ πέζαν ἔτυψε βέλει,
καὶ ζωῆς μιν ἄμερσεν. ἴδ' ὅσον ἔτευχεν ἐπ' ἄλλῳ,
ἐκ κείνου τλήμων αὐτὸς ἔδεκτο μόρον.

Ἄδηλον.

Ἀνδροφόνῳ σαθρὸν παρὰ τειχίον ὑπνώοντι,
νυκτὸς ἐπιστῆναι φασὶ Σάραπιν ὄναρ.
καὶ χρησμῳδῆσαι, κατακείμενος οὗτος, ἀνίστω,
καὶ κοιμῶ μεταβὰς ὦ τάλας ἀλλαχόθι.
ὃς δὲ διυπνισθεὶς, μετέβη. τὸ δὲ σαθρὸν ἐκεῖνο
τειχίον, ἐξαίφνης εὐθὺς ἔκειτο χαμαί.
σῶστρα δ' ἔωθεν ἔθυε θεοῖς χαίρων ὁ κακοῦργος,
ἥδεσθαι νομίσας τὸν θεὸν ἀνδροφόνοις.
ἀλλ' ὁ Σάραπις ἔχρησε πάλιν διὰ νυκτὸς ἐπιστὰς,
κήδεσθαί με δοκεῖς ἄθλιε τῶν ἀδίκων,

εἰ μὴ νῦν σε μέθηκα θανεῖν, θάνατον καὶ ἄλυπον
　νῦν ἔφυγες. σταυρῷ δ' ἴσθι φυλαττόμενος.

Τυλλίου γεμίνου.

Σμίνθος ὁ παντοίης δαιτὸς λίχνος, οὐδὲ μυάγρης
　δειλὸς, ὃ καὶ θανάτου κέρδεα ληιζόμενος,
νευρολάλου φοίβου χορδὴν θρίσεν. ἡ δ' ἐπὶ πήχει
　ἑλκομένη θηρὸς λαιμὸν ἀπεβρόχ σεν.
τόξων εὐστοχίην θαυμάζομεν. ὃς δὲ, κατ' ἐχθρῶν
　ἤδη καὶ κιθάρην εὔστοχον ὅπλον ἔχει.

Βιάνορος.

Ἰχθύσι, καὶ ποταμῷ Κλειτώνυμον ἐχθρὸς ὅμιλος
　ὦσεν, ὅτ' εἰς ἄκρην ἦλθε τυραννοφόνος.
ἀλλὰ δίκα μ ν ἔθαψεν. ἀποσπασθεῖσα γὰρ ὄχθη,
　πᾶν δέμας εἰς κορυφὴν ἐκποδὸς ἐκτέρισεν.
κεῖται δ' οὐχ ὑδάτεσι διάβροχος. αἰδομένα δὲ
　γᾶ, κεύθει τὸν ἑᾶς ὅρμον ἐλευθερίας.

ΕΙΣ ΔΥΣΠΡΑΓΙΑΝ. Φιλίππου　23.

Ἕβρου θρηικίου κρυμῷ πεπεδημένον ὕδωρ,
　νήπιος ἐμβαίνων, οὐκ ἔφυγεν θάνατον.
τὸν ποταμὸν δ' ἤδη λαγαρούμενον ἰχνοσολισθὼν,
　κρυμοῦ τοὺς ἁπαλοὺς αὐχένας ἀμφεκάρη.
καὶ τὸ μὲν, ἐξέσυρη λοιπὸν δέμας. ἡ δὲ μένουσα
　ὄψις, ἀναγκαίην εἶχε τάφου πρόφασιν.
δύσμορον. ἧς ὠδῖνα διείλετο πῦρ τε, καὶ ὕδωρ.
　ἀμφοτέρων δὲ δακῶν, οὐδενός ἐστιν ὅλος.

Ἀντιπάτρου.

Εἶχεν ἀριστείδης ὁ βοηέρρος, οὐκ ἀπὸ πολλῶν
　πολλὰ, μιῆς δ' οἴος, καὶ βοὸς εὐπορίην.

ἀλλὰ γὰρ οὐδ' ὁ πένης ἔφυγε φθόνον· ἤματι δ' αὐτῷ
  θῆρες, ὄϊν· τὴν βοῦν δ' ὤλεσε δυστοκίη.
μισήσας δ' ἀβληχὲς ἐπαύλιον ἄμματι πήρης,
  ἐκ ταύτης βιοτὴν ἀχράδος ἐκρέμασεν.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Πλοῦτος Ἀριστείδῃ δάμαλις μία, καὶ τριχόμαλλος
  ἦν ὄϊς. ἐκ τούτων λιμὸν ἔλαυνε θύρη.
ἤμβροτε δ' ἀμφοτέρων. ἀμνὴν, λύκος ἔκτανεν. ὠδῖς,
  τὴν δάμαλιν. πενίης δ' ὤλετο βουκόλιον.
πηροδέτῳ δ' ὅ γ' ἱμάντι κατ' αὐχένος ἄμμα λυγώσας,
  οἰκτρὸς ἀμυκήτῳ κάτθανε πὰρ καλύβῃ.

Φιλίππου εἰς τὸ αὐτό.

Ἠρίθμει πολλὸν ὄλβον Ἀριστείδης ὁ πενιχρός.
τὴν ὄϊν, ὡς ποίμνην. τὴν βόα δ', ὡς ἀγέλην.
  τὰ λοιπὰ ὡς τὰ πρὸ αὐτοῦ ἤμβροτε, καὶ ἑξῆς.

Αἱ Τρῳαί ποτε παῖδες ἐν ἀλλήλῃσιν ἔπαιζον
  κλήρῳ, τίς προτέρη βήσεται εἰς ἀΐδην.
καὶ τρεῖς μὲν χειρῶν ἔβαλον κύβον. ἦλθε δὲ πασέων,
  τὴν μίαν. ἡ δ' ἐγέλα κλῆρον ὀφειλόμενον.
ἐκ τέγεος δ' ἄρ' ἄελπτον ἀπωλίσθησε πέσημα.
  δύσμορος. εἰς ἀΐδην δ' ἤλυθεν, ὡς ἔλαχεν.
ἀψευδὴς ὁ κλῆρος, ὅτῳ κακόν. ἐς δὲ τὸ λῷον,
  οὔτ' εὐχαὶ θνητοῖς εὔστοχοι, οὔτε χέρες.

Ἀπολλωνίδου.

Δειματόεις ἐλάφων κραδὸς λόχος, εὖτε κρυώδεις
  πλῆσαν ὀρῶν κορυφὰς χιόνεαι νιφάδες,
δείλαιαι ποταμοῖσιν ἐφώρμισαν ἐλπίσι [illegible],
  χλιῆναι νοτεροῖς ἄσθμασιν ὠκὺ γόνυ.

τὰς δέ, περιφράξας ἐχθρὸς ῥόος ἀθρόον ἄφνω,
χειμερίη συγκροῦ δῆσε πάγοιο πέδη.
πληθὺς δ' ἀμφοτέρων ἀλίνου θοινήσατο θήρης,
ἢ φύγεν ἀρπεδόνην πολλάκι, καὶ σάλικας.

Ἀντιφάνους.

Δυσμοίρων θαλάμων ἐπὶ παστάσιν οὐχ ὑμέναιος.
ἀλλ' Ἀΐδης ἔστη πικρογάμου πετάλης.
δείματι γὰρ Μόβοιν πρωτόζυγα κύπριν ἀν' ὄρφνην
φεύγουσαν ξανθὸν παρθενικῆσι φόβον,
φρουροδόμοι νηλεῖς κύνες ἔκτανεν. ἣν δὲ γυναῖκα
ἐλπὶς ἰδεῖν, ἄφνως ἔχομεν οὐδὲ νέκυν.

Λουκιανοῦ.

Τοῖσι μὲν εὖ πράττουσι πᾶς ὁ βίος βραχύς ἐστι.
τοῖς δὲ κακῶς, μία νὺξ ἄπλετός ἐστι χρόνος.

ΕΙΣ ΕΛΕΟΝ. Φιλίππου. 24.

Καὶ τὸν ἀρουραῖον γυητόμον αὔλακα τέμνει
μηροτυπεῖ κέντρῳ πειθομένη δάμαλις,
καὶ μετ' ἀροτροπόνου ζεύγλας πάλι τῷ νεοθηλεῖ
πινομένη μόσχῳ, δεύτερον ἄλγος ἔχει.
μὴ θλίψῃς αὐτήν· ὁ γεωμόρος οὗτος ὁ βαιὸς
μόσχος ἐὰν φείσῃ, σοὶ τρέφεται δάμαλις.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Μελέαγρος, βοὸς
μέλλοντος θύεσθαι τῷ Διΐ,
καὶ μυκωμένου.

Αὐτὸς ὁ βοῦς ἱκέτης ἐπιβώμιος αἰθέρι Ζεῦ,
μυκᾶται, ψυχὴν ῥυόμενος θανάτου.
ἀλλὰ μέθες Κρονίδη τὸν ἀροτρέα. καὶ σὺ γὰρ αὐτὸς
πορθμεὺς Εὐρώπης ταῦρος ἄναξ ἐγένου.

ΕΙΣ ΕΛΠΙΔΑΣ. Ἰουλίου Πολυαίνου 25

Ἐλπὶς ἀεὶ βιότοιο κλέπτει νέον· ἡ πυμάτη δὲ
ἠὼς τὰς πολλὰς ἔφθασεν ἀσχολίας.

Ἄδηλον.

Ἐλπὶς, καὶ σὺ Τύχη, μέγα χαίρετε· τὴν ὁδὸν εὗρον·
οὐκ ἔτι γὰρ σφετέροις ἐπιτέρπομαι· ἔρρετε ἄμφω,
οὕνεκεν ἐν μερόπεσσι πολυπλανέες μάλα ἐστέ.
ὅσα γὰρ ἄρχε ἕως οὐκ ἔσεται, ὕμμες ἐν ἡμῖν
φάσματα ὡς ἐν ὕπνῳ ἐμβάλλετε οἷα τ' ἐόντα.
ἔρρε κενὴ γλήνη, πολυώδυνε· ἔρρετε ἄμφω.
παίζοιτε, στροφέοιτε, ὅσους ἐμοῦ ὕστερον ὄντας,
εὕροιτ' οὐ νοέοντας ὅπερ θέμις ἐστὶ νοῆσαι.

Ἄδηλον.

Ἐλπίδα, καὶ νέμεσιν ξυνοὺς παρὰ βωμὸν ἔτευξα
τὴν μὲν, ἵν' ἐλπίζῃς· τὴν δ', ἵνα μηδὲν ἔχῃς.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Εἰ βίον ἐμβόσκουσι τύχης παίζουσιν ἑταῖραι
ἐλπίδες, ἀμβολάδην πάντα χαριζόμεναι,
παίζομαι, εἰ βροτός εἰμι· βροτὸς δ' οὐ οἶδα καὶ αὐτὸς,
θνητὸς ἐών. δολιχαῖς δ' ἐλπίσι παιζόμενος,
αὐτὸς ἑκοντὶ γέγηθα πλανώμενος· οὐδὲ γενοίμην
εἰς κρίσιν ἡμετέρην πικρὸς ἀριστοτέλης.
τὴν γὰρ ἀνακρείοντος ἐνὶ πραπίδεσσι φυλάσσω
παρφασίην, ὅτι δεῖ φροντίδα μὴ κατέχειν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πανδώρης ὁρόων γελόω πίθον· οὐδὲ γυναῖκα
μέμφομαι, ἀλλ' αὐτῶν τὰ πτερὰ τῶν ἀγαθῶν.
ὡς γὰρ ἐπ' Οὐλύμποιο μετὰ χθονὸς ἤθεα πάσης
πωτῶνται, πίπτειν καὶ κατὰ γῆν ὄφελον.

ἡ δὲ γυνὴ μετὰ πῶμα κατωχρήσασα παρειὰς,
  ὤλεσεν ἀγλαΐην ὧν ἔφερεν χαρίτων.
ἀμφοτέρων δ' ἥμαρτεν ὁ νοῦ βίος. ὅττι καὶ αὐτὴν
  γηράσκουσαν ἔχει, καὶ πίθος οὐδὲν ἔχει.

ΕΠΑΙΝΟΙ. Αδήλου. 26.

Μουσάων ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' ἀείδειν,
  ἔγραφε ποιμαίνων ὡς λόγος ἡσίοδος.
μῆνιν ἄειδε θεὰ, καὶ ἄνδρα μοι ἔννεπε μοῦσα,
  εἶπε νοὸ μηρείῳ Καλλιόπη στόματι.
κἀμὲ δὲ δεῖ γράψαι τί προοίμιον. ἀλλὰ τί γράψω,
  δεύτερον ἐκδιδόναι βιβλίον ἀρχόμενος,
μοῦσαι ὀλυμπιάδες, κοῦραι διὸς, οὐκ ἂν ἐσώθην,
  εἰ μή μοι Καῖσαρ χαλκὸν ἔδωκε Νέρων.

Διοδώρου σαρδιανοῦ
τοῦ Διοπείθους.

Αἰγιβότου σκύροιο λιπὼν πέδον, ἴλιον ἔπλων
  οἷος ἀχιλλείδης πρόσθε Νεοπτόλεμος,
τοῖος ἐν αἰνεάδῃσι Νέρων ἀγὸς ἄστυ ῥέμοιο
  νεῖται ἐπ' ὠκυρόην θύμβριν ἀμειψάμενος,
κοῦρος, ἔτ' ἀρτιγένειον ἔχων χρόον. ἀλλ' ὁ μὲν, ἔγχει
  θῦεν. ὁ δ' ἀμφοτέροις, καὶ δορὶ, καὶ σοφίῃ.

Ἀπολλωνίδου.

Ηδὺ παρηΐδων πρῶτον θέρος ἤματι τούτῳ
  κείρεο, καὶ γενύων ἤϊθεους ἕλικας
γαῖε. σὸν δὲ πατὴρ χερὶ δέξεται εὐκτὸν ἰούλων
  Λεύκιον, αὐξομένου πουλὺ ἐπ' ἠέλιον.
δωροῦνται χρυσέοισιν. ἐγὼ δ' ἱλαροῖς ἐλέγοισιν.
  οὐ γὰρ δὴ πλούτου μοῦσα χερειοτέρη.

Ἀδήλου.

Ἐσθλὰ λέγειν αἰεὶ πάντας, καλὸν· ἐχρὰ δὲ, δεινὸν,
καὶ ὦσιν τούτων ἄξιοι, ὧν λέγομεν.

Ἀντιπάτρου.

Σοί με Θρηϊκίης σκυληφόρε Θεσσαλονίκη,
μήτηρ ἡ πάσης πέμψε Μακηδονίης.
ἀείδω δ' ὑπὸ σοὶ δεδμημένον Ἄρεα Βεσσῶν,
ὅσσ' ἐδάην πολέμου πάντ' ἀναλεξάμενος.
ἀλλά μοι ὡς θεὸς ἔσσο κατήκοος. εὐχομένου δὲ
κλῦθι. τίς οὖν μούσαις οὔατος ἀσχολίη;

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ.

Μελεάγρου. 27.

Τρισσαὶ μὲν χάριτες, τρεῖς δὲ γλυκυπάρθενοι ὧραι,
τρεῖς δέ με θηλυμανεῖς οἰστροβολοῦσι πόθοι.
ἦ γάρ τοι τρία τόξα κατήρισεν, ὡς ἄρα μέλλων
οὐχὶ μίαν τρώσειν, τρεῖς δ' ἐν ἐμοὶ κραδίας.

Ἀδήλου.

Αὐτὸ τὸ πῦρ καύσειν ὁ ζήμιος οὗτος ὁ νύκτωρ
τὸν καλὸν ἱμείρων λύχνον ἀναφλογίσαι,
δαῦρ' ἀπ' ἐμαῖς ψυχῆς ἄναψον σέλας, ἔνδοθι γάρ μου
καιόμενον, πολλὴν ἐξανίησι φλόγα.

Ἀδήλου.

Τίς θεὸν εἶπεν ἔρωτα; θεοῦ κακὸν οὐδὲν ὁρῶμεν
ἔργον. ὁ δ' ἀνθρώπων αἵματι μειδιάει.
οὐ θοὸν ἐν παλάμαις κατέχει ξίφος; ἠνὶ δ' ἄπιστα
τῆς θεοδηλήτου σκῦλα μιαιφονίης.
μήτηρ μὲν, σὺν παιδὶ κατέφθιτο. αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῖς.
ποίνιμος ἔκτανεν φῶτα λιθοκτονίη.
καὶ ταῦτ' οὔτ' αἰδὸς, οὔτ' ἄρεος, ἔργα δ' ἔρωτος

κλαύσομεν, οἷς παίζει κεῖνος ὁ νηπίαχος.

Λεωνίδου.

Τοξοβόλον τὸν ἔρωτα τίς ἔξεσεν ἐκ λιβανωτοῦ,
τὸν ποτὲ μηδ᾽ αὐτοῦ Ζηνὸς ἀπεχόμενον;
ὀψέ ποθ᾽ ἡφαίστῳ κεῖται σκοπὸς, ὃν καθορᾶσθαι
ἔπρεπεν οὐκ ἄλλως, ἢ πυρὶ τυφόμενον.

Αργενταρίου.

Αὐγάζω τὸν ἄφυκτον ἐπὶ σφραγῖδος ἔρωτα,
χερσὶ λεοντείαν ἡνιοχοῦντα βίαν.
ὃς τᾷ μὲν, μάστιγα κατ᾽ αὐχένος· ᾇ δὲ, χαλινοὺς
εὐθύνει. πολλὰ δ᾽ ἀμφιτέθηλε χάρις.
φρίσσω τὸν βροτολοιγόν· ὁ γὰρ καὶ θῆρα δαμάσδων
ἄγριον, οὐδ᾽ ὀλίγον φείσεται ἁμερίων.

Αντιπάτρου.

Μὴ κλαίων τὸν ἔρωτα δόκει τλῆμβροτε πείσειν
μηδ᾽ ὀλίγῳ παύσειν ὕδατι πῦρ ἀπνεές.
χρυσὸς ἔρωτος ἀεὶ παιώνιος. ἐσβέσθη δὲ
οὐδὲ τότ᾽ ἐν πολλῷ τικτόμενος πελάγει.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Μήποτε κυλλήνης παφίῃ νόον. ἀντιτύπου γὰρ
εὐθὺς ἀποθρώσκει κοῦφος ἔρως κραδίης.
οἶστρος, ὀλισθήεσσαν ἔχει φύσιν. ἤν τις ὀϊστοῦ
ἄκρον ἕλῃ φλογέου, δύεται ἐντὸς ὅλος.
ἐλπίδι μὴ θέλξῃς φρένα μαχλάδι. γυοβόρον γὰρ
πῦρ ὑποριπίζει, θυμὸν ἐφελκομένη.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους.

ὁ ἔρως ἐρῶν.

Τίς πυρὶ πῦρ ἐδάμασσε; τίς ἔσβεσε λαμπάδι πυρσόν
τίς κατ᾽ ἐμῆς νευρῆς ἑτέρην ἐτανύσσατο νευρήν;
καινὸς ἔρως κατ᾽ ἔρωτος ἐμῷ μένει ἰσοφαρίζει.

Μόσχου Ἔρως δραπέτης.

Ἁ κύπρις τὸν ἔρωτα τὸν υἱέα μακρὸν ἐβώστρει·
ἔτις ἐνὶ τριόδοισι πλανώμενον εἶδεν ἔρωτα,
δραπετίδας ἐμός ἐστιν· ὁ μανύσας γέρας ἑξεῖ.
μισθός τοι τὸ φίλαμα τὸ κύπριδος· ἢν δ' ἀγάγῃς νιν,
οὐ γυμνὸν τὸ φίλαμά τι δῶ ξένε, καὶ πλέον ἑξεῖς.
ἔστι δ' ὁ παῖς περίσαμος· ἐν εἴκοσι πᾶσι μάθοις νιν.
χρῶτα μὲν, οὐ λευκὸς, πυρὶ δ' εἴκελος. ὄμματα δ' αὐτῷ,
δριμύλα, καὶ φλογόεντα· κακαὶ φρένες· ἁδὺ λάλημα·
οὐ γὰρ ἴσον νοέει, καὶ φθέγγεται· ὡς μέλι φωνά.
ἢν δὲ χολᾷ, νόος ἐστὶν ἀνάμερος· ἠπεροπευτάς·
οὐδὲν ἀλαθεύων· δόλιον βρέφος· ἄγρια παίσδει·
εὐπλόκαμον τὸ κάρανον· ἔχει δ' ἰταμὸν τὸ πρόσωπον.
μικκύλα μὲν τήνῳ τὰ χρύδρια, μακρὰ δὲ βάλλει.
βάλλει κεἰς ἀχέροντα, καὶ εἰς ἀΐδεω βασιλῆα.
γυμνὸς μὲν τόγε σῶμα, νόος δέ οἱ ἐμπεπύκασται.
καὶ πτερόεις ὅσον ὄρνις ἐφίπταται ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλους
ἀνέρας, ἠδὲ γυναῖκας· ἐπὶ σπλάγχνοις δὲ κάθηται.
τόξον ἔχει μάλα βαιόν· ὑπὲρ τόξῳ δὲ, βέλεμνον,
τυτθὸν ἐὸν τὸ βέλεμνον· ἐς αἰθέρα δ' ἄχρι φορεῖται.
καὶ χρύσεον περὶ νῶτα φαρέτριον· ἔνδοθι δ' ἐντὶ
τοὶ πικροὶ κάλαμοι τοῖς πολλάκι κἠμὲ τιτρώσκει.
πάντα μὲν ἄγρια, πάντα· πολὺ πλεῖον δέ οἱ αὐτῷ·
βαιὰ λαμπὰς ἐοῖσα, τὸν ἅλιον αὐτὸν ἀναίθει·
ἢν τύγ' ἕλῃς, τῆνον, δαμάσας ἄγε· μὴ δ' ἐλεήσῃς·
κἤν ποτ' ἴδῃς κλαίοντα, φυλάσσεο μή σε πλανήσῃ.
κἢν γελάῃ, τύ νιν ἕλκε· καὶ ἢν ἐθέλῃ σε φιλᾶσαι,
φεῦγε· κακὸν τὸ φίλαμα· τὰ χείλεα φάρμακον ἐντί.
ἢν δὲ λέγῃ λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσσα μοι ὅπλα,
μήτι θίγῃς· πλάνα δῶρα· τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβαπται.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους πρὸς ἔρωτα Πασιφάη ἐρῶσα τοῦ ταύρου.

Εἰ ποθέειν με δίδαξας ἐν οὔρεσι ταῦρον ἀλήτην,
μυκηθμόν με δίδαξον, ὅπως φίλον ἄνδρα καλέσσω.

Λουκιανοῦ.

Οὐχ ὁ ἔρως ἀδικεῖ μερόπων γένος, ἀλλ' ἀκολάστοις
ψυχαῖς ἀνθρώπων ἔσθ' ὁ ἔρως πρόφασις.

Ἄδηλον.

Παρθενικῷ Θρασύβουλε σαγηνευθεὶς ὑπ' ἔρωτι
ἀσθμαίνεις, δελφὶς ὥστις ἐπ' αἰγιαλοῦ,
κύματος ἱμείρων. δρέπανον δέ σοι οὐδὲ τὸ Περσέως
ἀρκεῖ ἀποτμῆξαι δίκτυον, ᾧ δέδεσαι.

Ἄδηλον.

Ἔρωτα παύει λιμός· εἰ δὲ μή, χρόνος.
ἐὰν δὲ μηδὲ ταῦτα τὴν φλόγα σβέσῃ,
θεραπεία σοι τολοιπὸν ἠρτήσθω βρόχος.

Ζηνοδότου.

Τίς γλύψας τὸν ἔρωτα, παρὰ κρήνῃσιν ἔθηκεν,
οἰόμενος παύσειν τοῦτο τὸ πῦρ ὕδατι.

ΕΙΣ ΕΥΣΕΒΕΙΑΝ. Καρπυλλίδου. 28.

Ἰχθύας ἀγκύστρῳ τις ἀπ' ἠόνος εὔστοιχι βάλλων,
εἵλκυσε ναυηγοῦ κρᾶτα λιποτριχέα.
οἰκτείρας δὲ νέκυν τὸν ἀσώματον, ἐξ ἀσιδήρου
χειρὸς ἐπισκάπτων, λιτὸν ἔχωσε τάφον.
εὗρε δὲ κευθόμενον χρυσοῦ κτέαρ. ἦ ῥα δικαίοις
ἀνδράσιν εὐσεβίης οὐκ ἀπόλωλε χάρις.

Θεοκρίτου.

Ἡ κύπρις οὐ πάνδημος. ἱλάσκεο τὴν θεὸν εἰπὼν
οὐρανίην ἁγνᾶς ἄνθεμα χρυσογόνας.
Οἴκῳ ἐν ἀμφικλέους, ᾧ καὶ τέκνα, καὶ βίον εἶχε

ξεινὸν, ἀεὶ δέ σφιν λώιον εἰς ἔτος ἦν,
ἐκ σέθεν ἀρχομένοις ὦ πότνια. κηδόμενοι γὰρ
ἀθανάτων, αὐτοὶ πλεῖον ἔχοισι βροτοί.

Κριναγόρου.

Εἰ καί σοι ἑδραῖος ἀεὶ βίος, οὐδὲ θάλασσαν
ἔπλως, χερσαίας τ' οὐκ ἐπάτησας ὁδοὺς,
ἔμπης κεκροπίης ἐπιβήμεναι, ὄφρ' ἂν ἐκείνας
Δήμητρος μεγάλας νύκτας ἴδῃς ἱερῶν.
τῶν ἄπο, κἂν ζωοῖσιν ἀκηδέα, κεὖτ' ἂν ἵκηαι
ἐς πλεόνων, ἕξεις θυμὸν ἐλαφρότερον.

ΕΙΣ ΕΥΤΥΧΙΑΝ. Ἀντιπάτρου. 29

Η κοίτης ἐκ βρέφεος κοιμωμένη Ἀντιοδημὶς,
πορφυρέων Παφίης νοσσὶς ἐπὶ κροκίδων,
ἡ ταχεραῖς λεύσσουσα κόραις μαλακώτερον ὕπνου,
λυσίδος ἀλκυόνων τερπνὸν ἄθυρμα μέθης,
ὑδατίνους φορέουσα βραχίονας, ἣ μόνη ὀστοῦν
οὐ λάχεν, ἦν γὰρ ὅλη χοὐ ταλάροισι γάλα,
Ἰταλίην ἤμειψεν, ἵνα πτολέμοιο, καὶ αἰχμῆς,
ἀμπαύσῃ Ῥώμην μαλθακίνῃ χάριτι.

Ἀντιφίλου.

Εκ θοίνης φάος ἔχεν ἐπ' ἀχράδα μικκὰς ἰοῦσα.
ἐκ δ' ἐφίνη τυφλὴν μηκέτ' ἔχουσα κόρην.
δισσῶν τῶν ἑτέρην γὰρ ἐκέντρισεν ὀξὺς ἀκάνθης
ὄζος. ἴδ' ὡς τέχνης δένδρον ἐνεργότερον.

Ἀδήλου.

Οταν θέλῃ τὶς ἡμέραν ἰδεῖν καλὴν,
σοῦ τυγχάνων σοι, γίγνεται καλήμερος.
τοὐναντίον δὲ, καί τις εἰ μέλλει παθεῖν,
μὴ τυγχάνων σοι, γίγνεται κακήμερος.

ΕΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΣ, ΚΑΙ ΑΧΑΡΙΣΤΟΥΣ. Ἀντιπάτρου. 30.

Ἀντίπατρος Πείσωνι γενέθλιον ὤπασε βίβλον
μικρὴν, ἐν δὲ μιῇ νυκτὶ πονησάμενος.
ἵλαος ἀλλὰ δέχοιτο, καὶ αἰνήσειεν ἀοιδὸν
ζεὺς μέγας ὡς, ὀλίγῳ πειθόμενος λιβάνῳ.

Λουκιανοῦ.

Ὠκεῖαι χάριτες, γλυκερώτεραι· ἢν δὲ βραδύνῃ,
πᾶσα χάρις κενεὴ, μὴ δὲ λέγοιτο χάρις.

Ἀδέσποτον.

Τὸν λύκον ἐξ ἰδίων μαζῶν τρέφω οὐκ ἐθέλουσα,
ἀλλά μ' ἀναγκάζει ποιμένος ἀφροσύνη.
αὐξηθεὶς δ' ὑπ' ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ πάλι θηρίον ἔσται.
ἡ χάρις ἀλλάξαι τὴν φύσιν οὐ δύναται.

Λουκιανοῦ.

Φαῦλος ἀνὴρ, πίθος ἐστὶ τετρημένος. εἰς ὃν ἁπάσας
ἀντλῶν τὰς χάριτας, εἰς κενὸν ἐξέχεας.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Κλυταιμνήστρα, μέλλοντος αὐτὴν σφάξειν Ὀρέστου.

Πῆ ξίφος ἰθύνεις; κατὰ γαστέρος, ἢ κατὰ μαζῶν;
γαστὴρ, ἥ σε ἐλόχευσεν. ἀνεθρέψαντο δὲ μαζοί.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ εἰς τὸν ἐν Ἰλίῳ ναὸν Ἀθηνᾶς.

Ἰλιακοῖς πολιοῦχε. τεὸν χρυσαυγέϊ νηῷ
ὡς θέμις ἡ τλήμων Ἴλιος ἠγασάμην.
ἀλλὰ σύ με προλέλοιπας ἑλώριον. ἀντὶ δὲ μήλου,
πᾶσαν ἀπεδρέψω τείχεος ἀγλαΐην.
ἄρμιον ἦν θνήσκειν τὸν βουκόλον. εἰ γὰρ ἄθεσμος
ἔπλετο, τῆς πάτρης οὐκ ἀλίτημα τόδε.

ΕΙΣ ΕΥΧΗΝ. Ἰουλίου πολυαίνου. 31

Εἰ καί σου πολύφωνος ἀεὶ πίμπλησιν ἀκουὰς
 ἢ φόβος εὐχομένων, ἢ χάρις εὐξαμένων,
Ζεῦ, Χερίης ἐφέπων ἱερὸν πέδον, ἀλλὰ καὶ ἡμέων
 κλῦθι, καὶ ἀψευδεῖ νεῦσον ὑποχεσίῃ,
ἤδη μὴ ξενίης εἶναι πέρας. ἐν δέ με πάτρῃ
 ζώειν, τῶν δολιχῶν παυσάμενον καμάτων.

Καλλινίου.

Γηρὸς ἄπαις, ἢ φέγγος ἰδεῖν, ἢ παῖδα τεκέσθαι
 εὐξαμένη, δοιῆς ἔμμορεν εὐτυχίης.
τίκτε γὰρ εὐθὺς ἄελπτα μετ' οὐ πολὺ, καὶ τριπόθητον
 αὐτῆμαρ γλυκερὸν φέγγος ἐσεῖδε φάους.
ἄρτεμις ἀμφοτέ αισιν ὑπήκοος, ἥτε λοχείης
 μαῖα, καὶ ἀργεννῶν φωσφόρος ἡ σελάων.

Διοδώρου.

Ἀδρήστειά τε δῖα, καὶ Ἰχναίη σε φυλάσσοι
 παρθένος, ἡ πολλοὺς ψευσαμένη νέμεσις.
δείδια σόν τε φυῆς ἐρατὸν τύπον, ἠδὲ σὰ κοῦρε
 δήνεα θεσπεσίης, καὶ μένος ἠνορέης,
καὶ σοφίην, καὶ μῆτιν ἐπίφρονα. τοιάδε τέκνα
 Δρῦσε, πέλειν μακάρων πευθόμεθ' ἀθανάτων.

Ἀδέσποτον.

Ζεῦ βασιλεῦ, τὰ μὲν ἐσθλὰ καὶ εὐχομένοις, καὶ ἀνεύκτοις
ἄμμι δίδου. τὰ δὲ λυγρὰ, καὶ εὐχομένων ἀπερύκοις

Φιλοδήμου.

Κύπρι γαλαναίη, φιλονύμφιε, Κύπρι δικαίοις
 σύμμαχε, Κύπρι πόθων μῆτερ ἀελλοπόδων,
κύπρι, τὸν ἡμίσπαστον ἀπὸ κροκέων ἐμὲ παστῶν,
 τὸν χιόσι ψυχὴν κελτίσι νιφόμενον,

κύπρι, τὸν ἡσύχιόν με, τὸν οὐδὲν κωφὰ λαλεῦντα,
τὸν σέο πορφυρέῳ κλυζόμενον πελάγει,
κύπρι φιλορμίστειρα, φιλόργιε, σῶζέ με κύπρι.
ῥωμαϊκοὺς ἤδη δεσπότι, πρὸς λιμένας.

Φιλίππου.

Οτ᾽ ἐκ ζαέντου λίβυος, ἐκ ζαοῦς νότου
συνεζοφώθη πόντος, ἐκ δὲ νειάτων
μυχῶν βυθῖτις ψάμμος ἐξηράσσετο,
ἱστοὺς δὲ πᾶς ὤλισθεν εἰς ἅλα πνεύσας,
φορτὶς δ᾽ ἐσύρετ᾽ εἰς ἀΐδαν πλανώμενος,
ἀρωγὸν αὐτᾷ δαίμονας Λυσίστρατος
ἐκικτάρησεν. οἱ δὲ, τῷ νεηκόρῳ
μέμψῳ θάλασσαν ἀγρίαν ἐκοίμισαν.

Ιουλιανοῦ.

Πολλάκις εὐξαμένῳ μοι ἀεὶ θυμήρεις ἔδωκας
τέκμαρ ἀκυμάντου Ζεῦ πάτερ εὐπλοΐης.
δοίης μοι καὶ τοῦτον ἔτι πλόον. ἠδὲ σαώσαις
ἴδη. κἀκ κυμάτων ὅρμισον εἰς λιμένας.

ΕΙΣ ΕΧΘΡΟΥΣ.

Στατυλλίου φλάκκου. 32.

Γένθιμον ἡνίκα παιδὶ Πολυξείνης ὑμέναιον
ἤνυσεν ἰγκωτοῦ Πύρρος ὕπερθε τάφου,
ὧδε πολυκλαύστοιο κόμας λακίσασα καρήνου
κισσηὶς τεκέων κλαῦσε φόνους Ἑκάβη.
πρόσθε μὲν, ἀξονίοις φθιτὸν εἴρυσας ἕκτορα δεσμοῖς.
νῦν δὲ, Πολυξείνης αἷμα δέχῃ φθίμενος
αἰακίδη. τί τοσοῦτον ἐμὴν ὠδύσαο νηδύν;
παισὶν ἔφυς γὰρ ἐμοῖς ἤπιος οὐδὲ νέκυς.

Αντιφίλου.

Αντιφίλου.

Πορφυρέαν τοι τάνδε Λεωνίδα ὤπασε χλαῖναν
 Ξέρξης, ταρβήσας ἔργα τεᾶς ἀρετάς.
οὐ δέχομαι, προδόταις αὕτα χάρις. ἀσπὶς ἔχει με
 καὶ νέκυν. ὁ πλοῦτος δ' οὐκ ἐμὸν ἐντάφιον.
ἀλλ' ἔθανες. τί τοσόνδε καὶ ἐν νεκύεσσιν ἀπεχθὴς
 πέρσαις; οὐ θνήσκει ζᾶλος ἐλευθερίας.

Αββιανοῦ.

Εἰ μὲν τοὺς ἀπὸ ἄλφα μόνους κέκρικας κατορύσσειν
 Λούκιε βουλευτὰς, καὶ τὸν ἀδελφὸν ἔχεις.
εἰ δ' ὅπερ εὔλογόν ἐστι, κατὰ στοιχεῖον ὁδεύεις,
 ἤδη σοι προλέγω, ὡριγένης λέγομαι.

ΕΙΣ ΖΩΑ. Πολυαίνου. 33.

Δορκάδος ἀρτιτόκοιο τιθηνητήριον οὖθαρ
 ἔμπλεον εὑροῦσα πικρὸς ἔτυψεν ἔχις.
νεβρὸς δ' ἰομιγῆ θηλὴν σπάσε, καὶ τὸ δυσαλθὲς
 φαύματος ἐξ ὀλοοῦ πικρὸν ἔβρωξε γάλα.
ἄδην δ' ἠλλάξαντο, καὶ αὐτίκα νηλέϊ μοίρῃ
 ἣν ἔπορεν γαστὴρ, μαστὸς ἀφεῖλε χάριν.

Τιββερίου ἴλλου.

Κεμμάδος ἀρτιτόκου μαζοῖς βρίθουσι γάλακτος
 ἡ φονίη δακετῶν ἰὸν ἐνῆκεν ἔχις.
φαρμαχθὲν δ' ἰῷ μητρὸς γάλα νεβρὸς ἀμέλξας,
 χείλεσι τὸν κείνης ἐξέπιεν θάνατον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐ κύνες, οὐ σταλικές με κατήνυσαν, οὐχὶ κυνηγοὶ
 δορκάδα, τὸν δ' ἀπὸ γῆς εἶν ἁλὶ πλῆσα μόρον.
ἐξ ὕλης πόντῳ γὰρ ἐπέδραμον. εἶτά με πλεκταὶ
 ἕλξαν ἐπ' αἰγιαλοὺς δικτυβόλων παγίδες.

ἤλιτον, ἢ χέρσοιο μάτην φυγάς. οὐκ ἀδίκως με
εἷλε σαγηνευτὴς, τἄμα λιποῦσαν ὄρη.
οὔποτ᾽ ἄγρης ἁλιῆες ἔτ᾽ ἄστοχον οἴσετε χεῖρα,
χέρσῳ, καὶ πελάγει κοινὰ πλέκοντες ὕφη.

Φιλίππου.

Νηδύϊ βριθομένην δάμαλιν λητωΐδι κούρῃ
στῆσαν νηοκόροι, θῦμα χαριζόμενοι.
ἧς ἀέδην μέλλοντα, προέφθασεν εὔστοχος ὠδίς.
πέμφθη δ᾽ εἰς ἀγέλην, τεκνογονεῖν ἄφετος.
ἡ θεὸς, ὠδίνων γὰρ ἐπίσκοπος, οὐδ᾽ ἐδίκαζε
τικτούσας κτείνειν, ἃς ἐλεεῖν ἔμαθεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ταῦροι πρηΰτένοντες, ἀροτρευτῆρες ἀρούρης,
εἰν ἁλὶ τοὺς γαίης ἀντέχομεν καμάτους.
αὔλακα τὴν ἀσίδηρον ἐν ὕδασιν ἕλκομεν ἄμφω,
μακροτέρων σχοίνων ἄμμα σαγηνόδετον.
ἰχθῦσι δ᾽ ἐκ σταχύων λαβρεύομεν οἱ ταλαεργοί.
ἤδη κὰν πελάγει καρπὸν ἀροῦσι βόες.

Ἀρχίου.

Οὐ μόνον εὐάροτρον βόες οἴδαμεν αὔλακα τέμνειν,
ἀλλ᾽ ἴδε καὶ πόντου νῆας ἀφελκόμεθα.
ἔργα γὰρ εἰρήνης δεδιδάγμεθα. καὶ σὺ θάλασσα,
δελφῖνας γαίῃ ζεῦξον ἀροτροφορεῖν.

Γερμανικοῦ Καίσαρος.

Οὔρεος ἐξ ὑπάτοιο λαγωὸς πέσεν ἔς ποτε βένθος,
ἐκπροφυγεῖν μεμαὼς ῥηχιῶ ὀδόντα κυνός.
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὣς ἤλυξε κακὸν μόρον. αὐτίκα γάρ μιν
εἰνάλιος μάρψας, πνεύματος ὠρφάνισεν.
ἐκ πυρὸς ὡς αἰνοῦ πέσες ἐς φλόγα. ἦ ῥά σε δαίμων
κἠν ἁλὶ, κἠν χέρσῳ, θρέψε κυσὶν βορήν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐκ κανὸς εἷλε κύων με. τί τὸ ξένον. εἰς ἐμὲ θῆρες
  ὑγροὶ, καὶ πεζοὶ, θυμὸν ἔχουσιν ἕνα
αἰθέρα λοιπὸν ἔχοιτε λαγοὶ βάσιν. ἀλλὰ φοβοῦμαι
  οὐρανὲ, καὶ σὺ φέρεις ἀστερόεντα κύνα.

Τιβερίου.

Δίκτυον ἐκθρώσκοντα πολύπλοκον ἄρτι λαγωὸν,
  σεῦε κύων θερμοῖς ἴχνεσιν ὠκυπόδην.
ῥιχθεὶς ὃ δ' ἐκνεύσας ταχινῶς πάγον, ἐς βαθὺ πόντου
  ἥλατ', ἀλυσκάζων κῦμα παρακτίδιον.
εἰνάλιος τὸν δ' αἶψα κύων βρυχηδὸν ὀδοῦσι
  μάρψε. κυσὶ τλήμων ἦν ἄρ' ὀφειλόμενος.

Φιλίππου.

Νηὸς ἐπειγομένης ὠκὺν δρόμον, ἀμφεχόρευον
  δελφῖνες, πελάγευς ἰχθυφάγοι σκύλακες.
καὶ προφόνος δὲ κύων θηρσὶ κείνους ἰκελώσας,
  δύσμορος, ὡς ἐπὶ γῆν εἰς βυθὸν ἐξέθορεν.
ὤλλετο δ' ἀλλοτρίης θήρης χάριν. οὐ γὰρ ἐλαφρὸς
  πάντων ἐστὶ κυνῶν ὁ δρόμος ἐν πελάγει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὠκείαις ἐλάφοισι κύων ἰσάμιλλα δραμοῦσα
  ἔγκυος ἠλκώθη παιδοπόρον γένεσιν.
Γαστὰ δὲ συγκατέμυσε, καὶ πουλωθεῖσα χρόνοισιν.
  ἤδη δ' ἡ ποκετῶν ὥριος ἦν βάσανος.
πολλὰ δ' ἐπωρύουσαν, ἀνὴρ ἐσιδηροτόμησεν.
  καὶ σκύλακες φίλιοι νηδύος ἐξέθορον.
Ἀρτέμιδος λέλυται λοχίων χάρις, ἔμπαλι δ' Ἄρης
  ἤρηται μαιοῦσθαι γαστέρας ἡμετέρας.

Ἀντιπάτρου.

Θηρευτὴν λάμπωνα μίδου κύνα δίψα κατέκτα;
  καίπερ ὑπὲρ ψυχῆς πολλὰ πονησάμενον.

ποσσὶ γὰρ ὤρυξεν νοτερὸν πέδον· ἀλλὰ τὸ κωθὲς
　πίδακος ἐκ τυφλῆς οὐκ ἐτάχαυεν ὕδωρ
πῖπτε δ' ἀπαυδήσας· αἱ δ' ἔβλυσαν παρὰ νύμφαι·
　λάμπωνι κταμένῳ, μῆνιν ἔθεσ' ἐλάφων.

Ἀρχίου.

Ὁ πρὶν ἀελλοπόδων λάμψας πλέον αἰετὸς ἵππων,
　ὁ πρὶν ὑπαὶ μίτραις κῶλα καθαψάμενος,
ὃν φοίβου χρησμῳδὸς ἀέθλιον ἔστεφε πυθὼ
　ὀρνύμενον πτανοῖς ὠκυπέταις ἴκελον,
καὶ νεμέη βλοσυροῖο τιθηνήτειρα λέοντος,
　πῖσά τε, καὶ δοιὰς ἠόνας ἰσθμὸς ἔχων,
νῦν κλοιῷ δειρὴν πεπεδημένος οἷα χαλινῷ,
　καρπὸν ἐλᾷ δηοῦς ὀκρυόεντι λίθῳ,
ἴσην μοῖραν ἔχων ἡρακλεῖ· καὶ γὰρ ἐκεῖνος
　τόσσ' ἀνύσας, δούλην ζεύγλαν ἐφηρμόσατο.

Ἀδήλου.

Σοὶ πατρὶ θεσσαλίη πωλοτρόφε, μέμψιν ἀνάπτω
　πήγασος, ὡς ἀδίκου τέρματος ἠντίασα.
ὃς πυθοῖ, κὴν ἰσθμῷ ἐκώμασα, κὴπὶ νέμειον
　Ζῆνα, καὶ ἀρκαδικοὺς ἤλυθον ἀκρέμονας.
νῦν δὲ βάρος πέτρης νισυρήτιδος ἔγκυκλον ἕλκω,
　λεπτύνων δηοῦς καρπὸν ἀπ' ἀσταχύων.

Βιάνορος.

Πῶλον τὸν πεδίων, ἀλλ' οὐχ ἁλὸς ἱππευτῆρα,
　νηὶ διαπλώειν πόντον ἀναινόμενον,
μὴ θάμβει χρεμεθόντα, καὶ ἐν ποσὶ λὰξ πατέοντα
　τοίχους, καὶ θυμῷ δεσμὰ βιαζόμενον.
ἄχθεται, εἰ φόρτου μέρος ἔρχεται· οὐ γὰρ ἐπ' ἄλλοις
　κεῖσθαι τὸν πάντων ἔπρεπεν ὠκύτατον.

Ἀντιφίλου.

Γαμφάλος ἑρπηστὴς κατὰ δώματα λιχνοβόρος μῦς,

ὄστρεον ἀθρήσας χείλεσι πεπταμένον,
πώγωνος δ' ἰξοῖο νόθην ὠρέξατο σάρκα·
αὐτίκα δ' ὀστρακόεις ἐπλατάγησε δόμος·
ἁρμόσθη δ' ὀδύναισιν· ὁ δ' ἐν κλείθροισιν ἀφύκτοις
ληφθεὶς, αὐτοφόνον πότμον ἐπεσπάσατο·

Τοῦ αὐτοῦ.

Ψῆγμα πυρὸν χρυσοῖο σιδηρείων ὑπ' ὀδόντων
ῥινηθὲν, λιβυκῆς κυφότερον ψαμάθου,
μῦς ὀλίγος βαρὺ δεῖπνον ἐδαίσατο· πᾶσα δὲ νηδὺς
συρομένη, βραδύπουν θῆκε τὸν ὠκύτατον·
ληφθεὶς δ' ἐκ μεσάτης, ἀνετέμνετο κλέμματα γαστρός·
ἦς ἄρα κὴν ἀλόγοις χρυσὲ, κακοῦ πρόφασις·

Νέστορος εἰς τὸν πύθιον δράκοντα·

Εἷρπε δράκων, καὶ ἔπινεν ὕδωρ· σβέννυντο δὲ πηγαὶ,
καὶ ποταμὸς κεκόνιστο, καὶ ἦν ἔτι διψαλέος θήρ.
εἷρπε τὸ μὲν, τὸ δ' ἔμελλε, τὸ δ' ἦν ἔτι νωθρὸν ἐν εὐνῇ.
αὐτὰρ ὁ διψήσας, ποταμῷ ἐπέβηκε γένειον·
πᾶς δ' ἄρα κηφισὸς εἴσω ῥέεν, ἀργαλέον δὲ
ἀνθερεὼν κελάρυζε· κατερχομένου δὲ ῥεέθρου,
κηφισὸν κώκυον ὀλωλότα πολλάκι νύμφαι·

Κριναγόρου.

Αἶγά με τὴν εὔθηλον ὅσων ἐκένωσεν ἀμολγεὺς
οὔθατα, πασάων πουλυγαλακτοτάτην,
γευσάμενος, μελιηδὲς ἐπεὶ τ' ἐφράσατο πῖαρ
Καῖσαρ, κὴν νηυσὶ σύμπλοον ἠγάγετο·
ἥξω δ' αὐτίκα που καὶ ἐς ἀστέρας· ᾧ γὰρ ἐπέχον
μαζὸν ἐμὸν, μείων οὐδ' ὅσον αἰγιόχου·

Βιάνορος.

Εἰς βαθὺ ἥλατο νεῖλον ἀπ' ὀφρύος ὀξὺς ὁ δίτης
ἡνίκα λαιμάργων εἶδε λύκων ἀγέλην·

ἀγκά μιν ἀγρούσαντο δι' ὕδατος. ἔβρυχε δ' ἄλλος
  ἄλλον, ἐπουραίῳ δήγματι πλεξάμενος.
μακρὰ γεφυρώθη δὲ λύκοις βυθός. ἔφθανε δ' ἄνδρα
  νηχομένων θηρῶν αὐτοδίδακτος ἄρης.

Σεκούνδου.

Τίπτε τὸν ὀγκηστὴν βραδύπουν ὄνον ἄμμιγ' ἐν ἵπποις
  γυρὸν ἀλωειναῖς ἐξελάατε δρόμον;
οὐχ ἅλις ὅττι μύλοιο περίδρομον ἄχθος ἀνάγκης,
  ἀπειρηδὸν σκοτόεις κυκλοδίωκτος ἔχω
ἀλλ' ἔτι καὶ πώλοισιν ἐρίζομεν. ἦρ' ἔτι λοιπὸν
  ἦν μοι τὴν σκολιὴν αὐχένι γαῖαν ἀροῦν.

Ἀδήλου.

Τίπτέ με τὸν φιλέρημον ἀναιδέϊ ποιμένες ἄγρῃ
  τέττιγα, δροσερῶν ἕλκετ' ἀπ' ἀκρεμόνων;
τὴν νυμφῶν παροδῖτιν ἀηδόνα; καύματι μέσσῳ
  οὔρεσι, καὶ σκιεραῖς ξουθὰ λαλοῦντα νάπαις;
ἠνὶ δὲ καὶ κίχλην, καὶ κόσσυφον, ἠνὶ δὲ τόσσους
  ψᾶρας ἀρουραίης ἅρπαγας εὐπορίης,
καρπῶν δηλητῆρας ἑλεῖν θέμις. ὄλλυτ' ἐκείνους.
  φύλλων, καὶ χλοερῆς τίς φθόνος ἐστὶ δρόσου;

Φιλίππου.

Βωλοτόμοι μύρμηκες, ὁ γῆς στρατός, ἡνίκ' ἐσύλων
  γειομόρου μελιχρὴν Σμηνοδόκου χάριτα,
μηνίσας ὁ πρέσβυς, ἐς ὕδατα κροσσὸν ἔβαψεν,
  ἐνθάδε τοὺς ἀπὸ γῆς οὐ δοκέων πελάσειν.
οἱ δὲ, νέας κούφας ἀχυρτίδας ἀντιφέροντες,
  αὐτοκυβερνητὶ πρὸς τάχος ἐρρόχασαν.
ἦ ῥα φίλη γαστὴρ καὶ βαιοτάτους ἀνέπεισεν
  ἐκ χθονὸς εἰς νύμφας καινοτάτους ἐρέτας.

Ἀδήλου.

Λεπτὸν ὑφηναμένα ῥαδινοῖς ὑπὸ ποσσὶν ἀράχνη,
τέττιγα σκολιαῖς ἔνδος ἔχεκε πάγαις.
ἀλλ' οὔ μιν λεπταῖσιν ὑπαιάζοντα ποδάγραις,
τὸν φιλαοιδὸν ἰδὼν παῖδα, παρεβόχασα.
λύσας δ' ἐκ βροχίδων, ἀπεκούφισα, καὶ τόδ' ἔλεξα,
σώζου μουσείῳ φθεγγόμενος κελάδῳ.

Λεοντέως.

Ὁ πρὶν ἐπ' ἀλφειῷ στεφανηφόρος ὤνηρ, ὁ τὸ πρὶν
δισσάκι κηρυχθεὶς κασταλίης παρ' ὕδωρ,
ὁ πρὶν ἐγὼ νεμέῃ βεβοημένος, ὁ πρὶν ἐπ' ἰσθμῷ
πῶλος, ὁ πρὶν πτηνοῖς ἶσα δραμὼν ἀνέμοις,
νῦν ὅτε γηραιὸς, γυροδρόμον ἤνιδε πέτρον
δινεύω, στεφάνων ὕβριν ἐλαυνόμενος.

Λεωνίδου.

Φεύγεθ' ὑπ' ἐκ καλύβης σκότιοι μύες. οὔτι πενιχρὴ
μῦς σιπύη βόσκειν οἶδε λεωνίδεω.
αὐτάρκης ὁ πρέσβυς ἔχειν ἅλα, καὶ δύο κρῖμνα.
ἐκ πατέρων ταύτην ᾐνέσαμεν βιοτήν.
τῷ, τί μεταλλεύεις, τοῦτον μυχὸν ὦ φιλόλυχνε,
οὐδ' ἀποδειπνιδίου γευσόμενος σκυβάλου;
σπεύδων, εἰς ἄλλους οἴκους ἴθι. τἀμὰ δὲ, λιτά.
ὧν ἄπο, πλειοτέρην οἴσεαι ἁρμαλιήν.

Ἀρίστωνος.

Ὦ μύες, εἰ μὲν ἐπ' ἄρτον ἐληλύθατ', ἐς μυχὸν ἄλλον
στείχετ', ἐπεὶ λιτὴν οἰκέομεν καλύβην.
ἢ καὶ πίονα τυρὸν ἀποδρέψεσθε, καὶ αὔην
ἰσχάδα, καὶ δεῖπνον συχνὸν ἀπὸ σκυβάλων.
εἰ δ' ἐν ἐμαῖς βίβλοισι πάλιν καταθήξετ' ὀδόντα,
κλαύσετ', οὐκ ἀγαθὸν κῶμον ἐπερχόμενοι.

Ανύτης.

Ηνία δή τοι παῖδες ἐνὶ τράγε φοινικόεντα
 θέντες, καὶ λασίῳ φιμὰ περὶ στόματι,
ἵππια παιδεύουσι θεοῦ περὶ ναὸν ἄεθλα,
 ὄφρ' αὐτοὺς φορέης ἤπια τερπομένους.

Αλκαίου.

Κειράμενος γονίμην τις ἀπὸ φλέβα μητρὸς ἀγύρτης,
 βηναήεντας ἀνὰ πρῶνας ἐβουνοβάτει.
τῷ δὲ λέων ἤντησε πελώριος, ὡς ἐπὶ θοίναν
 χάσμα φέρων χαλεπὸν πειναλέου φάραγγος.
δείσας δ' ὠμηστέω θηρὸς μόρον, ὡς ἀνδάξε
 τύμπανον ἐξ ἱρᾶς ἐπλατάγησε νάπης.
χὠ μὲν, ἀνέκλασεν φονίαν γένυν. ἐκ δὲ τενόντων,
 ἔνθους ῥομβητὴν ἐστροφάλιξε φόβην.
κεῖνος δὲ προφυγὼν ὀλοὸν μόρον, εἵσατο ῥείῃ
 θῆρα τὸν ὀρχηθμῶν αὐτομαθῆ Κυβέλης.

Αδηλον.

Χειμερίην διὰ νύκτα, χαλαζήεντά τε συρμὸν,
 καὶ νιφετὸν φεύγων, καὶ κρυόεντα πάγον,
μουνολέων, καὶ δὴ κεκακωμένος ἀθρόα γυῖα,
 ἦλθε φιλοκρήμνων αὖλιν ἐς αἰγονόμων.
οἱ δ' οὐκ ἀμφ' αἰγῶν μεμελημένοι, ἀλλὰ περὶ σφέων,
 εἵατο, σωτῆρα Ζῆν' ἐπικεκλόμενοι.
χεῖμα δὲ δὴ μείνας θὴρ νύκτιος, οὔτέ τιν' ἀνδρῶν,
 οὔτε βοτῶν βλάψας, ᾤχετ' ἀπαυλόσυνος.
οἳ δὲ πτηθέντες, ἄγαλμα τόδ' εὔγραφες ἀκρολοφῖται
 Ζανὶ, παρ' εὐπρέμνῳ τᾷδ' ἀνέθεντο δρυΐ.

Νικίου.

Αἰόλον ἠμβοβαλὲς ἔαρ φαίνουσα μέλισσα,
 ξουθὰ ἐφ' ὡραίοις ἄνθεσι μαινομένα,

χῶρον ἐφ' ἡδύπνοον πωτωμένα, ἐργατίδεσσο,
ὄφρα τεὸς πλήθῃ κηροπαγὴς θάλαμος.

Ἀδήλου.

Τραυλὰ μινυρομένα πανδιονὶ κάμμορε φωνᾷ,
Τηρέος οὐ θεμιτῶν ἁψαμένα λεχέων,
τίπτε πανημέριος γοάεις ἀνὰ δῶμα χελιδών;
παῦσαι, ἐπεί σε μένει δάκρυα τὰ κατόπιν.

Ἀδαίου.

Τῇ βαιῇ καλαβίνῃ ὑπὸ σκυλάκων μογεούσῃ,
λητωῒς κούφην εὐτοκίην ἔπορεν.
μούσαις οὔτι γυναιξὶν ἐπήκοος, ἀλλὰ καὶ αὐταῖς
συνθήρους σώζειν ἄρτεμις οἶδε κύνας.

ΕΙΣ ΖΩΗΝ. Παλλαδᾶ. 34.

Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος, καὶ χείλεος ἄκρου.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μήπου θανόντες, τῷ δοκεῖν ζῶμεν μόνον,
ἕλληνες ἄνδρες, συμφορᾷ πεπτωκότες,
ὄνειρον εἰκάζοντες εἶναι τὸν βίον,
εἰ ζῶμεν ἡμεῖς, τοῦ βίου τεθνηκότος;

Ἀντιπάτρου θεσσαλονικέως.

Τρὶς δέκα με πνεύσειν, καὶ δὶς τρία μάντιες ἄστρων
φασίν. ἐμοὶ δ' ἀρκεῖ καὶ δεκὰς ἡ τριτάτη.
τοῦτο γὰρ ἀνθρώποις βιοτῆς ὅρος. οἱ δ' ἐπὶ τούτοις,
Νέστορι. καὶ νέστωρ δ' ἤλυθεν εἰς ἀΐδην.

Ἀδήλου.

Τρεῖς ἐτέων δεκάδας, τριάδας δύο, μέτρον ἔθηκαν
ἡμετέρης βιοτῆς μάντιες αἰθέριοι.
ἀρκοῦμαι τούτοισιν. ὁ γὰρ χρόνος, ἄνθος ἄριστον
ἡλικίης. ἔθανε χὠ τριγέρων πύλιος.

Εὔφημος γλῶσσα παραμείβεο τὰν λάλον ἠχώ,
κοὐκ ἄλαλον· ἤν τι κλύω τοῦτ' ἀπαμειβομέναν·
εἰς σὲ γὰρ ὃν σὺ λέγεις, στρέψω λόγον· ἢν δὲ σιωπᾷς,
σιγήσω· τίς ἐμοῦ γλῶσσα δικαιοτέρη;

Ὁμηρόκεντρα εἰς τὴν πρώτως ἀκούσαντα ἠχοῦς

Ὦ φίλοι ἥρωες, Δαναοὶ, θεράποντες ἄρηος,
ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω. κέλεται δέ με θυμός·
ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
ναίει ἐϋπλόκαμος δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
ἢ θεὸς, ἠὲ γυνή. τοὶ δὲ, φθέγγοντο καλοῦντες·
εἰ δὴ φθεγξαμένου τε, καὶ αὐδήσαντος ἀκούσοι,
αὖτις ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύει·
ἀλλὰ τί ἤ τοι ταῦτα διεξερέεσθαι ἕκαστα;
τὴν δ' οὔτ' ἀθρῆσαι δύναμ' ἀντίον, οὔτε νοῆσαι·
ὁπποῖον κ' εἴπησθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαις·

ΕΙΣ ΘΑΛΑΣΣΑΝ.

Κριναγόρου. 36.

Λῶπος ἀποκλύζουσα παρὰ κροκάλῃσι θαλάσσης
χερνῆτις δ' ἱεροῦ τυτθὸν ὕπερθε πάγου,
χέρσον ἐπεμβαίνοντι κατασπασθεῖσα κλύδωνι,
δειλαίη, πικροῦ κῦμ' ἔπιεν θανάτου·
πνεῦμα δ' ὁμοῦ πενίῃ ἀπελύσατο· τίς κ' ἐπὶ νηὶ
θαρσήσαι πεζοῖς τὴν ἀφύλακτον ἅλα;

Ἀντιφίλου βυζαντίου.

Εὐβοϊκοῦ κόλποιο παλινδίνητε θάλασσα,
πλαγκτὸν ὕδωρ ἰδίοις ῥεύμασιν ἀντίπαλον;
ἠελίῳ κὴν νυκτὶ τεταγμένον, οὐ δὶς ἄπιστον
ναυσὶν ὅσον πέμπεις χεῦμα δαιζόμενον,

θαῦμα βίου, θαμβῶ σε τὸ μυρίον· οὐδὲ ματαίως
 σὴν στάσιν· ἀρρήτῳ ταῦτα μέμηλε φύσει.

ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ, καὶ εἰς θανόντας. Ἀγαθίου. 37.

Τὸν θάνατον τί φοβεῖσθε, τὸν ἡσυχίης γενετῆρα;
 τὸν παύοντα νόσους, καὶ πενίης ὀδύνας;
μοῦνος ἅπαξ θνητοῖς παραγίγνεται· οὐδέποτ' αὐτὸν
 εἶδέν τις θνητῶν δεύτερον ἐρχόμενον.
αἱ δὲ νόσοι, πολλαὶ, καὶ ποικίλαι, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον
 ἐρχόμεναι θνητῶν, καὶ μεταβαλλόμεναι.

Παλλαδᾶ.

Πάντες τῷ θανάτῳ τηρούμεθα, καὶ τρεφόμεσθα
 ὡς ἀγέλη χοίρων σφαζομένων ἀλόγως.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σῶμα, πάθος ψυχῆς, ᾅδης, μοῖρ', ἄχθος, ἀνάγκη,
 καὶ δεσμὸς κρατερὸς, καὶ κόλασις βασάνων.
ἀλλ' ὅταν ἐξέλθῃ τοῦ σώματος ὡς ἀπὸ δεσμῶν
 τοῦ θανάτου, φεύγει πρὸς θεὸν ἀθάνατον.

Ἀδηλον.

Χαίρει τίς Θεόδωρος ἐπεὶ θάνεν· ἄλλος ἐπ' αὐτῷ
 χαιρήσει. θανάτῳ πάντες ὀφειλόμεθα.

Ἀββιανοῦ.

Ἠὼς ἐξ ἠοῦς παραπέμπεται· εἶτ' ἀμελούντων
 ἡμῶν, ἐξαίφνης ἥξει ὁ πορφύρεος.
καὶ τοὺς μὲν τήξας, τοὺς δ' ὀπτήσας, οἵους δὲ
 φυσήσας, ἄξει πάντας εἰς ἓν βάραθρον.

Ἀδηλον.

Γῆ μὲν, ἔαρ κόσμος πολυδένδρεον· αἰθέρι δ' ἄστρα.
 Ἑλλάδι δ', ἥδε χθών. οἵδε δὲ, τῆδε πόλει.

Κριναγόρου.

Μὴ εἴπῃς θάνατον βιοτῆς ὅρον. εἰσὶ θανοῦσιν
ὡς ζωοῖς ἀρχαὶ συμφορέων ἑτέρων.
ἄθρει νικίεω κῴου μόρον. ἤδη ἔκειτο
εἰν ἀΐδῃ. νεκρὸς δ' ἦλθεν ὑπ' ἠέλιον
ἀστοὶ γὰρ τύμβοιο μετοχλίσαντες ὀχῆας,
εἴρυσαν εἰς ποινὰς τλήμονα δυσθανέα.

Φιλίππου.

Η πυρὶ πάντα, τεκοῦσα φιλαίνιον, ἡ βαρύπενθος
μήτηρ, ἡ τέκνων δισσὸν ἰδοῦσα τάφον,
ἀγχοτοκίαις ὠδῖσιν ἐφώρμισα. ἦ γὰρ ἐώλπειν
πάντως μοι ζήσειν τοῦτον, ὃν οὐκ ἔτεκον.
ἡ δ' οὔπως, θεῖον ὑὸν ἀνήγαγον. ἀλλά με δαίμων
ἤθελε μὴδ' ἄλλης μητρὸς ἔχειν χάριτα.
κληθεὶς ἡ μέτρως γὰρ ἀπέφθιτο. νῦν δὲ τεκούσαις
ἤδη, καὶ λοιπαῖς πένθος ἐγὼ γέγονα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ηρίθμουν ποτὲ πάντες ἀριστοδίκην κλυτόπαιδα,
ἑξάκις ὠδίνων ἄχθος ἀπωσαμένην.
ἤρισε δ' εἰς αὐτὴν ὕδωρ χθονί. τρεῖς γὰρ ὄλοντο
νούσῳ λειπόμενοι δ', ἤμυσαν ἐν πελάγει.
ἀεὶ δ' ἡ βαρύδακρυς, ἐπὶ στήλαις μὲν ἀηδὼν,
μεμφομένη δὲ βυθοῖς, ἀλκυονὶς βλέπεται.

Ονέσου.

Παίδων ὃν μὲν ἔκαιεν ἀρίστιν. ὃν δ' ἐσάκουε
ναυηγόν. δισσὸν δ' ἄλγος ἔτηξε μίαν.
αἶ, αἶ, μητέρα διείλετο, τὴν ἴσα τέκνα
καὶ πυρὶ, καὶ πικρῷ νειμαμένην ὕδατι.

Αντιπάτρου.

Τὸ βρέφος ἑρμώνακτα διεχρήσασθε μέλισσαι,
φεῦ κακές, ἑρπυστὴν. κηρία μαιόμενον.

πολλάκι δ᾽ ἐξ ὑμέων ἐπειγμένον ὤλεσατ᾽, αἶ, αἶ,
κέντροις, οἷ᾽ ὀφίων φωλεὰ μεμφόμεθα.
πείθ.ο Λυσιδίκη, καὶ Ἀμμώτορι, μὴ δὲ μελίσσας
αἰνεῖν. κἀκείναις πικρὸν ἔνεστι μέλι.

Φιλοδήμου.

Ἤδη καὶ ῥόδον ἐστὶ, καὶ ἀκμάζων ἐρέβινθος,
καὶ καυλοὶ κράμβης Σώσυλε πρωτοτόμου,
καὶ μαίνη ζαλαγεῦσα, καὶ ἀρτιπαγὴς ἁλίτυρος,
καὶ θρ.δάκων οὔλων ἀφροφυῆ πέταλα.
ἡμεῖς δ᾽ οὔτ᾽ ἀκτῆς ἐπιβαίνομεν, οὔτ᾽ ἐν ἀπόψει
γινόμεθ᾽, ὡς αἰεὶ Σώσυλε τὸ πρότερον.
καὶ μὴν Ἀντιγένης, καὶ Βάκχιος ἐχθὲς ἔπαιζον.
νῦν δ᾽ αὐτοὺς θάψαι σήμερον ἐκφέρομεν.

Ἀντιφίλου.

Βρέγμα πάλαι λαχναῖον ἐρημαῖόν τε κέλυφος
ὄμματος, ἀγλώσσου θ᾽ ἁρμονίη στόματος,
ψυχῆς ἀσθενὲς ἕρκος, ἀτυμβεύτου θανάτοιο
λείψανον, εἰνόδιον δάκρυ παρερχομένων,
κεῖτο πέλας κατὰ πρέμνοιο παρὰ πρόπον, ὄφρα
ἀθρήσας τί πλέον φειδομένῳ βιότου.

Τρύφωνος τοῦ ἑρμοῦ εἰς Τέρπην κιθαρῳδὸν
ἐν σκιάδῃ τῇ λακωνικῇ σύκῳ
βληθέντα, καὶ ἀποθανόντα.

Τέρπης εὐφόρμιγγα κρέκων σκιάδῃσιν ἀοιδὸς,
κάτθανεν ἐξαπίνης ἐν λακεδαιμονίοις,
οὐκ ἄορι πληγεὶς, οὐδ᾽ ἐν βέλει, ἀλλ᾽ ἐνὶ σύκῳ
χείλεα. φεῦ, προφάσεων οὐκ ἀπορεῖ θάνατος

Γαλλαδᾶ ἐπὶ δυσὶ βρέφεσιν ἅμα
τεχθεῖσι, καὶ εὐθὺς ἀποθανοῦσι.

Γραμματικοῦ θυγάτηρ ἔτεκεν φιλότητι μιγεῖσα,
παιδίον ἀρσενικὸν, θηλυκὸν, οὐδέτερον.

Βιάνορος.

Κοῦρον ἀποπλανίην ἐπιμάζιον ἑρμώνακτα,
   φοῦ βρέφος ὡς ἀδίνως εἵλετε βουγενέες.
ἠγνοίησεν ὁ δείλαιος ὑφ' ὑμέας οἷα μελίσσαις
   ἐλθών. αἱ δ' ἔχεων ἦτε χερειότεραι.
ἀντὶ δὲ οἱ θοίνης, ἐσεμάξατε φοίνια κέντρα.
   ὦ πικραὶ, γλυκερῆς ἀντίπαλοι χάριτος.

Λουκιλλίου.

Ημάξευσα καὶ αὐτὸς ὁ φιδύστηνος ἀγάναξ,
   τοῦτον δύσζωον, κἀβίοτον βίοτον.
οὐ μὴν πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἤλασα. λὰξ δὲ πατήσας
   λυσσώδη ζωὴν, ἤλυθον εἰς ἀΐδεω.

Αδηλον.

Εἰς ἀΐδην ἰθεῖα κατήλυσις. εἴτ' ἀπ' ἀθηνῶν
   στείχοις, εἴτε νέκυς νείσεαι ἐκ μερόης.
μὴ σέ γ' ἀνιάτω πάτρης ἄπο τῆλε θανόντα.
   πάντοθεν εἷς ὁ φέρων εἰς ἀΐδην ἄνεμος.

Παλλαδᾶ.

Οὐ ποιεῖ θάνατον μόνον ἡ φύσις, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν
   καὶ πολλὴ παχύτης πολλάκις εἰργάσατο.
τοῦδ' ὁ τυραννήσας Διονύσιος ἡρακλείας
   τῆς ἐν τῷ πόντῳ μάρτυς, ὁ τοῦτο παθών.

Αδηλον.

Κάτθανον, ἀλλὰ μένω σε. μένεις δέ τε καὶ σὺ τιν' ἄλλον.
   πάντας ὁμῶς θνητοὺς, εἷς ἀΐδης δέχεται.

Αδηλον.

Γῆ μου καὶ μήτηρ κικλήσκετο. γῆ με καλύπτει
   καὶ νέκυν. οὐ κείνης ἥδε χερειοτέρη.
ἔσσομαι ἐν ταύτῃ δηρὸν χρόνον. ἐκ δέ με μητρὸς
   ἥρπασεν ἠελίου καῦμα τὸ θερμότατον.

κεῖμαι δὲ ξείνῃ ὑπὸ χθμάδι μακρὰ γοηθεὶς
ἴναχος, αὐτειθὴς κρηναγόρου θεράπων.

Ἀντιφίλου.

Κρηναῖαι λιβάδες, τί πεφεύγατε; ποῦ τόσον ὕδωρ;
τίς φλὸξ ἀενάους ἔσβεσεν ἠελίου;
δάκρυσιν ἀγρικόλαι τετρίμμεθα· πᾶν δ' ὅσον ἡμῖν
ἦν ποτὲν, ἡ κείνου δίψας ἔχει σποδιή.

Ἄδηλον.

Ἐν μέμφει λόγος ἐστὶ, μαθεῖν ἰδίην ποτὲ μοίρην
εὔδοξον παρὰ ἄπιδος τοῦ καλλικέρω ταύρου.
κοὐδὲν ἔλεξε. πόθεν; βοῒ γὰρ λόγον οὐ πόρε φύτλη,
οὐδὲ λάλου μόσχῳ ἄπιδι στόμα· ἀλλὰ παρ' αὐτὴν
λέχρια κεῖνος στὰς, προφανῶς ἐλιχμήσατο λώπην,
δηλῶν ὡς ἀποδύσει δὴ βιοτὴν ὅσον οὔπω.
καὶ δὴ οἱ ταχέως ἐπελήλυθεν αὐτίκα πότμος,
ἠελίους δεκάκις πέντ', ἠδὲ τρεῖς ἐσιδόντι.

Ἄδηλον.

Οἶνος, καὶ τὰ λοετρὰ, καὶ ἡ περὶ κύπριν ἐρωὴ,
ὀξυτέρην πέμπει τὴν ὁδὸν εἰς ἀΐδην.

ΕΙΣ ΘΕΟΥΣ. Λουκιανοῦ. 38.

Ἀνθρώπους μὲν ἴσως λήσεις, ἄτοπόν τι ποιήσας.
οὐ λήσεις δὲ θεοὺς οὐδὲ λογιζόμενος.

Ἀδέσποτον.

Ζεὺς, κύκνος, ταῦρος, σάτυρος, χρυσὸς, δι' ἔρωτα
λήδης, εὐρώπης, ἀντιόπης, δανάης.

Ἀντιπάτρου.

Εὔκολος ἑρμείας ὦ ποιμένες· ἐν δὲ γάλακτι
χαίρων, καὶ δρυΐνῳ σπενδόμενος μέλιτι.

ἀλλ᾽ οὐχ ἡρακλέης. ἕνα δὲ κτίλον, ἢ παχὺν ἄρνα
αἰτεῖ. καὶ πάντως ἓν θύες ἐκλέγεται.
ἀλλὰ λύκους εἴργει. τί δὲ τὸ πλέον, εἰ τὸ φυλαχθὲν
ὄλλυται, εἴτε λύκοις, εἴθ᾽ ὑπὸ τοῦ φύλακος;

Λεωνίδου.

Ὦ τάνδε στείχοντες ἀταρπιτὸν, οἵτε ποτ᾽ ἀγροὺς
δαμόθεν, οἵτ᾽ ἀπ᾽ ἀγρῶν νεῖσθε ποτ᾽ ἀκρόπολιν,
ἄμμες ὅρων φύλακες διοσοὶ θεοὶ, ὧν ὁ μὲν, ἑρμᾶς,
οἷον ὁρῇς μ᾽. οὗτος δ᾽ ἄτερος, ἡρακλέης.
ἄμφω μὲν θνατοῖς εὐήκοοι. ἀλλὰ πόθ᾽ αὐτοὺς,
αὐτῷ μοι παραθεὶς ἀχράδας, ἐκκέκοφεν.
ναὶ μὰν ὡσαύτως τοὺς βότρυας, οἵτε πέλονται
ὥριμοι, οἵτε χύδην ὄμφακες εὐβέπικεν.
μισέω τὰν μετοχάν. οὐδ᾽ ἥδομαι. ἀλλ᾽ ὁ φέρων τί,
ἄμφω μὴ κοινῇ τοῖς δυσὶ παρτιθέτω,
καὶ λεγέτω, τοὶ τοῦθ᾽ ἡράκλεες. ἀλλό τε τοῦτο,
ἑρμᾶ. καὶ λύει τὰν ἔριν ἀμφοτέρων.

Ἀντιπάτρου.

Λιτός μοι δόμος οὗτος, ἐπεὶ παρὰ κύματι πηγῷ
ἵδρυμαι, νοτερῆς δεσπότις ἠϊόνος.
ἀλλὰ φίλος. πόντῳ γὰρ ἐπὶ πλατὺ δειμαίνοντι
χαίρω καὶ ναύταις εἰς ἐμὲ σωζομένοις.
ἱλάσκου τὴν Κύπριν. ἐγὼ δέ σοι ἢ ἐν ἔρωτι
οὔριος, ἢ χαροπῷ πνεύσομαι ἐν πελάγει.

Ἀνύτης.

Κύπριδος οὗτος ὁ χῶρος, ἐπεὶ φίλον ἔπλετο τήνᾳ,
αἰὲν ἀπ᾽ ἠπείρου λαμπρὸν ὁρᾶν πέλαγος,
ὄφρα φίλον ναύτῃσι τελῇ πλόον. ἀμφὶ δὲ πόντος
δειμαίνῃ, λαμπρὸν δερκόμενος ξόανον,

Λεωνίδου.

Λεωνίδου.

Εἶπέ ποτ' Εὐρώτας ποτὶ τὰν Κύπριν, ἢ λάβε τεύχη,
ἢ ἔξιθι τᾶς σπάρτας. ἁ πόλις ὁπλομανεῖ.
ἁ δ' ἁπαλὸν γελάσασα, καὶ ἔσομαι αἰὲν ἀτευχὴς
εἶπε, καὶ οἰκήσω τὰν λακεδαιμονίαν.
χἀ μὲν Κύπρις, ἄνοπλος. ἀναιδέες οἱ δὲ λέγοντι
ἵστορες, ὡς ἁμῖν χἀ θεὸς ὁπλοφορεῖ.

Νικάρχου.

Παρθένε τριτογένεια, τί τὴν Κύπριν ἄρτι με λυπεῖς;
ἁρπάξασα δ' ἐμὸν δῶρον, ἔχεις παλάμῃ;
μέμνησαι τὸ πάροιθεν ἐν ἰδαίοις σκοπέλοισιν,
ὡς Πάρις οὔ σε καλὴν, ἀλλ' ἐμὲ ἐδογμάτισε;
σὸν δόρυ, καὶ σάκος ἐστίν. ἐμὸν δὲ τὸ μῆλον ὑπάρχει.
ἀρκεῖ τῷ μήλῳ κεῖνος ὁ πρὶν πόλεμος.

Παλλαδᾶ.

Τὸν Διὸς ἐν τριόδοισιν ἐθαύμασα χάλκεον υἷα,
τὸν πρὶν ἐν εὐχωλαῖς, νῦν παραριπτόμενον.
ἀχθήσας δ' ἄρ' ἔειπον, ἀλεξίκακε τρισέληνε,
μηδέποθ' ἡττηθεὶς, σήμερον ἐξετάθης.
νυκτὶ δὲ μειδιόων με θεὸς προσέειπε παραστὰς,
καιρῷ δουλεύειν καὶ θεὸς ὢν ἔμαθον.

Ἀρχίου.

Βαιὸς ἰδεῖν ὁ Πρίηπος, ἐπ' αἰγιαλίτιδα ναίω
χηλὴν, αἰθυίας οὔποτε ἀντιβίης,
φοξὸς, ἄπους, οἷόν κεν ἐρημαίῃσιν ἐπ' ἀκταῖς
ξέσειαν μογερῶν υἱέες ἰχθυβόλων.
ἀλλ' ἤν τις γριπεὺς με βοηθόον, ἢ καλαμευτὴς
φωνήσῃ, πνοιῆς ἵεμαι ὀξύτερον.
λεύσω καὶ τὰ θέοντα καθ' ὕδατος. ἦ γὰρ ἀπ' ἔργων
δαίμονες, οὐ μορφῆς γνωστὸν ἔχουσι τύπον.

Μέλπωμεν βασιλῆα φιλεύιον.
εἰραφιώτην.

Ἁβροκόμην· ἀγροῖκον· ἀοίδιμον· ἀγλαόμορφον·
βοιωτόν· βρόμιον· βακχεύτορα· βοτρυοχαίτην
γηθόσυνον· γονόεντα· γιγαντολέτην· γελόωντα·
Διογενῆ· δίγονον· διθυραμβογενῆ· διόνυσον·
εὔιον· εὐχαίτην· εὐάμπελον· ἐγρεσίκωμον·
ζηλαῖον· ζάχολον· ζηλήμονα· ζηλοδοτῆρα·
ἤπιον· ἡδυπότην· ἡδύθροον· ἠπεροπῆα·
θυρσοφόρον· θρήϊκα· θιασώτην· θυμολέοντα·
ἰνδολέτην· ἱμερτόν· ἰοπλόκον· εἰραφιώτην·
κωμαστήν· κεραόν· κισσοστέφανον· κελαδεινόν·
λυδόν· ληναῖον· λαθικηδέα· λυσιμέριμνον·
μύστην· μαινόλιον· μεθυδώτην· μυριόμορφον·
νυκτέλιον· νόμιον· νεβρώδεα· νεβριδόπεπλον·
ξυστοβόλον· ξουθόν· ξενοδώτην· ξανθοκάρηνον·
ὀργίλον· ὀβριμόθυμον· ὀρέσκιον· οὐρεσιφοίτην·
πουλυπότην· πλαγκτῆρα· πολυστέφανον· πολύκωμον·
ῥηξίνοον· ῥαδινόν· ῥικνώδεα· ῥυνοχορῆα·
σκιρτητήν· σάτυρον· σεμεληγενέτην· σεμελῆα·
τερπνόν· ταυρωπόν· τυρρηνολέτην· ταχύμηνιν·
ὑπνοφόβην· ὑγρόν· ὑμενήϊον· ὑλήεντα·
φηρομανῆ· φρικτόν· φιλομειδέα· φοιταλιώτην·
χρυσόκερων· χαρίεντα· χαλίφρονα· χρυσεομίτρην·
ψυχοπλανῆ· ψεύστην· ψοφομηδέα· ψυχοδαΐκτην·
ὤριον· ὠμηστήν· ὠρεσίφοφον· ὠρεσίλοιπον·

Ὑμνείω παιᾶνα, μέγαν θεὸν
ἀπόλλωνα.

Ἄβροτον· ἀγλαόμορφον· ἀκερσεκόμην· ἁβροχαίτην·
βριθύνοον· βασιλῆα· βελεσσιχαρῆ· βιοδώτην·

γηθόσυνον. γελόωντα. γιγαντολέτην γλυκύθυμον.
διογενῆ. διόπαιδα. δρακοντολέτην. δαφνογηθῆ.
εὔλαλον. εὐρυβίην. ἑκατηβόλον. ἐλπιδοδώτην.
ζωογόνον. ζάθεον. ζηνόφρονα. ξηνοδοτῆρα.
ἤπιον. ἡδυεπῆ. ἡδύθροον. ἠπιόχειρα.
θηροφόνον. θαλερόν. θελξίφρονα. θελγεσίμυθον.
ἰαφέτην. ἱμερτόν. ἰήιον. ἱπποκορυστήν.
κοσμοπλόκον. κλάριον. κρατερόφρονα. καρπογενέθλον.
λητογενῆ. λαρόν. λαρογηθέα. λαμπετόωντα.
μυστοπόλον. μάντιν. μεγαλήτορα. μυριόμορφον.
νεβροχαρῆ. νοερόν. νηπενθέα. νηφαλέον τε.
ξυνοχαρῆ. ξυνόν. ξυνόφρονα. ξυνοδοτῆρα.
ὄλβιον. ὀλβιοεργόν. ὀλύμπιον. οὐρεσιφοίτην.
πρηΰν. πανδερκῆ. πανατήμονα. πλουτοδοτῆρα.
ῥυσίπονον. ῥοδόχρουν. ῥηξήνορα. ῥηξικέλευθον.
σιγαλόεντα. σοφόν. σεληνογενέτην. σωτῆρα.
τερψίχορον. τιτᾶνα. τελεσφόρα. τιμήεντα.
ὑμναγόρην. ὕπατον. ὑψαύχενα. ὑετόεντα.
φοῖβον. φοιβάζοντα. φιλοστέφανον. φρενογηθῆ.
χρησμαγόρην. χρύσεον. χρυσόχροα. χρυσοβέλεμνον.
ψαλμοχαρῆ. ψάλτην. ψαυσίστυγα. ψυχοδοτῆρα.
ὠκύπορον. ὠκυεπῆ. ὠκύσκοπον. ὠρεσιδώτην.

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ. Νικομήδους. οἱ δὲ Βάσσου. εἰς Ἱπποκράτην. 39.

Ἱπποκράτης φάος ἦν μερόπων. καὶ σώετο λαῶν
ἔθνεα, καὶ νεκύων ἦν σπάνις εἰν ἀΐδῃ.

Ἀντίστροφον.

Εἰν ἀΐδῃ σπάνις ἦν νεκύων, καὶ ἔθνεα λαῶν
σώετο. καὶ μερόπων ἦν φάος Ἱπποκράτης.

Εἰς τὴν ὀρειβασίου βύβλον.

Δίου ὀρειβασίοιο. τὸν, ἀθανάτην διὰ τέχνην
πολλάκι δειμαίνουσα, μίτους ἀνεβάλλετο μοίρη.

Εἰς Νίκανδρον.

Καὶ κολοφὼν ἀρίδηλος ἐνὶ πολίεσσι τέτυκται,
δοιοὺς θρεψαμένη παῖδας ἀρισονόους.
πρωτοτόκον μὲν ὅμηρον, ἀτὰρ Νίκανδρον ἔπειτα,
ἀμφοτέρους μούσαις οὐρανίῃσι φίλους.

Ἄδηλον.

Φάρμακα πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρὰ
Νίκανδρος κατέλεξεν, ἐπιστάμενος περὶ πάντων
ἀνθρώπων. ἦ γὰρ παιήονός ἐστι γενέθλης.

Ἀδέσποτον.

Παιήων, χείρων, ἀσκληπιὸς, ἱπποκράτης τέ.
τοῖς δ' ἔπι, Νίκανδρος, προφερέστερον ἔλλαχεν εὖχος.

Λουκιλλίου.

Μάγνον ὅτ' εἰς ἀΐδην κατέβη, τρομέων ἀϊδωνεὺς,
εἶπεν, ἀναστήσων ἤλυθε καὶ νέκυας.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ἀεὶ
νοσοῦντας.

Τοὺς καταλείψαντας γλυκερὸν φάος οὐκέτι θρηνῶ,
τοὺς δ' ἐπὶ προσδοκίῃ ζῶντας ἀεὶ θανάτου.

Παλλαδᾶ.

Οὐκ ἀλόγως ἐν ζιζύφοις δύναμίν τινα θείαν
εἶναι ἔφην. χθὲς γοῦν ζίζυφον ἐν χρονίῳ
ἠπιάλῳ κάμνοντι τεταρταίῳ περιῆψα.
καὶ γέγονεν ταχέως οἷα Κρότων ὑγιής.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κονδίτου μοι δεῖ. τὸ δὲ κουδίτον, πόθεν ἔχει
τοὔνομα, τῆς φωνῆς ἐστι γὰρ ἀλλότριον

τῆς τῶν ἑλλήνων. εἰ ῥωμαϊκῶς δὲ καλεῖται,
　αὐτὸς ἂν εἰδίης ῥωμαϊκώτατος ὤν.
σκεύασον οὖν μοι τοῦτο. τὸ γὰρ κατέχον με νόσημα
　τοῦ στομάχου, χρήζειν τοῦ δὲ λέγουσι ποτοῦ.

ΕΙΣ ΙΧΘΥΑΣ. 40.

Ἀντιπάτρου θεσσαλοῦ.

Πούλυπος εἰναλίην ποτ' ἐπὶ προβλῆτι τανυσθεὶς,
　ἠελίῳ ψύχειν πλοκὸν ἀνῆκε πόδα.
οὔπω δ' ἦν πέτρῃ ἴκελος χρόα. τοῦνεκα καί μιν
　αἰετὸς ἐκ νεφέων ὀξὺς ἔμαρψεν ἰδών.
πλοχμοῖς δ' εἱλιχθεὶς, πέσεν εἰς ἅλα δύσμορος. ἦ ῥα
　ἄμφω καὶ θήρης ἤμβροτε, καὶ βιότου.

Ἀντιφίλου βυζαντίου.

Αἰγιαλοῦ τενάγεσσιν ὑποπλώοντα λαθραίῃ
　εἰρεσίῃ, Φαίδων εἴσιδε πουλυπόδην.
μάρψας δ' ὀξὺς ἔριψεν ἐπὶ χθόνα, πρὶν περὶ χεῖρας
　πλέξασθαι βρύχδην ὀκτατόνους ἕλικας.
δισκευθεὶς δ' ἐπὶ θάμνον ὅτ' οἰκία δειλὰ λαγωοῦ
　εἴλιδον ταχινοῦ πτωκὸς ἔδησε πόδας.
εἷλε δ' ἁλούς. σὺ δ' ἄελπτον ἔχεις γέρας ἀμφοτέρωθεν,
　ἄγρης χερσαίης πρέσβυ, καὶ εἰναλίης.

Φιλίππου.

Μεμφομένη βορέην, ἐπεπωτώμην ὑπὲρ ἅλμης.
　πνεῖ γὰρ ἐμοὶ θρήικης ἤπιος οὐδ' ἄνεμος.
ἀλλά με τὴν μελίγηρυν ἀηδόνα, δέξατο νώτοις
　δελφὶν, καὶ πτηνὴν πόντιος ἡνιόχει.
πιστοτάτῳ δ' ἐρέτῃ πορθμευομένη, τὸν ἄκωπον
　ναύτην τοῦ στόματος θέλγον ἐγὼ κιθάρῃ.

εἰρεσίην δελφῖνες ἀεὶ μούσῃσιν ἄμισθον
ἤνυσαν. οὐ ψεύστης μῦθος ἀριόνιος.

Ἰσιδώρου γεωδότου.

Γούλυπον ἀγρεύσας ποτὲ Γαύνιχος, ἐξ ἁλὸς εἰς γῆν
ἔῤῥιψεν, δείσας θηρὸς ἱμαντοπέδην.
ἀλλ' ὅδ' ἐφ' ὑπνώοντα πεσὼν ἐνέδησε λαγωὸν,
φεῦ, τάχα θηρευτὰς ἄρτι φυγόντα κύνας.
ἀγρευθεὶς δ' ἤγρευσεν· ὁ δ' εἰς ἅλα Γαύνιχος ἰχθὺν
ἦκε πάλιν, ζωῆς λύτρα λαγωὸν ἔχων.

Ἀντιφίλου,

Ἀνέρα θὴρ χερσαῖον ὁ πόντιος, ἄπνοον ἔμπνους,
ἀράμενος λοφιῆς ὑγρὸν ὕπερθε νέκυν,
εἰς ψαμάθους ἐκόμισα. τὸ δὲ πλέον, ἐξ ἁλὸς εἰς γῆν
νηξάμενος, φόρτου μισθὸν ἔχω θάνατον.
δαίμονα δ' ἀλλήλων ἠμείψαμεν· ἡ μὲν ἐκείνου
χθὼν, ἐμέ· τὸν δ' ἀπὸ γῆς, ἔκτανε τοὐμὸν, ὕδωρ.

Βιάνορος.

Φῶρες ὅτ' εἰνάλιοι τυρσηνίδος ἀγχόθι δίνης
φορμικτὰν ἀκάτου θῆκαν ὑπερβύθιον,
αὐτίκα μιν κιθάρῃ λιγυηχέϊ δέξατο δελφὶν
σώφρονον· ἐκ δὲ βυθοῦ νήχεθ' ἑλισσόμενος,
μέχρις ἐπ' Ἰσθμὸν ἔκελσε κορίνθιον. ἦ ῥα θάλασσα
ἰχθῦς ἀνθρώπων εἶχε δικαιοτέρους.

Φανίου.

Ἀκτῖνα χηλαμευτὰ, ποτὶ ξερὸν ἔλθ' ἀπὸ πέτρας,
καί με λαβὼν ἀρχὰν πρώϊον ἔμπλεα.
αἴτε σύγ' ἐν κύρτῳ μελανουρίδας, αἴτε τιν' ἀγρεῖς
μορμύρον, ἢ κίχλην, ἢ σπάρον, ἢ σμαρίδα,
αὐτόν τ' αὐχάσεις με τὸν οὐ κρέας, ἀλλὰ θάλασσαν
τιμῶντα, ψαφαροῦ κλάσματος εἰς ἀπάτην.

χαλκίδας ἢν δὲ φέρῃς φίλ' ἀκανθίδας, ἤ τινα θρίσσον,
εὐάγρει. λιθίναν οὐ γὰρ ἔχω φάρυγα,

ΕΙΣ ΚΑΛΛΟΣ. Ἀντιπάτρου. 41

Βουκόλος ἔπλεο Φοῖβε. Ποσειδάων δὲ, καὶ βάλλης.
κύκνος, Ζεύς. ἄμμων δ', ἀμφιβόητος ὄφις.
χοὶ μὲν ἐπ' ἠϊθέας, σὺ δὲ παιδικὸς, ὄφρα λάθοιτο.
ἐστὲ γὰρ οὐ πειθοῦς εὐνέται, ἀλλὰ βίης.
εὐαγόρας δ' ὢν χαλκὸς, ἄτερ δόλου αὐτὸς ἁλίσκει
πάντας, καὶ πάσας, οὐ μεταβαλλόμενος.

Εἰς εὔμορφον κολυμβῶσαν ἐν τῷ νείλῳ.

Ἁ κύπρις πρώαν γυμνάν σε βόασεν ἰδοῦσα,
φεῦ, φεῦ, πῶς σταγόνων ἔκτοθεν οὐρανίων
ζαλώσας ὠδῖνα θαλάσσιον ὁ θρασὺς ἄλλαν
νεῖλος ἀπὸ γλυκερῶν Κύπριν ἀνῆκε βυθῶν.

Τί ἂν εἴποι εἰδοθέα ἰδοῦσα τὴν
ἑλένην ἐν φάρῳ.

Οἰκτείρω σέο κάλλος, ἐπεὶ Δίος ἐσσὶ γενέθλης.
εἰσορόω γὰρ ἄγαλμα διοτρεφὲς. ἀτρεκέως γὰρ
τρωσί τε, καὶ δαναοῖσι, μάχη δεκέτηρος ἐτύχθη.
ποῦ Διὸς αἰγιόχοιο τεοῦ γενετῆρος ἀρωγαί;
ἔμπης δ' ἔρχεο θᾶσσον, ἀπήμονα νόστον ἑλοῦσα
εἰδοθέης ἰότητι, κακῆς ἐπὶ νῶτα θαλάσσης.

Ἄδηλον.

Αἱ χάριτες, τρεῖς εἰσι. σὺ δὴ, μία ταῖς τρισὶ ταύταις
γεννήθης, ἵν' ἔχωσ' αἱ χάριτες χάριτα.

ΕΙΣ ΚΟΛΑΚΑΣ. Βισαντίου. 42.

Εἴτις ἀνὴρ ἄρχων ἐθέλει κολάκων ἀνέχεσθαι,
πολλοὺς ἐκδώσει τοῖς μιαροῖς στόμασιν.

ὥστε χρὴ τὸν ἄριστον ἀπεχθαίροντα δικαίως
ὡς κόλακας μισεῖν τοὺς κολακευομένους.

Λουκιανοῦ.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι φύσις χαλεπώτερον εὗρε
ἀνθρώπου, καθαρὰν ψευδομένου φιλίην.
οὐ γὰρ ἔθ' ὡς ἐχθρὸν προφυλασσόμεθ' ἀλλ' ἀγαπῶντες
ὡς φίλον, ἐν τούτῳ πλείονα βλαπτόμεθα.

Παλλαδᾶ.

Ην ὁ φίλος τί λάβῃ, δόμινε φράτερ εὐθὺς ἔγραψεν.
ἢν δ' αὖ μή τι λάβῃ, τὸ φράτερ εἶπε μόνον.
ὤνια γὰρ καὶ ταῦτα τὰ ῥήματα. αὐτὰρ ἔγωγε
οὐκ ἐθέλω δόμινε, οὐ γὰρ ἔχω δόμεναι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ρῶ, καὶ λάμβδα, μόνον κόρακας, κόλακάς τε διΐστη.
οὐκοῦν, ταὐτὸ κόραξ, βωμολόχος τε κόλαξ.
τοὔνεκά μοι βέλτιστε, τόδε ζῶον πεφύλαξο,
εἰδὼς καὶ ζώντων τοὺς κόλακας, κόρακας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐχ οὕτω βλάπτει μισεῖν ὁ λέγων ἀναφανδὸν,
ὥσπερ ὁ τὴν καθαρὰν ψευδόμενος φιλίαν.
τὸν μὲν γὰρ μισοῦντα, προειδότες, ἐκτρεπόμεθα.
τὸν δὲ λέγοντα φιλεῖν, οὐ προφυλασσόμεθα.
ἐχθρὸν ἐγὼ κεῖνον κρίνω βαρὺν, ὅσποτε λάθρῃ
τὴν ἀπὸ τῆς φιλίης πίστιν ἔχων ἀδικεῖ.

Ἄδηλον.

Πλαστὸν ἔχεις τὸν ἔρωτα. φόβῳ δὲ φιλεῖς, καὶ ἀνάγκῃ.
τοῦ δὲ φιλεῖν οὕτως, οὐδὲν ἀπιστότερον.

ΕΙΣ ΚΡΙΤΑΣ. Ἄδηλον. 43.

Θαρσαλέοι κελτοὶ, ποταμῷ ζηλήμονι ῥήνῳ.
τέκνα ταλαντεύουσι. καὶ οὐ πάρος εἰσὶ τοκῆες.

πρὶν παῖν ἀθρήσωσι λελουμένον ὕδατι σεμνῷ·
αὐτὰ γὰρ ἡνίκα μικρὸς ὀλισθήσας διὰ κόλπων
νηπίαχος, πρῶτον προχέῃ δάκρυ, τὸν μὲν, ἀείρας
αὐτὸς ἐπ' ἀσπίδι θῆκε νέον παῖν, οὐδ' ἀλεγίζει.
οὔπω γὰρ γενέταο φέροι νόον, πρίν γ' ἐσαθρήσῃ
κεκριμένον λουτροῖσιν ἐλεγχιγάμου ποταμοῖο.
ἡ δὲ μετ' εἰλείθυιαν ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγος ἔχουσα.
μήτηρ, εἰ καὶ παιδὸς ἀληθέα οἶδε τοκῆα.
ἐκδέχεται τρομέουσα, τί μήσεται ἄστατον ὕδωρ.

Παλλαδᾶ.

Οὐδεὶς καὶ καθαρὸς, καὶ μείλιχος ἤλυθεν ἄρχων
ἓν γὰρ ἑνὸς δοκέει δόγματος ἀντίπαλον
τὸ γλυκὺ, τοῦ κλέπτοντος· ὑπερφιάλου δὲ, τὸ ἁγνόν.
ὄργανα τῆς ἀρετῆς ταῦτα δύ' ἐστὶ πάθη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μήποτε δουλεύσασα γυνὴ δέσποινα γένοιτο
ἐστὶ παροιμιακόν. τῷ δ' ἔσθ' ὅμοιον ἐρῶ.
μήτε δίκην δικάσειεν ἀνὴρ γεγονὼς δικολέκτης,
μὴ δ' ἂν ἰσοκράτεος ῥητορικώτερος ᾖ.
πᾶς γὰρ ὁ μισθαρνεῖν εἰθισμένος, οὐδ' ἐν ἑταίρῳ
σεμνότερον δικάσαι μὴ ῥυπαρῶς δύναται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἶναι νομίζω φιλόσοφον καὶ τὸν θεόν,
βλασφημίαις τὸν εὐθὺς οὐ θυμούμενον,
χρόνῳ δ' ἐπαυξάνοντα τὰς τιμωρίας,
τὰς τῶν πονηρῶν, καὶ ταλαιπώρων βροτῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Στυγνὴν τὴν νίκην τίς ἰδὼν κατὰ τὴν πόλιν ἐχθὲς,
εἶπε, θεὰ νίκη, τίπτε πέπονθας ἆ, α;

ἡ δ' ἀποδυρομένη, καὶ μεμφομένη κρίσιν, εἶπεν,
οὐκ ἔγνως σὺ μόνος; Γαβινίῳ δέδομαι.
ἦν ἄρα καὶ νίκη πολυώδυνος, ἣν παρὰ θεσμὸν
Γαβίνιος ναύτης ἥρπασεν ὡς ἄνεμον.

ΕΙΣ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑΝ.

ἤτοι ἐποποιΐαν. Παρμενίωνος. 44.

Φημὶ πολυστιχίην ἐπιγράμματος; οὐ κατὰ μούσας
εἶναι, μὴ ζητεῖτ' ἐν σταδίῳ δολιχόν.
πολλ' ἀνακυκλεῖται δολιχοῦ δρόμος. ἐν σταδίῳ δὲ
ὀξὺς ἐλαυνόμενος, πνεύματός ἐστι τόνος.

Κυρίλλου.

Πᾶν καλὸν ἐστ' ἐπίγραμμα τὸ δίστιχον. ἢν δὲ παρέλθῃς
τοὺς τρεῖς, ῥαψῳδεῖς, κοὐκ ἐπίγραμμα λέγεις.

Ἄδηλον.

Οἴγνυμεν ἐξ ἑτέρης πόμα πίδακος, ὥστ' ἀρύσασθαι
ξεῖνον μουσοπόλον, γράμμα Λεωνίδεω
δίστιχα γὰρ ψήφοισιν ἰσάζεται. ἀλλὰ σὺ μῶμε,
ἔξιθι, κεἰς ἑτέρους ὀξὺν ὀδόντα βάλε.

Εἰς τὸν φαίδωνα διάλογον Πλάτωνος νοθευόμενον ὑπὸ Παναιτίου.

Εἴ με Πλάτων οὐ γράψε, δύω ἐγένοντο Πλάτωνες,
σωκρατικῶν ὀάρων ἄνθεα πάντα φέρω.
ἀλλὰ νόθον μ' ἐτέλεσσε Παναίτιος. ὅς ῥ' ἐτάλασσε
καὶ ψυχὴν θνητὴν κἀμὲ νόθον τελέσαι.

Αὐτομέδοντος.

Νικήτης ὀλίγος μὲν ἐπὶ προτόνοισιν ἀήτης,
οἷά τε πρηείης ἄρχεται ἐκ μελέτης.

ἠ ὅταν ἐμπνεύσῃ, κατὰ δ' ἱστία πάντα φέρηται,
λαίφεα πακτώσας, μέσα θέει πελάγη,
ὣς ἅτε μυριόφορτος, ἕως ἐπὶ τέρματα μύθων
ἔλθῃ, ἀκυμάντους ἔμπορος εἰς λιμένας.

Ἄδηλον.

φίλος, εἰ σοφὸς εἶ, λάβε μ' ἐς χέρας· εἰ δέ γε πάμπαν
νῆϊς ἔφυς μουσέων, ῥῖψον ἃ μὴ νοέεις.
μὶ δ' ἔγ' οὐ πάντεσσι βατός· παῦροι δ' ἀγάσαντο
Θουκυδίδην Ὀλόρου, Κεκροπίδην τὸ γένος.

Ἄδηλον.

ᾶς λόγος ἐστὶ μάταιος, ὁ μὴ τετελεσμένος ἔργῳ·
καὶ πᾶσα πρᾶξις, τὴν λόγον ἔργον ἔχει.

ΕΙΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΥΣ. 45.

οινῇ παρ κλισίῃ ληθαργικὸς, ἠδὲ φρενοπλὴξ,
κείμενοι, ἀλλήλων νοῦσον ἀπεσκέδασαν.
ξέθορε κλίνης γὰρ ὁ τολμήεις ὑπὸ λύσσης,
καὶ τὸν ἀναίσθητον, παντὸς ἔτυπτε μέλους.
ληγαὶ δ' ἀμφοτέροις ἐγένοντ' ἄκος· ὃς ὁ μὲν, αὐτῶν,
ἔγρετο· τὸν δ' ὕπνου πουλὺς ἔριψε κόπος.

ΕΙΣ ΜΑΘΗΜΑΤΑ. 46

Ἀντιπάτρου.

ράμμα τόδ' ἀρήτοιο δαήμονος, ὅς ποτε λεπτῇ
φροντίδι δηναιοὺς ἀστέρας ἐφράσατο,
πλανέας τ' ἄμφω, καὶ ἀλήμονας, οἷσιν ἐναργὴς
ἁλλόμενος κύκλοις οὐρανὸς ἐνδέδεται.
ἰνείσθω δὲ καμὼν ἔργον μέγα· καὶ Διὸς εἶναι
δεύτερος, ὅστις ἔθηκ' ἄστρα φαεινότερα.

Λεωνίδου.

Μάντιες ἀστερόεσχοι ὅσοι ζητεῖτε κέλευθον,
ἔῤῥοιτ' εἰκαίης ψευδολόγοι σοφίης.
ὑμέας ἀφροσύνη μαιώσατο, τόλμα δ' ἔτικτε
τλήμονας, οὐδ' ἰδίην εἰδότας ἀκλείην.

Ἀντιπάτρου.

Θειογένης Πείσωνι τὰ τεχνήεντα κύπελλα
πέμπει. χωροῦμεν δ' οὐρανὸν ἀμφότερα.
δοιὰ γὰρ ἐκ σφαίρης τετμήμεθα. καὶ τὸ μὲν ἡμῶν,
τοὺς νοτίους, τὸ δ' ἔχει τείρεα τὰν βορέη.
ἀλλὰ σὺ μηκέτ' ἐς ἄρκτον ἐπίβλεπε. δοιὰ δ' ἐν ἀμφοῖν
μέτρα πιὼν, ἄθρει πάντα τὰ φαινόμενα.

Πτολεμαίου.

Οἶδ' ὅτι θνατὸς ἐγὼ, καὶ ἐφάμερος. ἀλλ' ὅταν ἄστρων
μαστεύω πυκινὰς ἀμφιδρόμους ἕλικας,
οὐκ ἔτ' ἐπιψαύω ποσὶ γαίης, ἀλλὰ παρ' αὐτῷ
Ζηνὶ διοτρεφέος πίμπλαμαι ἀμβροσίης.

Λῆμμα εἰς τὰ προκείμενα
προβλήματα.

Εὑρεῖν ἀριθμὸν τὸν α ἀπὸ μονάδος ἔχοντα τὰ διδόμενα μέρη, προκείσθω εὑρεῖν τὸν ἔχοντα τὰ ἐπὶ τοῦ προβλήματος τῶν Αὐγείου βοῶν μέρη, ἥμισυ. ὄγδοον. δωδέκατον. εἰκοσόν. τριακοσόν. ἐκτίθημι ἀντὶ τῶν μορίων τούτων, τοὺς παρωνύμους αὐτοῖς ἀριθμοὺς. β. η. ιβ. κ. λ. λαμβάνω τῶν προτέρων δύο ἀριθμῶν τὸ μέγιστον κοινὸν μέτρον εἰ μὲν πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους, καὶ ἀσύνθετοί εἰσι, τὴν μονάδα. εἰ δὲ δεύτεροι, καὶ ἀσύνθετοι τὸν εὑρισκόμενον. καὶ ὁσάκις εἴτε ἡ μονὰς, εἴτε ὁ εὑρεθεὶς ἄλλος ἀριθμὸς μετρεῖ τὸν πρότερον, τοσαυτάκις ποιῶ τὸν δεύτερον. καὶ τὶ

γινόμενον ἤδη πρῶτον ἀπὸ μονάδος ἔχοντα τὰ προληφθέν
τα δύο μέρη, θεωρῶ πρὸς τὸν γ, καὶ πάλιν λαμβάνω τὸ κοι
νὸν μέγιστον μέτρον αὐτῶν, καὶ ποιῶ ὁμοίως ἄχρις οὗ διὰ
πάντων ἐξέλθω. καὶ τὸν τέλος ἀποβάντα, ἐκεῖνον εἶναί φη-
μι τὸν α, ἀπὸ μονάδος ἔχοντα τὰ διδόμενα μόρια. οἷον,
λαμβάνω πρῶτον, τὸ κοινὸν μέγιστον μέτρον τῶν β, καὶ η, καὶ
ἔστιν αὐτὸς ὁ β, καὶ ἐπεὶ ἅπαξ ὁ. β. ἑαυτὸν μετρεῖ, λέγω ἅ-
παξ τὰ. η. πάλιν. η, ὃς πρῶτος ἀπὸ μονάδος ἔχει ἥμισυ, καὶ
ὄγδοον. πάλιν λαμβάνω τὸ μέγιστον κοινὸν μέτρον τῶν. η,
καὶ τῶν. ιβ. καὶ ἔστιν ὁ δ, καὶ ἐπεὶ ὁ. δ. δὶς μετρεῖ τὸν. η, λέγω
δὶς τὰ ιβ, κδ, ὃς πρῶτος ἀπὸ μονάδος ἔχει ἥμισυ, ὄγδοον
δωδέκατον, εἰ μέντοι οὗτος καὶ ἕτερα ἔχει μέρη, οὐ παρὰ
τοῦτο ὁ λόγος ψεύδεται. οὐ γὰρ περὶ πάντων τῶν μερῶν αὐτοῦ
ζητοῦμεν. πάλιν λαμβάνω τὸ κοινὸν μέγιστον μέτρον τῶν
κδ, καὶ τῶν κ, καὶ ἔστιν ὁ δ, ἐπεὶ δὲ αὐτὸς ὁ δ, ἑξάκις μετρεῖ
τὸν κδ, λέγω ἑξάκις τὰ. κ. ρκ. ὃς ἀπὸ μονάδος ἔχει ἥμισυ
η, ιβ, κ. πάλιν λαμβάνω τὸ μέγιστον κοινὸν μέτρον τῶν ρκ,
καὶ ἔστιν ὁ. λ, καὶ ἐπεὶ αὐτὸς ὁ. λ. τετράκις μετρεῖ τὸν. ρκ, λέ-
γω τετράκις τὰ λ πάλιν. ρκ. αὐτὸς ἄρα ὁ ρκ πρῶτος ἀπὸ
μονάδος ἔχει τὰ δοθέντα μέρη.

Παλλὰς ἐγὼ πελέθω σφυρήλατος. αὐτὰρ ὁ χρυσὸς,
αἰζηῶν πέλεται δῶρον ἀοιδοπόλων.
ἥμισυ μὲν χρυσοῖο, Χαρίσιος, ὀγδοάτην δὲ,
Θέσπις, καὶ δεκάτην μοῖραν ἔθηκε Σόλων.
αὐτὰρ ἐεικοστὴν, Θεμίσων. τὰ δὲ λοιπὰ, τάλαντα
ἐννέα, καὶ τέχνη, δῶρον ἀριστοδίκου.

Αὐγείην ἐρέεινε, μέγα σθένος ἀλκείδαο,
πληθὺν βουκολίων διζήμενος. ὃς δ' ἀπάμειπτο

ἀμφὶ μὲν ἀλφειοῖο ῥοὰς φίλος, ἥμισυ τῶνδε.
μοίρῃ δ' ὀγδοάτῃ ὄχθον κρόνου ἀμφινέμονται.
δωδεκάτῃ δ' ἀπάνευθε ταραξίππιο παρ' οὖρον.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἤλιδα δῖαν εἰκοστῇ νεμέθονται.
αὐτὰρ ἐν ἀρκαδίῃ τριηκοστὴν προλέλοιπα.
λοιπὰς δ' αὖ λεύσσεις ἀγέλας τόδε πεντήκοντα.

Χάλκεός εἰμι λέων. κρουνοὶ δέ μοι ὄμματα δοιὰ,
καὶ στόμα. σὺν δὲ, θέναρ δεξιτεροῖο ποδός.
πλήθει δὲ κρατῆρα δύ' ἤμασι δεξιὸν ὄμμα,
καὶ λαιὸν τρισσοῖς, καὶ πισύρεσσι θέναρ.
ἄρκιον ἐξ ὥραις πλῆσαι στόμα. ἐν δ' ἅμα πάντα,
καὶ στόμα, καὶ γλῆναι, καὶ θέναρ εἰπὲ πόσον.

Σχόλιον Μαξίμου μοναχοῦ.

Τὸ καθόλου πρόβλημα, τοιοῦτόν ἐστιν. Εὑρεῖν ἀριθμὸν ἴ-
σον τοῖς δοθεῖσιν αὐτοῦ μέρεσι, καὶ ἔτι μονάσι ταῖς δο-
θείσαις. Δεῖ δὴ τὰ διδόμενα μέρη, μήτ' ἴσα, μήτε με-
ζονα εἶναι τοῦ ὅλου. εἰ μὲν γὰρ τὰ διδόμενα μέρη ἴσα ὦ-
σι τῷ ὅλῳ, πῶς καὶ αἱ μονάδες σὺν αὐτοῖς ἴσαι ἔσονται
τῷ ὅλῳ. εἰ δὲ καὶ μείζονα, πολλῷ πλέον οὐκ ἔσονται.
Ἰστέον γε μὴν, ὅτι οὐδὲ πάντα τοῦ ζητουμένου ἀριθμοῦ τὰ
μέρη δίδονται, ἀλλὰ τινά. Εὑρήσθω ὁ ἀριθμὸς ὁ.α. ἀπὸ
μονάδος ἔχων τὰ διδόμενα μέρη. οὗτος ἔστω, ἐπειδὴ τὰ
δοθέντα μέρη αὐτοῦ ἐλάττονά ἐστι τοῦ ὅλου, ἕξει καὶ μονά-
δας ὁσασδήποτε ἐπιλοίπους. κἂν μὲν αὗται ἴσαι ὦσι
ταῖς ἐξ ἀρχῆς δοθείσαις μονάσιν, ἔχομεν τὸ ζητούμενον.
εὕρηται γὰρ ἀριθμὸς, ἴσος ὢν τοῖς δοθεῖσιν αὐτοῦ μέρεσι
καὶ ἔτι μονάσι ταῖς δοθείσαις. εἰ δὲ μὴ, ἀλλ' αἱ ὑπολιμ-
πανόμεναι μετὰ τὰ μέρη μονάδες, ἐλάττονες εἶεν τῶν

δοθεισῶν ἐξ ἀρχῆς μονάδων, σκοπεῖν τίνα λόγον ἔχουσιν
ἐκεῖναι πρὸς ταύτας τὰς ἐλάττονας, καὶ λαμβάνειν ἕτερον
ἀριθμὸν, τὸν λόγον ἔχοντα πρὸς τὸν εὑρεθέντα ἀριθμὸν,
ὃν λόγον ἔχουσιν αἱ μονάδες πρὸς τὰς μονάδας, κἀκεῖνον
εἶναι λέγειν τὸν ζητούμενον ἀριθμόν. οἷον, ἐπὶ μὲν τοῦ
τῆς Παλλάδος παραδείγματος, ζητεῖται τίς ἀριθμὸς. α,
ἀπὸ μονάδος ἔχει μέρος ἥμισυ, ὄγδοον, δέκατον, καὶ
εἰκοστόν. καὶ εὕρηται ὁ τεσσαράκοντα. τούτου γὰρ μέρος
ἥμισυ μὲν ὁ. κ. ὄγδοον δὲ, ὁ. ε. δέκατον, ὁ. δ, καὶ εἰκοστὸν,
ὁ. β. ταῦτα δὲ πάντα ὁμοῦ, καὶ μονάδες ἐννέα, γίνον-
ται. μ. καὶ ἔχομεν τὸ ζητούμενον. Ἐπὶ δὲ τοῦ τῶν βοῶν
παραδείγματος, ζητεῖται ὡσαύτως ὁ ἔχων, α, ἀπὸ μονάδος
ἥμισυ, ὄγδοον, δωδέκατον, εἰκοστὸν, καὶ τριακοστόν. καὶ εὕρη-
ται ὁ ρ. κ. τούτου γὰρ ἥμισυ μὲν, τὰ, ξ, ὄγδοον δὲ, τὰ, ιε,
δωδέκατον, τὰ ι. εἰκοστὸν. τὰ ἕξ, τριακοστὸν, τὰ δ. ταῦτα δὲ
πάντα ὁμοῦ γίνονται ἐνενηκονταπέντε. λοιπαὶ καὶ μέχρι
τῶν ρκ. μονάδες κε, ἀλλ᾽ ἡμεῖς μονάδας ν, ἐζητοῦμεν. ἐ-
πεὶ τοίνυν ὁ, ν, πρὸς τὸν κε, τὸν διπλάσιον ἔχει λόγον, λη-
φθήτω ὁ διπλάσιος τοῦ ρκ, ὅστις ὁ σμ, τούτου γοῦν, ἥμι-
συ μὲν τὰ ρκ. ὄγδοον δὲ, τὰ λ. δωδέκατον, τὰ κ, εἰκοστὸν,
τὰ ιβ. καὶ τριακοστὸν τὰ η. ταῦτα δὲ πάντα ὁμοῦ. ἑκα-
τὸν ἐνενήκοντα οἷς προστιθέμεναι καὶ πεντήκοντα μονάδες
ποιοῦσι τὸν σμ, καὶ δέδεικται τὸ προκείμενον. ἦσαν γὰρ ἐν
μὲν τῷ α, τάλαντα μ. ἐν δὲ τῷ β, ἀγέλαι σμ Τὸ δὲ περὶ
τῶν κρουνῶν πρόβλημα μεθοδεύεται οὕτως. ὁ μὲν δεξιὸς
ὀφθαλμὸς, διὰ β, ἡμερῶν, ἤτοι ὡρῶν, κδ, πληροῖ τὸν κρα-
τῆρα. νυχθημέρων γὰρ εἶπε ὁ δ᾽ ἀριστερὸς, διὰ τριῶν ἡμε-
ρῶν, ἤτοι ὡρῶν τριακονταέξ. τὸ δὲ θέναρ, ἐν τέτταρσιν ἡμέ-
ραις, ἤτοι ὥραις μη. τὸ δὲ στόμα, δι᾽ ὡρῶν ἕξ. ἐπεὶ τοίνυν
ὁ δεξιὸς ὀφθαλμὸς διὰ κδ ὡρῶν πληροῖ τὸν κρατῆρα, διὰ

μιᾶς ἄρα ὥρας τὸ εἰκοστοτέταρτον μέρος τοῦ κρατῆρος πλη-
ρώσει, ὡσαύτως καὶ ὁ ἀριστερὸς διὰ μιᾶς ὥρας τὸ τριακο-
στόεκτον αὐτοῦ. Εὑρήσθω κἀνταῦθα ἀριθμὸς ὁ, α, ἔχων ἀπὸ
μονάδος μέρη ταῦτα, εἰκοστοτέταρτον, τριακοστόεκτον καὶ τὸ
θέναρ, τὸ τεσσαρακοστόογδοον, καὶ τὸ στόμα, τὸ ἕκτον. εὕρηται γί-
νων ὁ, ρμδ, τούτου γὰρ εἰκοστοτέταρτον μὲν, τὰ ἕξ. τριακο-
στόεκτον δὲ, τὰ, δ, τεσσαρακοστόογδοον, τὰ γ, καὶ ἕκτον, τὰ κδ,
ὁμοῦ δὲ πάντα, λζ, ἑκατοστοτεσσαρακοστοτέταρτα. διὰ μιᾶς
ὥρας ἄρα πάντες ὁμοῦ οἱ κρουνοὶ, λζ, ἑκατοστοτεσσαρακοστο-
τέταρτα μέρη πληρώσουσι τοῦ κρατῆρος. ταῦτα τὰ, λζ,
πολλαπλασιαστέον ἄχρις οὗ δυνάμεθα ἐλθεῖν ἐπὶ τὸν, ρμδ,
δυνάμεθα δὲ τρίς. τρὶς γὰρ τὰ, λζ, ρια. λοιπὰ καὶ ἄχρι τῶν
ρμδ, λγ, ἅπερ ἐπειδὴ τῇ μιᾷ ὥρᾳ, λγ, ἐπιβάλλουσι, ἔσονται
λγ, τριακοστοέβδομα μιᾶς ὥρας. πληρωθήσεται ἄρα ὁ κρα-
τὴρ, ὁμοῦ πάντων τῶν κρουνῶν ῥεόντων, ἐν ὥραις τρισὶ, διὰ
τὸ τρὶς τὰ λζ, καὶ ἔτι λ, καὶ τρισὶ τριακοστεβδόμοις μιᾶς ὥ-
ρας. Οὕτω δὲ χρὴ ποιεῖν καὶ ἐπὶ πάντων τῶν τοιούτων προ-
βλημάτων.

Ἄμφω μὲν ἡμεῖς εἴκοσι μνᾶς ἕλκομεν,
ζῆθός τε, χὠ ξύναιμος. ἢν δέ μου λάβῃς
τρίτον, τὸ τέταρτόν τε, τοῦ δ᾽ ἀμφίονος.
ἓξ πάντ᾽ ἀνευρὼν, μητρὸς εὑρήσεις σταθμόν.

Ἑρμηνία τοῦ αὐτοῦ.

Δώδεκα μναῖ. ὧν τὸ τρίτον, τέσσαρες. ὀκτὼ μναῖ. ὧν τὸ
τέταρτον, δύο. δώδεκα δὲ, καὶ ὀκτὼ, εἴκοσι. τέσσαρα δὲ,
καὶ δύο, ἕξ.

Ἀδέσποτον.

Τὸν σοφὸν ἐν κιθάρῃ, τὸν μουσικὸν ἀνδροτίωνα,
ἤρετό τις τοίην κρουματικὴν σοφίην,

δεξιτερὴν ὑπάτην, ὁπότε πλήκτροισι δονήσω
    ἡ λαιὴ νήτη πάλλεται αὐτομάτως,
λεπτὸν ὑποβρίζουσα. καὶ ἀντίτυπον τερέτισμα
    πάχει, τῆς ἰδίης πλησσομένης ὑπάτης.
ὥστέ με θαυμάζειν πῶς ἄπνοα νεῦρα ταθέντα,
    ἡ φύσις ἀλλήλοις θήκατο συμπαθέα.
ὃς δὲ, τὸν ἐν πλήκτροισιν ἀριστόξεινον ἀγητὸν
    ὤμοσε μὴ γνῶναι τήνδε θεημοσύνην.
ἔστ δ' ἔφη λύσις ἥδε. τὰ νεύρια πάντα τέτυκται
    ἐξ οἴος χολάδων ἄμμιγα τερσομένων.
τοὔνεκεν εἰσὶν ἀδελφὰ, καὶ ὡς ξύμφυλα συνηχεῖ.
    ξυγγενὲς ἀλλήλων φθέγμα μεριζόμενα.
γνήσια γὰρ τάδε πάντα, μιῆς ἅτε γαστρὸς ἐόντα,
    καὶ τῶν ἀντιτύπων κληρονομεῖ πατάγων.
καὶ γὰρ δεξιὸν ὄμμα κακούμενον ὄμματι λαιῷ,
    πολλάκι τοὺς ἰδίους ἀντιδίδωσι πόνους.

ΕΙΣ ΜΕΘΗΝ. 47

Ἀντιπάτρου.

Μήδ' ὅτ' ἐπαγκύρῃ ὀλοῇ πίστευε θαλάσσῃ
    ναυτίλε, μήδ' εἴτοι πείσματα χέρσος ἔχει.
καὶ γὰρ Ἴων ὅρμῳ ἔνι κάππεσεν. οὐ δὲ κόλυμβον
    ναύτου τὰς ταχινὰς οἶνος ἔδησε χέρας.
φεῦγε χοροιτυπίην ἐπινήιον. ἐχθρὸς ἰάκχῳ
    πόντος. τυρσηνοὶ τοῦτον ἔθεντο νόμον.

Ἀργενταρίου.

Κωμάζω, χρύσειον ἐς ἑσπερίων χορὸν ἄστρων
    λεύσσων. οὐδ' ἄλλων λὰξ ἐβάρυνα χορούς.
στέψας δ' ἀνθοβόλον κρατὸς τρίχα, τὴν κελαδεινὴν
    πηκτίδα μουσοπόλοις χερσὶν ἐπηρέθισα.

καὶ τάδε δρῶν, εὔκοσμον ἔχω βίον· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
  κόσμος ἄνευθε λύρης ἔπλετο, καὶ στεφάνου.

Ἄδηλον

Ὁ πρὶν ἀεὶ Βρομίου μεμεθυσμένος οἰνάδι πηγῇ,
  σώφρονος εὐάστας, αἰγοπόδης σάτυρος,
διχθάδιον κατὰ κῶλον ἀλυκτοπέδῃσι λυγωθεὶς,
  ἔντεα παιδὶ θεᾶς χαλκοτορεῖ Θέτιδος,
οὐ σοφὸν ἐντέχνας ἀσκῶν πόνον, ἀλλὰ πενιχρὰν
  ἐργάτιν ἐκ μόχθων ῥυόμενος βιοτάν.

Ἄδηλον.

Ποῦ σοι κεῖνα κύπελλα λαφύστιε, ποῦ καλὰ θύρσων
  πήγματα, καὶ κῶμοι, σιρτοπόδη σάτυρε;
τίς σε παρὰ σμίλαισι ποδίκριτον ἅμμα καθάψας
  θήκατο, τὸν Βρομίῳ ποάργαν ἑλιξάμενον.
αἰ χρημῶν ἔνδεια, καὶ ἁ πάντολμος ἀνάγκα,
  ἅ με παρ' Ἡφαίστῳ θῆκε μαριλοπόταν.

ΕΙΣ ΜΕΤΡΙΟΤΗΤΑΣ 48.

Βάσσου.

Μήτε με χείματι πόντος ἄγοι θρασὺς, οἱ δὲ γαλήνη
  ὀργὴν ἡ πασάμην πλῶ πολυνηνεμίην.
αἱ μεσότητες ἄριστοι· ὅπῃ δέ γε πρήξιες ἀνδρῶν,
  καὶ μάλα μέτρον ἐγὼ τἀρκι'ον ἠσπασάμην.
τοῦτ' ἀγάπα φίλε Λάμπι, κακὰς δ' ἔχθαιρε θυέλλας.
  εἰσὶ τινὲς πρηεῖς, καὶ βιότου ζέφυροι.

Ἄδηλον.

Πᾶν τὸ περιττὸν, ἄκαιρον, ἐπεὶ λόγος ἐστὶ παλαιὸς,
  ὡς καὶ τοῦ μέλιτ ς τὸ πλέον ἐστὶ χολή.

Ἰουλιανοῦ.

Ὄλβος, καὶ τάρκη, βιότου χάρις· αἱ δὲ περισσαὶ
  φροντίδες, ἀνθρώποις, οὐ βίος, ἀλλὰ πόνος.

ΕΙΣ ΜΙΣΟΣ. Αδηλον. 49.

Εὐσέβιός μ' ἐδάμασσεν ὁ μοῦ, καὶ πρώιος ὕπνος,
ὃς μὲν ἐπιβρίσας, ὃς δέ με μὴ καλέσας.
ὧν ἐξ ἀμφοτέρων, ὁ μὲν, ἐρρέτω. ὃς δὲ, παρείη
ἵλαος, ὡράων μέτρον ἐπισάμενος.

ΕΙΣ ΜΗΤΡΥΙΑΝ. Καλλιμάχου. 50

Στήλην μητρυιῆς μικρὰν λίθον ἔστεφε κοῦρος,
ὡς βίον ἠλλάχθαι, καὶ τρόπον οἰόμενος.
ἡ δὲ, τάφῳ κλινθεῖσα, κατέκτανε παῖδα πεσοῦσα.
φεύγετε μητρυιῆς καὶ τάφον οἱ πρόγονοι.

Αδηλον.

Μητρυιαὶ, προγόνοισιν ἀεὶ κακόν. οὐδὲ φιλοῦσαι
σώζουσιν. Φαίδραν γνῶθι, καὶ Ιππόλυτον.

Παρμενίωνος μακεδόνος.

Μητρυιῆς δύσμηνις ἀεὶ χόλος. οὐδ' ἐν ἔρωτι
ἤπιος. οἶδα πάθη σώφρονος ἱππολύτου;

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ. 51.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Μνήμη, καὶ λήθη, μέγα χαίρετον· ἡ μὲν ἐπ' ἔργοις
μνήμη, τοῖς ἀγαθοῖς. ἡ δ' ἐπὶ λευγαλέοις.

ΕΙΣ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ. Λουκιανοῦ. 52.

Αῤῥήτων ἐπέων γλώσσῃ σφρηγὶς ἐπικείσθω.
κρείσσων γὰρ μύθων, ἢ κτεάνων φυλακή.

ΕΙΣ ΜΕΜΨΙΝ. Αντιφίλου. 53

Η γραῦς εὔβουλη, ὅτε οἱ κνταθύμιον ἦν τι,
φοῖβον τὸν πρὸ πολῶν μάντιν ἄειρε λίθον,

χείρεσι πειράζουσα. καὶ ἦν βαρὺς ἡνίκα μή τι
ἤθελεν. εἰ δ' ἐθέλοι, κουφότερος πετάλων.
αὐτὴ δὲ πρήσσουσα τὸ οἱ φίλον, ἣν ἀποθ' ἁμάρτοι,
Φοίβῳ τὰς ἀνίσους χεῖρας ἐπεγράφετο.

ΕΙΣ ΝΑΟΥΣ. Ἀντιπάτρου. 54.

Καὶ κραναᾶς Βαβυλῶνος ἐπίδρομον ἅρμασι τεῖχος,
καὶ τὸν ἐπ' Ἀλφειῷ Ζῆνα κατηυγασάμην,
κάπων τ' αἰώρημα, καὶ Ἠελίοιο Κολοσσὸν,
καὶ μέγαν αἰπεινᾶν πυραμίδων κάματον.
μνᾶμά τε Μαυσωλοῖο πελώριον. ἀλλ' ὅτ' ἐσεῖδον
Ἀρτέμιδος νεφέων ἄχρι θέοντα δόμον,
κεῖνα μὲν ἠμαύρωτό τε. κὴν ἤδε νόσφιν Ὀλύμπου
ἅλιος, οὐδέν πω τοῖον ἐπαυγάσατο.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τέσσαρες αἰωροῦσι τανυπτερύγων ἐπὶ νώτων
νῖκαι, ἰσηρίθμους υἱέας ἀθανάτων.
ἁ μὲν, Ἀθηναίαν πολεμαδόκον, ἁ δ' Ἀφροδίταν,
ἁ δὲ, τὸν Ἀλκείδαν, ἃ δ' ἀφόβητον Ἄρη,
σεῖο κατωρόφιον γραπτὸν τέγος. αἳ δὲ νέονται
οὐ κενεόν. ὦ Ῥώμας Γάϊε πάτρας ἔρυμα,
θείη ἀνίκητον μὲν ὁ βουφάγος. ἁ δέ γε Κύπρις,
εὔγαμον. εὔμητιν Παλλάς. ἄρεστον Ἄρης.

Μνασάλκου.

Στῶμεν ἁλιρράντοιο παρὰ χθαμαλὰν χθόνα πόντου,
δερκόμενοι τέμενος Κύπριδος εἰναλίας,
κράναν τ' αἰγείροισι κατάσκιον. ἧς ἄπο νᾶμα
ξουθαὶ ἀφύσσονται χείλεσιν ἀλκυόνες.

Εἰς τάφον Πομπηΐου ἐν αἰγύπτῳ,
Ἀδριανοῦ βασιλέως.

Τῷ ναοῖς βρίθοντι, πόση σπάνις ἔπλετο τύμβου.

ΕΙΣ ΝΑΥΑΓΙΟΝ. 55.

Ζωσίμου θασίου.

Οὐ μόνον ὑσμίνῃσι, καὶ ἐν στονόεντι κυδοιμῷ
ῥυόμ᾽ ἀρειτάλμας θυμὸν ἀναξιμένους,
ἀλλὰ καὶ ἐκ πόντου, ὁπότ᾽ ἔχισε νῆα θάλασσα,
ἀσπὶς ἀφ᾽ ἡμετέρης νηξάμενον σανίδος.
εἰμὶ δὲ κὴν πελάγει, καὶ ἐπὶ χθονὸς ἐλπὶς ἐκείνῳ,
τὸν θρασὺν ἐκ διπλῶν ῥυσαμένη θανάτων.

Θέωνος ἀλεξανδρέως.

Η πάρος ἀντιπάλων γε ἐπίκρανος ἀσπὶς ἀκόντων,
ἡ φόνιον στυγνοῦ κῦμα φέρουσα μόθου,
ἄγριον οὐδ᾽ ὅτε πόντος ἐπὶ κλόνον ἤλασε φωτὶ,
καὶ πικρὴ ναυτέων ἔπλεθ᾽ ἁλιφθορίη,
συζυγίης ἀμέλησα. καλὸν δέ σε φόρτον ἄγουσα,
καὶ φίλος εὐκταίων ἄχρις ἔβην λιμένων.

Ἰουλίου λεωνίδου.

Εἷν ἑνὶ κινδύνους ἔφυγον δύο Μυρτίλος ὅπλῳ,
τὸν μὲν ἀριστεύσας, τὸν δ᾽ ἐπινηξάμενος,
ἀργέστης ὅτ᾽ ἔδυσε νεὼς ῥόπ ν· ἀσπίδα δ᾽ ἔχον
σωθεὶς κεκριμένην ὕδατι, καὶ πολέμῳ.

Ἰουλίου διοκλέους.

Οὐκ οἶδ᾽ εἴτε σάκος λέξαιμί σε, τὴν ἐπὶ πολλοὺς
ἀντιπάλους πιστὴν σύμμαχον ὡπλισάμην,
εἴτε δὲ βαιὸν ἐμοὶ πόντου σκάφος· ἥμ᾽ ἀπὸ νηὸς
ὀλλυμένης, κόμισας νηκτὸν ἐπ᾽ ἠιόνας.
ἄρεος ἐν πολέμοις ἔφυγον χόλον. ἐν δὲ θαλάσσῃ,
νηρῆος. σὺ δ᾽ ἄρ᾽ ἧς ὅπλον ἐν ἀμφοτέροις.

Ἀντιφάνους.

Νηὸς ἁλιστρέπτου πλαγκτὸν κύτος εἶδεν ἀπ᾽ ἀκτῆς
μηλοβότης, βλοσυροῖς κύμασι συρόμενον.

χεῖρα δ' ἐπιρρίψειν· τὸ δ' ἐπισπάσατ' ἐς βυθὸν ἅλμης
τὸν σώζονθ'· οὕτω πᾶσιν ἐπηχθάνετο.
ναυηγὸν δ' ὁ νομεὺς ἔχε μόρον· ὦ δι' ἐκείνην
καὶ δρυμοὶ χῆροι πορθμίδα, καὶ λιμένες.

Φιλίππου.

Νῆα μὲν ὤλεσε πόντος· ἐμοὶ δ' ἔπορεν πάλι δαίμων
πλαζομένῳ, φύσιος νῆα ποθεινοτέρην.
παρβὸς ἰδὼν γὰρ ἐγὼ δέμας εἰς ἐμὲ καίριον ἐλθὸν,
μουσοβέτης ἐπέβην, φόρτος ὀφειλόμενος·
ἤγαγε δ' εἰς λιμένας με, καὶ ἔσπειρεν δὶς ὁ πρέσβυς,
νήπιον ἐν γαίῃ, δεύτερον ἐν πελάγει.

Ἀντιπάτρου μακεδόνος.

Αἰεὶ θηλυτέρῃσιν ὕδωρ κακὸν Ἑλλήσποντος,
ξεῖνε Κλεωνίκης πεύθεο Δυρραχίδος.
πλῶε γὰρ ἐς Σηστὸν μετὰ νυμφίον. ἐν δὲ μελαίνῃ
φορτίδι, τὴν Ἕλλης μοῖραν ἀπεπλάσατο.
Ἡρὼ δειλαίη, σὺ μὲν, ἀνέρα, Δηΐμαχος δὲ,
νύμφην, ἐν παύροις ὠλέσατε σταδίοις.

Αἰμιλιανοῦ νικαέως.

Ἄβαλε, χειμερίου με κατέκλυσε κύματα πόντου
δειλαίην, νεκύων φόρτον ἀμειψαμένην.
αἰδέομαι σωθεῖσα. τί μοι πλέον ὅρμον ἱκέσθαι,
δυομένῃ φωτῶν πείσματα λυσομένων;
κωκυτοῦ με λέγοιτε βαρὺ σκάφος. ὤλεσα φῶτας
ὤλεσα. ναυηγοὶ δ' εἰσὶν ἔσω λιμένος.

Φιλίππου.

Ἰκαρίην τὸ πάρος πλώων ἅλα, νηὸς ὀλισθὼν
Δᾶμις ὁ Νικάρχου, κάππεσεν εἰς πέλαγος.
πολλὰ πατὴρ δ' ἠρᾶτο πρὸς ἀθανάτους, καὶ ἐς ὕδωρ
φθέγγεθ' ὑπὲρ τέκνου κύματα λισσόμενος.

ὤλετο δ' οἰκτίστως ἁλὶ βρυχθείς· κεῖνο δὲ τάφος
 ἔκλυεν ἀγρώων οὐδὲ πάλαι πέλαγος.

Ἀπολλωνίδου.

Καὶ πότε δινήεις ἄφοβος πόρος εἴπε θάλασσα,
 εἰ καὶ ἐν ἀλκυόνων ἤμασι κλαυσόμεθα.
ἀλκυόνων, αἷς πόντος ἀεὶ στηρίξατο κῦμα
 νήνεμον, ὡς κρῖναι χέρσον ἀπιστοτέρην.
ἀλλὰ καὶ ἡνίκα γαῖα, καὶ ὠδίνεσσιν ἀπήμων
 αὐχεῖς, σὺν φόρτῳ δῦσαν ἐρισομένην.

Βιάνου.

Οὐλόμεναι νήεσσι Καφηρίδες, αἵ ποτε νόστου
 ὠλέσαθ' ἑλλήνων, καὶ στόλον Ἰλιόθεν,
πυρσὸς ὅτε ψεύστης χθονίης δνοφερώτερα νυκτὸς
 ἧψε σέλα, τυφλὴ δ' ἔσχαμε πᾶσα ῥοπις
χοιράδας ἐς πέτρας, δαναοῖς πάλιν Ἴλιος ἄλλη
 ἔπλετο, καὶ δεκέτους ἐχθροτέρη πολέμου.
καὶ τὴν μὲν, τότ' ἔπρησαν. ἀνίκητος δὲ καφηρεὺς
 ναύπλιε· σὺ γὰρ πᾶν ἑλλὰς ἔκλαυσε δάκρυ.

Ἀργενταρίου.

Ἐθραύσθης ἡδεῖα παρ' οἰνοπότῃσι λάγυνε,
 νηδύος ἐκ πάσης χευαμένη βρόμιον.
τηλόθε γὰρ λίθος εἰς σὲ βαρύστονος, οἷα κεραυνὸς,
 οὐ Διὸς ἐκ χειρῶν, ἀλλὰ Δίωνος ἔβη.
ἦν δὲ γέλως ἐπὶ σοὶ, καὶ σκώμματα πολλὰ, τυπείσης,
 καὶ πολὺς ἐξ ἑτάρων γιγνόμενος θόρυβος.
οὐ θρηνῶ σε λάγυνε, τὸν εὐαστῆρα τεκοῦσαν
 βάκχον, ἐπεὶ Σεμέλη, καὶ σὺ, πεπόνθατ' ἴσα.

Φιλίππου.

Κλασθείσης ποτὲ νηὸς ἐν ὕδασι, δῆριν ἔθεντο
 δισσοὶ ὑπὲρ μούνης μαρνάμενοι σανίδος.

τύψε μὲν ἀνταγόρης Πεισίστρατον, οὐ νεμεσητὸν,
ἦν γὰρ ὑπὲρ ψυχῆς· ἀλλ' ἐμέλησε δίκη.
νήχετο δ' ἄμφω· τὸν δ' εἷλε κύων ἅλιος· παναλάστωρ.
χήρων, οὐδ' ὑγρῷ παύεται ἐν πελάγει.

ΕΙΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΝ. Ἀντιπάτρου. 56.

Γηαρότης ἄρχιππος ὅτ' ἐκ νούσοιο βαρείης
ἄρτι λιποψυχέων ἔρρεεν εἰς ἀΐδην,
εἶπε τάδ' υἱέεσιν, ὦ φίλα τέκνα, μάκελλαν,
καὶ τὴν ἀγροτικὴν στέρξατέ μοι βίοτον.
μὴ σφαλερῆς αἰνεῖτε πόνον συνόεντα θαλάσσης,
καὶ βαρὺν ἀτηρῆς ναυτιλίης κάματον.
ὅσσον μητρυιῆς γλυκερωτέρη ἔπλετο μήτηρ,
τόσσον ἁλὸς πολιῆς γαῖα ποθεινοτέρη.

Ἀντιφίλου Βυζαντίου.

Τόλμα, νεῶν ἀρχηγὲ, σὺ γὰρ δρόμον εὕραο πόντου,
καὶ ψυχὰς ἀνδρῶν κέρδεσιν ἠρέθισας,
οἷον ἐτεκτήνω δόλιον ξύλον. οἷον ἐνῆκας
ἀνθρώποις θανάτῳ κέρδος ἐλεγχόμενον.
ἦν ὄντως μερόπων χρύσεον γένος, εἴγ' ἀπὸ χέρσου
τηλόθεν ὡς ἀΐδης πόντος ἀπεβλέπετο.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γλαῦκος ὁ Νεσσαίοιο, διαπλώουσιν ὁδηγὸς,
πορθμοῦ, καὶ βαθίων ἔντροφος αἰγιαλῶν,
πόντου ἀγροβατὴρ ἐπιδέξιος ἤδ' ὅτ' ἔκνωσε
πλαζομένῃ στρωφῶν πηδάλιον παλάμῃ,
μυριετὴς, ἁλίοιο βίου ῥακὸς, οὐδ' ὅτ' ἔμελλε
θνήσκειν, ἐκτὸς ἔβη γηραλέης σανίδος.
τοὶ δὲ, κέλυφος ἔκλυσαν ἐπ' ἀνέρι, τόφρα γεραιὸς
πλώσῃ ἐπ' οἰκείης εἰς ἀΐδην ἀκάτου.

Λεωνίδου.

Ο πλόος, ὡραῖος· καὶ γὰρ λαλαγεῦσα χελιδὼν
ἤδη, μέμβλωκεν, χὠ χαρίεις ζέφυρος.
λειμῶνες δ' ἀνθεῦσι· σεσίγηκεν δὲ θάλασσα
κύμασι, καὶ τρηχεῖ πνεύματι βρασσομένη.
ἀγκύρας ἀνέλοιο, καὶ ἑλκύσαιο γύαια
ναυτίλε, καὶ πλόοις, πᾶσαν ἐφεὶς ὀθόνην.
ταῦθ' ὁ Πρίηπος ἐγὼν ἐπιτέλλομαι, ὁ λιμενίτης
ἄνθρωφ', ὃς πλώεις πᾶσαν ἐπ' ἐμπορίην.

Ἀντιπάτρου σιδωνίου.

Ακμαῖος ῥοθίνῃ νηῒ δρόμος· οὐδὲ θάλασσα
πορφύρει, τρομερῇ φρικὶ χαρασσομένη.
ἤδη δὲ πλάσσει μὲν ὑπώροφα γυρὰ χελιδὼν
οἰκία. λειμώνων δ' ἁβρὰ γελᾷ πέταλα.
τοὔνεκα μηρύσασθαι διάβροχα πείσματα ναῦται,
ἕλκετε δ' ἀγκύρας φωλάδας ἐκ λιμένων.
λαίφεα δ' εὐυφέα προτονίζετε. ταῦθ' ὁ Πρίηπος
ὔμμιν ἐνορμίτας, παῖς ἐνέπω βρομίου.

Μάρκου ἀργενταρίου.

Λῦσον ἀπ' εὐόρμων δολιχὰ πρυμνίσια νηῶν.
ἄῤῥοχα δ' ἐκπετάσας λαίφεα, ποντοπόρει
ἔμπορε· χειμῶνες γὰρ ἐπέδραμον. ἄρτι δὲ κῦμα
γλαυκὸν θηλαῶς πρηΰγελως ζέφυρος.
ἤδη καὶ φιλότεκνος ὑπὸ ῥαυλοῖσι χελιδὼν
χείλεσι, καρφίτην πηλοδομεῖ θάλαμον.
ἄνθεα δ' ἀνατέλλουσι κατὰ χθόνα· τῷ, σὺ Πριήπῳ
πειθόμενος, πάσης ἅπτεο ναυτιλίης.

Σατύρου θυΐλλου.

Ηδη πηλοδομεῦσι χελιδόνες· ἤδη ἀν' οἶδμα
κολποῦται μαλακὰς εἰς ὀθόνας ζέφυρος.

ἤδη καὶ λειμῶνες ὑπὲρ πετάλων ἐχέαντο
ἄνθεα, καὶ τρηχὺς σῖγα μέμυκε πόρος.
χοίνους μηρύεσθε ἐρ' ὁλκάδα, φροντίζεσθε
ἀγκύρας, καὶ πᾶν λαῖφος ἐφεσθε καλοῖς.
ταῦθ' ὑμῖν πλώουσιν ἐπ' ἐμπορίην, ὁ Πρίηπος.
ὁ λιμενορμίτης ναυτιλίῃ γράφομαι.

Σατύρου.

Ἤδη μὲν ζεφύροιο πλοιοτόκου ὑγρὸν ἄημα
ἠρέμα λειμῶνας πνείει ἐπ' ἀνθοκόμους.
κεκροπίδες δ' ἠχεῦσι. γαληναίη δὲ θάλασσα
μειδιάει, κρυερῶν ἄτρομος ἐξ ἀνέμων.
ἀλλ' ἴτε θαρσαλέοι, πρυμνήσια λύετε ναῦται,
πίτνατε δ' αὖ πτερύγων λεπταλέας στολίδας.
ὦ ἴτ' ἐπ' ἐμπορίην, πίσυνοι χαρίεντι Πριήπῳ.
ὦ ἴτε δὴ λιμένων δαίμονι πειθόμενοι.

Ἀρχίου.

Τοῦδέ με κυματοπλῆγος ἐπὶ σκοπέλοιο Πρίηπον
ναῦται θρηϊκίου θέντο πόρου φύλακα.
πολλάκις οἷς ἤιξα ταχὺς καλέουσιν ἀρωγὸς
ξεῖνε, κατὰ πρύμνης ἡδὺν ἄγων ζέφυρον.
τοὔνεκεν οὔτ' ἄκνισσον, ὅπερ θέμις, οὔτ' ἐπιδευῆ
εἴαρος ἀθρήσεις βωμὸν ἐμὸν στεφάνων,
ἀλλ' αἰεὶ θυόεντα, καὶ ἔμπυρον. οὐδ' ἑκατόμβη
τόσσον, ὅσον τιμὴ δαίμοσιν ἁνδάνεται.

Ἀγαθίου σχο-
λαστικοῦ.

Εὔδια μὲν πόντος πορφύρεται. οὐ γὰρ ἀήτης,
κύματα λευκαίνει φρικὶ χαρασσόμενα.
οὐκ ἔτι δὲ σπιλάδεσσι περικλασθεῖσα θάλασσα
ἔμπαλιν ἀντωπὸς πρὸς βάθος εἰσάγεται.

ἱ ζέφυροι πνείουσιν. ἐπιβρύζει δὲ χελιδὼν,
κάρφεσι κολλητὸν πηξαμένη θάλαμον.
άρσει ναυτιλίης ἐμπείραμε κὰν παρὰ σύρτιν,
κὰν παρὰ σικελίην ποντοπορῆς κροκάλην.
λουῶον ἐνορμίταο παραὶ βωμοῖσι Πριήπου
ἢ σκάρον, ἢ βῶκας φλέξον ἐρευθομένους.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Ἤδη μὲν ζεφύροισι μεμυκότα κόλπον ἀνοίγει
εἴαρος εὐλείμων θελξινόοιο χάρις.
ρτι δὲ δουρατέοισιν ἐπωλίσθησε κυλίνδροις
ὁλκὰς, ἀπ' ἠϊόνων ἐς βυθὸν ἑλκομένη.
αίφεα κυρτώσαντες ἀταρβέες ἔξιτε ναῦται,
πρηῢ ἀμοιβαίης φόρτον ἐς ἐμπορίης.
ιστὸς νηυσὶ Πρίηπος, ἐπεὶ Θέτιν εὔχομαι εἶναι
ἡμετέρου πατρὸς ξεινοδόκον Βρομίου.

Θεαιτήτου σχολαστικοῦ.

Ἤδη καλλιπέτηλον ἐπ' εὐκάρποισι λοχείαις
λήϊον, ἐκ ῥοδέων ἀνθοφορεῖ καλύκων
δη ἐπ' ἀκρεμόνεσσιν ἰσοζυγέων κυπαρίσσων
μουσομανὴς τέττιξ θέλγει ἀμαλλοδέτην.
καὶ φιλόπαις ὑπὸ γεῖσα δόμους τεύξασα χελιδὼν,
ἔκγονα πηλοχύτοις ξεινοδοκεῖ θαλάμοις.
πνώει δὲ θάλασσα φιλοζεφύροιο γαλήνης,
νηοφόροις νώτοις, εὔδια πεπταμένης,
ὐκ ἐπὶ πρυμναίοισι καταιγίζουσα κορύμβοις,
οὐκ ἐπὶ ῥηγμίνων ἀφρὸν ἐρευγομένη,
αυτίλε, ποντομέδοντι, καὶ ὁρμοδοτῆρι Πριήπῳ
τευθίδος ἢ τρίγλης ἀνθεμόεσσαν ἴτυν,
σκάρον αὐδήεντα παρὰ βωμοῖσι πυρώσας,
ἄφοβος ἰονίου τέρμα θαλασσοπόρει.

ΕΙΣ ΝΗΑΣ. Ζηλωτοῦ.

Ἐκλάσθην ἐπὶ γῆς ἀνέμῳ πίτυς· ἐς τί με πόντῳ
στέλλετε ναυηγὸν κλῶνα πρὸ ναυτιλίης;

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐς τί πίτυν πελάγει πιστεύετε γομφωτῆρες
ἧς πολὺς ἐξ ὀρέων ῥίζαν ἔλυσε νότος;
αἴσιον οὐκ ἔσομαι πόντου σκάφος· ἐχθρὸν ἀήταις
δένδρεον, ἐν χέρσῳ τὰς ἁλὸς οἶδα τύχας.

Ἀδέσποτον.

Ἀρτιπαγῆ ῥοθίοισιν ἐπὶ κροκάλῃσί με νῆα,
καὶ μήπω χαροποῦ κύματος ἁψαμένην,
οὐδ' ἀνέμεινε θάλασσα· τὸ δ' ἄγριον ἐπλήμμυρε
χεῦμα, καὶ ἐκ σταθερῶν ἥρπασεν ἠϊόνων,
ὁλκάδα. τῇ, δείλαιος ἀεὶ κλόνος, ἧγε τὰ πόντου
χεύματα, κἢν χέρσῳ λοίγια, κἢν πελάγει.

Κυλληνίου πετιανοῦ.

Οὔπω ναῦς καὶ ὄλωλα· τί δ' ἂν πλέον, εἰ βυθὸν ἔγνων,
ἔτλην; φεῦ, πάσαις ὁλκάσι μοῖρα κλύδων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρτι με πηγνυμένην ἀκάτου τρόπιν, ἔσπασε γείτων
πόντος, κἢν χέρσῳ εἰς ἐμὲ μαινόμενος.

Ἀδέσποτον.

Ἐκλάσθην ἀνέμοισι πίτυς· τί με τεύχετε νῆα,
ναυηγῶν ἀνέμων χερσόθι γευσαμένην;

Ἀδέσποτον.

Οὔρεσιν ἐν δολιχοῖς βλωθρὴν πίτυν ὑέτιός με
πρόρριζον γαίης ἐξεκύλισε νότος.
ἔνθεν ναῦς γενόμην, ἀνέμοις πάλιν ὄφρα μάχωμαι,
ἄνθρωποι, τόλμης οὔποτε φειδόμενοι.

Ἀδήλου.

Τίπτέ με τὴν ἀνέμοισιν ἁλώσιμον ἤλεε τέκτων,
τήνδε πίτυν τεύχεις νῆα θαλασσοπόρον;
οὐδ᾽ οἰωνὸν ἔδεισας, ὅτι βορέης μ᾽ ἐδίωξεν
ἐν χθονί; πῶς ἀνέμους φεύξομαι ἐν πελάγει;

Ἀντιφίλου βυζαντίου.

Μυρία με ῥίψασαν ἀμετρήτοιο θαλάσσης
κύματα, καὶ χέρσῳ βαιὸν ἐρεισαμένην,
ὤλεσεν οὐχὶ θάλασσα, νεῶν φόβος, ἀλλ᾽ ἐπὶ γαίης
ἥφαιστος. τίς ἐρεῖ πόντον ἀπιστότερον;
ἔνθεν ἔφυν, ἀπόλωλα. παρ᾽ ἠϊόνεσσι δὲ κεῖμαι
χέρσῳ, τὴν πελάγους ἐλπίδα μεμφομένη.

Σεκουνδου.

Ολκὰς ἀμετρήτου πολέμου ἀνύσασα κέλευθον,
καὶ ποσάκις χαροποῖς κύμασι νηξαμένη,
ἣν ὁ μέλας οὔτ᾽ εὖρος ἐπόντισεν, οὔτ᾽ ἐπὶ χέρσον
ἤλασε χειμερίων ἄγριον οἰδμα νότων.
ἐν πυρὶ γὰρ ναυηγὸς ἐγὼ χθονὶ μέμφομ᾽ ἀπίστῳ,
νηῦ ἅλὸς ἡμετέρης ὕδατα διζομένη.

Λεωνίδου ταραντίνου.

Ολκάδα πῦρ μ᾽ ἀνέφλεξε, τόσην ἅλα μετρήσασαν
ἐν χθονὶ, τῇ πεύκας εἰς ἐμὲ κειραμένῃ.
ἣν πέλαγος διέσωσεν ἐπ᾽ ἠόνας, ἀγχὰ θαλάσσης
τὴν ἐμὲ γειναμένην εὗρον ἀπιστοτέρην.

Ιουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Ολκὰς ὕδωρ προφυγοῦσα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
ἐν χθονὸς ἀγκοίναις ὤλετο μητρυίαις.
σαμένην γὰρ πυρσὸς ἐπέφλεγε. καιομένη δὲ,
δυσμενέων ὑδάτων συμμαχίην ἐκάλει.

Ἀντιπάτρου θεσσαλονικέως.

Τὴν μικρήν με λέγουσι, καὶ οὐκ ἴσα ποντοπορεύσαις
ναυσὶ διϊθύνειν ἄδρομον εὐπλοΐην.
οὐκ ἀπόφημι δ' ἐγώ. βραχὺ μὲν σκάφος, ἀλλὰ θαλάσσῃ
πᾶν ἴσον. οὐ μέτρων ἡ κρίσις, ἀλλὰ τύχης.
ἔστω πηδαλίοις ἑτέρῃ πλέον. ἄλλο γὰρ ἄλλῃ
θάρσος. ἐγὼ δ' εἴην δαίμοσι σωζομένη.

Ἀντιφίλου.

Ὑλοτόμοι παύσασθε νεῶν χάριν οὐκ ἔτι πεύκη
κύματος, ἀλλ' ἤδη ῥινὸς ἐπιτροχάει.
γόμφος δ' οὐκ ἔτι χαλκὸς ἐν ὁλκάσιν, οὐδὲ σίδηρος,
ἀλλὰ λίνῳ τοίχων ἁρμονίη δέδεται.
τὰς δ' αὐτὰς ποτὲ πόντος ἔχει νέας, ἄλλοτε γαῖα
πηκτὸν ἁμαξίτην φόρτον ἀειρομένας.
ἔργῳ μὲν προτέροισιν ἀοίδιμος. ἀλλὰ Σαβίνῳ
καινοτέρην πῆξαι Παλλὰς ἔνευσε τρόπιν.

Μουκίου.

Ναῦν Ἱεροκλείδης ἔχεν σύγγηρον, ὁμόπλουν,
τὴν αὐτὴν ζωῆς, καὶ θανάτου σύνοδον,
πιστὴν ἰχθυβολοῦντι συνέμπορον. οὔτις ἐκείνης
πώποτ' ἐπέπλωσεν κῦμα δικαιοτέρη.
γήραος ἄχρις ἔβοσκε πονησαμένη. εἶτα θανόντα
ἐκτέρισεν. συνέπλω δ' ἄχρι καὶ εἰς ἀΐδην.

Ἀντιπάτρου.

Γύρρος ὁ μουνοβέτης, ὀλίγῃ νηὶ λεπτὰ ματεύων
φυκία, καὶ τριχίνης μαινίδας ἐκ καθέτου,
ἠϊόνων ἀποτῆλε τυπεὶς, κατέδουπε κεραυνῷ.
νηῦς δὲ πρὸς αἰγιαλοὺς ἔδραμεν αὐτομάτη,
ἀγγελίην θείῳ, καὶ λιγνύϊ μηνύουσα.
καὶ φράσεν, ὀργυίην δ' οὐκ ἐπώθησε τρόπιν.

Ἀδήλου.

Ἡ ναῦς ἀπ' ἔργων Κύπριδος γομφουμένη,
πρὸς τὸν γενάρχην πόντον ἤλυθον θεοῦ.
ἀνὴρ γὰρ ὥρης μ' ἔμπορος τεκτήνατο,
καλέσας ἑταίρην· εἰμὶ γὰρ πᾶσιν φίλη.
ἔμβαινε θαῤῥῶν· μισθὸν οὐκ αἰτῶ βαρύν.
ἐλθόντα δέχομαι· πάντα βαστάζω ξένον.
ὥςποτ' ἐπὶ γαίης, κὴν βυθῷ μ' ἐρέσσετε.

ΕΙΣ ΝΗΣΟΥΣ. Ἀπολλωνίδου
οἱ δὲ Ἀντιπάτρου. 58.

Εἴθε με παντοίοισιν ἔτι πλάζεσθαι ἀήταις,
ἢ Λητοῖ στῆναι μαῖαν ἀλωομένῃ.
οὐκ ἂν χητοσύνην τόσον ἔστενον, οἱ ἐμὲ δειλήν,
ὅσσαις ἑλλήνων νηυσὶ παραπλέομαι,
Δῆλος ἐρημαίη, τὸ πάλαι σέβας. ὀψέ τῃ Ἥρη
Λητοῦς, ἀλλ' οἰκτρὴν τήνδ' ἐπέθηκε δίκην.

Ἀλφειοῦ μιτυληναίου.

Λητοῦς ὠδίνων ἱερὴ τροφέ, τὴν ἀσάλευτον
αἰγαίῳ κρονίδης ὡρμίσατ' ἐν πελάγει,
οὔ νύ σε δειλαίην μὰ τεοὺς δέσποινα βοήσω
δαίμονας, οὐδὲ λόγοις ἕψομαι ἀντιπάτρου,
ὀλβίζω δ' ὅτι φοῖβον ἐδέξαο, καὶ μετ' ὄλυμπον
ἄρτεμις οὐκ ἄλλην, ἤ σε λέγει πατρίδα.

Ἀντιπάτρου.

Κείνην οὐκ ἀπόφημι· σὲ γὰρ προτέρῃσιν ἔθηκαν
κλῄζεσθαι πηνοὶ τῆνδε βοηιάδα.
ἀλλὰ καὶ ὀρτυγίην εἶχε κλέος· οὔνομα δ' αὐτῆς
ἤρχετο ῥιπαίων ἄχρις ὑπερβορέων.

νῦν δὲ σὺ μὲν ζώεις, ἥδ' οὐκ ἔτι. τίς κεν ἐώλπει
οἴεσθαι τήνου δῆλον ἐρημοτέρην;

Ἀντιφίλου.

Ἡ τρεβινθώδης ὀλιγάμπελος, οἷά τε βαιὴ
νῆσος, ἀλλ' ὁμαλὴ πᾶσα, καὶ ἀστύφελος.
αἱ δ' ἄγχου μεγάλαι τε, καὶ εὐρέες, ἀλλ' ἐπὶ πουλὺ
τρηχεῖαι· μεγέθει, τοῦτο τριωότεραι.
καρποῖς οὐ σταδίοισιν ἐρίζομεν. οὐδὲ γὰρ αὔλαξ
αἰγύπτου, λιβύης ψάμμου ἐπιστρέφεται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὡς πάρος ἀελίου, νῦν Καίσαρος ἡ ῥόδος εἰμὶ
νᾶσος, ἴσον δ' αὐτῷ φέγγος ἀπ' ἀμφοτέρων.
ἤδη σβεννυμέναν με, νέα κατεφώτισεν ἀκτὶς
ἅλιε, καὶ παρὰ σὸν φέγγος ἔλαμψε Νέρων.
πῶς εἴπω; τίνι μᾶλλον ὀφείλομαι; ὃς μὲν ἔδειξεν
ἐξ ἁλός. ὃς δ' ἤδη ῥύσατο δυομένην.

ΕΙΣ ΟΙΝΟΝ. Ἀντιπάτρου. 59.

Ὕδατος ἀκρήτου κεκορημένῳ ἄγχι παραστὰς
χθιζὸν ἐμοὶ κοτέων Βάκχος, ἔλεξε τάδε,
εὕδεις ἄξιον ὕπνον ἀπεχθομένων ἀφροδίτῃ.
εἰπέ μοι ὦ νήφων, πεύθεαι ἱππολύτου;
τάρβει μή τι πάθῃς ἐναλίγκιον. ὣς ὁ μὲν εἰπὼν,
ᾤχετ'. ἐμοὶ δ' ἀπὸ τῆς, οὐκ ἔτι τερπνὸν ὕδωρ.

Φιλίππου.

Εὐθαλέα πλάτανόν με νότου βαρυλαίλαπες αὖραι,
ῥίζης ἐξ αὐτῆς ἐσόρεσαν δαπέδῳ.
λουσαμένη βρομίῳ δ' ἔστην πάλιν, ὄμβρον ἔχουσα
χείματι, καὶ θάλπει, τοῦ Διὸς ἡδύτερον.

ὀλλυμένη

ὀλλυμένη δ' ἔζησα. μόνη δὲ πιοῦσα λυαῖον,
  ἄλλων κλινομένων, ὀρθοτέρη βλέπομαι.

Μελεάγρου.

Αἱ νύμφαι τὸν Βάκχον, ὅτ' ἐκ πυρὸς ἥλαθ' ὁ κοῦρος,
  νίψαν, ὑπὲρ τέφρης ἄρτι κυλιόμενον.
τοὔνεκα σὺν νύμφαις Βρόμιος φίλος. ἢν δέ νιν εἴργῃς
  μίσγεσθαι, δέξῃ πῦρ ἔτι καιόμενον.

Ἐπιγόνου θεσσαλονικέως.

Ἀργυρέη κρηνίς με τὸν οὐκέτι μακρὰ βοῶντα
  βάτραχον, οἰνηραῖς ἔσχεν ὑπὸ σταγόσιν.
κεῖμαι δ' ἐν νύμφαις κείναις φίλος, οὐδὲ λυαίῳ
  ἐχθρός, ὑπ' ἀμφοτέρων λουόμενος σταγόσιν.
ὀψέ ποτ' εἰς Διόνυσον ἐκώμασα. φεῦ, τίνες ὕδωρ
  πίνουσι, μανίην σώφρονα μαινόμενοι;

Ἰουλιανοῦ βασιλέως εἰς οἶνον
ἀπὸ κριθῆς.

Τίς; πόθεν εἶς Διόνυσε; μὰ γὰρ τὸν ἀληθέα Βάκχον,
  οὔσ' ἐπιγιγνώσκω. τὸν Διὸς οἶδα μόνον.
κεῖνος νέκταρ ὄδωδε; σὺ δὲ, τράγου. ἦ ῥά σε κελτοὶ
  τῇ πενίῃ βοτρύων τεῦξαν ἀπ' ἀσταχύων.
τῷ, σε χρὴ καλέειν Δημήτριον, οὐ Διόνυσον.
  πυρογενῆ μᾶλλον, καὶ βρόμον, οὐ βρόμιον.

Ἀλκαίου.

Οἶνος καὶ κένταυρον ἐπίκρατες, οὐχί σε μοῦνον
  ὤλεσεν, ἠδ' ἐρατὴν καλλίου ἡλικίην.
οὕτως ὠμοχάρων ὁ μονόμματος, ᾧ σὺ τάχιστα
  τὴν αὐτὴν πέμψας ἐξ ἀΐδεω πρόποσιν.

Νικηράτη.

Οἶνός τι χαρίεντι μέγας πέλει ἵππος ἀοιδῷ.
  ὕδωρ δὲ πίνων, καλὸν οὐ τέκοις ἔπος.

ταῦτ' ἔλεγεν Διόνυσε, καὶ ἔπνεεν οὐχ ἑνὸς ἀσκοῦ
Κρατῖνος, ἀλλὰ παντὸς ὄδωδε πίθου.
τοὶ γὰρ ὑπὸ στεφάνοις μέγας ἔβρυεν· εἶχε δὲ κισσῷ
μέτωπον, ὥσπερ καὶ σὺ κεκροκωμένον.

ΕΙΣ ΟΡΝΙΣ. ἀργενταρίου. 60

Μηκέτι νῦν μινύριζε παρὰ δρυΐ, μηκέτι φώνει,
κλωνὸς ἐπ' ἀκροτάτου κόσσυφε κεκλιμένος.
ἐχθρόν σοι τόδε δένδρον. ἐπείγεο δ' ἄμπελος ἔνθα
ἀντέλλει, γλαυκῶν σύσκιος ἐκ πετάλων.
κείνης ταρσὸν ἔρεισον ἐπὶ κλάδον. ἀμφί τε κείνῃ
μέλπε, λιγὺν προχέων ἐκ στόματος κέλαδον.
δρῦς γὰρ ἐπ' ὀρνίθεσι φέρει τὸν ἀνάρσιον ἰξόν.
ἡ δὲ, βότρυν. στέργει δ' ὑμνοπόλους βρόμιος.

Ἀπολλωνίδου

Ὁ πρὶν ἐγὼ ῥοδίοισιν ἀνέμβατος ἱερὸς ὄρνις
ὁ πρὶν κρηκαφίδαις αἰετὸς ἱστορίῃ,
ὑψιπετῆ τότε ταρσὸν ἀνὰ πλατὺν ἠέρ' ἀερθεὶς,
ἤλυθον, ἠελίου νῆσον ὅτ' εἶχε Νέρων.
κείνου δ' αὐλίσθην ἐνὶ δώμασι, χειρὶ συνήθης
κράντορος, οὐ φεύγων Ζῆνα τὸν ἐσσόμενον.

Φιλίππου.

Ψιττακὸς ὁ βροτόγηρυς, ἀφεὶς λυγοτευχέα κύρτον.
ἤλυθεν εἰς δρυμοὺς ἀνθοφυεῖ πτέρυγι.
αἰεὶ δ' ἐκ μελετῶν ἀσπάσμασι Καίσαρα κλεινὸν,
οὐδ' ἂν ὄρη λήθην ἤγαγεν οὐνόματος.
ἔδραμε δ' ὠκυδίδακτος ἅπας οἰωνὸς ἐρίζων,
τίς φθῆναι δύναται δαίμονι χαῖρ' ἐνέπειν.
ὀρφεὺς θῆρας ἔπεισεν ἐν οὔρεσιν, ἐς δὲ σὲ Καῖσαρ
νῦν ἀκέλευστος ἅπας ὄρνις ἀνακρέκεται.

Ἀρχίου.

Αὐταῖς σὺν κίχλησιν ὑπὲρ φραγμοῖο διωχθεὶς
  κόσσυφος ἠερίης κόλπον ἔδυ νεφέλης
καὶ τὰς μέν, συνοχηδὸν ἀνέκδρομος ὤχμασε θῶμιγξ·
  τὸν δέ, μόνον πλεκτῶν αὖθι μεθῆκε λίνων,
ἱρὸν, ἀοιδοπόλων ἔτυμον γένος. ἦ ἄρα πολλὴν
  καὶ κωφαὶ πτηνῶν φροντίδ' ἔχουσι πάγαι.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Ὄρθριος εὐπλέκτοιο λίνου νεφοειδέϊ κόλπῳ
  ἔμπεσε σὺν κίχλῃ κόσσυφος ἡδυβόας.
καὶ τὰν μὲν, πανάφυκτος ἕλε βρόχος· ὠκὺ δ' ἀπέπτα
  ἐξ ὀρνιθοπέδας ᾠδὸς ἐρημοφίλας.
ἦ τάχα που ῥιμάκαιρα φιλαγρέτις ὄρνιν ἀοιδὸν
  ἄρτεμις εὐμόλπου λῦσεν ἄνακτι λύρης.

Ἀντιφίλου.

Ἀκαλὸν αὐτοπόνητον ἐν αἰθέρι ῥεῦμα μελισσῶν,
  αἱ πλασταὶ χειρῶν αὐτοπαγεῖς θαλάμαι,
πρόικιος ἀνθρώπων βιότῳ χάρις, οὐχὶ μακέλλας,
  οὐ βοός, οὐ γαμψῶν δευομένα δρεπάνων,
γαυλοῦ δὲ σμικροῖο, τόθι γλυκὺ νᾶμα μέλισσα.
  πηγάζει σκήνευς δαψιλὲς ἐξ ὀλίγου,
χαίροιθ' εὐαγέες, καὶ ἐν ἄνθεσι ποιμαίνοισθε
  αἰθερίου πτηναὶ νέκταρος ἐργάτιδες.

Ζωνᾶ.

Εἴδ' ἄγετε ξουθαὶ σιμβλήϊδες ἄκρα μέλισσαι
  φέρβεσθ', ἢ θύμων ῥικνὰ πρικνίδια,
ἢ πετάλας μάκωνας, ἢ ἀσταφίτιδα ῥᾶγα,
  ἢ ἴον, ἢ μάλων χνοῦν ἐπικαρπίδιον.
πάντα πρικνίξασθε, καὶ ἄγγεα κηρώσασθε
  ὄφρα μελισσοσόος Πὰν ἐπικυψέλιος

γεύσηται, τὸ μὲν αὐτός. ὁ δὲ βλιστηρίδι χειρὶ
καρπώσας, βαιὴν κύμμι λίπῃ μερίδα.

Παλλαδᾶ.

Ἵπποι μὲν, σφηκῶν γένεσις. ταῦροι δὲ, μελισσῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τίπτε πανημέριος πανδιονὶ κάμμορε κούρη,
μυρομένη κελαδεῖς ῥαυκὰ διὰ στομάτων;
ἤτοι παρθενίης πόθος ἵκετο, τήν τοι ἀπηύρα
θρηΐκιος Τηρεὺς, αἰνὰ βιασσάμενος;

Ἀργενταρίου.

Ὄρνι, τί μοι φίλον ὕπνον ἀφήρπασας; ἡδὺ δὲ Πυρρῆς
εἴδωλον, κοίτης ᾤχετ᾽ ἀποπτάμενον.
ἦ τάδε θρέπτρα τίνεις, ὅτι θῆκά σε δύσμορε πάσης
ὠοτόκου κραίνειν ἐν μεγάροις ἀγέλης;
μὰ βωμὸν, καὶ σκῆπτρα Σαράπιδος, οὐκ ἔτι νυκτὸς
φθέγξεαι, ἀλλ᾽ ἕξεις βωμὸν, ὃν ὠμόσαμεν.

Ἀντιπάτρου.

Δισσῶν ἐκ βροχίδων, ἁ μὲν μία, πίονα κίχλαν·
ἁ μία δ᾽, ἱππείᾳ κόσσυφον εἷλε πάγᾳ.
ἀλλὰ τὰ μὲν κίχλας θαλερὸν δέμας, οὐ φάος ἠοῦς
οὐκ ἔτ᾽ ἀπὸ πλεκτᾶς ἧκε δερμοπέδας.
ἃδ᾽ αὖθις μεθέηκε τὸν ἱρόν. ἦν ἄρ᾽ ἀοιδῶν
φειδὼ κἠν κωφαῖς ξεῖνε λινοστασίαις.

Ἄδηλον.

Ἀτθὶ κόρα, μελίθρεπτε, λάλος, λάλον ἁρπάξασα
τέττιγα, πτανοῖς δαῖτα φέρεις τέκεσιν.
τὸν λάλον, ἁ λαλόεσσα. τὸν εὔπτερον, ἁ πτερόεσσα.
τὸν ξένον, ἁ ξεῖνα. θερινὸν, ἠερινά.
οὐχὶ τάχος ῥίψεις; οὐ γὰρ θέμις, οὐδὲ δίκαιον,
ὄλλυσθ᾽ ὑμνοπόλους ὑμνοπόλοις στόμασιν.

ΕΙΣ ΠΑΙΔΙΑΝ. Ἀγαθίου σχολαστικοῦ εἰς τὰ λυτὰ Ζήνωνος τοῦ βασιλέως. 61

Οὐτιδανοὶ μερόπων, εἰ καὶ μέγα ῥέξομεν ἔργον,
οὔτινος δὲ μνήμην δηρὸν ἐπερχόμεθα.
οἱ δ' ἀγαθοί, κἢν μηδὲν ἀναπνεύσωσι δὲ μοῦσαν,
ὡς λίβυς εἶπεν ἀνήρ, τοῦτ' ἀδάμαντι μένει.
δήποτε τὸν Ζήνωνα πολισσοῦχον βασιλῆα,
παίγνιον ἀρρήτων ἐκτελέοντα κύβων,
τοῖα ποικιλότευκτος ἔλεν θέσις, αὐτὰρ λευκοῦ
τοῦ καὶ ὀπισθιδίην εἰς ὁδὸν ἐρχομένου.
ἑπτὰ μὲν ἦκεν ἔχειν. μίαν, ἔνατος. αὐτὰρ ὁ σοῦμμος
δισσὰς ἀμφιέπων, ἴσως ἦν δεκάτῳ.
ὃς δὲ πέλει μετὰ σοῦμμον, ἔχεν δύο. μουνάδα δ' ἄλλην
ψῆφον τὴν πυμάτην ἀμφιέπεσκε δίβος.
ἀλλὰ μέλας δισσὰς μὲν ἐν ὀγδοάτῳ λίπε χώρῳ,
καὶ τόσσας ἑτέρας δὲ θέσιν ἐνδεκάτης.
ἀμφιδυωδέκατον δὲ διέπρεπον εἴκελοι ἄλλαι,
καὶ τρισκαιδεκάτῳ ψῆφος ἔκειτο μία.
δίζυγες ἀντίγονον διεκόσμεον. ἀλλὰ καὶ αὐτῷ
ἶσος ἔμιμνε τύπος πεντεκαιδεκάτῳ.
ὀκτωκαιδεκάτῳ παρομοίιος. εἰσέτι δ' ἄλλας
εἶχεν διχθαδίας τέρματος ἐκ πυμάτου.
αὐτὰρ ἄναξ λευκοῖο λαχὼν σημήϊα πεσσοῦ,
καὶ τὴν ἐσσομένην οὐ νοέων παγίδα,
τριχθαδίας ἀδόκητα βαλὼν ψηφῖδας ἀριθμοῦ,
πύργου δουρατέου κλίμακι κευθομένη,
δοιά, καὶ ἕξ, καὶ πέντε κατήγαγεν. αὐτίκα δ' οὕτω
ἄζυγας εἶχεν ὅλας πρόσθε μεριζομένας.

παύλην φεύγετε πάντες, ἐπεὶ καὶ κοίρανος αὐτὸς
κείνης τὰς ἀλόγους οὐχ ὑπάλυξε τύχας.

ΕΙΣ ΠΑΝΟΥΡΓΟΥΣ. 62.

Κριναγόρου.

Ψευδόμενοι ῥινῶν ὀξὺν στίβον, ὦ κακὸν εὑρεῖν
ῥηΐτεραι λιγύων μήτιες, ἢ ἀγαθόν.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Ἀχιλλεὺς
ἰδὼν Ὀδυσσέα ἐν ᾅδου.

Ἀτρεκέως πάντων πολυμήχανός ἐστιν Ὀδυσσεύς.
ζωὸς ἐὼν, ἐνόησεν ἃ μὴ θέμις ἐστὶν ἰδέσθαι,
ὑστέριον κευθμῶνα, καὶ ἄλγεα πικρὰ θανόντων.
πῶς δ' ἔτλη προλιπεῖν ἱερὸν φάος; ἢ τίς ἀνάγκη
ἤγαγεν οὐκ ἐθέλοντα, δόλων ἀκόρητος ἐτύχθη
ἐν χθονὶ, καὶ πελάγεσσι, καὶ ἐν νεκύεσσιν Ὀδυσσεύς.

ΕΙΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΝ. 63.

Παλλαδᾶ.

Ἔσθιε, πῖνε, μύσας ἐπὶ πένθεσιν. οὐ γὰρ ἔοικε
γαστέρι πενθῆσαι νεκρὸν Ὅμηρος ἔφη.
καὶ γὰρ ὁμοῦ θάψασαν ὀλωλότα δώδεκα τέκνα
σίτου μνησαμένην τὴν Νιόβην παράγει,

Τοῦ αὐτοῦ.

Προσδοκίη θανάτου, πολυώδυνός ἐστιν ἀνίη.
τοῦτο δὲ κερδαίνει θνητὸς ἀπολλύμενος.
μὴ τοίνυν κλαύσῃς τὸν ἀποιχόμενον βιότοιο.
οὐδὲν γὰρ θανάτου δεύτερόν ἐστι πάθος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ῥίπτε γόους, μὴ κάμνε. πόσον χρόνον ἐνθάδε μίμνεις.
ὡς πρὸς ἐκεῖνον ὅλον τὸν μετὰ ταῦτα βίον.

πρὶν πίνων σκώληκα βαλεῖν, τύμβοις τε ῥιφῆναι,
μὴ δαμάσῃς ψυχὴν, ζῶν ἔτι κρινομένης.

ΕΙΣ ΠΑΤΡΙΔΑ. 64.

Παλλαδᾶ.

Ως οὐδὲν γλύκιον γῆς πατρίδος εἶπεν ὅμηρος.
ἐν γὰρ τῆς κίρκης ἔκχυτον οὐκ ἔφαγεν.
οὐ μόνον εἰ καὶ καπνὸν ἀποθρώσκοντ' ἐνόησεν.
εἶπεν ἂν οἰμώζειν καὶ δέκα πηνελόπας.
Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὀδυσσεὺς
ἐπιβὰς ἰθάκης.
Χαῖρ' ἰθάκη μετ' ἄεθλα, μετ' ἄλγεα πικρὰ θαλάσσης,
ἀσπασίως τεὸν οὖδας ἱκάνομαι, ὄφρα νοήσω
Λαέρτην, ἄλοχόν τε, καὶ ἀγλαὸν υἱέα μοῦνον.
σὸς γὰρ ἔρως κατέθελξεν ἐμὸν νόον. οἶδα καὶ αὐτὸς,
ὡς οὐδὲν γλύκιον γῆς πατρίδος, ἠδὲ τοκήων.

ΕΙΣ ΠΗΓΗΝ. 65.

Στατυλλίου φλάκκου.

Σιγῆσας ἄρυσαι. τίνος οὕνεκα μηκέτ' ἀρίου;
τοῦ χάριν ἡσυχίοις ἡδὺ λέλογχα ποτόν.
Αἰσώπου.
Δύσκολος εἶ κρήνη γεῦσαι, καὶ μᾶλλον ἐρεῖς με
δύσκολον. ὦ πικροῦ νάματος, ὦ λαλιῆς.
Αδηλον. εἰς τὴν
σαλμακίδα.
Εἰ μὲν ἀνὴρ ἥκεις, ἄρυσαι ξένε τῆς δ' ἀπὸ πηγῆς.
εἰ δὲ φύσει μαλακὸς, μή με πίῃς πρόφασιν.

ἄρρεν ἐγὼ ποτόν εἰμι, καὶ ἀνδράσι μοῦνον ἀρέσκω·
τοῖς δὲ φύσει μαλακοῖς, ἡ φύσις ἐστὶν ὕδωρ.

ἀπολλωνίδου.

Η καθαρὴ, νύμφαι γὰρ ἐπώνυμον ἔξοχον ἄλλων,
κρήνη, πασάων δῶκαν ἐμοὶ λιβάδων,
λῃστὴς ὅτε μοι παρακλίντορας ἔκτανεν ἄνδρας,
καὶ φονίην ἱεροῖς ὕδασι λοῦσε χέρα,
κεῖνον ἀναστρέψασα γλυκὺν ῥόον, οὐκέθ' ὁδίταις
βλύζω. τίς γὰρ ἐρεῖ τὴν καθαρὴν ἔτι με;

Αντιφάνους εἰς τὴν αὐτήν.

Η πάρος εὐύδροισι λιβαζομένη προχοῇσι,
πτωχὴ νῦν νυμφῶν μέχρι καὶ εἰς σταγόνα.
λυγρώδεις γὰρ ἐμοῖσιν ἐνίψατο νάμασι χεῖρας,
ἀνδροφόνος, κηλῖδ' ὕδασιν ἐγκεράων.
ἐξ οὗ μοι κοῦραι φύγον ἥλιον, εἰς ἕνα Βάκχον
εἰποῦσαι νύμφαι μισγόμεθ', οὐκ ἔτ' ἄρη.

Αντιφίλου,

Κρηναῖαι λιβάδες, τί πεφεύγατε; ποῦ τόσον ὕδωρ;
τίς φλὸξ ἀενάους ἔσβεσεν ἠελίου;
δάκρυσιν ἀγρικόλαι τετύμμεθα. πᾶν δ' ὅσον ἡμῖν
ἦν πρὶν ἡ κείνου δίψας ἔχει σποδιή.

Σατύρου.

Η καλὸν αἱ δάφναι, καλὸν δ' ὑπὸ πυθμέσιν ὕδωρ
πιδύει, πυκινὸν δ' ἄλσος ὑποσκιάει,
τηλεθάον, ζεφύροισιν ἐπίδρομον, ἄλκαρ ὁδίταις,
δίψης, καὶ καμάτου, καὶ φλογὸς ἠελίου.

Αδήλου.

Εἴ τις ἀπάγξασθαι μὲν ὀκνεῖ, θανάτου δ' ἐπιθυμεῖ,
ἐξ ἱερᾶς πόλεως ψυχρὸν ὕδωρ πιέτω.

ΕΙΣ ΠΛΟΥΤΟΥΝΤΑΣ. 66

Ἀδήλου.

Ἦν νέος, ἀλλὰ πένης· νῦν γηρῶν, πλούσιός εἰμι.
ὢ μόνος ἐκ πάντων οἰκτρὸς ἐν ἀμφοτέροις,
ὃς τότε μὲν χρῆσθαι δυνάμην, ὁπότ' οὐδὲν εἶχον·
νῦν δ' ὁπότε χρῆσθαι μὴ δύναμαι, τότ' ἔχω.

Παλλαδᾶ.

Χρυσὲ πάτερ κολάκων, ὀδύνης καὶ φροντίδος υἱὲ,
καὶ τὸ ἔχειν σε φόβος, καὶ μὴ ἔχειν σ' ὀδύνη.

Λουκιανοῦ.

Πλοῦτος ὁ τῆς ψυχῆς, πλοῦτος μόνος ἐστὶν ἀληθής·
τἄλλα δ' ἔχει λύπην πλείονα τῶν κτεάνων.
τόνδε πολυκτέανον, καὶ πλούσιόν ἐστι δίκαιον
κλῄζειν, ὃς χρῆσθαι τοῖς ἀγαθοῖς δύναται.
εἰ δέ τις ἐν ψήφοις κατατήκεται, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
σωρεύειν αἰεὶ πλοῦτον ἐπειγόμενος,
οὗτος ὁποῖα μέλισσα πολυτρήτοις ἐνὶ σίμβλοις
μοχθήσει, ἑτέρων δρεψομένων τὸ μέλι.

Παλλαδᾶ.

Πλουτεῖς; καὶ τί τὸ λοιπόν· ἀπερχόμενος, μετὰ σαυτοῦ
τὸν πλοῦτον σύρεις εἰς σορὸν ἑλκόμενος;
τὸν πλοῦτον συνάγεις, δαπανῶν χρόνον· οὐ δύνασαι δὲ
ζωῆς σωρεῦσαι μέτρα περισσότερα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Φεύγετε τοὺς πλουτοῦντας, ἀναιδέας, οἰκοτυράννους,
μισοῦντας πενίην μητέρα σωφροσύνης.

Εἰς κλέπτην δειλὸν εὑρόντα
ξίφος χρυσοῦν.

Καὶ χρυσὸν φιλέω, καὶ δήϊον ἄρεα φεύγω.

Ἀδήλου.

Βάπτων πάντα βαφαῖς, καὶ χρωματίοις μεταβάλλων,
καὶ πενίην βάψας, πλούσιος ἐξεφάνης.

ΕΙΣ ΠΟΙΗΤΑΣ. Λεωνίδου
ταραντίνου εἰς ὅμηρον. 67

Ἄστρα μὲν ἠμαύρωσε, καὶ ἱερὰ κύκλα σελήνης,
ἄξονα δινήσας ἔμπυρος ἠέλιος.
ὑμνοπόλους δ' ἀγεληδὸν ἀπημάλδυνεν ὅμηρος,
λαμπρότατον μουσῶν φέγγος ἀναχόμενος.

Ἀλφειοῦ μιτυληναίου
εἰς αὐτόν.

Ἀνδρομάχης ἔτι θρῆνον ἀκούομεν, εἰσέτι τροίην
δερκόμεθ' ἐκ βάθρων πᾶσαν ἐρειπομένην,
καὶ μόθον αἰάντειον ὑπὸ στεφάνῃ τε πόληος,
ἠδὲ τὸν ἐξ ἵππων ἕκτορα συρόμενον,
μαιονίδαο διὰ μοῦσαν. ὃν οὐ μία πατρὶς ἀοιδὸν
κοσμεῖται, γαίης δ' ἀμφοτέρης κλίματα.

Ἀντιφίλου εἰς ἰλιάδα,
καὶ ὀδύσσειαν.

Αἱ βίβλοι, τίνος ἐστέ; τί κεύθετε; θυγατέρες μὲν,
μαιονίδου, μύθων δ' ἵστορες ἰλιακῶν
ἁ μία μὲν, μηνιθμὸν ἀχιλλέος, ἔργα τε χειρὸς
ἑκτορέας, δεκέτους τ' ἆθλα λέγει πολέμου.
ἁ δ' ἑτέρα, μόχθον τὸν ὀδυσσέος ἀμφί τε λέκτροις
χηρείοις, ἀγαθᾶς δάκρυα πηνελόπας.
ἵλατε σὺν μούσαισι. μεθ' ὑμετέρας γὰρ ἀοιδὰς
εἶπεν ἔχειν αἰὼν ἕνδεκα πιερίδας.

Ἐρώτησις ὁμήρου.

Ἄνδρες ἀπ' ἀρκαδίης ἁλιήτορες, ἦ ῥ' ἔχομέν τι;

Ἀπόκρισις.

Οσσ' ἕλομεν, λιπόμεσθ'. ὅσσ' οὐχ ἕλομεν, φερόμεσθα.

Φιλίππου εἰς ὅμηρον.

Οὐρανὸς ἄστρα τάχιον ἀποσβέσει, ἢ τάχα νυκτὸς
ἠέλιος φαιδρὴν ὄψιν ἀποστρέψεται,
καὶ γλυκὺ νᾶμα θάλασσα βροτοῖς ποτήσιμον ἕξει,
καὶ νέκυς εἰς ζωῶν χῶρον ἀναδράμεται,
ἢ ποτὲ Μαιονίδαο βαθὺ κλέος, οὔνεμ' ὁμήρου,
λήθη γηραλέων ἁρπάσεται σελίδων.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους ἀπόλλων
περὶ ὁμήρου.

Ἤειδον μὲν ἐγὼν, ἐχάρασσε δὲ θεῖος ὅμηρος.

Ἀντιπάτρου θεσσαλονικέως.

Τάσδε θεογλώσσους ἑλικὼν ἔθρεψε γυναῖκας
ὕμνοις, καὶ μακεδὼν πιερίας σκόπελος,
Πρηξίλλαν, Μυρὼ, ἀνύτης στόμα, θῆλυν ὅμηρον,
λεσβιάδων Σαπφὼ κόσμον ἐϋπλοκάμων,
ἤρινναν, Τελέσιλλαν ἀγακλέα, καὶ σὲ Κόριννα,
θοῦριν ἀθηναίης ἀσπίδα μελψαμέναν,
νοσσίδα θηλύγλωσσον, ἰδὲ γλυκυαχέα Μύρτιν,
πάσας ἀενάων ἐργάτιδας σελίδων.
ἐννέα μὲν μούσας μέγας οὐρανὸς, ἐννέα δ' αὐτὰς
γαῖα τέκε θνατοῖς ἄφθιτον εὐφροσύναν.

Ἀντιπάτρου σιδωνίου.

Μναμοσύναν εἷλε θάμβος, ὅτ' ἔκλυε τᾶς μελιφώνου
Σαπφοῦς. μὴ δεκάταν μοῖσαν ἔχουσι βροτοί;

Ἄδηλον.

Πίνδαρε, μουσάων ἱερὸν στόμα, καὶ λάλε σειρὴν
βακχυλίδη, σαπφοῦς τ' αἰολίδες χάριτες,
γράμματ' ἀνακρείοντος, ὁμηρικὸν ὅς τ' ἀπὸ ῥεῦμα,
ἔσπασας οἰκείοις στησίχορ' ἐν καμάτοις,

ἤτε Σιμωνίδεω γλυκερὴ σελὶς, ἡδύτε πειθοῦς
ἴβυκε, καὶ παίδων ἄνθος ἀμησάμενε,
καὶ ξίφος ἀλκαίοιο, τὸ, πολλάκις αἷμα τυράννων
ἔσπεισεν, πάτρης θέσμια ῥυόμενον,
θηλυμελεῖς τ' ἀλκμᾶνος ἀηδόνες, ἵλατε. πάσης
ἀρχὴν τῆς λυρικῆς καὶ πέρας ἐσπάσατε.

Εἰς τοὺς ἐννέα λυ-
ρικούς.

Ἔκλαγεν ἐκ θηβῶν μέγα Πίνδαρος. ἔπνεε τερπνὰ
ἡδυμελιφθόγγου μοῦσα Σιμωνίδεω.
Λάμπει Στησίχορός τε, καὶ ἴβυκος. ἦν γλυκὺς ἀλκμάν.
λαρὰ δ' ἀπὸ στομάτων φθέγξατο Βακχυλίδης.
πειθὼ ἀνακρείοντι συνέσπετο. ποικίλα δ' αὐδᾷ
ἀλκαῖος κύκνῳ λέσβιος αἰολίδι.
ἀνδρῶν δ' οὐκ ἐνάτη Σαπφὼ πέλεν, ἀλλ' ἐρατειναῖς
ἐν μούσαις, δεκάτη μοῦσα καταγράφεται.

Εἰς Σαπφώ. Ἄδηλον.

Ἔλθετε πρὸς τέμενος γλαυκώπιδος ἀγλαὸν ἥρης
λεσβίδες, αὐροπόδων βήματ' ἐρυσάμεναι.
ἔνθα καλὸν στήσασθε θεῇ χορόν. ὔμμι δ' ἀπάρξει
Σαπφὼ, χρυσείην χερσὶν ἔχουσα λύρην.
ὄλβιαι ὀρχηθμοῦ πολυγηθέος, ἦ γλυκὺν ὕμνον
εἰσαΐειν αὐτῆς δόξετε Καλλιόπης.

Πλάτωνος.

Ἐννέα τὰς μούσας φασίν τινες ὡς ὀλιγώρως.
ἠνὶ δὲ καὶ Σαπφὼ λεσβόθεν ἡ δεκάτη.

Ἄδηλον.

Λέσβιον ἠρίννης τόδε κηρίον ἀδύ τι μικρὸν,
ἀλλ' ὅλον ἐκ μουσέων κιρνάμενον μέλιτι.

οὐδὲ τριηκόσιοι ταύτης στίχοι ἶσοι ὁμήρῳ,
τῆς καὶ παρθενικῆς ἐννεακαιδεκέτευς.
ἢ καὶ ἐπ' ἠλακάτῃ μητρὸς φόβῳ, ἢ καὶ ἐπ' ἱστῷ
ἑστήκει, μουσέων λάτρις ἐφαπτομένη.
Σαπφὼ δ' ἠρίννης ὅσσον μελέεσσιν ἀμείνων,
ἤριννα σαπφοῦς τόσσον ἐν ἑξαμέτροις.

Ὡς ἀπὸ τῆς βίβλου Λυκόφρονος.

Οὐκ ἂν ἐν ἡμετέροισι πολυγνάμπτοις λαβυρίνθοις
ῥηϊδίως προμόλοις ἐς φάος, αἴκε τύχῃς,
τοίους γὰρ πριαμὶς Κασσάνδρη φοίβασε μύθους
ἄγγελος, οὓς βασιλεῖ ἔφρασε λοξοτρόχος.
εἰ δέ σε φίλατο Καλλιόπη, λάβε μ' ἐς χέρας. ἢν δὲ
νῆϊς ἔφυς μουσέων. χερσὶ βάρος φορέεις.

Ἄδηλον.

Ἀρχιλόχου τάδε μέτρα, καὶ ἠχήεντες ἴαμβοι,
θυμοῦ, καὶ φοβερῆς ἰὸς ἐπεσβολίης.

Ἄδηλον.

Βίβλοι ἀριστοφάνευς, θεῖος πόνος. αἷσιν ἀχαρνεὺς
κισσὸς ἐπὶ χλοερὴν πουλὺς ἔσεισε κόμην.
ἡνὶδ' ὅσον Διόνυσον ἔχει σελὶς οἷα δὲ μῦθοι
ἠχεῦσιν, φοβερῶν πληθόμενοι χαρίτων.
ὦ καὶ θυμὸν ἄριστε, καὶ ἑλλάδος ἤθεσιν ἴσα
κωμικὲ, καὶ στύξας ἄξια, καὶ γελάσας.

Ἄδηλον.

Αὗταί σοι στομάτεσσιν ἀνηρείψαντο μέλισσαι
ποικίλα μουσάων ἄνθεα δρεψάμεναι.
αὐταὶ καὶ χάριτές σοι ἐδωρήσαντο Μένανδρε,
στωμύλον εὐστοχίην δράμασιν ἐνθέμεναι
ζώεις δ' εἰς αἰῶνα. τὸ δὲ κλέος ἐστὶν ἀθήναις
τοὐκ σέθεν, οὐρανίων ἁπτόμενον πράσων.

Ἀντιπάτρου θεσσαλονικέως.

Ἀρκεῖ τέττιγας μεθύσαι δρόσος. ἀλλὰ πιόντες,
 ἀείδειν κύκνων εἰσὶ γεγωνότεροι.
ὣς καὶ ἀοιδὸς ἀνὴρ ξενίων χάριν ἀνταποδοῦναι
 ὕμνους εὐεργέταις οἶδε παθὼν ὀλίγα.
τοὔνεκά σοι πρώτως μὲν, ἀμειβομένην δ' ἐθέλουσι
 μοῖραι, πολλάκι μου κείσεται ἐν σελίσιν.

Καλλιμάχου.

Ηλθε Θεαίτητος καθαρὴν ὁδόν. εἰ δ' ἐπὶ κισσὸν
 τὸν τεὸν, οὐχ αὕτη Βάκχε κέλευθος ἄγει.
ἄλλων μὲν κήρυκες ἐπὶ βραχὺν οὔνομα καιρὸν
 φθέγξονται, κείνου δ' Ἑλλὰς ἀεὶ σοφίαν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μικρή τις Διόνυσε καλὰ πρήσσοντι ποιητῇ
 ῥῆσις. ὁ μὲν, νικῶ φησι τὸ μακρότατον,
ᾧ δὲ σὺ μὴ πνεύσῃς ἐνδέξιος, ἤν τις ἔρηται
 πῶς ἔβαλες, φησὶ σκληρὰ τὰ γινόμενα.
τῷ μερμηρίξαντι τὰ μὴ 'νδικα, τοῦτο γένοιτο
 τοὔπος, ἐμοὶ δ' ὦναξ ἡ βραχυσυλλαβίη.

Οσαι μοῦσαι, καὶ οἷαι.

Καλλιόπη, σοφίην ἡρωΐδος εὗρεν ἀοιδῆς.
Κλειὼ, καλλιχόρου κιθάρης μελιηδέα μολπήν.
Εὐτέρπη, τραγικοῖο χοροῦ πολυηχέα φωνήν.
Μελπομένη, θνητοῖσι μελίφρονα βάρβιτον ηὗρε.
Τερψιχόρη χαρίεσσα, πόρεν τεχνήμονας αὐλούς.
ὕμνους ἀθανάτων ἐρατὼ πολυτερπέας εὗρε.
τέρψιας ὀρχηθμοῖο Πολύμνια πάνσοφος εὗρεν.
ἁρμονίην πάσαισι Πολύμνια δῶκεν ἀοιδαῖς.
Οὐρανίη, πόλον εὗρε, καὶ οὐρανίων χορὸν ἄστρων.
κωμικὸν εὗρε Θάλεια βίον τε, καὶ ἤθεα κεδνά.

Εἰς τὰς αὐτάς.

Οὐκ ἴδε Τερψιχόρην ὁ ζωγράφος, ἀλλ' ὑπὸ τέχνης
ψεύδεται ὀφθαλμοὺς, εἴκελος ἀτρεκίῃ.

Εἴποτε Τερψινόοιο φίλος φόρμιγγος ἀκούσῃς,
τὴν ἐρατὼ θαύμαζε τόσης εὑρήτορα τέχνης.
Εὐτέρπη δονάκεσσι πολυτρήτοισι λιγαίνει,
πνεῦμα σοφῆς ὀχετηγὸν ἐπιπνείουσα μελίσσης.
Κωμικὸν ἀμφιέπω Θάλεια μέλος· ἔργα δὲ φωτῶν
οὐχ ὁσίων θεμέλησι φιλοκροτάλοισιν ἀθύρω.
Εἰκόνα τῆς σοφίης προτιδέρκεο. Καλλιόπης γὰρ
εἰκόνα σῇ κραδίῃ λάμβανε τὴν σοφίην.
Δαφνοκόμοις Φοίβοιο παρὰ τριπόδεσσι κελεύω
Κλειὼ μαντοσύνης μοῦσα, καὶ ἱστορίης.
Οὐρανίη ψήφοιο θεοῤῥήτῳ τινὶ μέτρῳ
ἀστρώην ἐδίδαξα παλινδίνητον ἀνάγκην.
Σκέπτεο χαλκεόφωνον ἐπισπέρχουσαν ἀοιδὴν,
Μελπομένην, ἐρατῆς ἵστορα εὐεπίης.
Σιγῶ φθεγγομένης παλάμης θελξίφρονα παλμὸν,
νεύματι φωνήεσσαν ἐπαγγέλλουσα σιωπήν.

Κριναγόρου.

Καλλιμάχου τὸ τορευτὸν ἔπος τόδε· δὴ γὰρ ἐπ' αὐτῷ
ὡνὴρ τοὺς μουσέων πάντας ἔσεισε κάλως.
ἀείδει δ' ἑκάβης τὲ, φιλοξένοιο καλίην,
καὶ Θησεῖ Μαραθῶν οὓς ἐπέθηκε πόνους.
τοῦ, σοὶ καὶ νεαρῶν χειρῶν σθένος εἴη ἀρέσθαι
Μάρκελλε κλεινοῦ τ' αἶνον ἴσον βιότου.

Ἄδηλον.

Καλλίμαχος τὸ κάθαρμα, τὸ παίγνιον, ὁ ξύλινος νοῦς·
αἴτιος ὁ γράψας αἴτια Καλλιμάχου.

Ἀδέσποτον.

Ἡρόδοτος μούσας ὑπεδέξατο· τῷ δ' ἄρ' ἑκάστη
    ἀντὶ φιλοξενίης βίβλον ἔδωκε μίην.

Ἄδηλον.

Ἡσιόδου ποτὲ βίβλον ἐμαῖς ὑπὸ χερσὶν ἑλίσσων,
    πυῤῥὴν ἐξαπίνης εἶδον ἐπερχομένην·
βίβλον δὲ ῥίψασ' ἐπὶ γῆν χερί, τοῦτ' ἐβόησα,
    ἔργα τί μοι παρέχεις ὦ γέρον ἡσίοδε;

Ἄδηλον.

Νόννος ἐγώ, Πανὸς μὲν ἐμὴ πόλις· ἐν φαρίῃ δὲ
ἔγχει φωνήεντι γονὰς ἤμησα γιγάντων.

Λεωνίδου.

Ἦν ὁπότε γραμμαῖσιν ἐμὴν φρένα μουσῶν ἔτευχον,
    οὐδ' ὄναρ εὐγενέταις γνώριμος ἰταλίδαις.
ἀλλὰ τὰ νῦν πάντεσσιν ἐράσμιος· οἶδε γὰρ ἔννων
    ὁππόσον Οὐρανίην Καλλιόπη προφέρει.

ΕΙΣ ΠΟΙΜΕΝΑΣ.

Γλαύκου. 68.

Νύμφαι, πευθομένῳ φράσατ' ἀτρεκές, εἰ παροδεύων
    Δάφνις τὰς λευκὰς ὧδ' ἀνέπαυσ' ἐρίφους.
ναὶ ναὶ Πὰν συρικτά, καὶ εἰς αἴγειρον ἀκείναν
    σοί τι κατὰ φλοιοῦ γράμμ' ἐκόλαψε λέγειν,
Πάν, Πάν, πρὸς μαλέαν, πρὸς ὄρος ψωφήδιον ἔρχου.
    ἰξοῦμαι. νύμφαι, χαίρετ', ἐγὼ δ' ὑπάγω.

Ἐρυκίου.

Βουκόλε, πρὸς τῷ Πανὸς ὁ φήγινος εἰπὲ Κολοσσὸς
    οὗτος, ὅτῳ σπένδεις τὸ γλάγος, ἐστὶ τίνος;
τῷ λεοντοπάλα τιρυνθίῳ· οὐδὲ τὰ τόξα
    νήπιε, καὶ σκυτάλην ἀγριέλαιον ὁρῇς;

χαίροις Ἀλκείδα δαμαληφάγε· καὶ τὰ δὲ φρουρεῖ
 αὔλια, κἠξ ὀλίγων μυριόβοια τίθει.

Μακεδόνος.

Κάπρον μὲν χέρσῳ Κόδρος ἔκτανε· τὴν δὲ ταχεῖαν
 εἰν ἁλὶ, καὶ χαροποῖς κύμασιν εἷλ' ἔλαφον.
εἰ δ' ἦν καὶ πτηνὴ θηρῶν φύσις, οὐδ' ἂν ἀν' αἰθέρα
 τὴν κείνου κενεὴν Ἄρτεμις εἶδε χέρα.

Ἀντιφίλου.

Βόρχος ὁ Βουποίμην ὅτ' ἐπὶ γλυκὺ κηρίον εἷρπεν,
 αἰγίλιπα σχοίνῳ πέτρον ἐπερχόμενος,
εἵπετό οἱ σκυλάκων τίς, ὁ καὶ βοσίν· ὃς φάγε λεπτὴν
 σχοῖνον, ἀνελκομένῳ χραινομένην μέλιτι.
κάππεσεν εἰς Ἀΐδαο. τὸ δ' ἀφυγὲς ἀνδράσιν ἄλλοις
 κεῖνο μέλι, ψυχῆς ὤνιον εἰρύσατο.

Θεοκρίτου.

Εὐνείκα μ' ἐγέλασε, θέλοντά μιν ἁδὺ φιλᾶσαι.
καί μ' ἐπικερτομέουσα τόδ' ἔννεπεν, ἔρρ' ἀπ' ἐμοῖο.
βουκόλος ὢν ἐθέλεις με κύσαι τάλαν; οὐ μεμάθηκα
ἀγροίκους φιλέειν, ἀλλ' ἄστυλα χείλεα θλίβειν.

Ἀδέσποτον.

Ω πὰν, φερβομένας ἱερὰν φάτιν ἄπυε ποίμναις,
 κυρτὸν ὑπὲρ χρυσέων χεῖλος ἱεὶς δονάκων,
ὄφρ' αἱ μὲν, λεύκοιο βεβριθότα δῶρα γάλακτος
 οὔθασιν ἐς κλυμένου πυκνὰ φέρωσι δόμον,
σοὶ δὲ καλῶς βωμοῖσι παριστάμενος πόσις αἰγῶν,
 φοίνιον ἐκ λασίου στήθεος αἷμ' ἐρύγῃ.

ΕΙΣ ΠΟΛΕΜΟΝ, καὶ εἰρήνην. 69

Ἀπολωνίδου.

Σκύλλος ὅτε Ξέρξου δολιχὸς στόλος ἑλλάδα πᾶσαν,
 ἤλαυνε, βυθίην εὕρατο ναυμαχίην,

νηρῆος λαθρίοισιν ὑποπλώσασα τενάγεσι,
  καὶ τὴν ἀπ' ἀγκύρης ὅρμον ἔκειρε νεῶν,
αὔτανδρος δ' ἐπὶ γῆς ὤλισθανε περσὶς ἄναυδος
  ὀλλυμένη, πρώτη πεῖρα Θεμιστοκλέους.

Φιλίππου.

Οὐκ ἔτι πυργωθεὶς ὁ φαλαγγομάχας ἐπὶ δῆριν,
  ἄσχετος ὁρμαίνει μυριόδους ἐλέφας,
ἀλλὰ φόβῳ στείλας βαθὺν αὐχένα πρὸς ζυγοδέσμους,
  ἄντυγα διφουλκεῖ Καίσαρος οὐρανίου.
ἔγνω δ' εἰρήνης καὶ θὴρ χάριν· ὄργανα ῥίψας
  ἄρεος, εὐνομίης ἀντανάγει πατέρα.

Ἄρτεμις ἱδρώουσα, προάγγελός ἐστι κυδοιμοῦ.

ΕΙΣ ΠΟΛΕΙΣ.

Εὐήνου εἰς Τροίαν. 70

Ξεῖνοι, τὴν περίβωτον ἐμὲ πτόλιν Ἴλιον ἱρὴν,
  τὴν πάρος εὐπύργοις τείχεσι κληζομένην,
αἰῶνος τέφρη κατεδήδοκεν· ἀλλ' ἐν Ὁμήρῳ
  κεῖμαι, χαλκείων ἕρκος ἔχουσα πυλῶν.
οὐκ ἔτι με σκάψει ῥωοφθόρα δούρατ' Ἀχαιῶν,
  πάντων δ' Ἑλλήνων κείσομαι ἐν στόμασιν.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ εἰς
τὸ αὐτό.

Ὦ πόλι, πῆ σέο κεῖνα τὰ τείχεα, πῆ πολύολβοι
  νηοί; πῆ δὲ βοῶν κράατα τεμνομένων;
πῆ Παφίης ἀλάβαστρα, καὶ ἡ πάγχρυσος ἐφεστρίς;
  πῆ δὲ Τριτογενοῦς δίκελον ἐνδαπίης;
πάντα μόθος, χρονίη τε χύσις, καὶ μοῖρα κραταιὴ
  ἥρπασεν, ἀλλοίην ἀμφιβαλοῦσα τύχην.

καὶ σὲ τόσον νίκησε βαρὺς φθόνος. ἀλλ᾽ ἄρα μοῦνον
οὔνομα σὸν κρύψαι καὶ κλέος οὐ δύναται.

Βάσσου Λολλίου εἰς τὸ αὐτό.

Ἄρρηκτοι μοιρῶν πυμάτην ἐσφρήγισαν ὅρκοι.
τῷ φρυγὶ παρ βωμῷ τὴν Πριάμου θυσίην.
ἀλλά σοι Αἰνεία, στόλος ἱρὸς, ἰταλὸν ἤδη
ὅρμον ἔχειν, πάτρης φροίμιον οὐρανίης.
εἰς καλὸν ὤλετο πύργος ὁ τρώϊος. ἡ γὰρ ἐν ὅπλοις,
ἠγέρθη κόσμου παντὸς ἄνασσα πόλις.

Ἀδριανοῦ Καίσαρος. οἱ δὲ, Γερμανικοῦ.

Ἕκτορ, ἀρήϊον αἷμα, κατὰ χθονὸς εἴ που ἀκούεις,
χαῖρε, καὶ ἄμπνευσον βαιὸν ὑπὲρ πατρίδος.
ἴλιον οἰκεῖται, κλεινὴ πόλις, ἄνδρας ἔχουσα
σοῦ μὲν ἀφαυροτέρους, ἀλλ᾽ ἔτ᾽ ἀρηϊφίλους.
μυρμιδόνες δ᾽ ἀπόλοντο. παρίστασο, καὶ λέγ᾽ ἀχιλλεῖ,
θεσσαλίην κεῖσθαι πᾶσαν ὑπ᾽ αἰνεάδαις.

Τούτοις ὑπέγραψε λάθρα σπαρτιά-
της Δημάρατος,

Θάρσυνοι. οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι πρόσωπον.

Ζητηθεὶς δ᾽ ὑπὸ τοῦ βασιλέως,
αὖθις προσέθηκεν,

Εἰμὶ μὲν εὐθώρηκος ἐνυαλίου πολεμιστὴς,
εἰμὶ δὲ καὶ θεράπων ἑλικωνίου ἀπόλλωνος.

Ἀγαθίου εἰς τὸ αὐτό.

Εἰ μὲν ἀπὸ σπάρτης τίς ἔφυς ξένε, μή με γελάσσῃς
οὐ γὰρ ἐμοὶ μούνῃ ταῦτ᾽ ἐτέλεσσε τύχη,
Εἰ δέ τις ἐξ ἀσίης, μὴ πένθεο. δαρδανικοῖς γὰρ
σκήπτροις αἰνεαδῶν πᾶσα νένευκε πόλις
Εἰ δὲ θεῶν τεμένη, καὶ τείχεα, καὶ ναιτῆρας
ζηλήμων δηΐων ἐξεκένωσεν ἄρης,

εἰμὶ πάλιν βασίλεια· σὺ δ' ὦ τέκος ἄφρομε ῥώμη,
βάλλε κατ' ἑλλήνων σῆς ζυγόδεσμα δίκης,

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Αδ' ἐπόθ' ἀκλεᾶ Πριάμου πόλις, ἂν ἀλαπάξαι
ἑλλάνων δεκέτης οὐκ ἐτάλασεν ἄρης
ἀμφαδὸν, ἀλλ' ἵπποιο κακὸν ξύλον· αἴθε δ' ἐπειὸς
κάτθανε πρὶν τεῦξαι δουρατέαν παγίδα.
οὐ γὰρ ἂν ἀρειδᾶν ὀροφηφάγον ἁψαμένων πῦρ,
οὕτω ἐφ' ἀμετέρεις λάεσιν ἠριπόμαν.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἀντιφίλου.

Δέρκεο τὸν τροίας δεκέτη λόχον· εἴσιδε πῶλον
ἐνόπλου δαναῶν ἔγκυον ἡσυχίης.
τεκταίνει μὲν ἐπειὸς, ἀθηναίη δὲ κελεύει
ἔργον, ὑπὲρ νώτου δ' ἑλλὰς ὅλη δύεται.
ἦ ῥα μάτην ἀπόλοντο τόσος στρατὸς, εἰ πρὸς ἄρηα
ἦν δόλος ἀτρείδαις ἐσθλότερος πολέμου.

Εἰς μυκήνην Πομπηΐου, οἱ δὲ, Μάρκου νεωτέρου.

Εἰ καὶ ἐρημαίη κέχυμαι κόνις ἔνθα μυκήνη,
εἰ καὶ ἀμαυροτέρη παντὸς ἰδεῖν σκοπέλου,
ἴλου τίς καθορῶν κλεινὴν πόλιν, ἧς ἐπάτησα
τείχεα, καὶ Πριάμου πάντ' ἐκένωσα δόμον,
γνώσεται ἔνθεν ὅσον πάρος ἔσθενον. εἰ δέ με γῆρας
ὕβρισεν, ἀρκοῦμαι μάρτυρι Μαιονίδῃ.

Ἀντιπάτρου θεσσαλονικέως εἰς τὸ αὐτό.

Ηρώων ὀλίγαι μὲν ἐν ὄμμασιν· αἱ δέ τε λοιπαὶ
πατρίδες, εὖ πολλῶν αἰπύτεραι πεδίων.
οἵην καὶ σὲ τάλαινα παρερχόμενός τε μυκήνην,
ἔγνων αἰπολίου παντὸς ἐρημοτέρην.
αἰπολικὸν μήνυμα. γέρων δέ τις, ἦ πολύχρυσος
εἶπεν, κυκλώπων τῇδ' ἐπέκειτο πόλις.

Αντωνίου ἀργείου, εἰς τὸ αὐτό.

Η πολύχρυσος ἐγὼ τὸ πάλαι πόλις, ἡ τὸν ἀριζήλων
  οἶκον ἀπ' οὐρανίου δεξαμένη γενεῆς
ἣ φοίνην πέρσασα θεόκτιτον, ἡ βασίλοιον
  ἀσφαλὲς ἑλλήνων οὖσά ποθ' ἡμιθέων
μηλόβοτος κεῖμαι καὶ βουνόμος, ἔνθα μυκήνη
  τῶν ἐπ' ἐμοὶ μεγάλων οὔνομ' ἔχουσα μόνον.

Αλφειοῦ μιτυληναίου.

Αργος ὁμηρικὲ μῦθε, καὶ ἑλλάδος ἱρὸν οὖδας,
  καὶ χρυσέη τὸ πάλαι περσέος ἀκρόπολι,
ἐσβέσαθ' ἡρώων κείνων κλέος, οἵ ποτε φοίνης
  ἤρειψαν κατὰ γῆς θεοδόμον στέφανον.
ἀλλ' ἡ μὲν, κρείσσων ὑπῆ πόλις, αἱ δὲ, πεσοῦσαι,
  δείκνυσθ' εὐμήκων αὔλια βουκολίων.

Αντιπάτρου.

Ποῦ τὸ περίβλεπτον κάλλος σέο δωρὶ κόρινθε,
  ποῦ στεφάναι πύργων, ποῦ τὰ πάλαι κτέανα,
ποῦ νηοὶ μακάρων, ποῦ δώματα, ποῦ δὲ δάμαρτες
  σισύφιαι, λαῶν θ' αἵ ποτε μυριάδες,
οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἴχνος πολυκάμμορε σεῖο λέλειπται.
  πάντα δὲ συμμάρψας ἐξέφαγε πτόλεμος.
μοῦναι ἀπόρθητοι νηρηΐδες ὠκεανοῖο,
  κοῦραι σῶν ἀχέων μίμνομεν ἀλκυόνες.

Ονέστου κορινθίου.

Εστην ἐν φόρμιγγι, κατηρείφθην δὲ σὺν αὐλῷ
  θήβη, φεῦ, μούσης ἔμπαλιν ἁρμονίης.
κωφὰ δέ μοι κεῖται λυροθελγέα λείψανα πύργων
  πέτροις μουσοδόμοις, τείχεσιν αὐτομόλοις.
στῆς χρὸς ἀμφίων ἄπονος χάρις. ἑπτάπυλον γὰρ
  πάτρην, ἑπταμίτῳ τείχισας ἐν κιθάρῃ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἁρμονίης ἱερὸν φήσεις γάμον, ἀλλ' ἀθέμιτον
    Οἰδίποδος. λέξεις ἀντιγόνην ὁσίην,
ἀλλὰ κασίγνητοι μιαρώτατοι. ἄμβροτος ἰνὼ,
    ἀλλ' ἀθάμας τλήμων. τειχομελὴς κιθάρη,
ἀλλ' αὐλὸς δύσμουσος. ἴδ' ὡ. ἐκράσατο θήβη
    δαίμων ἐσθλὰ. κακοῖς δ' εἰς ἓν ἔμιξεν ἴσα.

Φιλίππου.

Ἐν θήβαις Κάδμου κλεινὸς γάμος, ἀλλὰ μυσαχθὴς
    Οἰδίποδος. τελετὰς Εὔϊος ἠσπάσατο,
ἃς γελάσας Πενθεὺς, ὠδύρατο. τείχεα χορδαῖς
    ἔστη, καὶ λωτοῖς ἔστενε λυόμενα,
ἀντιόπης ὁσίη, χαλεπὴ δ' ὠδὶς ἰοκάστης.
    ἣν ἰνὼ φιλόπαις, ἀλλ' ἀσεβὴς ἀθάμας.
οἰκτρὸν ἀεὶ πολίεθρον. ἴδ' ὡς ἐσθλῶν πέρι θήβας
    μύθων, καὶ στυγνῶν ἤρκεσεν ἱστορίη.

Βιάνορος.

Σάρδιες αἱ τὸ πάλαι Γύγου πόλις, αἵτ' ἀλυάττου
    σάρδιες, αἱ βασιλεῖ περσὶς ἐν ἀσιάδι,
αἳ Κροίσῳ τὸ παλαιὸν ἐπλινθώσασθε μέλαθρον
    ὄλβον παντωλοῦ ῥεύματι δεξάμεναι,
νῦν δὲ ὅλαι δύστηνοι ἐς ἓν κακὸν ἁρπαχθεῖσαι,
    ἐς βυθὸν ἐξ ἀχανοῦς χάσματος ἠρίπετε;
βοῦρα, καὶ εἰς ἑλίκην κεκλωσμένα. αἱ δ' ἐνὶ χέρσῳ
    σάρδιες ἐν βυθίαις εἰς ἓν ἔκεισθε τέλος.

Δούριδος ἐλεάτου εἰς τὸν κατα-
κλυσμὸν ἐφέσου.

Ἠέριαι νεφέλαι, πόθεν ὕδατα πικρὰ πιοῦσαι,
    νυκτὶ σὺν ἀτερπεῖ πάντα κατεκλύσατε;
οὐ λιβύης, ἐφέσου δὲ τὰ μυρία κεῖνα ταλαίνης
    αὔλια, καὶ μακάρων ἐξ ἐτέων κτέανα.

ποῦ δὲ σαωτῆρες τότε δαίμονες ἔτρεπον ἄμμα,
αἲ, αἲ, τὴν ἰάδων πολλὸν ἀοιδοτάτην;
κεῖνα δὲ κύμασι πάντα κυλινδομένοισιν ὁμοῖα,
εἰς ἅλα σὺν ποταμοῖς ἔδραμε πεπταμένοις.

Ἰωάννου ποιητοῦ τοῦ Βαρβουκάλλου ἐπὶ
τῇ καταλαύσει Βηρυτοῦ.

Ἁδ' ἐγὼ ἁ τλάμων ἄπολις πόλις, ἄμμιγα νεκροῖς
ἐνναέταις κεῖμαι ἁ πανάποτμοτάτα.
Ἥφαιστός μ' ἐδάμασσε, μετὰ κλόνον ἐννοσιγαίου.
φεῦ, ἀπὸ τοσσατίου κάλλεος εἰμὶ κόνις.
ἀλλὰ παραστείχοντες, ἐμὰν στοναχήσατε μοῖραν·
σπείσατε Βηρυτῷ δάκρυα καὶ φθιμένᾳ.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ποῦ τελέθει Κύπρις πολίοχος, ὄφρα νοήσῃ
ἔνδιον εἰδώλων τὴν πρὶν ἕδος χαρίτων;

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Τύμβος ἀταρχύτων μερόπων πόλις, ἧς ὑπὸ τέφρῃ,
αἱ Βερόης πολλαὶ κείμεθα χιλιάδες.
γράψαθ' ἑνὸς καθύπερθε λίθου φίλα λείψανα φωτῶν·
Βηρυτὸς γοερὴ κεῖται ὑπὲρ δαπέδων.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ναυτίλε, μὴ στήσῃς δρόμον ὁλκάδος εἵνεκ' ἐμοῖο.
λαίφεα μὴ λύσῃς, χέρσον ὁρᾷς λιμένα.
τύμβος ὅλη γενόμην· ἕτερος δ' ἐς ἀπευθέα χῶρον
δυστήνῳ κώπῃ, νηὸς ἐπερχομένης.
τοῦτο Ποσειδάωνι φίλον, ξενίοις τε θεοῖσι.
χαίρεθ' ἁλιπλάνεες, χαίρεθ' ὁδοιπλανέες.

Ἀντωνίου ἀργείου.

Ἡ πρὶν ἐγὼ Περσῆος ἀκρόπολις αἰθερίοιο
ἡ πικρὸν Ἰλιάδαις ἀστέρα θρεψαμένη,

ἀπολίοισιν ἔναυλον ἐρημαίοισιν ἀνέμοις,
τίσασα Πριάμου δήμοσιν ὅττι δίκαν.

Ἀδηλον.

Ἰλήκοις πολιοῦχε· σὲ μὲν χρυσαυγέι νηῷ
ὡς θέμις ἁ τλάμων Ἴλιος ἠγασάμην.
ἀλλὰ σύ με προλέλοιπας ἑλώριον· ἀντὶ δὲ μήλου,
πᾶσαν ἀπεδρέψω τείχεος ἀγλαΐην.
ἄρκιον ἦν θνήσκειν τὸν βουκόλον· εἰ γὰρ ἄθεσμος
ἔπλετο, τᾶς πάτρας οὐκ ἀλίτημα τόδε.

ΕΙΣ ΠΟΝΗΡΟΥΣ. 74

Ἀδηλον.

Φασὶ παροιμιακῶς καὶ ὗς δάκοι ἄνδρα πονηρόν.
ἀλλὰ τόδ' οὐχ οὕτω φημὶ προσῆκε λέγειν,
ἀλλὰ δάκοι κἂν μῦς ἀγαθοὺς, καὶ ἀπράγμονας ἄνδρας
τὸν δὲ κακὸν δεδιὼς, δήξεται οὐδὲ δράκων.

Παλλαδᾶ.

Εἰ τοὺς ἀνδροφόνους εὐδαίμονας ὄντας ὁρῶμεν,
οὐ πάνυ θαυμάζω· τοῦ Διὸς ἐστὶ γέρας.
τὸν γὰρ γεννήσαντα μεμισηκὼς καὶ ἐκεῖνος,
κτεῖνεν ἄν, εἰ ὁ Κρόνος θνητὸς ἐτύγχανεν ὤν.
ἀντὶ δὲ τοῦ κτεῖναι, σὺν τοῖς Τιτᾶσι κολάζει,
δέσμιον ὡς λῃστὴν εἰς τὸ βάραθρον ἐνείς.

Ἀρχίου.

Ὁ σταφυλοκλοπίδας ἑκατώνυμον, εἰς Ἀΐδαο
ἔδραμε, μαστιχθεὶς κλήματι φωριδίῳ.

Μισῶ τὸν ἄνδρα τὸν διπλοῦν πεφυκότα,
χρηστὸν λόγοισι, πολέμιον δὲ τοῖς τρόποις.

ΕΙΣ ΠΟΡΝΑΣ. Παλλαδᾶ. 75.

Τὴν Κίρκην οὔ φημι καθὼς εἴρηκεν ὅμηρος
ἀντ' ἀνδρῶν ποιεῖν ἢ σύας, καὶ λύκους,
τοὺς αὐτῇ προσιόντας. ἑταίρα δ' οὖσα πανοῦργος,
τοὺς δελεασθέντας πτωχοτάτους ἐποίει.
τῶν δ' ἀνθρωπείων ἀποσυλήσασα λογισμῶν,
εἶτ' ἀπὸ τῶν ἰδίων μηδὲν ἔχοντας ἔτι.
ἔτρεφεν ἔνδον ἔχουσα, δίκην ζώων ἀλογίστων.
ἔμφρων δ' ὢν ὀδυσεὺς, τὴν νεότητα φυγὼν,
οὐχ ἑρμοῦ, φύσεως δ' ἰδίαν ἔμφρονα λογισμὸν
εἶχε, γοητείας φάρμακον ἀντίπαλον.

Σιμωνίδου.

Εὐφρὼ, καὶ Θαῒς, καὶ Βοίδιον, αἱ Διομήδους
γραῖαι, ναυκλήρων ὁλκάδες εἰκόσοροι,
ἆπιν, καὶ Κλεοφῶντα, καὶ ἀνταγόρην, ἕν' ἑκάστη
γυμνοὺς ναυηγῶν, ἥσονας ἐξέβαλον.
ἀλλὰ σὺν αὐταῖς νηυσὶ, τὰ λῃστρικὰ τῆς ἀφροδίτης
φεύγετε. σειρήνων αἵδε γὰρ ἐχθρότεραι.

Νικάρχου.

Τῇ μὲν γαστρὶ λαβοῦσα Φιλαίνιον ἡλιοδώρου
θήλειαν τίκτει παῖδ' ἀπὸ ταὐτομάτου.
τοῦ δ' ἐπὶ θηλείῃ λυπουμένου, ἓξ δ' ἀλείπει
ἤματα. καὶ τίκτειν ἄρσενα παῖδ' ἔφατο.
οὕτω βούβαστις καταλύεται. εἰ γὰρ ἑκάστη
τέξεται ὡς αὐτὴ, τίς θεοῦ ἐστὶ λόγος;

Επιγόνου.

Η τὸ πάλαι Λαῒς πάντων ξένος. οὐκ ἔτι Λαΐς
ἀλλ' ἐτέων φανερὴ πᾶσιν ἐγὼ νέμεσις
οὐ μὰ Κύπριν. οὐδ' ἡ Κύπρις ἐστὶν ἐμοὶ ὅσον ὅρκος
γνώριμον. οὐδ' αὐτῇ Λαΐδι Λαΐς ἔτι.

Ἀδήλου.

Ἡ πρὶν αὐχήσασα πολυχρύσοις ἐπ' ἐρασταῖς
ἡ νέμεσιν δειλὴν οὐχὶ κνίσασα θεὸν,
μίσθια νῦν σαθροῖς πενιχροῖς πηνίσματα κρέκει.
ὀψέ τ' ἀθηναίη κύπριν ἐληίσατο.

Στράτωνος.

Ἐστὶ δράκων τίς ἔφηβος ἄγαν καλός. ἀλλὰ δράκων ὢν,
πῶς εἰς τὴν φωλεὴν ἄλλον ὄφιν δέχεται.

ΕΙΣ ΠΟΤΑΜΟΥΣ. 76

Ἀντιφίλου.

Λαβροπόδη χείμαρρε, τί δὴ τόσον ὧδε κορύσσῃ,
πεζὸν ἀποκλείων ἴχνος ὁδοιπορίης;
ἦ μεθύεις ὄμβροιο, καὶ οὐ νύμφαισι διαυγὲς
νᾶμα φέρεις, βολβαῖς δ' ἠράνισ' ἐν νεφέλαις;
ὄψομαι ἠελίῳ σε κεκαυμένον, ὅστις ἐλέγχει
καὶ γόνιμον ποταμὸν, καὶ νόθον οἶδεν ὕδωρ.

Βιάνορος.

Λάρνακα πατρώων ἔτι λείψανα κομίζουσαν,
νεκρῶν χειμάρρῳ παῖς ἴδε συρομένην,
καί μιν ἄχος τόλμης ἐπλήσατο. χεῦμα δ' ἀναιδὲς
εἰσέθορεν πικρὴν δ' ἦλθ' ἐπὶ συμμαχίην.
ὀστέα μὲν γὰρ ἔσωσεν ἀφ' ὕδατος. ἀντὶ δὲ τούτων,
αὐτὸς ὑπὸ βλοσυροῦ χεύματος ἐφθάνετο.

Ἀδήλου.

Ἰμβρόεις ἀλφειὲ, Διὸς στεφανηφόρον ὕδωρ,
ὃς διὰ πισαίων πεδίων κεκονιμένος ἕρπεις,
ἡσύχιος τὸ πρῶτον. ἐπὴν δὲ ἐς πόντον ἵκηαι,
ὀξὺς ἀμετρήτοιο πεσὼν ὑπὸ κῦμα θαλάσσης,

νυμφίος αὐτοκέλευθος ἐὼν ὀχετηγὸς ἐρώτων,
εἰς Σικελὴν Ἀρέθουσαν ἐπείγεται ὑγρὸς ἀκοίτης.
ἡ δέ σε κεκμηῶτα, καὶ ἀσθμαίνοντα λαβοῦσα,
φῦκος ἀποσμήξασα, καὶ ἄνθεα πικρὰ θαλάσσης,
χείλεα μὲν στομάτεσσι συνήρμοσεν. οἷα δὲ νύμφη
νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα περίπλοκον ἡδέϊ δεσμῷ,
κείμενον ἐν κόλποισιν Ὀλύμπιον εὔνασεν ὕδωρ.
καὶ φονίῃ ῥαθάμιγγι λιβὰς κατεκίρνατο πηγή.
οὐδὲ Συρακοσίης ἔτι σοι μέλεν ἵμερος εὐνῆς,
πορφυρέῃ δ' ἀνέκοπτες ὕδωρ πεπιεσμένον αἰδοῖ,
φειδόμενος καὶ πόντον ὁμοῦ, καὶ λέκτρα μιγῆναι.
πολλάκι δ' εὐναίων ὀάρων βεβιημένος ὁρμῇ,
αὐτὴν ἐς φιλότητα χυτῆς ἀλόχοιο περήσας,
ἑστήκεις ἄχραντον ὁρῶν Ἀρεθούσιον ὕδωρ,
ἡ δέ σε παπταίνουσα Πελωριάδος κατὰ πέτρης,
δάκρυσι κυμαίνοντα κατοικτείρουσα καὶ αὐτὴ
αὐσδὴς Ἀρέθουσα, φίλους ἀνεκόπτετο μαζούς,
καὶ δρόσος οἷα ῥόδοισιν ἐτήκετο. μυρομένῳ δὲ,
Πισαίῳ ποταμῷ Σικελὴ προσεμύρετο πηγή.
οὐδὲ δίκην ἔλαθεν πανδερκέα φοίνιος ἀνὴρ
Ἑλλάδος ἀμώων ἀγάμων στάχυν. ὦ ἔπι, πολλαὶ
ἡρώων ἄλοχοι μινυώρια τέκνα τεκοῦσαι,
μαψιδίως ὠδῖνας ἀνεκλαύσαντο γυναῖκες.

Διοσκουρίδου.

Αὖλιν Ἀρισταγόρεω, καὶ κτήματα, μυρίος ἀρθεὶς
νεῖλε, μετ' εἰκαίης ἐξεφόρησας ὁδοῦ.
αὐτὸς δ' οἰκείης ὁ γέρων ἐπενήξατο βώλου
ναυηγὸς, πάσης ἐλπίδος ὀλλυμένης,
γείτονος ἡμίθραυστον ἐπαύλιον. ὦ πολὺς εἶπας
μόχθος ἐμὸς, πολιῆς τ' ἔργα περισσὰ χερός.

ὕδωρ πᾶν ἐγένεσθε. τὸ δὲ γλυκὺ τοῦτο γεωργοῖς
κῦμ', ἐπ' ἀριστάγορην ἔδραμε πικρότατον.

Νέστορος.

Ἄβροχον ἐν πελάγεσσι δι' ὕδατος ἔπλεεν ὕδωρ.

ΕΙΣ ΠΤΟΧΟΥΣ. Φιλίππου. 77

λιμὸν ὀϊζυρὴν ἀπαμυνομένη πολύγηρως
Νικὼ σὺν κούραις ἠκρολόγει στάχυας.
ὤλετο δ' ἐκ θάλπους. τῇ δ' ἐκ καλάμης συνέριθοι
νῆσαν πυρκαϊὴν ἄξυλον ἐκ σταχύων.
μὴ νεμέσα Δήμητερ, ἀπὸ χθονὸς εἰ βροτὸν οὖσαν,
κοῦραι τοῖς γαίης σπέρμασιν ἠμφίεσαν.

Παλλαδᾶ.

Μηδέποτε ζήσας ὁ πένης βροτὸς, οὐδ' ἀποθνήσκει.
καὶ ζῆν γὰρ δοκέων, ὡς νέκυς ἦν ὁ τάλας.
οἱ δὲ τύχας μεγάλας καὶ χρήματα πολλὰ λαχόντες,
οὗτοι τὸν θάνατον πῶσιν ἔχουσι βίου.

Ἄδηλον.

Εἰ κρίσις ἐστὶ κάτω καὶ τάνταλος, οὐδὲν ἀπιστῶ,
τῇ πενίῃ μελετῶν τὴν ὑπὸ γῆν κόλασιν.

Ἄδηλον.

Οὗτος ὁ μηδὲν, ὁ λιτὸς, ὁ καὶ λάθις, οὗτος ὁρᾶται;
ἔστι τίνος ψυχῆς κύριος ἀλλοχέης;

Ἀδέσποτον.

Χρήματα καὶ πόρναις παραγίγνεται, οὐκ ἀλεγίζω.
μισείτω με τάλας χρυσὸς ὁ πορνοφίλας.

ΕΙΣ ΣΙΩΠΗΝ. Παλλαδᾶ. 78

Η μεγάλη παίδευσις ἐν ἀνθρώποισι σιωπή.
μάρτυρα Πυθαγόραν τὸν σοφὸν αὐτὸν ἔχω.

ὃς λαλέειν εἰδὼς, ἑτέρους ἐδίδασκε σιωπᾶν,
φάρμακον ἡσυχίης ἐγκρατὲς εὑράμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πᾶς τις ἀπαίδευτος, φρονιμώτατός ἐστι σιωπῶν,
τὸν λόγον ἐγκρύπτων ὡς πάθος αἰσχρότατον.

ΕΙΣ ΣΟΦΙΑΝ. 79

Κριναγόρου.

Ἄχρι τεῦ ὦ δείλαιε κεναῖς ἐπὶ ἐλπίσι θυμὲ
ποτηθεὶς ψυχρῶν ἀνοτάτω νεφέων,
ἄλλοις ἄλλ' ἐπ' ὄνειρα διαγράψειν ἀφένοιο.
κτητὸν γὰρ θνητοῖς οὐδὲν αὐτόματον.
μουσέων ἀλλ' ἐπὶ δῶρα μετέρχεο· ταῦτα δ' ἀμυδρὰ
εἴδωλα ψυχῆς, ἠλεμάτοισι μέθες.

Ἀπολλωνίδου.

Λαίλιος αὐσονίων ὕπατον κλέος, εἶπεν ἀθρήσας
εὑρώταν, σπάρτης χαῖρε φέριστον ὕδωρ.
μουσάων δ' ἐπὶ χεῖρα βαλὼν πολυΐστορι βίβλῳ,
εἶδεν ὑπὲρ κορυφῆς σύμβολον εὐμαθίης,
κίττας μιμηλὸν βιότου πτερὸν ἐν σκιεροῖσιν
ἄγκεσι παμφώνων μέλπον ἀπὸ στομάτων.
ὡρμήθη δ' ἐπὶ ταῖσδε. τί δ' οὐ ζηλωτὸς ὁ μόχθος.
εἰ καὶ πτηνὰ ποθεῖ γάρυος ἡμετέρης;

Νέστορος.

τίπτέ με θρυλλήσαντες, ἐμὴν ἀπεπαύσατ' ἀοιδὴν;
ἱππεὺς, ἱππεύειν ἐδάη, καὶ ἀοιδὸς, ἀείδειν.
ἢν δέ τις ἱππεύειν δεδαὼς, ἐθέλῃσιν ἀείδειν,
ἀμφοτέρων ἤμαρτε, καὶ ἱπποσύνης, καὶ ἀοιδῆς.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Οὐ τὸ ζῆν χαρίεσσαν ἔχει φύσιν, ἀλλὰ τὸ ῥῖψαι
φροντίδας ἐκ στέρνων τὰς πολιοκροτάφους.

πλοῦτον ἔχειν ἐθέλω τὸν ἐπάρκιον· ἡ δὲ περισσὴ
θυμὸν ἀεὶ κατέδει χρυσομανὴς μελέτη.
ἔνθεν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρείονα πολλάκι δήεις
καὶ πενίην πλούτου, καὶ θάνατον βιότου.
ταῦτα σὺ γιγνόσκων, κραδίης ἴθυνε κελεύθους,
εἰς μίαν εἰσορόων ἐλπίδα, τὴν σοφίην.

Εἰς τὴν φιλόσοφον
Ὑπατίαν.

Οταν βλέπω σε, προσκυνῶ, καὶ τοὺς λόγους,
τῆς παρθένου τὸν οἶκον ἀστρῷον βλέπων.
εἰς οὐρανὸν γὰρ ἐστί σου τὰ πράγματα
ὑπατία σεμνή, τῶν λόγων εὐμορφία,
ἄχραντον ἄστρον τῆς σοφῆς παιδεύσεως.

ΕΙΣ ΣΥΓΚΡΙΣΙΝ. 80

Ἀδήλου.

Εἰ κύκνῳ δύναται κόρυδος παραπλήσιον ᾄδειν,
τολμῷεν δ' ἐρίσαι σκῶπες ἀηδονίσιν,
εἰ κόκκυξ τέττιγος ἐρεῖ λιγυρώτερος εἶναι,
ἴσα ποιεῖν καὶ ἐγὼ Παλλαδίῳ δύναμαι.

ΕΙΣ ΣΩΦΡΟΣΥΝΗΝ. 82

Ἀντιπάτρου θεσσαλονικέως.

Ἀντιγένης ὁ γελῷος ἔπος ποτὲ τοῦτο θυγατρὶ
εἶπεν, ὅτ' ἦν ἤδη νεύμενος εἰς ἀΐδην,
παρθένε, καλλιπάρηε, κόρη δ' ἐμή, ἴσχε σὺν αὐτῇ
ἠλακάτην, ἀρκεῦν κτῆμα πένητι φίλῳ.
ἢν δ' ἵκῃ ἐς ὑμέναιον, ἀχαιΐδος ἤθεα μητρὸς
χρυσᾶ φύλασσε, πόσει προῖκα βεβαιοτάτην.

Ἄδηλον.

Σωφροσύνη, καὶ ἔρως, κατ' ἐναντίον ἀλλήλοισιν
ἐλθόντες, ψυχὰς ὤλεσαν ἀμφότεροι,
Φαίδρην μὲν κτείνεν πυρόεις πόθος Ἱππολύτοιο,
Ἱππόλυτον δ' ἁγνὴ πέφνε σαοφροσύνη.

Παλλαδᾶ.

Νηδὺν ἀναίσχυντον στιβαροῖς ἤχυνα λογισμοῖς,
σωφροσύνῃ κολάσας ἔντερον ἀργαλέον.
εἰ γὰρ ἔχω τὸν νοῦν ἐπικείμενον ὑψόθι γαστρὸς,
πῶς μὴ νικήσω τὴν ὑποτασσομένην;

τοῦ αὐτοῦ.

Οὐδὲν σωφροσύνης τεκμήριόν ἐστι πρόδηλον.
τοῖς ἐμπαιζομένοις ἀνδράσι ταῦτα λέγω.
οὔτε τὸ δύσμορφον πάντως ἀνύποπτον ὑπάρχει
οὔτ' ἀκολασταίνειν πᾶσα πέφυκε καλή.
καὶ γάρ τις διὰ τὴν ὥραν τοῖς πολλὰ διδοῦσιν
οὐχ ἕπεται· πολλὰς δ' ἐστὶ γυναῖκας ἰδεῖν,
οὐχὶ καλὰς τὴν ὄψιν, ὑπλιζομένας ἀκορέστως,
καὶ τοῖς χρησαμένοις πολλὰ χαριζομένας.
οὐκ εἴ τις συνάγει τὰς ὀφρύας, οὐδὲ γελῶσα
φαίνεται, ὀφθῆναί τ' ἀνδράσιν ἐκτρέπεται.
σωφροσύνης τρόπος οὗτος ἐχέγγυος. ἀλλά τις εὕροι
μαχλάδα τὴν κρύβδην τὴν πάνυ σεμνοτάτην.
τὰς δ' ἱλαρὰς, καὶ πᾶσι φιλανθρώπως προσιούσας,
σώφρονας, εἰ σώφρων ἐστὶ γυνή τις ὅλως.

τοῦ αὐτοῦ.

Γαστέρα μισήσει θεὸς, καὶ βρώματα γαστρός.
εἵνεκα γὰρ τούτων σωφροσύνη λύεται.

Ἀγαθίου.

Καλὸν μὲν συνόδευμον ἔχειν νόον. εἰ δ' ἄρ' ἀνάγκη,
ἀρσενικὴ φιλότης μήποτε σὲ κλονέοι.

θηλυτέρας φιλέειν ὀλίγον κακὸν, οὕνεκα κείναις
κυπριδίους ὄαρους πότνια δέδωκε φύσις.
δέρκεο τῶν ἀλόγων ζώων γένος. οὐ γὰρ ἐκείνων
φύσις ἀτιμάζει θέσμια συζυγίης.
ἄρσενι γὰρ θήλεια συνάπτεται. οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
ἄνδρες, ἐς ἀλλήλους ξεῖνον ἄγουσι γάμον.

ΕΙΣ ΤΙΜΗΝ. 82

Παλλαδᾶ.

Εκλήθην παρὰ σοῦ τοῦ ῥήτορος. εἰ δ' ἀπελείφθην,
τὴν τιμὴν ἀπέχω, καὶ πλέον εἰμὶ φίλος.
οὐδὲ γὰρ ἡ ψυχὴ τὸ φαγεῖν κρίνουσα γέγηθεν,
ἀλλὰ μόνον τιμῆς αἰσθομένη, φέρεται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πολλάκις ἐξέστησα τεὴν φιλότητα, καὶ ὕβριν,
καὶ πολὺ κουφοτέρην σὴν φιλότητα μαθών.
Λοιδορίην δὲ ῥέπουσαν, ἐχωρίσθην φιλότητος,
μηκέτι βαστάζων ὕβριν ἀτιμοτάτην.

ΕΙΣ ΤΥΧΗΝ. Αδηλον. 83.

Ελπὶς, καὶ σὺ τύχη, μέγα χαίρετε. τὸν λιμέν' εὗρον.
οὐδὲν ἐμοὶ, χὐμῖν. παίζετε τοὺς μετ' ἐμέ.

Λουκιανοῦ.

Αγρὸς ἀχαιμενίδου γενόμην ποτὲ, νῦν δὲ Μενίππου.
καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου βήσομαι εἰς ἕτερον.
καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔχειν με ποτ' ᾤετο, καὶ πάλιν οὗτος
οἴεται. εἰμὶ δ' ὅλως οὐδενὸς, ἀλλὰ τύχης.

Αδηλον.

Αἴθε πατήρ μ' ἐδίδαξε δασύτριχα μῆλα νομεύειν,
ὥς κεν ὑπὸ πτελέῃσι καθήμενος, ἢ ὑπὸ πέτραις
συρίσδων

συρίσδων καλάμοισιν, ἐμαῖς τέρψεσκον ἀνίας.
πιερίδες φεύγωμεν ἐϋκτιμένην πόλιν ἄλλην.
πατρίδα ματεύσωμεν ἀπαγγελέω δ' ἄρα πᾶσιν,
ὡς ὀλοοὶ κηφῆνες ἐδηλήσαντο μελίσσας.

Παλλαδᾶ.

Τύχη καπηλεύουσα πάντα τὸν βίον,
ἀσυγκέρασον τὴν φύσιν κεκτημένη,
καὶ συγκυκῶσα, καὶ μεταντλοῦσα πάλιν,
καὐτὴ κάπηλός ἐστι νῦν τις οὐ θεὰ,
τέχνην λαχοῦσα τῶν τρόπων ἐπαξίαν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀνεστράφησαν ὡς ὁρῶ τὰ πράγματα·
καὶ τὴν τύχην νῦν δυστυχοῦσαν εἴδομεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καὶ σὺ τύχη δέσποινα τύχην ἀτυχῆ πόθεν ἔχεις;
ἡ παρέχουσα τύχας, πῶς ἀτυχὴς γέγονας;
μάνθανε καὶ σὺ φέρειν τὰ σὰ ῥεύματα. καὶ σὺ διδάσκου
τὰς ἀτυχεῖς πτώσεις ἃς παρέχεις ἑτέροις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καὶ σὺ τύχη λοιπὸν μεταβαλλομένη, καταπαίζου,
μὴ δὲ τύχης τῆς σῆς ὕστατα φεισαμένη.
ἡ πρὶν νηὸν ἔχουσα, καπηλεύεις μετὰ γῆρας,
θερμοδότις μερόπων νῦν ἀναφαινομένη.
νῦν ὁσίως στένε καὶ σὺ τεὸν πάθος ἄστατε δαῖμον,
τὴν σὴν ὡς μερόπων νῦν μετάγουσα τύχην.

Ἀπολλωνίδου.

Ἀγγελίης ἤκουσεν ἀνωΐστου Μελίτινα,
υἱέα σῷ φόρτῳ κύματι κρυπτόμενον.
ἠϊόσιν δ' ἐπικέλσαν ἁλίκλυστον δέμας ἄλλου,
δύσμορος, οἰκείης σύμβολον εἶδε τύχης.

ὑέα δ' ὡς ἔστειλε. Δίων δ' ἐπὶ νηὸς ἀβραύστου
    ἤλυθεν ἐς γαίην σῶος ἀπ' ἐμπορίης.
μητέρες ὡς ἀνίσου μοίρης λάχον. ἡ μὲν, ἄελπτον
    ζωὸν ἔχει, κείνη δ' ὄψεται οὐδὲ νέκυν.

Ἀγαθίου.

Γριπεύς τις μογέεσκεν ἐπ' ἰχθύσι. τὸν δ' ἐσιδοῦσα
    εὐκτέανος κούρη, θυμὸν ἔκαμνε πόθῳ.
καί μιν θῆκε σύνευνον. ὁ δ' ἐκ βιότοιο πενιχροῦ
    δέξατο παντοίης ὄγκον ἀγηνορίης.
ἡ δὲ τύχη γελόωσα, παρίστατο. καὶ ποτὶ Κύπριν
    οὐ τεὸς οὗτος ἀγὼν, ἀλλ' ἐμός ἐστιν ἔφη.

Εἰς ἄρχοντα ἀνάξιον τῆς τοιαύτης προαγωγῆς.

Οὐκ ἐθέλουσα τύχη σε προήγαγεν, ἀλλ' ἵνα δείξῃ
    ὡς ὅτι καὶ μέχρι σοῦ πάντα ποιεῖν δύναται.

Λουκιανοῦ.

Μὴ πταίων, φίλος εἶ θνητοῖς, φίλος εἶ μακάρεσσι.
    καί σευ ῥηϊδίως ἔκλυον εὐξαμένου.
ἂν πταίσῃς, οὐδεὶς ἔτι σοι φίλος. ἀλλ' ἅμα πάντα
    ἐχθρὰ, τύχης τε ῥοπαῖς συμμεταβαλλόμενα.

Παλλαδᾶ.

Εὖγε λέγων, τὸν καιρὸν ἔφης θεὸν, εὖγε Μένανδρε,
    ὡς ἀνὴρ μουσῶν, καὶ χαρίτων πρόφιμος.
πολλάκι γὰρ τοῦ σφόδρα μεριμνηθέντος ἄμεινον
    προσπεσὸν εὐκαίρως, εὗρέ τι ταὐτόματον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐ λόγον, οὐ νόμον οἶδε τύχη. μερόπων δὲ τυραννεῖ,
    τοῖς ἰδίοις ἀλόγως ῥεύμασι συρομένη.
μᾶλλον τοῖς ἀδίκοισι ῥέπει. μισεῖ δὲ δικαίους,
    ὡς ἐπιδεικνυμένη τὴν ἄλογον δύναμιν.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ εἰς ἄρχοντα ἀποπεσόντα.

Ἦ ῥά γε ποῦ τὸ φρύαγμα τὸ τηλίκον; οἱ δὲ περισσοὶ
πῆ ἔβαν ἐξαίφνης ἀγχίποροι κόλακες;
νῦν γὰρ ἑκὰς πόλιος φυγὰς ᾤχεο. τοῖς πρότερον δὲ
οἰκτροῖς τὴν κατὰ σοῦ ψῆφον ἔδωκε τύχη.
πολλή σοι κλυτοεργὲ τύχη χάρις, οὕνεχ᾽ ὁμοίως
πάντας ἀεὶ παίζεις, κεἰς σὲ τιτρεπόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εὖτέ τις ἐκ πενίης πλούτου τύχοι, ἠδὲ καὶ ἀρχῆς,
οὐκ ἔτι γιγνώσκει τίς πέλετο πρότερον.
τὴν ποτὲ γὰρ φιλίην ἀπαναίνεται· ἀφρονέων δὲ,
τέρψιν ὀλισθηρῆς οὐ δεδάηκε τύχης.
ἧς ποτὲ γὰρ πτωχὸς ταλαπείριος. οὐκ ἐθέλεις δὲ
αἰτίζων ἀκόλους, νῦν ἑτέροις παρέχειν.
πάντα φίλος μερόπεσσι παρέρχεται. εἰ δ᾽ ἀπιθήσεις
ἔμπαλιν αἰτίζων, μάρτυρα σαυτὸν ἔχοις.

Παλλαδᾶ.

Παίγνιον ἐστὶ τύχης μερόπων βίος, οἰκτρὸν ἀλήτης,
Πλούτου, καὶ πενίης μεσσόθι ῥεμβόμενος.
καὶ τοὺς μὲν, κατάγουσα, πάλιν σφαιρηδὸν ἀείρει.
τοὺς δ᾽ ἀπὸ τῶν νεφελῶν, εἰς ἀΐδην κατάγει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἂν μὴ γελῶμεν τὸν βίον τὸν δραπέτην,
τύχην τε πόρνης ῥεύμασιν κινουμένην,
ὀδύνην ἑαυτοῖς προξενοῦμεν πάντοτε,
ἀναξίους ὁρῶντες εὐτυχεστέρους.

Ἄδηλον.

Ὄλβιον ἀνθρώποισιν ἔχει φάος ἄμβροτος αἰὼν
σῆσιν ὑπ᾽ ἀκνεσίαις εὐγενέτειρα τύχη.

ναύματι γὰρ σῷ πάντα φέρει κλέος ὁππότε, χειρὶ
    δεξιτερῇ παρέχεις αὐχένα θεσπέσιον.
τούτῳ καὶ βασιλῆες ἀμύμονες ἁρμόζονται,
    καὶ λογίων ἀγέλης ἄμβροτοι ἡγεμόνες.

Ἄδηλον.

Ὅταν λογισμοῖς καταμάθω τὰ πράγματα,
καὶ τὰς ἀκέρους τοῦ βίου μεταστροφὰς,
καὶ ῥεῦμ' ἄπιστον τῆς ἀνωμάλου τύχης,
πῶς τοὺς πένητας πλουσίους ἐργάζεται,
καὶ τοὺς ἔχοντας χρημάτων ἀποστερεῖ,
τότε κατ' ἐμαυτὸν τῇ πλάνῃ σκοτούμενος,
μισῶ τὰ πάντα, τῆς ἀδηλίας χάριν.
οἵῳ τρόπῳ γὰρ περιγένωμαι τῆς τύχης,
τῆς ἐξ ἀδήλου τῷ βίῳ φανζουμένης,
πόρνης γυναικὸς τοὺς τρόπους κεκτημένης.

Λουκιανοῦ.

Θεοῦ μὲν ἑκόντος, οὐδεὶς ἀτυχεῖ βροτός.

Ἄδηλον.

Φεῦ τῶν βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι.
οἱ μὲν, γὰρ εὖ πράττουσι. τοῖς δὲ, συμφοραὶ
σκληραὶ πάρεισιν, εὐσεβοῦσι πρὸς θεούς.

Λουκιανοῦ.

Πολλὰ τὸ δαιμόνιον δύναται, κἂν ᾖ παράδοξα.
    τοὺς μικροὺς ἀνάγει, τοὺς μεγάλους κατάγει.
καὶ σοῦ τὴν ὀφρὺν, καὶ τὸν τῦφον καταπαύσει,
    κἂν ποταμὸς χρυσοῦ νάματά σοι παρέχῃ.
οὐ θρύον, οὐ μαλάχην ἄνεμός ποτε, τὰς δὲ μεγίστας
    ἢ δρύας, ἢ πλατάνους οἶδε χαμαὶ κατάγειν.

ΕΙΣ ΥΠΕΡΟΨΙΑΝ. 84.

Ἀδήλου.

Ἤλλακτ' ἐξαπίνης Κορνήλιος, οὐδ' ἐπὶ λιτῷ
 τέρπεται ἡμετέρῳ μουσοχαρεῖ βιότῳ.
κούφης δ' αἰωρεῖται ἀπ' ἐλπίδος. οὐκέτι δ' ἡμεῖς
 οἱ πάρος, ἀλλ' ἑτέρης ἐλπίδος ἐκκρέμαται.
εἴκωμεν ψυχή, πεπαλαίσμεθα. μὴ δὲ βιάζου.
 εἰς ἔδαφος τέχνης κείμεθ' ὑπ' ἀργυρέης.

Παλλαδᾶ.

Ἂν μνήμην ἄνθρωπε λάβῃς, ὁ πατήρ σε τί ποιῶν
 ἔσπειρεν, παύσῃ τῆς μεγαλοφροσύνης.
ἀλλ' ὁ Πλάτων σοι τῦφον ὀνειρώσσων ἐνέφυσεν,
 ἀθάνατόν σε λέγων, καὶ φυτὸν οὐράνιον.
ἐκ πηλοῦ γέγονας. τί φρονεῖς μέγα; τοῦτο μὲν οὕτως
 εἶπ' ἄν τις κοσμῶν πλάσματι σεμνοτέρῳ.
εἰ δὲ λόγον ζητεῖς τὸν ἀληθινόν, ἐξ ἀκολάστου
 λαγνείας γέγονας, καὶ μιαρᾶς ῥανίδος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ηέρα λεπταλέεν μυκτηρόθεν ἀμπνείοντες,
 ζώομεν, ἠελίου λαμπάδα δερκόμενοι,
πάντες, ὅσοι ζῶμεν κατὰ τὸν βίον ὄργανα δ' ἐσμὲν,
 αὔραις ζωογόνοις πνεύματα δεχνύμενοι.
εἰ δέ τις οὖν ὀλίγην παλάμῃ σφίγξειεν ἀϋτμήν,
 ψυχὴν συλήσας, εἰς ἀΐδην κατάγει.
οὕτως οὐδὲν ἐόντες, ἀγηνορίῃ τρεφόμεσθα,
 πνοιῆς ἐξ ὀλίγης ἠέρα βοσκόμενοι.

ΕΙΣ ΦΗΜΗΝ. Τοῦ αὐτοῦ. 85

Εἰ θεὸς ἡ φήμη, κεχολωμένη ἐστὶ καὶ αὐτή,
 ἕλλησι, σφαλεροῖς ἐξαπατῶσα λόγοις.

φήμη δ' ἀντιπαθὴς, ἀναφαίνεται εὐθὺς ἀληθής.
πολλάκι καὶ φήμην ἔφθασεν ἡ ταχυτής.

ΕΙΣ ΦΘΟΝΟΝ

Τοῦ αὐτοῦ.

Ο φθόνος οἰκτιρμοῦ κατὰ Πίνδαρόν ἐστιν ἀμείνων.
οἱ βασκαινόμενοι, λαμπρὸν ἔχουσι βίον.
τοὺς δὲ λίαν ἀτυχεῖς, οἰκτείρομεν. ἀλλά τις εἴην
μήτ' ἄγαν εὐδαίμων, μήτ' ἐλεεινὸς ἐγώ.
ἡ μεσότης γὰρ ἄριστον. ἐπεὶ τὰ μὲν ἄκρα πέφυκε
κινδύνους ἐπάγειν, ἔσχατα δ' ὕβριν ἔχει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ω τῆς μεγίστης τοῦ φθόνου πονηρίας.
τὸν εὐτυχῆ μισεῖ τις, ὃν θεὸς φιλεῖ.
οὕτως ἀνόητοι τῷ φθόνῳ πλανώμεθα.
οὕτως ἑτοίμως μωρίᾳ δουλεύομεν.
ἕλληνές ἐσμεν ἄνδρες ἐσποδωμένοι,
νεκρῶν ἔχοντες ἐλπίδας τεθαμμένας.
ἀνεστράφη γὰρ πάντα νῦν τὰ πράγματα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οταν στυγῇ τις ἄνδρα, τὸν θεὸς φιλεῖ,
οὗτος μεγίστην μωρίαν κατεισάγει.
φανερῶς γὰρ αὐτῷ τῷ θεῷ κορύσσεται,
χόλον μέγιστον ἐκ φθόνου δεδεγμένος.
δεῖ γὰρ φιλεῖν ἐκεῖνον, ὃν θεὸς φιλεῖ.

Αρίστωνος, ἢ Ερμιοδώρου.

Πριομένα κάλλει Γανυμήδεος εἶπέ ποθ' ἥρη,
θυμοβόρου ζήλου κέντρον ἔχουσα νόῳ,
ἄρσεν πῦρ ἔτεκε Τροία Διΐ. τοιγὰρ ἐγὼ πῦρ
πέμψω ἐπὶ Τροίαν πῆμα φέροντα Πάριν.

ἧξε δ' Ἰλιάδαις οὐκ αἰετὸς, ἀλλ' ἐπὶ θοίνας
γῦπες, ὅταν Δαναοὶ σκῦλα φέρωσι πόνων.

Ἄδηλον.

Ὁ φθόνος ἐστὶ κάκιστος, ἔχει δέ τι καλὸν ἐν αὐτῷ·
τήκει γὰρ φθονερῶν ὄμματα, καὶ κραδίην.

Ἄδηλον.

Ὁ φθόνος αὐτὸς ἑαυτὸν ἑοῖς βελέεσι δαμάζει.

ΕΙΣ ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΥΣ. 84

Πλάτωνος. οἱ δὲ,

Ἀντιπάτρου.

Χρυσὸν ἀνὴρ ὁ μὲν εὗρεν, ὃ δ' ὤλεσεν· ὧν ὁ μὲν εὑρὼν,
ῥῖψεν· ὁ δ' οὐχ εὑρὼν, λυγρὸν ἔδησε βρόχον.

Στατυλλίου Φλάκκου.

Χρυσὸν ἀνὴρ εὑρὼν, ἔλιπε βρόχον· αὐτὰρ ὁ χρυσὸν
ὃν λίπεν οὐχ εὑρὼν, ἧψεν ὃν εὗρε βρόχον.

Ἄδηλον.

Τέρπε δανειζόμενος τὴν σὴν φρένα· τοῖς δὲ δανεισταῖς
κάλλιπε τὴν ψῆφον δάκτυλι καμψοδαύῳ.

ΕΙΣ ΦΙΛΙΑΝ. Ἄδηλον. 85

Κισσῷ μὲν Διόνυσος ἀγάλλεται, αἰγίδι δὲ Ζεύς,
οἱ ναέται ξείνοις, ἡ δὲ πόλις ναέταις.

Ἄδηλον.

Θησαυρὸς μέγας ἐστ' ἀγαθὸς φίλος Ἡλιόδωρε,
τῷ καὶ τηρῆσαι τοῦτον ἐπισταμένῳ.

Ἄδηλον.

Μήποτε τὸν παρεόντα παρεὶς φίλον, ἄλλον ἐρεύνα,
δειλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους φιλήμων
δι' Εὐριπίδην.

Εἰ ταῖς ἀληθείαισιν οἱ τεθνηκότες
αἴσθησιν εἶχον ἄνδρες, ὥς φασίν τινες,
ἀπηγξάμην ἄν, ὥστ' ἰδεῖν Εὐριπίδην.

Ἄδηλον.

Γνήσιός εἰμι φίλος. καὶ τὸν φίλον ὡς φίλον οἶδα.
τοὺς δὲ κακοὺς, διόλου πάντας ἀποστρέφομαι.
οὐδένα θωπεύω πρὸς ὑπόκρισιν. οὓς δ' ἄρα τιμῶ,
τούτους ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀγαπῶ.

Ἄδηλον.

Γρᾶμμα μέν ἐσθ' ὁ φίλος πάνυ δύσκολον. εἰσὶ δὲ πολλοί,
καὶ σχεδὸν οἱ πάντες, μέχρι προσηγορίας.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ.

Εἰς ἐμπεδοκλῆν 89.

Ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ γενόμην κοῦρός τε, κόρη τε,
θάμνος τ' οἰωνός τε, καὶ ἐξ ἁλὸς ἔμπυρος ἰχθύς.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὦ φίλοι, οἳ μέγα ἄστυ κατὰ ξανθοῦ ἀκράγαντος
ναίετ' ἀν' ἄκρα πόλιος, ἀγαθῶν μελεδήμονες ἔργων,
χαίρετ'. ἐγὼ δ' ὔμμιν θεὸς ἄμβροτος, οὐκ ἔτι θνητὸς,
πωλεῦμαι μετὰ πᾶσι τετιμένος ὥσπερ ἔοικε,
ταινίαις τε περίστεπτος, στέφεσίν τε, θαλείαις.

Εἰς τὸ ἐγχειρίδιον.

Μῆτιν Ἐπικτήτοιο τεῷ ἐνὶ κάτθεο θυμῷ.
ὄφρα κεν εἰσαφίκοιο καὶ οὐρανίους κενεῶνας,
ψυχὴν ὑψικέλευθον ἐλαφρίζων ἀπὸ γαίης.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ὅς κεν Ἐπικτήτοιο σοφὴν τελέσειε μενοινήν,
μειδιάει, βιότοιο γαληνιόων ἐνὶ πόντῳ,
καὶ μετὰ ναυτιλίην βιοτήσιον εἰσαφικάνει,
οὐρανίην ἀψῖδα, καὶ ἀστερίην περιωπήν.

Εἰς Μαρῖνον.

Καὶ τόδε σῆς ζαθέης κεφαλῆς περιώσιον ἔργον
Πρόκλε μάκαρ, πάντων βρέτας ἔμπνοον, ὅττι Μαρῖνον
ἀθανάτων, μερόπεσσι βοηθόον εὐσεβίῃσιν,
ἀντὶ τεῆς ἱερῆς κεφαλῆς ψυχοσσόον ἄλκαρ
κάλλιπες, ὃς βιοτὴν θεοπρεπέα σεῖο λιγαίνων,
γράψε τάδ' ἐσσομένοις μνημήϊα σῶν ἀρετάων.

Εἰς Πλάτωνα.

Ἄδηλον.

Ἀτθίδος εὐγλώσσου στόμα φέρτατον, οὗ σέο μεῖζον
φθέγμα πανελλήνων πᾶσα κέκευθε πόλις.
πρῶτος δ' εἴστε θεὸν, καὶ ἐς οὐρανὸν ὄμμα τανύσσας
θεῖε Πλάτων ἤθη, καὶ βίον ἠυγάσαο,
σωκρατικῷ σάμιον κεράσας κριτῆρι φρόνημα,
κάλλιστον σεμνῆς σῆμα διχοστασίης.

Ἀποφθέγματα τῶν
ἑπτὰ σοφῶν.

Ἑπτὰ σοφῶν ἐρέω κατ' ἔπος πόλιν, οὔνομα, φωνήν.
μέτρον μὲν Κλεόβουλος ὁ λίνδιος εἶπεν ἄριστον.
Χίλων δ' ἐν κοίλῃ λακεδαίμονι, γνῶθι, σεαυτόν.
ὃς δὲ κόρινθον ἔναιε, χόλου κρατέειν Περίανδρος.
Πιττακὸς οὐδὲν ἄγαν. ὃς ἔην γένος ἐκ μιτυλίνης.
τέρμα δ' ὁρᾶν βιότοιο, Σόλων, ἱραῖς ἐν ἀθήναις.
τοὺς πλέονας κακίους δὲ, Βίας ἀπέφηνε πριηνεύς.
ἐγγύην φεύγειν δὲ, Θαλῆς μιλήσιος ηὔδα.

Ἰουλιανοῦ βασιλέως εἰς
τὸ ὄργανον.

Ἀλλοίην ὁρόω δονάκων φύσιν· ἦπου ἀπ' ἄλλης
χαλκείης τάχα μᾶλλον ἀνεβλάστησαν ἀρούρης,
ἄγριοι, οὐδ' ἀνέμοισιν ὑφ' ἡμετέροις δονέονται,
ἀλλ' ὑπὸ ταυρείης προθορὼν σπήλυγγος ἀήτης,
νέρθεν ἐϋτρήτων καλάμων ὑπὸ ῥίζαν ὁδεύει.
καί τις ἀνὴρ ἀγέρωχος ἔχων θοὰ δάκτυλα χειρὸς,
ἵσταται ἀμφαφόων κανόνας συμφράδμονας αὐλῶν.
οἱ δ' ἁπαλὸν σκιρτῶντες, ἀποθλίβουσιν ἀοιδήν.

Ἀδηλα.

Τῇ τῶν λόγων σου κογχύλῃ Πορφύριε,
βάπτεις τὰ χείλη, καὶ πλάζεις τὰς φρένας.

Ἡ φύσις ἐξεῦρεν φιλίης θεσμοὺς ἀγαπῶσα,
τῶν ἀποδημούντων ὄργανα σαωτυχίης,
τὸν κάλαμον, χάρτην, τὸ μέλαν, τὰ χαράγματα χειρὸς,
σύμβολα τῆς ψυχῆς τηλόθεν ἀχνυμένης.

Εἰς ἡράκλειτον.

Μὴ ταχὺς ἡρακλείτου ἐπ' ὀμφαλὸν εἴλυε βίβλον
τοὐφεσίου. μάλα τοι δύσβατος ἀτραπιτός.
ὄρφνη, καὶ σκότος ἐστὶν ἀλάμπετον. ἢν δέ σε μύστης
εἰσαγάγῃ, φανεροῦ λαμπρότερ' ἠελίου.

Εἰς Πυθαγόραν

Ἡνίκα Πυθαγόρης τὸ περικλεὲς εὕρατο γράμμα
κεῖν', ἐφ' ὅτῳ κλεινὴν ἤγαγε βουθυσίην,
δή τότε μιν στυφελιζομένου σκύλακος παριόντα
φασὶν ἐποικτεῖραι, καὶ τόδε φάσθαι ἔπος,
παῦσαι μηδὲ ῥάπιζ', ἐπεὶ ἢ φίλου ἀνέρος ἐστὶ
ψυχὴ, τὴν ἔγνων, φθεγξαμένης ἀΐων.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΙΑΝ.

Αλφειοῦ. 87

Κιμερίαις νιφάδεσσι παλυνομένα τιθὰς ὄρνις,
τέκνοις ἀεναίως ἀμφέχεε πτέρυγας,
μέσφα μιν οὐράνιον κρύος ὤλεσεν. ἡ γὰρ ἔμεινεν
αἰθέρος οὐρανίων ἀντίπαλος νεφέων.
πρόκνη, καὶ Μήδεια, κατ' ἄϊδος αἰδέσθητε
μητέρες ὀρνίθων ἔργα διδασκόμεναι.

Αδηλον.

Εκ πυρὸς ἰλιακοῦ, δοράτων μέσον ἥρπασεν ἥρως
Αἰνείας, ὅσιον παιδὶ βάρος πατέρα.
κλαγε δ' ἀργείοις μὴ ψαύετε. μικρὸν γὰρ ἄρη
κέρδος ὁ γηραλέος. τῷ δὲ φέροντι, μέγα.

Αρχίου.

Οὐ τόσον ἀθάμας ἐπεμήνατο παιδὶ Λεάρχῳ,
ὅσσον ὁ Μηδείης θυμὸς ἐτεκνοφόνει,
ζῆλος ἐπεὶ μανίης μεῖζον κακόν. εἰ δὲ φοναῖοι
μήτηρ, ὧντίνι νῦν πίστις ἔτ' ἐστὶ τέκνων;

Τοῦ αὐτοῦ.

Αἶαν ὅλην, νήσους τε διιπταμένη σὺ χελιδών,
μηδείης γραπτῇ πυκτίδι νοσσοφορεῖς.
ελπῃ δ' ὀρταλίχων πίστιν σέο τήνδε φυλάξειν
κολχίδα, μὴ δ' ἰδίων φεισαμένην τεκέων.

Μενεκράτους σμυρναίου.

Γαισὶν ἐπὶ προτέροις ἤδη τρίτον ἐν πυρὶ μήτηρ
θεῖσα, καὶ ἀπλήστῳ δαίμονι μεμφομένη,
τέτρατον ἄλγος ἔτικτε, καὶ οὐκ ἀνέμεινεν ἀδήλους
ἐλπίδας, ἐν δὲ πυρὶ ζωὸν ἔθηκε βρέφος,
οὐ θρέψω λέξασα. τί γὰρ πλέον ἄϊδι μασοὶ
κάμνετε; κερδήσω πένθος ἀμοχθότερον.

Ἀντιπάτρου θεσσαλονικέως.

Παιδὸς ἀφ' ὑψηλῶν κρημνῶν, ὑπὲρ ἄκρα μέτωπα
κύπτοντος, μοῖραν νηπιάχοις ἄφοβον,
μήτηρ ἐξόπιθεν μαζῷ μετέστρεψε νόημα.
δὶς δὲ τέκνῳ ζωὴν ἐγκεχάρ·στο γάλα.

ΕΙΣ ΦΡΟΝΗΣΙΝ. 91

Λουκιανοῦ.

Ἡ βραδύπους βουλή, μέγ' ἀμείνων· ἡ δὲ ταχεῖα,
αἰὲν ἐφελκομένην τὴν μετάνοιαν ἔχει.

Ἄδηλον.

Εἰς σὲ καὶ ἀψευδὴς ἐξύσατο βίβλος Ὁμήρου.
ὁπλοτέρων ἐνέπουσα μετήορα δήνεα φωτῶν.

ΕΙΣ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ. 92

Μιμνέρμου.

Τὴν σαυτοῦ φρένα τέρπε. δυσηλεγέων δὲ πολιτῶν
ἄλλος τίς σε κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἐρεῖ.

Παλλαδᾶ.

Εἰ τὸ μέλειν δύναταί τι, μερίμνα, καὶ μελέτω σοι.
εἰ δὲ μέλει περὶ σοῦ δαίμονι, σοὶ τί μέλει;
οὔτε μεριμνήσεις δίχα δαίμονος, οὔτ' ἀμελήσεις.
ἀλλ' ἵνα σοί τι μέλῃ, δαίμονι τοῦτο μέλει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τίπτε μάτην ἄνθρωπε πονεῖς, καὶ πάντα ταράσσεις,
κλήρῳ δουλεύων τῷ κατὰ τὴν γένεσιν;
τούτῳ σαυτὸν ἄφες. τῷ δαίμονι μὴ φιλονείκει.
σὴν δὲ τύχην στέργων, ἡσυχίην ἀγάπα.
μᾶλλον ἐπ' εὐφροσύνην δὲ βιάζεο, καὶ παρὰ μοίρην
εἰ δυνατὸν ψυχὴν τερπομένην μετάγειν.

ΕΙΣ ΧΡΟΝΟΝ. 93

Πλάτωνος.

Αἰὼν πάντα φέρει· δολιχὸς χρόνος οἶδεν ἀμείβειν,
οὔνομα, καὶ μορφὴν, καὶ φύσιν, ἠδὲ τύχην.

Ἄδηλον.

Ἀργαλέως φέρεται πολιὸς χρόνος, ἀλλὰ παρέρπων,
καὶ φωνὰς κλέπτει φθεγγομένων μερόπων.
καὶ μὴ φαινόμενος, τοὺς φαινομένους ἀφανίζει.
καὶ μὴ φαινομένους, εἰς φανερὸν προφέρει.
ὦ ζωῆς ἀόριστος ἐν ἀνθρώποισι τελευτὴ,
ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ ἀεὶ πρὸς ζόφον ἐρχομένων.
μηκέτι κληρονόμους ὀνομάζετε φέγγος ὁρῶντας,
τοὺς δ' ἀποθνήσκοντας, κληρονόμους λέγετε.
οἱ νῦν κληρονόμοι νέκυες, μέγα κέρδος ἔχουσι,
τὴν ἀναχώρησιν τοῦ μ γεροῦ βιότου.
τὴν πόλιν οἱ νέκυες πρότερον ζῶσαν κατέλειψαν,
ἡμεῖς δὲ ζῶντες, τὴν πόλιν ἐκφέρομεν.

Παλλαδᾶ.

Νυκτὸς ἀπερχομένης γεννώμεθα, ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ,
τοῦ προτέρου βιότου μηδὲν ἔχοντες ἔτι,
ἀλλοτριωθέντες τῆς ἐχθεσινῆς διαγωγῆς,
τοῦ λοιποῦ δὲ βίου σήμερον ἀρχόμενοι.
μὴ τοίνυν λέγε σαυτὸν ἐτῶν πρεσβῦτα περισσῶν·
τῶν γὰρ ἀπελθόντων, σήμερον οὐ μετέχεις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὦ τῆς βραχείας ἡδονῆς τῆς τοῦ βίου.
τὴν ὀξύτητα τοῦ χρόνου πενθήσατε·
ἡμεῖς καθεζόμεσθα, καὶ κοιμώμεθα,
μοχθοῦντες, ἢ τρυφῶντες· ὁ δὲ χρό ος, τρέχει.

στρέχει καθ' ἡμῶν τῶν ταλαιπώρων βροτῶν,
φέρων ἑκάστου τῷ βίῳ καταστροφήν.

Ἄδηλα.

Τὴν πρότερον θυμέλην μήτ' ἔμβλεπε, μήτε παρέλθῃς.
νῦν ἄπαγε δραχμῆς εἰς κολοκορδόκολα.
καὶ σῦκον δραχμῆς ἐγγίγνεται. ἢν δ' ἀναμείνῃς,
χίλια. τοῖς πτωχοῖς ὁ χρόνος ἐστὶ θεός.

Τῆς ὥρας ἀπόλαυε. παρακμάζει ταχὺ πάντα.
ἓν θέρος, ἐξ ἐρίφου στριχὺν ἔθηκε τράγον.

Τὸ ῥόδον ἀκμάζει, βαιὸν χρόνον, ἢν δὲ παρέλθῃ,
ζητῶν εὑρήσεις οὐ ῥόδον, ἀλλὰ βάτον.

Ἄδηλον.

Ἓξ ὧραι μόχθοις ἱκανώταται. αἱ δὲ μετ' αὐτάς,
γράμμασι δεικνύμεναι, ζῆθι λέγουσι βροτοῖς.

Φησί, δεῖ μέχρι τῆς ἕκτης ὥρας τῆς ἡμέρας ἐργάζεσθαι. μετὰ δὲ ταύτην, ἐπ' ἄριστον ἔρχεσθαι. τοῦτο δέ φησι δηλοῖ καὶ τὸ ὡρολόγιον. τὰ γὰρ μετὰ ἕκτην σημεῖα, τουτέστι τὸ τῆς ἑβδόμης, τὸ ζ, καὶ τῆς ὀγδόης, τὸ η, καὶ τῆς ἐννάτης, τὸ θ, καὶ τῆς δεκάτης τὸ ι, κατὰ συλλαβὰς συναπτόμενα, ζῆθι δίδωσιν ἀναγινώσκειν. τουτέστι, προτρέπεται φαγεῖν, ἵνα ζῆν ἔχῃς.

Μῆνες αἰγυπτίων.

Σεπτέβριος.

Πρῶτος Θὼθ ἐδάη δρεπάνην ἐπὶ βότρυν ἐγείρειν.
ἰχθυβόλοισι Φαωφὶ φέρει πανδήμιον ἄγρην.

πληϊάδων φαίνουσαν ἀθὺρ τεκμαίρεται ὥρην.
Χοιὰκ, σπειρομένων σταχύων δείκνυσι γενέθλην,
Τυβὶ δὲ, πορφύρεον βουληφόρον εἷμα τιταίνει.
σημαίνει πλωτῆρσι μεχεὶρ πλόον ἀμφιπολεύειν.
ἄρεος ὁπλαφέρον φαμενὼθ δείκνυσι μαχηταῖς.
εἰαρινῶν φαρμουθὶ ῥόδων πρωτάγγελός ἐστι.
λήϊα δ' αὖ ἀνθεῦντα Παχὼν δρεπάνοισι φυλάσσει.
εὐκάρπου δὲ Παϋνὶ προάγγελός ἐστιν ὀπώρης,
καὶ σταφυλὴν κατέχων εὐάμπελός ἐστιν ἐπιφί.
καὶ Μεσορὶ, νείλοιο φέρει φυσίζοον ὕδωρ.

Μῆνες ῥωμαίων. Ἰανουάριος.

Ἐξ ἐμέθεν λυκάβαντος ὑπ' ἠελίοιο θύρετρα
αὐσονίοις ὕπατος δέρχεται ἠέλιος.
Αὐτὰ ἐγὼ θχμινῆς γαίην νιφάδεσσι διαίνω,
τεύχων εἰαρινῆς ἔγκυον ἀγλαΐης.
Ἄρχετ' ἄρης ἀπ' ἐμοῖο, καὶ ἄνθεα, καὶ γλάγος ἤδη.
ἴση δ' εἰκοστῷ ἤματι νὺξ τελέθει.
Ἐντῶοι τῆμος δὲ φυτοσκάφος ἔρνεα τάμνων,
ῥίζῃ ἐπ' ἀκροτάτῃ ἥμβον ἀκρέμονα.
Οἴγεται ἄρτι θάλασσα, ἐφοπλίζοιτε δὲ νῆας
ὥριον ἀκλύστων ἐκτὸς ἄγειν λιμένων.
Μεσάτιος ῥόδου εἰμὶ, καὶ ἀργεννοῖο κρίνοιο,
καὶ ξανθῆς κράσου βρίθομαι ἀκρέμοσιν.
Καρκίνον ἠέλιος μετανείσεται. ἀστάχυας δὲ
καρφαλέους κείρει γειοπόνος δρεπάνῃ.
Κρίνω ἐγὼ πυρρὸν, καὶ ἀχυρμιάς. ἐν δὲ λέοντι,
ἀβρεκέα τελέθει χεύματα νηϊάδων.
Βρίθω ἐγὼ σταφυλῇ, βρίθω δ' ἐπὶ πάσῃ ὀπώρῃ.
αὖθις δ' ἰσοπαλὴς γίγνεται ἤματι νύξ.

Τίς δέ κ' ἐμεῖο πέλει γλυκερώτερος, ὃς μέθυ ληνῷ
ἡδὺ ἐπικρατάγω, Βάκχον ἀπ' οἰνοπέδου;
Εἴ κι Ἀθηναίης πέλει ἔρνεα, ὥριον ἤδη
καρπὸν ἀποθλίβειν, μνῆστιν ἔχειν καμάτων,
Γαύσασθαι νέου κέλομαι· γλαγόωντι γὰρ ἤδη,
σπέρματι ῥιγεδανὴ πηγυλὶς ἀντιάσει.

Εἰς τοὺς αὔχυς.

Ἰανουάριος.

Μὴν ὑπάτων πρῶτος· ὁ δὲ δεύτερος, αὔλακα τέμνει·
ὁ τρίτος, αὐσονίων γενεὴν ἐπὶ μῶλον ἐγείρει.
τέτρατος, ἀγγέλλει ῥοδοδάκτυλος εἴαρος ὥρην·
εἰμὶ ῥόδων γενέτης, καὶ ἐγὼ κρίνα λευκὰ κομίζω.
οὗτος ἀμαλοδέτης· τὰ δ' ἐμὰ πτερὰ, νεῖλον ἐγείρει·
οὗτος δ' ἀρισταφύλῳ πεφιλημένος ἔπλετο Βάκχῳ,
τεύχω δ' οἶνον ἐγὼ μελιηδέα, χάρμα βροτοῖσι·
δαῖτα φέρω χαρίεσσαν ὅτ' οὔνομα φωτὸς ἑκάστου·
φορμίζειν δεδάηκα, καὶ ὑπνώοντας ἐγείρειν.

Εἰς τὸ Ἔαρ.

Χείματος ἠνεμόεντος ἀπ' αἰθέρος οἰχομένοιο,
πορφυρέη μείδησε φερανθέος εἴαρος ὥρη·
γαῖα δὲ κυανέη χλοερὴν ἐστέψατο ποίην,
καὶ φυτὰ θηλήσαντα, νέοις ἐκόμισε πετήλοις·
οἱ δ' ἁπαλὴν πίνοντες ἀεξιφύτου δρόσον ἠοῦς·
λειμῶνες, γελόωσιν, ἀνοιγομένοιο ῥόδοιο.
χαίρει καὶ σύριγγι νομεὺς ἐν ὄρεσσι λιγαίνων
καὶ πολιοῖς ἐρίφοις ἐπιτέρπεται αἰπόλος αἰγῶν·
ἤδη δὲ πλώουσιν ἐπ' εὐρέα κύματα ναῦται,
πνοιῇ ἀπημάντῳ ζεφύρου λίνα κολπώσαντες·
ἤδη δ' εὐάζουσι φερεσταφύλῳ Διονύσῳ.

ἄνθεϊ βοτρυόεντος ἐρεψάμενοι τρίχα κισσοῦ.
ἔργα δὲ τεχνήεντα βοηγενέεσι μελίσσαις
καλὰ μέλει, καὶ σίμβλῳ ἐφήμεναι ἐργάζονται
λευκὰ πολυτρήτοιο νεόρρυτα κάλλεα κηροῦ.
πάντῃ δ' ὀρνίθων γενεὴ λιγύφωνος ἀείδει.
ἀλκυόνες περὶ κῦμα, χελιδόνες ἀμφὶ μέλαθρα,
κύκνος ἐπ' ὄχθαισιν ποταμοῦ, καὶ ὑπ' ἄλσος ἀηδών.
εἰ δὲ φυτῶν χαίρουσι κόμαι, καὶ γαῖα τέθηλε,
συρίζει δὲ νομεὺς, καὶ τέρπεται εὔκολα μῆλα.
καὶ ναῦται πλώουσι, Διώνυσος δὲ χορεύει,
καὶ μέλπει πετεηνὰ, καὶ ὠδίνουσι μέλισσαι,
πῶς οὐ χρὴ καὶ ἀοιδὸν ἐν εἴαρι καλὸν ἀεῖσαι,

Θέωνος μονόστιχον εἰς τὰς
ἑβδομάδας.

Ζεύς. ἄρης. παφίη. μήνη. κρόνος. ἥλιος. ἑρμῆς.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Ἐν τῷ παρόντι δευτέρῳ τμήματι σκωπτικῷ ὄντι, περιέχεται κεφάλαια τάδε. εἰς

ΕΙΣ ΑΓΟΝΙΣΤΑΣ. ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ. Ι

ȣ ΤΟΣ ὁ νῦν βέλτιστος ὀλυμπικὸς,
εἶχε τὸ πρόσθεν,
ῥῖνα, γένειον, ὀφρὺν, ὠτάρια, βλέφαρα.
εἶτ' ἀπογραψάμενος πύκτης, ἀπώλεκε πάντα,
ὥστ' ἐκ τῶν πατρικῶν μὴ δὲ λαβεῖν τὸ μέρος.
εἰκόνιον γὰρ ἀδελφὸς ἔχων, προενήνοχεν αὐτός.
καὶ κέκριτ' ἀλλότριος μηδὲν ὅμοιον ἔχων,

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰκοσέτους σωθέντος ὀδυσσέος εἰς τὰ πατρῷα,
ἔγνω τὴν μορφὴν ἄργος ἰδὼν ὁ κύων.
ἀλλὰ σὺ πυκτεύσας Στρατοφῶν ἐπὶ τέσσαρας ὥρας,
οὐ κυσὶν ἄγνωστος, τῇ δὲ πόλει γέγονας.
ἢν ἐθέλῃς δὲ πρόσωπον ἰδεῖν εἰς ἔσοπτρα σεαυτοῦ,
οὐκ εἰμὶ Στρατοφῶν αὐτὸς ἐρεῖς ὀμόσας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κόσκινον ἡ κεφαλή σου ἀπολλόφανες γεγένηται,
ἢ τῶν σιτοκόπων βυβλαρίων τὰ κάτω.
ὄντως μυρμήκων τρυπύματα λοξὰ, καὶ ὀρθὰ,
γράμματα τῶν λυρικῶν λύδια, καὶ φρύγια.
πλὴν ἀφόβως πύκτευε. καὶ ἢν τρωθῇς γὰρ ἄνωθεν,
ταῦθ' ὅσ' ἔχεις, ἕξεις. πλείονα δ' οὐ δύνασαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πύκτης ὢν κατέλυσε Κλεόμβροτος. εἶτα γαμήσας,
ἔνδον ἔχει πληγῶν ἴσθμια, καὶ νέμεα,
γραῦν μαχίμην τύπτουσαν ὀλύμπια. καὶ παρ' ἑαυτῷ
μᾶλλον ἰδεῖν φρίσσων, ἢ ποτὲ τὸ στάδιον.

ἂν γὰρ ἀναπνεύσῃ, φέρεται τὰς πανὺς ἀγῶνος
πληγὰς ὡς ἄποδος. κἂν ἄποδος φέρεται.

Νικάρχου.

Πέντε μετ' ἄλλων χάρμος ἐν ἀρκαδίᾳ δολιχεύων,
θαῦμα μὲν, ἀλλ' ὄντως ἕβδομος ἐξέπεσεν.
ἐξ ὄντων, τάχ' ἐρεῖς πῶς ἕβδομος. εἷς φίλος αὐτοῦ.
θάρσει Χάρμι λέγων, ἦλθεν ἐν ἱματίῳ.
ἕβδομος οὖν οὕτω παραγίνεται. εἰ δ' ἔτι πέντε
εἶχε φίλους, ἦλθ' ἂν Ζώϊλε, δωδέκατος.

Λουκιλλίου.

Τὸν σταδίην πρώην ἐρασίστρατον ἡ μεγάλη γῆ,
πάντων σειομένων, οὐκ ἐσάλευσε μόνον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὔτε τάχιον ἐμοῦ τις ἐν ἀντιπάλοισιν ἔπινεν,
οὔτε βράδιον ὅλως ἔδραμε τὸ στάδιον.
δίσκῳ μὲν γὰρ ὅλως οὐδ' ἤγγυσα, τοὺς δὲ πόδας μου
ἐξᾶραι πηδῶν, ἴσχυον οὐδέποτε.
κυλλὸς δ' ἠκόντιζεν ἀμείνονα. πέντε δ' ἀπ' ἄθλων,
πρῶτος ἐκηρύχθην πεντεβιαζόμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Νύκτα μέσην ἐποίησε τρέχων ποτὲ Μάρκος ὁπλίτης,
ὥστ' ἀποκλεισθῆναι πάντοθεν τὸ στάδιον.
οἱ γὰρ δημόσιοι, κεῖσθαί τινα πάντες ἔδοξαν
ὁπλίτην τιμῆς εἵνεκα τῶν λιθίνων.
καὶ τί γὰρ εἰς ὥρας ἠνοίγετο, καὶ τότε Μάρκος,
ἦλθε προσελλείπων τῷ σταδίῳ δίπλεθρον.

Αδηλον.

Τὸ στάδιον Περικλῆς εἴτ' ἔδραμεν, εἴτ' ἐκάθητο,
οὐδεὶς οἶδεν ὅλως, δαιμόνιος βραδυτής.
ὁ ψόφος ἦν ὕσπληγγος ἐν οὔασι, καὶ στεφανοῦται
ἄλλος. καὶ Περικλῆς δάκτυλον οὐ προέβη.

Λουκιλλίου.

Τῷ Πίσης μεδέοντι τὸ κρανίον Αὖλος ὁ πύκτης,
 ἓν καθ' ἓν ἀθροίσας, ὀστέον ἀντίθεται.
σωθεὶς δ' ἐκ νεμέας Ζεῦ δέσποτα, σοὶ τάχα θήσει
 καὶ τοὺς ἀστραγάλους τοὺς ἔτι λειπομένους.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰς ἱερὸν ποτ' ἀγῶνα Μίλων μόνος ἦλθ' ὁ παλαιστής.
 τὸν δ' εὐθὺς στεφανοῦν ἀθλοθέτης ἐκάλει.
προσβαίνων δ' ὤλισθεν ἐπ' ἰσχίον. οἱ δ' ἐβόησαν
 τοῦτον μὴ στεφανοῦν, εἰ μόνος ὢν ἔπεσεν.
ἀνστὰς δ' ἐν μέσσοισιν ἀνέκραγεν, οὐχὶ τρί' ἐστίν,
 ἓν κεῖμαι, λοιπὸν τἆλλα μέ τις βαλέτω.

Λουκιανοῦ.

Εἰ ταχὺς εἰς τὸ φαγεῖν, καὶ πρὸς δρόμον ἀμβλὺς ὑπάρχεις
 τοῖς ποσί σου τρῶγε, καὶ τρέχε τῷ στόματι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οἱ συναγωνισταὶ τὸν πυγμάχον ἐνθάδ' ἔθηκαν
 ἆπιν. οὐδένα γὰρ πώποτ' ἐτραυμάτισεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πᾶσαν ὅσην ἕλληνες ἀγωνοθετοῦσιν ἅμιλλαν
 πυγμῆς, ἀνδρολέως πᾶσαν ἀγωνισάμην.
ἔσχον δ' ἐν πίσῃ μὲν, ἓν ὠτίον, ἐν δὲ πλαταιαῖς,
 ἓν βλέφαρον. πυθοῖ δ', ἄπνοος ἐκφερόμαν.
Δαμοτέλης δ' ὁ πατὴρ ἐκορύσσετο σὺν πολιήταις
 ἆραί μ' ἐκ σταδίων ἢ νεκρὸν, ἢ κολοβόν.

ΕΙΣ ΑΔΥΝΑΤΟΝ.

Τοῦ αὐτοῦ. 2

Εἰς τί μάτην νίπτεις δέμας ἰνδικόν; ἴσχεο τέχνης.
 οὐ δύναται δνοφερὴν νύκτα καθηλιάσαι.

ΕΙΣ ΑΝΟΗΤΟΥΣ. 3

Ἀντιόχου εἰς ἀπαίδευτον ἐπιδει-
ξάμενον.

Βήσσα εἰ φρένας εἶχεν, ἀπήγχετο· νῦν δ' ὑπ' ἀνοίας,
καὶ ζῇ, καὶ πλουτοῖ, καὶ μετὰ τὴν πάροδον.

Ἄδηλα.

Ἐν πᾶσιν μεθύουσιν Ἀκίνδυνος ἤθελε νήφειν,
τοὔνεκα καὶ μεθύειν αὐτὸς ἔδοξε μόνος.

Ἄλλο.

Ἔσβεσε τὸν λύχνον μωρὸς, ψυλλῶν ὑπὸ πολλῶν
δακνόμενος, λέξας οὐκ ἔτι με βλέπετε.

Παλλαδᾶ.

Πάντες μὲν δειλοὶ, καὶ ἀλαζόνες εἰσί· καὶ ἔτι
ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἄλλο πέφυκε πάθος.
ἀλλ' ὁ λογισμὸν ἔχων τῷ πλησίον οὐκ ἀναφαίνει,
ἔνδον ἀποκρύπτων τῇ συνέσει τὸ πάθος.
σῆς δὲ θύρα ψυχῆς ἀναπέπταται· οὐδένα λήθεις
οὔτε καταπλήσσων, οὔτε θρασυνόμενος.

Ἀββιανοῦ.

Κύλλος, καὶ λαῦρος, δύο θεσσαλοὶ ἐγχεσίμωροι.
κύλλος δ' ἐκ τούτων, ἐγχεσιμωρότερος.

Ἄδηλον.

Ἢν εἰσίδῃς κεφαλὴν μαδαρὰν, καὶ στέρνα, καὶ ὤμους,
μηδὲν ἐρωτήσῃς· μωρὸν ὁρᾷν φαλακρόν.

ΕΙΣ ΑΡΠΑΓΑΣ. 4

Αὐτομέδοντος.

Δέξαι φοῖβε τὸ δεῖπνον ὅ, σοι φέρω· ἥν τις ἐάσῃ,
δέξομαι. εἶτα φοβῇ καὶ σύ κε λητοΐδη

οὐδ' ἐν χ' τῶν ἄλλων, πλὴν ἀῤῥίου. οὗτος ἔχει γὰρ
ἅρπαγος ἰκτίνου χεῖρα κρατιοτέρην.
ἀκνίαου βωμοῖο νεωκόρος. ἣν τελέσῃ δὲ
τὴν πομπὴν, ἄρας ᾤχεθ' ἅπαντα πάλιν.
ἐν Διὸς ἀμφροσίῃ, πολλὴ χάρις. εἷς γὰρ ἂν ὑμέων
ἤμην, εἰ λιμοῦ καὶ θεὸς ᾐσθάνετο;

ΕΙΣ ΑΣΕΛΓΕΙΣ. Λουκιλλίου. ϛ

Τὸν φιλόπαιδα Κρατιππον ἀκούσατε· θαῦμα γὰρ ὑμῖν,
καινὸν ἀπαγγέλλω. πλὴν μεγάλαι νεμέσεις.
τὸν φιλόπαιδα Κράτιππον ἀνού ομεν ἄλλο γένος. τίς
τῶν ἑτεροζήλων ἤλπισα τοῦτ' ἂν ἐγὼ;
ἤλπισα τοῦτο Κράτιππε, μανήσομαι, εἰ λύκος εἶναι
πᾶσι λέγων, ἐφάνης ἐξαπίνης ἔριφος.

Ἀδηλον.

Ἀνέρας ἠρνήσαντο, καὶ οὐκ ἐγένοντο γυναῖκες,
οὔτ' ἄνδρες γεγάασιν, ἐπεὶ πάθον ἔργα γυναικῶν,
οὐ δὲ γυναῖκες ἔασιν, ἐπεὶ φύσιν ἔλλαχον ἀνδρῶν.
ἀνέρες εἰσὶ γυναιξὶ, καὶ ἀνδράσιν εἰσὶ γυναῖκες.

Ἀντιπάτρου.

Ἑστηκὸς τὸ Κίμωνος ἰδὼν πέος, εἶφ' ὁ Πρίηπος
οἴμοι, ὑπὸ θνητοῦ λείπομαι ἀθάνατος.

Στράτωνος.

Ἡ κλίνη πάσχοντας ἔχει δύο, καὶ δύο δρῶντας.
οὓς σὺ δοκεῖς πάντως τέσσαρας, εἰσὶ δὲ τρεῖς.
ἢν δὲ πύθῃ πῶς τοῦτο, τὸν ἐν μέσσῳ δὶς ἀρίθμει,
κοινὰ πρὸς ἀμφοτέρους ἔργα σαλευόμενον.

Ἀδηλον.

Εἰρήνη πάντεσσιν ἐπίσκοπος εἶπεν ἐπελθών.
πῶς δύναται πᾶσιν, ἣν μόνος ἔνδον ἔχει;

Ἄδηλα.

Φαύλων τὴν ὑπόνοιαν ἀφολλοφανὴς ἐγάμησεν,
καὶ διὰ τῆς ἀγορᾶς νυμφίος ἦλθε μέσης,
αὔριον εὐθὺ λέγων ἕξω τέκνον· εἶτα προῆλθεν
αὔριον ἀντὶ τέκνου, τὴν ὑπόνοιαν ἔχων.

Ἀλφειοῦ στόμα φεῦγε· φιλεῖ κόλπους Ἀρεθούσης,
πρηνὴς ἐμπίπτων ἁλμυρὸν ἐς πέλαγος.

Οὐχ ὅτι τὸν κάλαμον λείχεις διὰ τοῦτό σε μισῶ,
ἀλλ' ὅτι τοῦτο ποεῖς, καὶ δίχα τοῦ καλάμου.

Χείλων, καὶ λείχων, ἴσα γράμματα ἐστί δὲ τοῦτο;
λείχει γὰρ Χείλων κἂν ἴσα, κἂν ἄνισα.

Υἱὸς Πατρικίου μάλα κόσμιον, ὃς διὰ Κύπριν
οὐχ ὁσίην, ἑτάρους πάντας ἀποστρέφεται.

Ἂν μετ' ἀλεξάνδρειαν ἐς ἀντιόχειαν ἀπέλθῃς,
καὶ μετὰ τὴν συρίην ἰταλίης ἐπιβῇς,
τῶν δυνατῶν οὐδείς σε γαμήσει· τοῦτο γὰρ αἰεὶ
οἰομένη, πηδᾷς εἰς πόλιν ἐκ πόλεως.

ΕΙΣ ΑΣΤΡΟΛΟΓΟΥΣ.

Λουκιλλίου. 6

Τῷ πατρί μου τὸν ἀδελφὸν οἱ ἀστρολόγοι μακρόγηρων
πάντες ἐμαντεύσανθ' ὡς ἀφ' ἑνὸς στόματος.
ἀλλ' Ἑρμοκλείδης, αὐτὸν μόνος εἶπε πρόμοιρον;
εἶπε δ' ὅτ' αὐτὸν ἔσω νεκρὸν ἐκοπτόμεθα.

τοῦ αὐτοῦ.

πάντες ὅσοι τὸν ἄρη, καὶ τὸν Κρόνον ὡροθετοῦσιν,
ἄξιοί εἰσι τυχεῖν πάντες ἑνὸς τυπάνου.
ὄψομαι οὐ μακρὰν αὐτοὺς τυχὸν εἰδότας ὄντως,
καὶ τί ποιεῖ ταῦρος, καὶ τί λέων δύναται.

τοῦ αὐτοῦ.

Εἶπεν ἐληλυθέναι τὸ πεπρωμένον αὐτῷ· ἑαυτοῦ
τὴν γένεσιν διαθεὶς, Αὖλος ὁ ἀστρολόγος,
καὶ ζήσειν ὥρας ἔτι τέσσαρας· ὡς δὲ παρῆλθεν
ἡ πέμπτη, καὶ ζῆν εἰδότα μηδὲν ἔδει,
αἰσχυνθεὶς, πετόσιριν ἀπήγξατο· καὶ μετέωρος
θνήσκει μὲν, θνήσκει δ' οὐδὲν ἐπιστάμενος.

τοῦ αὐτοῦ.

πρὸς τὸν μάντιν ὄλυμπον ὀνήσιμος ἦλθεν ὁ πύκτης,
εἰ μέλλει γηρᾶν βουλόμενος προμαθεῖν.
κἀκεῖνος ναί φησιν, ἐὰν ἤδη καταλύσῃς.
ἂν δέ γε πυκτεύσῃς, ὡροθετεῖ σε Κρόνος.

Νικάρχου.

Εἰς ῥόδον εἰ πλεύσοι τίς, ὀλυμπικὸν ἦλθεν ἐρωτῶν
τὸν μάντιν, καὶ πῶς πλεύσεται ἀσφαλέως.
χὠ μάντις πρῶτον μὲν ἔφη καινὴν ἔχε τὴν ναῦν,
καὶ μὴ χειμῶνος, τοῦ δὲ θέρους ἀνάγου.
τοῦτο γὰρ ἂν ποιῇς, ἥξεις κἀκεῖσε, καὶ ὧδε,
ἂν μὴ πειρατὴς ἐν πελάγει σε λάβῃ.

Λουκιλλίου.

πρὸς τὸν μάντιν ὄλυμπον, ὀνήσιμος ἦλθ' ὁ παλαιστὴς,
καὶ πένταθλος ὕλας, καὶ σταδιεὺς Μενεκλῆς,
τίς μέλλει νικᾶν αὐτῶν τὸν ἀγῶνα θέλοντες
γνῶναι. κἀκεῖνος τοῖς ἱεροῖς ἐνιδὼν,

πάντες ἔφη νικᾶτε, μόνον μή τις σε παρέλθῃ,
καὶ σὲ καταστρέψῃ, καὶ σὲ παραβροχάσῃ.

Παλλαδᾶ.

Εἰπὲ πόθεν σὺ μετρεῖς κόσμον, καὶ πείρατα γαίης,
ἐξ ὀλίγης γαίης σῶμα φέρων ὀλίγον;
σαυτὸν ἀρίθμησον πρότερον καὶ γνῶθι σεαυτὸν,
καὶ τότ' ἀριθμήσει γαῖαν ἀπειρεσίην.
εἰ δ' ὀλίγον πηλὸν τοῦ σώματος οὐ καταριθμεῖς,
πῶς δύνασαι γνῶναι τῶν ἀμέτρων τὰ μέτρα;

Ἄδηλον.

Ἀντικράτης ἤδει τὰ σφαιρικὰ μᾶλλον Ἀράτου
πολλῷ, τὴν δ' ἰδίην οὐκ ἐνόει γένεσιν.
διστάζειν γὰρ ἔφη πότερ' ἐν κριῷ γεγένηται,
ἢ διδύμοις, ἢ τοῖς ἰχθύσιν ἀμφοτέροις.
εὕρηται δὲ σαφῶς ἐν τοῖς τρισί. καὶ γὰρ ὁ χαίτης,
καὶ μωρὸς μαλακός τ' ἐστὶ, καὶ ὀψοφάγος.

Ἄδηλον.

Καλλιγένης ἀγροῖκος, ὅτε σπόρον ἔμβαλε γαίῃ,
οἶκον Ἀριστοφάνους ἤλυθεν ἀστρολόγου.
ἤτεε δ' ἐξερεείνων, εἰ θέρος αἴσιον αὐτῷ
ἔσται, καὶ σταχίων ἄφθονος εὐπορίη.
ὃς δὲ λαβὼν ψηφῖδας, ὑπὲρ πίνακός τε πυκάζων,
δάκτυλά τε γνάμπτων φθέγξατο Καλλιγένει,
εἴπερ ἐπομβριθῇ τὸ ἀρούριον ὅσον ἀπόχρη,
μὴ δὲ τιν' ὑλαίην τέξεται ἀνθοσύνην,
μὴ δὲ πάγος ῥήξῃ τὴν αὔλακα, μὴ δὲ χαλάζη
ἄκρον ἀποψυχθῇ, δράγματος ὀρνυμένου,
μὴ δὲ νεβροὶ κείρωσι τὰ λήια μὴ δέ τιν' ἄλλην
ἠέρος, ἢ γαίης ὄψεται ἀμπλακίην,

ἐσθλόν σοι τὸ θέρος μαντεύομαι· οὐδ᾽ ἀποκόψεις
τοὺς στάχυας, μούνας δείδιθι τὰς ἀκρίδας.

ΕΙΣ ΒΡΑΧΕΙΣ. ζ.

Τίμωνος.

Τίς δ᾽ οὗτος κτίλος ὡς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν;
μωλύτης, ἐπέων φίλος ἄσιος, ὄλμος ἄτολμος

Ἰουλιανοῦ ἀντικίνσωρος.

Ἀσφαλέως οἴκησον ἐν ἄστει, μή σε κολάψῃ.
αἵματι πυγμαίων ἡδομένη γέρανος.

Λουκιλλίου.

Ἀγρὸν Μηνοφάνης ὠνήσατο· καὶ διὰ λιμὸν
ἐκ δρυὸς ἀλλοτρίας αὐτὸν ἀπηγχόνισεν.
γῆν δ᾽ αὐτῷ τεθνεῶτι βαλεῖν οὐκ ἔχον ἄνωθεν,
ἀλλ᾽ ἐτάφη μισθοῦ πρός τινα τῶν ὁμόρων.
εἰ δ᾽ ἔγνω τὸν ἀγρὸν τὸν Μηνοφάνους Ἐπίκουρος,
πάντα γέμειν ἀγρῶν εἶπεν ἄν, οὐκ ἀτόμων.

Ἄδηλον.

Ὁ βραχὺς Ἑρμογένης, ὅταν ἐκβάλῃ εἰς τὸ χαμαίτι,
ἕλκει πρὸς τὰ κάτω τοῦτο δορυδρεπάνῳ.

ΕΙΣ ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ ΨΥΧΡΟΝ. η

Νικάρχου.

Λούσασθαι πεπόρευται Ὀνήσιμος εἰς βαλανεῖον.
δωδεκάτῃ δύστρου μηνὸς, ἐπ᾽ Ἀντιφίλου,
παῖδα λιπὼν οἴκοις ἐπιτήδειον· ὃν δύο τέκνων
ἄλλων εὑρήσει λουσάμενος πατέρα,
ἥξειν δ᾽ εἰς ὥρας ἡμῖν γράφει· οἱ βαλανεῖς γὰρ,
εἰς τότε τάσσονται τὴν πυρίαν καθελεῖν.

ΕΙΣ ΓΡΑΙΑΣ, Μυρίνου.

Υ. τετρακόσι' ἐστίν. ἔχεις δὲ σὺ τοὺς ἐνιαυτοὺς
δὶς τόσσους ῥυσβὴ πεντακόρων ἑκάβη.
σισύφου ὦ μάμμη, καὶ Δευκαλίωνος ἀδελφή.
βάπτε δὲ τὰς λευκάς, καὶ λέγε πᾶσι τατᾶ.

Λουκιλλίου.

Τὰς τρίχας ὦ νίκυλλα τινὲς βάπτειν σε λέγουσιν,
ἃς σὺ μελαινοτάτας ἐξ ἀγορᾶς ἐπρίω.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὰς πολιὰς βάψασα Θεμιστονόη τρικόρωνος,
γίνεται ἐξαπίνης οὐ νέα, ἀλλὰ ῥέα.

Λεωνίδου

Γρηῦν ἔγημε Φιλῖνος ὅτ' ἦν νέος, ἡνίκα πρέσβυς,
δωδεκέτιν παρίη δ' ὥριος οὐδέποτε.
καὶ γὰρ ἄπαις διέμεινε τότε σπείρων ἐς ἄκαρπα.
νῦν δ' ἑτέροις γήμας, ἀμφοτέρων στέρεται.

Νικάρχου.

Η πολιὴ κροτάφοισι κοτυλαρὶς ἡ πολύμυθος
γραῖα, δι' ἣν Νέστωρ οὐκέτι πρεσβύτατος,
ἡ φάος ἀθρήσασ' ἐλάφου πλέον, ἡ χερὶ λαιῇ
γῆρας ἀριθμεῖσθαι δεύτερον ἀρξαμένη,
ζώει, καὶ λεύσσουσα καὶ ἀρτίπος, οἷά τε νύμφη,
ὥστέ με διστάζειν μή τι πέπονθ' ἀΐδης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὴν δύσκωφον γραῖαν ὀνήσιμε, πρὸς Διὸς ἔξω
ἔκβαλε. πολλὰ λίην πράγματά μοι παρέχει.
ἢν αὐτῇ τυροὺς ἁπαλοὺς εἴπωμεν ἐνέγκαι,
οὐ τυρούς, πυροὺς δ' ἔρχετ' ἔχουσα νέους.
πρώην τὴν κεφαλὴν ἐπόνουν, καὶ πήγανον αὐτὴν
ᾔτουν, ἡ δ' ἔφερεν τήγανον ὀστράκινον.

ἢν ὀπὸν αἰτήσω, δοκὸν εἰσφέρει· ἂν λάχανόν μοι
 εἴπω δὸς πεινῶν, εὐθὺ φέρει λάσανον.
ὄξος ἂν αἰτήσω, τόξον φέρει· ἂν δέ γε τόξον,
 ὄξος· ὅλως δ' ὃ λέγω, οὔποτ' ἐπαισθάνεται.
αἰσχρὸν τῆς γραὸς με χάριν κήρυκα γενέσθαι,
 καὶ μελετᾶν ἔξω νυκτὸς ἐγειρόμενον.

Λουκιλλίου.

Λούεσθαί σε λέγουσι πολὺν χρόνον Ἡλιοδώρα,
 γραῖαν ἐτῶν ἑκατὸν μὴ καταλυομένην.
πλὴν ἔγνωκα τίνος ποιεῖς χάριν· ὡς ὁ παλαιὸς
 ἐλπίζεις Πελίας ἑψομένη νεάσαι.

Μακεδονίου.

Τῷ ψιμύθῳ μὲν ἀεὶ λιποσαρκέα κτεῖνε παρειὴν
 Λαοδίκη, λαοῖς ἔνδικα τιννυμένη
μήποτε δ' ἀῤῥώῃς σέο χείλεα· τίς γὰρ ὀδόντων
 ὄρχατον ἐμπήξει φαρμακόεντι δόλῳ;
τὴν χάριν ἐξέῤῥευσας, ὅσην ἔχες οὐκ ἀπὸ γαίης·
 ἀγλαΐη μελέων ἕλκεται ἀενάου·
ὡς δὲ ῥόδον θαλέθεσκες ἐν εἴαρι· νῦν δ' ἐμαράνθης
 γήραος αὐχμηρῷ καρφομένη θέρεϊ.

Λουκιλλίου.

Τὴν κεφαλὴν βάπτεις, τὸ δὲ γῆρας οὔποτε βάψεις·
 οὐδὲ παρειάων ῥυτίδας ἐκτανύσεις.
μὴ τοίνυν τὸ πρόσωπον ἅπαν ψιμύθῳ κατάπλαττε,
 ὥστε προσωπεῖον, κοὐχὶ πρόσωπον ἔχειν·
οὐδὲν γὰρ πλέον ἐστί· τί μαίνεαι. οὔποτε φῦκος,
 καὶ ψίμυθος τεύξει τὴν ἑκάβην ἑλένην·

Γαιτουλίου.

Τετράκις ἀμφορέως περὶ χείλεσι χείλεα θεῖσα
 σιληνὶς, πάσας ἐξεφόρησε ῥύγας.

ὦ χαῖτα Διόνυσε, σὲ δ' ὕδασιν οὐκ ἐμίηνεν,
ἀλλ' οἷος πρώτης ἦλθες ἀπ' οἰνοπέδης,
τῖόν σε προὔπινεν ἀφειδὲς ὅλ' ἄγγος ἔχουσα,
εἰς ὅτε καὶ νεκύων ἦλθ' ἐπὶ συμμορίην.

Ἄδηλα.

Τὴν γραῦν ἐκκομίσας φρονίμως, πάνυ Μόσχος ἔγημε
παρθένον· ἡ Φρύνη δ' ἔνδον ἔμεινεν ὅλη.
ἄξιον αἰνῆσαι Μόσχου φρένας, ὃς μόνος οἶδε
καὶ τίνα δεῖ κινεῖν καὶ τίνα κληρονομεῖν.

Ἄλλο.

Ἤκμασε Νικονόη· κἀγὼ λέγω· ἤκμασε δ' αὐτὴ,
ἡνίκα Δευκαλίων ἄπλετον εἶδεν ὕδωρ.
ταῦτα μὲν οὖν ἡμεῖς οὐκ οἴδαμεν, ἀλλ' ὅτι ταύτην
οὐκ ἄνδρα ζητεῖν νῦν ἔδει, ἀλλὰ τάφον.

Ἄλλο.

Ἄλλην οὖν βαλάνιζε με ἐσθίειν· οὐ γὰρ ἔγωγε
ἔκκαρον μήλων προσδέχομαι ῥυτίδα,
ἀλλ' αἰεὶ πεπόθηκα συνακμάζουσαν ὀπώρην·
ὥστε τί πειράζεις λευκὸν ἰδεῖν κόρακα;

Ἄλλο.

Γινώσκειν σε θέλω Γλαυκιανὲ σαφῶς, ὅτι πᾶσα
ἔγχαλκος γραῖα, πλουσία ἐστὶ σορός.

Νικίου.

Τὴν κεφαλὴν βάπτων τις, ἀπώλεσε τὰς τρίχας αὐτάς·
καὶ δασὺς ὢν λίαν, ὠὸν ἅπας γέγονεν.
τοῦτο βαφεὺς ἐβόησε, τὸ μηκέτι κουρέα τέμνειν,
μήτε κόμην λευκὴν, μήτε μελαινομένην.

ΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥΣ. Λουκιλλίου. ΙΟ

Ἂν τοῦ γραμματικοῦ μνησθῶ μόνον Ἡλιοδώρου,
εὐθὺ σολοικίζον τὸ στόμα μου δέδεται.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς γραμματικὸν
κερασφόρον.

Οὐδεὶς γραμματικῶν δύναταί ποτε ἄρτιος εἶναι,
ὀργὴν, καὶ μῆνιν, καὶ χόλον αὐθὺς ἔχων.

Φιλίππου.

Γραμματικοὶ μώμου στυγίου τέκνα, σῆτες ἀπάντων,
τελχῖνες βίβλων Ζηνοδότου σκύλακες,
καλλιμάχου στρατιῶται, ὃν ὡς ὅπλον ἐκτανύσαντες,
οὐδ' αὐτοῦ κείνου γλῶσσαν ἀποστρέφετε,
συνδέσμων λυγρῶν θηρήτορες, οἷς τὸ μὶν, ἢ σφὶν
εὔαδε, καὶ ζητεῖν εἰ κύνας εἶχε κύκλωψ,
τρίβοισθ' εἰς αἰῶνα, καταβρίζοντες ἄλυβροι,
ἄλλων· ἐς δ' ἡμᾶς ἰὸν ἀποσβέσατε.

Αντιφάνους.

Γραμματικῶν πε ίεργα γένη, ῥιζώρυχα μούσης
ἀλλοτρίης, ἀτυχεῖς σῆτες ἀκανθοβάται,
τῶν μεγάλων κηλῖδες· ἐπ' ἠριννῃ δὲ κομῶντες
πικροὶ, καὶ ξηροὶ, καλλιμάχου πρόκυνες,
ποιητῶν λῶβαι, παισὶ σκότος ἀρχομένοισι,
ἔρροιτ' ἀφώνων λαθροδάκναι κόριες.

Γαλλαδᾶ.

Οὐ δύναμαι γαμετῆς, καὶ γραμματικῆς ἀνέχεσθαι,
γραμματικῆς ἀπόρου, καὶ γαμετῆς μαχίμου.
ἀμφοτέρων τὰ πάθη, θάνατος, καὶ μοῖρα τέτυκται,
τὴν οὖν γραμματικὴν, καὶ μόλις ἐξέφυγον.
οὐ δύναμαι δ' ἀλόχου τῆς ἀνδρομάχης ἀναχωρεῖν.
εἴργει χάρτης γὰρ, καὶ νόμος αὐσόνιος.

Απολιναρίου.

Γραμματικός ποτ' ὄνῳ ἐποχούμενος, ἐξεκυλίσθη,
καὶ τῆς γραμματικῆς ὡς λόγος ἐξέπεσεν.

εἶθ' ἑξῆς ἐβίου κοινὸν βίον ὡς ἰδιώτης,
  ὧν ἐδίδασκεν ἀεὶ μηδὲν ἐπιστάμενος·
ἀλλὰ Γλύκων ἔπαθε τοὐναντίον· ὢν γὰρ ἄπειρος
  καὶ κοινῆς γλώττης, οὐχ ὅτι γραμματικῆς,
νῦν λιβυκοὺς κάνθωνας ὀχούμενος, εἶτ' ἀποπίπτων
  πολλάκις, ἐξαίφνης γραμματικὸς γέγονεν.

Λουκιλλίου.

Ἔξω παιδεύεις Πάριδος κακὰ, καὶ Μενελάου,
  ἔνδον ἔχων πολλοὺς σῆς ἑλένης πάριδας.

Λουκιανοῦ.

Ἵλαθι γραμματικὴ φυσίζωε, ἵλαθι μοῦσα,
  φάρμακον εὑρομένη, μῆνιν ἄειδε θεά.
νηὸν ἐχρῆν καὶ σοὶ περικαλλέα δωμήσασθαι,
  καὶ βωμὸν θυέων μήποτε δευόμενον,
καὶ γὰρ σοῦ μεσταὶ μὲν ὁδοὶ, μεστὴ δὲ θάλασσα,
  καὶ λιμένες. πάντων λέκτρια γραμματική.

Ἄδηλον.

Τούτοις τοῖς παρὰ δεῖπνον ἀοιδομάχοις λογολέσχαις.
  ταῖς ἀπ' ἀριστάρχου γραμματολικριφίσιν,
οἷς οὐ σκῶμμα λέγειν, οὐ τὴν φίλον, ἀλλ' ἀνάκεινται,
  νηπυτιευόμενοι νέστορι, καὶ πριάμῳ,
μή με βάλῃς κατὰ λέξιν ἕλωρ, καὶ κύρμα γενέσθαι.
  σίμβον οὐ δειπνῶ, μῆνιν ἄειδε θεά.

Ἄδηλον.

Γραμματικὸς Ζήνων, ὃς ἔχει πώγωνα μένανδρον,
  τὸν δ' υἱὸν τούτῳ φησὶ συνεστακέναι.
τὰς νύκτας δ' αὐτῇ μελέτῃ οὐ παύεται οὗτος,
  πτώσεις, συνδέσμους, σχήματα, συζυγίας.

Ἀδέσποτον.

Χαίροιθ' οἱ περὶ κόσμον ἀεὶ πεπλανηκότες ὄμμα,
  οἵ τ' ἀπ' ἀριστάρχου σῆτες ἀκανθολόγοι.

ποῖ γὰρ

ποῦ γὰρ ἐμοὶ ζητεῖν τίνας ἔδραμεν ἥλιος οἴμους,
καὶ τίνος ἦν Πρωτεὺς, καὶ τίς ὁ Πυγμαλίων;
γινώσκοί μ' ὅσα λευκὸν ἔχει στίχον· ἡ δὲ μέλαινα
ἱστορίη, τήκοι τοὺς παρακαλλιμάχους·

Ὦ τλῆμον καυέγειρε καὶ ἐν ζωοῖς, καὶ ἀπελθὼν,
ὡς αἰεὶ κόπτῃ ῥήμασι, καὶ κοτίσιν·
πρόσθε μὲν ἐν πολέμοισι τεὴ πέσε μαρναμένη χείρ·
νῦν δέσ' ὁ γραμματικὸς καὶ ποδὸς ἐστέρησεν·

Ἦν ἄρα καὶ κάνθωσι τύχη χαλεπή τε, καὶ ἐσθλὴ,
καὶ κρόνος ὡρονομεῖ τετραπόδων γένεσιν
ἐξότε γὰρ καὶ τοῦτον ὄνον χαλεπὸς χρόνος ἔχεν,
ἐξ ἀλαβαρχείης, γραμματικοῦ γέγονεν·
τλῆθι φέρειν λοιπὸν καὶ θήλια· γραμματικῶς γὰρ
οὐδὲ τέλος κριθὴ, κρῖ δὲ μόνον λέγεται·

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ. 11

Παλλαδᾶ.

Πᾶσα γυνὴ χόλος ἐστίν· ἔχει δ' ἀγαθὰς δύο ὥρας,
τὴν μίαν ἐν θαλάμῳ, τὴν μίαν ἐν θανάτῳ·

ΕΙΣ ΔΕΙΛΟΥΣ. 12

Λουκιλλίου.

Ἄνθρακα, καὶ δάφνην παραβύεται ὁ στρατιώτης
Αὖλος, ἀποσφίγξας μήλινα λωμάτια·
φρίσσει καὶ τὸ μάτην ἴδιον ξίφος· ἣν δέ ποτ' εἴπης
ἔρχοιτ', ἐξ ἀπίνης ὕπτιος ἐκτέταται·
οὐδενὶ δ' οὐ Πολέμωνι προσέρχεται, οὐ Στρατοκλείδῃ,
ἀλλὰ φίλῳ χρῆται πάντοτε Λυσιμάχῳ,

Τοῦ αὐτοῦ.

Γραπτὴν ἐν τοίχῳ Καλπούρνιος ὁ στρατιώτης,
ὡς ἔθος ἐστὶν ἰδὼν τὴν ἐπὶ ναυσὶ μάχην
ἄσφυκτος, καὶ χλωρὸς ὁ θούριος ἐξετανύσθη,
ζωγρεῖται κράξας τρῶες ἀρηίφιλοι..
καὶ μὴ τέτρωται κατεμάνθανε, καὶ μόλις ἔγνω
ζῆν, τότε τοῖς τοίχοις ὡμολόγησε λύτρα.

ΕΙΣ ΔΥΣΕΙΔΕΙΣ. 13

Τοῦ αὐτοῦ.

Ῥύγχος ἔχων τοιοῦτον Ὀλύμπικε, μήτ' ἐπὶ κρήνην
ἔθῃς, μήτ' ἐν ὄρει πρός τι διαυγὲς ὕδωρ.
καὶ σὺ γὰρ ὡς Νάρκισσος ἰδὼν τὸ πρόσωπον ἐναργὲς,
τεθνήξῃ, μισῶν σαυτὸν ἕως θανάτου.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ῥύγχος ἔχουσα Βιτὼ τοιοῦτο πιθήκινον, οἷον ἰδοῦσαν
τὴν Ἑκάτην αὐτὴν οἴομ' ἀπαγχονίσαι,
εἰ μὴ λέγῃ σώφρων Λουκίλλιε, καὶ μονοκοίτω.
αἰδεῖται γὰρ ἴσως παρθένος εἰμὶ λέγειν.
ὃς δὲ λέγῃ μισεῖν με, κακὸν τοιοῦτο γαμήσας;
τῆς αὐτῆς σχοίη τέκνα σαοφροσύνης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἤθελε δριμὺς ἄγαν τὸ πρόσθ' Ἱερώνυμος εἶναι.
νῦν δὲ τὸ δριμὺ μὲν ἔχει· λος δὲ τὸ μῦς γέγονεν.

Ἄδηλον.

Ἡ ῥὶς Κάστορός ἐστιν ὅταν σκάπτῃ τι δίκελλα.
σάλπιγξ δ' ἂν ῥέγχῃ· τῇ δὲ τρύγῃ, δρέπανον·
ἐν πλοίοις, ἄγκυρα· κατασπείροντι δ' ἄροτρον.
ἄγκιστρον ναύταις, ὀψοφάγοις κρεάγρα.

ναυπηγοῖς, κένδυλα· γεωργοῖς δὲ, πρασόκουρον,
τέκτοσιν, ἀξίνη· τοῖς δὲ πυλῶσι, κόραξ.
οὕτως εὐχρήστου σκεύους Κάστωρ τετύχηκε,
ῥῖνα φέρων πάσης ἄρμενον ἐργασίας.

Θεοδώρου.

Ἑρμοκράτης τῆς ῥινὸς, ἐπεὶ τὴν ῥῖνα λέγοντες
ἑρμοκράτους, μικροῖς μακρὰ χαριζόμεθα.

Λεωνίδου.

Ἰχθὺν ὁ γρυπὸς Σωσίπολις οὐκ ἀγοράζει,
προῖκα δ' ἔχει πολλὴν ἐξ ἁλὸς εὐβοσίην.
οὐ λίνον, οὐ κάλαμον προσάγων, τῇ ῥινὶ δὲ προσθεὶς
ἄγκιστρον, σύρει πάντα τὰ νηχόμενα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ζηνογένους οἶκος κατεκαίετο. πολλὰ δ' ἐμόχθει
ἐκ θυρίδος ζητῶν αὐτὸν ὑπεκχαλάσαι.
ἰκρία συμπήξας, οὐκ ἔφθανεν· ὀψὲ δ' ἐπιγνοὺς,
τὴν ῥῖν' Ἀντιμάχου κλίμακα θεὶς, ἔφυγεν.

Ἀμμονίδου.

Ἀντιπάτραν γυμνὴν εἴτις πάρθοισιν ἔδειξεν,
ἔκτοθεν ἂν στηλῶν ἡρακλέους ἔφυγον.

Λουκιλλίου.

Ψευδὲς ἔσοπτρον ἔχει Δημοσθενίς. εἰ γὰρ ἀληθὲς
ἔβλεπεν, οὐκ ἂν ὅλως ἤθελεν αὐτὸ βλέπειν.

Ἄδηλον.

Κβνίδον οὐ χρήζεις ὁ λογιστικὸς, οὐδὲ μέλισσαι.
καὶ γὰρ ἀβασκάντως ῥῖνα δίπηχυν ἔχεις.

Ἀμμιανοῦ.

Οὐ δύναται τῇ χειρὶ Πρόκλος τὴν ῥῖν' ἀπομύσσειν,
τῆς ῥινὸς γὰρ ἔχει τὴν χέρα μικροτέρην.

οὐδὲ λέγει ζεῦ σῶσον ἐὰν πταρῇ. οὐ γὰρ ἀκούει
τῆς ῥινός. πολὺ γὰρ τῆς ἀκοῆς ἀπέχει.

Παλλαδᾶ.

Ο τὴν γυναῖκα τὴν ἄμορφον δυστυχῶν,
λύχνους ἀνάψας ἑσπέρας, σκότος βλέπει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ηγόρασας πλοκάμους, φῦκος, μέλι, κηρὸν, ὀδόντας.
τῆς αὐτῆς δαπάνης ὄψιν ἂν ἠγόρασας.

Ιουλιανοῦ, ἀντικήν-
σωρος.

Οψιν ἔχεις στρουθῷ πανομοίιον. ἦ ῥά σε κίρκη
τὴν πινυτὴν μετέθηκε φύσιν. κυκεῶνα πιόντα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αμητὸς πολὺς ἐστὶ τεὴν κατὰ δάσκιον ὄψιν.
τῷ σε χρὴ δρεπάνοισι, καὶ οὐ ψαλίδεσσι κερῦναι.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Ου λαλέει τὸ κάτοπτρον, ἐγὼ δέ σε πάλιν ἐλέγξω.
τὴν νοθοκαλλοσύνην φύκει χριομένην.
τοῦτο καὶ ἡδυλύρης ποτὲ Πίνδαρος αὐτὸς ἐλέγχων,
εἶπεν ἄριστον ὕδωρ, φῦκος ἐχθρότατον.

Τραϊανοῦ βασιλέως.

Αντίον ἠελίου στήσας ῥῖνα, καὶ στόμα χάσκων,
δείξεις τὰς ὥρας πᾶσι παρερχομένοις.

Αδηλον.

Ρήτορα Μαῦρον ἰδὼν ἐτεθήπεα ῥυγχελέφαντα,
χείλεσι διπλάκης φθόγγον ἱέντα φόνου.

Αδηλον.

τὴν φωνὴν ἐνοπήν σε λέγειν ἐδίδαξεν ὅμηρος.
τὴν γλῶσσαν δ' ἐν ὀπῇ τίς σ' ἐδίδαξεν ἔχειν;

Αδήλου.

Ὤμοσα μυριάκις ἐπιγράμματα μηκέτι ποιεῖν.
πολλῶν γὰρ μωρῶν ἔχθραν ἐπεσπασάμην.
ἀλλ' ὁπόταν κατίδω τοῦ παρλαγόνος τὸ πρόσωπον
Παντάγαθου, στέρξαι τὴν νόσον οὐ δύναμαι.

Αδέσποτον.

Κήλην κηλήτου μὴ φαινομένου προτέθεικας
μή μοι τὴν κήλην, αὐτὸν ἰδεῖν ἐθέλω.

Αδήλου.

Ἑρμολύκου θυγάτηρ, μεγάλῳ παρελέκτο πιθήκῳ.
ἥδ' ἔτεκεν πολλοὺς ἑρμοπιθηκιάδας.
εἰ δ' ἑλένην ὁ Ζεὺς, καὶ Κάστορα, καὶ Πολυδεύκην
ἐκ Λήδης ἔτεκεν, κύκνον ἀμφιάμενος,
ἑρμιόνη γε κόραξ παρελέξατο. ἡ δὲ τάλαινα,
φρικτῶν δαιμονίων ἑρμαγέλην ἔτεκεν.

Αδέσποτον.

Οὐδέποτ' εἰς πορθμεῖον ὁ κηλήτης ἐμβαίνει,
μέλλων εἰς τὸ πέραν ἀπιέναι Διοφῶν.
τῆς κήλης δ' ἐπάνωθε τὰ φορτία πάντα τεθεικώς,
καὶ τὸν ὄνον, διαπλεῖ σινδόν' ἐπαράμενος,
ὥστε μάτην τρίτωνες ἐν ὕδασι δόξαν ἔχουσιν,
εἰ καὶ κηλήτης ταὐτὸ ποιεῖν δύναται.

Αδήλου.

Ὁ γρυπὸς Νίκων ὀσφραίνεται οἴνου ἄριστα
οὐ δύναται δ' εἰπεῖν οἷος ἂν ᾖ ταχέως.
ἐν τρισὶν ὥραις γὰρ θεριναῖς, μόλις αἰσθάνετ' αὐτός.

Τοῦ γρυποῦ ῥυτῆρος ὁρῶ τὴν ῥῖνα Μένιππε.
αὐτὸς δ' οὐ μακρὰν φαίνεται εἶναι ἔτι.

πλὴν ἥξει. μείνωμεν ὅμως. εἰ γὰρ πολὺ, πέντε
τῆς ῥινὸς σταδίους οἴομαι οὐκ ἀπέχει.
ἀλλ' αὐτὴ καὶ ὁρᾷς προπορεύεται. ἣν δ' ἐπὶ βουνὸν
ὑψηλὸν στῶμεν, καὐτὴν ἐσοψόμεθα.

ΕΙΣ ΔΥΣΩΔΕΙΣ. 14

Ἀντιπάτρου.

Οὐ προσέχω. καίτοι πιστοί τινες. ἀλλὰ μεταξὺ,
πρὸς Διὸς εἴ με φιλεῖς Πάμφιλε, μή με φίλει.

Νικάρχου.

Εἴ με φιλεῖς, μισεῖς με. καὶ εἰ μισεῖς σὺ, φιλεῖς με.
εἰ δέ με μὴ μισεῖς φίλτατε, μή με φίλει.

Λουκιανοῦ.

Δαίμονα πολλὰ λαλῶν ὁ ξόστομος ἐξορκιστὴς,
ἐξέβαλ', οὐχ ὅρκων, ἀλλὰ κόπρων δυνάμει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὔτε χίμαιρα τοιοῦτον ἔπνει κακὸν ἡ καθ' ὅμηρον,
οὐκ ἀγέλη ταύρων ὡς ὁ λόγος πυρίπνους,
οὐ λῆμνος σύμπασ', οὐχ ἁρπυιῶν τὰ περισσὰ,
οὐδ' ὁ Φιλοκτήτου ποὺς ἀποσηπόμενος,
ὥς τέ σε παμψηφεὶ νικᾶν Τελέσιλλα χιμαίρας,
σηπεδόνας, ταύρους, ὄρνεα, λημνιάδας.

Ἄδηλον.

Οὐ μόνον αὐτὴ πνεῖ Δημοστρατὶς, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
τοὺς ὀσμησαμένους πνεῖν πεποίηκε τράγου.

Ἄδηλον.

Τὸ στόμα, χὠ πρωκτὸς ταὐτὸν Θεόδωρέ σου ὄζει,
ὥστε διαγνῶναι τοῖς φυσικοῖς καλὸν ἦν.
ἦ γράψαι σε ἔδει ποῖον στόμα, ποῖον ὁ πρωκτός.
νῦν δὲ λαλοῦντός σου, κάμμιγα περδομένου.

οὐ δυνάμαι γνῶναι πότερον, ἔχανεν Θεόδωρος,
ἢ βδέσ᾽· ἔχει γὰρ ἔχει πνεῦμα κάτω, καὶ ἄνω.

Αδέσποτον.

Τίς σου Μεντορίδη προφανῶς οὕτω μετέθηκεν
τὴν πυγὴν, οὗπερ τὸ στόμ᾽ ἔκειτο πρότου.
βδεῖς γὰρ, κοὐκ ἀναπνεῖς· φθέγγῃ δ᾽ ἐκ τῶν κατωγείων,
θαῦμα μ᾽ ἔχει, τὰ κάτω πῶς σου ἄνω γέγονεν.

ΕΙΣ ΔΟΛΙΟΥΣ. ιϛ

Λουκιλλίου.

Εἴ με φιλεῖς, ἔργῳ με φίλει, καὶ μή μ᾽ ἀδίκει σύ,
ἀρχὴν τοῦ βλάπτειν τὴν φιλίην θέμενος.
πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐγὼ πολὺ κρέσσονα φημὶ
τὴν φανερὰν ἔχθραν τῆς δολερῆς φιλίης.
φασὶ δὲ καὶ νήεσσιν ἁλιπλανέεσσι χερείους.
τὰς ὑφάλους πέτρας τῶν φανερῶν σπιλάδων.

Απολιναρίου.

Αν μὲν ἀπόντα λέγῃς με κακῶς, οὐδὲν ἀδικεῖς με.
ἂν δὲ παρόντα καλῶς, ἴσθι κακῶς με λέγων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μέχρι τίνος Πολύκαρπε κενῆς παράσιτε τραπέζης
λήσεις, κερματίοις ψευδόμεν᾽ ἀλλοτρίοις;
οὐ γὰρ ἔτ᾽ εἰν ἀγορῇ σε βλέπω πολὺς, ἀλλ᾽ ὑποκάμπτεις
ἤδη, καὶ ζητεῖς ποῦ σε φέρωσι πόδες.
πᾶσιν ἐπαγγέλλῃ, κί μισαι τὸ σὸς ἀργύριον, ἔρχου.
καὶ λάβε· κοὐδ᾽ ὁ μόσσας οὐκ ἔτι πίστιν ἔχεις.
κυζικόθεν σε φέρων ἄνεμος σαμόθραξι πέλασσεν.
τοῦτό σε τοῦ λοιποῦ τέρμα μένει βιότου.

ΕΙΣ ΔΟΥΛΟΥΣ. Ἄδηλον. 16

Τοῦτο τὸ βουλεύειν εἶχες πάλαι· ἀλλὰ τὸ βῆτα
οὐκ ἐπιγιγνώσκω· δέλτα γὰρ ἐγράφετο.

Ἄδηλον.

Βουλεύεις ἀγαθεῖνε· τὸ βῆτα δὲ τοῦτ' ἐπρίω νῦν
ἀπὸ τόσης τιμῆς. δέλτα γὰρ ἦν πρότερον.

ΕΙΣ ΔΩΡΑ. 17

Παλλαδᾶ, εἰς οἶνον φαυλότατον,
σταλέντα αὐτῷ.

Εἴ τιν' ἔχεις Διόνυσον ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι,
τὸν κισσὸν ἀφελὼν, θριδάκων φύλλοις στεφάνωσον.

Τοῦ αὐτοῦ, εἰς τινα πέμψαντα
αὐτῷ ἰσχάδας.

Βρώματά μοι χοίρων συκιζομένων προέθηκας,
ξηρῶν, διψαλέων, Κύπροθεν ἐρχομένων.
ἀλλ' ἐμὲ συκωθέντα μαθὼν, ἢ σφάξον ἑτοίμως·
ἢ σβέσον ἐκ δίψης νάματι τῷ Κυπρίῳ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀντίπαστον ἐμοί τις ὄνον μακρόθυμον ἔδωκεν,
τῶν βασταζομένων ὅρμον ὁδοιπορίης,
υἱὸν τῆς βραδυτῆτος, ὄνον, πόνον, ὄκνον, ὄνειρον,
τῶν ἀνακαμπτόντων ὑστάτιον, πρότερον.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Τὴν πήραν, τὴν αὐτὸς ἀποσφίγξας ἀποπέμπεις,
εὗρεν ὁ παῖς, λύσας φῦσαν ὑπηνέμιον.

Τοῦ αὐτοῦ, εἰς τινα πέμψαντα
αὐτῷ, σιτεύσιμα.

Ἀσκὸν τῶν ἀνέμων ἔλαβέν ποτε δῶρον Ὀδυσσεὺς,
πόντον ἐπιπλώων· χρῆμα γὰρ ἦν τι μέγα.

ἀλλ' ἐμὸς αἰόλος οὗτος, ἔχων ἀνέμων πλέον ἴσον,
ὄρνεον ἐκπέμπει τῶν ἀνέμων γεμίσαν.
πνεύματά μοι πνόεντα φίλος, καὶ πνεύματα πέμπεις.
οὐ δύναμαι δὲ φαγεῖν θλιβομένους ἀνέμους.

ΕΙΣ ΕΡΩΝΤΑ. Ἀργενταρίου. 18

Ἀντιγόνην ἔστεργε φιλόστρατος. ἦν δὲ παλαιστὰς
ὁ τλήμων ἴρου πεντεπενιχότερος.
εὗρε δ' ὑπὸ κρυμοῦ γλυκὺ φάρμακον. ἀντία γὰρ χῶν
γούνατ' ἐκοιμήθη ξεῖνε μετ' Ἀντιγόνης.

ΕΙΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥΣ. Λεωνίδου. 19

Εἰκόνα Μηνοδότου γράψας Διόδωρος ἔθηκε.
πλὴν τοῦ Μηνοδότου πᾶσιν ὁμοιοτάτην.

Τοῦ αὐτοῦ.

γράψας Δευκαλίωνα Μένεστρατε, καὶ φαέθοντα,
ζητεῖς τίς τούτων ἄξιός ἐστι τίνος.
τοῖς ἰδίοις αὐτοὺς τιμήσομεν. ἄξιος ὄντως
ἐστὶ πυρὸς φαέθων, Δευκαλίων δ' ὕδατος.

Λουκιλλίου.

Εἴκοσι γεννήσας ὁ ζωγράφος Εὔτυχος υἱοὺς,
οὐδ' ἐπὶ τῶν τέκνων οὐδὲν ὅμοιον ἔχει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ζωγράφε, τὰς μορφὰς κλέπτεις μόνον. οὐ δύνασαι δὲ
φωνὴν συλῆσαι, χρώματι πειγομένην.

ΕΙΣ ΗΓΕΜΟΝΑΣ. 20

Παλλαδᾶ εἰς Δημόνικον ὕπαρχον.

Πολλοὶ πολλὰ λέγουσιν. ὅμως δ' οὐ πάντα δύνανται
ῥήμασιν ἐξειπεῖν ῥεύματα σῶν παθέων.

ἓν δ' ἐπὶ σοὶ παράδοξον ἐθαυμάσαμεν, καὶ ἄπιστον,
δάκρυα πῶς κλέπτων εἶχες ἑτοιμότατα.
χαλκίδος ἐκ δαίης ἀπεχάλκισε τὴν πόλιν ἡμῶν.
κλέπτον, καὶ κλαίων δάκρυσι κερδαλέοις.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ἐκ γῆς λωτοφάγων μέγας ὄρχαμος ἦλθε Λυκάων,
χαλκίδος ἐκ γαίης ἀντιοχευόμενος,

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Θηλυφανὲς παράδοξον ἐθαυμάσαμεν πάθος ἄλλο,
ἔκλαιε κλέπτων κλεπτομένους ἐλεῶν.
ὃς κλέπτων, ἤγνοιε, καὶ ἀγνοίων, ἀπεσύλα,
μηδὲν ἔχων καθαρὸν, μὴ δὲ τὸ σῶμα ῥύπου.

Ἄδηλον.

Ἀνθρακίων δέκα μέτρα φέρων, ἔσο καὶ σὺ πολίτης.
ἢν δὲ καὶ ὗν ἀγάγῃς, αὐτὸς ὁ Τριπτόλεμος.
δεῖ δὲ καὶ Ἡρακλείδῃ ὑφηγητῆρι δοθῆναι
ἢ καυλὸν κράμβης, ἢ φακὸν, ἢ κοχλίας.
ταῦτ' ἔχε καὶ λέγε σαυτὸν Ἐρεχθέα, Κέκροπα, Κόδρον,
ὃν κ' ἐθέλῃς. οὐδεὶς οὐδὲν ἐπιστρέφεται.

ΕΙΣ ΘΥΓΑΤΕΡΑ. 21

Λουκιλλίου.

Οὐκ ἔστι θυγατρὸς μείζων βάρος. εἰ δὲ δοκεῖ σοι
Εὐκτήμων, εἶναι κοῦφον, ἄκουσον ἐμοῦ.
ἔστιν σοὶ κήλη, κἀμοὶ θυγάτηρ. λάβε ταύτην,
καὶ δός μοι κήλας ἀντὶ μιᾶς ἑκατόν,

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ. Τοῦ αὐτοῦ. 22.

Πρίν σ' ἀναλείψασθαι Δημόστρατε, χαῖρ' ἱερὸν φῶς,
εἶπε τάλαι οὕτως ὠκάπος ὁ Δίων.

οὐ μόνον ἐξετύφλωσεν ὀλυμπικὸν ἀλλὰ δι᾽ αὐτοῦ.
εἰκόνος ἧς εἶχεν, τὰ βλέφαρ᾽ ἐξέβαλεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦ λιθίνου Διὸς ἐχθὲς ὁ κλινικὸς ἥψατο Μάρκος.
καὶ λίθος ὤν, καὶ Ζεύς, σήμερον ἐκφέρεται.

τοῦ αὐτοῦ.

Ἑρμογένη τὸν ἰατρὸν ὁ ἀστρολόγος Διόφαντος
εἶπε μόνους ζωῆς ἐννέα μῆνας ἔχειν.
κἀκεῖνος γελάσας, τί μὲν ὁ κρόνος ἐννέα μηνῶν
φησὶ λέγει, σὺ νόει· τὰ μὰ δὲ σύντομά σοι.
εἶπε. καὶ ἐκτείνας μόνον ἥψατο· καὶ Διόφαντος
ἄλλον ἀπελπίζων αὐτὸς ἀπεσκάρισεν.

τοῦ αὐτοῦ.

Ἥντιν᾽ ἔχεις ἐχθρὸν Διονύσιε, μὴ καταράσῃ
τὴν ἶσιν τούτῳ, μηδὲ τὸν ἀμφικράτη,
μήδ᾽ ἔτι τις τυφλοὺς ποιεῖ θεόν, ἀλλὰ Σίμωνα.
καὶ γνώσῃ τί θεός, καὶ τί Σίμων δύναται.

τοῦ αὐτοῦ.

Εἰς ἀΐδος κατέπεμψε πάλαι ποτὲ δέσποτα καῖσαρ,
ὡς λόγος Εὐρυσθεὺς τὸν μέγαν ἡρακλέα.
νῦν δ᾽ ἐμὲ Μηνοφάνης ὁ κλινικός. ὥστε λεγέσθω
κλινικὸς Εὐρυσθεύς, μηκέτι Μηνοφάνης.

Στράτωνος.

Ιηρὸς καπίτων χρύσην ἐνέχισεν ὁρῶντα
ὀκτὼ μὲν μακρὸν πύργον ἀπὸ σταδίων,
ἄνδρα δ᾽ ἀπὸ σταδίου. δία δώδεκα δ᾽ ὄρτυγα πηχῶν.
φθεῖρα δ᾽ ἀπὸ σπιθαμοῦ καὶ δύο δερκόμενον.
νῦν δ᾽ ἀπὸ μὲν σταδίου πόλιν οὐ βλέπει. ἐκ δὲ διπλέθρου
καιόμενον κατιδεῖν τὸν φάρον οὐ δύναται.

ἵππον ἀπὸ σπιθαμῆς δὲ μόλις βλέπει, ἀντὶ δὲ τοῦ πρὶν
ὄρτυγος, οὐδὲ μέγαν στρουθὸν ἰδεῖν δύναται.
ἂν δὲ προσεγχρίσας αὐτὸν φθάσῃ, οὐδ' ἐλέφαντα
οὐκ ἔτι μήποτ' ἤδῃ πλησίον ἑστακότα.

Νικάρχου.

Οὔτ' ἔκλυσεν Φείδων μ', οὔθ' ἥψατο· ἀλλὰ πυρέξας,
ἐμνήσθην αὐτοῦ τοὔνομα, κἀπέθανον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ικρὸς τὴν γραῦν εἴτ' ἔκλυσεν, εἴτ' ἀπέπνιξεν,
οὐδεὶς γινώσκει· δαιμόνιον τὸ τάχος.
ὁ ψόφος ἦν κλυστῆρος ἐν οὔασι, καὶ στεφανοῦτο
ἡ σορός· οἱ δ' ἄλλοι τὸν τάφον ηὐτρέπισαν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ορθῶσαι τὸν κυρτὸν ὑποσχόμενος Διόδωρον
Σωκλῆς, τετραπέδους τρεῖς ἐπέθηκε λίθους
τοῦ κυρτοῦ στιβαροὺς ἐπὶ τὴν ῥάχιν· ἀλλὰ πιεσθεὶς,
τέθνηκεν· γέγονεν δ' ὀρθότερος κανόνος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Χειρουργῶν ἔσφαξεν ἀκεστορίδης ἀγέλαος·
ζῶν γάρ, χωλεύειν φησὶν ἔμελλε τάλας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γέντ' ἰατρὸς ἄλεξις ἅμ' ἔκλυσε πέντ' ἐκάθηρε·
πέντ' ἴδεν ἀρρώστους, πέντ' ἐνέχρισε πάλιν·
καὶ πᾶσιν μία νὺξ ἓν φάρμακον, εἷς σοροπηγὸς,
εἷς τάφος, εἷς ἀΐδης, εἷς κοπετὸς γέγονεν.

Ἡδύλου.

Αγις ἀρισταγόρην οὔτ' ἔκλυσεν, οὔτ' ἔθιγ' αὐτοῦ·
ἀλλ' ὅσον εἰσῆλθεν, ᾤχετ' ἀρισταγόρης.
ποῦ τοίην ἀκόνιτον ἔχει φύσιν, ὦ σοροπηγοὶ,
ἆγιν καὶ μίτραις βάλλετε, καὶ στεφάνοις.

Νικάρχου.

Ξεῖνε, τί μάν πάθη, τίνες ἐν χθονὶ τοῖς δ' ὑπὸ τύμβοις,
οὓς γλυκεροῦ φέγγους ζώπυρος ἐστέρησε;
Δᾶμις, Ἀριστοτέλης, Δημήτριος, ἀρκεσίλαος,
Σώστρατος, οἵτ' ὀπίσω μέχρι παραιτονίου.
κηρύκειον γὰρ ἔχων ξύλινον, καὶ πλαστὰ πέδιλα,
ὡς ἑρμῆς κατάγει τοὺς θεραπευομένους.

Ἀδέσποτον.

Ἰκρὸς κρατεύας, καὶ δάμων ἐνταφιαστὴς,
κοινὴν ἀλλήλοις θέντο συνωμοσίην.
καὶ ῥ' ὃ μὲν, οὓς κλέπτεσκεν ἀπ' ἐνταφίων τελαμῶνας,
εἰς ἐπιδεσμεύειν πέμπε φίλῳ κρατεύᾳ.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος κρατεύας εἰς ἐνταφιάζειν,
πέμπεν ὅλους αὐτῷ τοὺς θεραπευομένους.

Ἄδηλον.

Οὐ μύλη, ῥιόδοντι δ' ἐνήλειψέν με χαρῖνος,
σπόγγον ἔχων κενεὸν τῶν γναφικῶν πινάκων.
τὴν μύλην δ' ἕλκων ἐξέσπασε τὸ βλέφαρόν μου
ῥιζόθεν, ἡ μύλη δ' ἔνδον ἔμεινεν ὅλη.
ἂν δὲ δὶς ἐγχρίσῃ με πονῶν πάλιν, οὐκ ἐνοχλήσω
ὀφθαλμοὺς αὐτῷ. πῶς γὰρ ὁ μηκέτ' ἔχων;

Λουκιλλίου.

Ἑρμογένη τὸν ἰατρὸν ἰδὼν Διόφαντος ἐν ὕπνοις,
οὐκ ἔτ' ἀνηγέρθη, καὶ περίαμμα φέρων.

Παλλαδᾶ.

Βέλτερον ἡγεμόνος λῃστοκτόνου ἐς κρίσιν ἐλθεῖν,
ἢ τοῦ χειρουργοῦ Γενναδίου παλάμας.
ὃς μὲν γὰρ φονέας ὁσίως συνέων, κατατέμνει.
ὃς δὲ λαβὼν μισθοὺς, εἰς ἀΐδην κατάγει.

Καλλικήρου.

Φαρμακίῃσι ῥόδων λέπραν, καὶ χοιράδας αἴρει·
τἆλλα δὲ πάντ᾽ αἴρει καὶ δίχα φαρμακιῶν.

Ἀγαθίου.

Κεῖτο μὲν ἀλκυμένης κεκακωμένος ἐκ πυρετοῖο,
καὶ περὶ λαυκανίην βράγχα λαρυγγιόων.
ζυσσόμενός τε τὸ πλευρὸν, ἅτε ξιφέεσσιν ἀμυχθὲν,
καὶ θαμὰ δυσκελάδοις ἄσθμασι πνευστιόων.
ἦλθε δὲ καλλίγνωτος ὁ κῷος, ὁ πλατυλέσχης,
τῆς παιωνίδος πληθόμενος σοφίης,
πᾶσαν ἔχων πρόγνωσιν ἐν ἄλγεσιν, οὔτι περισσὸν
ἄλλο προαγγέλλων, ἢ τὸ γενησόμενον.
ἀλκιμένους δ᾽ ἐδόκευεν ἀνάκλισιν, ἠδὲ προσώπου
φράζετο, καὶ παλάμης ψαῦεν ἐπισταμένως.
καὶ τὸ περὶ κρισίμων φαέων ἐλογίζετο γράμμα,
πάντ᾽ ἀναπεμπάζων οὐχ ἑκὰς ἱπποκράτους.
καὶ τότε τὴν πρόγνωσιν ἐς ἀλκιμένην ἀνεφώνει,
σεμνοπροσωπήσας, καὶ σοβαρευσάμενος.
εἴγε φάρυγξ βομβεῦσα, καὶ ἄγρια τύμματα πλευροῦ
καὶ πυρετῷ λήξει πνεῦμα δασυνόμενον,
οὐκ ἔτι τεθνήξῃ πλευρίτιδι. τοῦτο γὰρ ἡμῖν
σύμβολον ἐσσομένης ἐστὶν ἀπημοσύνης.
θάρσει. τὸν νομικὸν δὲ κάλει. καὶ χρήματα σαυτοῦ
εὖ διαθεὶς, βιότου λῆγε μεριμνοτόκου.
καί με τὸν ἰητρὸν προρρήσιος εἵνεκεν ἐσθλῆς,
ἐν τριτάτῃ μοίρῃ κάλλιπε κληρονόμον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἰητήρ τίς ἐμοὶ τὸν ἑὸν φίλον υἱὸν ἔπεμψεν,
ὥστε μαθεῖν παρ᾽ ἐμοὶ ταῦτα τὰ γραμματικά.

ὡς δὲ τὸ μῆνιν ἄειδε, καὶ ἄλγεα μυρί᾽ ἔθηκεν
ἔγνω, καὶ τὸ τρίτον τοῖς δ᾽ ἀκόλουθον ἔπος,
πολλὰς δ᾽ ἰφθίμους ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν,
οὐκ ἔτι μιν πέμπει πρός με μαθησόμενον.
ἀλλά μ᾽ ἰδὼν ὁ πατὴρ, σοὶ μὲν χάρις εἶπεν ἑταῖρε,
αὐτὰρ ὁ παῖς παρ᾽ ἐμοὶ ταῦτα μαθεῖν δύναται.
καὶ γὰρ ἐγὼ πολλὰς ψυχὰς ἄϊδι προϊάπτω,
καὶ πρὸς τοῦτ᾽ οὐδὲν γραμματικοῦ δέομαι.

ΕΙΣ ΙΠΠΟΥΣ. 23

Λουκιλλίου.

Θεσσαλὸν ἵππον ἔχεις ἐρασίστρατε, ἀλλὰ σαλεῦσαι
οὐ δύνατ᾽ αὐτὸν ὅλης φάρμακα θεσσαλίης.
ὄντως δούριον ἵππον. ὃν εἰ φρύγες εἷλκον ἅπαντες
σὺν δαναοῖς, σκαιὰς οὐκ ἂν ἐσῆλθε πύλας.
ὃν στῆσον ἀνάθημα θεοῦ τινος, εἰ προσέχεις μοι,
τὰς κριθὰς ποίει τοῖς τεκνίοις πτισάνην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ιππον ὑποσχόμενός μοι ὀλύμπιος, ἤγαγεν οὐρήν.
ἧς ὀλιγοδρανέων ἵππος ἀπεκρέματο.

ΕΙΣ ΚΙΘΑΡΩΔΟΥΣ, καὶ Τραγῳδούς. Λεωνίδου. 24

Νυκτικόραξ ᾄδει θανατηφόρον. ἀλλ᾽ ὅταν ᾄσῃ
Δημόφιλος, θνήσκει καὐτὸς ὁ νυκτικόραξ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σιμύλος ὁ ψάλτης, τοὺς γείτονας ἔκτανε πάντας,
νυκτὸς ὅλης ψάλλων, πλὴν ἑνὸς ὠριγένους.
κωφὸν γὰρ φύσις αὐτὸν ἐθήκατο. τοὔνεκεν αὐτῷ
ζωὴν ἀντ᾽ ἀκοῆς δῶκε περισσοτέρην.

Ἀμμιανοῦ.

Νικήτης ἄδων, τῶν ᾠδῶν ἐστὶν ἀπίλλων·
ἂν δὲ ἰατρεύῃ, τῶν θεραπευομένων.

Λουκιλλίου.

Πέντ' ὀβολῶν πέπρακεν ἀπολλοφάνης ὁ τραγῳδὸς,
πέντε θεῶν σκευὴν, ἡρακλέους ῥόπαλον,
τισιφόνης τὰ φόβητρα, Ποσειδῶνος δὲ τρίαιναν,
ὅπλον ἀθηναίης, ἀρτέμιδος φαρέτρην.
οἱ δὲ θεοὶ, παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἐξεδύθησαν
εἰς βραχὺ σιταρίου κέρμα, καὶ οἰναρίου.

Διοσκορίδου.

Γάλλον ἀρισταγόρης ὠρχήσατο. τοὺς δὲ φιλόπλους
τημενίδας ὁ καμὼν πολλὰ διῆλθον ἐγώ.
χὠ μὲν τιμηθεὶς, ἀπεπέμπετο. τὴν δὲ τάλαιναν
ὑρνηθὼ, κροτάλων εἰς ψόφος ἐξέβαλεν.
εἰς πῦρ ἡρώων ἴτε πρήξιες. ἐν γὰρ ἀμούσοις
καὶ κόρυδος κύκνου φθέγξατ' ἀοιδότερον.

ΕΙΣ ΚΛΕΠΤΑΣ. 25

Λουκιλλίου.

Τὴν ἀναδυομένην ἀπὸ μητέρος ἄρτι θαλάσσης
Κύπριν ὅλην χρυσῆν ἐχθὲς ἔκλεψε Δίων.
καὶ χειρὶ προσκατέσυρεν ὁλοσφύριστον ἄδωνιν,
καὶ τὸ παρεστηκὸς μικρὸν ἐρωτάριον.
αὐτοὶ νῦν ἐρέουσιν, ὅσοι ποτὲ φῶρες ἄριστοι,
οὐκ ἔτι σοι χειρῶν εἰς ἔριν ἐρχόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν θεὸν αὐτὸν ἔκλεψεν, ὃν ὁρκίζεσθαι ἔμελλεν
Εὐτυχίδης, εἴπων, οὐ δύναμαί σ' ὀμόσαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν πτηνὸν ἑρμῆν, τὸν θεῶν ὑπηρέτην,
τὸν ἀρκάδων ἄνακτα, τὸν βοηλάτην,
ἑστῶτα τῶν δὲ γυμνασίων ἐπίσκοπον,
ὁ νυκτοκλέπτης Αὖλος εἶπε βαστάσας,
πολλοὶ μαθηταὶ κρείττονες διδασκάλων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν τῶν κλεπτόντων μηνύτορα φοῖβον ἔκλεψεν
Εὐτυχίδης, εἰπών, μὴ πάνυ πολλὰ λάλει.
σύγκρινον δὲ τέχνῃ τέχνην, καὶ χέρεσι χρησμοὺς,
καὶ μάντιν κλέπτῃ, καὶ θεὸν Εὐτυχίδῃ.
τῶν δ' ἀχαλινώτων στομάτων χάριν αὐτίκα πραθεὶς,
τοῖς ὠνησαμένοις πᾶν ὃ θέλεις με λέγε.

Τοῦ αὐτοῦ.

Βουκόλε, τὴν ἀγέλην πόῤῥω νέμε, μή σε Περικλῆς
ὁ κλέπτης, αὐταῖς βουσὶ συνεξελάσῃ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ πόδας εἶχε Δίων, οἵας χέρας, οὐκ ἔτ' ἂν ἑρμῆς
πτηνὸς ἐν ἀνθρώποις, ἀλλὰ Δίων ἐκρίθη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὴν γένεσιν λυπρῶτα μαθὼν Κρόνον ἡλυόδωρος,
νύκτωρ ἐκ ναοῦ χρύσεον ἦρε Κρόνον,
τίς πρῶτος καὶ ποῖος ἐλήλυθε, πείρασον εἰπὼν
δέσποτα, καὶ γνώσῃ τίς, τίνος ἐστὶ Κρόνος.
ὃς δ' ἄλλῳ κακὰ τεύχει, ἑῷ κακὸν ἥπατι τεύχει.
εὑρών μοι τιμὴν πᾶν ἀνάτελλ' ὃ θέλεις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐκ τῶν ἑσπερίδων τοῦ διὸς ἦρε Μενίσκος
ὡς τὸ πρὶν ἡρακλέης χρύσεα μῆλα βία.

καὶ τί γὰρ ὡς ἑάλω, γέγονεν μέγα πᾶσι θέαμα,
ὡς τὸ πρὶν Ἡρακλέης ζῶν κατακαιόμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἴσιδεν Ἀντίοχος τὴν Λυσιμάχου ποτὲ τύλην,
κοὐκέτι τὴν τύλην εἴσιδε Λυσίμαχος.

Ἄδηλον.

Χοῖρι μὲν, οὐκ ἴδιον δέ με θύετε· καί με καλεῖτε
χοιρίδιον, φανερῶς εἰδότες οὐκ ἴδιον.

Ἄδηλον.

Ἤδειμεν πολέμων Ἀντώνιον ὄντα σε πάντες,
ἐξαπίνης τρία σοι γράμματα πῶς ἔλιπεν;

ΕΙΣ ΚΟΥΡΕΑΣ. Λουκιλλίου. 26

Τὸν δασὺν Ἑρμογένη ζητεῖ πόθεν ἄρξεθ' ὁ κουρεὺς
κείρειν τὴν κεφαλὴν, ὅνθ' ὅλον ὡς κεφαλήν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρες ἄρες βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, παύεο κουρεῦ,
τέμνων· οὐ γὰρ ἔχεις οὐκέτι ποῦ με τάμῃς.
ἀλλ' ἤδη μεταβὰς ἐπὶ τοὺς μύας, ἢ τὰ κάτωθεν
τῶν γονάτων, οὕτω τέμνε με· καὶ παρέχω.
νῦν μὲν γὰρ μυιῶν ὁ τόπος γέμει· ἢν δ' ἐπιμείνῃς,
ὄψει καὶ γυπῶν ἔθνεα, καὶ κοράκων.

Ἄδηλον.

Κουρεὺς, καὶ ῥαφιδεὺς, κατεναντίον ἦλθον ἀγῶνος·
καὶ τάχα νικῶσιν τὸν ξυρὸν αἱ ῥαφίδες.

ΕΙΣ ΚΥΒΕΥΤΗΝ. Παλλαδᾶ. 27

Πάντων μουσοπόλων ἡ Καλλιόπη θεός ἐστι·
σεῖο δὲ Καλλιόπη, ταβλιόπη λέγεται.

ΕΙΣ ΚΥΝΗΓΟΝ. 28

Λουκιλλίου.

Πανὶ φιλοσπήλιγγι, καὶ οὐρεοφοιτάσι νύμφαις,
καὶ σατύροις, ἰδαῖς τ' ἔνδον ἁμαδρυάσι,
σὺν κυσὶ, καὶ λόγχαις ταῖς πρὶν συοφόντισι Μάρκος,
μηδὲν ἑλὼν αὐτὸς, τοὺς κύνας ἐκρέμασεν.

ΕΙΣ ΚΩΜΩΔΟΝ. Παλλαδᾶ. 29

Παύλῳ κωμῳδῷ κατ' ὄναρ στὰς, εἶπε Μένανδρος,
οὐδὲν ἐγὼ κατὰ σοῦ, καὶ σὺ κακῶς με λέγεις.

ΕΙΣ ΚΩΦΟΥΣ. 30

Νικάρχου

Δυσκώφῳ δύσκωφος ἐκρίνετο. καὶ πολὺ μᾶλλον
ἦν ὁ κριτὴς τούτων τῶν δύο κωφότερος.
ὧν ὁ μὲν, ἀντέλεγεν τὸ ἐνίκιον αὐτὸν ὀφείλειν
μηνῶν πένθ'. ὁ δ' ἔφη νυκτὸς ἀληλεκέναι.
ἐμβλέψας δ' αὐτοῖς ὁ κριτὴς λέγει, ὅτι μάχεσθε;
μήτηρ ἐσθ' ὑμῖν; ἀμφότεροι τρέφετε.

ΕΙΣ ΛΑΙΜΑΡΓΟΥΣ. 31

Λουκιλλίου.

Οὐδὲν ἀφῆκεν ὅλως Διονύσιε λείψανον Αὔλῳ
Εὐτυχίδης δειπνῶν, ἦρε δὲ πάντ' ὀπίσω.
καὶ νῦν Εὐτιχίδης μὲν ἔχει μέγα δεῖπνον ἐν οἴκῳ.
μὴ κληθεὶς δ' Αὖλος ξηροφαγεῖ καθίσας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὕτω σοι πέψαι Διονύσιε ταῦτα γένοιτο
πάντα. νόμου δὲ χάριν, δός τι καὶ ὧδε φαγεῖν.

κἀγὼ κέκλημαι. κἀμοὶ παρέθηκέ τι τούτων
γεύσασθαι Πόπλιος. κἀμὸν ἔπεστι μέρος.
εἰ μὴ λεπτὸν ἰδών με, δοκεῖς καταπεῖσθαι ἄρωστον.
εἶθ' οὕτω τηρεῖς; μήσε λαθών τι φάγω.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καὶ τρώγεις ὅσα πέντε λύκοι Γάμε, καὶ τὰ περισσὰ
οὐ τὰ σὰ, τῶν δὲ πέριξ, πάντα δίδως ὀπίσω.
πλὴν μετὰ τοῦ κοφίνου τοῦ πρὸς πόδας αὔριον ἔρχου
πρίσματα, καὶ σπόγγον, καὶ σαρὸν εὐθὺς ἔχων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦν βραδὺς Εὐτυχίδης σταδιοδρόμος, ἀλλ' ἐπὶ δεῖπνον
ἔτρεχεν, ὥστε λέγειν, Εὐτυχίδης πέταται.

Ἀγαθίου σχολα-
στικοῦ.

Οὔτις ἀλοιητῆρας ἰδεῖν τέτληκεν ὀδόντας
ὑμετέρους, ἵνα σοῖς ἐν μεγάροις πελάσῃ.
εἰ γὰρ ἀεὶ βούβρωστιν ἔχεις ἔρυσι χθονὸς αὐτοῦ,
καὶ τάχα δαρδάψεις καὶ φίλον, ὃν καλέεις.
ἀλλ' οὐ σεῖο μέλαθρά με δέξεται. οὐ γὰρ ἔγωγε
βήσομ' ὑφ' ὑμετέρῃ γαστρὶ λαφυξόμενος.
εἰ δέ ποτ' οὖν τεὸν οἶκον ἐλεύσομαι οὐ μέγ' ἄνυσειν
Λαρτιάδης σκύλλης χάσμασιν ἀντιάσας.
ἀλλ' ἔσομαι πολύτλας τις ἐγὼ πλέον, εἴσε περήσω,
Κύκλωπος κρυεροῦ μηδὲν ἐλαφρότερον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Υἱὸς, καὶ γενετὴρ, δῆριν φιλόνεικον ἔθεντο,
τίς πλέον ἐκδαπανῶν κλῆρον ἅπαντα φάγοι.
καὶ μετὰ τὴν βρῶσιν τὴν χρηματικὴν μάλα πᾶσαν,
ὕστατον ἀλλήλους λοιπὸν ἔχουσι φαγεῖν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὄρνεον ἠσθίομεν κεκλημένοι ἄλβιον ἄνδρες,
ἄλλων ὀρνίθων βρώματα γιγνόμενοι·
καὶ τὸν μὲν Τιτυὸν κατὰ γῆς δύο γῦπες ἔδουσιν·
ἡμᾶς δὲ ζῶντας, τέσσαρες αἰγυπιοί.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μηδείς μοι ταύτην Ἐρασίστρατε τὴν σπατάλην σου
ποιήσειε θεῶν, ἣν σὺ κατασπαταλᾷς·
ἔσθων ἐκτραπέλως στομάχων κακὰ χείρονα λιμοῦ,
οἷα φάγοιεν ἐμῶν ἀντιδίκων τέκνα.

ΕΙΣ ΛΕΠΤΟΥΣ, καὶ μικρούς. 32

Λουκιλλίου.

Τὴν μικρὴν παίζουσαν ἐρώτιον, ἥρπασε κώνωψ·
ἡ δέ, τί φησιν; δῶ Ζεῦ πάτερ, εἴμ' ἐθέλεις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τῷ πατρὶ θυμωθεὶς Διονύσιε Μάρκος ὁ μικρὸς,
πυῤῥῆνα στήσας, αὐτὸν ἀπηγχόνισε.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐν καλάμῳ πήξας ἀθέρα Στρατόνικος ὁ λεπτὸς,
καὶ τριχὸς ἐκδήσας αὐτὸν, ἀπηγχόνισε.
καὶ τί γὰρ οὐχὶ κάτω βρῖσεν βαρὺς, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῶν
νηνεμίας οὔσης, νεκρὸς ἄνω πέταται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γάϊος ἐκπνεύσας τὸ παχύτατον ἐχθὲς ὁ λεπτὸς,
εἰς τὴν ἐκκομιδὴν οὐδὲν ἀφῆκεν ὅλως.
καὶ πέρας εἰς ἀΐδην καταβὰς οἷός περ ὅτ' ἔζη·
τῶν ὑπὸ γῆν σκελετῶν λεπτότερος πέταται.
τὴν δὲ κενὴν κλίνην οἱ φράτορες ἦραν ἐπ' ὤμων·
ἐγγράψαντες ἄνω, Γάϊος ἐκφέρεται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τῶν ἐπικουρείων ἀτόμων ποτὲ Μάρκος ὁ μικρὸς,
τῇ κεφαλῇ τρήσας, εἰς τὸ μέσον διέβη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰς σάλπιγγ' ἐνέπνευσεν ὅσον βραχὺ Μάρκος ὁ λεπτὸς,
καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς εὐθὺς ἀπῆλθε κάτω.

Αμμιανοῦ.

Τὸν μικρὸν Μάκρωνα θέρους κοιμώμενον εὑρὼν,
εἰς τρώγλην μικροῦ τοῦ ποδὸς εἵλκυσε μῦς.
ὃς δ' ἐν τῇ τρώγλῃ ψιλὸς τὸν μῦν ἀπεπνίξας,
Ζεῦ πάτερ εἶπεν, ἔχεις δεύτερον ἡρακλέα.

Αδηλον.

Εστω μητρόπολις, πρῶτον πόλις. εἶτα λεγέσθω
μητρόπολις, μὴ νῦν. ἡνίκα μὴ δὲ πόλις.

Λουκιλλίου.

Τὸν λεπτὸν φυσῶντα τὸ πῦρ πρόκλον, ἦρεν ὁ καπνὸς,
καὶ διὰ τῶν θυρίδων ἔνθεν ἀπῆλθεν ἔχων.
ἀλλὰ μόλις νεφέλῃ προσενήξατο, καὶ δι' ἐκείνης
προσκατέβη τρωθεὶς μυρία ταῖς ἀτόμοις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὕτω κουφότατος πέλε Γάϊος, ὥστ' ἐκολύμβα
τοῦ ποδὸς ἐκκρεμάσας ἢ λίθον, ἢ μόλιβον.

Αμμιανοῦ. οἱ δὲ, Νικάρχου.

Εξαίρων πότ' ἄκανθαν ὁ λεπτακινὸς Διόδωρος,
αὐτὸς ἐτρύπησε τῷ ποδὶ τὴν βελόνην.

Λουκιλλίου.

Εξ ἀτόμων ἐπίκουρος ὅλον τὸν κόσμον ἔγραψεν,
εἶναι τοῦτο δοκῶν ἄλκιμε λεπτότατον.
εἰ δὲ τότ' ἦν Διόφαντος, ἔγραψεν ἂν ἐκ Διοφάντου,
τοῦ καὶ τῶν ἀτόμων πουλύ τι λεπτοτέρου.

τὰ μὲν ἄλλ' ἔγραψε συνεστάναι ἐξ ἀτόμων ἄν,
ἐκ τούτου δ' αὐτὰς ἄλκιμε τὰς ἀτόμους.

τοῦ αὐτοῦ.

Ἱππεύων μύρμηκι Μενέστρατος ὡς ἐλέφαντι,
δύσμορος ἐξαπίνης ὕπτιος ἐξετάθη·
λακτισθεὶς δ' ὡς εἶχε τὸ καίριον, ὦ φθόνε φησίν,
οὕτως ἱππεύων ὤλετο καὶ Φαέθων.

τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν μέγαν ἐζήτουν Εὐμήκιον. ὃς δ' ἐκάθευδε,
μικρῷ ὑπ' ὀξυβάφῳ τὰς χέρας ἐκτανύσας.

τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρθεὶς ἐξ αὔρης λεπτῆς, ἐποτᾶτο δι' αἴθρης
Χαιρήμων, ἀχύρου πολλὸν ἐλαφρότερος.
καὶ τάχ' ἂν ἐῤῥοίζητο δι' αἰθέρος, εἰ μὴ ἀράχνῃ
τοὺς πόδας ἐμπλεχθεὶς, ὕπτιος ἐκρέματο.
αὐτοῦ δὴ νύκτας τε, καὶ ἤματα πέντε κρεμασθεὶς,
ἑκταῖος κατέβη νήματι τῆς ἀράχνης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αἰγείρου φύλλῳ πεφορημένῳ ἐξ ἀνέμοιο,
πληγεὶς Χαιρήμων ὕπτιος ἐξετάθη.
κεῖται δὴ Τιτύῳ ἐναλίγκιος. ἡ Γαλικάμπῃ,
ἁπλώσας κατὰ γῆς σῶμα τὸ κανάβινον.

Νικάρχου.

Τρεῖς λεπτοὶ κρίνην περὶ λεπτοσύνης ἐμάχοντο,
τίς προκριθεὶς εἴη, λεπτεπιλεπτότερος.
ὧν ὁ μὲν εἷς, Ἕρμων, μεγάλην ἐνεδείξατο τέχνην,
καὶ διέδυ ῥαφίδος τρῆμα λίνον κατέχων.
δημῆς δ' ἐκ φώγλης βαίνων, ὡς ἀράχνιον ἔστη.
ἡ δ' ἀράχνη νήθου σ' αὐτὸν ἀπεκρέμασεν.

σωσίπατρος δ' ἐβόησεν, ἐμὲ στεφανώσατ'· ἐγὼ γὰρ
εἰ βλέπομ', ἥττημαι· πνεῦμα γάρ εἰμι μόνον.

Λουκιλλίου.

Βουλόμενός ποθ' ὁ λεπτὸς ἀπάγξασθαι Διόφαντος,
νῆμα λαβὼν ἀράχνης, αὐτὸν ἀπυγχόνισεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σῶμα φέρων σκιοειδὲς, ἀεὶ δεῖ σύμπνοον αὔρῃ,
μήποτε θαρσήσῃς ἄρχι τινὸς πελάσαι.
μήτις ἔσω μυκτῆρος ἀναπνείων σε κομίσῃ,
ἄσθματος ἢ βίου πολλὸν ἐλαφρότερον.
οὐ σὺ μόρον τρομέεις· τότε γὰρ πάλιν οὐδὲν ἀμείψας,
ἔσσεαι ὡσαύτως φάσμα, τὸ πρὶν τελέθεις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μύρμηκος πτερόεντος ὕπερ νώτοιο καθεσθεὶς
ἄσαρκος ῥήτωρ, τοῖον ἔλεξεν ἔπος,
ἵππασο, ὃν σὸν ἔχεις, ὦ πήγασε Βελλεροφόντην,
φέρτατον ἡρώων, ἡμιθανῆ σκελετόν.

Ἄδηλα.

Ῥιπίζων ἐν ὕπνοις Δημήτριος Ἀρτεμιδώραν
τὴν λεπτὴν, ἐκ τοῦ δώματος ἐξέβαλεν.

Ἄλλο.

Ἀκάνθαι οὐχ οὕτω συμφαλίδες, ὡς ἐμὲ κίχλαι
αἱ γένυες, ξηροῖς ἤκαχον ὀσταρίοις,
αἱ πυγαὶ δραχμῆς ξηρὴ δεκὰς, ὦ ἐλεειναὶ
λειμώνων ἐτύμως ἔρρετε νυκτερίδες.

Ἄλλο.

Εἰ μὲν ἐπ' ἀπελάβους ἄγεται στρατὸς, ἢ κωνομυίας,
ἢ μυίας, ἢ ψυλλῶν ἱππικὸν, ἢ βατράχων, ε

γαῖε, καὶ σὺ φοβοῦ μὴ καί σέ τις ἐγκαταλέξῃ,
ὡς ἂν τῆς τούτων ἄξιον ὄντα μάχης.
εἰ δ' ἀρετῆς ἀνδρῶν ἅπτεται στρατὸς, ἀτρέμας ἤτω
ῥωμαίοις οὐδεὶς πρὸς γεράνους πόλεμος.

ΕΙΣ ΜΑΚΡΟΥΣ. 33

Λουκιλλίου.

Τιμόμαχον τὸν μακρὸν ὁ πεντόργυιος ἐχώρει
οἶκος, ὑπὲρ γαίης πάντοτε κεκλιμένον.
στῆναι δ' εἴποτ' ἔχρηζεν, ἔδει τοὺς παῖδας ἀπ' ὄρθρου
τὴν ὀροφὴν ῥῆσαι ὑπὲρ τ' ἐπὶ πέντε πόδας.

Ἀμμιανοῦ.

Τῷ Στρατονικείῳ πόλιν ἄλλην οἰκοδομεῖτε,
ἢ τούτοις ἄλλην οἰκοδομεῖτε πόλιν.

ΕΙΣ ΜΕΘΥΣΟΥΣ. 34

Παλλαδᾶ.

Σιλβανὸς δύο παῖδας ἔχων, οἶνόν τε καὶ ὕπνον,
οὐκ ἔτι τὰς μούσας, οὐδὲ φίλους φιλέει.
ἀλλ' ὁ μὲν, ἐκ λεχέων κινεῦ ῥρόος οὐ φρένα θέλγει.
ἄλλος δ' ἐν θαλάμοις ῥεγχόμενον κατέχει.

Ἄδηλον.

Ἡ γραῦς ἡ Βάκχου, κυλίκων σποδὸς, ἔν ποτε νούσῳ
κεκλημένη, Ζηνὶ τοῖον ἔλεξεν ἔπος,
ἢν ὀλοοῦ διάκαυμα φύγω πυρὸς, εἰς ἑκατόν σοι
ἠελίους δροσερᾶς πίομαι ἐκ λιβάδος,
ἀβρόμιος, καὶ ἄοινος. ἐπεὶ δ' ὑπάλυξεν ἀνάγκην,
αὐτῆμαρ τοῖον μῆχος ἐπεφράσατο
ῥινὸν γὰρ θεμένη χρὶ κόσκινον, οὗ διὰ πυκνῶν
χοίνων ἠελίους πλείονας ἠυγάσατο.

Ἀδήλου.

Πῶς φιλέεις ὦ μῆτερ ἐμοῦ πλέον υἱέος οἶνον;
δὸς πιέειν οἴνοιο, ἐπεὶ γάλα τοπρὶν ἔδωκας.
ὦ παῖ, σὴν μὲν δίψαν ἐμὸν γάλα τοπρὶν ἔπαυσε.
νῦν δ' ἴθι πῖνε ὕδωρ, καὶ σβέννυ τὴν σέο δίψαν.

Ἀδήλου.

Δέρκεο πῶς διψῶν υἱὸς χέρα μητέρι τείνει.
ἡ δὲ γυνή, ἅτε πᾶσα γυνὴ κεκρατημένη οἴνῳ,
ἐν λαγυνῷ πίνουσα, τὸ δ' ἔννεπε λοξὸν ἰδοῦσα,
ἐκ δὴ βρόχθου ἐμεῖο τί σοι δῶ τέκνον ἐμοῖο;
ξέστας γὰρ τριάκοντα μοῦνος λάγυνος τόδε χωρεῖ.
μῆτερ μητρυιῆς χαλεπὸν τρόπον ἀντικρατοῦσα,
ἀμπέλου ἡδυτάτης τάδε δάκρυα δός μοι ἀφύσσειν.

Εἰς ἀπιανὸν ἡγεμόνα πότην.

Γράμμα τριαὸν ἔχεις τὸ προκείμενον. ἢν ἀφέλῃ τίς
τοῦτό σοι, οἰκεῖον κτήσῃ ἁπλῶς ὄνομα.

ΕΙΣ ΜΙΛΙΑΡΙΟΝ ΨΥΧΡΟΝ. 35

Νικάρχου.

Ἠγόρασας χαλκοῦν μιλιάριον Ἡλιόδωρε
τοῦ περὶ τὴν θρᾴκην ψυχρότερον βορέου,
μὴ κάμνε, μὴ φύσα, μάτην τὸν καπνὸν ἐγείρεις.
εἰς τὸ θέρος χαλκὴν βαύκαλιν ἠγόρασας.

ΕΙΣ ΝΟΜΙΚΟΥΣ. 36

Λουκιλλίου.

Φαῖδρος πραγματικὸς, καὶ ζωγράφος ἤρισε Ῥοῦφος,
τίς θᾶσσον γράψῃ, καὶ τίς ὁμοιότερον.
ἀλλ' ἐν ὅσῳ Ῥοῦφος τρίβειν τὰ χρώματ' ἔμελλε,
Φαῖδρος ἔγραψε, λαβὼν εἰκονικὴν ἀποχήν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοὺς πόδας εἶ κρατερὸς, καὶ τὰς χέρας εἶχ᾽ ὁλοκλήρους,
οὐκ ἂν τὴν κεφαλὴν εἶχε τοιαῦτα γράφων.

ΕΙΣ ΟΚΝΗΡΟΥΣ. 37

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰς φυλακὴν βληθεὶς ποτὲ Μάρκος ὁ ἀργὸς ἑκοντὶ,
ὀκνῶν ἐξελθεῖν, ὡμολόγησε φόνον.

τοῦ αὐτοῦ.

Τῆς νυκτὸς ῥοχάσας ἐν ὕπνοις ποτὲ Μάρκος ὁ ἀργὸς,
οὐκ ἔτ᾽ ἐκοιμήθη μὴ πάλι που ῥοχάσῃ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὕτως ἐστ᾽ ἀργὸς Γαντιάνετος, ὥστε πυρέξας,
μηκέτ᾽ ἀναστῆναι παντὸς ἐδεῖτο θεοῦ.
καὶ νῦν οὐκ ἐθέλων μὲν ἐγείρεται. ἐν δ᾽ ἐνιαυτῷ,
κωφὰ θεῶν ἀδίκων οὔατα μεμφόμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εκλήθην ἐχθὲς Δημήτριε. σήμερον ἦλθον
δειπνεῖν. μὴ μέμψῃ, κλίμακ᾽ ἔχεις μεγάλην.
ἐν ταύτῃ πεποίηκα πολὺν χρόνον. οὐδ᾽ ἂν ἐσώθην
σήμερον, ἀλλ᾽ ἀνέβην, κέρκον ὄνου κατέχων.

ΕΙΣ ΟΡΧΗΣΤΑΣ. 38

Λουκιλλίου.

Εκ ποίων ὁ πατήρ σε δρυῶν τέτμηκεν ἀρίστων,
ἢ ποίου σε μύλου κόψατο λατομιῶν;
ἢ γὰρ ἀπὸ δρυὸς ἐσσὶ παλαιφάτου, ἢ ἀπὸ πέτρης,
ὀρχηστής, Νιόβης ἔμπνοον ἀρχέτυπον.
ὥστε με θαυμάζοντα λέγειν, ὅτι καὶ σύ τι Λητοῖ
ἤρισας, οὐ γὰρ ἂν ἦς αὐτομάτως λίθινος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πάντα καθ' ἱστορίην ὀρχούμενος, ἐν τὸ μέγιστον
τῶν ἔργων παριὼν, ἠνίασας μεγάλως.
τὴν μὲν γὰρ Νιόβην ὀρχούμενος, ὡς λίθος ἔστης.
καὶ πάλιν ὢν Καπανεὺς, ἐξαπίνης ἔπεσες.
ἀλλ' ἐπὶ τῆς Κανάκης ἀφυῶς, ὅτι καὶ ξίφος ἦν σοι,
καὶ ζῶν ἐξῆλθες, τοῦτο παρ' ἱστορίην.

Παλλαδᾶ.

Δάφνην, καὶ Νιόβην ὠρχήσατο Μέμφις ὁ σιμός.
ὡς ξύλινος, δάφνην. ὡς λίθινος, Νιόβην.

ΕΙΣ ΠΑΧΕΙΣ. Ἀδέσποτον. 39

Τὸν παχὺν ἐξέγραψεν ὁ ζωγράφος. ἀλλ' ἀπόλοιτο,
εἰ δύο μισητοὺς ἀνθ' ἑνὸς ὀψόμεθα.

ΕΙΣ ΠΟΙΗΤΑΣ. Πολλιανοῦ.

Εἰσὶ καὶ ἐν μούσῃσιν ἐριννύες, αἵ σε ποιοῦσι
ποιητὴν, ἀνθ' ὧν πολλὰ γράφεις ἀκρίτως.
θοίνην σου δέομαι γράφε πλείονα. μείζονα γάρ σοι
εὔξασθαι ταύτης οὐ δύναμαι μανίην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ μὴ χαίρω Φλῶρε, γενοίμην δάκτυλος, ἢ πούς,
εἷς τῶν σῶν τούτων τῶν κατατεινομένων.
χαίρω νὴ τὸν κλῆρον, ὃν ἐκλήρησας ἐν ἄθλοις,
ὡς περὶ χηρείας τοῦ στεφάνου μερίδος.
τοιγὰρ θάρσει Φλῶρε, καὶ εὔθυμος πάλι γίγνου.
οὕτω νικῆσαι καὶ δόλιχον δύνασαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοὺς κυκλίους τούτους, τοὺς αὐτὰρ, ἔπειτα, λέγοντας,
μισῶ, λωποδύτας ἀλλοτρίων ἐπέων.

καὶ διὰ τοῦτ' ἐλέγοις προσέχω πλέον· οὐδὲν ἔχω γὰρ
 Παρθενίου κλέπτειν, ἢ πάλι Καλλιμάχου.
θηρὶ μὲν οὐατόεντι γενοίμην, εἴποτε γράψω
 εἴκελος, ἐκ ποταμῶν χλωρὰ χελιδόνεα.
οἳ δ' οὕτως τὸν ὅμηρον ἀναιδῶς λωποδυτοῦσιν.
 ὥστε γράφειν ἤδη, μῆνιν ἄειδε θεά.

Λουκιλλίου.

Οὔτ' ἐπὶ Δευκαλίωνος ὕδωρ, ὅτε πάντ' ἐγενήθη,
 οὔθ' ὁ καταπρήσας τοὺς ἐπὶ γῆς φαέθων,
ἀνθρώπους ἔκτεινεν, ὅσους Ποτάμων ὁ ποιητής.
 καὶ χειρουργήσας ὤλεσεν ἑρμογένης.
ὥστ' ἐξ αἰῶνος κακὰ τέσσαρα ταῦτ' ἐγενήθη,
 δευκαλίων, φαέθων, ἑρμογένης, Ποτάμων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τέθνηκ' Εὐτυχίδης ὁ μελογράφος· οἱ κατὰ γαῖαν
 φεύγετ', ἔχων ᾠδὰς ἔρχεται Εὐτυχίδης.
καὶ κιθάρας αὐτῷ διετάξατο συγκατακαῦσαι
 δώδεκα, καὶ κίστας εἰκοσιπέντε νόμων.
νῦν ὑμῖν ὁ χάρων ἐπελήλυθε· ποῦ τίς ἀπέλθῃ
 λοιπὸν, ἐπεὶ καὶ γῆν Εὐτυχίδης κατέχει;

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρχόμεθ' ἡλιόδωρε, ποιήματα παίξομεν οὕτω.
 ταῦτα πρὸς ἀλλήλους ἡλιόδωρε θέλεις;
ἆσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου καὶ γάρ ἔμ' ὄψει
 μακροφλυαρεῖν ἡλιοδωρότερον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μηκέτι, μηκέτι Μάρκε τὸ παιδίον, ἀλλ' ἐμὲ κόπτου,
 τὸν πολὺ τοῦ παρὰ σοῦ νεκρότερον τεκνίου.
εἰς ἐμὲ νῦν ἐλέγους ποίει πάλιν, εἰς ἐμὲ θρήνους
 δήμιε, τὸν στιχίνῳ σφαζόμενον θανάτῳ.

τοῦ σοῦ γὰρ πάχω νεκροῦ χάριν, οἷα πάθοιεν
  οἱ καταδείξαντες βιβλία, καὶ καλάμους.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐχ οὕτω κακοεργὸν ἐχαλκεύσαντο μάχαιραν
  ἄνθρωποι, διὰ τὰς ἐξαπίνης ἐνέδρας,
οἷον ἀκήρυκτον Καλλίστρατε καὶ σὺ προελθὼν,
  πιεῖς μοι φονικῶν ἑξαμέτρων πόλεμον.
σάλπιγξον ταχέως ἀνακλητικόν. εἰς ἀνοχὰς γὰρ
  καὶ Πρίαμος κλαύσας ἡμβίων ἔτυχεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐδενὸς ἐνθάδε νῦν τεθνηκότος ὦ παροδῖτα,
  Μάρκος ὁ ποιητὴς ᾠκοδόμησε τάφον.
καὶ γράψας ἐπίγραμμα μονόστιχον, ὧδ' ἐχάραξε,
  κλαύσατε δωδεκέτη Μάξιμον ἐξ ἐφέσου.
οὐδὲ γὰρ εἶδον ἐγώ τινα Μάξιμον. εἰς δ' ἐπίδειξιν
  ποιητοῦ κλαίειν τοῖς παριοῦσι λέγει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ποιητὴς πανάριστος ἀληθῶς ἐστιν ἐκεῖνος,
  ὅστις δειπνίζει τοὺς ἀκροασαμένους.
ἢν δ' ἀναγινώσκῃ, καὶ νήστεας οἴκαδε πέμπῃ,
  εἰς αὐτὸν τρεπέτω τὴν ἰδίην μανίην.

Ἀράτου.

Αἰάζω Διότιμον, ὃς ἐν πέτραισι κάθηται,
  γαργαρέων παισὶν βῆτα, καὶ ἄλφα λέγων.

Ἄδηλον.

Μισῶ δέσποτα Καῖσαρ, ὅσοις νέος οὐδέποτ' οὐδεὶς
  ἤρεσκε κἂν εἴποι, μῆνιν ἄειδε θεά.
ἀλλ' ἢν μὴ Πριάμου τις ἔχῃ χρόνον ἡμιφάλακρος,
  ἢ καὶ κυρτὸς ἄγαν, οὐ δύνατ' ἄλφα γράφειν.

εἰ δ' ὄντως οὕτω τοῦτ' ἔστ' ἔχον ὦ ὕπατε Ζεῦ,
εἰς τοὺς κηλήτας ἔρχεται ἡ σοφία.

Λουκιανοῦ.

Γοιητὴς ἐλθὼν εἰς ἴσθμια πρὸς τὸν ἀγῶνα,
εὑρὼν ποιητὰς, εἶπε παρίσθμι' ἔχειν.
μέλλει δ' ἐξορμᾶν εἰς πύθια. κἂν πάλιν εὕρῃ,
εἰπεῖν οὐ δυνάται, καὶ παραπύθι' ἔχω.

Αδέσποτον.

Ωμοβοείου μοι παραθεὶς τόμον ἡλιόδωρε,
καὶ ῥίκα μοι κράσας ὠμοβοειότερα,
εὖθυ κατακλύζεις ἐπιγράμμασιν. εἰ δ' ἀσεβήσας,
βεβρώκειν τινὰ βοῦν τῶν ἀπὸ ῥινακρίας,
βούλομ' ἅπαξ πρὸς κῦμα χανεῖν. εἰ δ' ἔστι τὸ κῦμα,
ἔνθεν μακρὰν ἄρας εἰς τὸ φρέαρ με βάλε.

Αδηλον.

Τί ὠφέλησας τὴν πόλιν στίχους γράφων,
χρυσὸν τοσοῦτον λαμβάνων βλασφημίας,
πωλῶν ἰάμβους ὡς ἔλαιον ἔμπορος;

Μακεδονίου πρὸς τὸν εἰπόντα, εἰ μὴ πότνια δίκη, χρυσὸν ἀπεστρέφετο.

Γαρθένος εὐπατέρεια δίκη, πρέσβειρα πολήων,
οὐ τὸν ἐν εὐσεβίῃ χρυσὸν ἀποστρέφεται,
ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τάλαντα Διὸς, πάγχρυσα τελέθει,
οἷσι ταλαντεύει πάντα νόμον βιότου.
καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα,
εἰ μὴ ὁ μηρείων ἐξελάθου χαρίτων.

ΕΙΣ ΓΛΟΙΑ. Λουκιλλίου. 41

Οἱ τοῖχοι Διόφαντε, τὰ κύματα πάντα δέχονται,
καὶ διὰ τῶν θυρίδων ὠκεανὸς φέρεται

δελφίνων δ' ἀγέλαι, καὶ νηρέος ἀγλαὰ τέκνα,
ἐν τῷ πλοίῳ σου νηχόμενα βλέπεται.
ἂν δ' ἀναμείνωμεν, τάχα πλεύσει καί τις ἐν ἡμῖν.
οὐδὲ γὰρ ἐστὶν ὕδωρ οὐκ ἔτι τῷ πελάγει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰς πέλαγος πλεόμεν Διονύσιε, καὶ γεγέμισται
τὸ πλοῖον παντὸς πανταχόθεν πελάγους.
ἀντλεῖται δ' ἀδρίας τυρρηνικὸν ἰστρικὸν αἰγῶν,
οὐ πλοῖον, πηγὴ δ' ὠκεανοῦ ξυλίνη.
ὁπλίζου Καῖσαρ, Διονύσιος ἄρχεται ἤδη,
οὐκ ἔτι ναυκληρεῖν, ἀλλὰ θαλασσοκρατεῖν.

Βιάνορος.

Τὸ σκάφος οὐ βυθὸς εἷλε. πόθεν βυθός; οὐ γὰρ ἔπλωσεν,
οὐδὲ νότος. πρὸ νότου δ' ὤλετο, καὶ πελάγευς.
ἤδη γάρ μιν ἅπασαν ἐπὶ ζυγὰ γομφωθεῖσαν
ἤλειφον πεύκης τῇ λιπαρῇ νοτίδι.
πίσσα δ' ὑπερβρασθεῖσα πυρὸς φλογὶ, τὴν ἁλὶ πιστὴν
τευχομένην, γαίῃ δεῖξεν ἀπιστοτέρην.

Ἀντιπάτρου θεσσαλονικέως.

Εἶχε φίλων λέμβον σωτήριχον. ἀλλ' ἐν ἐκείνῳ
σωθῆν' οὐδὲ Ζεὺς αὐτὸς ἴσως δύναται.
οὔνομα γὰρ μόνον ἦν σωτήριχος. οἱ δ' ἐπιβάντες,
ἔπλεον ἢ παρὰ γῆν, ἢ παρὰ φερσεφόνην.

Λουκιλλίου.

Εκ ποίων ἔταμες Διονύσιε τὰ ξύλα ταῦτα
λατομιῶν, ποίων τὸ σκάφος ἐστὶ μύλων;
εἰ γὰρ ἐγώ τι νοῶ, μολίβου γένος, οὐ δρυός ἐστιν,
οὐδ' ἐλάτης. μικροῦ ῥιζοβολεῖ τὰ κάτω.
καὶ τυχὸν, ἐξαπίνης ἔσεται λίθος. εἶτα τὸ χεῖρον,
γράψει μ' ὡς Νιόβην δρᾶμα σαπρὸν Μελίτων.

ΕΙΣ ΠΟΛΥΤΕΝΧΕΙΣ. 42

Παλλαδᾶ.

Τέκνον ἀναιδείης ἀμαθέστατε, θρέμμα μορίης;
εἰπὲ τί βρενθύῃ, μηδὲν ἐπιστάμενος.
ἐν μὲν γραμματικοῖς, ὁ πλατωνικός· ἂν δὲ Πλάτωνος
δόγματα τάτις ζητῇ γραμματικὸς σὺ πάλιν.
ἐξ ἑτέρου φεύγεις ἐπὶ θάτερον. οὔτε δὲ τέχνην
οἶσθα γραμματικὴν, οὔτε πλατωνικὸς εἶ.
πάντα μὲν οἶδα λέγεις. ἀτελὴς δ᾽ ἐν πᾶσιν ὑπάρχεις.
γευόμενος πάντων, οὐδὲν ἔχεις ἴδιον.

ΕΙΣ ΠΟΝΗΡΟΥΣ. 43

Αμμιανοῦ.

Εἴη σοι κατὰ γῆς κούφη κόνις οἰκτρὲ Νέαρχε,
ὄφρα σε ῥηϊδίως ἐξερύσωσι κύνες.

Τοῦ αὐτοῦ.

Θᾶττον ποιήσει, μέλι κάνθαρος, ἢ γάλα κώνωψ,
ἢ σύ τι ποιήσεις, σκορπίος ὤν, ἀγαθόν.
οὔτε γὰρ αὐτὸς ἑκών τι ποιεῖς, οὔτ᾽ ἄλλον ἀφίης,
ὡς ἀστὴρ κρονικὸς πᾶσιν ἀπεχθόμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μητέρα τίς, πάτερ᾽ ἄλλος ἀπέκτανεν, ἄλλος ἀδελφὸν,
Γωλλιανὸς τοὺς τρεῖς, πρῶτος ἀπ᾽ Οἰδίποδος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ο(ψ)έποθ᾽ ἡ ποδάγρα τὸν ἑαυτῆς ἄξιον εὗρεν.
ὃν ποδαγρᾶν πρὸ ἐτῶν ἄξιον ἦν ἑκατόν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μασταύρων ἀφελὼν δύο γράμματα Μάρκε τὰ πρῶτα,
ἄξιος εἶ πολλῶν τῶν ὑπολειπομένων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Θηρίον εἶ παρὰ γράμμα, καὶ ἄνθρωπος διὰ γράμμα.
ἄξιος εἶ πολλῶν, ὧν παρὰ γράμμα γράφῃ.

Καλλίου ἀργίου.

Αἰεὶ θηρίον ἦσθα Πολύκριτε· νῦν δὲ πεπωκὼς,
ἐξαπίνης ἐγένου λυσσομάνες τι κακόν.
αἰεί μοι δοκέεις κακὸς ἔμμεναι· οἶνος ἐλέγχει
τὸν τρόπον. οὐκ ἐγένου νῦν κακὸς, ἀλλ᾽ ἐφάνης.

Δημοδόκου.

Καὶ τόδε Δημοδόκου, Χῖοι, οὐχ ὁ μὲν, ὃς δ᾽ οὔ,
πάντες, πλὴν Προκλέους· καὶ Προκλέης δὲ Χῖος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καππαδόκην πότ᾽ ἔχιδνα κακὴ δάκεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
κάτθανε, γευσαμένη αἵματος ἰοβόλου.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καππαδόκαι, φαῦλοι μὲν ἀεί. ζώνης δὲ τυχόντες,
φαυλότεροι· κέρδους δ᾽ εἵνεκα, φαυλότατοι.
ἢν δ᾽ ἄρα δὶς, καὶ τρὶς μεγάλης δράξονται ἀπήνης,
δὴ τότε γίγνονται φαυλεπιφαυλότατοι.
μὴ λίτομαι βασιλεῦ, μὴ τετράκις, ὄφρα μὴ αὐτὸς
κόσμος ὀλισθήσῃ καππαδοκιζόμενος.

Λουκιανοῦ.

Εἰπέ μοι εἰρομένῳ Κυλλήνιε, πῶς κατέβαινε
Λολλιανοῦ ψυχὴ δῶμα τὸ Φερσεφόνης;
θαῦμα μένει σιγῶσα. τυχὸν δέ τι καὶ σὲ διδάσκειν
ἤθελε, φεῦ, κείνου καὶ νέκυν ἀντιάσαι.

Ἀδέσποτον.

Δαμαγόραν, καὶ λοιμὸν, ἰσόψηφόν τις ἀκούσας,
ἔστησ᾽ ἀμφοτέρων τὸν τρόπον ἐκ κανόνος.

εἰς τὸ μέρος δὲ καθείλκετ᾽ ἀνελκυσθὲν τὸ τάλαντον.
Δαμαγόρου λοιμὸν δ᾽ αἶρον ἐλαφρότερον.

Ἀντιόχου.

Ψυχὴν μὲν γράψαι χαλεπόν. μορφὴν δὲ χαράξαι,
ῥάδιον. ἀλλ᾽ ἐπὶ σοὶ τοὔμπαλιν ἀμπότερα.
τῆς μὲν γὰρ ψυχῆς τὸ διάστροφον ἔξω ἄγουσα
ἐν τοῖς φαινομένοις ἡ φύσις εἰργάσατο.
τὴν δ᾽ ἐπὶ τῆς μορφῆς θόρυβον, καὶ σώματος ὕβριν,
πῶς ἄν τις γράψῃ, μὴδ᾽ ἐσιδεῖν ἐθέλων,

τοῦ αὐτοῦ.

Γαίης ἐκ γαλατῶν μὴδ᾽ ἄνθεα. ἧς ἀπὸ κόλπων
ἀνθρώπων ὀλέτειραι ἐριννύες ἐβλάστησαν.

ΕΙΣ ΓΟΡΔΗΝ. 44

Νικάρχου.

Γορδὴ ἀποκτείνει πολλοὺς ἀδιέξοδος οὖσα.
πορδὴ καὶ σώζει φαυλὸν ἱεῖσα μέλος.
οὐκοῦν εἰ σώζει, καὶ ἀποκτείνει πάλι πορδὴ,
τοῖς βασιλεῦσιν ἴσην πορδὴ ἔχει δύναμιν.

ΕΙΣ ΓΑΡΟΡΙΣΤΑΣ. 45

Ἀμμιανοῦ.

Κἂν μέχρις ἡρακλέους στηλῶν ἔλθῃς παροϱίζων,
γῆς μέρος ἀνθρώποις πᾶσιν ἴσον σε μένει.
κείσῃ δ᾽ ἴρῳ ὅμοιος, ἔχων ὀβολοῦ πλέον οὐδὲν,
εἰς τὴν οὐκ ἔτι σὴν γῆν ἀναλυόμενος.

ΕΙΣ ΡΗΤΟΡΑΣ. 46

Λουκιλλίου.

Χοιρίδιον, καὶ βοῦν ἀπολώλεκα, καὶ μίαν αἶγα.
ὧν χάριν εἴληφας μισθάριον Μενέκλεις.

οὔτε δ' ἐμοὶ κοινόν τι πρὸς ὀθρυάδαν γεγένηται,
    οὔτ' ἀπάγω κλέψας βοῦς ἀπὸ θερμοπυλῶν.
ἀλλὰ πρὸς Εὐτυχίδην ἔχομεν κρίσιν. ὥστε τί ποιεῖ
    ἐνθάδε μοι Ξέρξης, καὶ λακεδαιμόνιοι;
πλὴν κἀμοῦ μνήσθητι νόμου χάριν. ἢ μέγα κράξω,
    ἀλλὰ λέγει Μενεκλῆς, ἀλλὰ τὸ χοιρίδιον.

Τοῦ αὐτοῦ

Οὐ δέχεται Μάρκον τὸν ῥήτορα νεκρὸν ὁ πλούτων,
    εἰπὼν, ἀρκείτω κέρβερος ὧδε κύων.
εἰ δ' ἐθέλεις πάντως, ἰξίονι, καὶ Μελίτωνι
    τῷ μελοποιητῇ, καὶ Τιτυῷ μελέτω.
οὐδὲν γάρ σου χεῖρον ἔχω κακὸν, ἄχρις ἂν ἐλθὼν
    ὧδε σολοικίζῃ Ῥοῦφος ὁ γραμματικός.

Κερεαλίου.

Οὐ τὸ λέγειν παράσημα, καὶ ἀττικὰ ῥήματα πέντε,
    εὐζήλως ἐστὶν καὶ φρονίμως μελετᾶν,
οὐδὲ γὰρ εἰ κάρκαιρε, καὶ εἰ κοναβεῖ, τό, τε σίζει,
    καὶ κελάρυζε λέγεις, εὐθὺς ὅμηρος ἔσῃ,
νοῦν ὑποκεῖσθαι δεῖ τοῖς πράγμασι, καὶ φράσιν αὐτῶν
    εἶναι κοινοτέραν, ὥστε νοεῖν ἃ λέγεις.

Ἀδήλου.

Εἰκὼν ἡ Σέξτου μελετᾷ, Σέξτος δὲ σιωπᾷ.
ῥήτωρ ἦν εἰκών. ὁ δὲ ῥήτωρ εἰκόνος εἰκών.

Ἀββιανοῦ.

Ἑπτὰ σολοικισμοὺς Φλάκκῳ τῷ ῥήτορι δῶρον
    πέμψας, ἀντέλαβον πέντε διακοσίους.
καὶ νῦν μὲν φησιν τούτους ἀριθμῷ σοι ἔπεμψα.
    τοῦ λοιποῦ δὲ μέτρῳ, πρὸς κύπρον ἐρχόμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ῥήτωρ ἐξαπίνης ἀσιατικὸς. οὐδὲν ἄπιστον.
    καὶ τοῦτ' ἐν θήβαις νῦν γέγονεν τὸ τέρας.

Λουκιλλίου.

Μὴ δὲ λαλῶν πρώην ἐσολοίκισε Φλάκκος ὁ ῥήτωρ.
καὶ μέλλων χαίνειν, εὐθὺς ἐβαρβάρισε,
καὶ τῇ χειρὶ τὰ λοιπὰ σολοικίζει διανοίων.
κἀγὼ δ' αὐτὸν ἰδὼν, τὸ στόμα μου δέδεται.

Αμμιανοῦ.

Αρχέδικον πῖλον κατ' ἐνύπνιον ἀρχέδι δῶρον
ἑρμείῃ ῥήτωρ θῆκεν ἀθηναγόρας.
εἰ μὲν καὶ ῥήτωρ κατ' ἐνύπνιον, οἴσομεν ἑρμῇ.
εἰ δ' ὕπαρ, ἀρνοίτω, θῆκεν ἀθηναγόρας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ βούλει τὸν παῖδα διδάξαι ῥήτορα Παῦλε,
ὡς οὗτοι πάντες γράμματα μὴ μαθέτω.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ῥήτορα Μαορονίδων, ἀπεθαύμασα, τὸν βαρύχειλον,
τέχνης ῥητορικῆς δαίμονα λωνοφόρον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αὐτὸν ὁρῶσι Μέδων τὸν ῥήτορα. φεῦ, τί τὸ θαῦμα.
στειλάμενος σιγᾷς, οὐδὲν ὁμοιότερον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ῥήτορος ἀνδ' εἰκών. ὁ δὲ ῥήτωρ ῥήτορος εἰκών.
καὶ πῶς; οὐ λαλέει. οὐδὲν ὁμοιότερον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πολλοῦ δεῖ, καὶ σφὶν, καὶ ῥὶς παρ' ἕκαστα δικάσαι
ἄνδρες. καὶ λέγε δὴ τὸν νόμον ἔνθα δέ μοι,
καὶ ταυτί, καὶ μῶν, καὶ τεσσαράκοντα, καὶ ἄλλα
σκεψάμενος. καίτοι νὴ Δία, καὶ μὰ Δία.
ῥήτωρ ὢν Κρίτων, καὶ παιδία πολλὰ διδάσκει.
προσθήσει δ' αὐτοῖς, γρῦ φάθι, καὶ μὴ ἔτι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Νήπιε, πῶς σε λέληθε δίκης ζυγός; ὃ νοέοις δὲ
ἀνδράσιν οὐχ ὁσίοις ψῆφον ὀφειλομένην,
ῥῆξῃ πιστεύεις πυκινόφρονι, σῇ τε μενοινῇ.
ποικίλον αὐδῆσαι μῦθον ἐπισταμένῃ;
ἐλπίζειν δ' ἔξεστι· θέμιν δ' οὐκ οἶδεν ἀμεῖψαι
τῆς σῆς κλεμματικῆς παίγνια φαντασίης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ῥήτορα πρὸς Διόδωρον ἀνὴρ δείλαιος ἀπελθὼν,
ἤρετό μιν τοίης ἀμφὶ δικασπολίης·
ἡμετέρη θεράπαινα, φύγεν ποτέ· τὴν δέ τις εὑρὼν,
ἀλλοτρίην τ' εἶναι λάτριν ἐπιστάμενος,
ζεῦξεν ἑῷ θεράποντι· τέκεν δ' ὑπὸ παῖδας ἐκείνῳ.
καὶ τίνι δουλεύειν εἰσὶ δικαιότεροι;
ὃς δ' ὅτε μερμήριξε, καὶ ἔδρακε βίβλον ἑκάστην,
εἶπεν ἐπιστρέψας γυρὸν ἐπισκύνιον,
ἢ σοὶ, ἢ τῷ λέοντι τεὴν θεράπαιναν· ἀνάγκη
δουλεύειν κείνους· ὧν χάριν ἐξερέεις.
δίζεο δ' οὐ μενέοντα δικασπόλον· αἶψα δ' ἀποίσῃ
ψῆφον ἀρειοτέρην, εἴγε δίκαια λέγοις

Τοῦ αὐτοῦ.

Θαυμάζειν μοι ἔπεισιν ὅπως Βύτος ἐστὶ σοφιστὴς,
μήτε λόγον κοινὸν, μήτε λογισμὸν ἔχων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Θᾶττον ἔην λευκοὺς κόρακας, πτηνάς τε χελώνας
εὑρεῖν, ἢ δόκιμον ῥήτορα Καππαδόκην.

Ἀδέσποτον.

Ἤθελον ἂν πλουτεῖν, ὡς πλούσιος ἦν ποτε Κροῖσος,
καὶ βασιλεὺς εἶναι τῆς μεγάλης ἀσίης.
ἀλλ' ὅταν ἐμβλέψω Νικάνορα τὸν σοροπηγὸν,
καὶ γνῶ πρὸς τί ποιεῖ ταῦτα τὰ γλωσσόκομα,
ἀκτήν που πάσσας, καὶ ταῖς κοτύλαις ὑποβρέξας,
τὴν ἀσίαν πωλῶ πρὸς μύρα, καὶ στεφάνους.

Νικάρχου.

Οὐδεὶς τὴν ἰδίην συνεχῶς Χαρίδημε γυναῖκα
αἰνεῖν ἐκ ψυχῆς τερπόμενος δύναται.
οὕτως ἡ φύσις ἐστὶ φιλόκνισος, ἀλλότριος χρὼς,
καὶ ζητεῖ διόλου τὴν ξενοκυσαπάτην.

Ἀδέσποτον.

Μὴ μύρα, μὴ στεφάνους λιθίναις στήλαισι χαρίζου,
μηδὲ τὸ πῦρ φλέξῃς. εἰς κενὸν ἡ δαπάνη.
ζῶντί μοι εἴτι θέλεις, χάρισαι, τέφρην δὲ μεθύσκων,
πηλὸν ποιήσεις, κοὐχ ὁ θανὼν πίεται.

Λεωνίδου.

Μὴ πάλι μοι μετὰ δόρπον ὅτ' οὐκ ἔτι γαστέρα πείθω,
οὔθατα καὶ χοίρων ἄρτι τίθει τε μάχη.
οὐδὲ γὰρ ἐργοπόνοισι μετὰ στάχυν ὄμβρος ἄκαιρος
χρήσιμος, οὐ ναύταις ἐν λιμένι ζέφυρος.

Ἀλκαίου.

Πίομαι ὦλκυναῖε πολὺ πλέον, ἢ πίε Κύκλωψ,
νηδὺν ἀνδρομέων πλησάμενος κρεάων.
πίομαι. ὡς ὄφελόν γε καὶ ἔγκεφαλον ἐχθροῦ ἀράξας,
βρέγμα φιλιππείης ἐξέπιον κεφαλῆς.
ὅς τοῦ ἑταιρείοιο παρὰ κρητῆρι φόνοιο,
γεύσατ', ἐν ἀκρήτῳ φάρμακον χευάμενος.

Ἀββιανοῦ.

Ἐχθὲς ἐπὶ ξενίαν κληθεὶς, ὅτε καιρὸς ὕπνου μοι,
τύλῃ ἐπεκλίνθην Γοργόνος, ἢ Νιόβης.
ἣν οὐδεὶς ὕφηνεν. ἀπέπρισε δ'. ἢ πελεκήσας,
ἐκ τῶν λατομιῶν ἤγαγεν εἰς τὰ πρόκλου.
ἐξ ἧς εἰ μὴ θᾶττον ἐπηγέρθην. Πρόκλος ἄν μοι
τὴν τύλην στήλην, ἢ σορὸν ἠργάσατο.

Στράτωνος.

Καὶ πίνε καὶ τέρπου Δημόκρατες. οὐ γὰρ δὲ αἰεὶ
πιόμεθ', οὐδ' αἰεὶ τέρψιος ἑξόμεθα
καὶ στεφάνοις κεφαλὰς πυκασώμεθα, καὶ μυρίσωμεν
αὐτοὺς, πρὶν τύμβοις ταῦτα φέρειν ἑτέρους.
νῦν ἐν ἐμοὶ πιέτω μέθυ τὸ πλέον ὀστέα τἀμά.
νεκρὰ δὲ Δευκαλίων αὐτὰ κατακλυσάτω.

Ἀντιπάτρου θεσσα-
λονικέος.

Φεύγεθ' ὅσοι λόκκας, ἢ λοφνίδας, ἢ καμισύνας
ᾄδετε, ποιητῶν φῦλον ἀκανθολόγων.
οἵτ' ἐπέων κόσμον λελυγισμένον ἀσκήσαντες,
κρήνης ἐξ ἱερᾶς πίνετε λιτὸν ὕδωρ.
σήμερον ἀρχιλόχοιο, καὶ ἄρσενος ἦμαρ ὁμήρου,
σπένδομεν. ὁ κρητὴρ οὐ δέχεθ' ὑδροπότας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὠ ἑλικὼν βοιωτὲ, σὺ μέν ποτε πολλάκις ὕδωρ
εὐεπὲς ἐκ πηγέων ἔβλυσας ἡσιόδῳ.
νῦν δ' ἡμῖν ἔθ' ὁ κοῦρος ὁμώνυμος αὔσονα Βάκχον
οἰνοχοεῖ κρήνης ἐξ ἀμεριμνοτέρης.
βουλοίμην δ' ἂν ἔγωγε πιεῖν παρὰ τοῦ δὲ κύπελλον
ἓν μόνον, ἢ παρὰ σοῦ χίλια πηγασίδος.

Ἀπολλωνίδου.

Ὑπνώεις ὦ ἑταῖρε. τὸ δὲ σκύφος αὐτὸ βοᾷ σε,
ἔγρεο μὴ τέρπου μοιριδίῃ μελέτῃ,
μὴ φείσῃ Διόδωρε. λάβρος δ' εἰς βάκχον ὀλισθὼν,
ἄχρις ἐπὶ σφαλεροῦ ζωροπότει γόνατος.
ἔσσεθ' ὅτ' οὐ πιόμεσθα πολὺς χρόνος. ἀλλ' ἄγ' ἐπείγου.
ἡ πολιὴ κροτάφων ἅπτεται ἡμετέρων.

Ἀργενταρίου.

Σφάλλομαι ἀκρήτῳ μεμεθυσμένος, ἀλλὰ τίς ἄρα
σώσει μ' ἐκ βρομίου γυῖα σαλευόμενον;
ὡς ἄδικον θεὸν εὗρον. ὅθ' οὕνεκεν αὐτὸς ἐγώ σε
βάκχε φέρων, ὑπὸ σοῦ τοὔμπαλι παρφέρομαι.

Ἀντιπάτρου.

Οὔ μοι πληϊάδων φοβερὴ δύσις, οὐδὲ θαλάσσης
ὀρνύμενον στυφελῷ κῦμα περὶ σκοπέλῳ,
οὐδ' ὅταν ἀστράπτει μέγας οὐρανὸς, ὡς κακὸν ἄνδρα
ταρβῶ, καὶ μύθων μνήμονας ὑδροπότας.

Ὀνέστου.

Μούσης νουθεσίην φιλοπαίγμονος εὕρετο Βάκχος,
ὦ σικυὼν, ἐν σοὶ κῶμον ἄγων χαρίτων.
δὴ γὰρ ἔλεγχον ἔχει γλυκερώτατον, ἔν τε γέλωτι
κέντρον. χὠ μεθύων, ἀστὸν ἐσωφρόνισεν.

Φιλίππου.

Λάθριεν ἑρπυστὴν σκολιὸν πόδα κισσὲ χορεύσας,
ἄγχεις τὴν βρομίου βοτρυόπαιδα χάριν.
δισμεῖς δ' οὐχ ἡμᾶς. ὀλέκεις δὲ σε. τίς γὰρ ἕλοιτο
κισσὸν ἐπὶ κροτάφοις, μὴ κεράσας Βρόμιον;

Ὀνέστου.

Αὐτοθελὴς ἥδιστος ἀεὶ πότος. ὃς δέ κ' ἀνάγκῃ,
ὑβριστὴς οἴνῳ τ' ἐστὶ, καὶ οἰνοπότῃ.

τὸν μὲν, γὰρ γαίη προχέει κρύφα. τὸν δ' ὑπὸ γαίη
    πολλάκι πρὸς λήθης ἤγαγε πικρὸν ὕδωρ.
πουλυμεθεῖς, χαίροιτε. τόδ' ὁππόσον ἡδὺ ποθῆναι
    μέτρον, ἐμοὶ πάσης ἄρκιον εὐφροσύνης.

Αὐτομέδοντος κυζικηνοῦ.

Ἄνθρωποι δείλης, ὅτ' ἐπίνομεν. ἢν δὲ γένηται
    ὄρθρος, ἐπ' ἀλλήλους θῆρες ἐγειρόμεθα.

Οὔ μοι μέλει Γύγαο
τοῦ σαρδίων ἄνακτος,
οὔθ' αἱρέει με χρυσὸς,
οὐδὲ φθονῶ τυράννοις,
ἐμοὶ μέλει μύροισι
καταβρέχειν ὑπήνην,
ἐμοὶ μέλει ῥόδοισι
καταστέφειν κάρηνα.
τὸ σήμερον μέλει μοι,
τὸ δ' αὔριον τίς οἶδε.
τὸν ἄργυρον τορεύσας
ἥφαιστέ μοι ποίησον,
ποτήριον δὲ κοῖλον
ὅσον δύνῃ βάθυνον.
ποίει δέ μοι κατ' αὐτοῦ,
μήτ' ἄστρα, μήτ' ἀμάξας,
μὴ στυγνὸν ὠρίωνα,
ἀλλ' ἀμπέλους χλοώσας,
καὶ βότρυας γελῶντας
σὺν τῷ καλῷ Λυαίῳ.

Παλλαδᾶ.

Γηρακλέων με γυναῖκες ἀποσκώπτουσι, λέγουσαι
    εἰς τὸ κάτοπτρον ὁρᾶν λείψανον ἡλικίης.

ἀλλ᾽ ἐγὼ εἰ λευκὰς φορέω τρίχας, εἴτε μελαίνας,
οὐκ ἀλέγω, βιότου πρὸς τέλος ἐρχόμενος.
εὐόδμοις δὲ μύροισι, καὶ εὐπετάλοις στεφάνοισι
τῷ βρομίῳ παύω φροντίδας ἀργαλέας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δὸς πιέειν, ἵνα βάκχος ἀποσκεδάσειε μερίμνας
αὖτα δ᾽ ἀναθερμαίνων ψυχομένην κραδίην.

Ἄδηλον.

Πῖνε, καὶ εὐφραίνου. τί γὰρ αὔριον, ἢ τί τὸ μέλλον,
οὐδεὶς γιγνώσκει. μὴ τρέχε, μὴ κοπία.
ὡς δύνασαι χάρισαι. μετάδος. φάγε θνητὰ λογίζου.
τὸ ζῆν τοῦ μὴ ζῆν οὐδὲν ὅλως ἀπέχει.
πᾶς ὁ βίος τοιόσδε, ῥοπὴν μόνον ἂν προλάβῃ τίς.
ἂν δὲ θάνῃς, ἑτέρου πάντα, σὺ δ᾽ οὐδὲν ἔχεις.

Ἀραβίου σχολαστικοῦ.

Γαστέρα μὲν σεσάλακτο γέρων εὐώδεϊ βάκχῳ
οἰνοπίων. ἔμπης δ᾽ οὐκ ἀπέθηκε δέπας.
ἀλλ᾽ ἔτι διψώων, ἰδίῃ κατεμέμφετο χειρὶ,
ὡς ἀπὸ κρητῆρος μηδὲν ἀφυσσαμένῃ.
οἱ δὲ νέοι ῥέγχουσι, καὶ οὐ σθένος, οὐδ᾽ ἀπ᾽ ἀριθμοῦ
τὰς κύλικας γνῶναι τὰς ἔτι πινομένας.
πῖνε γέρον, καὶ ζῆθι. μάτην δ᾽ ἄρα θεῖος ὅμηρος
τείρεσθαι πολιὴν ἐκ νεότητος ἔφη.

Μακεδονίου.

Ἤθελον οὐ χρυσόν τε, καὶ ἄστεα μυρία γαίης,
οὐδ᾽ ὅσα τὰς θήβας εἶπεν ὅμηρος ἔχειν,
ἀλλ᾽ ἵνα μοι προχόεσσα κύλιξ βλύσειε Λυαίῳ,
χείλεος ἀενάῳ νάματι λουομένου.
καὶ γεραρῶν συνέπινε φίλων χορὸς. οἱ δὲ περισσοὶ
ἀνέρες ἐργατίναι, κάμνον ἐφ᾽ ἡμερίσιν.

οὗτος ἐμοὶ πολὺς ὄλβος ἀεὶ φίλος. οὐδ᾽ ἀλεγίζω
τῶν χρυσέων ὑπάτων, τὴν φιάλην κατέχων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Χανδοπόται βασιλῆος ἀεθλητῆρες Ἰάκχου,
ἔργα κυπελλομάχου στήσομεν εἰλαπίνης,
ἰκαρίου σπένδοντες ἀφειδέα δῶρα λυαίου.
ἄλλοισιν μελέτω Τριπτολέμοιο γέρα,
ἧχι βόες, καὶ ἄροτρα, καὶ ἱστοβοεύς, καὶ ἐχέτλη,
καὶ στάχυς, ἁρπαμένης ἴχνια Φερσεφόνης.
εἴποτε δὲ στομάτεσσι βαλεῖν τινα βρῶσιν ἀνάγκη,
ἀσταφὶς οἰνοπόταις ἄρκιος ἡ Βρομίου.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Σπείσομεν οἰνοποτῆρες ἐγερσιγέλωτι Λυαίῳ.
ὤσομεν ἀνδροφόνον φροντίδα ταῖς φιάλαις.
σιτοδόκῳ δ᾽ ἄγραυλος ἀνὴρ βαρύμοχθος ἰάλλοι
γαστρὶ, μελαμπέπλου μητέρα Φερσεφόνης.
γχυροφόνων δ᾽ ἀμέγαρτα, καὶ αἱμαλέων κρέα δόρπων,
θηρσὶ, καὶ οἰωνοῖς λείψομεν ὠμοβόροις.
ὀστέα δ᾽ αὖ ἐπόδων ταμεσίχροα, χείλεσι φωτῶν
εἰξάτω, οἷς ἀΐδης φίλτερος ἠελίου.
ἡμῖν δ᾽ ὀλβιόδωρον ἀεὶ μέθυ, καὶ βόσις ἔστω,
καὶ ποτόν. ἀμβροσίην δ᾽ ἄλλος ἔχειν ἐθέλοι.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Χθιζὸν ἐμοὶ νοσέοντι παρίστατο δήιος ἀνὴρ
ἰητρὸς, δεπάων νέκταρ ἀπειπάμενος.
εἶπε δ᾽ ὕδωρ πίνειν ἀνεμώλιος. οὐδ᾽ ἐδιδάχθη
ὅττι μένος μερόπων οἶνον ὅμηρος ἔφη.

Παλλαδᾶ.

Πᾶσι θανεῖν μερόπεσσιν ὀφείλεται. οὐδέ τις ἐστὶν
αὔριον εἰ ζήσει θνητὸς ἐπιστάμενος.

τοῦτο σαφῶς ἄνθρωπε μαθὼν, εὔφραινε σεαυτὸν,
λήθην τοῦ θανάτου τὸν βρόμιον κατέχων.
τέρπεο, καὶ σκίρτα, τὸν ἐφημέριον βίον ἕλκων.
τἆλλα δὲ πάντα τύχῃ πράγματα δὸς διέπειν.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Ἀνέρες, οἷσι μέμηλεν ἀπήμονος ὄργια Βάκχου,
ἐλπίσιν ἠμβλίδων ῥίψατε τὴν πενίην.
αὐτὰρ ἐμοὶ κρητὴρ μὲν ἔοι δέπας. ἄγχι δὲ ληνός.
ἄγχι, πίθος, λιπαρῆς ἔνδιον εὐφροσύνης.
αὐτίκα δ' ἡμετέροιο πιὼν κρητῆρα Λυαίου,
παισὶ κανασραίοις μαρναμένοισιν ἐθέλω.
οὐ τρομέω δὲ θάλασσαν ἀμείλιχον, οὐδὲ κεραυνοὺς,
πιστὸν ἀταρβήτου θάρσος ἔχων βρομίου.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Ἡμεῖς μὲν πατέοντες ἀπείρονα καρπὸν ἰάκχου,
ἄμμιγα βακχευτὴν ῥυθμὸν ἀνεπλέκομεν.
ἤδη δ' ἄσπετον οἶδμα κατέρρεεν. οἷα δὲ λέμβοι
κισσύβια γλυκερῶν νήχεθ' ὑπὲρ ῥοθίων.
οἷσιν ἀρυσσάμενοι σχέδιον ποτὸν ἤνομεν ἤδη,
θερμῶν νηϊάδων οὐ μάλα δευόμενοι.
ἡ δὲ καλὴ ποτὶ ληνὸν ὑπερκύπτουσα ῥοδάνθη,
μαρμαρυγῇ κάλλους νᾶμα κατηγλάϊζεν.
πάντων δ' ἐκδεδόνητο θοαὶ φρένες. οὐδέ τις ἡμέων
ἦεν, ὃς οὐ βάκχῳ δέμνιαν, καὶ Παφίῃ.
τλήμονες. ἀλλ' ὃ μὲν εἶρπε παραὶ ποσὶν ἄφθονος ἡμῖν.
τῆς δ' ἄρ' ὑπ' ἐλπωρῇ μοῦνον ἐπαιζόμεθα.

Ἀδήλου.

Οὐδὲν ἁμαρτήσας γενόμην παρὰ τῶν με τεκόντων.
γεννηθεὶς δ' ὁ τάλας, ἔρχομαι εἰς ἀΐδην.

ὦ μίξις γενεῶν θανατηφόρος· ὤμοι ἀνάγκης,
ἥ με προσπελάσει τῷ στυγερῷ θανάτῳ.
οὐδὲν ἐὼν γενόμην· πάλιν ἔσομαι ὡς πάρος οὐδέν.
οὐδὲν καὶ μηδὲν τῶν μερόπων τὸ γένος.
λοιπόν μοι τὸ κύπελλον ἀποστίλβωσον ἑταῖρε,
καὶ λύπης λήθην τὸν Βρόμιον πάρεχε.

Ἀργενταρίου.

Ἀρχαίη σύνδειπνε, καπηλικὰ μέτρα φιλοῦσα,
εὔλαλε, πρηΰγελως, εὔστομε, μακροφάρυγξ,
αἰὲν ἐμῆς πενίης βραχυσύμβολε μυστιλάγωγε
ἦλθες ὅμως ὑπ' ἐμὴν χεῖρά ποτε χρόνιος.
αἴθ' ὄφελες καὶ ἄμικτος, ἀνύμφευτός τε παρεῖναι,
ἄφθορος, ὡς κούρη πρὸς πόσιν ἐρχομένη.

Ἀδήλου.

Τάνταλος οὐδὲν ἔφαγε· τινασσομένων γὰρ ὕπερθεν
καρπὸς ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτὸν ἔφευγε φυτῶν.
καὶ διὰ τοῦτο τροφῆς κεχρημένος, ἧττον ἐδίψα.
εἰ δὲ καὶ ἔφαγεν σῦκα πεπαινόμενα,
καὶ βραβίλους, καὶ μῆλα, τί τηλίκον ἀνδράσι νεκροῖ
δίψος ἀπὸ χλωρῶν γίγνεται ἀκροδρύων;
ἡμεῖς δ' ἐσθίομεν κεκλημένοι ἁλμυρὰ πάντα,
χέννια, καὶ τυροὺς, χηνὸς ἄλιστα λίπη.
ὄρνια, καὶ μόσχεια· μίαν δ' ἐπιπίνομεν αὐτοῖς.
πάσχομεν ἢ κεῖνος Τάνταλε, πικρότερα.

Ἀδέσποτον.

Ἀνθρώποις ὀλίγος μὲν ὁ πᾶς χρόνος, ὃν ποτε δειλοὶ
ζῶμεν· κὴν πολιὸν γῆρας ἅπασι μένῃ,
τῆς δ' ἀκμῆς καὶ μᾶλλον· ὅτ' οὖν χρόνος ὥριος ἡμῖν,
πάντα χύδην ἔσω, ψαλμὸς, ἔρως, προπόσεις.

χειμὼν τοὐντεῦθεν. γήρως βάρος. οὐδὲ δέκα μνῶν
σήσεις. τοιαύτης ἐκδέχετ' ὀρχιπέδη.

Ἀδήλου.

Πῶς γενόμην; πόθεν εἰμί, τίνος χάριν ἦλθον; ἀπελθεῖν
πῶς δύναμαι τί μαθεῖν, μηδὲν ἐπιστάμενος;
οὐδὲν ἐὼν γενόμην. πάλιν ἔσομαι ὡς πάρος ἦα.
οὐδὲν καὶ μηδὲν τῶν μερόπων τὸ γένος.
ἀλλά μοι Βάκχοιο φιλήδονον ἔντυε νᾶμα.
τοῦτο γὰρ ἐστὶ κακῶν φάρμακον ἀντίδοτον.

Νικάρχου.

Ἑρμαίοις ἡμῖν ἀφροδίσιος ἕξ χοᾶς οἴνου
αἴρων, προσκόψας πένθος ἔθηκε μέγα.
οἶνος καὶ κένταυρον ἀπώλεσεν. ὡς ὄφελε δὲ
χἡμᾶς. νῦν δ' ἡμεῖς τοῦτον ἀπωλέσαμεν.

Παρμενίωνος.

Ὅστις ἔσω πυροὺς καταλαμβάνει οὐκ ἀγοράζων,
κείνου ἀμαλθείας ἡ γωνή ἐστι κέρας.

Λουκιανοῦ.

Τὸν τοῦ δειπναρίου νόμον οἴδατε. σήμερον ὑμᾶς
Αὖλε καλῶ καινοῖς δόγμασι συμποσίου.
οὐ μελοποιὸς ἐρεῖ κατακείμενος, οὔτε παρέξεις,
οὔθ' ἕξεις αὐτὸς πράγματα γραμματικά.

Ἀδήλου.

Ἦν στέφανος πτωχὸς, καὶ παῖς ἅμα νῦν δὲ προκόψας,
πλουτεῖ, καὶ γεγένητ' εὐθὺ φιλοστέφανος,
τέσσαρα τῷ πρώτῳ στεφάνῳ καλὰ γράμματα προσθείς.
ἔσται δ' εἰς ὥρας ἱπποκρατεσπιδίας.
ἢ διὰ τὴν ἀπατάλην, διονυσιοπηγανόδωρος,
ἢν δ' ἀγορανομίῳ, παντὶ μένει στέφανος.

Ἄδηλον.

Ὠκύμορόν με λέγουσι δαήμονες ἀνέρες ἄστρων·
εἰμὶ μὲν, ἀλλ' οὔ μοι τοῦτο Σέλευκε μέλει.
εἰς ἀΐδην πάντεσσι καταίβασις. εἰ δὲ τάχιον
ἡμετέρη, Μίνω θᾶσσον ἐποψόμεθα.
πίνωμεν· καὶ γὰρ δὴ ἐτήτυμον εἰς ὁδὸν ἵππος
οἶνος, ἐπεὶ πεζεῖς ἀτραπὸς εἰς ἀΐδην.

Ἄδηλον.

Γέντε θανὼν κεῖσῃ κατέχων πόδας. οὐδὲ τὰ τερπνὰ
ζωῆς, οὐδ' αὐγὰς ὄψεαι ἠελίου.
ὥστε λαβὼν Βάκχου ζωρὸν δέπας, ἕλκε γεγηθὼς
Κίγκιε, καλλίστην ἀγκὰς ἔχων ἄλοχον.
εἰ δέ σοι ἀθάνατος σοφίης νόος, ἴσθι Κλεάνθης,
καὶ Ζήνων, ἀΐδην τὸν βαθὺν ὡς ἔμολον.

Ἄδηλον.

Ἡ πτωχῶν χαρίεσσα πανοπλίη ἀρτολάγυνος
αὕτη, καὶ δροσερῶν ἐκ πετάλων στέφανος,
καὶ τοῦτο φθιμένοιο προάστιον ἱερὸν ὀστεῦν,
ἐγκεφάλου ψυχῆς φρούριον ἀκρότατον,
πῖνε λέγει τὸ γλύμμα, καὶ ἔσθιε, καὶ περίκεισο
ἄνθεα. τοιοῦτοι γιγνόμεθ' ἐξαπίνης.

Ἀδέσποτον.

Ἐχθές μοι συνέπινε γυνὴ, περὶ ἧς λόγος ἔρρει,
οὐχ ὑγιὴς, παῖδες, θραύσατε τὰς κύλικας.

Ἄδηλον.

Ἑπτὰ τριηκόντεσσιν ἐπέρχονται λυκάβαντες,
ἤδη μοι βιότου, σχιζόμεναι σελίδες.

ξαθίππης συνετῆς, ἄγγελοι ἡλικίης.

ἀλλ᾽ ἔτι μοι ψαλμός τε λάλος, κῶμοί τε μέλλονται,
καὶ πῦρ ἀπλείστῳ τύφετ᾽ ἐνὶ κραδίῃ.

Ἄδηλον.

Δός μοι τοὐκ γαίης πεπονημένον ἁδὺ κύπελλον,
ἃς γενόμην, καὶ ὑφ᾽ ᾧ κείσομ᾽ ἀποφθίμενος.

Ἄδηλον.

Βάκχου μέτρον ἄριστον, ὃ μὴ πολὺ μήδ᾽ ἐλάχιστον.
ἔστι γὰρ ἢ λύπης αἴτιος, ἢ μανίης.
χαίρει κιρνάμενος τρισὶ νύμφαις τέτρατος αὐτός.
τῆμος καὶ θαλάμοις ἐστὶν ἑτοιμότατος.
εἰ δὲ πολὺς πνεύσειεν, ἀπέστραπται μὲν ἔρωτας.
βαπτίζεται δ᾽ ὕπνῳ γείτονι τοῦ θανάτου.

ΕΙΣ ΤΟΛΜΗΡΟΥΣ. 48

Παλλαδᾶ.

Μηδὲν ἄγαν, τῶν ἑπτὰ σοφῶν ὁ σοφώτατος εἶπεν.
ἀλλὰ σὺ μὴ πεισθεὶς Γέσιε, τοῦτ᾽ ἔπαθες.
καὶ λόγιός περ ἐὼν, ἀλογώτατον ἔχεις ὄνειδος,
ὡς ἐπιθυμήσας οὐρανίης ἀνόδου,
οὕτω πήγασος ἵππος ἀπώλεσε Βελλεροφόντην,
βουληθέντα μαθεῖν ἀστροθέτους κανόνας.
ἀλλ᾽ ὁ μὲν ἵππον ἔχων, καὶ θαρσαλέον σθένος ἥβης,
Γέσιος οὐδὲ χέσειν εὔτονον ἦτορ ἔχων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μηδεὶς ζητήσει μερόπων ποτὲ καὶ θεὸς εἶναι,
μηδ᾽ ἀρχῆς μεγάλης κόμπον ὑπερφίαλον.
Γέσιος αὐτὸς ἔδειξε. κατηνέχθη γὰρ ἐπαρθεὶς,
θνητῆς εὐτυχίης μηδὲν ἀνασχόμενος.
ὦ γένος ἀνθρώπων ἀνεμώλιον, αὐτοχόλωτον,
μέχρι τέλους βιότου μηδὲν ἐπιστάμενον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γέσιον ὡς ἐνόησεν ὁ Βαύκαλος ἄρτι θανόντα,
χωλεύοντα πλέον, τοῖον ἔλεξεν ἔπος,
Γέσιε, πῶς, τί παθὼν κατέβης δόμον εἰς ἀΐδαο,
γυμνὸς, ἀκήδεστος, σχήματι καινοτάφῳ.
τόνδε μέγ' ὀχθήσας, προσεφώνε Γέσιος αὖθις,
Βαύκαλε, τὸ ψῦχος καὶ θάνατον παρέχει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οἱ δύο Κάλχαντες τὸν Γέσιον ὤλεσαν ὅρκοις,
τῶν μεγάλων ὑπάτων θῶκον ὑποσχόμενοι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὴν ἀμμωνιακὴν ἀπάτην ὅτε Γέσιος ἔγνω,
τοῦ ξεινικοῦ θανάτου ἐγγύθεν ἐρχόμενος,
τὴν ἰδίην γνώμην κατεμέμψατο, καὶ τὸ μάθημα,
καὶ τοὺς πειθομένους ἀστρολόγοις, ἀλόγοις.

ΕΙΣ ΥΒΡΙΣΤΑΣ. 49

τοῦ αὐτοῦ πάντα.

Ὑβρίζεις, τί τὸ θαῦμα, τί δυσχερές; ἀλλὰ φέρω σε
τῶν γὰρ ὑβριζόντων ἡ θρασύτης κόλασις.

Πολλὰ λαλεῖς ἄνθρωπε· χαμαὶ δὲ τίθῃ μετὰ μικρὸν,
σίγα, καὶ μελέτα ζῶν ἔτι τὸν θάνατον.

Ἥλιος ἀνθρώποις αὐγῆς θεός. εἰ δὲ καὶ αὐτὸς
ὕβριζεν φαίνων, οὐδὲ τὸ φῶς ἐπόθευν.

Οὐκ ἐμὲ, τὴν πενίην δὲ καθύβρισας. εἰ δὲ καὶ ὁ Ζεὺς
ἦν ἐπὶ γῆς πτωχὸς, καὐτὸς ἔπασχεν ὕβριν.

Εἰ πίνομαι, τί πάθω, τί με μισεῖς οὐκ ἀδικοῦντα;
  πταῖσμα τόδ᾽ ἐστὶ τύχης, οὐκ ἀδίκημα τρόπων.
Αἰνίζειν μὲν ἄριστον. ὁ δὲ ψόγος ἔχθεος ἀρχή.
  ἀλλὰ κακῶς εἰπεῖν, ἀττικόν ἐστι μέλι.
Τῷ πισάνην πωλοῦντι τὸ κελλίον ἐχθὲς ἔδωκα,
  καὶ φορβὸν πύκτην σήμερον εὗρον ἔσω.
ὡς δ᾽ ἔλεγον σὺ τίς εἶ, πόθεν ἤλυθες ἡμέτερον δῶ;
  πυγμαχίης κατ᾽ ἐμοῦ χεῖρας ἀνέσχεν ἄνω.
ψύπα δ᾽ ἐγὼ κατέτεινα φοβούμενος ἄγριον ἄνδρα,
  τὸν πισάνην πύκτην ἐξαπίνης ὁρόων.
ἀλλά σε πρὸς πύκτου Πολυδεύκεος, ἠδὲ καὶ αὐτοῦ
  Κάστορος ἱκνοῦμαι, καὶ Διὸς ἱκεσίου,
τὸν πύκτην ἀπόκρουσον ἐμὸν χόλον. οὐ δύναμαι γὰρ
  πυκτεύειν καθάπαξ μηνὸς ἐπερχομένου.

ΕΙΣ ΦΕΙΔΩΛΟΥΣ. Λουκιλλίου. 50

Οὐ γλήχωνι Κρίτων ὁ φιλάργυρος, ἀλλὰ διχάλκῳ
  αὐτὸν ἀποσφραίνει θλιβομένου στομάχου.

Ἀδήλου.

Πλουτεῖν φασί σε πάντες. ἐγὼ δέ σε φημὶ πένεσθαι.
  χρῆσις γὰρ πλούτου, μάρτυς Ἀπολλόφανες.
ἂν μετέχῃς αὐτῶν σὺ, σὰ γίγνεται. ἂν δὲ φυλάττῃς
  κληρονόμοις, ἀπὸ νῦν γίγνεται ἀλλότρια.

Ἀντιφάνους.

Ψηφίζοις κακόδαιμον. ὁ δὲ χρόνος ὡς τόκον, οὕτω
  καὶ πολιὸν τίκτει γῆρας ἐπερχόμενον.
κοὔτε πιὼν, οὔτ᾽ ἄνθος ἐπὶ κροτάφοις ἀναδήσας,
  οὐ μύρον, οὐ γλαφυρὸν γνούς τι μελισμάτιον,
τεθνήξῃ, πλουτοῦσαν ἀφεὶς μεγάλην διαθήκην,
  ἐκ πολλῶν ὀβολῶν μοῦνον ἐνεγκάμενος.

Πωλιανοῦ.

Χαλκὸν ἔχων, πῶς οὐδὲν ἔχεις, μάθε· πάντα δανείζεις.
οὕτως οὐδὲν ἔχεις αὐτὸς ἵν' ἄλλος ἔχῃ.

Νικάρχου.

Ἐχθὲς ἀπάγχεσθαι μέλλων Δείναρχος ὁ φείδων
Γλαῦκε, δι' ἓξ χαλκοὺς δύσμορος οὐκ ἔθανεν.
ἓξ χαλκῶν ἦν γὰρ τὸ χοινίον. ἀλλ' ἐδυσώνει,
ὤνιον ζητῶν ἄλλον ἴσως θάνατον.
τοῦτο φιλαργυρίας δεινῆς ὅρος. ὅς γ' ἀποθνήσκων
Γλαῦκε, δι' ἓξ χαλκοὺς δύσμορος οὐκ ἔθανεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δακρύει Φείδων ὁ φιλάργυρος οὐχ ὅτι θνήσκει,
ἀλλ' ὅτι πέντε μνῶν τὴν σορὸν ἐπρίατο.
ταῦτ' αὐτῷ χαρίσασθε. καὶ ὡς τόπος ἐστὶν ἐν αὐτῇ,
τῶν πολλῶν τεκνίων ἕν τι προσεμβάλετε.

Λουκιλλίου.

Θνήσκων Ἑρμοκράτης ὁ φιλάργυρος, ἐν διαθήκαις
αὑτὸν τῶν ἰδίων ἔγραφε κληρονόμον.
ψηφίζων δ' ἀνέκειτο πόσον δώσει διεγερθεὶς
ἰητροῖς μισθοῦ, καὶ τί νοσῶν δαπανᾷ.
ὡς δ' εὗρε πλείω δραχμὴν μίαν ἢν διασωθῇ,
λυσιτελεῖ θνήσκειν εἶπε, καὶ ἐξετάθη.
κεῖτο δ' ἔτ' οὐδὲν ἔχων ὀβολοῦ πλέον. οἱ δὲ τἀκείνου
χρήματα κληρονόμοι ἥρπασαν ἀσπασίως.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γεννηθὲν τὸ τέκνον, κατεπόντισεν Αὖλος ὁ κνιπὸς,
ψηφίζων αὐτοῦ σωζομένου δαπάνας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ τὸ μὲν, ἐκδεδάνεικας, ὃ δ' ἄρτι δίδως, ὃ δὲ μέλλεις,
οὐδέποτ' εἶ τοῦ σοῦ κύριος ἀργυρίου.

Παλλαδᾶ.

Ὦ τῆς ταχίστης ἁρπαγῆς τῆς τοῦ βίου.
ἀνὴρ δανειστὴς τῶν χρόνων γλύφων τόκους,
τέθνηκεν εὐθὺς ἐν ῥοπῆς καιρῷ βραχεῖ,
ἐν δακτύλοισι τοὺς τόκους σφίγγων ἔτι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δακτυλικὴν ψῆφόν τις ἔχων περὶ τὰ δάκτυλα χειρῶν,
ψήφῳ τοῦ θανάτου προὔλαβεν εἰς ἀΐδην.
ζῇ δ' ἡ ψῆφος νῦν τοῦ ψηφίζοντος ἑταίρη,
ψυχῆς ἀρπαγίμης ἔνθεν ἐλαυνομένης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πλοῦτον μὲν πλουτοῦντος ἔχεις, ψυχὴν δὲ πένητος.
ὦ τοῖς κληρονόμοις πλούσιε, σοὶ δὲ πένης.

Λουκιλλίου.

Θρασύμαχε, πλοῦτον πολὺν ὤλεσας ἐξ ἐπιβουλῆς,
εἰς οὐδὲν δ' ἥκεις ἄθλιος ἐξαπίνης,
φεισάμενος, δανίσας, τοκίσας τόκον, ὑδροποτήσας,
πολλάκι μηδὲ φαγὼν, ὥστε τι πλεῖον ἔχειν.
ἀλλ' εἴ μοι λογίσαιο τὸ πίνειν καὶ τότε, καὶ νῦν,
οὐδὲν ἔλαττον ἔχεις, ὧν τότ' ἔδοξας ἔχειν.

Αὐτομέδοντος.

Ἐχθὲς δειπνήσας ῥάγεον πόδα, καὶ δεκαταῖον
κανναβίνης κράμβης μήλινον ἀσπάραγον,
εἰπεῖν, τὸν καλέσαντα φυλάσσομαι· ἔστι γὰρ ὀξύς·
καὶ φόβος οὐκ ὁ τυχὼν, μή με πάλιν καλέσῃ.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Φειδωλός τις ἀνὴρ ἀφρόων θησαυρὸν ὀνείρῳ,
ἤθελ' ἀποθνήσκειν πλούσιον ὕπνον ἔχων.
ὡς δ' ἴδε τὴν προτέρην σκιόειν μετὰ κέρδος ὀνείρου
ἐξ ὕπνου πενίην, ἀντικάθευδε πάλιν.

Παλλαδᾶ.

Πάντες ἅπαξ φώγουσιν· ὅταν δὲ τρέφῃ Σαλαμῖνος,
οἴκαδ' ἀριστῶμεν δεύτερον ἐρχόμενοι.

Ἀμμιανοῦ.

Ὡς κῆπον τεθνηκὼς δεῖπνον παρέθηκεν Ἀπελλῆς,
οἰόμενος βόσκειν ἀντὶ φίλων πρόβατα.
ἦν ῥαφανὶς, σέρις ἦν, τῆλυς, θρίδακες, πράσα, βολβοί,
ὤκυμον, ἡδύοσμον, πήγανον, ἀσπάραγος.
δείσας δ' ἐκ τούτων μὴ καὶ χόρτον παραθῇ μοι,
δειπνήσας θέρμους ἡμιβρεχεῖς ἔφυγον.

Λουκιλλίου.

Ποιήσας δαπάνην ἐν ὕπνοις ὁ φιλάργυρος Ἕρμων,
ἐκ περιωδυνίας αὐτὸν ἀπηγχόνισεν.

Εἰς εἰκόνα Ἀναστασίου βασιλέως ἐν τῷ εὐρίπῳ.

Εἰκόνα σοι βασιλεῦ κοσμοφθόρε τήνδε σιδήρου
ἄνθεσαν, ὡς χαλκοῦ πολλὸν ἀτιμοτέρην
ἀντὶ φόνου, πενίης τ' ὀλοῆς, λιμοῦ τε, καὶ ὀργῆς·
οἷς πάντας φθείρεις ἐκ φιλοχρημοσύνης.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἐγγύθι τῆς σκύλλης χαλεπὴν στήσαντο χάρυβδιν,
ἄγριον ὠμηστὴν τοῦτον Ἀναστάσιον.
δείδιθι καὶ σὺ σκύλλα τεαῖς φρεσὶ, μή σε καὶ αὐτὴν
βρώξῃ χαλκείην δαίμονα κερματίσας.

Λουκιλλίου.

Εἰ μὲν ζῇς ἐλάφου ταναὸν χρόνον, ἠὲ κορώνης,
συγγνώμη, πλεῖστον πλοῦτον ἀγειρομένῳ.
εἰ δέ τις ἐστὶ βορτῶν, οὓς αὐτίκα γῆρας ἰάπτει,
μή σέ γ' ἀπειρεσίων οἶστρος ἕλῃ κτεάνων.
μὴ σὺ μὲν ἀτλήτοισιν ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀλέσῃς,
χρήσωνται δ' ἄλλοι σοῖς ἀγαθοῖς ἀνέδην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μῦν ἀσκληπιάδης ὁ φιλάργυρος εἶδεν ἐν οἴκῳ.
καὶ τί ποιεῖς φησιν φίλτατε μῦ παρ᾽ ἐμοί,
ἡδὺ δ᾽ ὁ μῦς γελάσας, μηδὲν φίλε φησὶ φοβηθῇς.
οὐχὶ τροφῆς παρὰ σοὶ χρῄζομεν, ἀλλὰ μονῆς.

Αδηλα.

Αργυρέῃ λιμῷ τίς ὅτ᾽ εἰλαπίνην με καλέσσας,
ἔκτανε πεινάλεους τοὺς πίνακας προφέρων.
ὀχθήσας δ᾽ ἄρ᾽ ἔειπον ἐν ἀργυροφεγγέϊ λιμῷ,
τοῦ μὴ χορτασίῃ ὀστρακίνων πινάκων,
ἐζήτουν πινάκων πόθεν οὔνομα τοῦτο καλέσσω.
καὶ παρὰ σοὶ κληθεὶς, εὗρον ὅθεν λέγεται.
πείνης γὰρ μεγάλης, μεγάλους πίνακας παρέθηκας.
ὄργανα τοῦ λιμοῦ πειναλέους πίνακας.

Μή με κάλει δίσκων ἐπιΐστορα λιμοφορήων,
βροτήν μοι φορέων τὴν κολοκυνθιάδα.
ἀργυρέην ὕλην οὐ τρωγομένην παραβάλλεις,
λιμῷ κρητίζων τοὺς μελέους πίνακας.
ζήτει νηστεύοντας ὅτ᾽ ἀργαλέην ἐπίδειξιν.
καὶ τότε θαυμάσῃ, κοῦφον ἄσημον ἔχων.

Γολλὰς μυριάδας ψηφίζει ἀρτεμίδωρος.
καὶ μηδὲν δαπανῶν, ζῇ βίον ἡμιόνων.
πολλάκις αἳ χρυσοῦ τι μακρέα φόρτον ἔχουσαι,
πολλὸν ὑπὲρ νώτου χόρτον ἔδουσι μόνον.

ΕΙΣ ΦΘΟΝΕΡΟΥΣ. Λουκιλλίου. 51

Μακροτέρῳ σταυρῷ σταυρούμενον ἄλλον, ἑαυτοῦ
ὁ φθονερὸς Διοφῶν ἐγγὺς ἰδὼν ἐτάκη.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ. τοῦ αὐτοῦ. 52.

Εἶναι μὲν κυνικόν σε Μενέστρατε, κἀνυπόδητον,
καὶ ῥιγοῦν, οὐδεὶς ἀντιλέγει καθόλου.
ἂν δὲ παραρπάζῃς ἄρτους, καὶ κλάσματ' ἀναιδῶς,
κἀγὼ ῥάβδον ἔχω καὶ σὲ λέγουσι κύνα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πᾶς ὃς ἂν ᾖ πτωχὸς, καὶ ἀγράμματος, οὐκ ἔτ' ἀλήθει
ὡς πρὶν, οὐδ' αἴρει φορτία μισθαρίου.
ἀλλὰ φέρει πώγωνα. καὶ ἐκ διόδου ξύλον ἄρας,
τῆς ἀρετῆς εἶναί φησιν ὁ πρωτοκύων.
ἑρμοδότου τόδε δόγμα τὸ πάνσοφον, εἴτις ἀχαλκεῖ,
μηκέτι πεινάτω, θεὶς τὸ χιτωνάριον.

Αμμιανοῦ.

Οὗτος ὁ τῆς ἀρετῆς ἀδάμας βαρὺς, οὗτος ὁ πάντῃ
πᾶσιν ἐπιπλήσσων, οὗτος ὁ ῥιγομάλας,
καὶ πώγωνα φέρων, ἑάλω. τί γὰρ ἀπρεπὲς εἰπεῖν;
ἀλλ' ἑάλω, ποιῶν ἔργα κυνοσομάχων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οἴει τὸν πώγωνα φρενῶν ποιητικὸν εἶναι,
καὶ διὰ τοῦτο φέρεις φίλτατε μυοσόβην;
κεῖρον ἐμοὶ πεισθεὶς ταχέως. οὗτος γὰρ ὁ πώγων,
φθειρῶν ποιητὴς, οὐχὶ φρενῶν γέγονεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ω' γαθὲ, καὶ μῶν οἶμαι, καὶ ποῖ δὴ, καὶ πόθεν ὦ τᾶν,
καὶ θαμὰ, καὶ φέρε δὴ, καὶ κομιδῇ, καὶ ἴθι,
καὶ στόλιον, μάλιον, πωγώνιον, ὤμοιον ἔξω,
ἐκ τούτων ἡ νῦν εὐδοκιμεῖ σοφία,

Αντιπάτρου.

Αἰάζει πήρη τε, καὶ ἡράκλειον ἄριστον,
βριθυσινωπίτου Διογένευς ῥόπαλον.

καὶ τὸ χύδην ῥυπόωντι πίνῳ πεπλασμένον ἔαθος,
  διπλάσιον κρυερῶν ἀντίπαλον νιφάδων.
ὅππη τεοῖς ὤμοισι μιαίνεται. ἦ γὰρ ὁ μὲν που
  οὐράνιος. σὺ δ᾽ ἔφυς οὐν ἀποδίῃσι κύων.
ἀλλὰ μέθες, μέθες ὅπλα τὰ μὴ σέθεν. ἄλλο λεόντων,
  ἄλλο γενειητῶν ἔργον ὄρωρε τράγων.

Παλλαδᾶ εἰς Θεμίστιον τὸν φιλόσοφον,
γενόμενον ὕπαρχον κωνσταντί-
νου πόλεως, ἐπὶ οὐαλεν-
τιανοῦ, καὶ οὐά
λεντος.

Αντυγος οὐρανίης ὑπερβήμενος, ἐς πόθον ἦλθες
  ἄντυγος ἀργυρέης, αἶσχος ἀπειρέσιον.
ἦσθα ποτε κρείσσων. αὖθις δ᾽ ἐγένου πολὺ χείρων.
  δεῦρ᾽ ἀνάβηθι κάτω. νῦν γὰρ ἄνω κατέβης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ τὸ τρέφειν πώγωνα δοκεῖ σοφίαν περιποιεῖν,
  καὶ τράγος εὐπώγων, εὖστολός ἐστι Πλάτων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αλλον ἀριστοτέλην, Νικόστρατον, ἰσοπλάτωνα,
  σκινδαλμορράστην αἰπυτάτης σοφίης,
τοῖα περὶ ψυχῆς τις ἀνήρετο, πῶς θέμις εἰπεῖν
  τὴν ψυχὴν θνητὴν, ἢ πάλιν ἀθάνατον;
σῶμα δὲ δεῖ καλέειν. ἢ ἀσώματον; ἐν δὲ νοητοῖς
  τακτέον, ἢ λυπτοῖς, ἢ τὸ συναμφότερον;
αὐτὰρ ὁ, τὰς βίβλους ἀνελέξατο τῶν μετεώρων,
  καὶ τὸ περὶ ψυχῆς ἔργον ἀριστοτέλους.
καὶ παρὰ τῷ φαίδωνι πλατωνικὸν ὕψος ἐπιγνοὺς,
  πᾶσαν ἐνησκήθη πάντοθεν ἀφρενίην.

εἶτα περιστέλλων τὸ τριβώνιον, εἶτα γενείου
ἄκρα καταψήχων, τὴν λύσιν ἐξέφερεν·
εἶπε ὅλως ἐστὶ ψυχὴ φύσις; οὐδὲ γὰρ οἶδα,
ἢ θνητὴ πάντως ἐστὶν, ἢ ἀθάνατος.
στεγνωφυὴς, ἢ ἄϋλος ὅταν δ' Ἀχέροντα περήσῃς,
κεῖθι τὸ νημερτὲς γνώσεαι ὡς ὁ Πλάτων.
εἰ δ' ἐθέλεις, τὸν παῖδα Κλεόμβροτον Ἀμβρακιώτην
μιμοῦ, καὶ τεγέων σὸν δέμας ἐκχάλασον
καί κεν ἐπιγνοίης δίχα σώματος αὐτίκα σαυτὸν
μοῦνον ὅπερ ζητεῖς τοῦθ' ὑπολειπόμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ μοναχοὶ, τί τοσοίδε, τοσοίδε τε, πῶς πάλι μοῦνοι,
ὦ πληθὺς μοναχῶν, ψευσαμένη μονάδα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦ πωγωνοφόρου κυνικοῦ τοῦ βακτροπροσαίτου,
εἴδομεν ἐν δείπνῳ τὴν μεγάλην σοφίην.
θέρμων μὲν γὰρ πρῶτον ἀπέχετο, καὶ ῥαφανίδων,
μὴ δεῖν δουλεύειν γαστρὶ λέγων ἀρετήν.
εὖτε δ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδεν χιονώδεα βολβὸν
στρυφνὴν, ὃ πινυτὸν ἤδη ἔκλεπτε νόον,
ᾔτησεν παρὰ προσδοκίαν, καὶ ἔτρωγεν ἀληθῶς,
κοὐδὲν ἔφη βολβὸν τὴν ἀρετὴν ἀδικεῖν.

ΕΙΣ ΧΩΛΟΥΣ. 53

Παλλαδᾶ.

Χωλὸν ἔχεις τὸν νοῦν, ὡς τὸν πόδα· καὶ γὰρ ἀληθῶς
εἰκόνα τῶν ἐντὸς σὴ φύσις ἐκτὸς ἔχει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Υἱὸν ἔχεις τὸν ἔρωτα, γυναῖκα δὲ τὴν ἀφροδίτην.
οὐκ ἀδίκως χαλκοῦ, τὸν πόδα χωλὸν ἔχεις.

Ἄδηλον.

Μισόπτωχε θεὰ, μούνη πλούτου δαμάτειρα,
ἡ τὸ καλῶς ζῆσαι πάντοτ' ἐπισταμένη.
εἰ δὲ καὶ ἀλλοβίοις ἐπιιζομένη ποσὶ χαίροιν,
ὁπλοφορεῖν οἶδας, καὶ μύρα σοι μέλεται.
τέρπει καὶ στεφανός σε, καὶ αὐσονίου πόμα βάκχου,
ταῦτα παρὰ πτωχοῖς γίγνεται οὐδέποτε
τοὔνεκα καὶ φεύγεις πενίης τὸν χάλκεον οὐδόν.
τέρπῃ δ' εἰς πλούτου πρὸς πόδας ἐρχομένη.

Ἄδηλον.

Λυσιμελοῦς Βάκχου, καὶ λυσιμελοῦς ἀφροδίτης,
γεννᾶται θυγάτηρ λυσιμελὴς ποδάγρα.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Ἐν τῷ δὲ τῷ τρίτῳ τμήματι ἐπιτάφια ἔχοντι περιέχεται κεφάλαια τάδε, εἰς

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ. ΕΙΣ ΑΓΑΘΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ. Ι.

Εἰς Πλάτωνα.

Ωφροσύνῃ προφέρων θνητῶν, ἤθει τε δικαίῳ,
ἐνθάδε κεῖται ἀνὴρ θεῖος ἀριστοκλέης.
εἰ δέτις ἐκ πάντων σοφίης μέγαν ἔσχεν ἔπαινον,
οὗτος ἔχει πουλὺν, καὶ φθόνον οὐ φέρεται.

Αδέσποτον.

Λουκιλλίτιον μὲν, ἄναιπτες ἄκρον βιότοιο πρὸς ὄλβον
ἤγαρον ἐξ ἀρετῆς, καὶ κλέος ἀνθυπάτων.
ὡς δὲ φύσις μιν ἔλυσεν ἀπὸ χθονὸς, ἀθάνατοι μὲν
αὐτὴν ἔχουσι θεοὶ σῶμα δὲ σηκὸς ὅδε.

Ιουλιανοῦ αἰγυπτίου.

Κλεινὸς ἰωάννης. θνητὸς λέγε. γαμβρὸς ἀνάσσης.
θνητὸς ὅμως. γενεῆς ἄνθος ἀναστασίου.
θνητοῦ κἀκείνου. βίον ἔνδικος οὐκέτι τοῦτο
θνητὸν ἔφης. ἀρεταὶ κρείσσονές εἰσι μόρου.

Χριστοδώρου.

Οὗτος ἰωάννην κρύπτει τάφος. ὅς ῥ' ἐπιδάμνου
ἄστρον ἔην ἣν δὴ παῖδες ἀριπρεπέες,
ἔκτισαν ἡρακλῆος. ὅθεν καὶ μέρμβος ἥρως,
αἰεὶ τῶν ἀδίκων σκληρὸν ἔκοπτε μένος.
εἶχε δ' ἀπ' δυσσεβέων προγόνων ἐρικυδέα πάτρην,
λυχναδὸν, ἥν φοίνιξ Κάδμος ἔδειμε πόλιν.
ἔνθεν λύχνος ἔην ἑλικώνιος, οὕνεκα Κάδμος
στοιχείων δαναοῖς πρῶτος ἔδειξε τύπον.

εἰσύπατους δ' ἀνέλαμψε· καὶ ἰλλυριοῖσι δικάζων,
μούσας καὶ καθαρὴν ἐπεφάνωσε δίκην.

Αδέσποτον.

Εἰ γένος εὐσεβέων ζώει μετὰ τέρμα βίοιο,
ναιετάον κατὰ θυμὸν ἀνὰ στόμα φωτὸς ἑκάστου,
ἀνδρέα, σὺ ζώεις, οὐ κάτθανες· ἀλλά σε χῶρος
ἄμβροτος ἀθανάτων ἀγίων ὑπέδεκτο καμόντα.

Καρφυλίδου.

Μὴ μέμψῃ παριὼν τὰ μνήματά μου παροδῖτα.
οὐδὲν ἔχω θρήνων ἄξιον οὐδὲ θανών.
τέκνων τέκνα λέλοιπα, μιῆς ἀπέλαυσα γυναικὸς
συγγήρου, τρισσοῖς παισὶν ἔδωκα γάμους.
ἐξ ὧν πολλάκι παῖδας ἐμοῖς ἐνεκοίμισα κόλποις,
οὐδενὸς οἰμώξας, οὐ νόσον, οὐ θάνατον.
οἵ με καταασπείσαντες ἀπήμονα, τὸν γλυκὺν ὕπνον
κοιμᾶσθαι, χώρην πέμψαν ἐπ' εὐσεβέων.

Αδέσποτον.

Μὴ σύ γε θνητὸν ἐών, ὡς ἀθάνατός τι λογίζου.
οὐδὲν γὰρ βιότου πιστὸν ἀφημερίοις.
εἰ καὶ τόνδε Κάσανδρον ἔχει σορὸς ἥδε θανόντα,
ἄνθρωπον φύσεως ἄξιον ἀθανάτου.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς λίθος οὐκ ἐδάκρυσε, σέθεν φθιμένοιο Κάσανδρε;
τίς πέτρος, ὃς τῆς σῆς λήσεται ἀγλαΐης;
ἀλλά σε νηλειὴς, καὶ βάσκανος ὤλεσε δαίμων,
ἡλικίην ὀλίγην εἰκοσιὲξ ἐτέων.
ὃς χήρην ἄλοχον θῆκεν, μογερούς τε τοκῆας
γηραλέους συνεχῶ πένθεϊ τειρομένους.

Θαλλοῦ.

Δισσὰ φάη μίλητε τεῆς βλαστήματα γαίης.
ἰταλὶς ὠκυμόρους ἀμφεκάλυψε κόνις.
πένθεα δὲ στεφάνων ἠλλάξαο. λείψανα δ' αἲ, αἲ,
ἔδρακες ἐν βαιῇ κάλπιδι κευθόμενα.
φεῦ, πάρα φιτάλμια. πόθεν πάλιν, ἤ ποτε τοίους
ἄστεα αὐχήσεις ἑλλάδι λαμπομένους.

Καλλιμάχου.

Τῇδε Σάων ὁ Δίκωνος ἀκάνθιος ἱερὸν ὕπνον
κοιμᾶται. θνήσκειν μὴ λέγε τοὺς ἀγαθούς.

Μελεάγρου.

Παμμῆτορ γῆ, χαῖρε. σὺ τὸν πάρος οὐ βαρὺν εἰς σὲ
Αἰσιγένην, καὐτὴ νῦν ἐπέχοις ἀβαρής.

Ἡγησίππου.

Τὴν ἐπὶ πυρκαϊῆς ἐνδέξια φασὶ κέλευθον
ἑρμῆν τοὺς ἀγαθοὺς εἰς Ῥαδάμανθυν ἄγειν.
ᾗ καὶ ἀρίστονος Καιρεστράτου οὐκ ἀδάκρυτος
παῖς ἡγησίλεω δῶμ' ἀΐδος κατέβη.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ ἐπὶ Θεοδότῳ τῷ γαμβρῷ, ἐπ' ἔχθρᾳ τετελευτηκότι τῆς ἰδίας γαμετῆς.

Ναὶ μὰ τὸν ἐν γαίῃ πύματον δρόμον, οὔτε μ' ἄκοιτις
ἔσυγεν, οὔτ' αὐτὸς Θεύδοτος εὐγενίης.
ἐχθρὸς ἑκὼν γενόμην. ἀλλὰ φθόνος, ἥ τις ἄτη
ἡμέας εἰς τοίην ἤγαγεν ἀμπλακίην.
νῦν δ' ἐπὶ μινώην καθαρὴν κρηπῖδα μολόντες,
ἀμφότεροι λευκὴν ψῆφον ἐδεξάμεθα.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Γρηὺς, ἐλευθερίνη ἐπικείμενος, ἡδὺς ἰδέσθαι,
ἐν βιότῳ προλιπὼν υἷα γηροκόμον,

τύμβον ἔχει Θεόδωρος ἐπ᾽ ἐλπίδι κρείσσονι μοίρης,
ὄλβιος ἐν καμάτοις, ὄλβιος ἐν θανάτῳ.

Λεωνίδου.

Ἐσθλὸς ἀριστοκράτης ὅτ᾽ ἀπέπλεεν εἰς ἀχέροντα,
εἶπ᾽ ὀλιγοχρονίης ἁψάμενος κεφαλῆς,
παίδων τίς μνήσαιτο, καὶ ἐδνώσαιτο γυναῖκα;
εἰ καί μιν δάκνει δυσβίοτος πενίη,
ζωὴν στυλώσαιτο, καὶ κὸν δ᾽ ἄστυλος ἰδέσθαι
οἶκος· ὁ δ᾽ αὖ λῷστος τ᾽ ἀνέρος ἐχαρεὼν,
αἰκίων φαίνοιτο, καὶ ἐν πολυκέστει ὄγκῳ
ἐν στῇ, αὐγάζων δαλὸν ἐπεχάριον
ἤδει ἀριστοκράτης τὸ κρήγυον· ἀλλὰ γυναικῶν
ἄνθρωπ᾽ ἤχθαιρεν τὴν ἀλιτοφροσύνην.

Σωφρονίου πατριάρχου ἱεροσολύμων
εἰς τὸν τάφον ἰωάννου πάπα
πα ἀλεξανδρείας.

Τύμβε, τίς, ἢ πόθεν; ἦν δὲ τί; παῖς τίνος, ἔργα, καὶ ὄλβον;
νεκρὸς, ὃν ἔνδον ἔχεις, ἔννεπε κευθόμενον.
οὗτος ἰωάννης, κύπριος γένος, ὑὸς ἐτύχθη
εὐγενέος Στεφάνου· ἦν δὲ νομεὺς φαρίης.
κτήματα μὲν πολύολβος ὅλων πλέον, ὧν φέρε κύπρος,
ἐκ πατέρος πατέρων, ἐξ ὁσίων τε πόνων.
ἔργα δὲ θέσκελα πάντα λέγειν, ἅπερ ἐν χθονὶ τεῦξεν,
οὐδ᾽ ἐμοῦ ἐστὶ νόου, οὐδ᾽ ἑτέρων στομάτων.
πάντα γὰρ ἄνδρα παρῆλθε φαεινοτάταις ἀρετῇσι,
δόξαντα κρατέειν ταῖς ἀρεταῖς ἑτέρων.
τοῦ, καὶ κάλλια πάντα, τὰ περ πόλις ἔλλαχεν αὕτη,
εἰσὶ φιλοφροσύνης κόσμος ἀριστότατος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν
αὐτόν.

Ἀρχὸς ἰωάννης φαρίης ἀρετῶν ἴδριων,
ἐνθάδε νῦν μετὰ τέρμα φίλῃ παρὰ πατρίδι κεῖται.
θνητὸν γὰρ λάχε σῶμα, καὶ εἰ βίον ἄφθιτον ἔχεν.
ἀθανάτους πρήξεις τε κατὰ χθόνα ῥέξεν ἀπείρους.

Σιμωνίδου.

Τῶν αὐτοῦ τις ἕκαστος ἀπολλυμένων ἀνιᾶται.
Νικόδικον δὲ, φίλοι, καὶ πόλις ἥδε κλάει.

Ἄδηλον.

Τοῦτό τι ἡμετέρης μνημήϊον ἐσθλὲ Σαβῖνε
ἁ λίθος ἁ μικρὰ, τῆς μεγάλης φιλίης.
αἰεὶ ζητήσω σε. σὺ δ' εἰ θέμις ἐν φθιμένοισι,
τοῦ λήθης ἐπ' ἐμοὶ μή τι πίῃς πόματος.

Ἄδηλον.

Ἐνθάδε τύμβος ἔχει θεοειδέας ἀνέρας ἐσθλοὺς,
θεῖον ἰωάννην, τὸν πάνυ Θευδόσιον.
ὧν ἀρετὴ πολύολβος ἐς οὐρανοῦ ἄντυγας ἦλθεν,
καὶ φωτὸς μετόχους δεῖξεν ἀκηρασίου.

Εἰς Νικόλαον πατριάρχην
ἀλεξανδρείας.

Ὃς βασιλεῖς ἐδάμασε, καὶ ἠνορέην κατέπαυσεν
ἀντιπάλων, πατέρων εἵνεκεν εὐνομίης,
οὗτος ὑπὸ σμικρῷ κατάκειται σήματι τῷδε,
ἀρχιερεὺς χριστοῦ Νικόλεως γεναῶς.
ἀλλ' ἀρετὴ πολύολβος ἐπέπλατο πείρατα κόσμου,
καὶ ψυχὴ μακάρων ἀμφιπολεῖ θαλάμους.
τοίην γὰρ βιοτὴν ποθέεσκεν ἐὼν ἐπὶ γαίης,
σῶμα καλὸν πιέσας κυδαλίμοις καμάτοις.

Εἰς τὸ αὐτό.

Στήλην εὐνομίης καὶ σωφροσύνης ἀνάθημα,
εἰκόνα Νικόλεω στήσατο Γρηγόριος.
οὐδὲ θανὼν κλέος ἐσθλὸν ἀπώλεσας δὲ χθόνα πᾶσαν,
ἀλλ' ἔτι σῆς ψυχῆς ἀγλαὰ πάντα μένει.
ὡς ἐλάχιστ', ἔμαθές τε φύσει μῆτιν πανάριστε.
τῷ ῥα καὶ ἐς μακάρων νῆσον ἔβης ποθέων.

Καλλιμάχου.

Ἢν δίζῃ Τίμαρχον ἐν Ἅϊδος, ὄφρα πύθεαι
ἤ τι περὶ ψυχῆς, ἢ πάλι πῶς ἔσεται,
δίζεσθαι φυλῆς Πτολεμαΐδος, υἱέα πατρὸς
Παυσανίου, δήεις δ' αὐτὸν ἐν εὐσεβέων.

ΕΙΣ ΑΓΩΝΙΣΤΑΣ. 2

Σιμωνίδου.

Εἶπον τίς, τίνος ἐσσί, τίνος πατρίδος, τί δὲ νικῇς.
Κάσμυλος, Εὐαγόρου, πύθια, πύξ, ῥόδιος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μίλωνος τόδ' ἄγαλμα καλοῦ καλόν, ὅς ποτε Πίσῃ
ἑπτάκι νικήσας ἐς γόνατ' οὐκ ἔπεσεν.

Φιλίππου.

Τὸν ἐκ Σικυῶνος εἰ κλύεις Δαμόστρατον,
πίτυν λαβόντα τὴν κατ' ἰσθμὸν ἑξάκις,
τοῦτον δέδορκας. οὗ κατ' ἄγυρον πάλην
ψάμμος πεσόντος νῶτον οὐκ ἐσφράγισεν.
ἴδ' αὖ πρόσωπον θηρόθυμον, ὡς ἔτι
σώζει παλαιὰν τὴν περὶ νίκας ἔριν.
λέγει δ' ὁ χαλκὸς, ἀβάσις με λυσάτω.
χὡς ἔμπνοος νῦν ἕβδομον κονίσομαι.

Καλλιμάχου.

Σύντομος ἦν ὁ ξεῖνος ὁ καὶ τάφος. οὐ μακρὰ λέξω.
  Θῆρις, ἀριςαίου, κρὴς, ὑπ' ἐμεὶ δολιχόν.

ΕΙΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ. 3

Αγαθίου σχολαστικοῦ.

Αντίοχος, καὶ Παῦλος, ἀδελφεὼ ἄμφω ἐόντε,
  ξυνὴν μὲν βιότου συζυγίην ἐχέτην.
ξυνὰ δὲ καὶ μοίρης λαχέτην λίνα, καὶ παρὰ θῖνα
  βοσπορίην, ξυνὴν ἀμφεβάλοντο κόνιν.
οὐδὲ γὰρ ἀλλήλοιν ζώειν ἀπάνευθε δυνάσθην,
  ἀλλὰ ξυνὸν ἔχετην καὶ παρὰ Φερσεφόνην.
χαίρετον ὦ γλυκερὼ, καὶ ὁμόφρονε. σήματι δ' ὑμέων
  ὤφελεν ἱδρῦσθαι βωμὸς ὁμοφροσύνας.

Τοῦ αὐτοῦ.

εἷς δύ' ἀδελφοὺς ἐπέχει τάφος. ἓν γὰρ ἐπέχον
  ἦμαρ καὶ γενεῆς οἱ δύο, καὶ θανάτου.

ΕΙΣ ΑΛΙΕΑΣ. 4

Σαπφοῦς.

Τῷ γριπεῖ Πελάγωνι πατὴρ ἀνέθηκε Μενίσκος,
  κύρτον, καὶ κώπαν, μνᾶμα κακοζωίας.

Ιουλιανοῦ αἰγυπτίου.

Μύγδων τέρμα βίοιο λαχὼν, αὐτόστολος ἦλθεν
  εἰς ἀΐδην, γενύων πορθμίδος οὐ χατέων.
ἣν γὰρ ἔχε ζώων βιοδώτορα μάρτυρα μόχθων,
  ἄγραις εἰναλίαις πολλάκι βριθομένην,
τήνδε καὶ ἐν θανάτῳ λάχε σύνδρομον, οὔτε τελευτὴν
  εὕρετο, συλλήξασ' ὁλκάδι κηδομένῳ.

οὕτω πιστὸν ἄνακτι πέλε σκάφος, οἷον ἀέξον
Μύγδονι, καὶ σύμπλουν τὸν βίον, τὸν θάνατον.

Ἀπολλωνίδου.

Ἰχθυοθυρητῆρα Μενέστρατον ὤλεσεν ἄγρη,
δούνακος ἐξ ἀμίης ἐκ ῥιχὸς ἑλκομένη.
εἶδαρ ὅτ᾽ ἀγκίστρου φόνιον πλάνον ἀμφιχανοῦσα,
ὀξείην ἐρυθρὴ φυκὶς ἔφριξε πάγην.
ἀγνυμένη δ᾽ ὑποδούτα κατέκτανεν ἅλματι λάβρῳ,
ἐντὸς ὀλισθηρῶν δυσαμένη φαρύγγων.

ΕΙΣ ΑΝΔΡΕΙΟΥΣ. ϛ

Ἀνακρέοντος.

Καρτερὸς ἐν πολέμοις Τιμόκριτος, οὗ τόδε σᾶμα.
ἄρης δ᾽ οὐκ ἀγαθῶν φείδεται, ἀλλὰ κακῶν.

Ἀντιπάτρου.

Ὄρνι Διὸς κρονίδαο διάκτορε, τοῦ χάριν ἕστας
γοργὸς ὑπὲρ μεγάλου τύμβον ἀριστομένους.
ἀγγέλλω μερόπεσσιν, ὅθ᾽ οὕνεκεν ὅσσον ἄριστος
οἰωνῶν γενόμαν, τόσσον ὅδ᾽ ἠϊθέων.
δειλαί τοι δειλοῖσιν ἐφεδρήσσουσι πέλειαι.
ἄμμες δ᾽, ἀτρέστοις ἀνδράσι τερπόμεθα.

Ἀνακρέοντος.

Ἀβδήρων προθανόντα τὸν αἰνοβίην ἀγάθωνα,
πᾶσ᾽ ἐπὶ πυρκαϊῆς ἥδ᾽ ἐβόησε πόλις.
οὔτινα γὰρ τοιόνδε νέων ὁ φιλαίματος ἄρης,
ἠνάρισε στυγερῆς ἐν στροφάλιγγι μάχης.

Μενάνδρου εἰς ἐπίκουρον, καὶ Θεμιστοκλέα.

Χαῖρε νεοκλείδα, δίδυμον γένος. ὧν ὁ μὲν ὑμῶν,
πατρίδα δουλοσύνας ῥύσαθ᾽, ὃ δ᾽ ἀφροσύνας.

Γερμανικοῦ εἰς Θεμιστοκλέα.

Ἀντὶ τάφου λιτοῖο, θὲς ἑλλάδα. θὲς δ' ἐπὶ ταύτᾳ
δούρατα, βαρβαρικῆς σύμβολα ναυφθορίας.
καὶ τύμβῳ κρηπῖδα περίγραφε περσικὸν ἄρη,
καὶ Ξέρξην. τούτοις θάπτε Θεμιστοκλέα.
στάλα δ' ἁ σαλαμὶς ἐπικείσεται, ἔργα λέγουσα
τἀμά. τί με σμικροῖς τὸν μέγαν ἀντίθετε,

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦτο Θεμιστοκλεῖ κενὸν ἠρίον εἵσατο μάγνης
λαὸς, ὅτ' ἐκ μήδων πατρίδα ῥυσάμενος,
ὀθνείην ὑπέδυ χθόνα, καὶ λίθον. ἤθελεν οὕτως
ὁ φθόνος. αἱ δ' ἀρεταὶ μεῖον ἔχουσι γέρας.

Ἀλφειοῦ μιτυληναίου εἰς τὸν αὐτόν.

Οὔρεά μαι, καὶ πόντον ὑπὲρ τύμβοιο χάραξε,
καὶ μέσον ἀμφοτέρων μάρτυρα λυσιάδην,
ἀενάων τε βαθὺν ποταμῶν ῥόον. οἵποτε ῥείθροις
Ξέρξου μυριόναυν οὐχ ὑπέμειναν ἄρη.
ἔγγραφε καὶ σαλαμῖνα, Θεμιστοκλέους ἵνα σῆμα
κηρύσσῃ μάγνης δῆμος ἀποφθιμένου.

Διοδώρου εἰς τὸν αὐτόν.

Μὴ μέτρει μάγνητι τὸ πηλίκον οὔνομα τύμβῳ,
μὴ δὲ Θεμιστοκλέους ἔργα σε λανθανέτω.
τεκμαίρου σαλαμῖνι, καὶ ὁλκάσι τὸν φιλόπατριν.
γνώσῃ δ' ἐκ τούτων μείζονα κεκροπίης.

Διοτίμου.

Οὐδὲ λέων ὣς δεινὸς ἐν οὔρεσιν, ὡς ὁ Μίκωνος
υἱὸς Κριναγόρης ἐν σακέων πατάγῳ.
εἰ δὲ κάλυμμ' ὀλίγον, μὴ μέμφεο. μικρὸς ὁ χῶρος,
ἀλλ' ἄνδρας πολέμου τλήμονας οἶδε φέρειν.

Διοσκουρίδου

Τὰν πιτάναν Θρασύβουλος ἐπ' ἀσπίδος ἤλυθεν ἄπνους,
ἑπτὰ πρὸς ἀργείων τραύματα δεξάμενος,
δεικνὺς πρόσθια πάντα. τὸν αἱματόεντα δ' ὁ πρέσβυς
παῖδ' ἐπὶ πυρκαϊῆς Τύννιχος εἶπε τιθεὶς,
δειλοὶ κλαιέσθωσαν. ἐγὼ δέ σε τέκνον, ἄδακρυς
θάψω, τὸν καὶ ἐμὸν καὶ λακεδαιμόνιον.

Ερυκίου.

Ανίκ' ἀπὸ πτολέμου ῥίψαντά σε δέξατο μήτηρ,
πάντα τὸν ὁπλιστὴν κόσμον ὀλωλεκότα,
αὐτά τοι φονίαν Δαμάτριε αὐτίκα λόγχαν
εἶπε διὰ πλατέων ὠσαμένα λαγόνων,
κάτθανε, μηδ' ἐχέτω σπάρτα ψόγον. οὐ γὰρ ἐκεῖνα
ἤμπλακεν, εἰ δειλοὺς τοὺ μὸν ἔθρεψε γάλα.

Δαμαγήτου.

Ω δ' ὑπὲρ ἀμβρακίας ὁ βοάδρομος ἀσπίδ' ἀείρας,
τεθνάμεν, ἢ φεύγειν εἵλετ' ἀρισταγόρας,
υἱὸς Θευπόμπου. μὴ θαῦμ' ἔχε. δωρικὸς ἀνὴρ,
πατρίδος, οὐ ζωᾶς ὀλλυμένας ἀλέγει.

Απολλωνίδου.

Αἴλιος αὐσονίης στρατιῆς πρόμος ὁ χρυσέοισι
στέμμασι σωρεύσας αὐχένας ὁπλοφόρους,
νοῦσον ὅτ' εἰς ὑπάτην ὤλισθανε τέρματ' ἄφυκτον,
εἶδεν αριστείην ἐμφανὲς εἰς ἰδίην.
πῆξε δ' ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἑὸν ξίφος. εἶπέ τε θνήσκων,
αὐτὸς ἑκὼν ἐδάμην, μὴ νόσος αὖχος ἔχει.

Φιλίππου εἰς τὸν αὐτόν.

Αἴλιος ὁ θρασύχειρ, ἄρχους πρόμος, ὅτε διώσας
αὐχένα χρυσοδέτοις ἐκ πολέμου στεφάνοις,

τηξιμελεῖ νούσῳ κεκολουμένος, ἔδραμε θυμῷ
τῶν προτέρων ἔργων ἄρσενα μαρτυρίην.
ὦσε δ' ὑπὸ σπλάγχνοις πλατὺ φάσγανον, ἓν μόνον εἰπών,
ἄνδρας ἄρης κτείνει δειλοτέρους δὲ νόσος.

Μνησάλκου.

Οἵδε πάτραν πολύδακρυν ἐπ' αὐχένι δεσμὸν ἔχουσαν
ῥυόμενοι, δνοφερὰν ἀμφεβάλοντο κόνιν,
ἄρνυνται δ' ἀρετᾶς αἶνον μέγαν ἀλλά τις ἀστῶν
τούσδ' ἐσιδὼν, θνάσκειν τλάτω ὑπὲρ πατρίδος.

Γετουλλίκου.

Ὦ χρόνε, παντοίων θνητῶν πανεπίσκοπε δαῖμον,
ἄγγελος ἡμετέρων πᾶσι γενοῦ παθέων.
ὡς ἱερὰν σώζειν πειρώμενοι ἑλλάδα χώρην,
βοιωτῶν κλινεῖς θνήσκομεν ἐν δαπέδοις.

Αντιπάτρου.

Ἰσσοῦ ἐπὶ προβολῇσιν ἁλὸς παρὰ κῦμα κιλίσσης
ἄγριον αἱ περσῶν κείμεθα μυριάδες,
ἔργον ἀλεξάνδροιο μακηδόνος. οἵ ποτ' ἄνακτι
Δαρείῳ πυμάτην οἶμον ἐφεσπόμεθα.

Αλκαίου.

Ἄκλαυτοι καὶ ἄθαπτοι ὁδοιπόρε τῷδ' ἐπὶ τύμβῳ,
ἠμαθίης τρισσαὶ κείμεθα μυριάδες.
ἠμαθίῃ μέγα πῆμα. τὸ δὲ θρασὺ κεῖνο Φιλίππου
πνεῦμα, θοῶν ἐλάφων ᾤχετ' ἐλαφρότερον.

Εἰς τοὺς ἐν θερμοπύλαις θανόντας.

Μυριάσιν ποτὲ τῇδε τριηκοσίαις ἐμάχοντο
ἐκ πελοποννήσου χιλιάδες τέταρες.

Εἰς τοὺς αὐτούς.

Ὦ ξεῖν', ἄγγειλον λακεδαιμονίοις ὅτι τῇδε
κείμεθα τοῖς κείνων πειθόμενοι νομίμοις

Εἰς τοὺς αὐτούς.

Ἀκμᾶς ἑστηκυῖαν ἐπὶ ξυροῦ Ἑλλάδα πᾶσαν,
τοῖς ἡμῶν ψυχαῖς κείμεθα ῥυσάμενοι.

Εἰς τοὺς αὐτούς.

Ἄσβεστον κλέος οἵδε φίλῃ περὶ πατρίδι θέντες,
κυάνεον θανάτου ἀμφεβάλοντο νέφος.
οὐδὲ τεθνᾶσι θανόντες, ἐπεί σφ' ἀρετὴ καθύπερθεν
κυδαίνουσ', ἀνάγει δώματος ἐξ ἀΐδα.

Εἰς τοὺς αὐτούς.

Εἰ τὸ καλῶς θνήσκειν ἀρετῆς μέρος ἐστὶ μέγιστον,
ἡμῖν ἐκ πάντων τοῦτ' ἀπένειμε τύχη.
Ἑλλάδι γὰρ σπεύδοντες ἐλευθερίην περιθεῖναι,
κείμεθ' ἀγηράντῳ χρώμενοι εὐλογίῃ.

Σιμωνίδου.

Χαίρετ' ἀριστῆες πολέμου μέγα κῦδος ἔχοντες,
κοῦροι ἀθηναίων ἔξοχοι ἱπποσύνῃ,
οἵ ποτε καλλιχόρου περὶ πατρίδος ὠλέσαθ' ἥβην,
πλείστοις ἑλλήνων ἀντία μαρνάμενοι.

Αἰσχύλου.

Κυανέη καὶ τούσδε μενέγχεας ὤλεσεν ἄνδρας
μοῖρα, πολύρρηνον πατρίδα ῥυομένους.
ζωὸν δὲ φθιμένων πέλεται κλέος. οἵ ποτε γυίοις
τλήμονες, ὀσαίαν ἀμφιέσαντο κόνιν.

Ἀδέσποτον.

Παῖδες ἀθηναίων, περσῶν στρατὸν ἐξολέσαντες,
ἤρκεσαν ἀργαλέην πατρίδι δουλοσύνην.

Σιμωνίδου.

Οἵδε παρ' εὐρυμέδοντί ποτ' ἀγλαὸν ὤλεσαν ἥβην,
μαρνάμενοι μήδων τοξοφόρων προμάχοις,

αἰχμηταὶ πεζοί τε, καὶ ὠκυπόρων ἐπὶ νηῶν.
κάλλιστον δ' ἀρετῆς μνῆμ' ἔλιπον φθίμενοι.

Πλάτωνος.

Οἵδε ποτ' αἰγαίοιο βαρύβρομον οἶδμα λιπόντες,
ἐκ βατάνων πεδίῳ κείμεθ' ἐνὶ μεσάτῳ.
χαῖρε κλυτή ποτε πατρὶς ἐρέτρια. χαίρετ' ἀθῆναι
γείτονες εὐβοίης, χαῖρε θάλασσα φίλη.

Ἀδήλου.

Εὐβοίης γένος ἐσμὲν ἐρετρικόν. ἄγχι δὲ σούσων
κείμεθα. φεῦ, γαίης ὅσσον ἀφ' ἡμετέρης.

Δαμαγήτου.

Ω λακεδαιμόνιοι, τὸν ἀρήϊον ὔμμιν ὁ τύμβος
Γύλλιν ὑπὲρ θυρέας οὗτος ἔχει φθίμενον,
ἄνδρα, ὃς ἀργείων τρεῖς ἔκτανε. καὶ τόδε γ' εἶπε,
τεθναίην, σπάρτας ἄξια μησάμενος.

Τύμνεω.

Τὸν παραβάντα νόμους Δαμάτριον ἔκτανε μάτηρ
ἁ λακεδαιμονία τὸν λακεδαιμόνιον.
θηκτὸν δ' ἐν προβολᾷ θεμένα ξίφος, εἶπεν; ὀδόντα
ὀξὺν ἐπιβρύκουσ' οἷα λάκαινα γυνά,
ἔρρε κακὸν σκυλάκευμα κακὰ μερίς, ἔρρε ποθ' ᾅδαν,
ἔρρε, τὸν, οὐ σπάρτας ἄξιον ἔτρεφομες.

Διοσκουρίδου.

Εἰς δηίων πέμψασα λόχους Δημαινέτη ὀκτὼ
παῖδας, ὑπὸ στήλῃ πάντας ἔθαπτε μιᾷ.
δάκρυα δ' οὐκ ἔρρηξ' ἐπὶ πένθεσιν, ἀλλὰ τόδ' εἶπε
μοῦνον, ἰὼ σπάρτα, σοὶ τέκνα ταῦτ' ἔτεκον.

Φαέννου.

Οὐκ ἔτλας ὤριστε Λεωνίδα αὖτος ἱκέσθαι
εὐρώταν, χαλεπῷ σπερχόμενος πολέμῳ.

ἀλλ' ἐπὶ θερμοπύλαισι τὸ περσικὸν ἔθνος ἀμύνων,
ἐδμάθης, πατέρων ἀζόμενος νόμιμα.

Δαμαγήτου.

Ὤλεο δὴ πατέρων παρὰ ληΐδα καὶ σὺ μαχητὰ,
δριμὺν ἐπ' αἰτωλοῖς ἀντιφέρων πόλεμον,
πρωθήβας. χαλεπὸν γὰρ ἀχαΐηεν ἄνδρα νοῆσαι
ἄλκιμον, εἰς πολιὰν ὅστις ἔμεινε τρίχα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἔστης ἐν προμάχοις χαιρωνίδη, ὧ δ' ἀγορεύσας,
ἢ μόρον, ἢ νίκην Ζεῦ πολέμοιο δίδου,
ἡνίκα τοι περὶ τάφρον ἀχαιίδα τῇ τότε νυκτὶ
δυσμενέες θρασέος δῆριν ἔθεντο πόνου.
ναὶ μὴν ἀλλ' ἀρετή σε διακριδὸν ἄλις ἀείδει,
θερμὸν ἀνὰ ξείνην αἷμα χέαντα κόνιν.

Λεωνίδου.

Τὴν ὀλίγην βῶλον, καὶ τοῦτ' ὀλιγήριον ὦνερ
σῆμα ποτιφθέγξαι τλάμονος ἀλκιμένους.
εἰ καὶ πᾶν κέκρυπται ὑπ' ὀξείης παλιούρου,
καὶ βάτου, ἥν ποτ' ἐγὼ δήιος ἀλκιμένης.

Ἀνύτης.

Λύδιον οὖδας ἔχει τόδ' ἀμύντορα παῖδα Φιλίππου,
πολλὰ σιδηρείης χερσὶ θιγόντα μάχης.
οὐδέ μιν ἀλγινόεσσα νόσος δόμον ἤγαγε νυκτὸς,
ἄλλ' ὄλετ' ἀμφ' ἑτάρων χὼν κυκλόεσσαν ἴτυν.

Τῆς αὐτῆς.

Οὐχὶ Θεμιστοκλέους μάγνης τάφος, ἀλλὰ κέχωσμαι
ἑλλήνων φθονερῆς σῆμα κακοκρισίης.

Ἄδηλον.

Ἠμαθίην ὃς πρῶτος ἐς ἄρεα βῆσε Φίλιππος,
αἰγαίην κεῖμαι βῶλον ἐφεσσάμενος,

ῥέξας οἷ' οὔπω βασιλεὺς πρίν. εἰ δέ τις αὐχεῖ
  μεῖζον ἐμοῦ, καὶ τοῦθ' αἵματος ἡμετέρου.

Παρμενίωνος.

Τύμβον Ἀλεξάνδροιο Μακηδόνος ἤν τις ἀείδῃ,
  ἠπείρους κείνου σῆμα λέγ' ἀμφοτέρας,

Ἄδηλον.

Οἵδ' ἀΐδαν στέρξαντες ἀύπνιον, οὐχ ἅπερ ἄλλοι
  στάλαν, ἀλλ' ἀρετὰν ἀντ' ἀρετᾶς ἔλαβον.

Πολυστράτου.

Τὸν μέγαν ἀκροκόρινθον ἀχαϊκὸν, ἑλλάδος ἄστρον,
  καὶ διπλῆν ἰσθμοῦ σύνδρομον ἠιόνα,
λεύκιος ἐστυφέλιξε. δορυπτοίητα δὲ νεκρῶν
  ὀστέα σωρευθεὶς εἷς ἐπέχει σκόπελος.
τοὺς δὲ δόμον Πριάμοιο πυρὶ πρήσαντας ἀχαιοὺς,
  ἀκλαύστους κτερέων νόσφισαν αἰνεάδαι.

Πεισάνδρου.

Ἀνδρὶ μὲν, ἱππαίμων ὄνομ' ἦν. ἵππῳ δὲ, πόδαργος.
  καὶ κυνὶ, θήραργος, καὶ θεράποντι, βάβης.
θεσσαλὸς, ἐκ κρήτης, μάγνης γένος αἵμονος υἱός.
  ὤλετο δ' ἐν προμάχοις, ὀξὺν ἄρη συνάγων.

Ἄδηλον.

Οἱ πρὸς ῥωμαίους δεινὸν στήσαντες ἄρηα,
  κεῖνται, ἀριστείης σύμβολα δεικνύμενοι,
οὐ γάρ τις μετὰ νῶτα τυπεὶς θάνεν, ἀλλ' ἅμα πάντες
  ὤλοντο κρυφίῳ, καὶ δολερῷ θανάτῳ.

Σιμωνίδου.

Θηρῶν μὲν κάρτιστος ἐγὼ, θνατῶν δ' ὃν ἐγὼ νῦν
  φρουρῶ, τῷδε τάφῳ λαΐνῳ ἐμβεβαώς.

Ἄδηλον.

Ἀλλ' εἰ μὴ θυμόν γε λέων ἐμὸν ὡς ὄνομ' εἶχεν,
  οὐκ ἂν ἐγὼ τύμβῳ τῷδ' ἐπέθηκα πόδας.

Ἀδήλου.

Τῶν δὲ δι' ἀνθρώπων ἀρετὰν, οὐχ ἵκετο καπνὸς
 αἰθέρα δαιομένης εὐρυχόρου τεγέης.
οἳ βούλοντο πόλιν μὲν ἐλευθερίᾳ τεθαλυῖαν
 παισὶ λιπεῖν, αὐτοὶ δ' ἐν προμάχοισι θανεῖν.

Βάσου.

Φωκίδι γὰρ πέτρῃ δέρκευ τάφον. εἰμὶ δ' ἐκείνων
 τῶν ποτὲ μηδοφόνων μνῆμα τριηκοσίων.
οἳ σπάρτας ἀπὸ γᾶς τηλοῦ πέσον ἀμβλύναντες
 ἄρεα καὶ μήδων, καὶ λακεδαιμονίων.
ἣν δ' ἐσορῇς ἐπ' ἐμεῖο βόστρυχον, εἰκόνα θήρης
 ἔννεπε τοῦ ταγοῦ μνᾶμα Λεωνίδεω.

Γαῖτου.

Διασὰ τριηκοσίων τάδε φάσγανα θούριος ἄρης
 ἔσπασεν ἀργείων, καὶ λακεδαιμονίων
ἔνθα μάχην ἔτλημεν ἀνάγγελον ἄλλος ἐπ' ἄλλον
 πίπτοντες. θυρέα δ' ἦσαν ἄεθλα δορός.

Εἰς τὸ αὐτό.

Οἵδε τριηκόσιοι σπάρτα πατρὶ, τοῖς συναρίθμοις
 ἰναχίδαις θυρέαν ἀμφιμαχεσσάμενοι,
αὐχένας οὐ στρέψαντες. ὅπᾳ ποδὸς ἴχνια πρῶτον
 ἁρμόσαμεν, ταύτᾳ καὶ λίπομεν βιοτάν.
ἄρσενι δ' ὀθρυάδαο φόνῳ κεκαλυμμένον ὅπλον
 καρύσσει, θυρέα Ζεῦ λακεδαιμονίων.
εἰ δέ τις ἀργείων ἔφυγεν μόρον, ἦν ἀπ' ἀδράστου,
 σπάρτᾳ δ' οὐ τὸ θανεῖν, ἀλλὰ φυγεῖν θάνατος.

Χαιρήμονος.

Τοῖς ἀργείοις χ' ἡμῖν ἴσαι χέρες, ἶσα δὲ τεύχη
 συμβάλομεν θυρέα δ' ἦσαν ἄεθλα δορός
ἄμφω δ' ἀπροφάσιστα τὸν οἴκαδε νόστον ἀφέντες,
 οἰωνοῖς θανάτου λείπομεν ἀγγελίαν.

Σιμωνίδου.

Εὐθυμάχων ἀνδρῶν μνησώμεθα, τῶν, ὅδε τύμβος.
οἳ θάνον εὔμηλον ῥυόμενοι τεγέαν.
αἰχμηταὶ πρὸ πόλιος. ἵνα σφίσι μὴ καθέληται
ἑλλὰς ἀποφθιμένοις, κάρτος ἐλευθερίας.

Ἀνύτης.

Μνᾶμα τόδε φθιμένου Μενεδαΐου εἵσατο Δᾶμις,
ἵππῳ ἐπεὶ στέρνον τοῦδε δαφοινὸς ἄρης
τύψε. μέλαν δέ οἱ αἷμα ταλαυρίνου διὰ χρωτὸς
ξέσ᾽, ἐπὶ δ᾽ ἀργαλέαν βῶλον ἔδευσε φόνῳ.

Σιμωνίδου.

Δίρφιος ἐδμήθημεν ὑπὸ πτυχί. σῆμα δ᾽ ἐφ᾽ ἡμῖν
ἐγγύθεν εὐρύπου δημοσίᾳ κέχυται,
οὐχ ἀδίκως. ἐρατὴν γὰρ ἀπωλέσαμεν νεότητα,
τρηχείην πολέμου δεξάμενοι νεφέλην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εὐκλέας αἶα κέκευθε Λεωνίδα. οἳ μετὰ σοῖο
τῇδ᾽ ἔθανον, σπάρτας εὐρυχώρου βασιλεῦ.
πλείστων δὴ τόξων τὲ καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων,
μηδείων τ᾽ ἀνδρῶν δεξάμενοι πόλεμον.

Νικάνδρου.

Ζεῦ πάτερ, ὀθρυάδα τίνα φέρτερον ἔδρακες ἄλλον,
ὃς μόνος ἐκ θυρέας οὐκ ἐθέλησε μολεῖν
πατρίδ᾽ ἐπὶ σπάρταν, διὰ δὲ ξίφος ἤλασε πλευρῶν,
δοῦλα καταγράψας σκῦλα κατ᾽ ἰναχίδαν,

Θεοδωρίδου.

Τόλμα, καὶ εἰς αἴδαν, καὶ ἐς οὐρανὸν ἄνδρα κομίζει,
ἃ καὶ Σωσάνδρου παῖδ᾽ ἐπέβασε πυρᾶς
δωρόθεον. φθίᾳ γὰρ ἐλεύθερον ἦμαρ ἰάλλων,
ἐρράχθη σκηνῶν μεσσόθι, καὶ χιμάρας.

ΕΙΣ ΑΝΔΡΑΣ ΟΥΚ ΕΠΙΣΙΜΟΥΣ.

Διοσκορίδου.

Ἐμπορίης λήξαντα Φιλόκριτον ἄρτι δ' ἀρότρου
γευόμενον, ξείνῳ Μέμφις ἔκρυψε τάφῳ
ἔνθα δραμὼν νείλοιο πολὺς ῥόος, ὕδατι λάβρῳ
τἀνδρὸς τὴν ὀλίγην βῶλον ἀπημφίασεν.
καὶ ζωὸς μὲν ἔφευγε πικρὴν ἅλα. νῦν δὲ καλυφθεὶς
κύμασι, ναυηγὸν σχέτλιος ἔσχε τάφον.

Ἄδηλον.

Οὐ μὰ τόν, οὐδὲ Λύκωνα παρήσομεν, ὅτι ποδαλγὴς
κάτθανε. θαυμάζω τοῦτο μάλιστα δ' ἐγὼ,
τὴν οὕτως ἀΐδαο μακρὴν ὁδὸν, ἃ πρὶν ὁ ποσσὶν,
ἀλλοτρίοις βαδίσας, ἔδραμε νυκτὶ μιᾷ.

Ἄδηλον.

Ὁ τὸν πολυστένακτον ἀνθρώπων βίον
γέλωτι κεράσας νικαεὺς Φιλιστίων,
ἐνταῦθα κεῖμαι λείψανον παντὸς βίου,
πολλάκις ἀποθανὼν ὧδε δ' οὐδεπώποτε.

Ἀδέσποτον.

Αὐτῷ, καὶ τεκέεσι, γυναικί τε τύμβον ἔδειμεν
ἀνδροτίων. οὔπω δ' οὐδενός εἰμι τάφος.
οὕτω καὶ μείναιμι πολὺν χρόνον. εἰ δ' ἄρα καὶ δεῖ,
δεξαίμην ἐν ἐμοὶ τοὺς προτέρους, προτέρους.

Ἄδηλον.

Οὔνομά μοι, τί δὲ τοῦτο, πατρὶς δέ μοι. ἐς τί δὲ τοῦτο;
κλεινοῦ δ' εἰμὶ γένους. εἰ γὰρ ἀφαυροτάτου;
ζήσας ἐνδόξως ἔλιπον βίον. εἰ γὰρ ἀδόξως;
κεῖμαι δ' ἐνθάδε νῦν. τίς, τίνι ταῦτα λέγεις;

Ἄδηλον.

Θάψεν ὅ με κτείνας κρυπτὸν φόνον· ἦ δέ με τύμβῳ
 δωρεῖται, τοίης ἀντιτύχοι χάριτος.

Ἄδηλον.

Ζωὴν συλήσας, δωρῇ τάφον· ἀλλά με κρύπτεις,
 οὐ θάπτεις· τοίου καὐτὸς ὄναιο τάφου.

Ἄδηλον.

Κἂν με κατακρύπτῃς ὡς οὐδενὸς ἀνδρὸς ὁρῶντος,
 ὄμμα Δίκης καθορᾷ πάντα τὰ γιγνόμενα.

Ἄδηλον.

Ἔκτανες. εἶτά με θάπτεις ἀτάσθαλε χερσὶν ἐκείναις·
 αἷς με διεχρήσω, μή σε λάθοι νέμεσις.

Ἄδηλον.

Εἴ με νέκυν κατέθαπτες ἰδὼν οἰκτείρμονι θυμῷ,
 εἶχες ἂν ἐκ μακάρων μισθὸν ἐπ' εὐσεβίῃ.
νῦν δ' ὅτε δὴ τύμβῳ με κατακρύπτεις φονεύσας,
 τῶν αὐτῶν μετέχεις, ὧν περ ἐμοὶ παρέχεις.

Ἄδηλον.

Χερσὶ κατακτείνας, τάφον ἔκτισας· οὐχ ἵνα θάψῃς,
 ἀλλ' ἵνα με κρύψῃς· ταὐτὸ δὲ καὶ σὺ πάθοις.

Σιμωνίδου.

Οἱ μὲν ἐμὲ κτείναντες, ὁμοίων ἀντιτύχοιεν
 Ζεῦ ξένι'· οἱ δ' ὑπὸ γᾶν θέντες, ὄναιντο βίου.

Ἰουλιανοῦ.

Οὔποτ' ἐμὲ κρύψεις ὑπὸ πυθμένα νείατον αἴης,
 τόσον, ὅσον κρύψαι πανσκοπὸν ὄμμα Δίκης.
ἀντὶ φόνου τάφον ἄμμι χαρίζεαι· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς,
 ἴσων ἀντιτύχοις οὐρανόθεν χαρίτων.

Ἀπολλωνίδου.

Ἔφθανεν ἡλιόδωρος· ἐφέσπετο δ' οὐδ' ὅσον ὥρη
ὕστερον ἀνδρὶ φίλῳ Διογένεια δάμαρ·
ἄμφω δ' ὡς ὑμέναιον ἐπὶ πλακὶ τυμβεύονται,
ξυνὸν ἀγαλλόμενοι καὶ τάφον, ὡς θάλαμον.

Σαραπίωνος.

Τοῦτ' ὀστοῦν φωτὸς πολυεργέος· ἦ ῥά τις ἦεν
ἔμπορος, ἢ τυφλοῦ κύματος ἰχθυβόλος·
ἄγγελον θνητοῖσιν ὅτι σπεύδοντες ἐπ' ἄλλας
ἐλπίδας, εἰς τοίην ἐλπίδα λυόμεθα.

Νοσσίδος.

Καὶ καπυρὸν γελάσας παραμείβεο, καὶ φίλον εἰπὼν
ῥῆμ' ἐπ' ἐμοί, ῥίνθων εἴμ' ὁ συρηκόσιος,
μουσάων ὀλίγη τὶς ἀηδονίς· ἀλλὰ φλυάκων
ἐκ τραγικῶν, ἴδιον κισσὸν ἐδρεψάμεθα.

Μελεάγρου.

Νᾶσος ἐμὰ θρέπτειρα τύρος, πάτρα δέ με τεκνοῖ
ἀτθὶς, ἐν ἀσσυρίοις ναιομένα γαδάροις.
εὐκρατέω δ' ἔβλαστον ὁ σὺν μούσαις Μελέαγρος,
πρῶτα μὲν ἱππείαις συντροχάσας χάρισιν.
εἰ δὲ σύρος, τί τὸ θαῦμα; μίαν ξένε πατρίδα κόσμον
ναίομεν, ἓν θνατοὺς πάντας ἔτικτε χάος.
πουλυετὴς δ' ἐχάραξα τάδ' ἐν δέλτοισι πρὸ τύμβου·
γῆρας γὰρ γεῖτον κἀγγύθεν αἴδεω.
ἀλλά με τὸν λάλιον, καὶ πρεσβύτην, σὺ προσειπὼν
χαίρειν. εἰς γῆρας καὐτὸς ἵκοιο λάλον.

Διοτίμου.

Ἐλπίδες ἀνθρώπων, ἐλαφραὶ θεαί, οὐ γὰρ ἂν ὧδε
λέσβον ὁ λυσιμελὴς ἀμφεκάλυψ' αἵδης,

ὅς ποτε

ὅς ποτε καὶ βασιλῆϊ συνέδραμε, καὶ μετ' ἐρώτων.
χαίρετε κυρόταται δαίμονες ἀθανάτων.
αὐλοὶ δ' ἄφθεγκτοι, καὶ ἀπευθέες, οἷς ἐνέπουσι
κεῖσθ'. ἐπεὶ οὔθ' ὠδὰς οὐ χορὸν οἶδ' ἀχέρων.

Λεωνίδου.

Τί στοχασώμεθά σου Πεισίστρατε, χῖον ὁρῶντες
γλυπτὸν ὑπὲρ τύμβου κείμενον ἀστράγαλον,
ἢ ῥέγει μὴν ὅτι χῖος, ἔοικε γάρ. ἢ ῥ' ὅτι παίκτας
ἦσθά τις, οὐ λίην δ' ὦγαθε πλειστοβόλος.
ἢ τὰ μὲν, οὐδὲ σύνεγγυς, ἐν ἀκρήτῳ δὲ κατέσβης
χίῳ. ναὶ δωκέω τῷδε προσηγγίσαμεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μνήμης εὐβούλοιο σαόφρονος ὦ παριόντες,
πίνωμεν. κοινὸς πᾶσι λιμὴν ἀΐδης.

Αλεξάνδρου.

Ανθρωπ', οὐ Κροίσου λεύσεις τάφον, ἀλλὰ γὰρ ἀνδρὸς
χερνήτεω. μικρὸς τύμβος, ἐμοὶ δ' ἱκανός.

Καλλιμάχου.

Κύζικον ἢν ἔλθῃς ὀλίγος πόνος ἱππακὸν εὑρεῖν,
καὶ Διδύμην ἀφανὴς οὔτι γὰρ ἡ γενεή.
καί σφιν ἀνιηρὸν μὲν ἐρεῖς ἔπος. ἔμπα δὲ λέξον
τοῦθ', ὅτι τὸν κείνων υἱὸν ἔχω Κριτίαν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦ ῥ' ὑπὸ σοὶ Χαρίδας ἀναπαύεται, εἰ τὸν ἀρίμμα
τοῦ κυρηναίου παῖδα λέγεις, ὑπ' ἐμοί.
ὦ χαρίδα, τί τὰ νέρθε, πολὺ σκότος. αἱ δ' ἄνοδοι, τί,
ψεῦδος. ὁ δὲ πλούτων. μῦθος. ἀπωλόμεθα.
οὗτος ἐμὸς λόγος ὔμμιν ἀληθινός. εἰ δὲ τὸν ἡδὺν
βούλει, πελλαίου βοῦς μέγας εἰς ἀΐδην.

Δαμαγήτου.

Πρὸς ζηνὸς ξενίου γουνούμεθα, πατρὶ Χαρίνῳ
ἄγγελον θήβην ὦνερ ἐπ' αἰολίδα,
μῆνιν, καὶ Πολύνικον ὀλωλότε. καὶ τόδε φαίης,
ὥς οὐ τὸν δόλιον κλαίομεν ἄμμι μόρον,
καί περ ὑπὸ θρηκῶν φθίμενοι χερὸς, ἀλλὰ τὸ κείνου
γῆρας, ἐν ἀργαλέῃ κείμενον ὀρφανίῃ.

Λεωνίδου.

Τίς δαίμων ἀργεῖος ἐπ' ἠρίῳ, ἦ ῥα σύναιμός
ἐστὶ Δικαιοτέλους; ἐστὶ Δικαιοτέλους.
ἠχὼ τοῦτ' ἐλάλησε πανύστατον. ἦ τόδ' ἀληθὲς
κεῖνος ὅδ' ἐστὶν ἀνήρ; κεῖνος ὅδ' ἐστὶν ἀνήρ

Ἀδέσποτον.

Αγχίρκον σάτυρον ἀΐδας λάχε. σιδονία δὲ
κρύπτε κόνις. πάτρα δ' ἐστονάχησε τύρος.

Πλάτωνος εἴς τινα λεγόμενον ἀστέρα.

Ἀστέρας εἰσαθρεῖ ἀστὴρ ἐμός. εἴθε γενοίμην
οὐρανὸς, ὡς πολλοῖς ὄμμασιν εἰς σὲ βλέπω.
ἀστὴρ πρὶν μὲν ἔλαμπες ἐνὶ ζωοῖσιν ἑῷος.
νῦν δὲ θανὼν, λάμπεις ἕσπερος ἐν φθιμένοις.

Ἀδέσποτον. οἱ δὲ,

Νέρωνος.

Ἐμοῦ θανόντος, γαῖα μιχθήτω πυρί.
οὐδὲν μέλει μοι τὰμὰ γὰρ καλῶς ἔχει.

Ἀδηλον.

Πάντα χάρων ἄπληστε, τί τὸν νέον ἥρπασας αὔτως
ἄπαλον. οὐ σὸς ἔην κεἰ θάνε γηραλέος;

Παλλαδᾶ.

Οὐκ ἀπεδήμησας τιμῆς χάριν, ἀλλὰ τελευτῆς
καὶ χωλὸς περ ἰὼν, ἔδραμες εἰς ἀΐδην,

Γέαιε μοιράων βροχαλώτερε. ἐκ προκοπῆς γὰρ
ἧς εἶχες κατὰ νοῦν, ἐξεκόπης βιότου.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γέαιος οὐ τέθνηκεν ἐπειγόμενος παρὰ μοίρης,
αὐτὸς τὴν μοῖραν προὔλαβεν εἰς ἀΐδην.

Αδηλα.

Γαῖα φίλη, τὸν πρέσβυν ἀμύντιχον ἔνθεο κόλποις
πολλῶν μνησαμένη τῶν ἐπὶ σοὶ καμάτων.
καὶ γὰρ ἀεὶ πρέμνον σοι ἀνεστήριξεν ἐλαίης.
πολλάκι καὶ βρομίου κλήμασιν ἠγλάϊσεν,
καὶ δηοῦς ἔπλησε, καὶ ὕδατος αὔλακας ἕλκων
θῆκε μὲν εὐλάχανον θῆκε δ' ὀπωροφόρον.
ἀνθ' ὧν σὺ πρηεῖα κατὰ κροτάφου πολιοῖο
κεῖσο, καὶ εἰαρινὰς ἀνθοκόμει βοτάνας.

Αδέσποτον.

Γώλιππα, τλῆθι πένθος, σύνασον δάκρυ.
πολλαὶ θανόντας εἶδον υἱεῖς μητέρες,
ἀλλ' οὐ τοιούτους τὸν τρόπον, καὶ τὸν βίον,
οὐ μητέρων σέβοντας ἡδύστην θέαν.
τί πλεῖστα θρηνεῖς, τί δὲ μάτην ὀδύρεαι;
εἰς κοινὸν ᾅδην πάντες ἥξουσι βροτοί.

Αργενταρίου.

Ψύλλος ὁ τὰς ποθεινὰς ἐπιμισθίδας αἰὲν ἑταίρας
πέμπων ἐς τὰ νέων ἡδέα συμπόσια,
οὗτος ὁ θηρεύων ἁπαλόφρονας, ἐνθάδε κεῖται,
αἰσχρὸν ἀπ' ἀνθρώπων μισθὸν ἀνεγκάμενος.
ἀλλὰ λίθους ἐπὶ τύμβον ὁδοιπόρε μήτε σὺ βάλλε,
μήτ' ἄλλον πείσῃς. σῆμα λέλογχε νέκυς.
φεῖσαι δ' οὐχ ὅτι κέρδος ἐπῄνεσεν, ἀλλ' ὅτι κοινὰς
θρέψας, μοιχεύειν οὐκ ἐδίδαξε νέους.

Θεαιτήτου.

Χείματος οἰνωθέντα τὸν αὐταγόρεω μέγαν οἶκον,
ἐκ νυκτῶν ἔλαβε πῦρ ὑπονειμάμενον.
ὀγδώκοντα δ' ἀριθμὸν ἐλεύθεροι ἄμμιγα δούλοις,
τῆς ἐχθρῆς ταύτης πυρκαϊῆς ἔτυχον.
οὐκ εἶχον διελεῖν προσκηδέες ὀστέα χωρὶς·
ξυνὴ δ' ἦν κάλπις ξυνὰ δὲ τὰ κτέρεα.
εἷς μὲν τύμβος ἀνέστη· ἀτὰρ τὸν ἕκαστον ἐκείνων,
οἶδε καὶ ἐν τέφρῃ ῥηϊδίως ἀΐδης.

Ἄδηλα.

Τὴν σορὸν, ἣν ἐσορᾷς, ζῶν Μάξιμος αὐτὸς ἑαυτῷ
θῆκεν, ὅπως ναίῃ, παυσάμενος βιότου.
σύν τε γυναικὶ καλλιποδίῃ τεῦξεν τόδε σῆμα,
ὡς ἵνα τὴν στοργὴν κἂν φθιμένοισιν ἔχῃ.

Νηλεὲς ὦ δαῖμον, τί δέ μοι τόδε φέγγος ἔδειξας
εἰς ὀλίγων ἐτέων μέτρα μινυνθάδια,
ἢ ἵνα λυπήσῃς δι' ἐμὴν βιότοιο τελευτὴν,
μητέρα δειλαίην δάκρυσι, καὶ στοναχαῖς.
ἥ μ' ἔτεκ' ἤματι τῷδε, καὶ ἣ πολὺ μείζονα πατρὸς
φροντίδα παιδείης ἤνυσεν ἡμετέρης.
ὃς μὲν γὰρ τυτθόν τε, καὶ ὀρφανὸν ἐν μεγάροισι
κάλλιπεν· ἡδ' ἐπ' ἐμοὶ πάντας ἔτλη καμάτους.
ἦ μὲν ἐμοὶ φίλον ἦεν ἐφ' ἁγνῶν ἡγεμονήων
ἐμπρεπέμεν μύθοις ἀμφὶ δικασπολίας.
ἀλλά με οὐ γενύων ὑπεδέξατο κούριον ἄνθος
ἡλικίης ἐρατῆς, οὐ γάμον, οὐ δαΐδας,
οὐχ ὑμέναιον ἄεισε περικλυτὸν, οὐ τέκος εἶδεν
δυσπότμου γενεῆς λείψανον ἡμετέρης,

τῆς πολυθρηνήτου. λυπεῖ δέ με καὶ τεθνεῶτα
μητρὸς Πωλίττης πένθος ἀεξόμενον,
φρόντωνος γοεραῖς ἐπὶ φροντίσιν. ἣ τέκε παῖδα
ὠκύμορον, κενεὸν χάρμα φίλης πατρίδος.

Σιμωνίδου.

Πολλὰ φαγὼν, καὶ πολλὰ πιὼν, καὶ πολλὰ κάκ' εἰπὼν
ἀνθρώπους, κεῖμαι Τιμοκρέων ῥόδιος.

Ἄδηλον.

Βαιὰ φαγὼν, καὶ βαιὰ πιὼν, καὶ πολλὰ νοσήσας,
ὀψὲ μὲν, ἀλλ' ἔθανον· ἔρρετε πάντες ὁμοῦ.

Διοδώρου.

Βάκχῳ, καὶ μούσῃσι μεμηλότα τὸν Διοπείθους
κεκροπίδην, ὑπ' ἐμοὶ ξεῖνε Μένανδρον ἔχω.
ἐν πυρὶ τὴν ὀλίγην ὃς ἔχει κόνιν. εἰ δὲ Μένανδρον
δίζηαι, δήεις ἐν Διὸς, ἢ μακάρων.

Φιλίππου.

Κόνιον τόδε σῆμα βροτοῦ παντλήμονος ἄθρει,
παρ' τὸν ἁλιρραγέων ψυχόμενον σκοπέλων.
τῇ μὲν, ἐρημοκόμης κεῖται, καὶ χῆρος ὀδόντων
κόρσῃ· τῇ δὲ, χερῶν πενταφυεῖς ὄνυχες,
πλευρά τε σαρκολιπῆ· ταρσοὶ δ' ἑτέρωθεν ἄμοιροι
νεύρων, καὶ κώλων ἔκλυτος ἁρμονίη.
οὗτος ὁ πολυμερὴς, εἷς ἦν ποτε. φεῦ μακαριστοὶ,
ὅσσοι ἀπ' ὠδίνων οὐκ ἴδον ἠέλιον.

Ἄδηλον.

Μυρίος ἦν ὦνθρωπε πρὸ τοῦ χρόνος ἄχρι πρὸς ἠῶ
ἦλθες, χὠ λοιπὸς μυρίος εἰς ἀΐδην.
τίς μοῖρα ζωῆς ὑπολείπεται; ἢ ὅσον ὅσσον
στιγμὴ, καὶ στιγμῆς ἔτι χαμηλότερον;

μικρή σευ ζωὴ τεθλιμμένη· οὐδὲ γὰρ αὐτὴ
ἡδεῖ', ἀλλ' ἐχθροῦ στυγνοτέρη θανάτου.
χειμέριον ζωὴν ὑπαλεύεο, νεῖο δ' ἐς ὅρμον,
ὡς κἀγὼ Φείδων ὁ Κρίτου εἰς ἀΐδην.

Παύλου.

Δαμόχαρις μοίρης πυμάτην ὑπεδύσατο γαῖαν·
φεῦ, τὸ καλὸν μούσης βάρβιτον ἠρεμέει.
ὤλετο γραμματικῆς ἱερὴ βάσις. ἀμφιρύτη κῶς,
καὶ πάλι πένθος ἔχεις, οἷον ἐφ' ἱπποκράτει.

Κριναγόρου.

Ω δύστην' ὄλβοιο Φιλόστρατε, ποῦ σοι ἐκεῖνα
σκῆπτρα, καὶ αἱ βασιλέων ἄφθονοι εὐτυχίαι,
αἷσιν ἐπηώρησο ἀεὶ βίον, ἢ ἐπὶ νείλῳ
κεῖσαι ἰουδαίοις ὢν περίοπτος ὅροις.
ὀθνεῖοι καμάτους τοὺς σοὺς διεμοιρήσαντο·
σὸς δὲ νέκυς, ψαφαρῇ κείτετ' ἐν ὀστρακίνῃ.

Λεωνίδου.

Αρκεῖ μοι γαίης μικρὴ κόνις· ἡ δὲ περισσὴ,
ἄλλον ἐπιθλίβοι πλούσια κεκλιμένον.
στήλη τὸ σκληρὸν νεκρῶν βάρος· οἵ με θανόντα
γνώσοντ', ἀλκάνδρου, τοῦθ' ὅτι καλλιτέλους.

Λολλίου.

Γαῖα ταραντίνων, ἔχε μείλιχος ἀνέρος ἐσθλοῦ
τόνδε νέκυν. ψεῦσαι δαίμονες ἀμβρίων.
ἦ γὰρ ἰὼν θήβηθεν ἀτύμνιος, οὐκ ἔτι πρόσω
ἤνυσεν, ἀλλὰ τεὴν βῶλον ὑπῳκίσατο.
ὀρφανικῷ δ' ἐπὶ παιδὶ λιπὼν βίον, εὖνιν ἔθηκεν
ὀφθαλμῶν. κείνῳ μὴ βαρὺς ἔσο τάφος.

Κριναγόρου.

Δείλαιοι, τί κενοῖσιν ἀλώμεθα θαρσήσαντες
ἐλπίσιν, ἀτηροῦ λαθόμενοι βιότου;
ἦν ὅδε καὶ μύθοισι, καὶ ἤθεσι πάντα Σέλευκος
ἄρτιος, ἀλλ' ἥβης βαιὸν ἐπαυρόμενος,
ὑστατίοις ἐν Ἴβηρσι. τόσον δίχα τηλόθι Λέσβου
κεῖται ἀμετρήτων ξεῖνος ἐπ' αἰγιαλῶν.

Διοδώρου.

Ἰφθίμῳ τόδ' ἐπ' ἀνδρὶ φίλη πόλις ἧνεσ' Ἀχαιῷ
γράμμα παρ' εὐύδρου νάμασιν Ἀσκανίης.
κλαῦσε δέ μιν Νίκαια. πατὴρ δ' ἐπὶ οἱ Διομήδης
λάϊνον ὑψιφανῆ τόνδ' ἀνέτεινε τάφον
δύσμορος, αἰάζων ὀλοὸν τέκνον. ἦ γὰρ ἐῴκει
υἱεῖ ᾧ τύνειν ταῦτα κατοιχομένῳ.

Θεοδώρου.

Οὕτω δὴ Πύλιοι τὸν Ἀγήνορος ἄκριτε μοῖρα,
πρώϊον ἐξ ἥβης ἔθρισας Αἰολέων,
κῆρας ἐπισσεύασα βίου κύνας, ὦ πόποι, ἀνὴρ
οἷος ἀμειδήτῳ κεῖται ἕλωρ Ἀΐδῃ.

Λεωνίδου.

Ἠρίον, οἷον νυκτὶ καταφθιμένοιο καλύπτεις
ὀστέον, οἵαν γαῖ' ἀμφέχανες κεφαλήν,
πολλαῖς μὲν ξανθαῖσιν ἀρεσκομένην Χαρίτεσσιν,
πολλὸν δὲ μνήμῃ πᾶσιν Ἀριστοκράτευς.
ᾔδει Ἀριστοκράτης καὶ μείλιχα δημολογῆσαι
στρεβλὴν οὐκ ὀφρῦν ἐσθλὸς ἐφελκόμενος.
ᾔδει καὶ Βάκχοιο παρὰ κρητῆρος ἄδηριν
ἰθῦναι κοινὴν εὐκύλικα λαλιήν.
ᾔδει καὶ ξείνοισι, καὶ ἐνδήμοισι προσηνέα
ἔρδειν. γαῖ' ἐρατά, τοῖον ἔχεις φθίμενον.

Πέρσου.

Μαντιάδης ὦ ξεῖνε καὶ Εὔστρατος, υἷες ἀχέλλου.
 δυσμαίνῃ κραναῇ κείμεθ' ἐνὶ ξυλόχῳ,
ἄγραυλοι, γενεῆθεν ὀρειτύποι. οἱ δ' ἐπὶ τύμβῳ
 μηνυταὶ τέχνης δουροτόμοι πελέκεις.

Ἀντιπάτρου.

Εἶπον ἀνειρομένῳ, τίς, καὶ τίνος ἐσὶ, Φίλαυλος;
 Εὐκρατίδεω. ποδαπὸς δ' αὔχει ἔμεν; Θριασεύς.
ἔζησας δὲ, τίνα στέργων βίον; οὐ τὸν ἀρότρου,
 οὐδὲ τὸν ἐκ νηῶν, τὸν δὲ σοφοῖς ἕταρον.
γήραϊ δ' ἢ νούσῳ βίον ἔλλιπες; ἤλυθον ᾅδαν
 αὐτὸς θέλων, κείνων γευσάμενος κυλίκων.
ἦ πρέσβυς, καὶ κάρτα. λάβοι νύ σε βῶλος ἐλαφρὰ,
 σύμφωνον πινυτῷ χόντα λόγῳ βίοτον.

Λεωνίδου.

Τίς ποτ' ἄρ' εἶ; τίνος ἆρα παρὰ τρίβον ὀστέα ταῦτα
 τλήμον' ἐν ἡμιφαεῖ λάρνακι γυμνὰ μένει;
μνῆμα δὲ, καὶ τάφος, αἰὲν ἁμαξεύοντος ὁδίτεω,
 ἄξονι, καὶ τροχιῇ λιτὰ παραξέεται.
ἤδη σου καὶ πλευρὰ παρατρίψουσιν ἅμαξαι
 σχέτλιε· σοὶ δ' οὐδεὶς, οὐδ' ἐπὶ δάκρυ βαλεῖ.

Θεοδωρίδου.

Πέτρος ἐγὼ τὸ πάλαι γυρὴ καὶ ἄτριπτος ἐπιβλὴς,
 τὴν ἡρακλείτου ἔνδον ἔχων κεφαλήν.
αἰών μ' ἔτριψε προκάλαις ἴσον. ἐν γὰρ ἁμαξῇ
 παμφόρῳ αἰζηῶν εἰνοδίῃ τέταμαι.
ἀγγέλλω δὲ βροτοῖσι, καὶ ἄστικτός περ ἐοῦσα,
 θεῖον ὑλακτητὴν δήμου ἔχουσα κύνα.

Λεωνίδου.

Ἤδη μευ τέτριπται ὑπεκκεκαλυμμένον ὀστεῦν,
ἁρμονίης ὦνερ πλάξ τ' ἐπικεκλιμένη.
ἤδη καὶ κωλῆνες ὑπὲκ σοροῦ αὐγάζονται
ἡμετέρης. τί πλέον γῆν ἐπιεννύμεθα;
ἦ γὰρ τὴν οὔπω πρὶν ὁδὸν ἐτμήξαντο
ἄνθρωποι, κατ' ἐμῆς νειόμενοι κεφαλῆς.
ἀλλὰ πρὸς ἐγγαίων, Ἀϊδωνέος, Ἑρμεία τε,
καὶ νυκτὸς, ταύτης ἐκτὸς ἴτ' ἀτραπιτοῦ.

Διοσκορίδου.

Βάλλεθ' ὑπὲρ τύμβου πολιὰ κρίνα, καὶ τὰ συνήθη
τύμπαν' ἐπὶ στήλῃ ῥήσσετ' ἀναξιμένους.
καὶ τριδινήσασθε μακρῆς ἀνελίγματα χαίτης,
στρυμονίην ἄφετοι θυιάδες ἀμφὶ πόλιν.
ἣ γλυκερὰ πνεύσαντος ἐφ' ὑμετέροισιν ἀδάπταις,
πολλάκι πρὸς μαλακοὺς τοὺς δ' ἐχόρευσε νόμους.

Λεωνίδου.

Αὐτὰ ἐπὶ Κρήθωνος ἐγὼ λίθος, οὔνομα κείνου
δηλοῦσα. Κρήθων δ', ἐν χθονίοις σποδιά.
ὁ πρὶν καὶ Γύγῃ παρισούμενος ὄλβον ὁ πρὶν
βουπάμμων, ὁ πρὶν πλούσιος αἰπολίοις,
ὁ πρὶν, τί πλείω μυθεῦμ', ἐπὶ πᾶσι μακαρτὸς,
φεῦ, οὗτος γαίης ὅσον ἔχει μόριον.

Καλλιμάχου.

Δαίμονα τίς δ' εὖ οἶδε τὸν αὔριον, ἡνίκα καὶ σὲ
Χαρμιτὸν ὀφθαλμοῖς χθιζὸν ἐν ἡμετέροις,
τῇ ἑτέρῃ κλαύσαντες ἐθάπτομεν οὐδὲν ἐκείνου
εἶδε πατὴρ Διοφῶν χρῆμ' ἀνιηρότερον.

Θεοφάνους.

Ἠρίον οὐκ ἐπὶ πατρὶ, πολυκλαύτου δ' ἐπὶ παιδὸς
Λῦσις ἔχων, κενεὴν τήνδ' ἀνέχωσε κόνιν,
οὔνομα ταρχύσας. ἐπεὶ οὐχ ὑπὸ χεῖρα τοκήων
ἤλυθε δυστήνου λείψανα Μαντιθέου.

Ἀντιπάτρου.

Κυλλήνην ὄρος ἀρκάδων ἀκούεις.
αὕτη σῆμ' ἐπίκειτ' ἀπολλοδώρῳ.
πισηθέν μιν ἰόντα νυκτὸς ὥρῃ,
ἔκτεινεν διόθεν πεσὼν κεραυνός.
τηλοῦ δ' αἰανέης τε, καὶ βεροίης,
νικηθεὶς ὁ δρομεὺς, καθεύδει.

ΕΙΣ ΑΡΧΑΙΟΥΣ ΤΙΝΑΣ. ζ

Εἰς Κανδαύλην.

Ἀγαθίου.

Κανδαύλου τόδε σῆμα. δίκη δ' ἐμὸν οἶτον ἰδοῦσα,
οὐδὲν ἀλιτραίνειν τὴν παράκοιτιν ἔφη.
ἤθελε γὰρ δισσοῖσιν ὑπ' ἀνδράσι μὴ δὲ φανῆναι,
ἀλλ' ἢ τὸν πρὶν ἔχειν, ἢ τὸν ἐπιστάμενον.
ἦν ἄρα Κανδαύλην παθέειν κακόν. οὐ γὰρ ἂν ἔτλη
δεῖξαι τὴν ἰδίην ὄμμασιν ἀλλοτρίοις.

Εἰς σαρδανάπαλον.

Εὖ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφυς, τὸν θυμὸν ἄλεξε,

τερπόμενος θαλίῃσι. θανόντι σοι, οὔτις ὄνησις.
καὶ γὰρ ἐγὼ σποδός εἰμι, νίνου μεγάλης βασιλεύσας.
τόσσ' ἔχω, ὅσσ' ἔφαγον, καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ' ἔρωτος
τέρπν' ἐδάην· τὰ δὲ πολλὰ, καὶ ὄλβια κεῖνα, λέλειπται.
ἥδε σοφὴ βιότοιο παραίνεσις ἀνθρώποισι.

Εἰς Νιόβην.

Ὁ τύμβος οὗτος, ἔνδον οὐκ ἔχει νεκρόν.
ὁ νεκρὸς οὗτος, ἐκτὸς οὐκ ἔχει τάφον,
ἀλλ' αὐτὸς αὑτοῦ νεκρός ἐστι, καὶ τάφος.

Εἰς τὴν αὐτήν.

Ἀντιφάτρου.

Μούναν σὺν τέκνοις νεκυοστόλε δέξομε πορθμεῦ
τὰν λάλον· ἀρκεῖ σοι φόρτος ὁ Ταντάλιδος.
πληρώσει γαστὴρ μία σὸν σκάφος· εἰσὶ δὲ κούρους,
καὶ κούρας, Φοίβου σκῦλα, καὶ Ἀρτέμιδος.

Εἰς τὸ αὐτό. Λεω-
νίδου.

Γέρος ἔτ' ἐν σιπύλῳ Νιόβη, θρήνοισιν αἰάζει;
ἑπτὰ δὶς ὠδίνων μυρομένη θάνατον.
λήξει δ' οὐδ' αἰῶνι γόου. τί δ' ἀλαζόνα μῦθον
φθέξατο, τὸν ζωῆς ἄρπαρα, καὶ τεκέων;

Εἰς Ἡρὼ, καὶ Λέανδρον.

Ἀντιπάτρου.

Οὗτος ὁ λειάνδροιο δίαπλοος οὗτος ὁ πόντου
πορθμὸς, ὁ μὴ μούνῳ τῷ φιλέοντι βαρύς.
ταῦθ' ἡροῦς τὰ πάροιθεν ἐπαύλια. τοῦτο τὸ πύργου
λείψανον. ὁ προδότης ὧδ' ἐπέκειτο λύχνος.
κοινὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδ' ἔχει τάφος, εἰσέτι καὶ νῦν
κείνῳ τῷ φθονερῷ μεμφομένους ἀνέμῳ.

Μελεάγρου εἰς Δάφνιν.

Οὐκ ἔθ' ὁμοῦ χιμάροισιν ἔχειν βίον, οὐκ ἔτι ναίειν
ὁ τραγόπους ἐθέλω Πὰν ἐρέων κορυφάς.
τί γλυκύ μου, τί ποθεινὸν ἐν οὔρεσιν; ὤλετο Δάφνις,
Δάφνις, ὃς ἡμετέρῃ πῦρ ἔτεκε κραδίῃ.
ἄστυ τόδ' οἰκήσω. θηρῶν δέ τις ἄλλος ἐπ' ἄγρην
στελλέσθω. τὰ πάροιθ' οὐκ ἔτι Πανὶ φίλα.

Εἰς Τίμωνα τὸν μισάνθρωπον.

Ἐνθάδ' ἀπορρήξας ψυχὴν βαρυδαίμονα, κεῖμαι.
οὔνομα δ' οὐ πεύσεσθε. κακοὶ δὲ, κακῶς ἀπόλοισθε.

Λεωνίδου εἰς τὸν αὐτόν.

Τὴν ἐπ' ἐμεῦ στήλην παραμείβεο, μήτ' ἐμὲ χαίρειν
εἰπὼν, μήθ' ὅς τις, μὴ τίνος ἐξετάσας.
ἢ μὴ, τὴν ἀνύεις, τελέσαις ὁδόν. ἢν δὲ παρέλθῃς
σιγῇ, μηδ' οὕτως ἣν ἀνύεις τελέσαις.

Πτολεμαίου εἰς τὸν αὐτόν.

Μὴ πόθεν εἰμὶ μάθῃς, μή δ' οὔνομα. πλὴν ὅτι θνήσκειν
τοὺς παρ' ἐμὴν στήλην ἐρχομένους ἐθέλω.

Καλλιμάχου εἰς τὸ αὐτό.

Τίμων, οὐ γὰρ ἔτ' ἐσσὶ, τί τοι φάος, ἢ σκότος ἐχθρόν;
τὸ σκότος. ὑμέων γὰρ πλείονες εἰν ἀΐδῃ.

Ἡγησίππου εἰς τὸ αὐτό.

Ὀξεῖαι πάντῃ περὶ τὸν τάφον εἰσὶν ἄκανθαι,
καὶ σκόλοπες. βλάψεις τοὺς πόδας ἢν προσίῃς.
τίμων μισάνθρωπος ἐνοικέω. ἀλλὰ πάρελθε.
οἰμώζειν εἴπας πολλά. πάρελθε μόνον.

Ἀντιπάτρου σιδωνίου εἰς τὸν βασιλέα Πτολεμαῖον.

Μυρία τοι πτολεμαῖε πατὴρ, ἐπὶ μυρία μάτηρ
τειρομένα, θαλεροὺς ᾐκίσατο πλοκάμους.

πολλὰ τ' θηνητὴρ ὀλοφύρατο χερσὶν ἀμήσας,
ἀνδρομάχοις δνοφερὰν κρατὸς ὕπερθε κόνιν.
ἁ μεγάλα δ' αἴγυπτος ἑανῷ δάψατο χαίταν,
καὶ πλατὺς εὐρώπας ἐστονάχησε δόμος.
κἠδ' αὐτὰ διὰ πένθος ἀμαυρωθεῖσα σελάνα,
ἄστρα, καὶ οὐρανίας ἀτραπιτοὺς ἔλιπεν.
ὤλεο γὰρ διὰ λοιμὸν ὅλας θοινήτορα χέρσου,
πρὶν πατέρων νεαρᾷ σκῆπτρον ἑλεῖν παλάμᾳ.
οὐδέ σε νὺξ ἐκ νυκτὸς ἐδέξατο. δὴ γὰρ ἄνακτας
τοίους, οὐκ ἀΐδης, ζεὺς δ' ἐς ὄλυμπον ἄγει.

Ὁμήρου.

Χαλκῆ παρθένος εἰμί. Μίδα δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι.
ἔστ' ἂν ὕδωρ τε νάῃ, καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλῃ.
ἠέλιός τ' ἀνιὼν λάμποι, λαμπρά τε σελήνη,
αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύστῳ ἐπὶ τύμβῳ,
ἀγγελέω παριοῦσι, Μίδας ὅτι τῇδε τέθαπται.

Ἄδηλον.

Τρηχεῖην κατ' ἐμοῦ ψαφαρὴν κόνιν, ῥάμνον ἐλίσσοις
πάντοθεν, ἢ σκολιῆς ἄγρια κῶλα βάτου.
ὡς ἐπ' ἐμοὶ μηδ' ὄρνις ἐν εἴαρι κοῦφον ἐρείδοι
ἴχνος. ἐρημάζω δ' ἥσυχα κεκλιμένος.
ἦ γὰρ ὁ μισάνθρωπος, ὁ μηδ' ἀστοῖσι φιληθεὶς
Τίμων, οὐδ' ἀΐδῃ γνήσιός εἰμι νέκυς.

Μὴ χαίρειν εἴπῃς με κακὸν κάρα, ἀλλὰ πάρελθε.
ἶσον ἐμοὶ χαίρειν ἐστὶ, τὸ μή σε γελᾶν.

Καὶ νέκυς ὢν Τίμων, ἄγριος. σὺ δὲ δεινὲ πυλωρὲ
Πλούτωνος τάρβει Κέρβερε, μή σε δάκῃ.

Ὅστις με τριόδοισι μέσαις τάρχυσε θανόντα,
λυγρὰ παθὼν τύμβου μήδ' ὀλίγοιο τύχοι.
πάντες ἐπεὶ Τίμωνα νέκυν κελέουσιν ὁδῖται,
καὶ μόρος ἄμμι μόνοις ἄμμορος ἡσυχίης.

Ἰουλιανοῦ.

Ἰουλιανὸς μετὰ Τίγριν ἀγάῤῥοον ἐνθάδε κεῖται,
ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής.

Γετουλίου.

Παίδων μηδείης οὗτος τάφος, οὓς ὁ πυρίπνους
ζῆλος τῶν γλαύκης θῦμ' ἐποίησε γάμων.
οἷς αἰεὶ πέμπει μειλίγματα σισυφὶς αἶα,
μητρὸς ἀμειλίκτου θυμὸν ἱλασκομένη.

Θεωδώρου τοῦ ἄνθου εἰς μίμον.

Νηλειὴς ἀΐδης, ἐπὶ σοί δ' ἐγέλασσε θανόντι
Τίτυρε, καὶ νεκύων θῆκέ σε μιμολόγον.

Παύλου.

Σιγᾷς χρυσεόμαλλε τὸ χάλκεον. οὐκ ἔτι δ' ἡμῖν
εἰκόνας ἀρχεγόνων ἐντελέεις, μερόπων,
νεύμασιν ἀφθόγγοισι. τεὴ δ' ὄλβισε σιωπὴ
νῦν συνεργὴ τελέθει, τῇ, πρὶν ἐθελγόμεθα.

ΕΙΣ ΑΥΛΗΤΑΣ. 8

Ἀδήλου.

Ὀρφεὺς καὶ κιθάρᾳ πλεῖστον γέρας εἵλετο θνητῶν,
Νέστορ δὲ γλώσσης ἡδυλόγου σοφίῃ.
τεκτοσύνῃ δ' ἐπέων, πολυΐστωρ θεῖος ὅμηρος.
Τηλεφάνης δ' αὐλοῖς, οὗ τάφος ἐστὶν ὅδε.

Ἀδέσποτον.

Ἑλλὰς μὲν, θήβας προτέρας προὔκρινεν ἐν αὐλοῖς.
θῆβαι δὲ, Πρόνομον, παῖδα τὸν οἰνιάδου.

Ἀρχίου.

Αἰωρῇ θήρειον ἱμασσόμενος δέμας αὔραις
τλᾶμον ἀορτηθεὶς ἐκ λασίας πίτυος,
αἰωρῇ. Φοίβῳ γὰρ ἀνάρσιον εἰς ἔριν ἔστης,
πρῶνα κελαινίτην ναιετάων σάτυρε.
σοῦ δὲ βοὰν αὐλοῖο μελίβρομον, οὐκ ἔτι νύμφαι
ὡς πάρος ἐν φρυγίοις οὔρεσι πευσόμεθα.

ΕΙΣ ΒΡΕΦΗ. Ποσειδίππου. 9

Τὸν διετῆ παίζοντα περὶ φρέαρ ἀστυάνακτα,
εἴδωλον μορφᾶς κωφὸν ἐπεσπάσατο.
ἐκ δ᾽ ὕδατος τὸν παῖδα διάβροχον ἥρπασε μάτηρ,
σκεπτομένα ζωᾶς εἴ τινα μοῖραν ἔχει.
νύμφας δ᾽ οὐκ ἐμίηνεν ὁ νήπιος, ἀλλ᾽ ἐπὶ γούνων
ματρὸς κοιμηθεὶς, τὸν βαθὺν ὕπνον ἔχει.

Λουκιανοῦ.

Παῖδά με πενταέτηρον ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντα,
νηλειὴς αἴδης ἥρπασε Καλλίμαχον.
ἀλλά με μὴ κλαίοις. καὶ γὰρ βιότοιο μετέσχον
παύρου, καὶ παύρων τῶν βιότοιο κακῶν.

Ἀδηλον.

Αδη ἀλιτάνευτε, καὶ ἄτροπε, τίπτε τοιοῦτο
κάλλαιχρον ζωᾶς νήπιον ὠρφάνισας;
ἔσται μὰν ὅγε παῖς ἐνὶ δώμασι Φερσεφονείας
παίγνιον. ἀλλ᾽ οἴκοι λυγρὰ λέλειπε πάθη.

Μακεδονίου.

Γαῖα, καὶ εἰλείθυια, σὺ μὲν, τέκες, ἡ δὲ, καλύπτεις,
χαίρετον. ἀμφοτέραις ἤνυσα τὸ στάδιον.
εἶμι δὲ μὴ νοέων πόθι νίσσομαι. οὐδὲ γὰρ ὑμέας
ἢ τίνος, ἢ τίς ἐὼν, οἶδα πόθεν μετέβην.

Ἀγαθίου.

Ἀβάλε, μηδ' ἐγένοντο γάμοι, μὴ νυμφία λέκτρα·
οὐ γὰρ ἂν ὠδίνων ἐξεφάνη πρόφασις.
νῦν δ' ἡ μὲν τάλαινα γυνὴ τίκτουσα κάθηται·
γαστρὶ δὲ δυσκόλπῳ, νεκρὸν ἔνεστι τέκος.
τριτάτη δ' ἀμφιλύκη δρόμον ἤνυσεν, ἐξότε μίμνει
τὸ βρέφος, ἀπρήκτοις ἐλπίσι τικτόμενον.
κούφη σοὶ τελέθει γαστὴρ τέκος ἀντὶ κονίης
αὐτὴ γάρ σε φέρει, καὶ χθονὸς οὐ χατέεις.

Ἀντιπάτρου.

Τὸν μικρὸν Κλεόδημον ἔτι ζώοντα γάλακτι,
ἴχνος ὑπὲρ τοίχων νηὸς ἐρεισάμενον,
ὁ θρῆιξ ἐτύμως Βορέης βάλεν εἰς ἁλὸς οἶδμα.
κῦμα δ' ἀπὸ ψυχὴν ἔσβεσε νηπιάχου.
ἰνοῖ, ἀνοικτίρμων τίς ἔφυ θεὸς, ἣ Μελικέρτεω
ἥλικος, οὐκ ἀΐδην πικρὸν ἀπηλάσαο.

Διοδώρου.

Κλίμακος ἐξ ὀλίγης, ὀλίγον βρέφος ἐν Διοδώρου
κάππεσεν, ἐκ δ' ἐάγη καίριον ἀστράγαλον,
δινηθεὶς προκάρηνος· ἐπεὶ δ' ἴδε θεῖον ἄνακτα
ἀντόμενον, παιδνὰς αὐτίκ' ἔτεινε χέρας.
ἀλλὰ σὺ νηπιάχου δμωὸς κόνι, μήποτε βρίθειν
ὀστέα, τοῦ διετοῦς φειδομένη κόρακος.

ΕΙΣ ΓΕΡΟΝΤΑΣ. Ἀδέσποτ. ΙΟ

Ἐξηκοντούτης Διονύσιος ἐνθάδε κεῖμαι,
ταρσεὺς, μὴ γήμας· αἴθε δὲ μηδ' ὁ πατήρ.

Ἐπὶ τῷ ἑαυτὸν θάψαντι πρὸ τελευτῆς.

Γήραϊ καὶ πενίῃ τετρυμένος, οὐδ' ὀρέγοντος
οὐδενὸς ἀνθρώπων δυστυχίης ἔρανον,

τοῖς τρομεροῖς

τοῖς ῥομβοῖς κώλοισιν ὑπήλυθον ἠρέμα τύμβον·
εὗρον ὀϊζυροῦ τέρμα μόλις βιότου.
ἠλλάχθη δ' ἐπ' ἐμοὶ νεκύων νόμος· οὐ γὰρ ἔθνησκον
πρῶτον, ἔπειτ' ἐτάφην, ἀλλὰ ταφεὶς, ἔθανον.

Λεωνίδου.

Η γρῆϋς Νικὼ, Μελίτης τάφον ἐστεφάνωσε
παρθενικῆς· αἴδη, τοῦθ' ὁσίως κέκρικας,

Ἀδέσποτον.

Εγὼ φιλαινὶς ἡ πίβωτος ἀνθρώποις,
ἐνταῦθα γήρᾳ τῷ μακρῷ κεκοίμημαι·
μή μ' ὦ μάταιε ναῦτα τὴν ἄκραν κάμπτων,
χλαύην τε ποιοῦ, καὶ γέλωτα, καὶ λέσχην·
οὐ γὰρ μὰ τὸν Ζῆν, οὐ, μὰ τοὺς κάτω κούρους,
οὐκ ἦν ἐς ἄνδρας μάχλος, οὐδὲ δημώδης·
Πολυκράτης δὲ, τὴν γονὴν ἀθηναῖος,
λόγων τί παιπάλημα, καὶ κακὴ γλῶσσα,
ἔγραψεν οἷ' ἔγραψεν· αὐτὴ δ' οὐκ οἶδα.

Ἀντιφίλου.

Νεκροδόκον κλιντῆρα φίλων ὁ πρέσβυς ἀείρων
ἔνδοθεν, ὄφρα λάβοι μισθὸν ἐφημέριον,
σφάλματος ἐξ ὀλίγοιο πεσὼν, θάνεν· ἦν γὰρ ἑτοῖμος
εἰς ἀΐδην· ἐκάλει δ' ἡ πολιὴ πρόφασιν.
ὃν δ' ἄλλοις ἐφόρει νεκυοστόλον· αὐτὸς ἐφ' αὑτῷ
ἀσκάντην ὁ γέρων ἀχθοφορῶν ἔλαβεν.

Ἀδέσποτον.

Τρεῖς ἐτέων δεκάδας, τριάδας δύο, μέτρον ἔθηκεν
ἡμετέρης βιοτῆς μάντιες αἰθέριοι.
ἀρκοῦμαι τούτοισιν· ὁ γὰρ χρόνος, ἄνθος ἄριστον
ἡλικίης· ἔθανεν χὠ τριγέρων πύλιος.

ΕΙΣ ΓΕΩΡΓΟΥΣ. ΙϚ

Ἀδηλον.

Οὕτω πᾶς ἀπόλωλε γεωπόνε βῶλος ἀρότροις·
ἤδη καὶ τύμβους γειοβατοῦσι βόες.
ὕννις δ' ἐν νεκύεσσι τί τὸ πλέον; ἢ πόσος οὗτος
πυρὸς, ὃν ἐκ τέφρης, κοὐ χθονάς ἁρπάσετε;
οὐκ αἰεὶ ζήσεσθε· καὶ ὑμέας ἄλλος ἀρόσει,
τοίης ἀρξαμένους πᾶσι κακοσπορίης.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ. ΙΖ

Λεωνίδου.

Τίς, τίνος εὖσα γύναι, παρίην ὑπὸ κίονα κεῖσαι;
Πρηξὼ, Καλλιτέλευς καὶ ποδαπή; Σαμίη.
τίς δέ σε καὶ κτερέϊξε, Θεόκριτος, ᾧ με γονῆες
ἐξέδοσαν. θνήσκεις δ' ἐκ τίνος; ἐκ τοκετοῦ.
εὖσα πόσων ἐτέων; δύο, κεἴκοσιν. ἦ ῥά γ' ἄτεκνος;
οὐκ, ἀλλὰ τριετῆ Καλλιτέλην ἔλιπον.
ζώη σοι κεῖνός γε. καὶ ἐς βαθὺ γῆρας ἵκοιτο.
καὶ σοὶ ξεῖνε πόροι πάντα τύχη τὰ καλά.

Διοσκορίδου οἱ δὲ Νικάρχου.

τὴν γοεραῖς πνεύσασαν ἐν ὠδίνεσσι Λαμίσκην
ὕστατα, Νικαρέτης παῖδα, καὶ Εὐπόλιδος,
σὺν βρέφεσιν διδύμοις, Σαμίην γένος, αἱ παρὰ Νείλῳ
κρύπτουσιν Λιβύης, ἠόνες εἰκοσέτιν.
ἀλλὰ κόραι τῇ παιδὶ λεχώϊα δῶρα φέρουσαι,
θερμὰ κατὰ ψυχροῦ δάκρυα χεῖτε τάφου.

Τοῦ αὐτοῦ, οἱ δὲ Ἑκαταίου Θασίου.

Ἀρχέλεώ με δάμαρτα Πολυξείνην Θεοδέκτου
παῖδα, καὶ αἰνοπαθοῦς ἔννεπε Δημαρέτης.

ὄαρον ἐπ᾽ ὠδῖσιν, καὶ μητέρα· παῖδά τε δαίμων
ἔφθασεν, οὐδ᾽ αὐτῶν εἴκοσιν ἠελίων.
ὀκτωκαιδεκέτις δ᾽ αὐτὴ θάνον, ἄρτι τεκοῦσα,
ἄρτι δὲ καὶ νύμφη, πάντ᾽ ὀλιγοχρόνιος.

Εἰς τὴν πέραν κωνσταντινου-
πόλεως δάμαλιν.

Ἰναχίης οὐκ εἰμὶ βοὸς τύπος, οὐδ᾽ ἀπ᾽ ἐμεῖο
κλήζεται ἀντωπὸν βοσπόριον πέλαγος.
κείνην γὰρ τὸ πάροιθε βαρὺς χόλος ἤλασεν ἥρης
ἐς φάρον, ἥδε δ᾽ ἐγὼ κεκροπίς εἰμι νέκυς.
εὐνέτις ἦν δὲ Χάρητος, ἔπλων δ᾽ ὅτ᾽ ἔπλωεν ἐκεῖνος
τῇδε, φιλιππείων ἀντίπαλος σκαφέων.
βοΐδιον δ᾽ ἤκουον ἐγὼ τότε, νῦν δὲ Χάρητος
εὐνέτις ἠπείροις τέρπομαι ἀμφοτέραις.

Μελεάγρου.

Οὐ γάμον, ἀλλ᾽ ἀΐδην ἐπινυμφίδιον Κλεαρίστη
δέξατο, παρθενίης ἅμματα λυομένη.
ἄρτι γὰρ ἑσπέριοι νύμφης ἐπὶ δικλίσιν ἦχουν
λωτοί, καὶ θαλάμων ἐπλαταγεῦντο θύραι.
ἠῷοι δ᾽ ὀλολυγμὸν ἀνέκραγον· ἐκ δ᾽ ὑμέναιος
σιγαθεὶς, γοερὸν φθέγμα μεθαρμόσατο.
αἱ δ᾽ αὐταὶ καὶ φέγγος ἐδᾳδούχουν παρὰ παστῷ
πεῦκαι, καὶ φθιμένᾳ νέρθεν ἔφαινον ὁδόν.

Φιλίππου.

Ἄρτι μὲν ἐν θαλάμοις νικιππίδος, ἡδὺς ἐπήχει
λωτὸς, καὶ γαμικοῖς ὕμνος ἔχαιρε κρότοις.
θρῆνος δ᾽ εἰς ὑμέναιον ἐκώμασεν· ἡ δὲ τάλαινα,
οὔπω πάντα γυνὴ, καὶ νέκυς ἐβλέπετο.
δακρυόεις ἀΐδη, τί πόσιν νύμφης διέλυσας,
αὐτὸς ἐφ᾽ ἁρπαγίμοις τερπόμενος λέχεσιν;

Ἀντιπάτρου σιδωνίου,
εἰς Λαΐδα.

Τὴν καὶ ἅμα χρυσῷ, καὶ ἁλουργίδι, καὶ σὺν ἔρωτι
θρυπτομένην, ἁπαλῆς Κύπριδος ἁβροτέραν
Λαΐδ' ἔχω, πολιῆτιν ἁλιζώνοιο κορίνθου,
πειρήνης λευκῶν φαιδροτέρην λιβάδων,
τὴν θνητὴν κυθέρειαν, ἐφ' ᾗ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
πλείονες, ἢ νύμφης εἵνεκα τυνδαρίδος,
δρεπτόμενοι χάριτάς τε καὶ ὠνητὴν ἀφροδίτην.
ἧς καὶ ὑπ' εὐώδει τύμβος ὄδωδε κρόκῳ.
ἧς ἔτι κυώεντι μύρῳ τὸ διάβροχον ὀστεῦν,
καὶ λιπαραὶ θυόεν ἄσθμα πνέουσι κόμαι.
ἧς ἔπι, καλὸν ἄμυξε κατὰ ῥέθος ἀφρογένεια,
καὶ γοερὸν λύζων ἐστονάχησεν ἔρως.
εἰ δ' οὐ πάγκοινον δούλην θέτο κέρδεος εὐνήν,
ἑλλὰς ἄν, ὡς ἑλένης τῆσδ' ὕπερ, ἔσχε πόνον.

Πομπηίου νεωτέρου εἰς τὸ αὐτό.

Ἡ τὸ καλόν, καὶ πᾶσιν ἐράσμιον ἀνθήσασα,
ἡ μούνη χαρίτων λείρια δρεψαμένη,
οὐκ ἔτι χρυσοχάλινον ὁρᾷ δρόμον ἠελίοιο
Λαΐς, ἐκοιμήθη δ' ὕπνον ὀφειλόμενον,
κώμους, καὶ τὰ νέων ζηλώματα, καὶ τὰ ποθεύντων
κνίσματα, καὶ μύστην λύχνον ἀπειπαμένη.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ἕρπων εἰς ἐφύρην, τάφον ἔδρακον ἀμφικέλευθον
Λαΐδος ἀρχαίης, ὡς τὸ χάραγμα λέγει.
δάκρυ δ' ἐπισπείσας, χαίροις γύναι· ἐκ γὰρ ἀκουῆς
οἰκτείρω σε ἔφην, ἣν πάρος οὐκ ἴδομην.
ὦ πόσον ἠϊθέων νόον ἤκαχες· ἀλλ' ἴδε λήθην
ναίεις, ἀγλαΐην ἐν χθονὶ κατθεμένη.

Ἀδέσποτον,

Ἀκμαίη πρὸς ἔρωτα, καὶ ἡδέα Κύπριδος ἔργα
Πατροφίλα, κενθοὺς τοὺς γλυκεροὺς ἔμυσας.
ἐσβέσθη δὲ τὰ φίλτρα τὰ κωτίλα, χὡ μετ' ἀοιδᾶς
ψαλμὸς, καὶ κυλίκων αἱ λαμυραὶ προπόσεις.
ᾅδη δυσκίνητε, τί τὴν ἐπέραστον ἑταίρην
ἥρπασας; ἢ καὶ σὴν Κύπρις ἔμηνε φρένα;

Φιλοδήμου.

Ἐνθάδε τῆς τρυφερῆς μαλακὸν ῥέθος, ἐνθάδε κεῖται
Τρυγόνιον, σαβακῶν ἄνθεμα σαλμακίδων.
ᾗ καλύβη, καὶ δοῦμος ἐνέπρεπεν ᾗ φιλοπαίγμων
στωμυλίη μήτηρ, ἣν ἐφίλησε θεῶν.
ἡ μούνη στέρξασα τὰ Κύπριδος ἀμφὶ γυναικῶν
ὄργια, καὶ φίλτρων, Λαΐδος ἁψαμένη,
φῦε κατὰ στήλης ἱερὴ κόνι τῇ φιλοβάκχῳ
μὴ βάτον, ἀλλ' ἁπαλὰς λευκοΐων κάλυκας.

Θυίλλου.

Ἡ κροτάλοις ὀρχηστρὶς ἀρίστιον ἡ περὶ πεύκαις,
καὶ κυβέλῃ πλοκάμους ῥίψαι ἐπισταμένη,
ἡ λωτῷ κερόεντι φορουμένη ἡ τρὶς ἐφεξῆς
εἰδυῖ' ἀκρήτου χειλοποτεῖν κύλικας,
ἐνθάδ' ὑπὸ πτελέαις ἀναπαύεται, οὐκ ἔτ' ἔρωτι,
οὐκ ἔτι παννυχίδων τερπομένη καμάτοις.
κῶμοι καὶ μανίαι, μέγα χαίρετε. κεύθεται ᾅδῃ,
ἡ τὸ πρὶν στεφάνων ἄνθεσι κρυπτομένη.

Ἀδέσποτον.

Εἴκοσι Καλλικράτεια, καὶ ἐννέα τέκνα τεκοῦσα,
οὐδενὸς οὐδὲ μιῆς ἐδρακόμην θάνατον,
ἀλλ' ἑκατὸν, καὶ πέντε διηνυσάμην ἐνιαυτοὺς,
σκήπωνι τρομερὰν οὐκ ἐπιθεῖσα χέρα.

Ἁ δ' ἐγὼ ὑπερίβωτος, ὑπὸ πλακὶ τῇδε τέθαμμαι,
μούνῳ ἐνὶ ζώναν ἀνέρι λυσαμένη.

Διοσκορίδου εἰς τὰς λυκαμβίδας.

Οὐ μὰ τόδε φθιμένων σέβας ὅρκιον, αἵδε Λυκάμβεω,
αἳ λάχομεν στυγερὴν κληδόνα θυγατέρες,
οὔτε τι παρθενίην ᾐσχύναμεν, οὔτε τοκῆας,
οὔτε πάρον, νήσων αἰπυτάτην ἱερῶν,
ἀλλὰ καθ' ἡμετέρης γενεῆς ῥιγηλὸν ὄνειδος,
φήμην τε στυγερὴν ἔφλυσεν ἀρχίλοχος.

Ἀδέσποτον εἰς τὸ αὐτό.

Ἀρχίλοχον μὰ θεοὺς, καὶ δαίμονας, οὔτ' ἐν ἀγυιαῖς
εἴδομεν, οὔθ' ἥρης ἐν μεγάλῳ τεμένει.
εἰ δ' ἦμεν μάχλοι, καὶ ἀτάσθαλοι οὐκ ἂν ἐκεῖνος
ἤθελεν ἐξ ἡμέων γνήσια τέκνα τεκεῖν.

Ἀδήλου εἰς τὸ αὐτό.

Δεξιτερὴν ἀΐδαο θεοῦ χέρα, καὶ τὰ κελαινὰ
ὄμνυμεν ἀρρήτου δέμνια Φερσεφόνης,
παρθένοι ὡς ἔτυμον, καὶ ὑπὸ χθονὶ, πολλὰ δ' ὁ πικρὸς
αἰσχρὰ καθ' ἡμετέρης ἔφλυσε παρθενίης
ἀρχίλοχος. ἐπέων δὲ καλὴν φάτιν, οὐκ ἐπὶ καλὰ
ἔργα γυναικεῖον δ' ἔτραπεν εἰς πόλεμον.
πιερίδες, τί κόρῃσιν ἐφυβριστῆρας ἰάμβους
ἐτράπετ', οὐχ ὁσίῳ φωτὶ χαριζόμεναι;

Ἀντιπάτρου.

Τὰν μὲν ἀεὶ πολύμυθον, ἀεὶ λάλον ὦ ξένε κίσσα
φάσει. τὰν δὲ μέθας σύντροφον, ἅδε κύλιξ.
τὰν κρῆσσαν δὲ, τὰ τόξα. τὰ δ' εἴρια, τὴν φιλοεργόν.
ἄνδεμα δ' αὖ μίτρας, τὴν πολιοκρόταφον.
τοιάνδε σταλαγρὸς ὅδ' ἔκρυψε βιτίδα τύμβος,
τάν τι μελαχάντων νυμφιδίαν ἄλοχον.

ἀλλ' ὦνερ, καὶ χαῖρε. καὶ οἰχομένοισιν ὑπ' ᾅδαν
τὰν αὐτὰν μύθων αὖθις ὄπαζε χάριν.

Ἀλκαίου εἰς γυναῖκα, ἥτις ἐκαλεῖτο Φιδίς.

Δίζημαι κατὰ θυμὸν ὅτου χάριν ἁ παροδῖτις
διασχὴ φεῖ μοῦνον γράμμα λέλογχε λίθος,
λαοτύποις σμίλαις κεκολαμμένον. ἦ ῥα γυναικὶ
τᾷ χθονὶ κευθομένᾳ χιλιὰς ἦν ὄνομα;
τοῦτο γὰρ ἀγγέλλει κορυφούμενος εἰς ἓν ἀριθμός.
ἢ τὸ μὲν, εἰς ὀρθὰν ἀτραπὸν οὐκ ἔμολεν,
ἡ δ' οἰκτρὸν ναίουσα τόδ' ἠρίον, ἔπλετο Φιδίς.
νῦν σφιγγὸς γρίφους οἰδίπος ἐφρασάμην.
αἰνετὸς, οὗ κ δισσοῖο καμὼν αἴνιγμα τύποιο,
φέγγος μὲν ξυνετοῖς, ἀξυνέτοις δ' ἔρεβος.

Λεωνίδου.

Αὐτὰ Τιμόκλει', αὐτὰ Φιλὼ, αὐτὰ Ἀριστὼ,
αὐτὰ Τιμαιθὼ, παῖδες Ἀριστοδίκου.
πᾶσαι ὑπ' ὠδῖνος πεφονευμέναι αἷς ἔπι, τοῦτο
σᾶμα πατὴρ στάσας, κάτθαν' Ἀριστοδίκης.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ μητρὶ
κειμένῃ ἐν Βυζαντίῳ.

Ω ξένε, τί κλαίεις, διὰ σὸν μόρον. οἶδα τίς εἰμι,
οὐ μάτον. ἀλλ' ἔμπης, οἰκτρὸν ὁρῶ τὸ τέλος.
ἰαὶ δὲ τίς, Περίκλεια. γυνὴ τίνος, ἀνδρὸς ἀρίστου
ῥήτορος, ἐξ ἀσίης, οὔνομα Μεμνονίου.
πῶς δέ σε βοσπορίη κατέχει κόνις, εἴρεο μοῖραν,
ἥ μοι τῆλε πάτρης ξεῖνον ἔδωκε τάφον.
παῖδα λίπες, τριέτηρον. ὃς ἐν μεγάροισιν ἀλύων,
ἐκδέχεται μαζῶν ἡμετέρων σταγόνα.
αἴθε καλῶς ζώοι. ναὶ ναὶ φίλος, εὔχεο κείνῳ.
ὄφρα μοι ἡβήσας, δάκρυ φίλοι σταλάοι.

Μελεάγρου.

Δάκρυά σοι καὶ νέρθεν ὑπὸ χθονὸς Ἡλιοδώρα
δωροῦμαι, στοργᾶς λείψανον εἰς ἀΐδην,
δάκρυα δυσδάκρυτα· πολυκλαύσῳ δ' ἐπὶ τύμβῳ,
σπένδω μνᾶμα πόθων, μνᾶμα φιλοφροσύνας.
οἰκτρὰ γὰρ, οἰκτρὰ φίλανσε καὶ ἐν φθιμένοις Μελέαγρος
αἰάζω, κενεὰν εἰς ἀχέροντα χάριν,
αἰ, αἶ, ποῦ τὸ ποθεινὸν ἐμοὶ θάλος, ἅρπασεν ᾅδας;
ἅρπασεν· ἀκμαῖον δ' ἄνθος ἔφυρε κόνις.
ἀλλά σε γουνοῦμαι γᾶ πάντροφε, τὰν πανόδυρτον
ἠρέμα σοῖς κόλποις μᾶτερ ἐναγκάλισαι.

Τύμνεω.

Μή σοι τοῦτο Φιλαινὶ λίην ἐπικαίριον ἔστω,
εἰ μὴ πρὸς νείλῳ γῆς μορίης ἔτυχες.
ἀλλά σ' ἐλευθερίης ὅδ' ἔχει τάφος· ἔστι γὰρ ἴση
πάντοθεν εἰς ἀΐδην ἐρχομένοισιν ὁδός.

Σαπφοῦς.

Τιμάδος ἅδε κόνις· τὰν δὴ πρὸ γάμοιο θανοῦσαν,
δέξατο Φερσεφόνας κυάνεος θάλαμος.
ἇς καὶ ἀποφθιμένας, πᾶσαι νεοθηγεῖ χαλκῷ
ἅλικες ἱμερτὰν κρατὸς ἔθεντο κόμαν.

Καλλιμάχου.

Τιμονόη, τίς δ' ἐσσί; μὰ δαίμονας, οὔ σ' ἂν ἐπέγνων,
εἰ μὴ Τιμοθέου πατρὸς ἐπῆν ὄνομα
στήλῃ, καὶ Μήθυμνα τεὴ πόλις; ἦ μέγα φημὶ
χῆρον ἀνιᾶσθαι σὸν πόσιν Εὐθυμένη.

Ἰωάννου ποιητοῦ τοῦ
Βαρβουκάλλου.

Εἰς πόσιν ἀθρήσασα παρ' ἐσχατίης λίνα μοίρης,
ᾔνεσα καὶ χθονίους, ᾔνεσα καὶ ζυγίους.

τοὺς μὲν, ὅτι ζωὸν λίπον ἀνέρα· τοὺς δ᾽ ὅτι τοῖον·
ἀλλὰ πατὴρ μίμνοι παισὶν ἐφ᾽ ἡμετέροις.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Τοῦτο σαοφροσύνας ἀντάξιον εὗρεο Νοσσώ,
δάκρυά σοι γαμέτας σπεῖσε καταφθιμένᾳ.

Κύρου ποιητοῦ.

Τρεῖς ἐτέων δεκάδες, μούνης χρόνος, ἣν ῥία δ᾽ ἄλλας
ἔβρεχεν. ἀλλ᾽ αἴδης πικρὸν ἔπεμψε βέλος.
θηλυτέρην δ᾽ ἥρπαξε ῥόδων καλύκεσσιν ὁμοίην,
πάντ᾽ ἀπομαξαμένην ἔργα τὰ Πηνελόπης.

Ἰουλιανοῦ αἰγυπτίου.

Αὐτὴν Θεοδότην ὁ ζωγράφος· αἴθε δὲ τέχνης
ἤμβροτε, καὶ λήθην δῶκεν ὀδυρομένοις.

Λεοντίου σχολαστικοῦ.

Σῆμα Ῥόδης. τυρίη δὲ γυνὴ πέλεν· ἀντὶ δὲ πάτρης,
ἵκετο τήνδε πόλιν, κηδομένη τεκέων.
αὕτη ἀφνειοῖο λέχος κόσμησε Γεμέλλου,
ὃς πάρος εὐνομίης ἴδμονα θῆκε πόλιν.
γρηῦς μὲν μόρον εὗρεν· ὄφελλε δὲ μυρία κύκλα
ζώειν. τῶν ἀγαθῶν οὐ δεχόμεσθα κόρον.

Ἀγαθίου εἰς τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ Εὐγενίαν.

Τὰν πάρος ἀνθήσασαν ἐν ἀγλαΐῃ, καὶ ἀοιδᾷ,
τὴν πολυκυδίστου μνάμονα θεσμοσύνας,
Εὐγενίαν κρύπτει χθονίη κόνις, αἳ δ᾽ ἐπὶ τύμβῳ
κείραντο πλοκάμους, μοῦσα, θέμις, Παφίη.

Ἰουλιανοῦ αἰγυπτίου.

Οὔνομα μὲν, Καλή, φρεσὶ δὲ πλέον, ἢ ἐν προσώπῳ
κάτθανε. φεῦ, χαρίτων ἐξαπόλωλεν ἔαρ.
καὶ γὰρ ἔην Παφίῃ πανομοίϊος· ἀλλὰ συνεύνῳ
μούνῳ τοῖς δ᾽ ἑτέροις, Παλλὰς ἐρυμνοτάτη.

τίς λίθος οὐκ ἐδόνησεν, ὅτ' ἐξήρπασεν ἐκείνην
　ἁρπυίης ἀΐδης ἀνδρὸς ἀπ' ἀγκαλίδων,

Τοῦ αὐτοῦ ποθαστικόν.

Σοὶ σορὸν ἀγλάϊγγα Γοδοῖ, καὶ τύμβον ἐγείρει,
　ῥύσιά τε ψυχῆς δῶρα πένησι νέμει.
ἀντ' εὐεργεσίης γλυκερὸς πόσις· ὅττι θανοῦσα
　ὠκύμορος, κείνῳ δῶκας ἐλευθερίην.

Παλλαδᾶ.

Ψύλλα πρεσβυγενὴς τοῖς κληρονόμοις φθονέσασα,
　αὐτὴ κληρονόμος τῶν ἰδίων γέγονεν.
ἁλλομένη δὲ τάχος, κατέβη δόμον εἰς ἀΐδαο,
　ταῖς δαπάναις τὸ ζῆν σύμμετρον εὑραμένη.
πάντα παγοῦσα βίον, συναπώλετο ταῖς δαπάναισιν.
　ἥλατο δ' εἰς ἀΐδην ὡς ἀπεκερμάτισεν.

Εὐτολμίου.

Υἱέος ὠκυμόρου θάνατον πενθοῦσα Μενίππη,
　κωκυτῷ μεγάλῳ πνεῦμα συνεξέχεεν.
οὐδ' ἔσχεν παλίνορσον ἀναπνεύσασα γοῆσαι,
　ἀλλ' ἅμα καὶ θρήνου παύσατο, καὶ βιότου.

Ἀδέσποτον.

Ὕστατον ἐθρήνησε τὸν ὠκύμορον Κλεαρίστη
　παῖδα, καὶ ἀμφὶ τάφῳ πικρὸν ἔπαυσε βίον.
κωκύσασα γὰρ ὅσον ἐχάνδανε μητρὸς ἀνίη.
　οὐκ ἔτ' ἐπιστρέψαι πνεύματος ἔσχε τόνους.
θηλύτεραι τί τοσοῦτον ἐμετρήσασθε τάλαιναι
　θρῆνον, ἵνα κλαύσῃ τ' ἄχρι καὶ εἰς ἀΐδην;

Παλλαδᾶ.

Ἥρπασέ τις νύμφην· καὶ τὸν γάμον ἥρπασε δαίμων,
　ψυχῶν συλήσας τερπομένων ἀγέλην.

εἷς γάμος, εἰκοσιπέντε τάφους ἔπλησε θανόντων.
πάνδημος δὲ νεκρῶν εἷς γέγονεν θάλαμος.
νύμφη Πενθεσίλεια πολύστονε, νυμφίε, πενθεῦ.
ἀμφοτέρων ὁ γάμος πλούσιος ἐν θανάτοις.

Αἰμιλιανοῦ.

Ελκε τάλαν παρὰ μητρὸς, ὃν οὐκ ἔτι μαζὸν ἀμέλξεις.
ἕλκυσον ὕστατιον νᾶμα καταφθιμένης.
ἤδη γὰρ ξιφέεσσι λιπόπνοος. ἀλλὰ τὰ μητρὸς
φίλτρα, καὶ εἰν ἀΐδῃ παιδοκομεῖν ἔμαθον.

Αδηλον.

Υστάτιον φωνῆσα κλυτὴ πόλι τὴν· Θεανὼ
εἶπεν ἐς ἀτρύγετον νύκτα κατερχομένη,
οἴμοι ἐγὼ δύστηνος, ἄπελλιχε ποῖον ὅμευνε,
ποῖον ἐπ' ὠκείῃ νηὶ περᾷς πέλαγος;
αὐτὰρ ἐμοῦ σχεδόθεν μόρος ἵσταται· ὡς ὄφελόν γε
χειρὶ φίλην τὴν σὴν χεῖρα βαλοῦσα, θανεῖν.

Αδηλον.

Τίπτε μάτην γοόωντες, ἐμῷ παραμίμνετε τύμβῳ,
οὐδὲν ἔχω θρήνων ἄξιον ἐν φθιμένοις.
λῆγε γόων, καὶ παῦε πόσις. καὶ παῖδες ἐμεῖο
χαίρετε, καὶ μνήμην σώζετ' ἀμαζονίης.

Αδέσποτον.

Αλκηστις νέη εἰμί. θάνον δ' ὑπὲρ ἀνέρος ἐσθλοῦ
Ζήνωνος. τὸν, μοῦνον ἐνὶ στέρνοις ἐδεδέγμην
ὃν φωτὸς, γλυκερῶν τε τέκνων, προὔκριν' ἐμὸν ἦτορ.
οὔνομα Καλλικράτεια, βροτοῖς πάντεσσιν ἀγαστή.

Αδηλον.

Εὐχέσθω τὶς ἔπειτα γυνὴ τόκον, εἶπε Πολυξὼ,
γαστέρ' ὑπὸ τρισσῶν ῥηγνυμένη τεκέων.

μαίης δ' ἐν παλάμησι χύθη νέκυς. οἱ δ' ἐπὶ γαῖαν
 ὤλισθον, κοίλων ἄρσενες ἐκ λαγόνων,
μητέρος ἐκ νεκρῆς ζωὸς γόνος. εἷς ἄρα δαίμων
 τῆς μὲν ἀπὸ ζωὴν εἵλετο, τοῖς δ' ἔπορεν.

Ασκληπιάδου.

Αρχεάνασσαν ἔχω τὴν ἐκ κολοφῶνος ἑταίραν,
 ἇς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων ὁ γλυκὺς ἕζετ' ἔρως.
ἢν νέον ἡβήσασαν ἀποδρέψαντες ἐρασταὶ,
 πρωτοβόλοι δι' αὐτῆς ἤλθετε πυρκαϊῆς.

Αδηλον.

Μὴ σύ γε καταχθονίοις μετὰ δαίμονος ἄμμορος εἴης
 ἡμετέρων δώρων, ὧν σ' ἐπέοικε τυχεῖν
ἀμμία. οὕνεκα Νικόμαχος, θυγάτηρ τε Διώνη,
 τύμβον, καὶ στήλην, σὴν ἐθέμεσθα χάριν.

Αδηλον.

Μή με θοῶς κύδιστε παρέρχεο τύμβον ὁδῖτα,
 σοῖσιν ἀκοιμήτοις ποσσὶ κελευθοπόρε.
δερκόμενος δ' ἐρέεινε; τίς εἶ, πόθεν, ἁρμονίαν γὰρ
 γνώσεαι. ἧς γενεὴ λάμπεται ἐν μερόποις.
πάντα γὰρ ὅσσα βροτοῖσι φέρει κλέος, ἦν ἐνιδέσθαι,
 εὐγενίην ἐρατὴν, ἤθεα, σωφροσύνην.
τοίης τύμβον ἄθρησον. ὃ δ' οὐρανίαν γὰρ ἀταρπούς
 ψυχὴ πεπταίνει, σῶμ' ἀποδυσαμένη.

Αδηλον.

Νικόπολιν μαραθῶνος ἐθήκατο τῇ δ' ἐνὶ πέτρῃ
 ὀμβρίσας δακρύοις λάρνακα μαρμαρέην.
ἀλλ' οὐδὲν πλέον ἔσχε. τί γὰρ πλέον ἀνέρι κήδους
 μούνῳ ὑπὲρ γαίης, οἰχομένης ἀλόχου.

Ερικίου.

Ατθὶς ἐγώ· κείνη γὰρ ἐμὴ πόλις· ἐκ δέ μ' ἀθηνῶν
λυγρὸς ἄρης ἰταλῶν πρίν ποτ' ἐληΐσατο,
καὶ θέτο ῥωμαίων πολιήτιδα· νῦν δὲ θανούσης,
ὀστέα νησαίη κύζικος ἠμφίεσεν.
χαίροις ἡ θρέψασα, καὶ ἡ μετέπειτα λαχοῦσα
χθών με· καὶ ἡ κόλποις ὕστατα δεξαμένη.

Αγαθίου.

Ναὶ λίτομαι παροδῖτα, φίλῳ κατάλεξον ἀκοίτῃ
αὖτ' ἂν ἐμὴν λύπης πατρίδα θεσσαλίην,
κάτθανε σὴ παράκοιτις· ἔχει δέ μιν ἐν χθονὶ τύμβος,
αἶ, αἶ, βοσπορίης ἐγγύθεν ἠϊόνος.
ἀλλά μοι αὐτόθι τεῦχε κενήριον ἐγγύθι σεῖο,
ὄφρ' ἀναμιμνήσκῃ τῆς ποτε κουριδίης.

Αδηλον

Ορᾷς πρόσωπον καιαίης τῆς σώφρονος;
εἰ καὶ τέθνηκε, ταῖς ἀρεταῖς γνωρίζεται.
ψυχῆς τὸ κάλλος, μᾶλλον, ἢ τοῦ σώματος.

Αδέσποτον.

Τῇ δέ ποτ' ἀντερέϊστον ἐδέξατο γαῖα χανοῦσα
λαοδίκην, δηΐων ὕβριν ἀλευομένην.
σῆμα δ' ἀμαλδυνάντος ἀνωΐστοιο χρόνοιο,
Μάξιμος ἔκδηλον θῆκ' ἀσίης ὕπατος.
καὶ κούρης χάλκειον ἐπεὶ τύπον ἔφρασα τ' ἄλλη
κείμενον ἀκλειῶς, τῷ δ' ἐπέθηκε κύκλῳ.

Κριναγόρου.

Υμνίδα τὴν Εὐάνδρου ἐράσμιον, αἰὲν ἄθυρμα
οἰκογενές, κούρην, αἱμύλον ἐνναέτιν,
ἥρπασας ὦ ἄλλης ἀΐδη τί, πρόωρον ἐφιεὶς
μοῖραν, τὴν πάντως σοῖό ποτ' ἐσομένην.

Αντιπάτρου.

Οὐχὶ βατιζώσων ἱππαρχία, ἔργα γυναικῶν,
τῶν δὲ κυνῶν ἑλόμαν ῥωμαλέον βίοτον.
οὐδέ μοι ἀμπεχόναι περονήτιδες, οὐ βαθύπελμος
εὐμαρὶς, οὐ λιπόων εὔαδε κεκρύφαλος,
οὐλὰς δὲ σκίπωνι συνέμπορος, ἅτε συνῳδὸς
δίπλαξ, καὶ κοίτας βλῆμα χαμαιλεχέος.
ἄμμι δὲ μαιναλίας κρέσσων βίος ἦν ἀταλάντας
τόσσον, ὅσον σοφία κρέσσον ὀριδρομίας.

Καλλιμάχου.

Κρηθίδα τὴν πολύμυθον, ἐπισταμένην καλὰ παίζειν,
δίζονται σαμίων πολλάκι θυγατέρες,
ἡδίσταν συνέριθον, ἀεὶ λάλον. ἡ δ᾽ ἀποβρίζει
ἐνθάδε, τὸν πάσαις ὕπνον ὀφειλόμενον.

Αδηλα.

Εὐήθης Τρύπωνος, οὐκ ἐπ᾽ ἀγαθαῖς ἐλοχεύθη
κληδόσιν. οὐ γὰρ ἂν ὧδ᾽ ὤλετο δαιμονίη
ἀρτιτόκος. τὰ δὲ πολλὰ κατήγαγεν εἰν βρέφος ᾄδην,
σὺν κείνῃ. δεχέτην δ᾽ οὐχ ὑπὸ ῥῖγει ἕω.

Αντιπάτρου.

Ηπου σε χθονίας ἀρετημιὰς ἐξ ἀκάτοιο
κωκυτοῦ θεμέναν ἴχνος ἐπ᾽ ἠϊόνι,
οἰχόμενον βρέφος ἄρτι νέῳ φορέουσαν ἀγοστῷ,
ᾤκτειραν θαλβαὶ δωρίδες εἰν ἀΐδα,
πευθόμεναι τέο κῆρα σὺ δὲ ξαίνουσα παρειὰς,
δάκρυσιν ἐξεῖπες φθῦ ἀνιαρὸν ἔπος,
διπλόον ὠδίνασα φίλον τέκον. ἄλλο μὲν ἀνδρὶ
εὔφρονι καλλιπόμαν, ἄλλο δ᾽ ἄγω φθιμένοις.

Ἡρακλείδου.

Ἀκόνις, ἀρτίσκαπτος· ἐπὶ στήλας δὲ μετώπῳ
 σείονται φύλλων ἡμιθανεῖς στέφανοι·
γράμμα διακρίναντες ὁδοιπόρε, πέτρον ἴδωμεν·
 λυγρὰ περιστέλλειν ὀστέα φατί τινος·
Ξεῖν', ἀρετημιάς εἰμι· πάτρα κνίδος· Εὔφρονος ἦλθον
 ἐς λέχος· ὠδίνων οὐκ ἄμορος γινόμαν·
δισσὰ δ' ὁμοῦ τίκτουσα, τὸ μὲν, λίπον ἀνδρὶ ποδηγὸν
 γήρως· ὃν δ' ἀπάγω, μνημόσυνον πόσιος.

Θεοδωρίδου.

Εὐρύσορον περὶ σῆμα τὸ Φαιναρέτης ποτὲ κοῦραι
 κέρσαντο ξανθοὺς θεσσαλίδες πλοκάμους,
πρωτοτόκον, καὶ ἄποτμον ἀτυζόμεναι περὶ νύμφην·
 λάρισσαν δὲ φίλην ἤκαχε, καὶ τοκέας.

ΕΙΣ ΔΟΥΛΟΥΣ. Διοσκορίδου. ιγ

Δοῦλος ἐγὼ καὶ δοῦλος· ἐλευθερίῳ δέ με τύμβῳ
 δέσποτα Τιμάνθη τὸν σὸν ἔθου τροφέα·
ζώοις· ἀσκηθῆ τείνοις βίον· ἢν δ' ὑπὸ γήρως
 πρός με μόλῃς, σὸς ἐγὼ δέσποτα κἠν ἀΐδῃ.

Ἀδέσποτον.

Σοὶ καὶ νῦν ὑπὸ γῆν καὶ δέσποτα πιστὸς ὑπάρχω,
 ὡς πάρος, εὐνοίης οὐκ ἐπιληθόμενος·
ὅς με τὸν ἐκ νούσου τρὶς ἐπ' ἀσφαλὲς ἤγαγες ἴχνος,
 καὶ νῦν ἀρκούσῃ τῇδ' ὑπέθου καλύβῃ·
Μάνην ἀγγείλας πέρσην γένος, οὗ δέ με ῥέξας
 ἕξεις ἐν χρείῃ δμῶας ἑτοιμοτέρους.

Δαμασκίου.

Ζωσίμη, ἡ πρὶν ἐοῦσα μόνῳ τῷ σώματι δούλη,
 καὶ τῷ σώματι νῦν εὗρεν ἐλευθερίην.

Διοσκορίδου.

Εὐφράτην μὴ καῖε φιλώνυμε, μηδὲ μιήνῃς
πῦρ ἐπ' ἐμοί· πέρσης εἰμὶ, καὶ ἐκ πατέρων
πέρσης αὐθιγενής· ναὶ δέσποτα· πῦρ δὲ μιῆναι,
ἡμῖν τοῦ χαλεποῦ πικρότερον θανάτου.
ἀλλὰ περιστείλας με, δίδου χθονί, μηδ' ἐπὶ νεκρῷ
λουτρὰ χέῃς. σέβομαι δέσποτα καὶ ποταμούς.

Ἀπολλωνίδου.

Ηλλάχθη θανάτοιο τεὸς μόρος· ἀντὶ δὲ σεῖο
δέσποτα, δοῦλος ἐγὼ συγνὸν ἔπλησα τάφον,
ἡνίκα σοῦ δακρυτὰ κατὰ χθονὸς ἠρία τεῦχον,
ὡς ἂν ἀποφθιμένου κεῖθι δέμας κτερίσω.
ἀμφὶ δέ μ' ὤλισθε ξυνὴ κόνις· οὐ βαρὺς ὑμῖν
ἐς ἀΐδης· ζήσω τὴν σὸν ὑπ' ἠέλιον.

Ἄδηλον.

Μάνης οὗτος ἀνὴρ ἦν ζῶν ποτε· νῦν δὲ τεθνηκὼς,
ἶσον δαρείῳ τῷ μεγάλῳ δύναται.

ΕΙΣ ΗΡΟΑΣ. εἰς Λαέρτην. 14

Ἀδέσποτον.

Ψήχει καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος, οὐδὲ σιδήρου
φείδεται, ἀλλὰ μιῇ πάντ' ὀλέκει δρεπάνῃ.
ὡς καὶ Λαέρταο τόδ' ἠρίον, ὃ σχεδὸν ἀκτᾶς
βαιὸν ἄπο, ψυχρῶν λείβεται ἐξ ὑετῶν.
οὔνομα μὴν ἥρωος ἀεὶ νέον· οὐ γὰρ ἀοιδὰς
ἀμβλύνειν αἰὼν κἢν ἐθέλῃ, δύναται.

Βιάνορος εἰς Ἐτεοκλέα, καὶ
Πολυνείκην.

Οἰδίποδος παίδων, θήβη τάφος, ἀλλ' ὁ πανώλης
τύμβος, ἔτι ζώντων αἰσθάνεται δοράτων

κείνους οὔτ' ἀΐδης ἐδαμάσσατο· κὴν ἀχέροντι
 μάρνανται· κείνων χὠ τάφος ἀντίπαλος.
καὶ πυρὶ πῦρ ἤλεγξαν ἐναντίον· ὦ ἐλεεινοὶ
 παῖδες, ἀκοιμήτων ἁψάμενοι δοράτων.

Ἀντιφίλου εἰς Πρωτεσίλαον.

Θεσσαλὲ Πρωτεσίλαε, σὲ μὲν πολὺς ᾄσεται αἰὼν,
 Τροίᾳ ὀφειλομένου πτώματος ἀρξάμενον.
σῆμα δέ τοι πτελέῃσι συνηρεφὲς ἀμφικομεῦσι
 νύμφαι ἀπεχθομένης Ἰλίου ἀντιπέραν.
δένδρεα δυσμήνιτα, καὶ ἤν ποτε τεῖχος ἴδωσι
 Τρώϊον, αὐαλέαν φυλλοχοεῦντι κόμην.
ὅσσος ἐν ἡρώεσσι τότ' ἦν χόλος, οὗ μέρος ἀκμὴν
 ἐχθρὸν ἐν ἀψύχοις σώζεται ἀκρεμόσιν.

Εἰς ἀχιλλέα.

Τύμβος ἀχιλλῆος ῥηξήνορος, ὅν ποτ' ἀχαιοὶ
 δώμησαν, Τρώων δεῖμα καὶ ἐσσομένων.
αἰγιαλῷ δὲ νένευκεν ἵνα στοναχῇσι θαλάσσης
 κυδαίνοιτο πάϊς τῆς ἁλίας Θέτιδος.

Εἰς ἀχιλλέα, καὶ πάτροκλον.

Ἄνδρε δύω φιλότητι, καὶ ἐν τεύχεσιν ἀρίστω,
 Χαίρετον· αἰακίδη, καὶ σὺ μενοιτιάδη.

Εἰς αἴαντα. Ἀσκληπιάδου.

Ἅδ' ἐγὼ ἁ τλάμων ἀρετὰ παρὰ τῷδε κάθημαι
 Αἴαντος τύμβῳ, κειραμένα πλοκάμους,
θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένα, οὕνεκ' ἀχαιοῖς
 ἁ δολόφρων ἀπάτα κρεῖσσον ἐμοῦ κέκριται.

Ἀντιπάτρου εἰς τὸ αὐτό.

Σῆμα παρ' αἰάντειον ἐπὶ ῥοιτηΐσιν ἀκταῖς
 θυμοβαρὴς ἀρετὰ μύρομαι ἑζομένα,

ἀπλόκαμος, πινόεσσα, διὰ κρίσιν· ὅττι πελασγῶν
οὐκ ἀρετὰ νικᾶν ἔλλαχεν, ἀλλὰ δόλος.
τεύχεα δ' ἂν λέξειεν ἀχιλλέος, ἄρσενος ἁμᾶς·
οὐ σκολιῶν μύθων ἄμμες ἐφιέμεθα.

Ἀρχίου εἰς τὸ αὐτό.

Μοῦνος ἐναιρομένοισιν ὑπέρμαχον ἀσπίδα τείνας
νηυσὶ, βαρὺν φώνων αἰὲν ἔμεινας ἄρη.
οὐδέ σε χερμαδίων ὦσε κτύπος, οὐ νέφος ἰῶν,
οὐ πῦρ, οὐ δοράτων, οὐ ξιφέων πάταγος,
ἀλλ' αὔτως προβλής τε, καὶ ἔμπεδος ὥς τις ἐρίπνη
ἱδρωθεὶς, ἔτλης λαίλαπα δυσμενέων.
εἰ δέ σε μὴ τεύχεσιν ἀχιλλέος ὥπλισεν ἑλλὰς,
ἄξιον ἀντ' ἀρετᾶς ὅπλα πορεῦσα γέρας,
μοιράων βουλῇσι τάδ' ἤμπλακεν, ὡς ἂν ὑπ' ἐχθρῶν
μή τινος, ἀλλὰ τεῇ πότμον ἕλῃς παλάμῃ.

Εἰς τὸ αὐτό. Ἀδέσποτον.

Σῆμα τόδ' Αἴαντος τελαμωνίου, ὃς κτάνε μοῖρα,
αὐτοῦ χρησαμένη καὶ χερὶ, καὶ ξίφεϊ.
οὐδὲ γὰρ ἐν θνητοῖσι δυνήσατο καὶ μεμαυῖα
εὑρέμεναι κλωθὼ τοῦδ' ἕτερον φονέα.

Λεοντίου εἰς τὸ αὐτό.

Κεῖται ἐνὶ ῥοίῃ τελαμώνιος, οὔτινι δ' ἔμπης
ἀντιβίων ὀπάσσας εὖχος ἑοῦ θανάτου·
τόσσης γὰρ χρόνος ἄλλον ἐπάξιον ἀνέρα τόλμης
οὐχ εὑρὼν, παλάμῃ θῆκεν ὑπ' αὐτοφόνῳ.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν
αὐτόν.

Αἴας ἐν ῥοίῃ μετὰ μυρίων εὖχος ἀέθλων
μέμφεται, οὐχ ἐχθροῖς κείμενος, ἀλλὰ φίλοις.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἕκτωρ Αἴαντι ξίφος ὤπασεν, ἕκτορι δ' Αἴας
ζωστῆρ'. ἀμφοτέρων ἡ χάρις, εἰς θάνατον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Πικρὴν ἀλλήλοις ἕκτωρ χάριν, ἠδὲ φέρασπις
Αἴας, ἐκ πολέμου μνῆμ' ἔπορον φιλίης.
ἕκτωρ γὰρ ζωστῆρα λαβὼν, ξίφος ἔμπαλι δῶκεν.
τὴν δὲ χάριν δώρων, πείρασαν ἐν θανάτῳ.
τὸ ξίφος εἷλ' Αἴαντα μεμηνότα. καὶ πάλι ζωστὴρ,
εἵλκυσε πριαμίδην δίφρια συρόμενον.
οὕτως ἐξ ἐχθρῶν αὐτοκτόνα πέμπεται δῶρα,
ἐν χάριτος προφάσει μοῖραν ἔχοντα μόρου.

Ἀντιπάτρου εἰς Πρίαμον.

Ἥρωος Πριάμου βαιὸς τάφος, οὐχ ὅτι τοίου
ἄξιος, ἀλλ' ἐχθρῶν χερσὶν ἐχωννύμεθα.

Ἀκηράτου γραμματικοῦ, εἰς τὸν αὐτόν.

Ἕκτωρ, ὁμηρείῃσιν ἀεὶ βεβοημένε βίβλοις,
θειοδόμου τείχευς ἕρκος ἐρυμνότερον,
ἐν σοὶ μαιονίδης ἀνεπαύσατο. σοῦ δὲ θανόντος
ἕκτορ, ἐσιγήθη καὶ σελὶς ἰλιάδος.

Ἀδέσποτον εἰς ἕκτορα.

Μή με τάφῳ σύγκρινε τὸν ἕκτορα, μηδ' ἐπὶ τύμβῳ
μέτρει τὸν πάσης ἑλλάδος ἀντίπαλον.
ἰλιὰς, αὐτὸς ὅμηρος ἐμοὶ τάφος, ἑλλὰς, ἀχαιοὶ
φεύγοντες. τούτοις πᾶσιν ἐχωννύμεθα.
εἰ δ' ὀλίγην ἀθρεῖς ἐπ' ἐμοὶ κόνιν, οὐκ ἐμὸν αἶσχος,
ἑλλήνων ἐχθραῖς χερσὶν ἐχωννύμεθα.

Ἀρχίου εἰς τὸν αὐτόν.

Καὶ γενέταν τοῦ νέρθε, καὶ οὔνομα, καὶ χθόνα φωνεῖ
στάλα, καὶ ποίᾳ κηρὶ δαμεὶς ἔθανεν.

γεννήτωρ, Πρίαμος· γαῖα δ', ἴλιον· οὔνομα δ', ἕκτωρ.
ὦ ξεῖν', ὑπὲρ πάτρας δ' ὤλετο μαρνάμενος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἴτινα πώποτ' ἄκουσας ἐνυαλίου φίλον υἱὸν,
καὶ κρατερὸν δυνάμει, καὶ θαρσαλέον πολεμίζειν,
ἕκτορα τὸν Πριάμοιο νόοι μοῦνον γεγενῆσθαι.
ὅν ποτε μαρνάμενον Διομήδης ἔκτανεν ἀνήρ.
αἴας πρὸ ἡρώων, δαναοῖσι μάχην προφέροντα.
ὃν καὶ τῇδε θανόντα, τάφος ὅδε ἀμφικαλύπτει.

Εἰς Ἀλέξανδρον τὸν μακεδόνα.

Ἕκτορι μὲν ῥοίη συγκάτθανεν, οὐδ' ἔτι χεῖρας
ἀντῆρεν δαναῶν παισὶν ἐπερχομένοις.
πέλλα δ' Ἀλεξάνδρῳ συναπώλετο. πατρίδες ἄρα
ἀνδράσιν, οὐ πάτραις ἄνδρες ἀγαλλόμεθα.

Παρμενίωνος εἰς τὸν αὐτόν.

Φθίσθαι Ἀλέξανδρον, ψευδὴς φάτις, εἴπερ ἀληθὴς
Φοῖβος. ἀνικήτων ἅπτεται οὐδ' ἀΐδης.

Γεμίνου.

Χείρ με Πολυκλείτου θασίου κάμεν. εἰμὶ δ' ἐκεῖνος
Σαλμωνεὺς βρονταῖς ὃς Διὸς ἀντεμάχην.
ὅς με καὶ ειν ἀΐδῃ πορθεῖ πάλι, καί με κεραυνοῖς
βάλλει, μισῶν μου κοὺ λαλέοντα τύπον.
ἴσχε Ζεῦ πρηστῆρα. μέθες χόλον. εἰμὶ γὰρ ἄπνους
ὁ σκοπός. ἀψύχοις εἰκόσι μὴ πολέμει.

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ. Θεοσεβίας. 15

Εἶδεν ἀκεστορίη τρία πένθεα. κείρατο χαίτην
πρῶτον ἐφ' Ἱπποκράτει, καὶ δεύτερον ἀμφὶ Γαληνῷ.
καὶ νῦν ἀβλαβίου γοερῷ περὶ σήματι κεῖται.
αἰδομένη μετὰ κεῖνον ἐν ἀνθρώποισι φανῆναι.

Αδήλου.

Θεσσαλὸς ἱπποκράτης, κῷος γένος, ἐνθάδε κεῖται,
φοίβου ἀπὸ ῥίζης ἀθανάτου γεγαώς,
πλεῖστα τρόπαια νόσων στήσας ὅπλοις ὑγιείης,
δόξαν ἑλὼν πολλὴν οὐ τύχῃ, ἀλλὰ τέχνῃ.

Αδήλου.

Παυσανίαν ἰητρὸν ἐπώνυμον, ἀγχίτεω υἱὸν,
τόνδ' ἀσκληπιάδην πατρὶς ἔθαψε κόνις.
ὃς πλείστους κρυεραῖσι μαραινομένους ὑπὸ νούσοις
φῶτας, ἀπέστρεψεν περσεφόνας θαλάμων.

ΕΙΣ ΙΞΕΥΤΑΣ. Αντιπάτρου σιδωνίου. 16.

Ὁ πρὶν ἐγὼ καὶ ψῆρα, καὶ ἁρπάκτειραν ἐρύκων.
σπέρματος ὑψιπετῆ βιστονίαν γέρανον,
ῥινοῦ χερμαστῆρος ἐΰστροφα κῶλα τιταίνων,
ἀλκιμένης πτανῶν εἶργον ἄπωθε νέφος.
καί με τὶς οὐτήτειρα παρὰ σφυρὰ διψὰς ἔχιδνα
σαρκὶ τὸν ἐκ γενύων πικρὸν ἐνεῖσα χόλον,
ἠελίου χήρωσεν. ἴδ' ὡς τὰ κατ' αἰθέρα λεύσσων,
τοὐν ποσὶν οὐκ ἐδάην πῆμα κυλινδόμενον.

Ισιδώρου.

Ιξῷ, καὶ καλάμοισιν ἀπ' ἠέρος αὐτὸν ἔφερβεν
εὔμηλος, λιτῶς, ἀλλ' ἐν ἐλευθερίῃ.
οὔποτε δ' ὀθνείην ἔκυσεν χέρα γαστρὸς ἕκητι.
τοῦτο τρυφὴν κείνῳ, τοῦτ' ἔφερ' εὐφροσύνην.
τρὶς δὲ τριηκοστὸν ζήσας ἔτος, ἐνθάδ' ἰαύει,
παισὶ λιπὼν ἰξὸν, καὶ πτερὰ, καὶ καλάμους.

Μνασάλκου.

Αμπαύσει καὶ τῇδε θοὸν πτερὸν ἱερὸς ὄρνις
τᾶσδ' ὑπὲρ ἀδείας ἑζόμενος πλατάνου.

ὤλετο γὰρ Γοίμανδρος ὁ μάλλιος, οὐδέ τι νεῖται
 ἰξὸν ἐπ' ἀγρευτῇ χευάμενος καλάμῳ.

ΕΙΣ ΙΧΘΥΑΣ. Αδηλον. 17

Κύματα, καὶ ῥηχύς με κλύδων ἐπὶ χέρσον ἔσυραν
 δελφῖνα, ξείνοις κοινὸν ὅραμα τύχης.
ἀλλ' ἐπὶ μὲν γαίης, ἔλεω τόπος. οἱ γὰρ ἰδόντες,
 αὐθὺς με πρὸς τύμβον ἔσαφον εὐσεβέες.
νῦν δὲ τεκοῦσα θάλαττα, διώλεσε. τίς παρὰ πόντῳ
 πίστις; ὃς οὐδ' ἰδίης φείσατο σωφροσύνης;

ΕΙΣ ΚΙΘΑΡΩΔΟΥΣ. 18

Λεοντίου σχολαστικοῦ.

Ορφέος οἰχομένου, τάχα τίς ποτε λείπετο μοῦσα.
 σοῦ δὲ Πλάτων φθιμένου, παύσατο καὶ κιθάρη.
ἦν γὰρ ἔτι προτέρων μελέων ὀλίγη τίς ἀπορρὼξ,
 ἐν σαῖς σωζομένη καὶ φρεσὶ, καὶ παλάμαις.

Ιουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Η γλυκερὸν μέλψασα, καὶ ἄλκιμον, ἡ θρόον αὐδῆς
 μούνη θηλυτέροις στήθεσι ῥηξαμένη,
κεῖται σιγαλέη. τόσον ἔσθενε νήματα μοίρης,
 ὡς λιγυρὰ κλεῖσαι χείλεα Καλλιόπης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὔτι φύσις θήλεια, καὶ οὐ πολιοῖο καρήνου
 ἀδρανίη, φωνῆς σῆς κατέλυσε βίην.
ἀλλὰ μόλις ξυνοῖσι νόμοις εἴξασα τελευτῆς,
 φεῦ, φεῦ, Καλλιόπη, σὴν κατέλυσας ὄπα.

Αγαθίου σχολαστικοῦ.

Φεῦ, φεῦ, τὴν δεκάτην ἑλικωνίδα, τὴν λυραοιδὸν
 ῥώμης, καὶ φαρίης, ἥδε κέκευθε κόνις.

ὤλετο φορμίγγων τερετίσματα. λῆξαν ἀοιδαὶ
ὥσπερ ἰωάννου πάντα συνολλύμενα.
καὶ τάχα θεσμὸν ἔθηκεν ἐπάξιον ἐννέα μοῦσαι
τύμβον ἰωάννας ἀνθ' ἑλικῶνος ἔχειν.

ΕΙΣ ΚΥΝΗΓΟΥΣ. Αδήλου. 19

Αἵ τοι ἀρχίου ἥδε περίκλεες ἀλιθίνα γῶ
ἕστηκε στάλα, μνᾶμα κυνηγεσίας.
πάντα δέ τοι περὶ σῆμα τετεύχαται, ἵπποι, ἄκοντες,
αἱ κύνες, αἱ στάλικες δίκτυ' ὑπὲρ σταλίκων.
αἲ, αἲ, λάϊνα πάντα. περιβοχάουσι δὲ θῆρες.
αὐτὸς δ' εἰκοσέτης νήγρετον ὕπνον ἔχεις,

Αγαθίου.

Τὸν κρατερὸν πανοπῆα, τὸν ἀγρευτῆρα λεόντων,
τὸν λασιοστέρνων κέντορα παρδαλίων,
τύμβος ἔχει. γλαφυρῆς γὰρ ἀπὸ χθονὸς ἔκτανε δεινὸς
σκορπίος, οὐτήσας ταρσὸν ὀρειβάτην.
αἰγανέη δὲ τάλαινα, σίγυννά τε πὰρ χθονὶ κεῖται,
αἲ, αἲ, βασσαλέων παίγνια δορκαλίδων.

Αδήλου.

Εἶχε κόρων ὄβολον πενίης λιμηρὸν ἀρίστων
ὄργανον, ᾧ πτηνὰς ἠκροβόλιζε κίχλας
ἧκε παρασείχων δολίην ὁδὸν. οἷος ἐκεῖνος
ψαύσασθαι λοξοῖς ὄμμασι φερβομένας.
νῦν δ' ὁ μὲν εἰν ἀΐδῃ. τὸ δέ οἱ βέλος, ὀρφανὸν ἤχου,
καὶ χερός. ἡ δ' ἄκρη, τύμβον ὑπερπέτεται.

ΕΙΣ ΜΕΘΥΣΟΥΣ. Αδήλου. 20

Μορτάδα τὴν ἱερᾶς με Διωνύσου παρὰ ληνοῖς
ἄφθονον ἀκρήτου σπασαμένην κύλικος,

οὐ κεύθει φθιμένην βαιὴ κόνις. ἀλλὰ πίθος μοι
    σύμβολον εὐφροσύνης, τριπτὸς ἔπεστι τάφος.

Ἀντιπάτρου σιδωνίου.

Τῆς πολιῆς τόδε σῆμα μαρωνίδος ἧς ἐπὶ τύμβῳ
    γλυπτὴν ἐκ πέτρης αὐτὸς ὁρῇς κύλικα.
ἡ δὲ φιλάκρητος καὶ ἀεὶ λάλος, οὐκ ἐπὶ τέκνοις
    μύρεται, οὐ τεκέων ἀκτεάνῳ πατέρι,
ἓν δὲ τόδ' αἰάζει καὶ ὑπ' ἠρίον, ὅτι τὸ Βάκχῳ
    ἅρμενον, οὐ Βάκχου πλῆρες ἔπεστι τάφῳ.

Ἀργενταρίου.

Η Βρόμιον στέρξασα πολὺ πλέον, καὶ τροφὸς ἰνὼ,
    ἡ λάλος ἀμπελίνη γρηῢς ἀριστομάχη,
ἡνίκα τὴν ἱερὴν ὑπέδυ χθόνα, πᾶν δ' ἐμαράνθη
    πνεῦμα, πάρος κυλίκων πλεῖστον ἐπαυρομένη,
εἶπε τάδε Μίνωϊ πάλαι, φέρε κάλπιν ἐλαφρήν.
    οἴσω κυάνεον τοὐξ ἀχέροντος ὕδωρ.
καὐτὴ παρθενίην γὰρ ἀπώλεσα. τοῦτο δ' ἔλεξε
    ψευδὲς, ἵν' αὐγάζῃ κἂν φθιμένοισι πίθον.

Ἀντιπάτρου.

Οὐκ οἶδ' εἰ Διόνυσον ὀνόσσομαι, ἢ Διὸς ὄμβρον
    μέμψομ'. ὀλισθηροὶ δ' εἰς πόδας ἀμφότεροι.
ἀγρόθε γὰρ κατιόντα πολύξεινον ἔκποτε δαῖτος,
    τύμβος ἔχει γλίσχρων ἐξεριπόντα λόφων.
κεῖται δ' αἰολίδος σμύρνης ἑκάς. ἀλλά τις ὄρφνης
    δειμαίνοι μεθύων ἀτραπὸν ὑετίην.

Λεωνίδου.

Μαρωνὶς ἡ φίλοινος, ἡ πίθων σποδὸς
ἐνταῦθα κεῖται γρηῢς, ἧς ὑπὲρ τάφου,
γνωστὴ πρόκειται πᾶσιν ἀττικὴ κύλιξ.
στένει δὲ καὶ γῆς νέρθεν οὐχ ὑπὲρ τέκνων,

οὐκ ἄνδρας οὓς λέλοιπεν ἐνδεεῖς βίου,
ἐν δ' ἀντὶ πάντων, οὕνεχ' ἡ κύλιξ κενή.

Διοσκορίδου.

Τὴν τίτθην ἱέρον σειληνίδα, τὴν ὅτε πίνοι
ζωρὸν ὑπ' οὐδεμιῆς θλιβομένην κύλικος
ἀγρῶν αὐτὸς ἔθηκεν, ἵν' ἡ φιλάκρητος ἐκείνη
καὶ φθιμένη, ληνῶν γείτονα τύμβον ἔχῃ.

Ἄδηλον.

Τὴν ἱλαρὰν φωνὴν, καὶ τίμιον ὦ παριόντες,
τῷ χρυσῷ χαίρειν εἴπατε Πραξιτέλει.
ἦν δ' ὡνὴρ μουσῶν ἱκανὴ μερὶς, ἠδὲ παρ' οἴνῳ
κρήγυος, ὦ χαίροις ἄνδριε Πραξίτελες.

ΕΙΣ ΜΟΙΧΟΥΣ. Ἀγαθίου σχολαστικοῦ. 21

Οὐχ ὁσίοις λεχέεσσιν ἐτέρπετο λάθριος ἀνὴρ,
λέκτρον ὑποκλέπτων ἀλλοτρίης ἀλόχου.
ἐξαπίνης δὲ δόμων ὀροφὴ πέσε. τοὺς δὲ κακούργους
ἔσκεπεν, ἀλλήλοις εἰσέτι μισγομένους.
ξυνὴ δ' ἀμφοτέρους κατέχει παγίς. ἐν ἑνὶ δ' ἄμφω
κεῖνται, συζυγίης οὐκ ἔτι παυόμενοι.

ΕΙΣ ΝΑΥΑΓΗΣΑΝΤΑΣ. 22

Ἀνακρέοντος.

Καὶ σὲ κλεηνορίδη πόθος ὤλεσε πατρίδος αἴης
θαρσήσαντα νότου λαίλαπι χειμερίῃ.
ὥρη γάρ σε πέδησεν ἀνέγγυος. ὑγρὰ δὲ τὴν σὴν
κύματ' ἀμφ' ἱμερτὴν ἔκλυσεν ἡλικίην.

Λεωνίδου.

Εἴη ποντοπόρῳ πλόος οὔριος. ἢν δ' ἄρ' ἀήτης
ὡς ἐμὲ, τοῖς Ἀΐδεω προσπελάσῃ λιμέσι,

μεμφέσθω μὴ λαῖτμα καὶ ἠϊόξενον, ἀλλ' ἑὸ τόλμαν,
ὅς τις ἀφ' ἡμετέρου πείσματ' ἔλυσε τάφου.

Πλάτωνος.

Ναυηγοῦ τάφος εἰμὶ, ὁ δ' ἀντίον ἐστὶ γεωργοῦ,
ὡς ἁλὶ, καὶ γαίῃ ξυνὸς ὕπεστ' ἀΐδης.

Λεωνίδου.

Ναυηγοῦ τάφον εἰμὶ Διοκλέος. οἳ δ' ἀνάγονται,
φεῦ τόλμης, ἀπ' ἐμοῦ πείσματα λυσάμενοι.

Ποσειδίππου.

Ναυτίλοι, ἐγγὺς ἁλὸς τί με θάπτετε; πολλὸν ἄνευθεν
χῶσαι ναυηγοῦ τλήμονα τύμβον ἔδει.
φρίσσω κύματος ἦχον, ἐμὸν μόρον. ἀλλὰ καὶ οὕτως,
χαίρετε, Νικήτην οἵτινες οἰκτείρετε.

Πλάτωνος.

Ναυηγόν με δέδορκας. ὃν ἡ κτείνασα θάλασσα,
γυμνῶσαι πυμάτου φάρεος ᾐδέσατο.
ἄνθρωπος παλάμῃσιν ἀταρβήτοις μ' ἀπέδυσεν,
τόσσον ἄγος τόσσου κέρδεος ἀράμενος.
κεῖνό κεν ἐνδύσαιτο, καὶ εἰν ἀΐδαο φέροιτο,
καί μιν ἴδοι Μίνως τοὐμὸν ἔχοντα φάρος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πλωτῆρες, σώζοισθε καὶ εἰν ἁλὶ, καὶ κατὰ γαῖαν.
ἴστε δὲ ναυηγοῦ σῆμα παρερχόμενοι.

Σιμωνίδου.

Τοὺς δέ ποτ' ἐκ Σπάρτας ἀκροθίνια Φοίβῳ ἄγοντας,
ἓν πέλαγος, μία νὺξ, ἓν σκάφος ἐκτέρισεν.

Καλλιμάχου.

Ὤφελε μηδ' ἐγένοντο θοαὶ νέες. οὐ γὰρ ἂν ἡμεῖς
παῖδα Διοκλείδου Σώπολιν ἐστένομεν.

νῦν δ' ὁ μὲν, εἰν ἁλί που φέρεται νέκυς· ἀνθί δ' ἐκείνου,
οὔνομα, καὶ κενεὸν σᾶμα παρερχόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Νάξιος οὐκ ἐπὶ γῆς ἔθανεν Λύκος, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
ναῦν ἅμα, καὶ ψυχὴν εἶδεν ἀπολλυμένην,
ἔμπορος αἰγίνηθεν ὅτ' ἔπλεε. χὡ μὲν, ἐν ὑγρῇ
νεκρός, ἐγὼ δ' ἄλλως οὔνομα τύμβος ἔχων,
κηρύσσω πανάληθες ἔπος τόδε· φεῦγε θαλάσσῃ
συμμίσγειν, ἐρίφων ναυτίλε δυομένων.

Λεωνίδου.

Εὔρου με τρηχεῖα, καὶ αἰπήεσσα καταιγίς
καὶ νύξ, καὶ δνοφερῆς κύματα πανδυσίης
ἔβλαψ' ὠρίωνος· ἀπώλισθον δὲ βίοιο
κάλλαισχρος, λιβυκοῦ μέσσα θέων πελάγευς.
κἀγὼ μὲν πόντῳ δινεύμενος, ἰχθύσι κύρμα
οἴχημαι· ψεύστης δ' οὗτος ἔπεστι λίθος.

Γετυλλίκου.

Α πελοπόννησος, καὶ δύσπλοος, ὤλεσε κρήτας,
καὶ μαλέου τυφλαὶ καμπτομένου σπιλάδες.
δάμνιδος ἀστυδάμαντα κυδώνιον. ἀλλ' ὁ μὲν, ἤδη
ἔπλησεν θηρῶν νηδύας εἰναλίων.
τὸν ψεύσταν δέ με τύμβον ἐπὶ χθονὶ θέντο. τί θαῦμα,
κρῆτες ὅπου ψεῦσται, καὶ Διός ἐστι τάφος.

Αδέσποτον.

Παῦσαι νηὸς ἐρετμὰ, καὶ ἔμβολα τῷδ' ἐπὶ τύμβῳ,
αἰὲν ἐπὶ ψυχρῇ ζωγραφέων σποδιῇ.
ναυαγοῖο τὸ μνῆμα. τί τῆς ἐνὶ κύμασι λώβης
αὖθις ἀναμνῆσαι τὸν κατὰ γῆς ἐθέλεις;

Ἰσιδώρου αἰγεάτου, ἀπὸ ναυηγοῦ πρὸς γεηπόνον.

Τὸ χῶμα, τύμβος ἐστίν. ἀλλὰ τὼ βόε
ἐπίσχες οὗτος, τὴν ὕνιν τ' ἀνάσπασον.
κινεῖς σποδὸν γάρ. ἐς δὲ τοιαύτην κόνιν,
μὴ σπέρμα πυρῶν, ἀλλὰ χεῦε δάκρυα.

Ἀντιπάτρου.

Οὐδετέρης ὅλος εἰμὶ θανὼν νέκυς, ἀλλὰ θάλαττα,
καὶ χθὼν, τὴν ἀπ' ἐμοῦ μοῖραν ἔχουσιν ἴσην.
σάρκα γὰρ ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες. ὀστέα δ' αὖτε
βέβρασται ψυχρῇ τῇδε παρ ἠϊόνι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀνθέα τὸν ναυηγὸν ἐπὶ στόμα πηνειοῖο
νυκτὸς ὑπὲρ βαιῆς νηξάμενον σανίδος,
μούνιος ἐκ θάμνοιο θορὼν λύκος, ἄσκοπον ἄνδρα
ἔκτανεν. ὦ γαίης κύματα πικρότερα.

Στατυλλίου φλάκ-
κου.

Λαίλαπα, καὶ μανίην, ὀλοῆς προφυγόντα θαλάττης,
ναυηγὸν λιβυκαῖς κείμενον ἐν ψαμάθοις,
οὐχ' ἑκὰς ἠϊόνων, πυμάτῳ βεβαρυμένον ὕπνῳ,
γυμνὸν, ἀπὸ στυγερῆς ὡς καμὲ ναυφθορίης;
ἔκτανε λυγρὸς ἔχις. τί μάτην πρὸς κύματ' ἐμόχθει,
τὴν ἐπὶ γῆς φεύγων μοῖραν ὀφειλομένην;

Ἰσιδώρου.

Οὐ χεῖμα νικόφημον, οὐκ ἄστρων δύσις
ἁλὸς λιβύσσης κύματος κατέκλυσεν,
ἀλλ' ἐν γαλήνῃ φεῦ τάλας ἀνηνέμῳ
πλόῳ πεδηθεὶς, ἐφρύγη δίψης ὕπο.

καὶ τοῦτ' ἀήτεων ἔργον. αἶ, πόσον κακὸν
ναύταισιν, ἢ πνέοντες, ἢ μεμυκότες;

Στατυλλίου.

Γριπέα τὸν πρέσβυν, τὸν ἁλιτρύτου ἀπὸ κύμβης
ζῶντα, τὸν ἀγκύστροις, καὶ μογέοντα λίνοις,
ἐκ δεινοῦ τρηχεῖα νότου κατέδυσε θάλαττα.
ἔβρασε δ' εἰς κροκάλην πρώϊον ἠϊόνα,
χεῖρας ἀποβρωθέντα. τίς οὐ νόον ἰχθύσιν εἴποι
ἔμμεναι; οἳ μούνας ἃς ὀλέκοντο, φάγον;

Λεωνίδου ταραντίνου.

Θῆριν τὸν τριγέροντα, τὸν εὐάγρων ἀπὸ κύρτων
ζῶντα, τὸν αἰθύης πλεῖονα νηξάμενον;
ἰχθύσι ληϊστῆρα, σαγηνέα, χηραμοδύτην,
οὐχὶ πολυσκάλμου πλώτορα ναυτιλίης,
ἔμπης οὔτ' ἀρκτοῦρος ἀπώλεσεν, οὔτε καταιγὶς
ἤλασε τὰς πολλὰς τῶν ἐτέων δεκάδας,
ἀλλ' ἔθανεν καλύβῃ σχοινίτιδι, λύχνος ὁποῖα
τῷ μακρῷ σβεσθεὶς ἐν χρόνῳ αὐτόματος.
σῆμα δὲ τῷ δ' οὐ παῖδες ἐφήρμοσαν, οὐδ' ὁμόλεκτρος,
ἀλλὰ συνεργατίνης ἰχθυβόλων θίασος.

Ἀδήλου.

Τὸν μέγαν ἀκροκόρινθον, ἀχαϊκὸν ἑλλάδος ἄστρον,
καὶ διπλῆν ἰσθμοῦ σύνδρομον ἠϊόνα,
λεύκιος ἐστυφέλιξε. δορυπτοίητα δὲ νεκρῶν
ὀστέα σωρευθεὶς εἷς ἐπέχει σκόπελος.
τοὺς δὲ δόμον Πριάμοιο πυρὶ πρήσαντας ἀχαιοὺς,
ἀκλαύστους κτερέων νόσφισαν αἰνεάδαι.

Ἀδδαίου μιτυληναίου.

Ὁ γριπεὺς Διότιμος ὁ κύμασιν ὁλκάδα πιστὴν,
κὴν χθονὶ τὴν αὐτὴν οἶκον ἔχων πενίης,

νήγρετον ὑπνώσας, τὸν ἀμείλιχον ἵκτο πρὸς ᾅδην,
αὐτοβέτης ἰδίῃ νηὶ κομιζόμενος.
ἣν γὰρ ἔχε ζωῆς παραμύθιον, ἔσχεν ὁ πρέσβυς
καὶ φθίμενος, πύματον πυρκαϊῆς ὄφελος.

Ἀρχιταρίου

Δύσμορος ἐκρύφθη πόντῳ νέκυς, ὃν παρὰ κῦμα
ἔκλαυσεν μήτηρ μυρία Λυσιδίκη
ψεύστην αὐγάζουσα κενὸν τάφον. ἀλλά με δαίμων
ἄπνοον αἰθυίαις θῆκεν ὁμορρόθιον,
Πυθαγόρην. ἔχον δὲ κατ' Αἰγαίην ἅλα πότμον,
πρυμνούχους στέλλων ἐκ Βορέαο κάλως.
ἀλλ' οὐδ' ὣς ναύτην ἔλιπον δρόμον. ἀλλ' ἀπὸ νηὸς,
ἄλλην πὰρ φθιμένοις εἰσανέβην ἄκατον.

Ἐρούσκου μιτυληνίου.

Ἡ μία καὶ βιοτῆς, καὶ ἄϊδος ἤγαγεν εἴσω
ναῦς Ἱεροκλείδην, κοινὰ λαχοῦσα τέλη.
ἔτρεφεν ἰχθυβολεῦντα, κατέφλεγε τεθνειῶτα
σύμπλοος εἰς ἄγρην, σύμπλοος εἰς ἀΐδην.
ὄλβιος ὁ γριπεὺς ἰδίῃ καὶ πόντον ἐπέπλει
νηὶ, καὶ ἐξ ἰδίης ἔδραμεν εἰς ἀΐδην.

Φιλίππου.

Ἠπείρῳ μ' ἀποδοῦσα νέκυν φρίσσουσα θάλασσα,
σύρεις καὶ τέφρης λοιπὸν ἔτι σκύβαλον.
κἠν ἀΐδῃ ναυηγὸς ἐγὼ μόνος, οὐδ' ἐπὶ χέρσου
εἰρήνην ἕξω φρικαλέης σπιλάδος.
ἢ τύμβευε κρατοῦσα καθ' ὕδατος, ἢ παραδοῦσα
γαίῃ, τὸν κείνης μηκέτι κλέπτειν ἔχειν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἠϊόνι τόδε σῆμα βροτοῦ παντλήμονος ἄθρει,
σπαρτὲν ἁλιρραγίων ἐγχύμενον σκοπέλων.

τῇ μὲν, ἐρημοκόμης κεῖται, καὶ χῆρος ὀδόντων
κόρσην· τῇ δὲ, χρῶν πενταφυεῖς ὄνυχες,
πλευρά τε σαρκολιπῆ· ταρσοὶ δ' ἑτέρωθεν ἄμοιροι
νεύρων, καὶ κώλων, ἔκλυτος ἁρμονίη.
οὗτος ὁ πουλυμβὴς, εἷς ἦν ποτε, φεῦ, μακαριστοί,
ὅσοι ἀπ' ὠδίνων οὐκ ἴδον ἠέλιον.

Βιάνορος.

Ἰχθύσι, καὶ ποταμῷ, Κλειτώνυμον ἐχθρὸς ὅμιλος
ὦσεν, ὅτ' εἰς ἄκρην ἦλθε τυραννοφόνος·
ἀλλὰ δίκη μιν ἔθαψεν· ἀποσπασθεῖσα γὰρ ὄχθη,
πᾶν δέμας ἐκ κορυφῆς ἐκ ποδὸς ἐκτέρισεν·
κεῖται δ' οὐχ ὑδάτεσσι διάβροχος· αἰδομένη δὲ
γῆ, κεύθει τὸν ἕως ὅρμον ἐλευθερίης.

Ἡρακλείδου σινωπέως.

Λαῖλαψ, καὶ πολὺ κῦμα, καὶ ἀντολαὶ ἀρκτούροιο,
καὶ σκότος, αἰγαίου τ' οἶδμα κακὸν πελάγους,
ταῦθ' ἅμα πάντα κύκησεν ἐμὴν νέα. ῥιχθὰ δὲ κλασθεὶς
ἱστὸς, ὁμοῦ φόρτῳ κἀμὲ κάλυψε βυθῷ.
κωκυτὸν κλαίουσι τε παρ' αἰγιαλοῖσι γονῆες
Τλησιμένη, κωφὸν στησάμενοι λίθακα.

Ἐρυκίου.

Οὐχ ὅδε δειλαίου σατύρου τάφος, οὐδ' ὑπὸ ταύτῃ
ὡς λόγος εὔνασται πυρκαϊῇ σάτυρος.
ἀλλ' εἴπου τινὰ πόντον ἀκούετε πικρὸν ἐκεῖνον,
τὸν πέλας αἰγονόμου κλυζόμενον μυκάλης,
κείνῳ δινήεντι, καὶ ἀτρυγέτῳ ἔτι κεῖμαι
ὕδατι μαινομένῳ, μεμφόμενος βορέην.

Θεαιτήτου.

Ναυτῖλοι ὦ πλώοντες, ὁ κυρηναῖος ἀρίστων
πάντας ὑπὲρ ξενίου λίσσεται ὔμμε Διὸς,

εἰπεῖν πατρὶ Μένωνι, παρ' ἰκαρίαις ὅτι πέτραις
κεῖται, ἐν αἰγαίῳ θυμὸν ἀφεὶς πελάγει.

Ασκληπιάδου.

Ω παρ' ἐμὸν στείχων κενὸν ἠρίον εἶπον ὁδῖτα,
εἰς χίον εὖτ' ἂν ἵκῃ πατρὶ μελησαγόρῃ,
ὡς ἐμὲ μὲν, καὶ νῆα, καὶ ἐμπορίην, κακὸς εὖρος
ὤλεσεν. Εὐίππου δ' αὐτὸ λέλειπτ' ὄνομα.

Πέρσου.

Εὔρου χειμέριαί σε καταιγίδες ἐξεκύλισαν
φιλλὶ πολυκλαύτῳ γυμνὸν ἐπ' ἠϊόνι,
οἰνηρῆς λέσβοιο παρὰ σφυρόν. αἰγίλιπος δὲ
πέτρου ἁλιβρέκτῳ κεῖσαι ὑπὸ πρόποδι.

Νικαινέτου.

Ηρίον εἰμὶ Βίτωνος ὁδοιπόρε. εἰ δὲ κορώνην
λείπων, εἰς αὐτὴν ἔρχεαι ἀμφίπολιν,
εἰπεῖν Νικαγόρᾳ, παίδων ὅτι τὸν μόνον αὐτῷ,
στρυμονίης ἐρίφων ὤλεσε πανδυσίη.

Λεωνίδου.

Αρχαίης ὦ θινὸς ἐπεστηλωμένον ἄχθος,
εἴποις ὅντιν' ἔχεις, ἢ τίνος, ἢ ποδαπὸν,
Φίντων', ἑρμιονῆα, βαθυκλέος, ὃν πολὺ κῦμα
ὤλεσεν, ἀρκτούρου λαίλαπι χρησάμενον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γάρμις ὁ καλλιγνώτου ἐπάκτιος, ὃς καλαμευτὴς
ἄκρος, καὶ κίχλης, καὶ σκάρου ἰχθυβολεὺς
καὶ λάβρου πέρκης δελεάρπαγος, ὅσσα τε κοίλας
σήραγγας, πέτρας τ' ἐμβυθίους νέμεται,
ἄγρης ἐκ πρώτης, ὅτ' ἰουλίδα πετρήεσσαν
δακνάζων, ὀλοὴν ἐξ ἁλὸς ἀράμενος,

ἔφθιτ'-

ἔφθιτ᾽. ὀλισθηρὴ γὰρ ὑπ᾽ ἐκ χροὸς αἴξασα,
ᾤχετ᾽ ἐπὶ στεινὸν παλλομένη φάρυγα.
χὼ μὲν, μηρίνθων, καὶ δούνακος, ἀγκίστρων τε
ἐγγὺς, ἀπὸ πνοιὴν ἧκε κυλινδόμενος,
νήματ᾽ ἀναπλήσας ἐπιμοίρια. τοῦ δὲ θανόντος
Γρίπωνος, γριπεὺς τοῦτον ἔχωσε τάφον.

Φιλάκκου.

Ἑβρου χειμερίοις ἀταλὸς κρυμοῖσι πεδηθεὶς
κοῦρος, ὀλισθηροῖς ποσσὶν ἔθραυσε πάγον.
τοῦ, παρασυρομένοιο, περιρραγὲς αὐχέν᾽ ἔκοψε
θηγαλέον ποταμοῦ βιστονίοιο ῥύφος.
καὶ τὸ μὲν, ἡρπάσθη δίναις μέρος. ἡ δὲ τεκοῦσα,
λειφθὲν ὕπερθε τάφου μοῦνον ἔθηκε κάρα.
μυρομένη δ᾽ ἡ τάλαινα, τέκος, τέκος, εἶπε, τὸ μὲν, σου
πυρκαϊῇ, τὸ δὲ, σου πικρὸν ἔθαψεν ὕδωρ.

Ἀδέσποτον.

Πάντα τίς ἀρήσαιτο φυγεῖν πλόον, ὁπότε καὶ σὺ
Θαύγενες ἐν λιβυκῷ τύμβον ἔθου πελάγει,
ἡνίκα σοι κεκμηὸς ἐπέπτατο φορτίδι νηῒ
οὖλον ἀνηρίθμων κεῖνο νέφος γεράνων.

Λεωνίδου.

Ναυηγὸς γλαύκοιο φυγὼν προίτωνος ἀπειλὰς,
ἄνθους φθιώτην οὐ φύγεν αἰνόλυκον.
πηνειοῦ παρὰ χεῦμα γὰρ ὤλετο. φεῦ τάλαν, ὅς τις
νηρεΐδων νύμφας ἔχες ἀπιστοτέρας.

Ἰουλιανοῦ.

Χαῖρέ μοι ὦ ναυηγέ. καὶ εἰς ἀΐδαο περήσας,
μέμφεο μὴ πόντου κύμασιν, ἀλλ᾽ ἀνέμοις.
κεῖνοι μὲν σ᾽ ἐδάμασσαν. ἁλὸς δέ σε μείλιχον ὕδωρ,
ἐς χθόνα, καὶ πατέρων ἐξεκύλισε τάφους.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γλαύκεις, ναυηγόν με λαβὼν. καὶ σήματι χώσας,
  πλῶε, μαλειάων ἄκρα φυλασσόμενος.
αἰεὶ δ' εὐπλοΐην μεθέποις φίλος. ἣν δ' ἔτι ῥέξῃ
  ἄλλο τύχη, τοίων ἀντιάσαις χαρίτων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὔτι σε πόντος ὄλεσε, καὶ οὐ πνύοντες ἀῆται,
  ἀλλ' ἀκόρητος ἔρως φοιτάδος ἐμπορίης.
εἴη μοι γαίης ὀλίγος βίος. ἐκ δὲ θαλάττης,
  ἄλλοισιν μελέτω κέρδος ἀελλομάχον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Χθών σε τέκεν. πόντος δὲ διώλεσε. δέκτο δὲ θῶκος
  πλουτῆος. κεῖθεν δ', οὐρανὸν εἰσανέβης.
οὐχ ὡς ναυηγὸς δὲ βυθῷ θάνες, ἀλλ' ἵνα πάντων
  κλήροις ἀθανάτων Πάμφιλε κόσμον ἄγῃς.

Τοῦ αὐτοῦ.

Υπατίου τάφος εἰμί. νέκυν δ' οὔ φημι καλύπτειν,
  τόσσου τόσσος ἐὼν αὐσονίων προμάχου.
γαῖα γὰρ αἰδομένη λιτῷ μέγαν ἀνέρα χῶσαι
  σήματι, τῷ πόντῳ μᾶλλον ἔδωκεν ἔχειν.

Αντιφίλου.

Ηδη που πάτρης πελάσας σχεδὸν, αὔριον εἶπον,
  ἡ μακρὴ κατ' ἐμοῦ δυσπλοΐη κοπάσει.
οὔπω χεῖλος ἔμυσε. καὶ ἦν ἴσος ἀΐδι πόντος,
  καί με κατέπνου χεν κεῖνο τὸ κοῦφον ἔπος.
πάντα λόγον πεφύλαξο τὸν αὔριον. οὐδὲ τὰ μικρὰ
  λήθει τῆς γλώττης ἀντίπαλον νέμεσιν.

Απολλωνίδου.

Ην ἄρα μιλήτου φοιβήϊον ὅρμον ἵκηαθε,
  λέξατε Διογένει πένθιμον ἀγγελίην,

παῖς ὅτι οἱ ναυηγὸς, ὑπὸ χθονὶ κεύθεται ἄνδρου

Δίφιλος, αἰγαίου κῦμα πιὼν πελάγους.

Ἀντιπάτρου.

Πᾶσα θάλαττα, θάλαττα. τί κυκλάδας, ἢ στενὸν ἕλλης

κῦμα, καὶ ὀξείας ἠλεὰ μεμφόμεθα;

ἄλλως τοὔνομ' ἔχουσιν. ἐπεὶ τί με τὸν προφυγόντα

κεῖνα, σκαρφαιεὺς ἀμφεκάλυψε λιμήν.

νόστιμον εὐπλοΐην ἀρῷτό τις. ὡς τάγε πόντου,

πόντος. ὁ τυμβευθεὶς οἶδεν ἀρισταγόρης.

Φακέλλου.

Φεῦγε θαλάττια ἔργα, βοῶν δ' ἐπιβάλλευ ἐχέτλῃ,

εἴ τι τοι ἡδὺ μακρῆς πείρατ' ἰδεῖν βιοτῆς.

ἠπείρῳ γὰρ ἔνεστι μακρὸς βίος. εἰν ἁλὶ δ' οὔπως

εὐμαρὲς εἰς πολιὴν ἀνδρὸς ἰδεῖν κεφαλήν.

Λεωνίδου.

Οὐδ' εἴ μι γελόωσα καταστορέσειε γαλήνη

κύματα, καὶ μαλακὴν φρῖκα φέροι ζέφυρος,

νηοβάτην ὄψεσθε. δέδοικα γὰρ οὓς πάρος ἔτλην

κινδύνους, ἀνέμοις ἀντικορυσσάμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄγρομος ἐκ τύμβου λύε πείσματα ναυηγοῖο.

χἠμῶν ὀλλυμένων ἄλλος ἐνηπόρει.

Ἀδήλου.

Ἐμπορίης λήξαντα φιλόκριτον ἀρτιδρόμου

Γευόμενον, ξείνη μέμφις ἔκρυψε τάφῳ.

ἔνθα δραμὼν νείλοιο πολὺς ῥόος ὕδατι λάβρῳ,

τἀνδρὸς τὴν ὀλίγην βῶλον ἀπημφίασε.

καὶ ζωὸς μὲν ἔφευγε πικρὴν ἅλα, νῦν δὲ καλυφθεὶς

κύμασι, ναυηγὸν σχέτλιος ἔσχε τάφον.

Ἡρακλείδου.

Ἀπισχ' ἄπισχε χέρας ὦ γεωπόνε.
μὴ δ' ἀμφίθαμνε τὰν ἐν ἠρίῳ κόνιν.
αὐτὰ κέκλαυται βῶλος. ἐκκεκλαυμένας
δ' οὔτοι κομάτας ἀναθαλήσεται στάχυς.

Γλαύκου.

Οὐ κόνις, οὐδ' ὀλίγον πέτρας βάρος, ἀλλ' Ἐρασίππου
ἣν ἐσορᾷς, αὕτη πᾶσα θάλασσα τάφος.
ὤλετο γὰρ σὺν νηΐ. τὰ δ' ὀστέα ποῦ ποτ' ἐκείνου
πύθεται, αἰθυίαις γνωστὰ μόναις ἐνέπειν.

Ἀντιπάτρου.

Δύσμορε Νικᾶνορ, πολιῷ μεμορημένε πόντῳ,
κεῖσαι δὴ ξείνῃ γυμνὸς ἐπ' ἠϊόνι,
ἢ σύγε πρὸς πέτρῃσι. τὰ δ' ὄλβια κεῖνα μέλαθρα
φροῦδά τε, καὶ πάσης ἐλπὶς ὄλωλε τύρου.
οὐδέ τι σε κτεάνων ἐρρύσατο. φεῦ ἐλεεινέ.
ὤλεο μοχθήσας ἰχθύσι, καὶ πελάγει.

Θεοκρίτου.

Ἄνθρωπε, ζωῆς περιφείδεο, μηδὲ παρ' ὥρην
ναυτίλος ἴσθι, ὡς οὐ πολὺς ἀνδρὶ βίος.

Θεοδωρίδου.

Κλυΐδες πόντε σε, καὶ ἐσχατιαὶ σαλαμῖνος.
Τίμαρχ', ὑβριστής τ' ὤλεσε λὶψ ἄνεμος.

Ὀνέστου.

Οὔνομα κηρύσσω Τιμοκλέος, εἰς ἅλα πικρὴν
πάντῃ σκεπτομένη ποῦ ποτ' ἄρ' ἐστὶ νέκυς.
αἰ, αἰ, τὸν δ' ἤδη φάγον ἰχθύες, ἡ δὲ περιττὴ
πέτρος ἐγὼ, τὸ μάτην γράμμα τυπωθὲν ἔχω.

Αδηλον.

Ναυτίλε, μὴ πεύθου τίνος ἐνθάδε τύμβος ὅδ' εἰμί·
ἀλλ' αὐτὸς πόντου τύγχανε χρηστοτέρου.

Διοδώρου.

Ἔρροις Ἰονίοιο πολυπτοίητε θάλασσα
νηλειής, Ἀίδεω πορθμὲ κελαινοτάτου,
ἣ τόσσους κατέδεξο. τίς ἂν τεὰ κάμμορε λέξαι
αἴσυλα, δυστήνων αἶσαν ὀπιζόμενος,
ἄλγεα, καὶ Βλαβέων ὅσον ὠκυμόροισιν ἑταίροις,
νηΐτε σὺν πάσῃ, βρύξας ἁλιρροθίῃ.

Αργενταρίου.

Οὗτος ὁ Καλλαίσχρου κενεὸς τάφος, ὃν βαθὺ χεῦμα
ἔσφηλεν Λιβυκῶν ἀντομέοντα πόρων.
συρμὸς ὅτ' Ὠρίωνος ἀνεστρώφησε θαλάσσης
βένθος, ὑπὸ στυγερῆς οἴδματα πανδυσίης.
καὶ τὸν μὲν δαίσαντο κυκώμενον εἰν ἁλὶ θῆρες.
κωφὸν δὲ στήλη γράμμα λέλογχε τόδε.

Ξενοκρίτου.

Χαῖταί σου στάζουσιν ἔθ' ἁλμυρὰ δύσμορε κούρη
ναυηγοῦ φθιμένης, εἰν ἁλὶ Λυσιδίκη.
ἦ γὰρ ὀρινομένου πόντου, δείσασα θαλάσσης
ὕβριν, ὑπὲρ κοίλου δούρατος ἐξέπεσες.
καὶ σὸν μὲν φωνεῖ τάφος οὔνομα, καὶ χθόνα Ταρσόν.
ὀστέα δὲ ψυχρῷ κλύζετ' ἐπ' αἰγιαλῷ.
πικρὸν Ἀριστομάχῳ γενέτῃ κακόν. ὅς σε κομίζων
οὔτε γάμον, οὔτε κόρην ἤγαγεν, οὔτε νέκυν.

Ζωνοῦ.

Ψυχρὰν σευ κεφαλᾶς ἐπαμήσομαι αἰγιαλῖτιν
θῖνα κατὰ κρυεροῦ χευάμενος νέκυος.

οὐ γάρ σευ μήτηρ ἐπιτύμβια κωκύουσα,
οἶδεν ἀλεξάντη σὸν μόρον εἰνάλιον,
ἀλλά τ' ἐρημαῖοί τε, καὶ ἄξεινοι πλαταμῶνες
δέξονται γαίης, γείτονες ἠϊόνος,
ὥστ' ἐκχέασθαι ψαμάθου μόριον βραχύ. πουλὺ δὲ δάκρυ
ξεῖν', ἐπεὶ εἰς ὀλοὴν ἔδραμες ἐμπορίην.

Ἀλκαίου.

Στυγνὸς ἐπ' Ἀρκτούρῳ ναύταις πλόος. ἐκ δὲ βορείης
λαίλαπος, Ἀσπασίῳ πικρὸν ἔτευξε μόρον,
οὗ στείχεις παρὰ τύμβον ὁδοιπόρε. σῶμα δὲ πόντος
ἔκρυψ', Αἰγαίῳ ῥαινόμενον πελάγει,
ἠϊθέων δακρυτὸς ἅπας μόρος. ἐν δὲ θαλάττῃ,
πλεῖστα πολυκλαύτου κήδεα ναυτιλίης.

Λεωνίδου.

Ἠχήεσσα θάλαττα, τί τὸν Τιμάρεος οὕτω
πλώοντ' οὐ πολλῇ νηὶ Τελευταγόρην,
ἄγρια χειμήνασα κατεπρηνώσαο πόντῳ
σὺν φόρτῳ, λάβρον κῦμ' ἐπιχευαμένη;
χὠ μὲν που καύηξιν, ἢ ἰχθυβόροις λαρίδεσσι
τεθρήνηθ' ἄπνους εὑρεῖ ἐν αἰγιαλῷ.
Τιμάρης δὲ κενὸν τέκνου κεκλαυμένον ἀθρῶν
τύμβον, δακρύει παῖδα Τελευταγόρην.

Ἀθενοδώρου.

Ἐν πόντῳ Σώδαμις ὁ Κρὴς θάνεν ὦ φίλε Νηρεῦ;
δίκτυα, καὶ τὸ σὸν ἦν κεῖνο σύνηθες ὕδωρ.
ἰχθυβολεὺς ὁ περισσὸς ἐν ἀνδράσιν; ἀλλὰ θάλαττα,
οὔτι διακρίνει χείματος οὐδ' ἁλιεῖς.

Ἀντιπάτρου.

Δᾶμις ὁ Νικαεὺς ἐλαχὺ σκάφος ἔκ ποτε πόντου
Ἰονίου ποτὶ γᾶν ναυστολέων Γέλοπος,

φορτίδα μὲν, καὶ πάντα νεὼς ἐπιβήτορα λαὸν
κύματι, καὶ συρμῷ παφλαζομένους ἀνέμων,
ἀσκηθεὶς ἐσάωσε. καθιεμένης δ᾽ ἐπὶ πέτραις
ἀγκύρης, ψυχρῶν κάτθανεν ἐκ νιφάδων,
ἡμύσας ὁ πρέσβυς ἴδ᾽ ὡς λιμένα γλυκὺν ἄλλοις
δοὺς ξένε, τὸν λήθης αὐτὸς ἔδυ λιμένα.

Παγκρατίου.

Ὤλεσεν αἰγαίου διὰ κύματος ἄγριος ἀρθεὶς
λὶψ ἐπικρείδην ὕασι δυομέναις,
αὐτῇ οἱ σὺν νηΐ, καὶ ἀνδράσιν ᾧ τόδε σῆμα
δακρύσας κενεὸν παιδὶ πατὴρ ἔχεε.

Λεωνίδου.

Αἰεὶ λῆϊσταὶ, καὶ ἁλιφθόροι, οὐδὲ δίκαιοι
κρῆτες. τίς κρητῶν οἶδε δικαιοσύνην;
ὡς καὶ ἐμὲ πλώοντα σὺν οὐκ εὐπίονι φόρτῳ
κρηταέης ὦσαν Τιμόλυτον κατ᾽ ἁλός.
δείλαιον. κἠγὼ μὲν ἁλιζώοις λαρίδεσσιν
κέκλαυμαι. τύμβῳ δ᾽ οὐχ ὕπο Τιμόλυτος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κἢν γῇ, κἢν πόντῳ κεκρύμμεθα. τοῦτο περισσὸν
ἐκ μοιρέων Θάρσυς Χαρμίδου ἠνύσατο.
ἦ γὰρ ἐπ᾽ ἀγκύρης ἔνοχον βάρος εἰς ἅλα δύων,
ἰόνιόν θ᾽ ὑγρὸν κῦμα κατερχόμενος;
τὴν μὲν, ἔσωσ᾽. αὐτὸς δὲ μετάτροπος ἐκ βυθοῦ ἔρρων,
ἤδη, καὶ ναύταις χεῖρας ὀρεγνύμενος,
ἐβρώθην. τοῖόν μοι ἐπάγριον ἦλθε μέγα κῆτος
ἦλθεν. ἀπέβρυξεν δ᾽ ἄχρι ἐπ᾽ ὀμφαλίου.
χἤμισυ μὲν ναῦται ψυχρὸν βάρος ἐξ ἁλὸς ἡμῶν
ἤρανθ᾽, ἥμισυ δὲ πρίστις ἀπεκλάσατο.

ἠόνι δ' ἐν ταύτῃ κεῖται λείψανα Θάρσυος ὦνηρ
ἔκρυψαν· πάτρην δ' οὐ πάλιν ἱκόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τρηχεῖα θάλασσα, τί μ' οὐκ ὀϊζυρὰ παθόντα,
τηλόσ' ἀπὸ ψιλῆς ἔπτυσας ἠϊόνος;
ὡς σεῦ μηδ' ἀΐδαο κακὴν ἐπιοιμένος ἀχλὺν,
Φιλλοῦς ἀμφιμένους ἆσσον ἐγειτόνεον.

Ἀσκληπιάδου.

Ὀκτώ μευ πήχεις ἀπέρεχε τρηχεῖα θάλασσα,
καὶ κύμαινε· βόα θ' ἡλίκα σοι δύναμις.
ἢν δὲ τὸν Εὐμάρεω καθέλῃς τάφον, ἄλλο μὲν οὐδὲν
χρήσιμον· εὑρήσεις δ' ὀστέα, καὶ σποδιήν.

Σιμωνίδου.

Σῶμα μὲν ἀλλοδαπὴ κεῦθει κόνις· ἐν δέ σε πόντῳ
Κλείσθενες, Εὐξείνῳ κὴρ ἔκιχεν θανάτου,
πλαζόμενον· γλυκεροῦ δὲ μελίφρονος οἴκαδε νόστου
ἤμβροτες· οὐδ' ἵκου Χῖον ἐς ἀμφιρύτην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Φῆ ποτε Τίμαρχος πατρὸς περὶ χεῖρας ἔχοντος,
ἡνίκ' ἀμφ' ἱμερτὴν ἔπνεεν ἡλικίην,
ὦ Σιμηνορίδη, παιδὸς φίλου οὔποτε λήσῃ,
οὔτ' ἀρετὴν ποθέων, οὔτε σαοφροσύνην.

Ἀντιπάτρου.

Καὶ νέκυν ἀπρήϋντος ἀνιήσει με θάλασσα
Λῦσιν ἐρημαίῃ κρυπτὸν ὑπὸ σπιλάδι,
στρηνὲς ἀεὶ φωνεῦσα παρ' οὔατι, καὶ παρὰ κωφὸν
σῆμα. τί μ' ὤνθρωποι τῇδε παρῳκίσατε;
ἢ πνοιῆς χήρωσε τὸν οὐκέτι φορτίδι νηῒ
ἔμπορον, ἀλλ' ὀλίγης ναυτίλον εἰρεσίης,

θηκαμένη ναυηγόν. ὁ δ' ἐκ πόντοιο ματαίων
ζωὴν, ἐκ πόντου καὶ μόρον εἱλκυσάμην.

Ἀρχίου.

Οὐδὲ νέκυς ναυηγὸς ἐπὶ χθόνα Θῆρις ἐλασθεὶς
κύμασιν, ἀγρύπνων λήσομαι ἠϊόνων.
ἦ γὰρ ἁλιρρήκτοις ποτὶ χοιράσιν ἀγχόθι πόντου
δυσμενέος, ξείνων χερσὶν ἔκυρσα τάφου.
αἰεὶ δὲ βρομέοντα καὶ ἐν νεκύεσσι θαλάσσης
ὁ τλήμων αἴω δοῦπον ἐπερχόμενον.
μόχθων δ' οὐδ' ἀΐδης με κατεύνασεν. ἡνίκα μοῦνος
οὐδὲ θανὼν λείῃ κέκλιμαι ἡσυχίῃ.

Ἀντιπάτρου.

Ναυαγοῦ τάφος εἰμί. σὺ δὲ πλέε. καὶ γὰρ ὅθ' ἡμεῖς
ὠλλύμεθ', αἱ λοιπαὶ νῆες ἐποντοπόρουν.

Ἰσιδώρου.

Ἐκ γαιωμορίης Ἐτεοκλέα πόντιος ἐλπὶς
εἵλκυσεν, ὀθνείης ἔμπορον ἐργασίης.
νῶτα δὲ τυρσηνῆς ἐπάταν ἁλός. ἀλλ' ἅμα νηὶ
πρηνιχθεὶς, κείνης ὕδασιν ἐγκατέδυ,
ἀθρόον ἐμβρίσαντος ἀήματος. οὐκ ἄρ' ἀλωὰς
ὠυτὸς ἐπιπνείει καὶ εἰς ὀθόνας ἄνεμος.

Θεοφάνους.

Οὐ πλειάδων Θεότιμε κακὴν δύσιν ὑετίοιο
ἀρκτούρου, κρυερῆς ἥψαο ναυτιλίης.
ἦσε δ' αἰγαίοιο πολυκλήϊδι θέοντα
νηὶ, σὺν οἷς ἑτάροις ἤγαγεν εἰς ἀΐδην.
αἱ, αἱ, ἀριστοδίκη δὲ, καὶ ἄμπελις, αἵ σ' ἐτέκοντο,
μύρονται, κενεὸν σῆμα περιχόμεναι.

ΕΙΣ ΝΕΟΥΣ, ΚΑΙ ΝΕΑΣ. 23

Καλλιμάχου.

Δωδεκέτη τὸν παῖδα πατὴρ ἀπέθηκε Φίλιππος
ἐνθάδε, τὴν πολλὴν ἐλπίδα, Νικοτέλην.

Ἀδέσποτον.

Ἅδης μὲν σύλησεν ἐμῆς νεότητος ὀπώρην·
κρύπτει δὲ παππῴῳ μνήματι τῷδε λίθος.
οὔνομα Ῥουφῖνος γενόμην, παῖς Αἰθερίοιο,
μητρὸς δ' ἐξ ἀγαθῆς· ἀλλὰ μάτην γενόμην.
εἰς γὰρ ἄκρον μούσης τε, καὶ ἥβης ἄνθος ἐλάσας,
φεῦ, σοφὸς εἰς ἀΐδην καὶ νέος εἰς ἔρεβος.
κώκυε καὶ σὺ βλέπων τάδε γράμματα μακρὸν ὁδῖτα,
δὴ γὰρ ἔφυς ζώων, ἢ παῖς, ἠὲ πατήρ.

Ἀγαθίου σχολα-
στικοῦ.

Θεσμοὶ μὲν μεμέληντο συνήθεες Ἀγαθονίκῳ·
μοῖρα δὲ δειμαίνειν οὐ δεδάηκε νόμους.
ἀλλά μιν ἁρπάξασα, σοφῶν ἥμερσε θεμίστων,
οὔπω τῆς νομίμης ἔμπλεον ἡλικίης.
οἰκτρὰ δ' ὑπὲρ τύμβοιο κατεστονάχησαν ἑταῖροι
κείμενον, οὐ θιάσου κόσμον ὀδυρόμενοι.
ἡ δὲ κόμην τίλλουσα, γόῳ πληκτίζετο μήτηρ,
αἴ, αἴ, τὸν λαγόνων μόχθον ἐπισταμένη.
ἔμπης ὄλβιος οὗτος, ὃς ἐν νεότητι μαρανθεὶς
ἔκφυγε τὴν βιότου θᾶσσον ἀλιτροσύνην.

Παύλου σιλεντια-
ρίου.

Ὥριος εἶχέ σε παστὰς, ἀώριος εἷλέ σε τύμβος,
ὦ θαλλέων χαρίτων ἄνθος ἀναστασίη.
σοὶ γενέτης, σοὶ πικρὰ πόσις κατὰ δάκρυα λείβει,
σεῖ τάχα καὶ πορθμεὺς δακρυχέει νεκύων.
οὐ γὰρ ὅλον λυκάβαντα διήνυσας ἄχρι συνεύνου,
ἀλλ᾽ ἑκκαιδεκέτιν φεῦ κατέχει σε τάφος.

Ἐρατοσθένους εἰς
τὸ αὐτό.

Φεῦ, φεῦ, ἀμετρήτων χαρίτων ἔαρ ἡδὺ μαραίνει
ἀμφὶ σοὶ ὠμοφάγων χεῖμα τὸ νερτερίων.
καὶ σὲ μὲν ἥρπασε τύμβος, ἀπ᾽ ἠελιώτιδος αἴγλης
πέμπτον ἐφ᾽ ἑνδεκάτῳ πικρὸν ἄγουσαν ἔτος.
σὸν δὲ πόσιν, γενέτην τε, καὶ οἷς ἀλάωσεν ἀνίαις.
οἷς πλέον ἠελίου λάμπες ἀναστασίη.

Ἀγαθίου σχολα-
στικοῦ.

Εὐστάθιε, γλυκερὸν μὲν ἔχεις τύπον. ἀλλά σε κηρὸν
δέρκομαι. οὐδ᾽ ἔτι σοι κεῖνο τὸ λαρὸν ἔπος
ἕζεται ἐν στομάτεσσι. τεὴ δ᾽ εὐάνθεμος ἥβη,
αἲ αἲ, μαψιδίη νῦν χθονός ἐστι κόνις.
πέμπτου, καὶ δεκάτου γὰρ ἐπιψαύσας ἐνιαυτοῦ,
τέρχνισ᾽ ἓξ μούνους ἔδρακες ἠελίους.
οὐδὲ τεοῦ πάππου θρόνος ἤρκεσεν, οὐ γενετῆρος
ὄλβος. πᾶς δὲ τεὴν εἰκόνα δερκόμενος,
τὴν ἄδικον μοῖραν καταμέμφεται, οὕνεκα τοίην
ἆ, μέγα νηλειὴς ἔσβεσεν ἀγλαΐην.

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων
αἰγυπτίου.

Ἄγριός ἐστι χάρων; πλέον ἤπιον. ἥρπασεν ἤδη
τὸν νέον; ἀλλὰ νόῳ τοῖς πολιοῖσιν ἴσον.

τῆς πρωπῆς ἀπέπαυσεν, ἀπεσυφέλιξε δὲ μόχθων.
οὐκ ἐνόησε γάμους, οὐδὲ γάμων ὀδύνας.

Παύλου σιλεντιαρίου, ἐπὶ τῇ
ἰδίᾳ θυγατρί.

Λέκτρα σοι ἀντὶ γάμων ἐπιτύμβια παρθένε κούρη,
ἐστόρεσαν παλάμαις πενθαλέαις γενέται.
καὶ σὺ μὲν ἀμπλακίας βιότου, καὶ μόχθον ἐλευθοῦς
ἔκφυγες. οἱ δὲ, γόων πικρὸν ἔχουσι νέφος.
δωδεκέτιν γὰρ ἄρουρα μακηδονική σε καλύπτει,
κάλλεσιν ὁπλοτέρην, ἤθεσι γηραλέην.

Εὐτολμίου.

Παρθενικὴν ἑλένην μετ' ἀδελφεὸν ἄρτι θανόντα,
δειλαίη μήτηρ κόψατο διπλασίως.
μνηστῆρες δ' ἐγόησαν ἴσον γόον. ἦν γὰρ ἑκάστῳ
θρηνεῖν τὴν μήπω μηδενὸς, ὡς ἰδίην.

Διογένους ἐπισκόπου.
ἀμισοῦ.

Σοὶ τόδε Διόγενες θαλερῆς μνημήϊον ἥβης
πόντῳ ἐν εὐξείνῳ θήκατο φρὺξ γενέτης.
φεῦ, πάτρης ἑκὰς ἄσον ἄγειν δέ σε νεῦμα θεοῖο
παρὸς ἀδελφειῷ πένθος ὀφειλόμενον.
ὅς σε περιστείλας ἰδῇ παλάμῃ τε, καὶ εὐχῇ,
γείτονα τῆς μακάρων θῆκε χοροστασίης.

Κριναγόρου.

Ηρνήσαντο καὶ ἄλλαι ἑὸν πάρος οὔνομα νῆσοι
ἀκλέες. ἐς δ' ἀνδρῶν ἦλθον ὁμωνυμίην.
κληθείητε καὶ ἄμμες ἐρωτίδες. οὐ νέμεσίς τοι
ἕξει δὴ ταύτην κλῆσιν ἀμειψαμέναις.
παιδὶ γὰρ, ὃν τύμβῳ δῆις ὑπεθήκατε βώλου,
οὔνομα, καὶ μορφὴν αὐτὸς ἔδωκεν ἔρως.

ὦ χθὼν σημαντόεσσα, καὶ ἡ παρὰ θινὶ θάλαττα,
παιδὶ σὺ μὲν, κούφη κεῖσο, σὺ δ᾽ ἡσυχίη.

Σαμίου.

Ὕστατα δὴ τάδ᾽ ἔειπε φίλαν ποτὶ ματέρα Γοργὼ
δακρυόεσσα, δέρης χερσὶν ἐφαπτομένα·
αὖθι μένοις παρὰ πατρί· τέκοις δ᾽ ἐπὶ λώονι μοίρᾳ
ἄλλαν, σῷ πολιῷ γήραϊ καδομέναν.

Λεωνίδου.

Ἡ παῖς ᾤχετ᾽ ἄωρος ἐν ἑβδόμῳ ἤδ᾽ ἐνιαυτῷ
εἰς ἀΐδην πολλῆς ἡλικίης προτέρη,
δειλαίη, ποθέουσα τὸν εἰκοσάμηνον ἀδελφὸν
νήπιον, ἀστόργου γευσάμενον θανάτου.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αἶ, αἶ, λυγρὰ παθοῦσα Περιστερὶ, ὡς ἐν ἑτοίμῳ
Ἀνθρώποις δαίμων θῆκε τὰ δεινότατα.

Σιμωνίδου.

Αἶ αἶ, νοῦσε βαρεῖα, τί δὴ ψυχαῖσι μεγαίρεις
ἀνθρώπων, ἐρατῇ πὰρ νεότητι μένειν;
ἢ καὶ Τίμαρχον γλυκερῆς αἰῶνος ἄμερσας
ἠΐθεον, πρὶν ἰδεῖν κουριδίαν ἄλοχον.

Καλλιμάχου.

Ἠῷοι Μελάνιππον ἐθάπτομεν· ἠελίου δὲ
δυομένου, Βασιλὼ κάτθανε παρθενικὴ,
αὐτοχερί· ζώειν γὰρ ἀδελφεὸν ἐν πυρὶ θεῖσα,
οὐκ ἔτλη· δίδυμον δ᾽ οἶκος ἐσεῖδε κακὸν,
πατρὸς ἀριστίπποιο· κατήφησε δὲ κυρήνη
πᾶσα τὸν εὔτεκνον χῆρον ἰδοῦσα δόμον.

Βιάνορος.

Θειονόης ἔκλαιον ἐμῆς γάμον. ἀλλ᾽ ἐπὶ παιδὸς
ἐλπίσι, κουφοτέρας ἔστενον εἰς ὀδύνας.

νῦν δέ με καὶ παιδὸς φθονερή τις ἐνόσφισε μοῖρα·
 σοῦ, βρέφος ἐψεύσθην καὶ σὲ τὸ λειπόμενον.
Φερσεφόνη, τόδε πατρὸς ἐπὶ θρήνοισιν ἄκουσον·
 θὲς βρέφος εἰς κόλπους μητρὸς ἀποιχομένης.

Παρμενίωνος.

Παρθενικῆς τάφος εἰμὶ Ἑλένης· πένθει δ' ἐπ' ἀδελφοῦ
 προφθιμένου, διπλόα μητρὸς ἔχω δάκρυα.
μνηστῆρσι δ' ἔλιπον κοίν' ἄλγεα· τὴν γὰρ ἔτ' οὔπω
 οὐδενὸς, ἡ πάντων ἐλπὶς ἔκλαυσεν ἴσως.

Ἀντιπάτρου θεσσαλο-
νικέως.

Αὐσονίη μελίβυσσαν ἔχει κόνις· ἄγχι δὲ Ῥώμης
 κεῖμαι, παρθενικὴ τῇδε παρὰ ψαμάθῳ.
ἡ δέ με θρεψαμένη Πομπηΐη, ἀντὶ θυγατρὸς
 κλαυσαμένη, τύμβῳ θῆκεν ἐλευθερίῳ,
πῦρ ἕτερον σπεύδουσα· τὸ δ' ἔφθασεν· οὐδὲ κατ' εὐχὴν
 ἡμετέρην ἧψεν λαμπάδα Φερσεφόνη.

Αδηλον.

Αἴ, αἴ, τοῦτο κάκιστον, ὅταν κλαίωσι θανόντα
 νυμφίον, ἢ νύμφην· ἡνίκα δ' ἀμφοτέρους,
δύπλιν, ὡς ἀγαθήν τε γλυκέριον, ὧν ὑμέναιον
 ἔσβεσεν ἐν πρώτῃ νυκτὶ πεσὼν θάλαμος,
οὐ καλῶς τόδε κῆδος ἰσόρροπον· ὡς ὁ μὲν, υἱὸν
 Νικίας· σὺ δ' ἔκλαυσας Εὔδικε θυγατέρα.

Θεοδωρίδου.

Θεύδοτε, κηδεμόνες μέγα δάκρυον εἰς σὲ θανόντα
 κώκυσαν, μέλεον πυρσὸν ἀναψάμενοι,
Δηνόλινε, Ῥισάωρε· σὺ δ' ἀντὶ γάμου τε, καὶ ἥβης,
 κάλλιπες ἡδίστῃ μητρὶ γόους, καὶ ἄχη.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Εἰ καὶ ἐπὶ ξείνοις σε Λεόντιε γαῖα καλύπτει,
εἰ καὶ ἐρικλαύτων τῆλ' ἔθανες γονέων,
πολλά σοι ἐκ βλεφάρων ἐχύθη περιτύμβια φωτῶν
δάκρυα, δυσλήτῳ πένθεϊ δαπτομένων.
πᾶσι γὰρ ἦσθα λίην πεφιλημένος, οἷά τε πάντων
ξυνὸς ἐὼν κοῦρος, ξυνὸς ἐὼν ἕταρος.
αἲ, αἲ, λευγαλέη, καὶ ἀμείλιχος ἔπλετο μοῖρα,
μὴ δὲ τεῆς ἥβης δύσμορε φεισαμένη.

Ἄδηλον.

Ἑπτά με δὶς λυκάβαντας ἔχουσαν ἀφήρπασε δαίμων,
ἣν μούνην Διδύμῳ πατρὶ θάλεια τέκεν.
ὦ μοῖραι, τί τοσοῦτον ἀπηνέες, οὐδ' ἐπὶ παστοὺς
ἠγάγετ', οὐδ' ἐρατῆς ἔργα τεκνοσπορίης;
ἢ μὲν γὰρ τοκέες με, γαμήλιον εἰς ὑμέναιον
μέλλον ἄγειν. στυγεροῦ δ' εἰς ἀχέροντος ἔβην.
ἀλλὰ θεοί, λίτομαι, μητρός τε γόους, πατέρος τε,
παύσατε, τηκομένων εἵνεκ' ἐμοῦ φθιμένης.

Διοδώρου.

Ἡμιτελῆ θάλαμόν τε, καὶ ἐγγύθι νυμφικὰ λέκτρα
κοῦρε λιπών, ὀλοὴν οἶμον ἔβην ἀΐδου
θύνιον. ἀστακίην δὲ μετ' ἤκαχες. ἥ σε μάλιστα
οἰκτρὰ τὸν ἡβητὴν κώκυεν ἠΐθεον,
ἱππάρχου κλαίουσα καλὸν μόρον, εἴκοσι ποίας
μοῦνον ἐπεὶ βιότου πλήσαο, καὶ πίσυρας.

Ἀνύτης.

Παρθένον ἀντιβίην κατοδύρομαι. ἧς ἔπι πολλοὶ
νυμφίοι ἱέμενοι, πατρὸς ἵκοντο δόμον,
κάλλευς, καὶ πινυτῆτος ἀγακλέος. ἀλλ' ἐπὶ πάντων
ἐλπίδας οὐλομένη μοῖρ' ἐκύλισε πρόσω.

Μνασάλκου.

Αἴ, αἴ, παρθενίας ὀλοόφρονος, ἃς ἀπὸ φαιδρὰν
ἔκλασας ἀλικίην ἱμερόεσσα Κλεοῖ.
κὰδ δέ σ' ἀμυξάμεναι περὶ δάκρυσιν αἵδ' ἐπὶ τύμβῳ
λᾶες σειρήνων ἔσταμες εἰδάλιμοι.

Ἄδηλα.

Ἀντί τοι εὐλέχεος θαλάμου, σεμνῶν θ' ὑμεναίων,
μάτηρ στῆσε τάφῳ τῷδ' ἔπι μαρμαρίναν,
παρθενικὰν, μέτρον τε τεὸν, καὶ κάλλος ἔχουσαν,
Θερσί ποτι· φθεγκτὰ δ' ἔπλεο, καὶ φθιμένα.

Ὠιχόμεθ' ὦ μίλητε φίλη πατρὶ, τῶν ἀθεμίστων
τὴν ἄνομον γαλατῶν ὕβριν ἀναινόμεναι,
παρθενικαὶ τρισσαὶ πολιήτιδες. ὧν ὁ βιαστὸς
κελτῶν εἰς ταύτην μοῖραν ἔτρεψεν ἄρης.
οὐ γὰρ ἐμείναμεν αἷμα τὸ δυσσεβὲς, οὐδ' ὑμεναίου
νυμφίον, ἀλλ' ἀΐδην κηδεμόν' εὑράμεθα.

Ἀντιπάτρου.

Οὐ νούσῳ ῥοδόπα τε, καὶ ἁ γενέτειρα Βοΐσκα,
οὐδ' ὑπὸ δυσμενέων δούρατι κεκλίμεθα,
ἀλλ' αὐταὶ πάτραν ὁπότ' ἔφλεγεν ἄστυ κορίνθου,
γοργὸς ἄρης, ἀΐδαν ἄλκιμον εἱλόμεθα.
ἔκτανε γὰρ μάτηρ με διασφακτῆρι σιδάρῳ,
οὐδ' ἰδίου φειδὼ δύσμορος ἔσχε βίου.
ἇψε δ' ἐναυχένιον δειρᾷ βρόχον. ἦν γὰρ ἀμείνων
δουλοσύνας ἄμμιν πότμος ἐλευθέριος.

ΕΙΣ ΟΡΝΙΣ. Ἀρχίου εἰς κίσσαν. 24.

Ἁ πάρος ἀντίφθογγον ἀποκλάγξασα νομεῦσι
πολλάκι καὶ δρυτόμοις κίσσα, καὶ ἰχθυβόλοις,

πολλάκις

πολλάκι δὴ κρέξασα πολύθροον, οἷά τις ἀχὼ
  κέρτομον ἀντῳδοῖς χείλεσιν ἁρμονίαν,
νῦν εἰς γᾶν ἄγλωσσος, ἀναύδητός τε πεσοῦσα,
  κεῖμαι, μιμητὰν ζᾶλον ἀνηναμένα.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ, εἰς πέρδικα.

Οὐκέτι που τλῆμον σκοπέλων μετανάστρια πέρδιξ
  πλεκτὸς λεπταλέοις οἶκος ἔχει σε λύγοις,
οὐδ' ὑπὸ μαρμαρυγῇ θαλερώπιδος ἠριγενείης,
  ἄκρα παραιθύσσεις θαλπομένων πτερύγων.
σὴν κεφαλὴν αἴλουρος ἀπέθρισε. τἆλλα δὲ πάντα
  ἥρπασε. καὶ φθονερὴν οὐκ ἐκόρησε γένυν.
νῦν δέ σε μὴ κούφη κρύπτοι κόνις, ἀλλὰ βαρεῖα,
  μήποτε σὸν κείνη λείψανον ἐξερύσῃ.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Οἰκογενὴς αἴλουρος ἐμὴν πέρδικ' ἀνελοῦσα,
  ζώειν ἡμετέροις ἔλπεται ἐν μεγάροις.
οὔ σε φίλη πέρδιξ φθιμένην ἀγέραστον ἐάσω,
  ἀλλ' ἐπὶ σοὶ κτενέω τὴν σέθεν ἀντιβίην.
ψυχὴ γὰρ σέο μᾶλλον ὀρίνεται εἰς ὅ κε ῥέξω,
  ὅσσ' ἐπ' Ἀχιλλῆος Πύρρος ἔρεξε τάφῳ.

Εἰς τὸ αὐτὸ Δαμοχάριδος γραμματικοῦ.

Ἀνδροβόρων ὁμότεχνε κυνῶν αἴλουρε, κακίστη,
  τῶν Ἀκταιονίδων ἐστὶ μία σκυλάκων.
κτήτορος Ἀγαθίοιο τεοῦ πέρδικα φαγοῦσα,
  λυπεῖς, ὡς αὐτὸν κτήτορα δαισαμένη.
καὶ σὺ μὲν ἐν πέρδιξιν ἔχεις νόον. οἱ δὲ μύες νῦν
  ὀρχοῦνται, τῆς σῆς δραξάμενοι σπατάλης.

Εἰς τέττιγα Μελεάγρου.

Ἀχήεις τέττιξ δροσεραῖς σταγόνεσσι μεθυσθεὶς,
  ἀγρονόμον μέλπεις μοῦσαν ἐρημολάλον.

ἄκρα δ' ἐφεζόμενος πετάλοις πριονώδεσι κώλοις
αἰθίοπι κλάζεις χρωτὶ μέλισμα λύρας,
ἀλλὰ φίλος, φθέγγου τι νέον, δενδροχώδεσι νύμφαις
παίγνιον, ἀντῳδὸν Πανὶ κρέκων κέλαδον.
ὄφρα φυγὼν τὸν ἔρωτα, μεσημβρινὸν ὕπνον ἀγρεύσω,
ἐνθάδ' ὑπὸ σκιερῇ κεκλιμένος πλατάνῳ.

Νικίου εἰς τὸ αὐτό.

Οὐκ ἔτι δὴ τανύφυλλον ὑπὸ πλάκα κλωνὸς ἑλιχθεὶς,
τέρψομ' ἀπὸ ῥαδινῶν φθόγγον ἱεὶς πτερύγων.
χεῖρα γὰρ εἰς δραιὰν παιδὸς πέσον. ὅς με λαθραίως
μάρψεν, ἐπὶ χλοερῶν ἑζόμενον πετάλων.

Ἀρχίου εἰς τὸ αὐτό.

Πρὶν μὲν ἐπὶ χλοεροῖς ἐριθηλέος ἔρνεσι πεύκας
ἥμενος, ἢ σκιερᾶς ἀκροκόμου πίτυος,
ἔκρεκες εὐτάρσοιο δι' ἰξύος ἀχέτα μολπὰν
τέττιξ οἰονόμοις, τερπνότερον χέλυος.
νῦν δέ σε μυρμάκεσιν ὑπ' εἰνοδίοισι δαμέντα,
ἄϊδος ἀπροϊδὴς ἀμφεκάλυψε μυχός.
εἰ δ' ἑάλως, συγγνωστόν. ἐπεὶ καὶ κοίρανος ὕμνων
μαιονίδας, γρίφοις ἰχθυβόλων ἔθανεν.

Ἀνύτης, οἱ δὲ, Λεωνίδου. εἰς ἀκρίδα.

Ἀκρίδι τᾷ κατ' ἄρουραν ἀηδόνι, καὶ δρυοκοίτᾳ
τέττιγι, ξυνὸν τύμβον ἔτευξε Μυρὼ,
παρθένιον στάξασα κόρα δάκρυ. δισσὰ γὰρ αὐτᾶς
παίγνι' ὁ δυσπειθεὶς ᾤχετ' ἔχων ἀΐδας,

Μνασάλκου εἰς τὸ αὐτό.

Οὐκ ἔτι δὴ πτερύγεσσι λιγυφθόγγοισιν ἀείσεις
ἀκρὶ, κατ' εὐκάρπους αὔλακας ἑζομένα.
οὐδέ με κεκλιμένον σκιερὴν ὑπὸ φυλλάδα τέρψεις.
ξουθᾶν ἐκ πτερύγων ἡδὺ κρέκουσα μέλος.

Μελεάγρου εἰς τὸ αὐτό.

Ἀκρὶς ἐμῶν ἀπατηλὰ πόθων, παραμύθιον ὕπνου,
ἀκρὶς ἀρουραίη, μοῦσα λιγυπτέρυγε,
αὐτοφυὲς μίμημα λύρας, κρέκε μοί τι ποθεινὸν,
ἐγκρούουσα φίλας ποσὶ λάλους πτέρυγας.
ὥς με πόνων ῥύσαιο παναγρύπνοιο μερίμνης,
ἀκρὶ μιτωσαμένη φθόγγον ἐρωτοπλάνον.
δῶρα δέ σοι, γήτειον ἀειθαλὲς ὀρθρινὰ δώσω,
καὶ δροσερὰς στόμασι σχιζομένας ψεκάδας.

Ἀνύτης εἰς ἀλέκτορα.

Οὐκ ἔτι μ' ὡς τὸ πάρος πυκιναῖς πτερύγεσσιν ἐρέσσων,
ὄρσεις ἐξ εὐνῆς, ὄρθριος ἐγρόμενος.
ἦ γάρ σ' ὑπνώοντα σίνις λαθρηδὸν ἐπελθὼν
ἔκτεινεν, λαιμῷ ῥίμφα καθεὶς ὄνυχα.

Τῆς αὐτῆς.

Οὐκ ἔτι λιγειά σε κατ' ἀφνεὸν ἀκίδος οἶκον
ἄκρα μελιζομέναν ὄψεται ἠέλιος.
ἤδη γὰρ λημῶνας ἐπὶ κλυμένου πεπότησαι,
καὶ δροσερὰ χρυσέας ἄνθεα περσεφόνας.

Ἄδηλον.

Αὐτοῦ σοι παρ' ἄλωνι δυηπαθὲς ἐργάτα μύρμηξ,
ἠρίον ἐκ βώλου διψάδος ἐκτισάμην,
ὄφρα σε καὶ φθίμενον δηοῦς σταχυηφόρος αὖλαξ
θέλγῃ, ἀρουραίῃ κείμενον ἐν θαλάμῃ.

Ἀδέσποτον.

Ἀρτιγενῶν σε χελιδὼν οὖσαν μητέρα τέκνων,
ἄρτι σε θάλπουσαν παῖδας ὑπὸ πτέρυγι,
αἶξας ἔντοθε νεοσσοκόμοιο καλιῆς
νόσφισεν ὠδίνων τετραέλικτος ὄφις.

καί σε κινυρομέναν ὁπότ' ἀθρόος ἦλθε δαΐζων,
ἤριπεν ἐκ χαρίου λάβρον ἐπ' ἄσθμα πυρός.
καὶ θάνεν ἠλιτοεργός. ἴδ' ὡς ἥφαιστος ἀμύντωρ,
τὰν ἀπ' ἐριχθονίου παιδὸς ἔσωσε γονάν.

Φαέννου.

Δαμοκρίτῳ μὲν ἐγὼ λιγυρὰν ὅκα μοῦσαν ἐνίειν,
ἀκρὶς ἀπὸ πτερύγων, τὸν βαθὺν ὕπνον ἄγων.
δαμόκριτος δ' ἐπ' ἐμοὶ τὸν ἐοικότα τύμβον ὁδῖτα
ἐγγύθεν ὠρωποῦ χεῦεν ἀποφθιμένᾳ.

Λεωνίδου.

Εἰ καὶ μικρὸς ἰδεῖν καὶ ἐπ' οὔδεος ὦ παροδῖτα,
λᾶας ὁ τυμβίτης ἄμμιν ἐπικρέμαται.
αἰνοίης ὤνθρωπε φιλαινίδα. τὴν γὰρ ἀοιδὸν
ἀκρίδα, τὴν οὖσαν τὸ πρὶν ἀκανθοβάτιν,
διπλοῦς ὀκτὼ λυκάβαντας ἐφίλατο. καί με θανοῦσαν
κάτθετ', ἐφυπνιδίων χηραμένην λαλάγων.
καί μ' οὐδὲ φθιμένην ἀπανήνατο. τοῦτο δ' ἐφ' ἡμῖν
τοὐλίγον ὤρθωσεν σῆμα πολυσοφίης.

Τύμνεω.

Ορνεον ὦ χάρισιν μεμελημένον, ὦ παρόμοιον,
ἀλκυόσιν τὸν σὸν φθόγγον ἰσωσάμενον,
ἡρπάσθης φιλέλαιε. σὰ δ' ἤθεα καὶ τὸ σὸν ἡδὺ
πνεῦμα, σιωπηραὶ νυκτὸς ἔχουσιν ὁδοί.

Παμφίλου.

Οὐκ ἔτι δὴ χλωροῖσιν ἐφεζόμενος πετάλοισιν
ἡδεῖαν μέλπων ἐκπροχέεις ἰαχὰν,
ἀλλά σε γαρύοντα κατήναρεν ἠχέτα τέττιξ,
παιδὸς ἀπ' ἠϊθέου χερὶ μεταπτάμενον.

Σιμμίου.

Οὐκέτ' ἀν' ὑλᾶεν δρυὸς εὔσκιον ἀγρότα πέρδιξ,
ἠχήσεις ἐνιεὶς γῆρυν ἀπὸ στόματος,
θηρεύων ἀγρίους συνομήλικας ἐν νομῷ ὕλης.
ᾤχεο γὰρ πυμάταν εἰς ἀχέροντος ὁδόν.

Μελεάγρου.

Τὸν ταχύπουν ἔτι παῖδα συναρπασθέντα τεκούσης
ἄρτι μ' ἀπὸ στέρνων οὐατόεντα λαγὼν,
ἐν κόλποις στέργουσα δ' ἔτρεφεν ἁ γλυκερόχρως
Φάνιον, εἰαρινοῖς ἄνθεσι βοσκόμενον.
οὐδέ με μητρὸς, ἔτ' εἶχε πόθος. θνήσκω δ' ὑπὸ θοίνης
ἀπλήστου, πολλῇ δαιτὶ παχυνόμενος.
καί μου πρὸς κλισίαις κρύψαι νέκυν, ὡς ἐν ὀνείροις
αἰὲν ὁρᾶν, κοίτῃ γειτονόεντα τάφον.

Μνασάλκου.

Αἰθύης ξένε τόνδε πολυνέμου ἔννεπε τύμβον,
τᾶς ποτ' ἐλαφρότατον χέρσος ἔθρεψε γόνυ.
πολλάκις γὰρ νάεσσιν ἰσόδρομον ἄνυσε μᾶκος.
ὄρνις ὅπως δολιχὰν ἐκπνέουσα ῥίβον.

ΕΙΣ ΠΟΙΗΤΑΣ. 25

Ἀλκαίου μεσσηνίου. Εἰς ὅμηρον.

Ἡρώων τὸν ἀοιδὸν ἰῷ ἔνι παῖδες ὅμηρον
ἤκαχον, ἐκ μουσέων γρῖφον ὑφηνάμενοι.
νέκταρι δ' εἰνάλιαι νηρηΐδες ἐχρίσαντο,
καὶ νέκυν ἀκταίῃ θῆκαν ὑπὸ σπιλάδι,
ὅτι θέτιν κύδηνε, καὶ υἱέα, καὶ μόθον ἄλλων
ἡρώων, ἰθακοῦ τ' ἔργματα λαρτιάδεω.
ὀλβίστη νῆσος πόντῳ ἴος, ὅτι κέκευθε
βαιὴ, μουσάων ἀστέρα, καὶ χαρίτων.

Ἀντιπάτρου σιδωνίου εἰς τὸν αὐτόν.

Τὰν μερόπων πειθὼ, τὸ μέγα στόμα, τὰν ἴσα μούσαις
φθεγξαμέναν κεφαλὰν ὦ ξένε μαιονίδεω,
ἀλλ' ἔλαχον νασῖτις ἴου σπιλάς. οὐ γὰρ ἐν ἄλλᾳ
ἱρὸν, ἀλλ' ἐν ἐμοὶ πνεῦμα θανὼν ἔλιπεν.
ᾧ νεῦμα κρονίδαο τὸ παγκρατὲς, ᾧ καὶ ὄλυμπον,
καὶ τὰν Αἴαντος ναύμαχον εἶπε βίαν,
καὶ τὸν ἀχιλλείοις φαρσαλίσιν ἕκτορα πώλοις
ὀστέα δαρδανικῷ δρυπτόμενον πεδίῳ,
εἰ δ' ὀλίγα κρύπτω τὸν τηλίκον, ἴσθ' ὅτι κεύθει
καὶ Θέτιδος γαμέταν ἁβραχύβωλος ἴκος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ενθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὅμηρον.

Παύλου σιλεντιαρίου εἰς τὸν αὐτόν.

Ενθάδε πιερίδων τὸ σοφὸν στόμα θεῖον ὅμηρον,
κλεινὸς ἐπ' ἀγχιάλῳ τύμβος ἔχει σκοπέλῳ.
εἰ δ' ὀλίγη γεγαυῖα τόσον χάδεν ἀνέρα νῆσος,
μὴ τόδε θαμβήσῃς ὦ ξένε δερκόμενος.
καὶ γὰρ ἀλητεύουσα κασιγνήτη ποτὲ δῆλος,
μητρὸς ἀπ' ὠδίνων δέξατο λητοΐδην.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὐδ' εἴ με χρύσειον ἀπὸ ῥαιστῆρος ὅμηρον
στήσοιτε φλογέαις ἐν Διὸς ἀστροπαῖς,
οὐκ εἴμ', οὐδ' ἔσομαι σαλαμίνιος, οὐδ' ὁ μέλητος
Δημαγόρου. μὴ ταῦτ' ὄμμασιν ἑλλὰς ἴδοι.
ἄλλον ποιητὴν βασανίζετε. τὰμὰ δὲ, μοῦσαι,
καὶ χίος, ἑλλήνων παισὶν ἀείσετ' ἔπη.

Ἀντιπάτρου εἰς τὸν αὐτόν.

Ἡρώων κάρυκ᾽ ἀρετᾶς, μακάρων δὲ προφήταν,
ἑλλάνων βιοτᾷ δεύτερον ἀέλιον,
μουσῶν φέγγος ὅμηρον, ἀγήραον στόμα κόσμου
παντὸς, ἁλιρρόθια ξεῖνε κέκευθε κόνις.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἐνθάδε θεῖος ὅμηρος, ὃς ἑλλάδα πᾶσαν ἄεισε,
θήβης ἐκγεγαὼς τῆς ἑκατονταπύλου.

Ἀντιπάτρου εἰς ὀρφέα.

Οὐκ ἔτι θελγομένας ὀρφεῦ δρύας, οὐκ ἔτι πέτρας
ἄξεις, οὐ θηρῶν αὐτονόμους ἀγέλας.
οὐκ ἔτι κοιμάσεις ἀνέμων βρόμον, οὐχὶ χάλαζαν,
οὐ νιφετῶν συρμοὺς, οὐ παταγεῦσαν ἅλα.
ὤλεο γάρ· σὲ δὲ πολλὰ κατωδύραντο θύγατρες
μναμοσύνας· μάτηρ δ᾽ ἔξοχα καλλιόπα.
τί φθιμένοις στοναχεῦμεν ἐφ᾽ υἱάσιν, ἀνίκ᾽ ἀλαλκεῖν
τῶν παίδων ἀΐδην οὐδὲ θεοῖς δύναμις;

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὀρφέα θρηικίῃσι παρὰ προμολῇσιν ὀλύμπου
τύμβος ἔχει, μούσης υἱέα καλλιόπης.
ᾧ δρύες οὐκ ἀπίθησαν· ὅτῳ σὺν ἅμ᾽ ἕσπετο πέτρη
ἄψυχος, θηρῶν θ᾽ ὑλονόμων ἀγέλη.
ὅς ποτε καὶ τελετὰς μυστηρίδας εὕρετο βάκχου,
καὶ στίχον ἡρώῳ ζευκτὸν ἔτευξε ποδί.
ὃς καὶ ἀμειλίκτοιο βαρὺ κλυμένοιο νόημα,
καὶ τὸν ἀκήλητον θυμὸν ἔθελξε λύρῃ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Καλλιόπης ὀρφῆα, καὶ οἰάγροιο θανόντα,
ἔκλαυσαν ξανθαὶ μυρία βιστονίδες.

στικτοὺς δ᾽ ᾐμάξαντο βραχίονας ἀμφὶ μελαίνῃ
δυόμεναι σποδιῇ θρηίκιον πλόκαμον.
καὶ δ᾽ αὐταὶ στοναχεῦντι σὺν εὐφόρμιγγι λυκείῳ
ἔρρηξαν μοῦσαι δάκρυα πιερίδες
μυρόμεναι τὸν ἀοιδόν· ἐπωδύραντο δὲ πέτραι,
καὶ δρύες· ἃς ἐρατῇ τοπρὶν ἔθελγε λύρῃ.

Εἰς ἡσίοδον.

Ελλάδος εὐρυχόρου στέφανον, καὶ κόσμον ἀοιδῆς
ἀσκραῖον γενεὴν ἡσίοδον κατέχω.

Αναθηματικὸν εἰς αὐτόν.

Ησίοδος μούσαις ἑλικωνίσι τῇ δ᾽ ἀνέθηκα
ὕμνῳ νικήσας ἐν χαλκίδι θεῖον ὅμηρον.

Εἰς τὸν αὐτὸν

Ασκρη μὲν πατρὶς πολυλήϊος· ἀλλὰ θανόντος
ὀστέα πληξίππων γῆ μινυῶν κατέχει
ἡσιόδου· τοῦ, πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἐστὶν,
ἀνδρῶν κρινομένων, ἐν βασάνῳ σοφίης.

Αλκαίου εἰς αὐτόν.

Λοκρίδος ἐν νέμεϊ σκιερῷ νέκυν ἡσιόδοιο
νύμφαι κρηνιάδων λοῦσαν ἀπὸ σφετέρων,
καὶ τάφον ὑψώσαντο· γάλακτι δὲ ποιμένες αἰγῶν
ἔρραναν, ξανθῷ μιξάμενοι μέλιτι.
τοίην γὰρ καὶ γῆρυν ἀπέπνεεν ἐννέα μουσῶν,
ὁ πρέσβυς, καθαρῶν γευσάμενος λιβάδων.

Εἰς ἀρχίλοχον ἰουλιανοῦ ἀπὸ
ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Κέρβερε· δειμαλέην ὑλακὴν νεκύεσσιν ἰάλλων,
ἤδη φρικαλέον δείδιθι καὶ σὺ νέκυν.
ἀρχίλοχος τέθνηκε· φυλάσσεο θυμὸν ἰάμβων
δριμὺν, πικροχόλου τικτόμενον στόματος.

οἶσθα βοῆς κείνοιο μέγα σθένος. αἵτε λυκάμβεω
νηῦς μία σοι δισσὰς ἤγαγε θυγατέρας.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Νῦν πλέον ἢ τὸ πάροιθε πύλας κρατεροῖο βερέθρου
ὄμμασιν ἀγρύπνοις, τρισσὲ φύλασσε κύον.
εἰ γὰρ φέγγος ἔλιπον ἀλυσκάζουσαι ἰάμβων
ἄγριον ἀρχιλόχου φθέγμα λυκαμβιάδες,
πῶς οὐκ ἂν προλίποι σκοτίων πυλεῶνας ἐναύλων
νεκρὸς ἅπας, φεύγων τάρβος, ἐπεσβολίης;

Εἰς τὸν αὐτόν.

Σῆμα τόδ' ἀρχιλόχου παραπόντιον. ὅς ποτε πικρὴν
μοῦσαν ἐχιδναίῳ πρῶτος ἔβαψε χόλῳ,
αἱμάξας ἑλικῶνα τὸν ἥμερον. οἶδε λυκάμβης
μυρόμενος τρισσῶν ἅμματα θυγατέρων.
ἠρέμα δὴ παράμειψον ὁδοιπόρε, μή ποτε τοῦδε
κινήσεις τύμβῳ σφῆκας ἐφεζομένους.

Εἰς ἱππώνακτα λεωνίδου.

Ατρέμα τὸν τύμβον παραμείβετε, μὴ τὸν ἐν ὕπνῳ
πικρὸν ἐγείρετε σφῆκ' ἀναπαυόμενον.
ἄρτι γὰρ ἱππώνακτος ὁ καὶ τοκέων ἐβαΰξας,
ἄρτι κεκοίμηται θυμὸς ἐν ἡσυχίῃ.
ἀλλὰ προμηθήσασθε. τὰ γὰρ πεπυρωμένα κείνου
ῥήματα. πημαίνειν οἶδε καὶ εἰν ἀΐδῃ.

Αλκαίου εἰς αὐτόν

Οὐδὲ θανὼν ὁ πρέσβυς, ἑῷ ἐνὶ τέτροφε τύμβῳ
βότρυν ἀπ' οἰνάνθης ἥμερον, ἀλλὰ βάτον,
καὶ πνιγόεσσαν ἄχερδον. ἀπρσύφουσαν ὁδιτῶν
χείλεα, καὶ δίψει καρφαλέον φάρυγγα.
ἀλλά τις ἱππώνακτος ἐπὴν παρὰ σῆμα νέηται,
εὔχεσθω κνώσσειν εὖ μενέοντα νέκυν.

Ἀντιπάτρου εἰς Πίνδαρον.

Πιερικὰν σάλπιγγα, τὸν εὐαγέων βαρὺν ὕμνων
  χαλκευτὰν κατέχει Πίνδαρον ἅδε κόνις.
οὗ μέλος εἰσαΐων, φθέγξαιό κεν ὡς ἀπὸ μουσῶν
  ἐν Κάδμου θαλάμοις σμῆνος ἀπεπλάσατο.

Λεωνίδου εἰς τὸν αὐτόν.

Ἄρμενος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὅδε, καὶ φίλος ἀστοῖς
  Πίνδαρος, εὐφώνων πιερίδων πρόπολος.

Ἀντιπάτρου εἰς Αἰσχύλον.

Ὁ τραγικὸν φώνημα, καὶ ὀφρυόεσσαν ἀοιδὴν,
  πυργώσας στιβαρῇ πρῶτος ἐν εὐεπίῃ
Αἰσχύλος Εὐφορίωνος, ἐλευσινίης ἑκὰς αἴης
  κεῖται, κυδαίνων σήματι ταιναρίην.

Ἴωνος εἰς Εὐριπίδην.

Χαῖρε μελαμπέπλοις Εὐριπίδη ἐν γυάλοισιν
  πιερίας, τὸν ἀεὶ νυκτὸς ἔχων θάλαμον.
ἶσθι δ' ὑπὸ χθονὸς ὢν, ὅτι σοι κλέος ἄφθιτον ἔσται,
  ἶσον ὁμηρείαις ἀεννάοις χάρισιν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰ καὶ δακρυόεις Εὐριπίδη εἷλέ σε πότμος.
  καί σε λυκορραῖσται δεῖπνον ἔθεντο κύνες,
τὸν σκηνῇ μελίγηρυν ἀηδόνα, κόσμον ἀθηνῶν,
  τὸν σοφίῃ τραγικὴν μιξάμενον χάριτα.
ἀλλ' ἔμολες πελλαῖον ὑπ' ἠρίον, ὡς ἂν ὁ λάτρις
  πιερίδων, ναίῃς ἀγχόθι πιερίδων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Μνᾶμα μὲν ἑλλὰς ἅπασ' Εὐριπίδου· ὀστέα δ' ἴσχει
  γῆ μακεδών· ᾗ γὰρ δέξατο τέρμα βίου.
πατρὶς δ' ἑλλάδος ἑλλὰς, ἀθῆναι· πλεῖστα δὲ μούσαις
  τέρψας, ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὐ σὸν μνῆμα τόδ' ἔστ' Εὐριπίδη, ἀλλὰ σὺ τοῦδε·
τῇ σῇ γὰρ δόξῃ μνῆμα τόδ' ἀμπέχεται.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἅπασ' ἀχαιὶς μνῆμα σόν γ' Εὐριπίδη·
οὔκουν ἄφωνος, ἀλλὰ καὶ λαλητέος.

Σιμωνίδου εἰς Σοφοκλῆν.

Ἐσβέσθης γηραιὲ Σοφόκλεες, ἄνθος ἀοιδῶν,
οἰνωπὸν Βάκχου βότρυν ἐρεπτόμενος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἠρέμ' ὑπὲρ τύμβοιο Σοφοκλέος, ἠρέμα κισσὲ
ἑρπύζοις, χλοεροὺς ἐκπροχέων πλοκάμους.
καὶ πέταλον πάντῃ θάλλοι ῥόδου· ἥ τε φιλορρὼξ
ἄμπελος, ὑγρὰ πέριξ κλήματα χευαμένη,
εἵνεκεν εὐμαθίης πινυτόφρονος· ἣν ὁ μελίχρους
ἤσκησεν μουσῶν ἄμμιγα, καὶ χαρίτων.

Ἐρκίου εἰς τὸν αὐτόν.

Αἰεί τοι λιπαρῷ ἐπὶ σήματι δῖε Σοφόκλεις,
σκηνίτης μαλακοὺς κισσὸς ἄλοιτο πόδας.
αἰεί τοι βούπαισι περιστάζοιτο μελίσσαις
τύμβος, ὑμηττείῳ λειβόμενος μέλιτι.
ὥς ἄν τοι ῥείῃ μὲν ἀέναος ἀτθίδι δέλτῳ
κηρός, ὑπὸ στεφάνοις δ' αἰὲν ἔχεις πλοκάμους.

Διοσκορίδου εἰς τὸν αὐτόν.

Τύμβος ὅδ' ἔστ' ὤνθρωπε Σοφοκλέος· ὃς παρὰ μουσῶν
ἱρὴν παρθενίην ἱερὸς ὢν, ἔλαχεν.
ὅς με τὸν ἐκφλοιοῦντος ἔτι τρίβολον πατέοντα
πρίνινον, ἐς χρύσεον σχῆμα μεθηρμόσατο,
καὶ λεπτὴν ἐνέδυσεν ἁλουργίδα· τοῦ δὲ, θανόντος,
εὔθετον ὀρχηστὴν τῇδ' ἀνέπαυσα πόδα.

ὄλβιος, ὡς ἀγαθὴν ἔλαχε στάσιν. ἣν δ' ἀνὰ χροῒ
κούριμος ἐκ ποίης ἤδε διδασκαλίης;
εἴτε σον ἀντιγόνην εἰπεῖν φίλον, οὐκ ἂν ἁμάρτοις.
εἴτε καὶ ἠλέκτραν. ἀμφότεραι γὰρ ἄκρον.

Ἀντιπάτρου θεσσαλονικέως,
εἰς ἀλκμᾶνα

Ἀνέρα μὴ πέτρῃ τεκμαίρεο. λιτὸς ὁ τύμβος
ὀφθῆναι. μεγάλου δ' ὀστέα φωτὸς ἔχει.
εἰδήσεις ἀλκμᾶνα, λύρης ἐλατῆρα λακαίνης
ἔξοχον, ὃν μουσῶν ἐννέ' ἀριθμὸς ἔχει.
κεῖται δ' ἠπείροις διδύμαις ἔρις, εἴθ' ὅγε λυδὸς,
εἴτε λάκων. πολλαὶ πατρίδες ὑμνοπόλων.

Εἰς τὸν αὐτὸν Λεω-
νίδου

Τὸν χαρίεντ' ἀλκμᾶνα, τὸν ὑμνητῆρ' ὑμεναίων
κύκνον, τὸν μουσῶν ἄξια μελψάμενον,
τύμβος ἔχει σπάρτας, μεγάλαν χάριν. εἴθ' ὅγε λυδὸς,
ἄχθος ἀποῤῥίψας, οἴχεται εἰς ἀΐδην,

Ἀντιπάτρου σιδωνίου,
εἰς ἀνακρέοντα.

Θάλλοι τετρακόρυμβος ἀνάκρεον ἀμφὶ σὲ κισσὸς,
ἁβρά τε λειμώνων πορφυρέων πέταλα.
πηγαὶ δ' ἀργινόεντος ἀναθλίβοιντο γάλακτος.
εὐῶδες δ' ἀπὸ γῆς ἡδὺ χέοιτο μέθυ.
ὄφρα κέ τοι σποδιή τε, καὶ ὀστέα τέρψιν ἄρηται,
εἰ δή τις φθιμένοις χρίμπτεται εὐφροσύνη.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὦ τὸ φίλον στέρξας φίλε βάρβιτον, ὦ σὺν ἀοιδᾷ
πάντα διαπλώσας, καὶ σὺν ἔρωτι, βίον.

Εἰς τὸν αὐτὸν Σιμωνίδου.

Ἡμερὶ πανθέλκτειρα μεθυτρόφε μῆτερ ὀπώρης
οὔλης, ἣ σκολιὸν πλέγμα φύσεις ἕλικος,
τηΐου ἡβήσειας ἀνακρείοντος ἐπ' ἄκρῃ
στήλῃ, καὶ λεπτῷ χώματι τοῦδε τάφου.
ὡς ὁ φιλάκρητός τε, καὶ οἰνοβαρὴς φιλόκωμος,
παννύχιος κρούσει τὴν φιλόπαιδα χέλυν.
κὴν χθονὶ πεπτηὼς, κεφαλῆς ἐφύπερθε φέροιτο,
ἀγλαὸν ὡραῖον βότρυν ἀπ' ἀκρεμόνων.
καί μιν ἀεὶ τέγγοι νοτερὴ δρόσος· ἧς ὁ γεραιὸς
λαρότερον μαλακῶν ἔπνεεν ἐκ στομάτων.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς αὐτόν.

Οὗτος ἀνακρείοντα τὸν ἄφθιτον εἵνεκα μουσῶν
ὑμνοπόλον πάτρης τύμβος ἔδεκτο τέω.
ὃς χαρίτων πνείοντα μέλη, πνείοντα δ' ἐρώτων,
τὸν γλυκὺν ἐς παίδων ἵμερον ἡρμόσατο.
μοῦνος δ' εἰν ἀχέροντι βαρύνεται, οὐχ ὅτι λείπων
ἠέλιον, λήθης ἐνθάδ' ἔκυρσε δόμῳ,
ἀλλ' ὅτι τὸν χαρίεντα μετ' ἠϊθέοισι μεγιστέα,
καὶ τὸν σμερδίεω θρῆκα λέλοιπε πόθον.
μολπῆς δ' οὐ λήθει μελιτερπέος· ἀλλ' ἔτ' ἐκεῖνο
βάρβιτον, οὐδὲ θανὼν εὔνασεν εἰν ἀΐδῃ.

Ἀντιπάτρου εἰς
αὐτόν.

Ξεῖνε, τάφον παρὰ λιτὸν ἀνακρείοντος ἀμείβων,
εἴ τι τοι ἐκ βίβλων ἦλθεν ἐμῶν ὄφελος,
σπεῖσον ἐμῇ σποδιῇ σπεῖσον γάνος, ὄφρα κεν οἴνῳ
ὀστέα γηθήσῃ τἀμὰ νοτιζόμενα.
ὡς ὁ διωνύσου μεμελημένος οὔασι κῶμος,
ὡς ὁ φιλακρήτου σύντροφος ἁρμονίης,

μηδὲ καταφθίμενος, βάκχου δίχα τὸν ὑπόσω
τὸν γενεῇ μερόπων χῶρον ὀφειλόμενον.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Εἴης ἐν μακάρεσιν ἀνάκρεον εὖχος ἰώνων,
μήτ᾽ ἐρατῶν κώμων ἄνδιχα, μήτε λύρης.
ὑγρὰ δὲ δερκομένοισιν ἐν ὄμμασιν οὖλον ἀείδοις
αἰθύσσων λιπαρῆς ἄνθος ὕπερθε κόμης,
ἠὲ πρὸς εὐρυπύλην τετραμμένος, ἠὲ Μεγίστην,
ἢ κίκονα θρηικὸς σμερδίεω πλόκαμον,
ἡδὺ μέθυ βλύζων, ἀμφίβροχος εἵματα βάκχῳ
ἄκρητον θλίβων νέκταρ ἀπὸ κυλίκων.
τρισσοῖς γὰρ, μούσαισι, Διονύσῳ, καὶ ἔρωτι,
πρέσβυ κατεσπείσθη πᾶς ὁ τεὸς βίοτος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ω ξένε, τόνδε τάφον τὸν ἀνακρείοντος ἀμείβων,
σπεῖσόν μοι παριών. εἰμὶ γὰρ οἰνοπότης.

Αντιπάτρου σιδωνίου εἰς
τὸν αὐτόν.

Εὕδεις ἐν φθιμένοισιν ἀνάκρεον ἐσθλὰ πονήσας.
εὕδει δ᾽ ἡ γλυκερὴ νυκτιλάλος κιθάρα,
εὕδει καὶ σμέρδις, τὸ πόθων ἔαρ. ᾧ σὺ μελίσδων,
βάρβιτ᾽ ἀνεκρούου, νέκταρ ἐναρμόνιον.
ἠϊθέων γὰρ ἔρωτος ἔφυς σκοπός. εἰς σὲ δὲ μοῦνον
τόξα τε, καὶ σκολιὰς εἶχεν ἑκηβολίας.

Τοῦ αὐτοῦ, εἰς αὐτόν.

Τύμβος ἀνακρείοντος, ὁ τήϊος ἐνθάδε κύκνος
εὕδει, χἠ παίδων ζωροτάτη μανίη.
ἀκμὴν οἱ λυρόεν μελίζεται ἀμφὶ βαθύλλῳ
ἵμερα, καὶ κισσοῦ λευκὸς ὅδωδε λίθος.

οὐδ' ἀΐδης σοι ἔρωτας ἀπέσβεσεν· ἐν δ' ἀχέροντος
ὢν ὅλος, ὠδίνεις κύπριδι θερμοτέρῃ.

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου,
εἰς τὸν αὐτόν

Πολλάκι μὲν τόδ' ἄεισα, καὶ ἐκ τύμβου δὲ βοήσω,
πίνετε, πρὶν ταύτην ἀμφιβάλησθε κόνιν.

Εἰς τὸν αὐτόν,

Πολλὰ πιὼν τέθνηκας ἀνάκρεον, ἀλλὰ τρυφήσας·
καὶ σὺ δὲ, μὴ πίνων, ἵξεαι εἰς ἀΐδην.

Εἰς Καλλίμαχον.
Ἄδηλα.

Ὦ μάκαρ ἀμβροσίῃσι συνέστιε, φίλτατε μούσαις,
χαῖρε καὶ εἰν ἀΐδεω δώμασι Καλλίμαχε.

Εἰς τὸν αὐτόν

Ὦ μέγα Βαττιάδαο σοφοῦ περίπυστον ὄνειαρ,
ἦ ῥ' ἐτεὸν, κεράων οὐδ' ἐλέφαντος ἔφυς.
τοῖα γὰρ ἄμμιν ἔφηνας, ἅτε οὐ πάρος ἀνέρες ἴσμεν,
ἀμφί τε ἀθανάτους, ἀμφί τε ἡμιθέους.
εὖτέ μιν ἐκ λιβύης ἀναείρας εἰς ἑλικῶνα,
ἤγαγες ἐν μούσαις πιερίδεσι φέρων,
αἳ δὲ, οἱ εἰρομένῳ ἀμφ' ὠγυγίων ἡρώων
αἴτια, καὶ μακάρων, εἶρον ἀμειβόμεναι.

Καλλιμάχου εἰς τὸν ἑαυτοῦ
πατέρα

Ὅστις ἐμὸν παρὰ σῆμα φέρεις πόδα, Καλλιμάχου με
ἴσθι κυρηναίου παῖδά τε, καὶ γενέτην.
εἰδείης δ' ἄμφω κεν· ὁ μέν, ποτε πατρίδος ὅπλων
ἦρξεν, ὁ δ' ἤεισεν κρέσσονα βασκανίης.
οὐ νέμεσις· μοῦσαι γὰρ ὅσους ἴδον ὄμματι παῖδας,
ἄχρι βίου πολιοὺς οὐκ ἀπέθεντο φίλους.

Αντιπάτρου εἰς Ἴβυκον.

Ιβυκε, ληϊσταί σε κατέκτανον ἔκ ποτε νήσου
βάντες ἐρημαίην ἄστιβον ἠϊόνα,
πόλλ' ἐπιβωσάμενον γεράνων νέφος. αἵτοι ἵκοντο
μάρτυρες, ἄλγιστον ὀλλυμένῳ θάνατον.
οὐδὲ μάτην ἰάχησας, ἐπεὶ ποινῆτις ἐριννὺς
τῶνδε διὰ κλαγγὴν τίσατο σεῖο φόνον,
σισυφίην κατὰ γαῖαν. ἰὼ φιλοκερδέα φῦλα
ληϊστέων, τί θεῶν οὐ πεφόβησθε χόλον;
οὐδὲ γὰρ ὁ προπάροιθε κτανὼν αἴγισθος ἀοιδὸν,
ὄμμα μελαμπέπλων ἔκφυγεν εὐμενίδων.

Πινυτοῦ εἰς Σαπφώ

Οστέα μὲν καὶ κωφὸν ἔχει τάφος οὔνομα Σαπφοῦς.
αἱ δὲ σοφαὶ κείνης ῥήσιες, ἀθάνατοι.

Τυλλίου λαυρέα, εἰς τὴν αὐτήν.

Αἰολικὸν παρὰ τύμβον ἰὼν ξένε, μή με θανοῦσαν
τὰν μιτυληναίαν ἔννεπ' ἀοιδοπόλον.
τόνδε γὰρ ἀνθρώπων ἔκαμον χέρες. ἔργα δὲ φωτῶν,
ἐς ταχινὴν ἔρρει τοιάδε ληθεδόνα.
ἢν δέ με μουσάων αἰτήσῃς χάριν, ὧν ἀφ' ἑκάστης
δαίμονος, ἄνθος ἐμῇ θῆκα παρ' ἐννεάδι,
γνώσεαι ὡς ἀΐδα σκότος ἔκφυγον. οὐδέ τις ἔσται
τῆς λυρικῆς Σαπφοῦς νώνυμος ἠέλιος

Εἰς ἤριννα Ἀσκληπιάδου.

Ο γλυκὺς ἠρίννης οὗτος πόνος, οὐχὶ πολὺς μὲν
ὡς ἂν παρθενικᾶς ἐννεακαιδεκέτευς,
ἀλλ' ἑτέρων πολλῶν δυνατώτερος. εἰ δ' ἀΐδας μοι
μὴ ταχὺς ἦλθε, τίς ἂν ταλίκον ἔσχ' ὄνομα;

Ἀδέσποτον εἰς αὐτήν.

Ἄρτι λοχευομένην σε μελισσοτόκων ἔαρ ὕμνων,
ἄρτι δὲ κυκνείῳ φθεγγομένην στόματι,
ἤλασεν εἰς ἀχέροντα διὰ πλατὺ κῦμα καμόντων
μοῖρα, λινοκλώστου δεσπότις ἠλακάτας.
σὸς δ' ἐπέων ἤριννα καλὸς πόνος, οὔ σε γεγωνεῖ
φθίσθαι, ἔχειν δὲ χοροὺς ἄμμιγα πιερίσιν.

Λεωνίδου εἰς αὐτήν.

Παρθενικὴν νεαοιδὸν ἐν ὑμνοπόλοισι μέλισσαν
ἤρινναν, μουσῶν ἄνθεα δρεπτομένην,
ἅδης εἰς ὑμέναιον ἀνήρπασεν. ἦ ῥα τόδ' ἔμφρων
εἶπ' ἐτύμως ἁ παῖς, βάσκανος ἔσσ' ἀΐδη.

Ἀντιπάτρου εἰς
αὐτήν.

Παυροεπὴς ἤριννα, καὶ οὐ πολύμυθος ἀοιδαῖς,
ἀλλ' ἔλαχον μούσας τοῦτο τὸ βαιὸν ἔπος.
τοιγάρτοι μνήμης οὐκ ἤμβροτεν, οὐδὲ μελαίνης
νυκτὸς ὑπὸ σκιερῇ κωλύεται πτέρυγι.
αἱ δ' ἀναρίθμητοι νεαρῶν σωρηδὸν ἀοιδῶν
μυριάδες, λήθῃ ξεῖνε μαραινόμεθα.
λώϊτερος κύκνου μικρὸς θρόος, ἠὲ κολοιῶν
κρωγμός. ἐν εἰαριναῖς κιδνάμενος νεφέλαις.

ΕΙΣ ΑΝΩΝΥΜΟΥΣ. Γεντάς. 26.

Μελεάγρου.

Ἀτρέμας ὦ ξεῖνε βαῖνε. παρ' εὐσεβέσιν γὰρ ὁ πρέσβυς
εὕδει, κοιμηθεὶς ὕπνον ὀφειλόμενον,
εὐκράτεω Μελέαγρος, ὁ τὸν γλυκύδακρυν ἔρωτα,
καὶ μούσας, ἱλαραῖς συστολίσας χάρισιν.

ὃν θεόπαις ἤνδρωσε Τύρος Γαδάρων θ' ἱερὴ χθών·
    Κῶς δ' ἐρατὴ μερόπων, πρέσβυν ἐγηροτρόφει.
ἀλλ' εἰ μὲν σύρος ἐσσὶ, σαλάμ· εἰ δ' οὖν σύγε φοῖνιξ.
    ναίδιος· εἰ δ' ἕλλην, χαῖρε· τὸ δ' αὐτὸ φράσον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πτανὲ, τί σοι σιβύνη, τί δὲ καὶ συὸς εὔαδε δέρμα;
    καὶ τίς ἐὼν, στάλας σύμβολον ἐσσὶ τίνος;
οὐ γὰρ ἔρωτ' ἀνέπωσε. τί γὰρ νεκύεσσι πάροινος,
    ἵμερος ἀίξειν ὁ θρασὺς οὐκ ἔμαθεν;
οὐδὲ μὲν οὐδ' αὐτὸν ταχύπουν χρόνον· ἔμπαλι γὰρ δὴ
    κεῖνος καὶ φιγέρων, σοὶ δὲ τέθηλε μέλη.
ἀλλ' ἄρα, ναὶ δοκέω γὰρ, ὁ γῆς ὕπερθε, σοφιστὰς
    ἐσσί· σὺ δ' ὁ πτερόεις τοὔνομα τοῦδε λόγος.
ἀελίῳ δ' ἀμφῆκες ἔχεις γέρας ἔς τε γέλωτα,
    καὶ πόθον, καί που μέτρον ἐρωτογράφον.
ναὶ μὴν δὴ Μελέαγρον ὁμώνυμον Οἰνέος υἱῷ.
    σύμβολα σημαίνει ταῦτα συοκτασίης.
χαῖρε καὶ ἐν φθιμένοισιν, ἐπεὶ καὶ μοῦσαν ἔρωτι,
    καὶ χάριτας, σοφίαν εἰς μίαν ἡρμόσαο.

Παύλου σιλεν-
τιαρίου.

Δαμόχαρις μοίρης πυμάτην ὑφεδύσατο σιγήν·
    φεῦ, τὸ καλὸν μούσης βάρβιτον ἠρεμέει.
ὤλετο γραμματικῆς ἱερὴ βάσις· ἀμφιρύτη Κῶς,
    καὶ πάλι πένθος ἔχεις, οἷον ἐφ' Ἱπποκράτει.

Αγαθίου.

Μηδὲν ἀπαγγείλησθ' ἐς ἀντιόχειαν ὁδῖται,
    μὴ πάλιν οἰμώξῃ χεύματα κασταλίης.
οὕνεκεν ἐξαπίνης εὐστέργιος ἔλλιπε μοῦσαν,
    θεσμῶν τ' αὐσονίων ἐλπίδα μαψιδίην,

ἑβδόματον, δέκατόν τε λαχὼν ἔτος. ὃς δὲ κονίην
ἠμείφθη κενεὴν ὤσταχυς ἡλικίη.
καὶ τὸν μὲν, κατέχει χθόνιος τάφος. ἀντὶ δ᾽ ἐκείνου,
οὔνομα, καὶ γραφίδων χρώματα δερκόμεθα.

Ἀδήλου.

Κάτθανε μὲν Θεόδωρος. ἀοιδοπόλων δὲ παλαιῶν
πληθὺς οἰχομένη, νῦν θάνεν ἀρτιέως.
πᾶσα γὰρ ἐμπνείοντι συνέπνεε. πᾶσα δ᾽ ἀπέσβη
σβεννυμένου. κρύφθη δ᾽ εἰν ἑνὶ πάντα τάφῳ.

Λεωνίδου.

Πολλὸν ἀπ᾽ Ἰταλίης κεῖμαι χθονὸς, ἔκ τε Τάραντος
πάτρης. τοῦτο δέ μοι πικρότερον θανάτου.
τοιοῦτος πλανίων ἄβιος βίος. ἀλλά με μοῦσαι
ἔστερξαν. λυγρῶν δ᾽ ἄντι μελιχρὸν ἔχω.
οὔνομα δ᾽ οὐκ ἤμυσε Λεωνίδου. αὐτά με δῶρα
κηρύσσει μουσέων πάντας ἐπ᾽ ἠελίους.

Εἰς Μουσαῖον.

Εὐμόλπου φίλον υἱὸν ἔχει τὸ φαληρικὸν οὖδας
Μουσαῖον, φθίμενον σῶμ᾽ ὑπὸ τῷδε τάφῳ.

Εἰς Λίνον.

Ηδε Λίνον θηβαῖον ἐδέξατο γαῖα θανόντα,
μούσης οὐρανίης υἱὸν ἐϋστεφάνου.

Εἰς ὀρφέα.

Θρήϊκα χρυσολύρην τῇδ᾽ ὀρφέα μοῦσαι ἔθαψαν,
ὃν κτάνεν ὑψιμέδων ζεὺς ψολόεντι βέλει.

Εἰς ἀρχίλο-
χον.

Ἀρχιλόχου τόδε σῆμα. τὸν, ὃς λυσσῶντας ἰάμβους
ἤγαγε μαιονίδῃ μοῦσα χαριζομένη.

Εἰς ἱππώνακτα.

Ὦ ξεῖνε, φεῦγε τὸν χαλαζεπῆ τάφον,
τὸν φρικτὸν ἱππώνακτος. οὗ τε χὰ τέφρα
ἰαμβιάζει βουπάλειον ἐς στύγος,
μήπως ἐγείρῃς σφῆκα τὸν κοιμώμενον.
ὃς οὐδ' ἐν ᾅδῃ νῦν κεκοίμηκεν χόλον,
σκάζουσι μέτροις ὀρθὰ τοξεύσας ἔπη.

Θεοκρίτου εἰς τὸν
αὐτόν.

Ὁ μουσοποιὸς ἐνθάδ' ἱππῶναξ κεῖται.
εἰ μὲν πονηρὸς, μήποτ' ἔρχευ τῷ τάφῳ.
εἰδ' ἐσσὶ κρήγυός τε, καὶ παρὰ χρηστῶν
θαρσέων, καθίζευ. κἢν θέλῃς, ἀπόβριξον.

Ἀντιπάτρου, εἰς Στη-
σίχορον.

Στησίχορος ζαπληθὲς ἀμέτρητον στόμα μούσης.
ἐκτέρισεν κατάνας αἰθαλόεν δάπεδον.
οὗ κατὰ Πυθαγόρεω φυσικὰν φάτιν, ἁ πρὶν ὁμήρου
ψυχὰ, ἐν στέρνοις δεύτερον ᾠκίσατο.

Εἰς ἴβυκον.

Ῥήγιον ἰταλίης τεναγώδεος ἄκρον ἀείδω,
αἰεὶ θρινακίου γευομένης ὕδατος,
οὕνεκα τὸν φιλέοντα λύρην, φιλέοντα δὲ παῖδας
ἴβυκον, εὐφύλλῳ θῆκεν ὑπὸ πτελέῃ,
τῇ δέ τε πολλὰ παθόντα, πολὺν δ' ὑπὸ σήματι κισσὸν
χεύατο, καὶ λευκοῦ φυταλιὴν καλάμου.

Εἰς Σοφοκλῆν.

Τὸν σὲ χοροῖς μέλψαντα Σοφοκλέα παῖδα Σοφίλου
τὸν τραγικῆς μούσης ἀστέρα κεκρόπιον,

πολλάκις ἐν θυμέλῃσι, καὶ ἐν σκηνῇσι τεθηλὼς
βλαισὸς ἀχαρνείτης κισσὸς ἔρεψε κόμην,
τύμβος ἔχει, καὶ γῆς ὀλίγον μέρος. ἀλλ᾽ ὁ περισσὸς
αἰὼν, ἀθανάτοις δέρκεται ἐν σελίσιν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ενθάδ᾽ ἐγὼ Σοφοκλῆς στυγερὸν δόμον ἄϊδος ἦλθον,
κἄμμορος. εἰ δέ τι σαρδῴῳ σελίνοιο γελάσκων,
ὡς μὲν ἐγών. ἕτεροι δ᾽ ἄλλως. πάντες δέ τε πάντως.

Εἰς Εὐριπίδην.

Τὴν Εὐριπίδεω μήτ᾽ ἔρχεο, μήτ᾽ ἐπιβάλλου,
δύσβατον ἀνθρώποις οἶμον ἀοιδοθέτα.
λείη μὲν γὰρ ἰδεῖν, καὶ ἐπίρροθος. εἰ δέ τις αὐτὴν
εἰσβαίνοι, χαλεποῦ τρηχυτέρη σκόλοπος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Α μακέτις σε κέκευθε τάφου κόνις. ἀλλὰ πυρωθεὶς
Ζανὶ κεραυνέῳ πᾶσαν ἀπημφίασας.
δὶς γὰρ ἀπαστράψας Εὐριπίδῃ ἐκ Διὸς αἰθὴρ,
ἥγνισε τὰν θνατὰν σώματος ἱστορίην.

Εἰς Αἰσχύλον.

Αἰσχύλον ἥδε λέγει ταφίη λίθος ἐνθάδε κεῖσθαι
τὸν μέγαν, οἰκείης τῆλ᾽ ἀπὸ κεκροπίης,
λευκὰ γέλας σικελοῖο παρ᾽ ὕδατα. τίς φθόνος ἀστῶν
θησείδας ἀγαθῶν ἔγκοτος αἰὲν ἔχει;

Εἰς Σαπφώ.

Οὔνομά μευ Σαπφώ. τόσσον δ᾽ ὑπερέσχον ἀοιδῶν
θηλειῶν, ἀνδρῶν ὅσσον ὁ μαιονίδας.

Αλκαίου.

Πᾶσά σοι οἰχομένῳ Πυλάδη κωκύεται ἑλλὰς,
ἄπλεκτον χαίταν ἐν χροῒ κειραμένα.

αὐτὸ δ' ἀτμήτοιο κόμας ἀπεθήκατο δάφνας
Φοῖβος, ἑὸν τιμῶν ἣ θέμις, ὑμνοπόλον.
μοῦσαι δ' ἐκλαύσαντο. ῥόον δ' ἔστησεν ἀκούων
ἀσωπὸς, γοερῶν ἦχον ἀπὸ στομάτων.
ἔλληξεν δὲ μέλαθρα διωνύσοιο χορείης,
εὖτε σιδηρείην οἶμον ἔβης ἀΐδεω.

Ιουλιανοῦ.

Μνῆμα σὸν ὦ Θεόδωρε παναφρεκὲς, οὐδ' ἐπὶ τύμβῳ,
ἀλλ' ἐν βιβλιακῶν μυριάσι σελίδων,
αἷσιν ἀνεζώγρησας ἀπολλυμένων ἀπὸ λήθης,
ἁρπάξας νεκρῶν μόχθον ἀοιδοπόλων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὔτι φύσις θήλεια, καὶ οὐ πολιοῖο χερείου
ἀδρανίη, φωνῆς σῆς κατέλυσε βίην.
ἀλλὰ μόλις ξυνοῖσι νόμοις εἴξασα τελευτῆς,
φεῦ, φεῦ, Καλλιόπη σὴν κατέλυσεν ὄπα.

Διονυσίου.

Γραῖος. ἀλλὰ ποθεινὸς, ὅσοι πόλιν ἠλυσίοιο
ναίομεν, εἰς λήθης πικρὸν ἔδυς πέλαγος,
δεξάμενος σοφίην ὀλίγον χρόνον. ἀμφὶ δὲ τύμβῳ
σεῖο, καὶ ἄκλαυτοι γλαῦκες ἔθεντο γόον
Φανόκριτ'. οὐδὲν ὅμοιον ἐπ' ἐσσομένοισιν ἀοιδὸς
φθέγξεται. ἀνθρώπους ἄχρι φέρωσι πόδες.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὔ σε κυνῶν γένος εἷλ' εὐριπίδη, οὐδὲ γυναικὸς
οἶστρος, τὸν σκοτίης κύπριδος ἀλλότριον,
ἀλλ' αἴδης καὶ γῆρας ὑπέκβαλε. τῇ δ' ἀρεθούσῃ
κεῖσαι ἑταιρείῃ τίμιος ἀρχέλεω.
σὸν δ' οὐ τοῦτον ἐγὼ τίθεμαι τάφον. ἀλλὰ τὰ βάκχου
ἥματα, καὶ σκηνὰς ἔμβαλε πειθομένας.

ΕΙΣ ΠΟΙΜΕΝΑΣ. ΙΖ

Διοτίμου, οἱ δὲ Λεωνίδου.

Αὐτόματοι δειλαὶ ποτὶ τ' αὔλιον αἱ βόες ἦλθον,
ἐξ ὄρεος πολλῇ νιφόμεναι χιόνι.
αἲ αἲ, Θηρίμαχος δὲ παρὰ δρυῒ τὸν μακρὸν εὕδει
ὕπνον· ἐκοιμήθη δ' ἐκ πυρὸς οὐρανίου.

Ἐρυκίου εἰς τὸν αὐτόν.

Οὐκ ἔτι συρίγγων νόμιον μέλος ἀγχόθι ταύτας
ἁρμόζῃ βλωθρῆς Θηρίμαχε πλατάνου.
οὐδέ σευ ἐκ καμάτων κεραὰ βόες, ἁδὺ μέλισμα
δέξονται, σκιερᾷ πὰρ δρυῒ κεκλιμένου.
ὤλεσε γάρ πρηστήρ σε κεραύνιος. αἱ δ' ἐπὶ μάνδραν
ὀψὲ βόες νιφετῷ σπερχόμεναι κατέβαν.

Καλλιμάχου.

Ἀστακίδην τὸν Κρῆτα τὸν αἰπόλον ἥρπασε νύμφη
ἐξ ὄρεος· καὶ νῦν ἱερὸς Ἀστακίδης,
οἰκεῖ Δικταίῃσιν ὑπὸ δρυσίν. οὐκ ἔτι Δάφνιν
ποιμένες, Ἀστακίδην δ' αἰὲν ἀεισόμεθα.

Λεωνίδου.

Ποιμένες, οἳ ταύτην ὄρεος ῥάχιν οἰοπολεῖτε,
αἶγας κεὐμάλους ἐμβατέοντες ὄϊς,
Κλειταγόρῃ πρὸς γῆς ὀλίγην χάριν, ἀλλὰ προσηνῆ
τίνοιτε, χθονίης εἵνεκα Φερσεφόνης.
βληχήσαιντ' ὄϊές μοι· ἐπ' ἀξέστοιο δὲ ποιμὴν
πέτρης συρίζοι πρηέα βοσκομέναις.
ἦρι δὲ πρώτῳ λειμώνειον ἄνθος ἀμέρσας
χωρίτης, στεφέτω τύμβον ἐμὸν στεφάνῳ.
καί τις ἀπ' εὐάρνοιο καταχραίνοιτο γάλακτος,
οἰὸς ἀμολγαῖον μαστὸν ἀνασχόμενος,

κρηπῖδ' ὑγραίνων ἐπιτύμβιον· εἰσὶ θανόντων,
εἰσὶν ἀμοιβαῖαι, κἂν φθιμένοις χάριτες.

Μυρίνου.

Θύρσις ὁ κωμήτης, ὁ τὰ νυμφικὰ μῆλα νομεύων,
Θύρσις ὁ συρίζων πανὸς ἶσον δόνακι,
ἔνδιος, οἰνοπότης, σκιβὰν ὑπὸ τὴν πίτυν εὕδει·
φρουρεῖ δ' αὐτὸς ἑλὼν ποίμνια βάκτρον ἔρως·
ἆ, νύμφαι, νύμφαι· διεγείρατε τὸν λυκοβαρσῆ
βοσκὸν, μὴ θηρῶν κύρμα γένηθ' ὁ ἔρως.

ΕΙΣ ΠΟΛΕΙΣ. 28

Ἀδέσποτον.

Ἄπαρος εὔδμητος, καὶ ἀνέμβατος ὦ λακεδαῖμον,
καπνὸν ἐπ' εὐρώτᾳ δέρκεαι ὠλένιον,
ἄσκιος· οἰωνοὶ δὲ κατὰ χθονὸς οἰκία θέντες,
μύρονται· μήλων δ' οὐκ ἀΐουσι λύκοι.

ΕΙΣ ΠΤΩΧΟΥΣ, Καλλιμάχου. 29

Εἶχον ἀπὸ σμικρῶν, ὀλίγον βίον, οὔτε τι δεινὸν
ῥέζων, οὔτ' ἀδικῶν οὐδένα γαῖα φίλη,
μίκυλος· εἴ τι πονηρὸν ἐπῄνεσα, μήτε σὺ κούφη
γίνεο, μήτ' ἄλλοι δαίμονες, οἵ μ' ἔχετε.

ΕΙΣ ΠΟΝΗΡΟΥΣ. 30

Κριναγόρου.

Τὴν δ' ὑπὸ δύσβωλον θλίβει χθόνα φωτὸς ἀλιτροῦ
ὀστέα μισητῆς τύμβος ὕπερθε κεφαλῆς,
στέρνα τε πλεῖα δόλοιο· καὶ οὐκ εὔοδμον ὀδόντων
πρίονα, καὶ κώλων δόλιον οἰοπέδην,

ἄβριχα, καὶ κόρσην οὐνιδίκου, ἡμιπύρωτα
λείψαν', ἔτι χλωρῆς ἔμπλεα τηκεδόνος.
χθὼν ὦ δυσνύμφευτε, κακοσκήνους ἐπὶ τέφρης
ἀνδρὸς μὴ κούφη κέκλισο, μηδ' ὀλίγη.

ΕΙΣ ΡΗΤΟΡΑΣ. 31

Λεοντίου σχολαστικοῦ.

Χειριδίου τόδε σῆμα, ὃν ἔτρεφεν Ἀτθὶς ἄρουρα,
εἰκόνα ῥητήρων τῆς προτέρης δεκάδος
ῥηϊδίως πείθοντα δικασπόλον. ἀλλὰ δικάζων,
οὔποτε τῆς ὀρθῆς οὐδ' ὅσον ἐτράπετο.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γέρου ὁρᾷς ῥητῆρος ἀεὶ γελόωσαν ὀπωπὴν,
ἐξόχου εἰν ἀγοραῖς, ἐξόχου ἐν φιλίῃ.
ἐν δὲ Διωνύσου θυόμενος, ὤλετο μοῦνος,
ὑψόθεν ἐκ τέγεος σὺν πλεόνεσσι πεσών,
βαιὸν ἐπιζήσας, ὅσον ἤρκεσε. τοῦτον ἔγωγε
ἄγριον οὐ καλέω, τὸν δὲ φύσει θάνατον.

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων
αἰγυπτίου.

Ἡ φύσις ὠδίνασα πολὺν χρόνον, ἀνέρ' ἔτικτεν
ἄξιον εἰς ἀρετὴν τῶν προτέρων ἐτέων,
τὸν κρατερὸν σοφίην τε, καὶ οὔνομα, τὸν καὶ ἀνικροῖς
κινήσαντα γόῳ δάκρυον ἀντιπάλοις.
εἰ δὲ νέος τέθνηκεν, ὑπέρτερα νήματα μοίρης
μέμφεο, βουλομένης κόσμον ἄκοσμον ἔχειν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὦ φθέγμα κρατερόϊο, τί σοι πλέον, εἴγε καὶ αὐδῆς
ἔπλεο, καὶ σιγῆς αἴτιον ἀντιπάλοις;

ζῶντος μὲν γὰρ ἅπαντες ἐφώνεον. ἐκ δὲ τελευτῆς
ὑμετέρης, ἰδίην αὖθις ἔδησαν ὄπα.
οὔτις γὰρ μετὰ σεῖο μόρον τέτληκε τανύσσαι
ὦτα λόγοις. κρατερῷ δ' ἓν τέλος, ἠδὲ λόγοις.

Ἄδηλα.

Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν σοφὸς ἥδε κέκευθεν
ἀετίου χρυσοῦ ῥήτορος εὐπρεπέος.
ἦλθεν δ' εἰς ἀΐδαο δέμας, ψυχὴ δ' ἐς ὄλυμπον.
ἀθάνατον πειθοῖ δ' οὐ λόγος, οὔτε θεός.

Ἀντιπάτρου ῥητῆρος ἐγὼ τάφος. ἡλίκα δ' ἔπνει
ἔργα, πανελλήνων πεύθεο μαρτυρίης.
κεῖται δ' ἀμφίριστος, ἀθηνόθεν, εἴτ' ἀπὸ νείλου
ἦν γένος. ἠπείρων δ' ἄξιος ἀμφοτέρων.
ἄστεα καὶ δ' ἄλλος ἑνὸς αἵματος ὡς λόγος ἐστί.
κλήρῳ δ' ἦ μὲν ἀεὶ Παλλάδος, ἠδὲ Διός.

ΕΙΣ ΥΙΟΥΣ, ΚΑΙ ΘΥΓΑΤΕΡΑΣ. 32.

Διοτίμου.

Τί πλέον εἰς ὠδῖνα πονεῖν; τί δὲ τέκνα τεκέσθαι;
μὴ τέκοι, εἰ μέλλοι παῖδας ὁρᾶν θάνατον.
ἠϊθέῳ γὰρ σῆμα Βιάνορι χεύατο μήτηρ.
ἔπρεπε δ' ἐκ παιδὸς μητέρα τοῦδε τυχεῖν.

Ἀδέσποτον.

Υἷι πατὴρ τόδε σῆμα. τὸ δ' ἔμπαλιν ἦν τὸ δίκαιον.
ἦν δὲ δικαιοσύνης ὁ φθόνος ὀξύτερος.

Λεωνίδου.

Τὰν στάλαν ἐχάραξε Βιάνωρ οὐκ ἐπὶ ματρί,
οὐδ' ἐπὶ τῷ γενέτᾳ τύμβον ὀφειλόμενον,
παρθενικᾷ δ' ἐπὶ παιδί. κατέστενε δ' οὐχ ὑμεναίῳ,
ἀλλ' ἀΐδα νύμφαν δωδεκέτιν κατάγων.

Φιλίππου.

Λατύπος ἀρχιτέλης ἀγαθάνορι παιδὶ θανόντι
χερσὶν ὀϊζυραῖς ἡρμολόγησε τάφον.
αἲ, αἲ, πέτρον ἐκεῖνον, ὃν οὐκ ἐκόλαψε σίδηρος,
ἀλλ' ἐτάκη πυκινοῖς δάκρυσι τεγγόμενος.
βαρὺ στήλη, φθιμένῳ κούφη μένε, κεῖνος ἵν' εἴπῃ
οὗτος πατρῴοι χεὶρ ἐπέθηκε λίθον.

Σιμωνίδου.

Ενθάδε Πυθώνακτα, κασιγνήτην τε κέκευθε
γᾶ, ἐρατῆς ἥβης πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν.
μνῆμα δ' ἀποφθιμένοισι πατὴρ μέγ' ἄριστον ἔθηκεν
ἀθάνατον, θνητοῖς παισὶ χαριζόμενος.

Αδηλον.

Αἲ, αἲ Ἀριστοκράτεια, σὺ μὲν βαθὺν εἰς Ἀχέροντα
οἴχεαι, ὡραίου κεκλιμένα πρὸ γάμου.
ματρὶ δὲ δάκρυα σᾷ καταλείπεται. ἃ ἐπὶ τύμβῳ
πολλάκι κεκλιμένας, κωκύει ἐκ κεφαλᾶς.

Απολλωνίδου.

Καὶ τίς. ὃς οὐκ ἔτλη κακὸν ἔσχατον ἕα κλαύσας,
ἀλλ' ὁ Ποσειδίππου πάντας ἔθαψε δόμος.
τέσσαρας, οὓς ἀΐδαο συνήριθμον ἥρπασεν ἦμαρ,
τὴν πολλὴν παίδων ἐλπίδα κειραμένου.
πατρὸς δ' ὄμματα λυγρὰ κατομβρηθέντα γόοισιν,
ὤλετο κοινή που νὺξ μία πάντας ἔχει.

Λεωνίδου.

Αδειλ' Ἀντίκλεις, δειλὴ δ' ἐγὼ ἣ τὸν ἐν ἥβης
ἀκμῇ, καὶ μοῦνον παῖδα πυρωσαμένη,
ὀκτωδεκέτης ὃς ἀπώλεο τέκνον. ἐγὼ δὲ,
ὀρφάνιον κλαίω κῆρας ὀδυρομένη.

βαίνειν εἰς ἀΐδος σκιερὸν δόμον. οὔτε μοι ἠὼς
ἡδεῖ', οὔτ' ἀκτὶς ὠκέος ἠελίου.
ἆ, δείλ' ἀντίκλεις, μεμορημένε, πένθεος εἴης
ἰητὴρ, ζωὴν σύν γε κομισσάμενος.

Ἀντιπάτρου.

Τοῦτό τοι ἀρτεμίδωρε τεῷ ἐπὶ σήματι μήτηρ
ἴαχε, δωδεκέτη σὸν γοάουσα μόρον.
ὤλετ' ἐμᾶς ὠδῖνος ὁ πᾶς πόνος, εἰς πόνον. εἰς πῦρ.
ὤλετο παμμένεος γειναμένου κάματος.
ὤλετ' ἀπηνθής μοι τέρψις σέθεν. ἐς γὰρ ἄκαμπτον,
ἐς τὸν ἀνόστητον χῶρον ἔβης ἐνέρων.
οὐδ' ἐς ἐφηβείην ἔλθον τέκος. ἀντὶ δὲ σεῖο,
στάλα, καὶ κωφὰ λείπεται ἄμμι κόνις.

Ἄδηλον.

Οἰκρότατον μάτηρ τε Χαρίξενε δῶρον ἐς ἅδαν
ὀκτωκαιδεκέτην ἐστόλισε χλαμύδι.
ἦ γὰρ δὴ καὶ πέτρος ἀνέστενεν, ἀνίκ' ἀπ' οἴκων,
ἅλικες οἰμωγᾷ σὸν νέκυν ἀχθοφόρουν.
ένθος δ', οὐχ ὑμέναιον ἀνωρύοντο γονῆες,
αἲ, αἲ, τὰς μαστῶν ψευδομένας χάριτας;
καὶ κενεὰς ὠδῖνας. ἰὼ κακοπάρθενε μοῖρα,
στειρογόνον στοργὰν ἔπτυσας εἰς ἀνέμους.

Ἀνύτης.

Λοίσθια δὴ τάδε πατρὶ φίλῳ περὶ χεῖρε βαλοῦσα
εἶπ' ἐρατὼ χλωροῖς δάκρυσι λειβομένα,
ὦ πάτερ, οὔ τοι ἔτ' εἰμί. μέλας δ' ἐμὸν ὄμμα καλύπτει
ἤδη ἀποφθιμένης κυάνεος θάνατος.

Τῆς αὐτῆς.

Πολλάκι τῷδ' ὀλοφυδνὰ κόρας ἐπὶ σάματι κλεινὰ
μήτηρ ὠκύμορον παῖδ' ἐβόησε, φίλαν

ψυχὰν ἀγκαλέουσα Φιλαινίδος, ἃ πρὸ γάμοιο
 χλωρὸν ὑπὲρ ποταμοῦ χεῦμ' Ἀχέροντος ἔβα.

Γέρσου.

Ὤλεο δὴ πρὸ γάμοιο Φιλαίνιον, οὐδέ σε μάτηρ
 πυθιὰς ὡραίους ἤγαγεν ἐς θαλάμους
νυμφίου. ἀλλ' ἐλεεινὰ καταδρύψασα παρειάς,
 τετρακαιδεκέτιν τῷδ' ἐκάλυψε τάφῳ.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ. 33

Εἰς Σωκράτην Ἀντιπάτρου.

Ἡ χθαμαλὴν ὑπέδυς ὁ τόσος κόνιν. εἴς σέ τις ἀθρῶν
 Σώκρατες Ἑλλήνων, μέμψεται ἀκρισίην.
νηλέες, οἳ τὸν ἄριστον ἀπώλεσαν, οὐδὲν ἐν ᾅδου
 δόντες. τοιοῦτοι πολλάκι κεκροπίδαι.

Εἰς Πλάτωνα.

Γαῖα μὲν ἐν κόλποις κρύπτει τόδε σῶμα Πλάτωνος,
 ψυχὴ δ' ἀθανάτων τάξιν ἔχει μακάρων,
υἱοῦ ἀρίστωνος. τόν, τις καὶ τηλόθι ναίων
 τιμᾷ ἀνὴρ ἀγαθὸς, θεῖον ἰδόντα βίον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αἰετέ, τίπτε βέβηκας ὑπὲρ τάφον; ἢ τίνος εἰπὲ
 ἀστερόεντα θεῶν οἶκον ἀποσκοπέεις.
ψυχῆς εἰμὶ Πλάτωνος ἀποπταμένης ἐς ὄλυμπον
 εἰκών. σῶμα δὲ γῆ γηγενὲς, ἀτθὶς ἔχει.

Εἰν τὸν αὐτόν.

Καὶ πῶς εἰ μὴ Φοῖβος ἀν' ἑλλάδα φῦσε Πλάτωνα,
 ψυχὰς ἀνθρώπων γράμμασιν ἠκέσατο;
καὶ γὰρ ὁ τοῦδε γεγὼς ἀσκληπιός ἐστιν ἰητὴρ
 σώματος, ὡς ψυχῆς ἀθανάτοιο Πλάτων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Φοῖβος ἔφυσε βροτοῖς ἀσκληπιὸν, ἠδὲ Πλάτωνα.
τὸν μὲν, ἵνα ψυχὴν, τὸν δ' ἵνα σῶμα σάοι.
δαισάμενος δὲ γάμον, πόλιν ἤλυθεν. ἥς ποθ' ἑαυτῷ
ἔκτισε, καὶ δαπέδῳ Ζηνὸς ἐνιδρύσατο.

Εἰς δημόκριτον.

Ην ἄρα δημοκρίτοιο γέλως τόδε. καὶ τάχα λέξει,
οὐκ ἔλεγον γελόων, πάντα πέλουσι γέλως;
καὶ γὰρ ἐγὼ σοφίην μετ' ἀπείρονα, καὶ στίχα βίβλων
τοσσατίων, κεῖμαι νέρθε τάφοιο γέλως.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Καὶ τίς ἔφυ σοφὸς ὧδε; τίς ἔργον ἔρεξε τοσοῦτον,
ὅσσον ὁ παντοδαὴς μήνυσε Δημόκριτος;
ὃς θάνατον παρέοντα, τρί' ἤματα δώμασιν ἔχεν.
καὶ θερμοῖς ἄρτων ἄσθμασιν ἐξένισεν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰ καὶ ἀμειδήτων νεκύων ὑπὸ γαῖαν ἀνάσσεις
φερσεφόνη, ψυχὴν δέχνυσο Δημοκρίτου,
εὐμενέως γελόωσαν. ἐπεὶ καὶ σεῖο τεκοῦσαν
ἀχνυμένην ἐπὶ σοὶ, μοῦνος ἔκαμψε γέλως.

Εἰς Διογένη τὸν
κύνα.

Τὸν κύνα Διογένην νεκυοστόλε δέξο με πορθμεῦ,
γυμνώσαντα βίου παντὸς ἐπισκύνιον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰπὲ κύων, τίνος ἀνδρὸς ἐφεστὼς σῆμα φυλάσσεις;
τοῦ κυνός. ἀλλὰ τίς ἦν οὗτος ἀνὴρ ὁ κύων;
διογένης. γένος εἰπέ; σινωπεύς. ὃς πίθον ᾤκει;
καὶ μάλα. νῦν δὲ θανὼν, ἀστέρας οἶκον ἔχει.

Ἀντιπάτρου εἰς τὸν αὐτόν.

Διογένευς τόδε σῆμα σοφοῦ κυνός. ὅς ποτε θυμῷ
ἄρσενι γυμνήτην ἐξεπόνει βίοτον.
ᾧ μία τις πήρα, μία διπλοΐς, εἷς ἅμ' ἐφοίτα
σκίπων, αὐτάρκους ὅπλα σαοφροσύνης.
ἀλλὰ τάφου τοῦδ' ἐκτὸς ἴτ' ἄφρονες, ὡς ὁ Σινωπεὺς
ἐχθαίρει φαῦλον πάντα καὶ εἰν Ἀΐδῃ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Βάκτρον, καὶ πήρη, καὶ διπλόον εἷμα σοφοῖο
Διογένευς, βιότου φόρτος ὁ κουφότατος.

Ὡς ἀπὸ τοῦ Διογένους.

Πάντα φέρω πορθμῆϊ. λέλοιπα γὰρ οὐδὲν ὑπὲρ γῆς.
ἀλλὰ κύων σαίνοις Κέρβερε τόν με κύνα.

Ὡς ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ.

Αἴδεω ὦ νεκυηγὲ κεχαρμένε δάκρυσι πάντων,
ὃς βαθὺ πορθμεύεις τοῦτ' Ἀχέροντος ὕδωρ.
εἰ καί σοι βέβριθεν ὑπ' εἰδώλοισι καμόντων,
ὁλκὰς, μὴ προλίπῃς Διογένη με κύνα.
ὄλπην καὶ σκίπωνα φέρω, καὶ διπλόον εἷμα,
καὶ πήρην, καὶ σοὶ ναυτιλίης ὀβολόν.
καὶ ζωὸς τάδε μοῦνον, ἃ καὶ νέκυς ὧδε κομίζω,
εἶχον. ὑπ' ἠελίου δ' οὔτι λέλειπτα φάει.

Διονυσίου Κυζικηνοῦ εἰς Ἐρατοσθένη.

Πρηΰτερον γῆρας σε, καὶ οὐ κατὰ νοῦσος ἀμαυρὴ
ἔσβεσεν. εὐνήθης δ' ὕπνον ὀφειλόμενον,
ἄκρα μεριμνήσας Ἐρατόσθενες. οὐδὲ Κυρήνη
μαιᾶς ἐπ' ἀβρύτων ἐκτὸς ἔδεκτο τάφων,
ἀγλαοῦ γε. φίλος δὲ καὶ ἐν ξείνῃ κεκάλυψαι
πὰρ τόδε Πρωτῆος κράσπεδον αἰγιαλοῦ.

Ἀντιπάτρου εἰς τοὺς ἑπτὰ σοφούς.

Ἑπτὰ σοφῶν Κλεόβουλε, σὲ μὲν τεκνώσατο λίνδος.
ἀμφὶ δὲ σισυφία χθὼν Περίανδρον ἔχει
Πιττακὸν ἁ μιτυλήνα. Βίαντα δὲ, δῖα, πριήνη.
μίλητος δὲ Θαλῆν, ἄκρον ἔρεισμα δίκης.
ἁ σπάρτα Χίλωνα. Σόλωνα δὲ κεκροπὶς αἶα.
πάντας ἀριζάλου σωφροσύνας φύλακας.

Εἰς Θαλῆν.

Τόνδε Θαλῆν μίλητος ἰὰς θρέψασ' ἀνέδειξεν
ἀστρολόγων πάντων πρεσβύτατον σοφίῃ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἠ ὀλίγον τὸ σῆμα. τὸ δὲ κλέος, οὐρανόμηκες
τοῦ πολυφροντίστου τοῦ δὲ Θάλητος ὅρη.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Γυμνικὸν αὖ ποτ' ἀγῶνα θεώμενον ἠλεῖε ζεῦ,
τὸν σοφὸν ἄνδρα Θαλῆν ἥρπασας ἐκ σταδίου.
αἰνέω ὅττι μιν ἐγγὺς ἀπήγαγες. ἦ γὰρ ὁ πρέσβυς,
οὐκέθ' ὁρᾶν ἀπὸ γῆς ἀστέρας ἠδύνατο.

Εἰς Πιττακόν.

Ξεῖνος ἀταρνείτης τὶς ἀνείρετο Πιττακὸν οὕτω,
τὸν μιτυληναῖον παῖδα τὸν ὑῤῥαδίου.
ἄττα γέρον, δοιός με καλεῖ γάμος. ἡ μία μὲν δὴ
νύμφη, καὶ πλούτῳ, καὶ γενεῇ κατ' ἐμέ.
ἡ δ' ἑτέρη, προβέβηκε. τί λώϊον, εἰ δ' ἄγε μοι σὺ
βούλευσον ποτέρην εἰς ὑμέναιον ἄγω.
εἶπεν. ὁ δὲ, σκίπωνα, γεροντικὸν ὅπλον ἀείρας,
ἠνὶ δὲ κεῖνοί σοι πᾶν ἐρέουσιν ἔπος.
οἱ δ' ἄρ' ὑπὸ πληγῇσι θοὰς βέμβικας ἔχοντες,
ἔστρεφον εὐρείῃ παῖδες ἐνὶ τριόδῳ.

κείνων ἔρχεο φησὶ μετ' ἴχνια. χὠ μὲν ἐπέστη
 πλησίον. οἱ δ' ἔλεγον, τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα.
ταῦτ' ἀΐων ὁ ξεῖνος ἐφείσατο μείζονος οἴκου
 δράξασθαι, παίδων κληδόνι συνθέμενος.
τὴν δ' ὀλίγην ὡς κεῖνος ἐς οἶκον ἐπήγετο νύμφην,
 οὕτω καὶ σύ γ' ἰὼν τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα.

Εἰς βίαντα.

Κλεινοῖς ἐν δαπέδοισι πριήνης φύντα καλύπτει
 ἥδε Βίαντα πέτρη, κόσμον ἴωσι μέγαν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τῇδε Βίαντα κέκευθα, τὸν ἀτρέμας ἤγαγεν ἑρμῆς
 εἰς ἀΐδην, πολιῷ γήραϊ νιφόμενον.
εἶπε γὰρ εἶπε δίκην ἑτάρου τινός. εἶτ' ἀποκλινθεὶς,
 παιδὸς ἐς ἀγκαλίδας μακρὸν ἔτεινεν ὕπνον.

Εἰς Ἀνάχαρσιν.

Ἐς σκυθίην ἀνάχαρσις ὅτ' ἤλυθε πολλὰ μογήσας,
 πάντας ἔπειθε βιοῦν ἤθεσιν ἑλλαδικοῖς.
τὸν δ' ἔτι μῦθον ἄκραντον ἐνὶ στομάτεσσιν ἔχοντα,
 πτηνὸς ἐς ἀθανάτους ἥρπασεν ὦκα δόναξ.

Πλάτωνος εἰς Δίωνα τὸν
συρακούσιον.

Δάκρυα μὲν ἑκάβῃ τε, καὶ ἰλιάδεσι γυναιξὶ
 μοῖραι ἐπέκλωσαν δή ποτε γεινομέναις.
σοὶ δὲ Δίων ῥέξαντι καλὸν ἐπινίκιον ἔργον,
 δαίμονες εὐρείας ἐλπίδας ἐξέχεαν.
κεῖσαι δ' εὐρυχόρῳ ἐνὶ πατρίδι τίμιος ἀστοῖς,
 ὦ ἐμὸν ἐκμήνας θυμὸν ἔρωτι Δίων.

Εἰς Θεόφραστον.

Οὐκ ἄρα τοῦτο μάταιον ἔπος μερόπων τιν' ἐλέχθη,
 ῥήγνυσθαι σοφίης τόξον ἀνιέμενον.

δὴ γὰρ καὶ Θεόφραστος ἕως ἐπόνει μὲν, ἄπηρος
ἦν δέμας· εἶτ' ἀνεθεὶς, κάτθανε πηρομελής.

Εἰς Ἡρακλείδην.

Ἤθελες ἀνθρώποισι λιπεῖν φάτιν ἡρακλείδη.
ὥς ῥα θανὼν, ἐγένου ζωὸς ἅπασι δράκων.
ἀλλὰ διεψεύσθης σεσοφισμένε· δὴ γὰρ ὁ μὲν θὴρ,
ἦε δράκων, σὺ δὲ, θὴρ οὐ σοφὸς ὢν, ἑάλως.

Εἰς Πυθαγόραν.

Οὐ μόνος ἐμψύχων ἀπέχεις χέρας, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς.
τίς γὰρ, ὃς ἐμψύχων ἥψατο Πυθαγόρη;
ἀλλ' ὅταν ἑψηθῇ τι, καὶ ὀπτηθῇ, καὶ ἀλισθῇ,
δὴ τότε καὶ ψυχὴν μὴ ἔχον, ἐσθίομεν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αἶ, αἶ, πυθαγόρης τί τόσον κυάμους ἐσεβάσθη;
καὶ θάνε φοιτηταῖς ἅμμιγα τοῖς ἰδίοις.
χωρίον ἦν κυάμων· ἵνα μὴ τούτους δὲ πατήσῃ,
ἐξ ἀκραγαντίνων, κάτθαν' ἐνὶ τριόδῳ.

Εἰς ἐμπεδοκλῆν.

Καὶ σύ ποτ' ἐμπεδόκλεις, διερῇ φλογὶ σῶμα καθήρας,
πῦρ ἀπὸ κρητήρων ἔκπιες ἀθανάτων.
οὐκ ἐρέω δ' ὅτι σαυτὸν ἑκὼν βάλες ἐς ῥόον αἴτνης,
ἀλλὰ λαθεῖν ἐθέλων, ἔμπεσες οὐκ ἐθέλων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ναὶ μὴν ἐμπεδοκλῆα θανεῖν λόγος, ὥς ποτ' ἀμάξης
ἔκπεσε, καὶ μηρὸν κλάσατο δεξιτερόν.
εἰ δὲ πυρὸς κρητῆρας ἐσήλατο, καὶ πίε τὸ ζῆν.
πῶς ἂν ἔτ' ἐν μεγάροις δείκνυτο τοῦδε τάφος;

Εἰς Ἐπίχαρμον.

Εἴ τι παραλλάσσει φαέθων μέγας ἥλιος ἄστρων,
καὶ πόντος, ποταμῶν μείζον' ἔχει δύναμιν,

φαμὶ τοῦτον ἐγὼ σοφίᾳ προὔχειν ἐπίχαρμον,
ὃν πάτρις ἐστεφάνωσ᾽ ἅδε συρακοσίων.

Εἰς Φιλόλαον.

Τὴν ὑπόνοιαν πᾶσι μάλιστα λέγω θεραπεύειν.
εἰ γὰρ καὶ μὴ δρᾷς, ἀλλὰ δοκεῖς, ἀτυχεῖς.
οὕτω καὶ Φιλόλαον ἀνεῖλε κρότων ποτὲ πάτρη,
ὥς μιν ἔδοξε θέλειν δῶμα τύραννον ἔχειν.

Εἰς Ἡράκλειτον.

Πολλάκις ἡράκλειτον ἐθαύμασα, πῶς ποτε τὸ ζῆν
ὧδε διαντλήσας, δύσμορος εἶτ᾽ ἔθανεν.
σῶμα γὰρ ἀρδεύουσα κακὴ νόσος ὕδασι, φέγγος
ἔσβεσεν ἐκ βλεφάρων, καὶ σκότον ἠγάγετο.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἡράκλειτος ἐγώ. τί με ὦ κάτω ἕλκετ᾽ ἄμουσοι;
οὐχ ὑμῖν ἐπόνουν, τοῖς δέ μ᾽ ἐπισταμένοις
εἷς ἐμοὶ ἄνθρωπος, τρισμύριοι. οἱ δ᾽ ἀνάριθμοι,
οὐδείς. ταῦτ᾽ αὐδῶ καὶ παρὰ φερσεφόνῃ.

Εἰς Ζήνωνα τὸν
ἐλεάτην.

Ἤθελες ὦ ζήνων καλὸν, ἤθελες ἄνδρα τύραννον
κτείνας, ἐκλῦσαι δουλοσύνης ἐλέαν.
ἀλλ᾽ ἐδάμης; δὴ γάρ σε λαβὼν ὁ τύραννος, ἐν ὅλμῳ
κόψε. τί τοῦτο λέγω, σῶμα γὰρ, οὐχὶ δὲ σέ.

Εἰς Πρωτα-
γόραν.

Καὶ σέ πρωταγόρη, φάτιν ἔκλυον, ὡς ἄρ᾽ ἀθηνῶν
ἐκ ποτ᾽ ἰὼν, καθ᾽ ὁδὸν πρέσβυς ἐὼν ἔθανες.
εἵλετο γάρ σε φυγεῖν κέκροπος πόλις. ἀλλὰ σὺ μέν που
παλλάδος ἄστυ φύγες. πλουτέα δ᾽ οὐκ ἔφυγες.

Εἰς Κράτητα, ὁμοιότροπον τῷ εἰς Σαρδανάπαλον.

Τόσσ' ἔχω, ὅσσ' ἔμαθον, καὶ ἐφρόντισα, καὶ μετὰ μουσῶν
σέμν' ἐδάην. τὰ δὲ πολλὰ, καὶ ὄλβια, τύμβος ἔμαρψεν.

Ἰουλιανοῦ εἰς Πύῤῥωνα σκεπτικὸν, ἀμοιβαῖον.

Κάτθανες ὦ πύῤῥων; ἐπέχω. πυμάτην μετὰ μοῖραν
φὴς ἐπέχειν, ἐπέχω. σκέψιν ἔπαυσε τάφος.

Εἰς Ἐπίκτητον ἰσόψηφον.

Λεωνίδου.

Δοῦλος ἐπίκτητος γενόμην καὶ σῶμ' ἀνάπηρος.
καὶ πενίην Ἶρος. καὶ φίλος ἀθανάτοις.

Εἰς Δημόκριτον.

Πλούτων δέξο μάκαρ Δημόκριτον. ὡς κεν ἀνάσσων
αἰὲν ἀμειδήτων, καὶ γελάοντα λάχοις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αἴδεω λυπηρὲ διήκονε. τοῦτ' ἀχέροντος
ὕδωρ ὃς πλώεις πορθμίδι κυανέῃ,
δέξαι μ' εἰ καί σοι μέγα βρίθεται ὀκρυόεσσα
βᾶρις ἀποφθιμένων, τὸν κύνα Διογένην.
ὄλπη μοι καὶ πήρα ἐφόλκια. καὶ τὸ παλαιὸν
ἔσθος, χὠ φθιμένους ναυστολέων ὀβολός.
πάνθ' ὅσα κἠν ζωοῖς ἐπεπάμμεθα ταῦτα παρ' ᾅδην
ἔρχομ' ἔχων. λεῖπον δ' οὐδὲν ὑπ' ἠελίῳ.

Καλλιμάχου.

Εἶπέ τις ἡράκλειτε τεὸν μόρον. ἐς δέ με δάκρυ
ἤγαγεν. ἐμνήσθην δ' ὁσσάκις ἀμφότεροι
ἥλιον ἐν λέσχῃ κατεδύσαμεν. ἀλλὰ σὺ μέν που
ξεῖν' ἁλικαρνησεῦ τετράπαλαι σποδιή.

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Ald.2.1.13

αἱ δὲ τεαὶ ζώουσιν ἀηδόνες· ᾗσιν ὁ πάντων
 ἁρπακτὴς ἀΐδης, οὐκ ἐπὶ χεῖρα βαλεῖ.

Πλάτωνος.

Νῦν ὅτε μηδὲν, ἄλεξις ὅσον μόνον εἶφ' ὅτι καλὸς,
 ὦπται· καὶ πάντῃ πᾶσι περιβλέπεται.
θυμὲ, τί μηνύεις κυσὶν ὀστέον; εἶτ' ἀνιήσεις
 ὕστερον· οὐχ οὕτω Φαῖδρον ἀπωλέσαμεν;

Ενθάδε γοργίου κωνικοῦ κεφαλὴ κατάκειμαι·
 οὐκέτι χρεμπτομένη, οὔτ' ἀπομυσσομένη.

Εἴπας ἥλιε χαῖρε Κλεόμβροτος ὡμβρακιώτης,
 ἥλατ' ἀφ' ὑψηλοῦ τείχεος εἰς ἀΐδην,
ἄξιον οὐδὲν ἰδὼν θανάτου κακὸν, ἀλλὰ Πλάτωνος
 ἓν τὸ περὶ ψυχῆς γράμμ' ἀναλεξάμενος.

Σπευσίππου

Σῶμα μὲν ἐν κόλποις κατέχει τόδε γαῖα Πλάτωνος·
 ψυχὴ δ' ἰσοθέων τάξιν ἔχει μακάρων.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Ἐν τῷδε τῷ τετάρτῳ τμήματι, ἐπιγράμματα εἰς θεῶν ἀγάλματα ἔχοντι, καὶ ἀνδρῶν στήλας, καὶ ζώων μορφὰς, καὶ ἔτι εἰς τόπους, περιέχεται κεφάλαια τάδε.

Εἰς εἰκόνας.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΑΝΔΡΩΝ ΑΓΑΘΩΝ. Ι

Εἰς εἰκόνα Γαβριήλου ὑπάρχου ἐν βυζαντίῳ.
Λεοντίου σχολαστικοῦ.

Αἱ φαέθων γραφίδεσσιν ἔχει τύπον,
ἀλλὰ χαράσσει.
κ ἠέλιον τέχνη, κρυπτομένων φαέων.
καὶ σὲ σοφὲ πολίαρχε γράφει Γαβριή-
λε τέχνη,
ἐκτὸς σῶν ἀρετῶν. ἐκτὸς ὅλων καμάτων.

Θεαιτήτου.

Τοῦτον ἰουλιανὸν νομικῆς φάος, εἶπον ἰδοῦσαι
ῥώμη καὶ βρόη. πάντα φύσις δύναται.

Εἰς εἰκόνα Καλλινίκου κουβικουλα-
ρίου. Λεοντίου σχολαστικοῦ.

Κάλλει μὲν νικᾷς κραδίης τόσον, ὅσσον ὀπωπῆς.
τῆς γὰρ ἐπωνυμίης ἄξια πάντα φέρεις.
αἰεὶ δ' ἐν θαλάμοισι κατευνάζων βασιλῆα,
πᾶσαν ὑπαείρεις οὔασι μειλιχίην.

Εἰς εἰκόνα ἄρχοντος, ἐν σμύρνῃ.
Θεοδωρίτου γραμματικοῦ.

Ἐκ φιλαδελφείης ξεινήϊα ταῦτα φιλίππῳ,
φράζεο πῶς μνήμων ἡ πόλις εὐνομίης.

Ἀδέσποτον.

Μνήμονες οἱ κᾶρες πλείων εὐεργεσιάων,
Γαλμάτον ἰθυδίκην τόσσον ἀγασσάμενοι.

Εἰς εἰκόνα τινὸς σοφιστοῦ ἐν περγάμῳ
δοθεῖσαν ἐπὶ πρεσβείᾳ πο-
λιτικῇ. Ἀγαθίου.

Τὰς μὲν ὑπὲρ μύθων τε, καὶ εὐροχάλοιο μελίσσης
εἰκόνας ἱλήκοις δῆρον ὀφειλόμενος.
νῦν δ᾽ ὑπὲρ ἱδρώτων τε, καὶ ἀστυόχοιο μερίμνης,
τῇ δέ σε τῇ γραφίδι στήσαμεν ἡρακλάμων.
εἰ δ᾽ ὀλίγον τὸ γέρας, μὴ μέμφεο, τοῖς δὲ γὰρ ἡμεῖς
αἰεὶ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἀμειβόμεθα.

Εἰς στήλην Λεοντίου σχολαστικοῦ
τοῦ μινωταύρου.

Γέρον ὁρᾷς χρυσέοισιν ἐν εἵμασιν· αἱ δὲ παρ᾽ αὐτὸν
ἀρχαὶ, ἀμοιβαίων μάρτυρές εἰσι πόνων,
ἀντολίης πρώτη, καὶ δ᾽ ἰχθαδίη μετὰ τήνδε
κόλχου πορφυρέης, καὶ πάλιν ἀντολίης.

Εἰς εἰκόνα Συνεσίου σχολαστικοῦ ἐπὶ νίκῃ μάχης
ἀνατεθεῖσαν ἐν βηρυτῷ. ἰωάννου ποιητοῦ
τοῦ βαρβουκάλλου.

Οὐχὶ παρ᾽ εὐρώτᾳ μόνον ἀνέρες εἰσὶ μαχηταὶ,
οὐδὲ παρ᾽ ἰλλισῷ μνάμονές εἰσι δίκας.
ὡς ἅτε τᾶς σπάρτας, ὡς αὐτᾶς ἀστὸν ἀθάνας.
Συνέσιον νίκῃ, καὶ θέμις ἠγάσατο.

Εἰς εἰκόνα Λογγίνου ὑπάρχου ἐν βυζαντίῳ.
Ἀραβίου σχολαστικοῦ.

Νεῖλος, περσὶς, ἴβηρ, σόλυμοι, δύσις, ἀρμενὶς, ἰνδοὶ,
καὶ κόλχοι, σκοπέλων ἐγγύθι καυκασίων,
καὶ πεδία ζώοντα πολυσπερέων ἀγαρηνῶν,
Λογγίνου ταχινῶν μάρτυρές εἰσι πόνων.
ὡς δὲ ταχὺς βασιλῆϊ διάκτορος ἦεν ὁδαίων,
καὶ ταχὺς εἰρήνην ὤπασε κευθομένην.

Εἰς εἰκόνα Κρίσπου Κριναγόρου.

Γείτονες οὐ τρισσαὶ μοῦνον τύχαι ἔπρεπον εἶναι
Κρίσπε, βαθυπλούτου σῆς ἕνεκεν κραδίης,
ἀλλὰ καὶ αἱ πάντων πᾶσαι. τί γὰρ ἀνδρὶ τοσῷδε
ἀρκέσει εἰς ἑτάρων μυρίων εὐφροσύνην;
νῦν δέ σε καὶ τούτων κρέσσων ἐπὶ μεῖζον ἀέξοι
Καῖσαρ. τίς κείνου χωρὶς ἄρηρε τύχη;

Εἰς εἰκόνα ἀνατεθεῖσαν ἐν τοῖς Πλακίδου ὑπὸ τῶν τοῦ νέου σκρινίου. Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Θωμᾶν παμβασιλῆος ἀμεμφέα κηδεμονῆα,
ἄνθεσαν οἱ τὸ νέον τάγμα μετερχόμενοι,
θεσπεσίης ἄγχιστα σαωρίδος, ὄφρα καὶ αὐτῇ
εἰκόνι χῶρον ἔχῃ γείτονα κοιρανίης.
αὐτὸς γὰρ ζαθέοιο θρόνους ὕψωσε μελάθρου,
πλοῦτον ἀεξήσας. ἀλλὰ μετ' εὐσεβίης
εὔγνωμον τὸ πόνημα. τί γὰρ γραφὶς οἶδεν ὀπάσσαι,
εἰ μὴ τοῖς ἀγαθοῖς μνῆστιν ὀφειλομένην;

Εἰς εἰκόνα Θεοδοσίου ἄρχοντος ἐν σμύρνῃ.

Τὸν μέγαν ἐν βουλαῖς Θεοδόσιον, ἀσίδος ἀρχὸν,
εἰκόνι μαρμαρέῃ στήσαμεν ἀνθύπατον,
οὕνεκα σμύρναν ἔγειρε, καὶ ἤγαγεν ἐς φάος αὖθις
ἔργοις θαυμασίοις πολλὸν ἀειδομένην.

Εἰς εἰκόνα Δαμοχάριδος ἐν σμύρνῃ.

Λαμόχαρι κλυτόμητι, δικασπόλε, σοὶ τόδε κῦδος
ὅττι γε τὴν σμύρναν μετὰ λοίγια πήματα σεισμοῦ,
ἐσσυμένως πονέων, αὖθις πόλιν ἐξετέλεσσας.
πᾶσα φύσις βασίλεια τεὸν κράτος αἰὲν ἀείδει,
οὕνεκα δυσμενέων στίχας ὤλεσας, οὕνεκα φέγγος

ἀνδράσι σωφρονέουσι καὶ ἣν μετὰ δῆριν ἀνῆψας,
Ἱππολύτης δ' ἐκέδασσας ὁμόγνια πήματα χάρμης.

Εἰς εἰκόνα Θεοδώρου
ἄρχοντος.

Ῥήτορες Θεόδωρον ἐμέλλομεν εἰς ἓν ἰόντες.
χρυσείαις γραφίδεσσιν ἀειμνήστοισι γεραίρειν,
εἰ μὴ χρυσὸν ἔφευγε καὶ ἐν γραφίδεσσιν ἐόντα.

Εἰς τὴν ἀνατολικὴν πύλην θεσσαλονίκης.

Η νορέης ὀλετῆρα ὑπερφιάλου βαβυλῶνος,
καὶ σέλας ἀντιάνοιο δίκης βασίλειον ὕπαρχον,
ξεῖνε νόῳ σκίρτησον, ἰδὼν ἐφύπερθε πυλάων.
εὐνομίης προτὶ χῶρον ἀριστογένεθλον ὁδεύεις.
βάρβαρον οὐ τρομέεις. οὐκ ἄρρενας ἀρρενοκοίτας.
ὅπλα-λάκων. σὺ δὲ τεῖχος, ἔχεις βασίλειον ἄγαλμα.

Ἀδηλα.

Νικήταν δορίτολμον, ἄναξ, στρατὸς, ἄστεα, δῆμος,
στῆσαν ὑπὲρ μεγάλων μηδοφόνων καμάτων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τὸν μέγαν ἐν πολέμοισι, τὸν ἄτρομον ἡγεμονῆα
Νικήταν, ἀρετῶν εἵνεκεν, οἱ πράσινοι.

Πρόκλος ἐγὼ Παύλου βυζάντιος. ὃν περὶ δῶμα
τηλεθάοντα δίκης, βασιλήϊος ἥρπασεν αὐλὴ,
ὄφρ' εἴην στόμα πιστὸν ἐριθέντος βασιλῆος.
ἀγγέλλει δ' ὅδε χαλκὸς, ὅσον γέρας ἐστὶν ἀέθλων.
καὶ τὰ μὲν, εἴκελα πάντα καὶ υἱεῖ, καὶ γενετῆρι.
ἐν δ' ὑπάτων ῥάβδοισι, πάϊς νίκησε τοκῆα.

Ἀπολλωνίδου.

Θαύμασε τὴν Κρινύβην ὁ πάλαι χρόνος, ἢ φρύγας ἀμφω-
σὸν δὲ Λέων ἡμεῖς κάλλος ἀεισόμεθα.

κεκροπίδῃ τρίβωτε, μακαρτάτη ἔασ' ἄρα νήσων.
καὶ ῥόδος, ἣ τοίῳ λάμπεται ἠελίῳ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰ τοιόσδε Λέων λάχεν ἀντίος ἡρακλῆϊ,
οὐκ ἦν ἀλκείδεω τοῦτο τὸ δωδέκατον.

Εἰς τὴν ἀνατολικὴν πύλην θεσσαλονίκης.

Μορφὰς ὁ γράψας, ἤθελον καὶ τοὺς τρόπους.
ἀνεσείρασε δέ μου τὴν ὄρεξιν ἡ τέχνη.
κάλει δέ μ' ἀλέξανδρον ἄλαλον φίλος.

Μητροδώρου.

Αὐτὸν ἰωάννην ὁ γέρων ὅτ' ἐδέξατο θεσμὸς,
εἶπεν ἀνηβήσας, αὖθις ἔχω σε Σόλων.

ΕΙΣ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΕΙΧΟΝΑΣ. ι

Μακεδονίου ὑπάτου.

Τῷ ξοάνῳ τὸν παῖδα Θυώνιχον, οὐχ ἵνα λεύσσῃς,
ὡς καλὸς ἐν τῆδε μνάματος ἀγλαΐᾳ,
ἀλλ' ἵνα σοι τὸν ἄεθλον, ὃν ἐξεπόνησε μαθόντι
ὦγαθὲ, τᾶς αὐτᾶς ζᾶλος ἔοι μανίας.
οὗτος ὁ μὴ κλίνας καμάτῳ πόδα, πάντα δ' ἀγῶνι
ἅλικα νικήσας, ὁπλότερον, πρότερον.

Φιλίππου.

Ἴσως με λεύσσων ξεῖνε ταυρογάστορα,
καὶ στερρόγυιον ὡς ἄτλαντα δεύτερον,
θαμβεῖς, ἀπιστῶν εἰ βρότειος ἡ φύσις.
ἀλλ' ἴσθι μ' ἡρᾶν λαδικῆα πάμμαχον,
ὃν σμύρνα, καὶ δροῦς περγάμου κατέστεφεν,
δελφοὶ, κόρινθος, ἦλις, ἄργος, ἄκτιον.
λοιπῶν δ' ἀέθλων ἣν ἐρευνήσῃς κράτος,
καὶ τὴν λίβυσσαν ἐξαριθμήσεις κόνιν.

Εἰς δρομέα. Ἄδηλον.

Λάδας τὸ στάδιον εἴθ' ἥλατο, εἴτε διέπτη,
  δαιμόνιον τὸ τάχος οὐδὲ φράσαι δυνατόν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οἷος ἔης φεύγων τὸν ὑπήνεμον ἔμπνοε Λάδα,
  θυμὸν ἐπ' ἀκροτάτῳ πνεύματι θεὶς ὄνυχα,
τοῖον ἐχάλκευσε Μύρων ἐπὶ παντὶ χαράξας
  σώματι, πισαίου προσδοκίῃ στεφάνου.
πλήρης ἐλπίδος ἐστίν. ἄκροις δ' ἐπὶ χείλεσιν ἆσθμα
  ἐμφαίνει, κοίλων ἔνδοθεν ἐκ λαγόνων.
πηδήσει τάχα χαλκὸς ἐπὶ στέφος. οὐδὲ καθέξει
  ἁ βάσις. ὦ τέχνη, πνεύματος ὠκυτέρα.

Ἀλκαίου.

Οἷον ὁρῇς, ὦ ξεῖνε, τὸ χάλκεον εἰκόνι λῆμμα
  Κλειτομάχου, τοίαν ἑλλὰς ἐσεῖδε βίαν.
ἄρτι παρ' αἱματόεντα χερῶν ἀπελύετο πυγμᾶς
  ἔντεα, καὶ γοργῷ μάρνατο παγκρατίῳ.
τὸ τρίτον οὐκ ἐκόνισεν ἐπωμίδας. ἀλλὰ παλαίσας,
  ἀπτὼς τοὺς τρισσοὺς ἰσθμόθεν εἷλε πόνους.
μοῦνος δ' ἑλλάνων τόδ' ἔχει γέρας. ἑπτάπυλοι δὲ
  θῆβαι, καὶ γενέτωρ ἔστεφεθ' ἑρμοκράτης.

Τρωΐλου γραμματικοῦ.

Εἰκὼν, τίς σ' ἀνέθηκε, τίνος χάριν, ἢ τίνι λέξον.
  ἀντὶ παλαισμοσύνης θῆκε Λύρωνι πόλις.

Ταύτην Εὐσεβίῳ Βυζαντιὰς εἰκόνα ῥώμη
  πρὸς διασαῖς ἑτέραις εἵνεκεν ἱπποσύνης.
οὐ γὰρ ὅ γ' ἀμφήριστον ἑλὼν ἐστέψατο νίκην,
  ἀλλὰ πολὺ κρατέων ποσσὶ, καὶ ἠνορέῃ.

τοὔνεκεν ἀντιβίων ἔριν ἔσβεσεν· ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
δήμου τὴν προτέρην παῦσε διχοστασίην.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΒΑΚΧΩΝ. 3

Εἰς βάκχην ἐν Βυζαντίῳ.
Παύλου σιλεντιαρίου.

Ἔκφρονα τὴν βάκχην, οὐχ ἡ φύσις, ἀλλ᾽ ἡ τέχνη
θήκατο, καὶ μανίην ἐγκατέμιξε λίθῳ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἴσχετε τὴν βάκχην, μὴ λαϊνέη περ ἐοῦσα,
οὐδὸν ὑπερθεμένη, νηὸν ὑπεκπροφύγῃ.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἀγαθίου
σχολαστικοῦ.

Οὔπω ἐπισταμένην τάχα κύμβαλα χερσὶ τινάξαι,
βάκχην αἰδομένην στήσατο λαοτύπος.
οὕτω γὰρ προνένευκεν· ἔοικε δὲ τοῦτο βοώσῃ,
ἔξιτε· καὶ πατάγῳ μηδενὸς ἱσταμένου.

Σιμωνίδου.

Τίς ἅδε; βάκχα. τίς δέ μιν ξέσε; Σκόπας.
τίς δ᾽ ἐξέμηνε, βάκχος, ἢ Σκόπας; Σκόπας.

Γλαύκου ἀθηναίου.

Ἁ βάκχα παρία μέν, ἐνεψύχωσε δ᾽ ὁ γλύπτας
τὸν λίθον· ἀνθρώσκει δ᾽ ὡς βρομιαζομένα.
ὦ Σκόπα, ἁ θεοποιὸς ἐμήσατο, μήσατο τέχνα
θαῦμα χιμαιροφόνον, θυάδα μαινομέναν.

Γλαύκου.

Ἡ βάκχη κρονίδην σάτυρον θέτο· εἰς δὲ χορείαν
θρώσκει μαινόμενος, ὡς βρομιαζόμενος.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ.

ΕΙΣ ΝΕΡΩΝΟΣ. 4

Κριναγόρου.

Ἀντολίαι, δύσιες, κόσμου μέτρα, καὶ τὰ Νέρωνος
ἔργα, δι᾽ ἀμφοτέρων ἵκετο γῆς περάτων.
ἥλιος ἀρμενίην ἀνιὼν ὑπὸ χερσὶ δαμεῖσαν
κείνου, γερμανίην δ᾽ εἶχε κατερχόμενος.
δισσὸν ἀειδέσθω πολέμου κράτος. οἶδεν ἀράξης,
καὶ ῥῆνος, δούλοις ἔθνεσι πινόμενοι.

Εἰς στήλην Ἰουστινιανοῦ βασιλέως
ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ.

Ταῦτά σοι ὦ βασιλεῦ μηδοκτόνε, δῶρα κομίζει
σῆς ῥώμης γενέτης, καὶ παῖς Εὐστάθιος,
πῶλον ὑπὲρ νίκης, νίκην στεφανηφόρον ἄλλην,
καὶ σέ μετηνεμίῳ πώλῳ ἐφεζόμενον,
ὕψος ἰουστινιανὲ τεὸν κράτος. ἐν χθονί δ᾽ αἰεὶ
δεσμὸς ἔχει μήδων, καὶ σκυθέων προμάχους.

Εἰς τὸ αὐτό.

Πῶλον ὁμοῦ, καὶ ἄνακτα, καὶ ὀλλυμένην βαβυλῶνα,
χαλκὸς ἀπὸ σκύλων ἔπλασεν ἀσσυρίων.
ἔστι δ᾽ ἰουστινιανός. ὃν ἀντολίης ζυγὸν ἕλκων,
στῆσεν ἰουλιανὸς μάρτυρα μηδοφόνον.

Εἰς στήλην τοῦ αὐτοῦ
ἐν τῷ λιμένι.

Τοῦτο παρ᾽ αἰγιαλοῖσιν ἐγὼ Θεόδωρος ὕπαρχος,
στῆσα φαεινὸν ἄγαλμα ἰουστίνῳ βασιλῆϊ,
ὄφρα καὶ ἐν λιμένεσσιν ἑὴν πετάσειε γαλήνην.

Εἰς εἴσοδον τῆς ἱερείας.

Τοῦτον ἰουστινιανὸς ἀγακλέα δείματο χῶρον,
ὕδατι, καὶ γαίῃ, κάλλος ἐπικρεμάσας.

Αδηλον.

Κοίρανοι, ὑμετέρην ἀρετὴν, κάματός τε, καὶ ἔργα,
αὐδήσει χρόνος αἰὲν, ἕως πόλος ἀστέρας ἕλκῃ,

Εἰς στήλην Θεοδοσίου,
βασιλέως.

Εκθορες ἀντολίηθε φαεσφόρος ἥλιος ἄλλος
Θευδόσιε θνητοῖσι πόλου μέσον ἠπιόθυμε,
ὠκεανὸν παρὰ ποσὶν ἔχων μετ' ἀπείρον γαῖαν
πάντοθεν αἰγλήεις κεκορυθμένος ἀγλαὸν ἵππον,
ῥηιδίως μεγάθυμε καὶ ἐσσύμενον κατερύκων.

Καλλιάδης στρατηγὸς βυζαντίου, τὸ περιβόητον τοῦ βύζαντος ἄγαλμα, κατὰ τὴν καλουμένην βασιλικὴν ἀνέθηκεν ἐπιγράψας οὕτω.

Τὸν κρατερὸν Βύζαντα, καὶ ἱμερτὴν Φιδάλειαν.
εἰν ἑνὶ κοσμήσας ἄνθετο Καλλιάδης.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ιμερτὴ Φιδάλεια δάμαρ Βύζαντος, ἐτύχθην,
εἰμὶ δὲ βουπάλεως δῶρον ἀεθλοσύνης.

Εἰς εἰκόνα Πεισι-
στράτου.

Τρίς με τυραννήσαντα, τοσαυτάκις ἐξεδίωξε
δῆμος ἐρεχθειδῶν, καὶ τρὶς ἐπηγάγετο,
τὸν μέγαν ἐν βουλῇ Πεισίστρατον, ὃς τὸν ὅμηρον
ἤθροισα, σποράδην τὸ πρὶν ἀειδόμενον.
ἡμέτερος γὰρ ἐκεῖνος ὁ χρύσεος ἦν πολιήτης,
εἴπερ ἀθηναῖοι σμύρναν ἀπῳκίσαμεν.

Εἰς εἰκόνα Βερενίκης. Ἀσκληπιά-
δου. οἱ δέ, Ποσειδίππου.

Κύπριδος ἅδ᾽ εἰκών. φέρ᾽ ἰδώμεθα μὴ Βερενίκας.
διστάζω ποτέραν φῇ τις ὁμοιοτέραν.

Γεμίνου

Οὗτος ὁ κεκροπίδαισι βαρὺς λίθος, ἄρει κεῖμαι
ξεῖνε, φιλιππείης σύμβολον ἠνορέης,
ὑβρίζων μαραθῶνα, καὶ ἀγχιάλου σαλαμῖνος
ἔργα, μακηδονίοις ἔγχεσι κεκλιμένα.
ὄμνυε νῦν νέκυας Δημόσθενες. αὐτὰρ ἔγωγε,
καὶ ζωοῖς ἔσομαι, καὶ φθιμένοισι βαρύς.

Ζήνωνα πολίαρχος ἰουλιανὸς βασιλῆα.
Ζήνωνος παράκοιτιν ἰουλιανὸς ἀριάδνην.

Οἶκον ἄναξ ἑλικῶνος ἀνηβήσαντα νοήσας,
κυδαλίμοις καμάτοισιν ἰουλιανοῦ πολιάρχου,
πιερικῶν προπάροιθε δόμων, παγχρύσεος ἔστη.

Κῦδος ἰουλιανοῦ πανἀοίδιμον, ὃς μετὰ κόσμον
πισίδων, χρυσέην στῆσεν ἀναστασίην.

Εἰς εἰκόνα ἰουστινιανοῦ βασιλέως.

Ἀλλον ὑπὲρ νίκης ἐναρηφόρον ἔνθοδι σεύσων,
ὁ θρασὺς ἀνστήσει μῆδος ἄναντι τύπον.
ἄλλον ἀκειρεκόμας ἀβάρων στρατὸς ἐκποθεν ἴστρου
κείρας ἐκ κεφαλῆς βόστρυχον αὐσταλέης.
τόνδ᾽ ὑπὲρ εὐνομίας ἐριθηλέος ἐνθάδε τοῦτον
ἐξ ὑπάτου μίτρης στῆσεν ἄνασσα πόλις,
ἔμπεδος. ἀλλὰ μένοις βυζαντιὰς ἄμμορε ῥώμα,
θεῖον ἰουστινιανοῦ κάρτος ἀμειψαμένα.

Ἀδήλου.

Οὗτος ὁ κοσμήσας ὑπάτων θρόνον, ὃν τρὶς ἔπαρχον
καὶ πατέρα βασιλῆες ἑὸν καλέσαντο μέγιστοι,
χρύσεος ἕστηκεν Αὐρηλιανός. τὸ δὲ ἔργον
τῆς βουλῆς ἧς αὐτὸς ἑκὼν κατέπαυσεν ἀνίας.

Ἀδήλου εἰς ἄρχοντα.

Μίξον μειλιχίῃ φαιὸν φόβον, ὅττι καὶ αὐτὴ
βομβήεσσα μέλισσα κορύσσεται ὀξέϊ κέντρῳ.
οὐ γὰρ ἄτερ μάστιγος ἰθύνεται ἵππος ἀγήνωρ,
οὐδὲ συῶν ἀγέλη ἐπιπείθεται ἀνδρὶ νομῆϊ,
πρὶν καὶ ἐριγδούποιο καλαύροπος ἦχον ἀκούσῃ.

Ἀντιπάτρου.

Ζηνὶ, καὶ ἀπόλλωνι, καὶ ἄρεϊ, τέκνον ἀνάκτων
εἴκελον ἀντάζῃ μητέρος εὐτοκίῃ.
πάντα τοι ἐκ μοιρέων βασιλήϊα, πάντα τέλεια
ἦλθεν. ἐποικήθης δ' ἔργον ἀοιδοπόλων.
ζεὺς σκῆπτρον βασίλειον, ἄρης δόρυ, καλλοσύνην δὲ,
φοῖβος ἔχει. παρὰ σοὶ δ' ἀθρόα πάντα Κότυ.

Συνεσίου φιλοσόφου.

Οἱ τρεῖς τυνδαρίδαι, Κάστωρ, ἑλένη, Πολυδεύκης.

Εἰς οἶκον Σοφίας.

Αὐσονίων δέσποιναν ἰουλιανὸς πολιοῦχος
ὡς σοφίης μεστὴν ἄνθετο τὴν σοφίην.

Εἰς Ἰουστινιανοῦ στήλην.

Ἰουστῖνον κατὰ χρέος τὸν δεσπότην.
ἰουλιανὸς ὕπαρχος ὡς εὐεργέτην.

ΕΙΣ ΕΙΧΟΝΑΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ. ς

Παύλου σιλεντιαρίου.

Ὄμματα μὲν κούρης μόλις ἡ γραφὶς, οὔτε δὲ χαίτην,
οὔτε σέλας χροιῆς ἄκρον ἀπεπλάσατο.

ἤ τις μαρμαρυγὴν δύναται φαεθοντίδα γράψαι,
μαρμαρυγὴν γράψει καὶ Θεοδωριάδος.

Εἰς τὸ αὐτό.

Βάσκανος ἡ γραφίς ἐστι, καὶ εἰσορόωσι μεγαίρεις
χρύσεα κεκρυφάλοις βόστρυχα κρυψαμένη.
εἰ δ᾽ ὑπάτης κεφαλῆς ὑπάτην χάριν εἰκόνι κεύθοις,
οὐδ᾽ ἐπὶ τῷ λοιπῷ κάλλεϊ πίστιν ἔχεις.
πᾶσα γραφὶς μορφῇσι χαρίζεται· ἀλλὰ σὺ μούνη
τῆς Θεοδωριάδος κλέψας ἀπ᾽ ἀγλαΐας.

Συνεσίου φιλοσόφου εἰς εἰκόνα τῆς
αὐτοῦ ἀδελφῆς.

Τῆς χρυσῆς εἰκὼν ἡ Κύπριδος, ἢ Στρατονίκης.

Αγαθίου σχολαστικοῦ.

Μαχλὰς ἐγὼ γενόμην βυζαντίδος ἔνδοθι ῥώμης,
ὠνητὴν φιλίην πᾶσι χαριζομένη.
εἰμὶ δὲ καλλιρόη πολυδαίδαλος· ἣν ὑπ᾽ ἔρωτος
οἰστρηθεὶς Θωμᾶς, τῇδ᾽ ἔθετο γραφίδι,
δεικνὺς ὅσσον ἔχει πόθον ἐν φρεσίν· ἶσα γὰρ αὐτῷ
κηρῷ τηκομένῳ, τήκεται οἱ κραδίη.

Ανακρέοντος.

Η τὸν θύρσον ἔχουσ᾽, ἑλικωνιάς· ἡ δὲ παρ᾽ αὐτήν,
Ξανθίππη· Γλαύκη δ᾽ ἡ σχεδὸν ἐρχομένη·
ἐξ ὄρεος χωρεῦσι· Διωνύσῳ δὲ φέρουσι
κισσὸν, καὶ σταφυλὴν πίονα, καὶ χίμαρον.

Αδήλου.

Θαῦμ᾽ ἀρετᾶς μορφὰν ὁ πίναξ ἔχει, οὔτε τὸ γαῦρον
ταῦξε· τὸ δ᾽ ὡραῖον τῆς ἀγανοβλεφάρου,
σαίνοι κένσ᾽ ἐσιδοῦσα, καὶ οἰκοφύλαξ σκυλάκαινα,
δέσποιναν μελάθρων οἰομένη προορῆν.

Ἠρίννης.

Ἐξ ἀπαλῶν χειρῶν τάδε γράμματα λῷστε Προμηθεῦ
ἐντὶ, καὶ ἄνθρωποι τὶν ὁμαλοὶ σοφίαν.
ταύταν γοῦν ἐτύμως τὰν παρθένον ὅστις ἔγραψεν,
αἰκ' αὐγὰν ποτέθηκ' ἦς ἀγαθαρχὶς ὅλα.

ΕΙΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥΣ · ϛ

καὶ ἀγαλματουργούς, καὶ
ἁπλῶς εἰκόνας.

Εἰς εἰκόνα Ἀπελλοῦ.

Αὐτὸς ἑαυτὸν ἐν εἰκόνι γράψεν ἄριστος ἀπελλῆς.

Κωμητᾶ χολαστικοῦ ἐν
ἀναζάρβῳ.

Νωθρὸς ἐγὼ τελέθεσκον ἀπ' ἰξύος ἐς πόδας ἄκρους,
τῆς πλὶν ἐνβρεγέης πηρὸν ἀτεμβόμενος.
ζωῆς, καὶ θανάτοιο μεταίχμιον, ἀΐδι γείτων,
μοῦνον ἀναπνείων. τἆλλα δὲ πάντα νέκυς.
ἀλλὰ σοφός με Φίλιππος, ὃν τὸ γραφίδεσσι δοκεύεις,
ζώγρησε κρυβὴν νοῦσον ἀκεσσάμενος.
αὖθις δ' ἀντωνῖνος, ἅπερ πάρος ἐν χθονὶ βαίνω,
καὶ ποσὶ πεζεύω, καὶ ὅλος αἰσθάνομαι.

Εἰς ἄγαλμα Φιλίππου.

Ἠ θεὸς ἦλθ' ἐπὶ γῆν ἐξ οὐρανοῦ εἰκόνα δείξων
Φειδία, ἢ σύγ' ἔβης τὸν θεὸν ὀψόμενος.

Εἰς τὸν ἐν ῥόδῳ κολοσσόν. Σιμωνίδου.

Τὸν ἐν ῥόδῳ Κολοσσὸν ὀκτάκις δέκα
Λάχης ἐποίει πηχέων ὁ λίνδιος.

Ἀδέσποτον.

Λῦσαν Τιμομάχου πλέον, ἢ πάρος ἥρπασε τέχνα
τὴν φύσιν. ὁ γράψας εἶδέ σε μαινόμενον.

καὶ συνελυάσθη χεὶρ ἀνέρι· καὶ τὰ κεραστὰ
δάκρυα, τοὺς λύπης πάντας ἔμιξε πόνους.

Αἰμιλιανοῦ.

Τέχνας εἵνεκα σεῖο, καὶ ἁ λίθος ἅδε βρυάζει,
Πραξίτελες· λῦσον, καὶ πάλι κωμάσεται.
νῦν δ' ἡμῖν οὐ γῆρας ἔτ' ἀδρανές· ἀλλ' ὁ πεδήτης
σεληνοῖς κώμων, βάσκανός ἐστι λίθος.

Σιμωνίδου.

Ἰφίων τόδ' ἔγραψε κορίνθιος· οὐκ ἔνι μῶμος
χερσίν· ἐπεὶ δόξας ἔργα πολὺ προφέρει.

Ἄδηλον.

Οὐκ ἀδαὴς ἔγραψε Κίμων τάδε, παντὶ δ' ἐπ' ἔργῳ
μῶμος· ὃν οὐδ' ἥρως Δαίδαλος ἐξέφυγεν.

Ἀδέσποτον.

Ἀτέχνα τὸν ἔλεγχον ἀπώλεσεν· οὐδὲ γὰρ αὐτὰ
μανῦσαι δύναται, τῷ, πόρε τὰν κεφαλάν.

Ἄδηλον.

Μικροῦ κατέχον τὸν βότρυν τοῖς δακτύλοις.
ὑπεραπατηθεὶς τῇ θέᾳ τῶν χρωμάτων.

ΕΙΣ ΑΓΑΛΜΑΤΑ ΖΩΩΝ. 7

Εἰς τὴν Μύρωνος βοῦν.

Βοΐδιον εἰμὶ Μύρωνος· ἐπὶ στήλην δ' ἀνάκειμαι.
βουκόλε, κεντήσας εἰς ἀγέλην μ' ἄπαγε.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τίπτε Μύρων με τὸ βοΐδιον ἐνταυθοῖ παρὰ βωμοῖς
ἵδρυσας, οὐκ ἐθέλεις εἰσαγέμεν μέγαρον;

Ἀνακρέοντος εἰς τὸ αὐτό.

Βουκόλε, τὰν ἀγέλαν πόρρω νέμε, μὴ τὸ Μύρωνος
βοΐδιον ὡς ἔμπνουν βουσὶ συνεξελάσῃς

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Βοίδιον οὐ χοάνοις τετυπωμένον, ἀλλ' ὑπὸ γήρως
 Χαλκωθὲν, σφετέρῃ ψεύσατο χειρὶ Μύρων.

Εὐήνου εἰς τὸ αὐτό.

Η τὸ δέρας χάλκειον ὅλον βοῒ τᾷδ' ἐπίκειται
 ἔκτοθεν, ἢ ψυχὴν ἔνδον ὁ χαλκὸς ἔχει.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Αὐτὸς ἐρεῖ τάχα τοῦτο Μύρων. οὐκ ἔπλασα ταύταν
 τὰν δάμαλιν, ταύτας δ' εἰκόν' ἀνεπλασάμην.

Λεωνίδου εἰς τὸ αὐτό.

Οὐκ ἔπλασέν με Μύρων. ἐψεύσατο. βοσκομέναν δὲ,
 ἐξ ἀγέλας ἐλάσας, δῆσε βάσει λιθίνα.

Αντιπάτρου σιδωνίου εἰς τὸ αὐτό.

Εἰ μή μου ποτὶ τᾷδε μύρων πόδας ἥρμοσε πέτρᾳ,
 ἄλλαις ἂν νεμόμαν βουσὶν ὁ μοῦ δάμαλις.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Μόσχε, τί μοι λαγόνεσσι προσέρχεαι; τίπτε δὲ μυκᾷ.
 ἁ τέχνα μαζοῖς οὐκ ἐνέθηκε γάλα.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τὰν δάμαλιν βουφορβὲ παρέρχεο. μηδ' ἀπάνευθεν
 συρίσδῃς. μασῷ πόρτιν ὑπεκδέχεται.

Εἰς τὸ αὐτό.

Α μόλιβος κατέχει με, καὶ ἁ λίθος. εἵνεκα δ' ἂν σοῦ
 πλάστα Μύρων λωτὸν, καὶ θρίον ἐδρεπόμαν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Α δάμαλις δοκέω μυκήσεται. ἢν δὲ βραδύνῃ
 χαλκὸς ὁ μὴ νοέων αἴτιος, οὐχὶ Μύρων.

Αντιπάτρου.

Α δάμαλις δοκέω μυκήσεται. ἦ ῥ' ὁ Προμηθεὺς
 οὐχὶ μόνος. πλάττεις ἔμπνοα καὶ σὺ Μύρων.

Ἄδηλα.

Βοῦν ἰδίαν ποτὶ βουσὶ Μύρων μιχθεῖσαν ἐρευνᾷ.
εὗρε μόλις δ᾽ αὐτὴν τοὺς βόας ἐξελάσας.

Ἁ βοῦς ἀτίκτουσ᾽, ἀπὸ γαστέρος ἔπλασε τὰν βοῦν,
ἀδὲ Μύρωνος χεὶρ, οὐ πλάσεν, ἀλλ᾽ ἔτεκεν.

Καὶ χαλκῆ περ ἐοῦσα, λάλησεν ἂν ἡ κεραὴ βοῦς.
εἴ οἱ σπλάγχνα Μύρων ἔνδον ἐτεχνάσατο.

Ἀντιπάτρου εἰς τὸ αὐτό.

Γηκτόν μοι τίς ἄροτρον ἐπ᾽ αὐχένι, καὶ ζυγὰ θέσθω.
εἵνεκα γάρ τέχνης σεῖο μύρων, ἀρόσω.

Εἰς τὸ αὐτὸ Δημητρίου τοῦ Βιθυνοῦ.

Ἢν μ᾽ ἐσίδῃ μόσχος, μυκήσεται· ἢν δέ γε ταῦρος,
βήσεται· ἢν δὲ νομεὺς, εἰς ἀγέλην ἐλάσει.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ὧδε Μύρων μ᾽ ἔστησε τὸ βοΐδιον· οἱ δὲ νομῆες
βάλλουσί με λίθοις, ὡς ἀπολειπόμενον.

Εἰς τὸ αὐτό Μάρκου ἀργενταρίου.

Βουκόλον ἢν ἐσίδῃς τὸν ἐμὸν ξένε, τοῦτ᾽ ἔπος αὐτῷ
εἶπον, ὅθ᾽ ὁ πλάστης ὧδε μ᾽ ἔδησε Μύρων.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Τὰν βοῦν τάνδ᾽ ὁ Μύρων ξεῖν᾽ ἔπλασεν· ἣν ὅδε μόσχος
ὡς ζῶσαν σαίνει μητέρα δοκεόμενος.

Εἰς τὸ αὐτὸ Διόκριδος.

Ταῦρε μάτην ἐπὶ πόρτιν ἐπείγεαι· ἔστι γὰρ ἄπνους.
ἀλλά σ᾽ ὁ βουπλάστας ἐξαπάτησε Μύρων.

Εἰς τὸ αὐτό.

Σεῖο Μύρων δαμάλει, παρακάτθανε μόσχος ἀλαθεὶς
καὶ γάλα πιστεύων χαλκὸν ἔσωθεν ἔχειν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Φεῦ, ὁ Μύρων πλάσσας, οὐκ ἔφθασσας. ἀλλά σε χαλκὸς
πρὶν ψυχὴν βαλέειν, ἔφθασε πηγνύμενος.

Εἰς τὸ αὐτό.

Χαλκείην τύποις δάμαλιν, μέγα σ' ἥπαφε τέχνη.
βουκόλε, τὴν ψυχὴν οὐ προσέθηκε Μύρων.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἰουλιανοῦ ἀπὸ
ὑπάρχων.

Πόρτιν τήνδε Μύρωνος ἰδὼν, τάχα τοῦτο βοήσεις.
ἡ φύσις ἄπνοός ἐστιν, ἡ ἔμπνοος ἔπλετο τέχνη.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Βουκόλε, ποῖ προθέειν με βιάζεαι; ἴσχεο νύσσων.
οὐ γάρ μοι τέχνη καὶ τόδ' ἔδωκεν ἔχειν.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Ἢ χαλκὸν ζώωσε Μύρων σοφὸς, ἢ τάχα πόρτιν
χάλκωσε, ζωὰν ἐξ ἀγέλας ἐρύσας.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Πλάσσε Μύρων, σέο πόρτιν ὁδοιπόρος ἤλθεν, ἐλάσσων.
χαλκοῦ δὲ ψαύσας φὼρ κενεὸς ἐξεφάνη.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Εἰσορόων με λέων χαίνει στόμα. χερσὶ δ' ἀείρει
γειοπόνος ζεύγλην, ἀγρονόμος κορύνην.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Τλῆθι Μύρων. τέχνη σε βιάζεται ἄπνοον ἔργον.
ἐκ φύσεως τέχνην. οὐ γὰρ φύσιν εὕρετο τέχνη.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Ἐν βοῒ τᾷδ', ἐμάχοντο φύσις, καὶ πότνια τέχνα.
ἀμφοτέραις δὲ Μύρων, ἶσον ὄπασσε γέρας.
δερκομένοις μὲν γὰρ, φύσιος κράτος ἥρπασε τέχνα.
αὐτὰρ ἐφαπτομένοις, ἡ φύσις ἐστὶ φύσις.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Ἤπαφε καὶ σὲ μύωπα Μύρων, ὅτι κέντρον ἐρείδεις
πλευραῖς χαλκοτύποις ἀντιτύποιο βοός.
οὐ νεμέσις δὲ μύωπι· τί γὰρ τόσον, εἴγε καὶ αὐτοὺς
ὀφθαλμοὺς νομέων ἠπερόπευσε Μύρων;

Εἰς τὸ αὐτό. Γεμίνου.

Ἡ βάσις ἡ κατέχουσα τὸ βοίδιον, ᾗ πεπέδηται,
ἢν ἀφεθῇ ταύτης, φεύξεται εἰς ἀγέλην.
μυκᾶται γὰρ ὁ χαλκός· ἴδ᾽ ὡς ἔμπνουν ὁ τεχνίτης
θήκατο. κἂν ζεύξῃς ἄλλον, ἴσως ἀρόσει.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Χάλκεος ἧς· ἐπὶ σοὶ δὲ γεωτόμος εἵλκεν ἄροτρον,
καὶ ζυγόδεσμα φέρων ψευδομένα δαμάλει.
ἀλλὰ Μύρων τέχνα πανυπείροχος, ὅς σε δι᾽ ἔργων
ἔμπνοον, ὥς τινα βοῦν ἐργάτιν εἰργάσατο.

Φιλίππου μακεδόνος
εἰς τὸ αὐτό.

Ἀπαιρέ μου τένοντος ὦ γεωπόνε.
λέπαδνα, καὶ σίδαρον αὐλακηλάτην.
χαλκὸν γὰρ ἁμῶν οὐκ ἐσάρκωσε Μύρων.
τέχνα δ᾽ ἐξεπόνησεν ὄψιν ἔμπνοον,
ὡς πολλάκις με καὶ τὸ μυκᾶσθαι θέλειν.
εἰς ἔργα δ᾽ οὐκ εἴασε προσδήσας βάσει.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ἵππον.

Ἰδ᾽ ὡς ὁ πῶλος χαλκοδαιδάλῳ τέχνῃ.
κορωνιῶν ἕστηκε· δριμὺ γὰρ βλέπων,
ὑψαυχενίζει· καὶ δ᾽ ἠνεμωμένας
κορυφῆς ἐθείρας οὐρίῳ κεν εἰς δρόμον,
δοκέω χαλινοὺς εἴ τις ἡνιοστρόφος
ἐναρμόσει γένυσι, κἠπικεν ῥῦσοι,

ὁ σὸς πόνος Λύσιππε καὶ παρ' ἐλπίδας
τάχ' ἐκδραμεῖται· τῇ τέχνῃ γὰρ ἐμπνέει.

Ἀδηλον.

Τοῦ μὴ πρασιῇ φύλακος μακρὰν ἀπὸ τῆλε φύλαξαι·
τοῖος ὁ κύων ὃν ὁρᾷς ὦ παρ' ἔμ' ἐρχόμενε,
σύκινος· οὐ ῥίνῃ πεπονημένος, οὐδ' ἀπὸ μίλτου;
ἀλλ' ἀπὸ ποιμενικῆς αὐτομαθοῦς ξοΐδος·
ἀργεῖος· γέλασον· μετὰ δ' εὐκλείους πεφύλαξο
γίνεσθαι, μὴ καὶ σαρδόνιον γελάσῃς.

ΕΙΣ ΕΙΧΟΝΑΣ ΑΡΧΑΙΩΝ, ΚΑΙ ΗΡΩΩΝ ΤΙΝΩΝ. 8

Εἰς Προμεθέα. Ἰουλιανοῦ.

Τέχνης πυρσὸν ὄπασσα φερέσβιον· ἐκ δ' ἄρα τέχνης,
καὶ πυρὸς ἀλλήκτου πήματος ὄψιν ἔχω.
ἢ μερόπων ἀχάριστον ἀεὶ γένος, εἴ γε Προμηθεὺς
ἀντ' εὐεργεσίης ταῦθ' ὑπὸ χαλκοτύπων.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.

Χαλκὸν μὲν καλέεσκεν ἀτειρέα βίβλος Ὁμήρου·
ἀλλά μιν ὁ πλάστης δεῖξεν ἐλεγχομένην
δεῦρ' ἴδε γὰρ στενάχοντα Προμηθέα· δεῦρ' ἴδε χαλκοῦ
τειρομένου, σπλάγχνων ἐκ μυχάτων ὀδύνας·
Ἡρακλεῖς, νεμέσησον· ἐπεὶ μετὰ σεῖο φαρέτρην,
Ἰαπετιονίδης ἄλγος ἄπαυστον ἔχει.

Γάλλου εἰς Τάνταλον.

Οὗτος ὁ πρὶν μακάρεσσι συνέστιος, οὗτος ὁ νηδὺν
πολλάκι νεκταρέου πλησάμενος πόματος,
νῦν λιβάδος θνητῆς ἱμείρεται· ἡ φθονερὴ δὲ
κρᾶσις ἀεὶ χείλους ἐστὶ ταπεινοτέρη.

τίνε λέγει τὸ τόρευμα. καὶ ὄργια μάνθανε σιγῆς.
οἱ γλώσσῃ προπετεῖς ταῦτα κολαζόμεθα.

Εἰς ἄγαλμα Ηρακλέους νηπίου ὄντος ἔτι, καὶ ταῖς χερσὶ θλίβοντος δράκοντας δύο.

Θλῖβε δρακοντείουν πριμήκεας ὄβριμε χεῖρας
ἥρακλες, δακέτων ἀγχιβαθεῖς φάρυγγας.
ἐξέτι νηπιάχοιο, χόλον ζηλήμονος ἥρης
ἄμπαυσον. μόχθεῖν γνῶθι καὶ ἐκ βρέφεος.
οὐ γάρ σει κριτὴρ χαλκήλατος, οὐδὲ λέβητες,
ἀλλ᾽ ὁδὸς εἰς αὐλὴν Ζηνὸς ἔπαθλον ἔφυ.

Εἰς τοὺς δώδεκα ἄθλους τοῦ Ηρακλέους.

Δέρκεο μυριόμοχθε τεοὺς ἥρακλες ἀγῶνας.
οὓς τλὰς, ἀθανάτων οἶκον ὄλυμπον ἔβης.
γηρυόνην. κλυτὰ μῆλα. μέγαν πόνον αὐγείαο.
πώλους. ἱππολύτην. πουλυκάρηνον ὄφιν.
κάπρον θωϋκτῆρα. χάους κύνα. θῆρα, νεμείης
οἰωνούς. ταῦρον. μαιναλίην ἔλαφον.
νῦν δὲ κατ᾽ ἄκρα πόληος ἀπορθήτοιο βεβηκώς
πτραμίης, μεγάλους ῥύεο τηλεφίδας.

Εἰς τὸ αὐτό. Αδηλον.

Πρῶτα μὲν, ἐν νεμέῃ βριαρὸν κατέπεφνε λέοντα.
δεύτερον, ἐν λέρνῃ πολυαύχενον ὤλεσεν ὕδρην.
τὸ τρίτον αὖτ᾽ ἐπὶ τοῖς, ἐρυμάνθιον ἔκτανε κάπρον.
χρυσόκερον δ᾽ ἔλαφον μετὰ ταῦτ᾽ ἤγρευσε τέταρτον.
πέμπτον δ᾽ ὄρνιθας συμφαλίδας ἐξεδίωξεν.
ἕκτον, ἀμαζονίδος κόμισε ζωστῆρα φαεινόν.
ἕβδομον, αὐγείου πολλὴν κόπρον ἐξεκάθηρεν.
ὄγδοον, ἐκ κρήτης δὲ πυρίπνοον ἤλασε ταῦρον.
εἴνατον, ἐκ θρήκης Διομήδεος ἤγαγεν ἵππους.

Γηρυόνου δέκατον βόας, ἤγαγεν ἐξ ἐρυθείης.
κέρβερον ἑνδέκατον κύν' ἀνήγαγεν ἐξ ἀΐδαο.
δωδέκατον δ' ἐκόμισεν ἐς ἑλλάδα χρύσεα μῆλα.
τὸ φισκαιδέκατον, τοῖον λυγρὸν ἔχεν ἄεθλον.
μουνουχὶ πεντήκοντα ξυνελέξατο κούραις.

Φιλίππου εἰς τὸ αὐτό.

Ωλεσα τὸν νεμέας θῆρ' ἄπλετον, ὤλεσα δ' ὕδρην,
καὶ ταῦρον. κάπρου δ' ἀμφετίναξα γένυν.
ζωστῆρ' ἑλκύσας, πώλους Διομήδεος εἷλον.
χρύσεα μῆλα κλάσσας, Γηρυόνην ἔλαβον.
αὐγείαν ἐδάην. κέμας οὐ φύγεν. ἔκτανον ὄρνις.
κέρβερον ἠγαγόμην. αὐτὸς ὄλυμπον ἔχω.

Εἰς τὸν αὐτὸν πονέσαντα τὸν ἐν νεμέᾳ λέοντα. Ἀρχίου.

Μηκέτι ταυροβόροιο βαρὺ βρύχημα λέοντος
πτήσσετε ληϊνόμοι γειαρόται νεμέης.
ἦ γὰρ ὑφ' ἡρακλῆος ἀριστάθλοιο δέδουπεν,
αὐχένα θηροφόνοις ἀγχόμενος παλάμαις,
ποίμνας ἐξελάσασθε. πάλιν μυκηθμὸν ἀκούει
ἠχὼ, ἐρημαίης ἐνναέτειρα νάπης.
καὶ σὺ λεοντόχλαινε πάλιν θωρήσσεο ῥινῷ,
ἥρης πρηΰνων μισονόθοιο χόλον.

Εἰς τὸ αὐτὸ, Δαμαγήτου.

Εκ νεμέης ὁ λέων. ἀτὰρ ὁ ξένος, ἀργόθεν αἷμα.
πολλὸν ὁ μὲν, θηρῶν μεῖζον, ὁ δ' ἡμιθέων.
ἔρχονται δ' εἰς ἀγῶνα κατάντιον ὄμμα βαλόντες
λοξὸν ὑπὲρ ζωᾶς, καὶ βιοτᾶς σφετέρας.
ζεῦ πάτερ, ἀλλ' εἴη τὸν ἀπ' ἄργεος ἀνέρα νικᾶν.
ἐμβατὸς ὡς ἄντοι καὶ νεμέα τελέθοι.

Εἰς τὸν αὐτὸν, καὶ τὴν ἔλαφον.

Τί πρῶτον; τί δ' ἔπειτα φρεσὶν, τί δὲ λοίσθιον ὄσσοις;
θαυμάσσω τέχνης ἀνέρος, ἠδ' ἐλάφου.
ὧν ὁ μὲν, ἰξύϊ θηρὸς ἐπεμβεβαὼς, γόνυ βρίθει,
ἀντιπόρων παλάμαις δραξάμενος κεράων.
ἡ δ' ὑπὸ χάσματι πολλὰ, καὶ ἄσθματι φυσιόωσα,
γλώσσῃ σημαίνει, θλιβομένην κραδίην.
ἡράκλες γήθησον. ὅλη κεμὰς ἤδη τέθηλεν.
οὐ κέρασιν μούνοις, ἀλλὰ τέχνῃ χρυσέῃ.

Εἰς τὸν αὐτὸν, καὶ τὸν
Ἀνταῖον.

Χαλκὸν ἀποιμώζοντα τίς ἔπλασε; τίς δ' ὑπὸ τέχνας
καὶ πόνον ἐκ μορφᾶς, καὶ θράσος εἰργάσατο;
ἔμψυχον τὸ πλάσμα. καὶ οἰκτείρω μογέοντα,
καὶ φρίσσω κρατερὸν τὸν θρασὺν ἡρακλέην.
ἀνταῖον γὰρ ἔχει πεπονημένον ἐκ παλαμάων.
ἰδνωθεὶς δὲ, δοκεῖ καὶ στοναχὰν ἱέναι.

Εἰς τὸν αὐτὸν μεθύοντα.

Οὗτος ὁ νῦν ὕπνῳ βεβαρημένος ἠδὲ κυπέλλῳ,
κενταύρους νήφων οἰνοβαρεῖς ὄλεσεν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Οὗτος ὁ πανδαμάτωρ, ὁ παρ' ἀνδράσι δωδεκάεθλος
μελπόμενος, κρατερῆς εἵνεκεν ἠνορέης,
οἰνοβαρὴς μετὰ δαῖτα μεθυσφαλὲς ἴχνος ἐλίσσει,
νικηθεὶς ἁπαλῷ λυσιμελεῖ βρομίῳ.

Εἰς ἕτερον ἀγῶνα τοῦ αὐτοῦ.

Χαίτην, καὶ ῥόπαλον, καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἀταρβῆ
θυμὸν ὁρῶν, βλοσυρὸν τἀνδρὸς ἐπισκύνιον,
ζήτει δέρμα λέοντος ἐπ' εἰκόνι. κἢν μὲν ἐφεύρῃς,
ἡρακλέης. εἰ δ' οὔ, λυσιμάχοιο πίναξ.

Εἰς ἕτερον ἄγαλμα τοῦ αὐτοῦ.

Οἵῳ Θειοδάμας πρὶν ὑπήντεεν ἡρακλῆϊ,
τοῖον ὁ τεχνίτης τὸν Διὸς εἰργάσατο,
βοῦν ἀρότην ἕλκοντα, καὶ ἀντανύοντα κορύνην·
ἀλλ᾽ οὔπω ἀλοιὴν ἥψατο βοοσφαγίην·
καὶ τάχα Θειοδάμαντι γοήμονα χείλεσι φωνὴν
ἥρμοσεν· ἧς αἴων φείδεται ἡρακλέης.

Εἰς εἰκόνα ἑτέραν
τοῦ αὐτοῦ.

Οἷον καὶ κρονίδης ἔσπειρέ σε τῇ τρισελήνῳ
νυκτὶ, καὶ εὐρυσθεὺς οἶδεν ἀεθλοφόρον,
κὴν πυρὸς εἰς ὄλυμπον ἐκώμασας ὦ βαρύμοχθε
ἀλκείδη· τοίην εἰκόνα σου βλέπομεν·
ἀλκμήνης δ᾽ ὠδῖνας ἔχει λίθος· αἱ δὲ μεγαυχεῖς
θῆβαι, νῦν μύθων εἰσὶν ἀπιστότεραι·

Εἰς ἄγαλμα τοῦ αὐτοῦ,
Γεμίνου.

Ηράκλες, ποῦ σοι πόρθος μέγας, ἥ τε νέμειος
χλαῖνα, καὶ ἡ τόξων ἔμπλεος ἰοδόκη;
ποῦ σοβαρὸν μίμημα; τίς ἔπλασεν ὧδε κατηφῆ;
Λύσιππος χαλκῷ δ᾽ ἐγκατέμιξ᾽ ὀδύνην·
ἄχθῃ γυμνωθεὶς ὅπλων σέο; τίς δέ σ᾽ ἔπερσεν;
ὁ πτερόεις· ὄντως εἷς βαρὺς ἆθλος, ἔρως·

Εἰς τὸ αὐτό· Φιλίππου.

Ηρη τοῦτ᾽ ἄρα λοιπὸν ἐβούλετο πᾶσιν ἐπ᾽ ἄθλοις
ὅπλων γυμνὸν ἰδεῖν τὸν θρασὺν ἡρακλέα·
ποῦ χλαίνωμα λέοντος, ὅ, τ᾽ ἀρροίζητος ἐπ᾽ ὤμοις
ἰὸς, καὶ βαρύπους ὄζος ὁ θηρολέτης;
πάντα σ᾽ ἔρως ἀπέδυσε· καὶ οὐ ξένον, εἰ Δία κύκνον
ποιήσας, ὅπλων νοσφίσαθ᾽ ἡρακλέα.

Εἰς ἀνδριάντα Θησέως, καὶ τοῦ
μαραθωνίου ταύρου.

Θαῦμα τέχνης ταύρου τε, καὶ ἀνέρος· ὧν ὁ μὲν, ἀλκῇ
θῆρα βίῃ βρίθει, γυῖα τιταινόμενος.
ἶνας δ' αὐχενίους γνάμπτων παλάμῃσιν ἔμαρψε
λαιῇ μυκτῆρας· δεξιτερῇ δὲ κέρας.
ἀστραγάλους δ' ἐλέλιξε· καὶ αὐχένα θὴρ ὑπὸ χερσὶν
δαμνάμενος κρατεραῖς, ὤκλασεν εἰς ὀπίσω.
ἔστι δ' ὀΐσασθαι τέχνης ὕπο· τῷ δ' ἐνὶ χαλκῷ,
θῆρα μὲν ἐμπνείειν, ἄνδρα δ' ἱδρῶτι ῥέειν.

Εἰς ἀνδριάντα Κα-
πανέως.

Εἰ τοῖος θήβης Καπανεὺς ἐπεμήνατο πύργοις
ἅμμασιν ἠερίην κλίμακα μησάμενος,
εἷλεν ἂν ἄστυ βίῃ, καὶ ὑπὲρ μορόν. αἴδετο γὰρ ῥα
καὶ σκηπτὸς Κρονίδου τοῖον ἑλεῖν πρόμαχον.

Γεμίνου εἰς ἄγαλμα
σαλμωνέως.

Χείρ με πολυκλείτου βασίη κάμεν· εἰμὶ δ' ἐκεῖνος
σαλμωνεὺς, βρονταῖς ὃς διὸς ἀντεμάνην·
ὅς με καὶ εἰν ἀΐδῃ περθεῖ πάλι, καί με κεραυνοῖς
βάλλει, μισῶν μου κοὐ λαλέοντα τύπον.
ἴσχε ζεῦ πρηστῆρα· μέθες χόλον, εἰμὶ γὰρ ἄπνους
ὁ σκοπὸς· ἀψύχοις εἰκόσι μὴ πολέμει.

Εἰς Ἴκαρον χαλκοῦν ἐν λουτρῷ
ἱστάμενον. Ἰουλιανοῦ.

Ἴκαρε, κηρὸς μέν σε διώλεσε. νῦν δέ σε κηρῷ
ἤγαγεν εἰς μορφὴν αὖθις ὁ χαλκοτύπος.
ἀλλ' ἄγε μὴ πτερὰ πάλλε καθ' ἠέρα, μὴ τὸ λοετρὸν
ἠρόθεν πίπτων, ἰκάριον τελέσῃς.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ἴκαρε, χαλκὸς ἐών, μιμνήσκεο, μηδέ σε τέχνη,
μὴ δ' ἀπαφῇ πτερύγων ζεῦγος ἐπωμάδιον·
εἰ γὰρ ζωὸς ἐὼν πέσες ἐν πελάγεσσι θαλάσσης,
πῶς ἐθέλεις πτῆναι χάλκεον εἶδος ἔχων;

Εἰς Ἱππόλυτον διαλεγόμενον τῇ τροφῷ τῆς Φαίδρας· Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Ἱππόλυτος τῆς γρηὸς ἐπ' οὔατι νηλέα μῦθον
φθέγγεται· ἀλλ' ἡμεῖν, οὐ δυνάμεθα κλύειν·
ὅσσον δ' ἐκ βλεφάροιο μεμηνότος ἔστι νοῆσαι,
ὅττι παρεγγυάᾳ μηκέτ' ἄθεσμα λέγειν.

Εἰς εἰκόνα Τηλέφου τετρωμένου. Φιλοστράτου.

Οὗτος ὁ Ταυθρανίας πρόμος ἄχετος, οὗτος ὁ τὸ πρὶν
Τήλεφος αἱμάξας φρικτὸν ἄρη δαναῶν,
μυσὸν ὅτε πλήθοντα φόνῳ ἐκέρασε Κάϊκον,
οὗτος ὁ πηλιακοῦ δούρατος ἀντίπαλος,
νῦν ὀλοὸν μηρῷ κεύθων βάρος, οἷα λιπόνπους
τήκεται, ἐμψύχῳ σαρκὶ συνελκόμενος·
οὗ καὶ τειρομένοιο πτιπτώσαντες ἀχαιοί,
φύρδην Ταυθρανίας ναῦται ἀπ' ἠϊόνος.

Εἰς εἰκόνα Φιλοκτήτου. Γλαύκου.

Καὶ τὸν ἀπὸ Τρηχῖνος ἰδὼν πολυώδυνον ἥρω,
τόνδε Φιλοκτήτην ἔγραφε Παρράσιος·
ἔν τε γὰρ ὀφθαλμοῖς ἐσκλήκοσι κωφὸν ὑποικεῖ
δάκρυ, καὶ ὁ ψύχων ἐντὸς ἔνεστι πόνος·
ζωογράφων ὦ λῷστε σὺ μὲν σοφός· ἀλλ' ἀναπαῦσαι
ἄνδρα πόνων ἤδη τὸν πολύμοχθον ἔδει.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἐχθρὸς ὑπὲρ Δαναοὺς πάσης ἐμὸς ἄλλος Ὀδυσσεὺς,
ὅς μ' ἔμνησε κακῆς, οὐλομένης τε νόσου.
οὐκ ἤρκει πέτρη, ῥύγχος, λύθρον, ἕλκος, ἀνίη,
ἀλλὰ καὶ ἐν χαλκῷ τὸν πόνον εἰργάσατο.

Εἰς τὸν αὐτόν. Ἰουλιανοῦ αἰγυπτίου.

Οἶδα Φιλοκτήτην ὁρόων, ὅτι πᾶσι φαείνει
ἄλγος ἑὸν καὶ τοῖς, τηλόθι δερκομένοις.
ἄγρια μὲν κομόωσαν ἔχει τρίχα. δαῦρὶ δὲ κόρσης
χαίτην, τρηχαλέοις χρώμασιν αὐαλέην.
δέρμα κατεσκληκὸς δὲ φέρει, καὶ ῥικνὸν ἰδέσθαι,
καὶ τάχα καρφαλέον χερσὶν ἐφαπτομέναις.
δάκρυα δὲ ξηροῖσιν ὑπὸ βλεφάροισι παγέντα
ἵσταται, ἀγρύπνου σῆμα δυσπαθίης.

Εἰς Πύῤῥον μέλλοντα σφάξαι τὴν Πολυξένην. Κοσμᾶ μηχανικοῦ.

Πύῤῥος ἐγώ. σπεύδω δὲ πατρὸς χάριν. ἡ δὲ κυνῶπις,
παλλάδα κικλήσκει, γνωτὸν ἔχουσα Πάριν.

Εἰς Χείρονα τὸν ἱπποκένταυρον.

Ἀνδρόθεν ἐκκέχυθ' ἵππος. ἀνέδραμε δ' ἱππόθεν ἀνήρ.

Εἰς τὸν αὐτόν. Ἄδηλα.

Ἀνὴρ νόσφι ποδῶν. κεφαλῆς δ' ἄτερ, αἰόλος ἵππος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἵππος ἐρεύγεται ἄνδρα. ἀνὴρ δ' ἀποπέρδεται ἵππον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἵππος ἔην ἀκάρηνος. ἀνὴρ δ' ἀτέλεστος ἔκειτο.
ὅν γε φύσις παίζουσα, θοῷ ἐνεκέντρισεν ἵππῳ.

Εἰς κυνέγειρον. Κορνιλίου.

Οὔ σε μάκαρ Κυνέγειρε τὸν ὡς κυνέγειρον ἔγραψε
φάσις, ἐπεὶ βριαραῖς ἄνθετο σαῖς παλάμαις,

ἀλλὰ σοφός

ἀλλὰ σοφός τις ἔην ὁ ζωγράφος. οὐδέ σε χειρῶν
νόσφισε, τῶν χειρῶν οὕνεκεν ἀθάνατον.

Εἰς τὸν αὐτόν. Παύλου σιλεντιαρίου.

Μηδοφόνους μὲν χεῖρας ὑπὲρ γναμπτοῖο κορύμβου
ναὸς ἀπορνυμένης ἐξέταμον κοπίδες,
ἀνίκα τοῦ Κυνέγειρε φυγὰς ποτε φορτὶς ἐκείνα,
ὥσπερ ἀπ' ὠναίας εἴχετο σᾶς παλάμας.
ἀλλὰ καὶ ὡς, ἀπρὶξ δόρυ νήιον ἀμφιδακοῦσαι,
ἄπνοον ὡμάρτευν τάρβος ἀχαιμενίοις.
καὶ τὰς μὲν, τις ἀνὴρ ἕλε βάρβαρος ἀλλά γε χειρῶν
νίκα, μουσοπίοις μίμνε παρ' ἀθηναίταις.

Εἰς στήλην Ἀλεξάνδρου τοῦ μακε-
δόνος. Ποσειδίππου.

Λύσιππε πλάστα σικυώνιε θαρσαλέη χείρ.
δάϊε τεχνῖτα, πῦρ τοι ὁ χαλκὸς ὁρῆ.
ὃν κατ' ἀλεξάνδρου μορφᾶς χέεις. οὐκέτι μεμπτοὶ
πέρσαι. συγγνώμη βουσὶ λέοντα φυγεῖν.

Εἰς τὸν αὐτόν. Ἀρχελάου. οἱ δὲ, Ἀσκληπιάδου.

Τόλμαν ἀλεξάνδρου, καὶ ὅλαν ἀπεμάξατο μορφὰν
Λύσιππος, τίν' ὅδε χαλκὸς ἔχει δύναμιν;
αὐδάσοντι δ' ἔοικεν ὁ χάλκεος, ἐς Δία λεύσσων.
γᾶν ὑπ' ἐμοὶ τίθεμαι. Ζεῦ, σὺ δ' ὄλυμπον ἔχε.

Εἰς τὸν αὐτόν. Ἄδηλον.

Αὐτὸν ἀλέξανδρον τεκμαίρεο. ὧδε τὰ κείνου
ὄμματα; καὶ ζωὸν θάρσος ὁ, χαλκὸς ἔχει.
ὃς μόνος ἦν ἐφορῶσιν ἀπ' αἰθέρος αἱ Διὸς αὐγαί,
πᾶσαν Πελλαίῳ γῆν ὑπέταξε θρόνῳ.

Εἰς τὸν αὐτόν. Ἄδηλον.

Τοῦτον ἀλέξανδρον μεγαλήτορος υἷα Φιλίππου
δέρκεαι, ἀρτιλόχευτον, ὀλυμπιὰς ὅν ποτε μήτηρ

καρτερόθυμον ἔτικτεν· ἀπ᾽ ὠδίνων δέ μιν ἄρης
ἔργα μόθων ἐδίδασκε· τύχη δ᾽ ἐκέλευσεν ἀνάσσειν.

Ἄδηλα.

Μὰ τὴν βουθοίναν ἡρακλέα παῖδες ἀγρέται,
οὐκ ἔτι κερδαλέοις ἔμβατα ταῦτα λύκοις.
φωρές τε σεῖχειν κλοπίην ὁδὸν ἀρνήσονται,
εἰ καὶ κωμήτας ἄκριτος ὕπνος ἔχει
ἧ γὰρ μ᾽ ἵδρυται Διονύσιος οὐκ ἄτερ εὐχῆς.
χαίρω τῷ δ᾽ ἀγαθὸν σύμμαχοι ἡρακλέα.

Μὴ θέαμῃς ὅτι τόξον ὁδοιπόρε, καὶ νεοθηγεῖς
ἰοὺς γυμνώσας πρόσθε ποδῶν ἐθέμην,
μήδ᾽ ὅτι βαστάζω ῥόπαλον χερὶ, μηδ᾽ ὅτι δέρμα
ἀμφ᾽ ὤμοις χαροποῦ τοῦτο λέοντος ἔχω.
πημαίνειν οὐ πάντας ἐπίσταμαι, ἀλλὰ κακούργους.
καὶ σώζειν ἀγαθοὺς ἐξ ἀχέων δύναμαι.

Εἰς τὸν Ὀδυσσέα. Ἄδηλον.

Αἰεὶ λαερτιάδῃ πόντος βαρύς· εἰκόνα χεῦμα
ἔκλυσε, κἀκ δέλτων τὸν τύπον ἠράνισεν.
τί πλέον; εἰν ἐπέεσσιν ὁμηρείοις γὰρ ἐκείνου
εἰκὼν ἀφθάρτοις ἐγγράφεται σελίσιν.

Εἰς τὸν μινώταυρον. Ἄδηλον.

Ὁ παῖς ὁ ταῦρος ὁ κατὰ μηδὲν ἐντελής,
ὁ τῆς τεκούσης τοῦ πάθους κατήγορος,
ὁ μιξόθηρ ἄνθρωπος, ἡ διπλῆ φύσις,
ὁ ταυρόκρανος, ἡ πλάνη τῶν σωμάτων,
ὃς οὔτε βοῦς πέφυκεν, οὔτ᾽ ἀνὴρ ὅλως.

Εἰς Ὀρέστην. Ἄδηλον.

Τίς τὸν θρήϊκα τόνδε μονοκρήπιδα Λυκοῦργον
χάλκεον ἠδωνῶν ταγὸν ἀνεπλάσατο;

βακχιακὸν παρὰ πρέμνον ἰδ᾽ ὡς ἀγέρωχα μεμηνώς,
βριθὺν ὑπὲρ κεφαλᾶς ἀντέτακεν χάλυβα.
μανύει μορφὰ τὸ πάλαι θράσος. ἀδ᾽ ἀγέρωχος
λύσσα, καὶ ἐν χαλκῷ κεῖνο τὸ πικρὸν ἔχει.

Εἰς Ἰφιγένειαν. Ἄδηλον.

Μαίνεται Ἰφιγένεια. πάλιν δέ μιν εἶδος ὀρίνου,
ἐς γλυκερὴν ἀνάγει μνῆστιν ὁμαιμοσύνης.
τῆς δὲ, χολωομένης, καὶ ἀδελφὸν εἰσορoώσης,
οἴκτῳ, καὶ μανίῃ βλέμμα συνεξάγεται.

Καλλιμάχου εἰς Ἠετίωνα.

Ἥρως Ἠετίωνος ἐπὶ σταθμὸν Ἀμφιπολίτεω
ἵδρυμαι μικρῷ μικρὸν ἐπὶ προθύρῳ,
λοξὸν ὄφιν, καὶ μοῦνον ἔχων ξίφος. ἀνδρὶ δὲ ἱππεῖ
θυμωθεὶς, πεζὸν κἀμὲ παρῳκίσατο.

ΕΙΣ ΗΡΩΙΔΑΣ. 9

Εἰς ἄγαλμα Νιόβης.

Ἐκ ζωῆς με θεοὶ τεῦξαν λίθον. ἐκ δὲ λίθοιο,
ζωὴν Πραξιτέλης ἔμπαλιν εἰργάσατο.

Ἰουλιανοῦ αἰγυπτίου εἰς
τὸ αὐτό.

Δυστήνου Νιόβης ὁράᾳς παναληθέα μορφὴν,
ὡς ἔτι μυρομένης πότμον ἑῶν τεκέων.
εἰ δ᾽ ἄρα καὶ ψυχὴν οὐκ ἔλαχε, μὴ τόδε τέχνῃ
μέμφεο. θηλυτέρην εἴκασε λαϊνέην.

Ἀντιπάτρου εἰς τὸ αὐτό.

Τανταλὶς ἅδε ποχ᾽ ἅδε, δὶς ἑπτὰ τέκνα τεκοῦσα
γαστρὶ μιῇ, φοίβῳ θῦμα, καὶ ἀρτέμιδι.
κούρα δὲ προὔπεμψε κούραις φόνον, ἄρσεσι δ᾽ ἄρσην.
δισσοὶ γὰρ δισσὰς ἔκτανον ἑβδομάδας.

ἀλλὰ τόσας ἀγέλας μάτηρ πάρος, ἀπάρος εὔπαις,
οὐδ' ἐφ' ἑνὶ τλάμων λείπεται γηροκόμῳ.
μάτηρ δ' οὐχ ὑπὸ παισὶν, ὅπερ θέμις, ἀλλ' ὑπὸ ματρὸς
παῖδες τοὺς ἀλγεινοὺς πάντες ἄγοντο τάφους.
τάνταλε, καὶ δὲ σε γλῶσσα διώλεσε, καὶ σέο κούραν.
χὰ μὲν, ἐπετρώθη, σοὶ δ' ἔπι, δεῖμα λίθος.

Θεοδωρίδου εἰς τὸ
τὸ αὐτό.

Στᾶθι πέλας. δάκρυσον ἰδὼν ξένε μυρία πένθη
τᾶς ἀθυρογλώσσου ταντάλιδος Νιόβας.
ἇς ἐπὶ γᾶς ἔρρωσε δυωδεκάπαιδα λοχείην
ἄρτι, τὰ μὲν φοίβου τόξα, τὰ δ' ἀρτέμιδος.
ἁ δὲ, λίθῳ, καὶ σαρκὶ μεμιγμένον εἶδος ἔχουσα,
πετροῦται. στενάχει δ' ὑψιπαγὴς σίπυλος.
θνατοῖς ἐν γλῶσσα, δολία νόσος. ἁ δ' ἀχάλινος
ἀφροσύνα, τίκτει πολλάκι δυσυχίαν.

Ἀντιπάτρου εἰς τὸ αὐτό.

Τίπτε γύναι πρὸς ὄλυμπον ἀναιδέα χεῖρα νένευκας,
ἔνθεον ἐξ ἀθέου κρατὸς ἀρεῖσα κόμαν,
λατοῦς παπταίνουσα πολὺν χόλον, ὦ πολύτεκνε;
νῦν στένε τὰν πικρὰν, καὶ φιλάβουλον ἔριν.
ἁ μὲν, γὰρ παίδων σπαίρει πέλας. ἁ δὲ, λιπόπνους
κέκλιται. ἃ δὲ, βαρὺς πότμος ἐπικρέμαται.
καὶ μόχθων οὔπω τόδε σοι τέλος, ἀλλὰ καὶ ἄρσην
ἔρρωται τέκνων ἑσμὸς ἀπωθιμένων.
ὦ βαρὺ δακρύσασα γενέθλιον, ἄπνοος αὐτὰ
πέτρος ἔσῃ Νιόβα, καὶ ἔτι δὴ τειρομένα.

Μελεάγρου εἰς τὸ αὐτό.

Ταντάλι παῖ Νιόβα, κλῦ' ἐμὰν φάτιν, ἄγγελον ἄτας,
δέξαι σῶν ἀχέων οἰκτροτάταν λαλιάν.

λῦε κόμας ἀνάδεσμον. ἰὼ βαρυπενθέσι Φοίβου
  γειναμένα τόξοις ἀρσενόπαιδα γόνον.
οὔσοι παῖδες ἔτ᾽ εἰσίν. ἀτὰρ σύ τόδ᾽ ἄλλοτι λεύσσω;
  αἶ, αἶ, πλημμυρεῖ παρθενικαῖσι φόνος.
ἁ μὲν γὰρ ματρὸς περὶ γούνασιν. ἁ δ᾽ ἐνὶ κόλποις
  κέκλιται. ἁ δ᾽ ἐπὶ γᾶς, ἁ δ᾽ ἐπιμαστίδιος.
ἄλλα δ᾽ ἀντωπὸν θαμβεῖ βέλος. ἁ δ᾽ ἐπ᾽ ὀϊστοῖς
  πτώσσει. τᾶς δ᾽ ἔμπνουν ὄμμ᾽ ἔτι φῶς ὁράα.
ἁ δὲ λάλον στέρξασα πάλαι στόμα, νῦν ὑπὸ θάμβευς
  μάτηρ, σαρκοπαγὴς οἷα πέπηγε λίθος.

Εἰς εἰκόνα Μηδείας ἐν ῥώμῃ.

Ἄδηλον.

Τέχνη Τιμομάχου στοργὴν, καὶ ζῆλον ἔδειξε,
  Μηδείης, τέκνων εἰς μόρον ἑλκομένων.
τῇ μὲν γὰρ συνένευσεν ἐπὶ ξίφος. ἣ δ᾽ ἀνανεύει,
  σώζειν, καὶ κτείνειν βουλομένη τέκεα.

Ἀντιφίλου βυζαντίου εἰς τὸ αὐτό.

Τὰν ὀλοὰν Μήδειαν ὅτ᾽ ἔγραφε Τιμομάχου χεὶρ,
  ζάλῳ, καὶ τέκνοις ἀντιμεθελκομέναν,
μύριον ἄρατο μόχθον, ἵν᾽ ἤθεα διστὰ χαράξῃ.
  ὧν τὸ μὲν εἰς ὀργὰν νεῦε, τὸ δ᾽ εἰς ἔλεον.
ἄμφω δ᾽ ἐπλήρωσεν. ὅρα τύπον. ἐν γὰρ ἀπειλᾷ
  δάκρυον. ἐν δ᾽ ἐλέῳ, θυμὸς ἀναστρέφεται.
ἀρκεῖ δ᾽ ἁ μέλλησις ἔφα σοφός. αἷμα δὲ τέκνων,
  ἔπρεπε Μηδείῃ, κοὐ χερὶ Τιμομάχου.

Εἰς τὸ αὐτό. Φιλίππου.

Τίς σου Κολχὶς ἄθεσμε συνέγραφεν εἰκόνι θυμὸν,
  τίς καὶ ἐν εἰδώλῳ βάρβαρον εἰργάσατο
αἰεὶ γὰρ διψᾷς βρεφέων φόνον. ἤ τις Ἰήσων
  δεύτερος, ἢ γλαύκη, τίς πάλι σοι πρόφασις;

ἔρρε καὶ ἐν κηρῷ παιδοκτόνε. σῶν γὰρ ἀμέτρων
ζήλων εἰς ἃ θέλεις, καὶ γραφὶς αἰσθάνεται.

Ἀδέσποτον εἰς τὸ
αὐτό.

Δεῦρ' ἴδε παιδολέτειραν ἐν εἰκόνι. δεῦρ' ἴδ' ἄγαλμα
Κολχίδα Τιμομάχου χειρὶ τυπωσαμένου.
φάσγανον ἐν παλάμᾳ. θυμὸς μέγας. ἄγριον ὄμμα.
παισὶν ἐπ' οἰκτίστοις, δάκρυ κατειβόμενον.
πάντα δ' ὁμοῦ συνέχευεν. ἀμικτά τε εἰς ἓν ἀγείρας,
αἵματι μὴ χρῶσαι φεισάμενος παλάμαν.

Ἰουλιανοῦ αἰγυπτίου εἰς
τὸ αὐτό.

Τιμόμαχος Μήδειαν ὅτ' ἔγραφεν εἰκόνι μορφᾶς
ἀτύχου, τύχας θήκατο διχθαδίας.
ζᾶλον τῶν λεχέων, τεκέων θ' ἅμα φίλτρα συνάψας,
δεῖξεν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀντιμεθελκομέναν.

Ἄδηλον εἰς τὸ αὐτό.

Δεῦρ' ἴδε καὶ θάμβησον ὑπ' ὀφρύσι κείμενον οἶκτον,
καὶ θυμὸν βλεφάρων, καὶ πυρόεσσαν ἴτυν,
καὶ μητρὸς παλάμην, ἀλόχοιό τε πικρὰ παθούσης,
ὁρμῇ φειδομένῃ πρὸς φόνον ἑλκομένην.
ζωγράφος οὐ δ' ἔκρυψε φόνου τέλος, οὐκ ἐθελήσας
θάμβος ἀπαμβλῦναι πένθει δρυπτομένων.

Φιλίππου εἰς τὸ αὐτό.

Κολχίδα τὴν ἐπὶ παισὶν ἀλάστορα φαῦλε χελιδὼν,
πῶς ἔτλης τεκέων μαῖαν ἔχειν ἰδίων;
ἦ σ' ἔτι κανθὸς ὕφαιμος ἐπαστράπτει φόνιον πῦρ,
καὶ πολιὸς γενύων ἀφρὸς ἀπὸ σταλάει.
ἀντιβρεχὴς δὲ σίδηρος ἐπ' αἵματι. φεῦγε πανώλη
μητέρα, κἀν κηρῷ τεκνοφονοῦσαν ἔτι.

Εἰς ἄγαλμα τῆς αὐτῆς.

Μαίνῃ καὶ λίθος οὖσα. καὶ ἐκ κραδίης σέο θυμὸς
ὄμματα κοιλήνασ', ὃν χόλον ἠυφέπισεν.
ἔμπης οὐδὲ βάσις σε καθέξεται. ἀλλ' ἄρα θυμῷ
πηδήσεις, τεκέων εἵνεκα μαινομένη.
ὦ, τίς ὁ τεχνίτης τόδ' ἔπλασεν, ἢ τίς ὁ γλύπτης,
ὃς λίθον εἰς μανίην ἤγαγεν εὐτεχνίῃ.

Αντιπάτρου μακεδόνος.
εἰς τὸ αὐτό.

Μηδείης τύπος οὗτος. ἴδ' ὡς τὸ μὲν, εἰς χόλον αἴρει
ὄμμα, τὸ δ' εἰς παίδων ἔκλασε συμπαθίην.

Εἰς τὸ αὐτό,

Οἶκτον ὁμοῦ, μὲν λύσσαν ἐτήτυμον ἔνθεος ἀνὴρ
μαρμάρῳ ἐγκατέμιξε βιαζομένην δ' ὑπὸ τέχνης
λαϊνέην Μήδειαν ὅλης ἔμνησεν ἀνίης.

Αραβίου σχολαστικοῦ εἰς Αταλάντην, καὶ Ιππομένην.

Εδνα γάμων ἔρριπτες, ἢ ἀμβολίην ταχυτῆτος,
τοῦτο γέρας κούρῃ χρύσεον ἱππόμενες.
ἄμφω μῆλον ἄνυσσεν, ἐπεὶ καὶ παρθένον ὁρμῆς
εἶργεν, καὶ ζυγίης σύμβολον ἦν Παφίης.

Εἰς ἄγαλμα Αριάδνης.

Οὐ βροτὸς ὁ γλύψας. οἵαν δέ σε βάκχος ἐραστὰς
εἶδεν, ὑπὲρ πέτρας ἔξεσε κεκλιμέναν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ξεῖνοι, λαϊνέας μὴ ψαύετε τᾶς ἀριάδνας,
μὴ καὶ ἀναθρώσκῃ Θησέα διζομένη.

Αντιφίλου εἰς ἀνδρομέδαν.

Αἰθιόπων ἁ βῶλος. ὁ δὲ πτερόεις τὰ πέδιλα,
περσεύς. ἁ δὲ λίθῳ πρόσδετος, ἀνδρομέδα.

ἁ προτομὰ, Γοργοῦς λιθοδερκέος. ἆθλον ἔρωτος,
κῆτος. κασσιόπας, ἁ λάλος εὐτεκνίη.
χἠ μὲν, ἀπὸ σκοπέλοιο χαλᾷ πόδας ἠθάδι νάρκᾳ
νωθρόν. ὁ δὲ μναστὴρ νυμφοκομεῖ τὸ γέρας.

Εἰς τὴν αὐτὴν Ἀραβίου
σχολαστικοῦ.

Κηφεὺς ἀνδρομέδην, ἢ ζωγράφος ἄνθετο πέτραις.
καὶ γὰρ ἀπ' ὀφθαλμῶν ἡ κρίσις ἀμφίβολος.
κῆτος δὲ σπιλάδεσσιν ἐπὶ γναμπτῇσι χαράχθη,
ἢ ἀπὸ Νηρῆος γείτονος ἐξανέδυ.
ἔγνον ταῦτα. σοφός τις ἀνὴρ καὶ μὲ. δεινὸς ἀληθῶς,
τεύξατο καὶ βλεφάρων καὶ πραπίδων ἀπάτην.

Εἰς εἰκόνα ἑλένης
τοῦ αὐτοῦ.

Ἀργείης ἑλένην ἐρόεις τύπος. ἣν ποτε βούτης
ἥρπασε, τὸν ξένιον Ζῆνα παρωσάμενος.

Εἰς στήλην πολυξένης.
Γωλλιανοῦ.

Ἀδε πολυκλείτοιο Πολυξένα. οὐδέ τις ἄλλα
χεὶρ ἔθιγεν τούτου δαιμονίου πίνακος.
ἥρας ἔργον, ἀδελφόν. ἰδὼς πέπλοιο ῥαγέντος,
τὰν αἰδῶ γυμνὰν σώφρονι κρύπτε πέπλῳ.
λίσσεται ἄτλαμον ψυχᾶς ὕπερ. ἐν βλεφάροις δὲ
παρθενικῆς, ὁ φρυγῶν κεῖται ὅλος πόλεμος.

Εἰς εἰκώνα Διδοῦς.
Ἀδέσποτον.

Ἀρχέτυπον Διδοῦς ἐρικυδέος ὦ ξένε λεύσσεις,
εἰκόνα θεσπεσίῳ κάλλεϊ λαμπομένην.
τοίη καὶ γενόμην. ἀλλ' οὐ νόον, οἷον ἀκούεις,
αἰσχρὸν, ἐπ' εὐφήμοις δόξαν ἐνεγκαμένη.

οὐδὲ γὰρ Αἰνείαν ποτ' ἐσέδρακον, οὐδὲ χρόνοισι
   Τροίης περθομένης, ἤλυθον ἐς Λιβύην,
ἀλλὰ βίας φεύγουσα Ἰαρβάων ὑμεναίων,
   πῆξα κατὰ κραδίης φάσγανον ἀμφίτομον.
Πιερίδες, τί μοι ἁγνὸν ἐφωπλίσατε Μάρωνα;
   τοῖα καθ' ἡμετέρης ψεύσατο σωφροσύνης.

ΓΑΥΡΑΔΑ ΕΙΣ ΑΓΑΛΜΑ ΗΧΟΥΣ. 10

παρὰ τοῦ Πανός.

Ἀχὼ φίλα μοι, συγκαταίνεσον τί. τί;
   ἐρῶ κορίσκας. ἃ δέ μ' οὐ φιλεῖ. φιλεῖ.
   πρᾶξαι δ' ὁ καιρὸς καιρὸν οὐ φέρει. φέρει.
   τὺ τοίνυν αὐτᾷ λέξον ὡς ἐρῶ. ἐρῶ.
   καὶ πίστιν αὐτᾷ χρημάτων τὺ δός. τὺ δός.
   Ἀχώ, τί λοιπὸν ἢ πόθου τυχεῖν; τυχεῖν.

Σατύρου εἰς τὸ αὐτό.

Ποιμενίαν ἄγλωσσον ἀν' ὀργάδα μέλπεται Ἀχὼ,
   ἀντίθρουν, πτανοῖς ὑστερόφωνον ὄπα.

Εἰς τὸ αὐτὸ Λουκιανοῦ.

οἱ δὲ, Ἀρχίου.

Ἠχὼ πετρήεσσαν ὁρᾷς φίλε, Πανὸς ἑταίρην,
   ἀντίτυπον φθογγὴν ἔμπαλιν ᾀσομένην.
παντοίων στομάτων λάλον εἰκόνα, ποιμέσιν ἡδὺ
   παίγνιον. ὅσσα λέγεις, ταῦτα κλύων, ἄπιθι.

Εὐόδου εἰς τὸ αὐτό.

Ἠχὼ μιμολόγον, φωνῆς τρύγα, ῥήματος οὐρήν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀρκαδικὰ θεός εἰμι παρὰ προθύροις δὲ Λυαίου
   ναίω, φθεγγόμενον μῦθον ἀμειβομένα.

οὐκ ἔτι γὰρ συνέω βάκχου φίλε τὸν θιασώταν
τὸν τεόν. ἔρχεο Πάν. ξυνὰ λέγωμεν ἔπη.

ΕΙΣ ΘΑΛΑΣΣΑΝ. ΙΙ

Φιλίππου μακεδόνος.

Ἔζευξ' ἑλλήσποντον ὁ βάρβαρος ἄφρονι τόλμᾳ.
τοὺς δὲ τόσους καμάτους πάντας ἔλυσε χρόνος.
ἀλλὰ δικαιαρχεία διηπείρωσε θάλασσαν,
καὶ βυθὸν εἰς χέρσου σχῆμα μετεπλάσατο.
λᾶα βαθυστήριγγα κατερρίζωσε πέλωρον,
χερσὶ γιγαντείαις δ' ἔστασε νέρθεν ὕδωρ.
ἦν δ' αἰεὶ πλώειν. διοδευομένη δ' ἐπὶ ναύταις
ἄστατος, εἰς πεζοὺς ὡμολόγησε μένειν.

Εἰς σκύλλαν χαλ-
κῆν.

Εἰ μὴ χαλκὸς ἔλαμπεν, ἐμήνυε δ' ἔργον ἄνακτος
ἔμμεναι ἡφαίστου δαιδαλέοιο τέχνης,
αὐτὴν ἄν τις σκύλλαν ὀΐσατο τηλόθε λεύσσων
ἑστάμεν ἐκ πόντου γαῖαν ἀμειψαμένην.
τόσσον ἐπισσείει, τόσσον κότον ἀντία φαίνει,
οἷον ἀπὸ πελάγους συγκλονέουσα νέας.

Εἰς τὸν καλιδώνιον
κάπρον.

Χάλκεος. ἀλλ' ἄθρησον ὅσον θράσος ἤνυσε κάπρου
ὁ πλάστας, ἔμπνουν θῆρα τυπωσάμενος,
χαίτας αὐχενίους, πεφρικότα, θηκτὸν ὀδόντα
βρύχοντα, γλήναις φρικτὸν ἱέντα σέλας,
ἀφρῷ χείλεα πάντα δεδευμένα. οὐκ ἔτι θάμβος
εἰ λογάδα στρατιὴν ὤλεσεν ἡμιθέων.

ΕΙΣ ΑΓΑΛΜΑΤΑ ΘΕΩΝ, ΚΑΙ ΘΕΑΙΝΩΝ. ιβ

Εἰς τὴν ἐν ἀθήναις ἔνοπλον ἀθηνᾶν.
Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων.

Τίπτε Τριτογένεια κορύσσεαι ἄστεϊ μέσσῳ;
εἶξε Ποσειδάων, φείδεο κεκροπίης.

Εἰς ἄγαλμα ἡφαίστου, ἀθηνᾶς,
καὶ ἐριχθέως.

Ἡ τέχνη συνάγειρεν, ἃ μὴ φύσις. εἶπεν ὁ πλάστης,
μητρὸς νόσφι τόκων, νυμφίε νόσφι γάμων.

Εἰς στήλην ἄρεος κεκοσμημένην ἐν θράκῃ.

Εἰ δόκει θούριος. οὗτος ἐπὶ χθονὶ κέκλιται ἄρης,
οὔποτε θρηϊκίης ἐπιβήσεται ἔθνεα γότθων.

Εἰς ἄγαλμα ἀφροδίτης,
καὶ ἄρεος.

Ἄρεα, καὶ παφίην ὁ ζωγράφος εἰς μέσον οἴκου
ἀμφιπεριπλέγδην γέγραφεν ἀμφοτέρους.
ἐκ θυρίδος δὲ μολὼν φαέθων, πολυπάμφαος αἴγλη,
ἔστη ἀμηχανόων ἀμφοτέρους σκοπέων.
ἥλιος βαρύμηνις ἕως τίνος; οὐδ᾽ ἐπὶ κηροῦ
ἤθελεν ἀψύχου τὸν χόλον ἐξελάσαι.

Εἰς ἄγαλμα ἀρτέμιδος. Διοτίμου.

Ὡς πρέπει ἀρτεμίς εἰμ᾽, εἰ δ᾽ ἄρτεμιν αὐτὸς ὁ χαλκεὺς
μανύει Ζηνὸς, κοὐχ ἑτέρου θύγατρα,
τεκμαίρου τὸ θράσος τᾶς παρθένου. ἦ ῥά κεν εἴποις,
πᾶσα χθὼν ὀλίγον τᾷδε κυναγέσιον.

Εἰς ἀπόλλωνα. Ἀντιπάτρου.

Βούταις ὦ πόλλων τόδε χάλκεον ἔργον ὀνατὰ,
ἀγλαΐης Λητοῖ, καὶ Διῒ μαρτυρίη.

οὐδ᾽ ὅτι τῆσδε μάτην Ζεὺς ἤρατο, χ᾽ ὤτι καὶ αἶνον,
ὄμματα, καὶ κεφαλὴν ἀγλαὸς ὁ κρονίδης,
οὐδ᾽ ἥρη νεμεσητὸν ἐχεύατο χαλκὸν ὀνατᾶς,
ὃν μετ᾽ ἐλειθυίης τοῖον ἀπεπλάσατο.

Εἰς ἄγαλμα ἀφροδίτης
τῆς ἐν κνίδῳ.

Τίς λίθον ἐψύχωσε; τίς ἐν χθονὶ Κύπριν ἐσεῖδεν;
ἵμερον ἐν πέτρῃ τίς τόσον εἰργάσατο;
πραξιτέλους χειρῶν ὅδε που πόνος· ἢ τάχ᾽ ὄλυμπος
χηρεύει, Παφίης ἐς κνίδον ἐρχομένης.

Πλάτωνος εἰς τὸ αὐτό.

Η παφίη κυθέρεια, δι᾽ οἴδματος ἐς κνίδον ἦλθε,
βουλομένη κατιδεῖν εἰκόνα τὴν ἰδίην,
πάντῃ δ᾽ ἀθρήσασα περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
φθέγξατο, ποῦ γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης;
πραξιτέλης οὐκ εἶδεν, ἃ μὴ θέμις, ἀλλ᾽ ὁ σίδηρος
ἔξεσ᾽ οἵαν ἄρης ἤθελε, τὴν Παφίην.

Εἰς τὸ αὐτό.

Α κύπρις, τὰν Κύπριν ἐνὶ κνίδῳ εἶπεν ἰδοῦσα,
φεῦ, φεῦ, ποῦ γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης

Εἰς τὸ αὐτὸ Πλά-
τωνος.

Οὔτε σε Πραξιτέλης τεχνάσατο, οὔθ᾽ ὁ σίδηρος,
ἀλλ᾽ οὕτως ἔστης, ὥς ποτε κρινομένη.

Λουκιανοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Τὴν Παφίην γυμνὴν οὐδεὶς ἴδεν· εἰ δέ τις εἶδεν,
οὗτος ὁ τὴν γυμνὴν στησάμενος Παφίην.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Σοὶ μορφῆς ἀνέθηκα τεῆς περικαλλὲς ἄγαλμα
Κύπρι, τεῆς μορφῆς φέρτερον οὐδὲν ἔχων.

Εὐήνου εἰς τὸ αὐτό.

Παλλὰς, καὶ κρονίδαο συνευνέτις, εἶπον ἰδοῦσαι
τὴν Κνιδίην, ἀδίκως τὸν φρύγα μεμφόμεθα.

Εἰς τὸ αὐτό.

Γυμνὴν εἶδε Πάρις με, καὶ ἀγχίσης, καὶ ἄδωνις.
τοὺς τρεῖς οἶδα μόνους. Πραξιτέλης δὲ, πόθεν;

Εἰς τὸ αὐτὸ, καὶ εἰς τὴν ἐν
Ἀθήναις ἀθηνᾶν.

Ἀφρογενοῦς Παφίης ζάθεον περιδέρκεο κάλλος.
καὶ λέξεις, αἰνῶ τὸν φρύγα τῆς κρίσεως.
ἀτθίδα δερκόμενος πάλι Παλλάδα, τοῦτο βοήσεις,
ὡς βούτης ὁ Πάρις τήνδε παρετρόχασεν.

Ἑρμοδώρου εἰς τὸ αὐτό.

Τὰν κνιδίαν Κυθέρειαν ἰδὼν ξένε, τοῦτό κεν εἴποις,
αὐτὰ καὶ θνατῶν ἄρχε καὶ ἀθανάτων.
τὰν δ' ἐνὶ κεκροπίδαις δορυθαρσέα Παλλάδα λεύσσων,
αὐδάσεις, ὄντως βουκόλος ἦν ὁ Πάρις.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἀφροδίτην ὡπλισμένην.

Μεονίδου.

Ἄρεος ἔντεα ταῦτα, τίνος χάριν ὦ Κυθέρεια
ἐνδέδυσαι, κενεὸν τοῦτο φέρουσα βάρος;
αὐτὸν ἄρη γυμνὴ γὰρ ἀφώπλισας. εἰ δὲ λέλειπται
καὶ θεὸς ἀνθρώποις ὅπλα μάτην ἐπάγεις.

Ἀλεξάνδρου αἰτωλοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Αὐτάντου τὰν Κύπριν ἀπηκριβώσατο Παλλὰς,
τὰς ἐπ' ἀλεξάνδρου λαθομένα κρίσιος.

Εἰς τὴν ἐν σπάρτῃ ἔνοπλον ἀφροδίτην.

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Αἰεὶ μὲν κυθέρεια φέρειν δεδάηκε φαρέτρην,
τόξα τε, καὶ δολιχῆς ἔργον ἐκηβολίης.

αἰδομένη δ᾽ ἄρα θεσμὰ μενεπτολέμοιο Λυκούργου,
φίλτρα φέρει σπάρτῃ τεύχεσιν ἀγχεμάχοις.
ὑμεῖς δ᾽ ἐν θαλάμοισι λακωνίδες, ὅπλα Κυθείρης
ἀζόμεναι παῖδας τίκτετε θαρσαλέους.

Εἰς τὴν αὐτήν. Ἀδέσποτον.

Παλλὰς τὰν Κυθέρειαν ἔνοπλον εἶπεν ἰδοῦσα,
Κύπρι, θέλεις οὕτως ἐς κρίσιν ἐρχόμεθα;
ἡ δ᾽ ἁπαλὸν γελάσασα, τί μοι σάκος ἀντίον αἴρειν;
εἰ γυμνὴ νικῶ, πῶς ὅταν ὅπλα λάβω,

Ἔτι εἰς τὴν ἐν κνίδῳ. Ἀντι-
πάτρου σιδωνίου.

Φάσεις τὰν μὲν Κύπριν ἀνὰ κραναὰν κνίδον ἀθρῶν,
ἅδε που ὡς φλέξει καὶ θεὸς οὖσα λίθον.
τὸν δ᾽ ἐνὶ θεσπιάδαις γλυκὺν ἵμερον, οὐχ ὅτι πέτρον,
ἀλλ᾽ ὅτι κὴν ψυχρῷ πῦρ ἀδάμαντι βαλεῖ.
τοίους Πραξιτέλης κάμε δαίμονας, ἄλλον ἐπ᾽ ἄλλας
γᾶς, ἵνα μὴ διπλῷ πάντα θέροιτο πυρί.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν ἀνερχο-
μένην ἀπὸ θαλάττης.

Τὰν ἀναδυομέναν ἀπὸ ματέρος ἄρτι θαλάσσας
Κύπριν ἀπελλείου μόχθον ὅρα γραφίδος.
ὡς χερὶ συμμάρψασα διάβροχον ὕδατι χαίταν,
ἐκθλίβει νοτερῶν ἀφρὸν ἀπὸ πλοκάμων,
αὐταὶ νῦν ἐρέουσιν, ἀθηναίη τε καὶ ἥρη,
οὐκέτι σοὶ μορφᾶς εἰς ἔριν ἐρχόμεθα.

Ἀρχίου εἰς τὴν αὐτήν.

Αὐτὰν ἐκ πόντοιο τιθηνητῆρος ἀπελλῆς
τὰν Κύπριν γυμνὰν εἶδε λοχευομέναν·
καὶ τοίαν ἐτύπωσε διάβροχον ὕδατος ἀφρῷ·
θλίβουσαν θαλεραῖς χερσὶν ἔτι πλόκαμον.

Δημοκρίτου εἰς τὴν αὐτήν.

Κύπρις ὅτε σταλάουσα κόμας ἁλιμυρέος ἀφροῦ,
γυμνὴ πορφυρέου κύματος ἐξανέδυ.
οὕτω που κατὰ λευκὰ παρήϊα χερσὶν ἑλοῦσα
βόστρυχον, αἰγιαλὴν ἐξεπίεζεν ἅλα,
στέρνα μόνον φαίνουσα. τά, καὶ θέμις. εἰ δὲ τοιήδε
κείνη, συγχείσθω θυμὸς ἐνυαλίου.

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων εἰς τὴν αὐτήν.

Ἄρτι θαλασσαίης παφίη προὔκυψε λοχείης
μαῖαν, ἀπελλαίην δρασσαμένη παλάμην.
ἀλλὰ τάχος γραφίδων ἀποχάζεο, μήσε διήνη
ἀφρὸς ἀποστάζων, θλιβομένων πλοκάμων.
εἰ τοίη ποτὲ Κύπρις ἐγυμνώθη διὰ μῆλον,
τὴν φοίνην ἀδίκως Παλλὰς ἐληΐσατο.

Εἰς τὴν αὐτὴν Λεωνίδου
ταραντίνου.

Τὰν ἐκφυγοῦσαν ματρὸς ἐκ κόλπων ἔτι,
ἀφρῷ τε μορμύρουσαν εὐλεχῆ Κύπριν,
ἰδὼς Ἀπελλῆς κάλλος ἱμεροτατον,
οὐ γραπτὸν, ἀλλ᾽ ἔμψυχον ἐξεμάξατο.
εὖ μὲν γὰρ ἄκραις χερσὶν ἐκθλίβει κόμαν,
εὖ δ᾽ ὀμμάτων γαληνὸς ἐκλάμπει πόθος,
καὶ μαζὸς ἀκμῆς ἄγγελος κυδωνιᾷ.
αὐτὰ δ᾽ ἀθάνα, καὶ Διὸς συνευνέτις,
φάσουσιν, ὦ Ζεῦ, λειπόμεσθα τῇ κρίσει.

Ἔτι εἰς τὴν ἐν κνίδῳ. Εὐήνου.

Πρόσθε μὲν ἰδαίοισιν ἐν οὔρεσιν αὐτὸς ὁ βούτας
δέρξατο τὰν κάλλευς πρῶτ᾽ ἀπενεγκαμέναν.
πραξιτέλης κνιδίοις δὲ πανωπήεσσαν ἔθηκεν,
μάρτυρα τῆς τέχνης ψῆφον ἔχων Πάριδος.

Εἰς τὸ ἐν σπάρτῃ. Ἀντιπάτρου.

Καὶ λίθος ὡς Παφίη θαρήξατο. ἢ τάχα μᾶλλον
εἶδε λίθον Παφίη. καὶ ὤμοσεν, ἤθελον εἶναι.

Εἰς τὸ ἐν σπάρτῃ.

Ἀντιπάτρου.

Καὶ Κύπρις σπάρτας, οὐκ ἄστεσιν οἷα τ' ἐν ἄλλοις
ἵδρυται, μαλακὰς ἑσσαμένα στολίδας,
ἀλλὰ κατὰ κρατὸς μὲν ἔχει κόρυν ἀντὶ καλύπτρας.
ἀντὶ δὲ χρυσείων ἀκρεμόνων, κάμακα.
οὐ γὰρ χρὴ τεύχεων εἶναι δίχα τὰν παράκοιτιν.
θρακὸς ἐνυαλίου, καὶ λακεδαιμονίαν.

Φιλίππου εἰς τὸ αὐτό.

Κύπρι φιλομειδὴς, θαλαμηπόλε, τίς σε μελιχρὴν
δαίμονα τοῖς πολέμων ἐστεφάνωσεν ὅπλοις;
σοὶ παιὰν φίλος ἦν, καὶ ὁ χρυσοκόμης ὑμέναιος;
καὶ λιγυρῶν αὐλῶν ἡδυμελεῖς χάριτες.
ἐς τί δὲ ταῦτ' ἐνέδυς ἀνδροκτόνα; μὴ θρασὺν ἄρη
συλήσασ' αὐχεῖς; Κύπρις ὅσον δύναται.

Εἰς ἄγαλμα Διονύσου πλησίον
ἀθηνᾶς ἑστός.

Εἰπὲ τί σοι ξυνὸν, καὶ παλλάδι. τῇ, γὰρ ἄκοντες,
καὶ πόλεμοι. παρὰ σοὶ δ' εὔαδον εἰλαπίναι.
μὴ προπετῶς ὦ ξεῖνε θεῶν πέρι, τοῖα μετάλλα.
ἴσθι δ' ὅσοις ἴκελος δαίμονι τῇδε πέλω.
καὶ γὰρ ἐμοὶ πολέμων φίλιον κλέος. οἶδεν ἅπας μοι
ἠῶος δμηθεὶς ἰνδὸς ἀπ' ὠκεανοῦ.
καὶ μερόπων δὲ φυὴν ἐγεγήραμεν. ἡ μὲν, ἐλαίῃ.
αὐτὰρ ἐγὼ, γλυκεροῖς βότρυσιν ἡμερίδος.
καὶ μὴν οὐδ' ἐπ' ἐμοὶ μήτηρ ὠδῖνας ὑπέτλη.
λῦσα δ' ἐγὼ μηρὸν πάτριον, ἡ δὲ, κάρη.

Εἰς ἕτερον

Εἰς ἕτερον ἄγαλμα τοῦ αὐτοῦ.

Ἀντιπάτρου σιδωνίου.

Αὐσονίῳ Πείσωνι συνασπιστὴς Διόνυσος
ἵδρυμαι, μεγάρων φρουρὸς ἐπ᾽ εὐτυχίῃ.
ἄξιον ὦ Διόνυσ᾽ ἐσέβης δόμον. ἔπρεπεν ἄμφω,
καὶ μέγαρον βάκχῳ, καὶ βρόμιος μεγάρῳ.

Εἰς ἄγαλμα Διονύσου, καὶ ἡρακλέους.

Αμφότεροι θήβηθε, καὶ ἀμφότεροι πολεμισταὶ,
κἠκ Ζηνός. θύρσῳ δεινός. ὁ δὲ, ῥοπάλῳ.
ἀμφοῖν δὲ στῆλαι συντέρμονες, εἴκελα δ᾽ ὅπλα.
νεβρὸς, λεοντῆ. κύμβαλα δὲ, πλατάγη.
ἥρη δ᾽ ἀμφοτέροις χαλεπὴ θεός. οἳ δ᾽ ἀπὸ γαίης
ἦλθον ἐς ἀθανάτους, ἐκ πυρὸς ἀμφότεροι.

Εἰς ἄγαλμα ἑρμοῦ. Ξενοκράτους.

Ερμῆς ὠκὺς ἐγὼ κικλήσκομαι. ἀλλὰ παλαίστρῃ
μὴ κολοβὸν χειρῶν ἵστατε, μηδ᾽ ἄποδα.
ἢ πῶς ὠκὺς ἐγὼ, πῶς δ᾽ ὄρθια χειρονομήσω,
ἐς βάσιν ἀμφοτέρων ὀρφανὸς ἱστάμενος;

Εἰς τὸ αὐτό.

Ερμείῃ ξυλίνῳ τίς ἐπηύχετο, καὶ ξύλον ἦεν.
εἶτά μιν ἀείρας, χαμάδις βάλε. τοῦ δ᾽ ἄπο, χρυσὸς
ἔῤῥευσεν κατεαγέντος. ὕβρις πόρε πολλάκι κέρδος,

Εἰς ἕτερον τοῦ αὐτοῦ. Νικίου.

Εἰνοσίφυλλον ὄρος κυλλήνιον αἰπὺ λελογχὼς,
τῇδ᾽ ἕστηκ᾽ ἐρατοῦ γυμνασίου μεδέων
ἑρμῆς. ᾧ ἔπι, παῖδες ἀμάρακον, ἠδ᾽ ὑάκινθον
πολλάκι, καὶ θαλεροὺς θῆκαν ἴων στεφάνους.

Εἰν ἕτερον τοῦ αὐτοῦ.

Φρουρὸς ἐπὶ σμήνεσσι Πεισιστράτου εἵνεκα μίμνω
ἐνθάδε, μαιναλίαν κλιτὺν ἀποπρολιπών,

κλῶπα μελισσάων δεδοκημένος. ἀλλ᾽ ἀλέεσθε
χεῖρα, καὶ ἀγροτέρου κοῦφον ὄρεγμα ποδός.

Εἰς ἕτερον τοῦ αὐτοῦ. Λεωνίδου.

Τᾶν αἰγῶν ὁ νομεὺς Μόριχος τὸν ἐπίσκοπον ἑρμᾶν
ἕστασ᾽ αἰπολίων εὐδόκιμον φύλακα.
ἀλλά μοι αἵτ᾽ ἀν᾽ ὄρη χλωρᾶς κεκορεσμέναι ὕλας,
τοῦ γ᾽ ἐρπακτῆρος μήτι μέλεσθε λύκου.

Εἰς ἕτερον τοῦ αὐτοῦ. Νικαινέτου.

Αὐτόθεν ὀστράκινόν με, καὶ ἐν ποσὶ γήϊον ἑρμῆν,
ἔπλασεν ἀψίδος κύκλος ἑλισσόμενος.
πηλὸς ἐφυράθην. οὐ ψεύσομαι. ἀλλ᾽ ἐφίλησα
ὦ ξένε, ὀστρακέων δύσμορον ἐργασίην.

Εἰς ἕτερον τοῦ αὐτοῦ. Αδέσποτον.

Ω λῷστε, μὴ νόμιζε τῶν, πολλῶν ἕνα
ἑρμᾶν θεωρεῖν. εἰμὶ γὰρ τέχνα Σκόπα.

Εἰς ἕτερον τοῦ αὐτοῦ ἐν κήπῳ.

Φιλίππου.

Κράμβης ἅψωμαι κυλλήνιε; μὴ παροδῖτα.
τίς φθόνος ἐκ λαχάνων; οὐ φθόνος, ἀλλὰ νόμος
ἀλλοτρίων ἀπέχειν κλοπίμους χέρας. ὢ παραδόξου,
μὴ κλέπτειν ἑρμῆς καινὸν ἔθηκε νόμον.

Εἰς ἑρμαφρόδιτον ἐν λουτρῷ
ἱστάμενον.

Ανδράσιν ἑρμῆς εἰμι. γυναιξὶ δὲ Κύπρις ὁρῶμαι.
ἀμφοτέρων δὲ φέρω σύμβολά μοι τοκέων.
τοὔνεκεν, οὐκ ἀλόγως με τὸν ἑρμαφρόδιτον ἔθεντο
ἀνδρογύνοις λουτροῖς, παῖδα τὸν ἀμφίβολον.

Εἰς ἄγαλμα ἔρωτος.

Χάλκειον τίς ἔρωτα μετήγαγεν ἐκ πυρὸς εἰς πῦρ,
τήγανον ἁρμόζων τῇ κολάσει κόλασιν.

Εἰς ἄγαλμα τοῦ αὐτοῦ δεδεμένου.

Σατύρου.

Τὸν πτερόεντα τίς ὧδε τίς ἐν δεσμοῖσι θοὸν πῦρ
ὤχμασεν; αἰθομένης ἥψατο τίς φαρέτρης;
καὶ τὰς ὠκυβόλους περιηγέας ἐσφήκωσε
χεῖρας, ὑπὸ στιβαρῷ κίονι δησάμενος;
ψυχρὰ τάδ' ἀνθρώποις παραμύθια, μή ποτ' ἐκείνου
οὗτος ὁ δεσμώτης αὐτὸς ἔδησε φρένα;

Αλκαίου εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς σε τὸν οὐχ ὁσίως ἠγρευμένον ὧδε πεδήσας
θήκατο, τίς πλέγδην σὰς ἀνέδησε χέρας;
καὶ πιναρὰν ὄψιν τεκτήνατο; ποῦ θοὰ τόξα,
νήπιε, ποῦ πικρὴ πυρφόρος ἰοδόκη;
ἦ ῥα μάτην ἐπόνησε λιθοξόος, ὅς σε τὸν οἴστρῳ
κυμήναντα θεοὺς, τῇδ' ἀνέδησε πάγῃ.

Αντιπάτρου εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς δισσὰς παλάμας πρὸς κίονα δῆσεν ἀφύκτοις
ἅμμασι; τίς πυρὶ πῦρ, καὶ δόλον εἷλε δόλῳ;
νήπιε, μὴ δὴ δάκρυ κατὰ γλυκεροῖο προσώπου
βάλλε· σὺ γὰρ τέρπῃ δάκρυσιν ἠϊθέων.

Μαικίου εἰς τὸν αὐτόν.

Κλαῖε δυσεκφύκτως σφιγχθεὶς χέρας ἄκριτε δαῖμον,
κλαῖε μάνα, στάζων ψυχοτακῆ δάκρυα,
σωφροσύνας ὑβριστὰ, φρενοκλόπε, ληστὰ λογισμοῦ,
πτανὸν ψυχᾶς πῦρ· τραῦμ' ἀόρατον ἔρως;
θνατοῖς μὲν λύσις ἐστὶ γόων ὁ σὸς ἄκριτε δεσμός·
ὦ σφιγχθεὶς, κωφοῖς πέμπε λιτὰς ἀνέμοις·
ὃν δὲ βροτοῖς ἀφύλακτος ἀνέφλεγες ἐν φρεσὶ πυρσὸν,
ἄθρει νῦν ὑπὸ σῶν σβεννύμενον δακρύων.

Κριναγόρου εἰς τὸν αὐτόν.

Καὶ κλαῖε, καὶ στέναζε, συσφίγγων χεροῖν
τένοντας. ὦ 'πίβουλε, τοῖά τοι πρέπει.
οὐκ ἔσθ' ὁ λύσων. μὴ λεῖν' ὑπόβλεπε.
αὐτὸς γὰρ ἄλλων, ἐκ μὲν ὀμμάτων, δάκρυ
ἔθλιψας. ἐν δὲ πικρὰ καρδίᾳ βέλη
πήξας, ἀφύκτων ἰὸν ἔσταξας πόθων
ἔρως. τὰ θνητῶν δ' ἐστί σοι γέλως ἄχη.
πέπονθας, οἷ' ἔρεξας. ἐσθλὸν ἡ δίκη.

Μόσχου εἰς ἔρωτα
ἀροτριόντα.

Λαμπάδα θεὶς, καὶ τόξα, βοηλάτην εἵλετο ῥάβδον
οὖλος ἔρως. πήρην δ' εἶχε κατωμαδίην.
καὶ ζεύξας ταλαεργὸν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα ταύρων,
ἔσπειρεν Δηοῦς αὔλακα πυροφόρον.
εἶπε δ' ἄνω βλέψας αὐτῷ Διΐ· πλῆσον ἀρούρας,
μὴ σὲ τὸν Εὐρώπης βοῦν ὑπ' ἄροτρα βάλω.

Εἰς ἔρωτα ἐστεφανωμένον.

Μαριανοῦ σχολαστικοῦ.

Ποῦ σοι τόξον ἐκεῖνο παλίντονον, οἵ τ' ἀπὸ σεῖο
πηγνύμενοι μεσάτην ἐς κραδίην δόνακες;
ποῦ πτερά; ποῦ λαμπὰς πολυώδυνος; ἐς τί δὲ τρισσὰ
στέμματα χερσὶν ἔχεις, κρατὶ δ' ἐπ' ἄλλο φέρεις;
οὐκ ἀπὸ πανδήμου ξένε Κύπριδος, οὐκ ἀπὸ γαίης
εἰμὶ, καὶ, ὑλαίης ἔκγονος εὐφροσύνης.
ἀλλ' ἐγὼ ἐς καθαρὴν μερόπων φρένα πυρσὸν ἀνάπτω
εὐμαθίης. ψυχὴν δ' οὐρανὸν εἰσανάγω.
ἐκ δ' ἀρετῶν, στεφάνους πισύρων πλέκω. ὧν ἀφ' ἑκάστης
τοῦσδε φέρων, πρώτῳ τῷ σοφίης στέφομαι.

Αδηλον.

Μή με τὸν ἐκ Λιβάνοιο λέγε ξένε, τὸν φιλοκώμων
τρεπόμενον νυχίοις ἠϊθέων ὀάροις.
βαιὸς ἐγὼ νύμφης ἀπὸ γείτονος ἀγροιώτης,
μοῦνον ἐποτρύνων ἔργα φυτοσκαφίης.
ἔνθεν ἀπ' εὐκάρπου με φίλης ἔστεψαν ἀλωῆς,
τέσσαρες ὡράων ἐκ πισύρων στέφανοι.

Εἰς τὸν Πραξιτέλους ἔρωτα. Ἰουλιανοῦ
ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Κλίνας αὐχένα γαῦρον ὑφ' ἡμετέροισι πεδίλοις,
χερσί με ῥηϊδίαις ἔπλασε πραξιτέλης.
αὐτὸν γὰρ τὸν ἔρωτα τὸν ἔνδοθι κευθόμενόν με,
χαλκεύσας, Φρύνῃ δῶκε γέρας φιλίης.
ἡ δέ μιν αὖθις ἔρωσι προσήγαγε· καὶ γὰρ ἐρῶντας
δῶρον ἔρωτι φέρειν αὐτὸν ἔρωτα θέμις.

Εἰς τὸ αὐτό. Σιμωνίδου.

Πραξιτέλης, ὃν ἔπασχε, διηκρίβωσεν ἔρωτα,
ἐξ ἰδίης ἕλκων ἀρχέτυπον κραδίης,
φρύνῃ μισθὸν ἐμεῖο διδοὺς ἐμέ. φίλτρα δὲ τίκτω,
οὐκ ἔτι τοξεύων, ἀλλ' ἀτενιζόμενος.

Εἰς τὸν αὐτόν. Τυλλίου γεμίνου.

Αντί μ' ἔρωτος ἔρωτα βροτῷ θεὸν ὤπασε Φρύνῃ
πραξιτέλης, μισθὸν καὶ θεὸν εὑρόμενος.
ἡ δ' οὐκ ἠρνήθη τὸν τέκτονα. δεῖσε γὰρ οἱ φρὴν,
μὴ θεὸς ἀντὶ τέχνης σύμμαχα τόξα λάβῃ.
ταρβεῖ δ' οὐκ ἔτι που τὸν Κύπριδος, ἀλλὰ τὸν ἐκ σοῦ
πραξίτελες, τέχνην μητέρ' ἐπισταμένη.

Εἰς τὸν αὐτόν. Λεωνίδου.

Θεσπιεῖς τὸν ἔρωτα μόνον θεὸν ἐκ κυθερείης
ἅζοντ', οὐχ ἑτέρου γραπτὸν ἀπ' ἀρχετύπου,

ἀλλ' ὃν Πραξιτέλης ἔγνω θεόν. ὃν περὶ Φρύνῃ
δερκόμενος, σφετέρων λύτρον ἔδωκε πόθων.

Εἰς ἔρωτα γυμνόν. Παλλαδᾶ.

Γυμνὸς ἔρως, διὰ τοῦτο γελᾷ, καὶ μείλιχός ἐστιν.
οὐ γὰρ ἔχει τόξον, καὶ πυρόεντα βέλη.
οὐδὲ μάτην παλάμαις κατέχει δελφῖνα, καὶ ἄνθος.
τῇ μὲν γὰρ, γαῖαν, τῇ δὲ, θάλασσαν ἔχει.

Εἰς ἔρωτα καθεύδοντα ἐν πιπεροπάσῳ. Γαβριηλίου ὑπάρχου.

Οὐδὲ κατακνώσσων, οὐδ' ἄπνοος, οὐδ' ἐνὶ δαιτὶ,
νόσφι πυρισπάρτου δήγματός ἐστιν ἔρως.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὗτος. ὁ τὸν δαλὸν φυσῶν ἵνα λύχνον ἀνάψῃς,
δεῦρ' ἀπ' ἐμᾶς ψυχᾶς ἅψον. ὅλον φλέγομαι.

Εἰς ἔρωτα ἐν ἄλσει κοιμώμενον. εὑρέθη δὲ ὑπὸ ὑδάτων. Πλάτωνος.

Ἄλσος δ' ὡς ἱκόμεσθα βαθύσκιον, εὕρομεν ἔνδον
πορφυρέοις μήλοισιν ἐοικότα, παῖδα Κυθήρης.
οὐδ' ἔχεν ἰοδόκον φαρέτρην, οὐ καμπύλα τόξα,
ἀλλὰ τὰ μὲν, δένδρεσσιν ὑπ' εὐπετάλοισι κρέμαντο.
αὐτὸς δ' ἐν καλύκεσσι ῥόδων πεπεδημένος ὕπνῳ,
εὗδεν μειδιόων. ξουθαὶ δ' ἐφύπερθε μέλισσαι,
κηροχύτοις ἐντὸς λαγαροῖς ἐπὶ χείλεσι βαῖνον.

Στατυλλίου φλακκου εἰς ἔρωτα κοιμώμενον.

Εὕδεις ἀγρύπνους ἐπάγων θνητοῖσι μερίμνας,
εὕδεις ἀτηρὴς, ἆ, τέκος ἀφρογενοῦς;
οὐ πεύκην πυρόεσσαν ἐπηρμένος, οὐδ' ἀφύλακτον
ἐκ κέραος ψάλλων ἀντιτόνοιο βέλος.
ἄλλοι θαρσείτωσαν. ἐγὼ δ' ἀγέρωχε δέδοικα,
μή μοι καὶ κνώσσων, πικρὸν ὄνειρον ἴδῃς.

Εἰς τὸ αὐτὸ, ἀλφειοῦ.

Ἁρπάσομαι πυρόεσσαν ἔρως καὶ ἐκ σέο πεύκην·
συλήσω δ' ὤμων ἀμφικρεμῆ φαρέτρην,
εἰ δ' ἐτύμως αὐδεῖς, πυρὸς ἔγγονε· καὶ σέο φῶτες
πρὸς βαιὸν, τόξων οὔνομίην ἄγομεν·
ἀλλὰ καὶ ὣς σε δέδοικα δολοπλόκε μή τινα κεύθῃς
εἰς ἐμὲ, κἢν ὕπνῳ πικρὸν ὄνειρον ἴδῃς.

Μελεάγρου. οἱ δὲ Στράτωνος. Εἰς ἔρωτα.

Εἰ καὶ σοι πτέρυγες ταχιναὶ περὶ νῶτα τέτανται,
καὶ σκυθικῶν τόξων ἀκροβολεῖς ἀκίδες,
φεύξομ' ἔρως ὑπὸ γᾶν σε· τί γὰρ πλέον; οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
σὰν ἔφυγεν ῥώμαν πανδαμάτωρ ἀΐδας.

Σεκούνδου εἰς ἀγάλματα ἐρώτων.

Σκυλοχαρεῖς ἴδ' ἔρωτας, ἴδ' ὡς βριαροῖσιν ἐπ' ὤμοις
ὅπλα φέρουσι θεῶν νήπι' ἀγαλλόμενα,
τύμπανα, καὶ θύρσον βρομίου· Ζηνὸς δὲ κεραυνὸν,
ἀσπίδ' ἐνυαλίου, καὶ κόρυν ἠΰκομον,
φοίβου δ' εὔτοξον φαρέτρην, ἁλίου δὲ τρίαιναν
καὶ σθεναρῶν χειρῶν ἡρακλέους ῥόπαλον.
τί πλέον ἀνθρώποισιν, ἔρως ὅτε καὶ πόλον εἷλε,
τεύχεα δ' ἀθανάτων Κύπρις ἐληΐσατο;

Εἰς τὸ αὐτό. Φιλίππου.

Συλήσαντες ὄλυμπον ἴδ' ὡς ὅπλοισιν ἔρωτες
κοσμοῦντ' ἀθανάτων σκῦλα φρυασσόμενοι.
φοίβου τόξα φέρουσι Διὸς δὲ κεραυνὸν, ἄρηος
ὅπλον, καὶ κυνέην, ἡρακλέους ῥόπαλον,
εἰναλίου τε θεοῦ τριβελὲς δόρυ. θύρσα τε βάκχου,
πτηνὰ πέδιλ' ἑρμοῦ, λαμπάδας ἀρτέμιδος.
οὐκ ἄχθος θνητοῖς εἴκειν βελέεσσιν ἐρώτων,
δαίμονες οἷς ὅπλων κόσμον ἔδωκαν ἔχειν;

Εἰς ἄγαλμα Ἥρας. παρμενίωνος.

Ὡργεῖος πολύκλειτος, ὁ καὶ μόνος ὄμμασιν ἥρην
ἀθρήσας, καὶ ὅσην εἶδε τυπωσάμενος,
θνητοῖς κάλλος ἔδειξεν ὅσον θέμις. αἱ δ' ὑπὸ κόλποις
ἄγνωστοι μορφαὶ, Ζηνὶ φυλασσόμεθα.

Εἰς ἄγαλμα Ἥρας θηλα-
ζούσης ἡρακλέα.

Αὐτὴν μητρυιὴν τεχνήσατο. τοὔνεκα μαζὸν
εἰς νόθον ὁ πλάστης οὐ προσέθηκε γάλα.

Εἰς ἄγαλμα Καλλιόπης.

Καλλιόπη μὲν ἐγώ. Κύρῳ δ' ἐμὸν ὤπασα μαζὸν,
ὃς φέρε θεῖον ὅμηρον, ὅθεν πίε νήδυμος ὀρφεύς.

Εἰς εἰκόνα τῆς αὐτῆς. Ἰωάννου ποιητοῦ
τοῦ βαρβουκάλλου.

Ἤθελε Μελπομένην ὁ ζωγράφος εἰκόνι γράψαι.
ἀλλ' ἀπολειπομένης, ἔγραφε Καλλιόπην.

Εἰς εἰκόνα πολυμνίας. Τοῦ αὐτοῦ.

Σεῖο μὲν εἰκὼν ἥδε πολύμνια, καὶ σὺ δὲ μούσης.
ἓν γὰρ ἐπ' ἀμφοτέροις οὔνομα, καὶ τύπος εἷς.

Εἰς εἰκόνα μουσῶν. Ἀντιπάτρου.

Τρίζυγες αἱ μοῦσαι σᾷδ' ἕσταμεν. ἁ μία, λωτοὺς.
ἁ δὲ, φέρει παλάμαις βάρβιτον. ἁ δὲ χέλυν.
ἁ μὲν, ἀριστοκλῆος ἔχει χέλυν. ἁ δ' ἀγελᾶδα
βάρβιτον. ἀχεναχὰ δ' ὑμνοπόλους δόνακας.
ἀλλ' ἁ μὲν κράντειρα τόνου πέλει. ἁ δὲ, μελῳδὸς
χρώματος. ἁ δὲ, σοφᾶς εὑρέτις ἁρμονίας.

Εἰς τὴν ἀθηναίων νέμεσιν.
Θεαιτήτου σχολαστικοῦ.

Χιονέην με λίθον παλιναυξέος ἐκ περιωπῆς
λαοτύπος τμήξας πυροτόμοις ἀκίσι

μῆδος ἐπον τὸ πόρευσεν, ὅπως ἀνδρείκελα τεύξῃ,
τῆς κατ᾽ ἀθηναίων σύμβολα καμμονίης.
ὡς δὲ δαϊζομένοις μαραθὼν ἀντέκτυπε πέρσαις,
καὶ νέες ὑγροπόροισι χεύμασιν αἱμαλέοις,
ἔξεσαν ἀδρήσειαν ἀριστώδινες ἀθῆναι,
δαίμον᾽ ὑπερφιάλοις ἀντίπαλον μερόπων.
ἀντιταλαντεύω τὰς ἐλπίδας. εἰμὶ δὲ καὶ νῦν
νίκη ἐρεχθείδαις. ἀσσυρίοις νέμεσις.

Παρμενίωνος εἰς τὸ αὐτό.

Μήδοις ἐλπισθεῖσα τροπαιοφόρος λίθος εἶναι,
ἠλλάχθην μορφὴν καίριον εἰς νέμεσιν.
ἔνδικος ἱδρυνθεῖσα θεὰ ῥαμνοῦντος ἐπ᾽ ὄχθαις,
νίκης, καὶ σοφίης, ἀτθίδι μαρτύριον.

Εἰς στήλην νεμέσεως.

Η νέμεσις προλέγει τῷ πήχει, τῷ τε χαλινῷ,
μήτ᾽ ἄμετρόν τι ποιεῖν, μήτ᾽ ἀχάλινα λέγειν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Θ νέμεσις πῆχυν κατέχω. τίνος οὕνεκα λέξεις;
πᾶσι παραγγέλλω, μηδὲν ὑπὲρ τὸ μέτρον.

Εἰς ἄγαλμα πανὸς συρίζον.

Πλάτωνος.

Σιγάτω λάσιον δρυάδων λέπας, οἵ τ᾽ ἀπὸ πέτρας
κρουνοὶ, καὶ βληχὰ πουλυμιγὴς τοκάδων
αὐτὸς ἐπεὶ σύριγγι μελίσδεται εὐκελάδῳ πὰν,
ὑγρὸν ἱεὶς ζευκτῶν χεῖλος ὑπὲρ καλάμων.
αἱ δὲ, πέριξ θαλεροῖσι χορὸν ποσὶν ἐστήσαντο.
ὑδριάδες νύμφαι, νύμφαι ἁμαδρυάδες.

Ἀραβίου σχολαστικοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ην τάχα συρίζοντος ἐναργέα πανὸς ἀκούειν.
πνεῦμα γὰρ ὁ πλάστης ἐγκατέμιξε τύπῳ.

ἀπ' ὀρέων φεύγουσαν ἀμήχανος ἄστατον ἠχὼ,
πηκτίδος ἠρνήθη φθόγγον ἀνωφελέα.

Ἀλκαίου εἰς τὸ αὐτό.

Ἔμπνει Πὰν λαροῖσιν ὀρειβάτα χείλεσι μοῦσαν,
ἔμπνει, ποιμενίῳ τερπόμενος δόνακι,
εὐκελάδῳ σύριγγι χέων μέλος· ἐκ δὲ σαωδοῦ
κλάζε κατιθύνων ῥήματος ἁρμονίην.
ἀμφὶ σοὶ ῥυθμοῖο κατὰ κρότον ἔνθεον ἴχνος
ῥησσέσθω νύμφαις ταῖσδε μεθυδριάσιν.

Εἰς ἄγαλμα Πανὸς ἱστάμενον
ἐπὶ ὁλκῷ ὕδατος αὐτο
φυτὶ ῥέοντος.

Πᾶνά με τὸν δυσέρωτα, καὶ ἐξ ὑδάτων φύγεν ἠχώ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τᾶδε κατὰ χλοεροῖο ῥιφεὶς λιμῶνος ὁδῖτα,
ἄμπαυσον μογεροῦ μαλθακὰ γυῖα μόθου,
ᾗχί σε καὶ ζεφύροιο τινασσομένη πίτυς αὔραις
θέλξει, τεττίγων εἰσαΐοντα μέλος,
χὠ ποιμὴν ἐν ὄρεσι μεσαμβρινὸν ἄγχοθι παγᾶς
συρίσδων λασίας θάμνῳ ὑπὸ πλατάνου.
καύματ' ὀπωρινοῖο φυγὼν κυνός. ἄλμα δ' ἀμείψεις
αὔριον. εὖ τόδε σοι Πανὶ λέγοντι πίθου.

Ἀνύτης εἰς τὸ αὐτό.

Ξεῖν', ὑπὸ τὰν πέτραν τετρυμένα γυῖ' ἀνάπαυσον.
ἁδύ τοι ἐν χλωροῖς πνεῦμα θροεῖ πετάλοις.
πίδακά τ' ἐκ παγᾶς ψυχρὸν πίε. δὴ γὰρ ὁδίταις
ἄμπαυμ' ἐν θερμῷ καύματι τοῦτο φίλον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἐξ αὐτοῦ Διός εἰμι ὁ φίλτατος ἔκχυτος οὗτος.
μαρτυρίην δὲ φέρει τὴν ἐπάνω νεφέλην.

ἑρμείαν γὰρ ἄνακτα τίκεν νεφεληγερέτα Ζεύς.
αὐτὰρ ὅγ' ἑρμείας, Πᾶνα τὸν αἰγελάτην.

Εἰς ἕτερον Πᾶνα. Λεωνίδου.

Μὴ σύγ' ἐπ' οἰονόμοιο περίπλεον ἰλύος ὧδε,
τοῦτο χαραδραίης θερμὸν ὁδῖτα πίῃς.
ἀλλὰ μολὼν μάλα τυτθὸν ὑπὲρ δαμαλήβοτον ἄκρην,
κεῖσέ γε πὰρ κείνᾳ ποιμενίᾳ πίτυϊ,
εὑρήσεις κελαρίζον ἐϋκρήνου διὰ πέτρης
νᾶμα, βορειαίης ψυχρότερον νιφάδος.

Εἰς ἕτερον Πᾶνα. Ἀνύτης.

Τίπτε κατ' οἰόβατον Πὰν ἀγρότα δάσκιον ὕλαν
ἥμενος ἁδυβόα τῷδε κρέκεις δόνακι;
ὄφρά μοι ἑρσήεντα κατ' οὔρεα ταῦτα νέμοιντο
πόρτιες, ἠϋκόμων δρεπτόμεναι σταχύων.

Εἰς ἕτερον Πᾶνα. Ερυκίου.

Εὔστοχα θηροβολεῖτε κυνάγεται, οἱ ποτὶ ταύταν
Πανὸς ὀρειβάτεω νεισόμενοι σκοπιὰν,
εἴτε λίνοις βαίνοιτε πεποιθότες, εἴτε σιδάρῳ;
εἴτε καὶ ἰξευτᾷ λαθροβόλῳ δόνακι.
κἀμέ τις ὑμείων ἐπιβωσάτω. οἶδα ποτ' ἄγραν
κοσμεῖν, καὶ λόγχαν, καὶ λίνα, καὶ καλάμους.

Εἰς ἕτερον Πᾶνα.

Σιμωνίδου.

Τὸν τραγόπουν ἐμὲ Πᾶνα, τὸν ἀρκάδα, τὸν κατὰ μήδων,
τὸν μετ' ἀθηναίων, στήσατο Μιλτιάδης.

Θεαιτήτου εἰς τὸν αὐτόν.

Ὑλοβάτας, φιλόδενδρος, ὀρειαύλου πόσις ἀχοῦς,
πάνσκοπος, εὐκραίου μαλοφύλαξ ἀγέλας,
Πὰν ὁ δασυκνάμων, ὁ πολύσπορος, ὃς μετανάστας
ἔδραμον αἰχματᾶν τοῦ δαΐϊν ἀσυρίων,

μιλτιάδου στήσαντος ὁ μάσπιδα προσοδιώκτην,
ἵσταμαι, ἀκλήτου ξείνια συμμαχίης
ἄλλας ἀκροπόλιες. ὁ μηδοφόνος δὲ δέδασμαι
ξανθός. ἐμὴν μαραθὼν, καὶ μαραθωνομάχοις.

Φιλοδήμου εἰς ἕτερον ἄγαλμα Πανός.

Τρισσοὺς ἀθανάτους χωρεῖ λίθος. ἁ κεφαλὰ γὰρ
μανύει φανῶς Πᾶνα τὸν αἰγόκερων.
στέρνα δὲ, καὶ νηδὺς, ἡρακλέα. λοιπὰ δὲ μηρῶν,
καὶ κνήμης, ἑρμῆς ὁ πτερόπους ἔλαχεν.
θύειν ἀρνήσῃ ξένε μηκέτι. τοῦ γὰρ ἑνός σοι
θύματος οἱ τρισσοὶ δαίμονες ἁπτόμεθα.

Ἀπολλωνίου σμυρναίου εἰς ἕτερον
ἄγαλμα Πανός.

Ἀγροτέρων θεός εἰμι. τί μοι χρυσέοις δεπάεσσι
σπένδετε; ποῦ δ' ἰταλοῦ χεῖτε μέθυ βρομίου;
καὶ γυροὺς ταύρων πέτρῃ προσδεῖτε τένοντας;
φείσασθ'. οὐ τοιούτοις θύμασι τερπόμεθα.
Πὰν ὁ καρωρείτης, αὐτόξυλος, ἀρνεοθοίνης
εἰμὶ, καὶ ἐγχθονίου γλευκοπότης κύλικος.

Λεωνίδου οἱ δὲ, Πρίτου εἰς
ἄγαλμα Πριήπου.

Αὐτοῦ ἐφ' αἱμασιαῖσι τὸν ἀγρυπνοῦντα Πρίηπον
ἵστησεν λαχάνων Δεινομένης φύλακα.
ἀλλ' ὡς ἐντέταμαι φὼρ ἔμβλεπε. τοῦτο δ' ἐρωτᾷς,
τῶν ὀλίγων λαχάνων εἵνεκα; τῶν ὀλίγων.

Τύμνεω εἰς τὸν αὐτόν.

Πάντα πριηπίζω. κἂν ᾖ κρόνος, οὐ διακρίνω
οὐδένα φῶθ' οὕτω ταῖσδε παρὰ πρασιαῖς.
ἔπρεπε μὴ λαχάνων ἕνεκεν τάδε, καὶ κολοκυντῶν
φήσει τίς με λέγειν, ἔπρεπεν. ἀλλὰ λέγω.

Λουκιανοῦ εἰς ἕτερον Πρίηπον.

Εἰς τὸ κενὸν μ' ἐτίθηκε νόμου χάριν ὧδε Πρίηπον
Εὐτυχίδης, ξηρῶν κληματίδων φύλακα.
καὶ περιβέβλημαι κρημνὸν βαθύν. ὃς δ' ἂν ἐπέλθῃ,
οὐδὲν ἔχοι κλέψαι, πλὴν ἐμὲ τὸν φύλακα.

Ἀπολλωνίδου εἰς
ἕτερον.

Ἄνθετ' Ἀναξαγόρης με τὸν οὐκ ἐπὶ ποσσὶ Πρίηπον,
ἐν χθονὶ δ' ἀμφοτέρῳ γούνατι κεκλιμένον.
τεῦξε δὲ Φυρόμαχος. Χαρίτων δέ μοι ἀγχόθι καλὴν
ἀθρήσας, δίζου μηκέτι πῶς ἔπεσον.

Εἰς ἕτερον Φιλίππου.

Ὡραίας γ' ἐσορῶ τὰς ἰσχάδας, εἶτε λαβεῖν μοι
συγχωρεῖς ὀλίγας; θίγγανε μηδὲ μιᾶς.
ὀργίλος ὡς ὁ πρίηπος ἐρεῖς, ἔτι κενὸς ἥξεις.
ναὶ λίτομαι δός μοι. καὶ γὰρ ἐγὼ δέομαι.
χρήξεις τοῦ; λέγε μοι παρ' ἐμοῦ τινός; ἔστι νόμος τις,
δὸς, λάβε. καὶ θεὸς ὢν ἀργυρίου σὺ γλίχῃ,
ἄλλοτι χρῆμα φιλῶ. ποῖον τόδε; τὰμὰ κατέθων
σῦκα δὸς εὐθύμως ἰσχάδα τὴν ὀπίσω.

Ἀργενταρίου εἰς τὸ αὐτό.

Ὥριμος. οἶδα καὶ αὐτὸς ὁδοιπόρε. μή νυ τ' ἐπαινῇς
ἰσχάδα, μηδ' ἐσόρα τὸν πέλας ἀκρέμονα.
τὴν λίην ὁ Πρίηπος ἐφίσταμαι ὀξὺ δεδορκὼς,
καὶ φυλακὴν σύκων ἣν ἐπέοικεν ἔχων.
ἢν δὲ μόνον σὺ θίγῃς τῆς ἰσχάδος, ἰσχάδα δώσεις.
ὃς ἰσότης πάντων ἐστὶ δικαιοτάτη.

Ἐρυκίου εἰς τὸν αὐτόν.

Ὡς βαρὺ τοῦτο Πρίηπε, καὶ ὥστε τυλωμένον ὅπλον,
πᾶν ἀπὸ βουβώνων ἀθρόον ἐκκέχυκας,

εἰς γάμον οὐκ ἀνέτοιμον. ἔχει δέ σε δίψα γυναικῶν
ὦ 'γαθὲ, καὶ σπαργᾷς θυμὸν ἅπαντα πόροις.
ἀλλὰ καταπρήϋνε τὸν ἐξῳδηκότα φαλλὸν
τόνδε, καὶ ἀνθηρῇ κρύψον ὑπὸ χλαμύδι.
οὐ γὰρ ἐρημαῖον ναίεις ὄρος, ἀλλὰ παρ' ἕλλης
ᾐόνα, τὴν ἴβην λάμψανον ἀμφιπλεῖς.

Εἰς τὸν αὐτὸν, Ἀντιστίου.

Αγροφύλαξ ἕστηκα πλυκτιάνοις ἐν ἀρούραις,
Φρίκωνος καλύβην, καὶ φυτὰ ῥυόμενος,
τοῦτο λέγων παρ' ἕκαστον, ἐπὴν γελάσῃς ἐσιδών με
τοῦ σκαιοῦς, χώρει μὲν κατὰ σαυτὸν ὁδόν.
ἢν δὲ παρεκβαίῃς τοῦ ἃ μὴ θέμις, οὔ τί σ' ὀνήσει
ἡ λάχνη. ῥυπᾶν πάντας ἐπιστάμεθα.

Εἰς ἄγαλμα σατύρου ἐν κρήνῃ ἑστὸς, καὶ
εἰς ἔρωτα καθεύδοντα, Πλάτωνος,

Τὸν βρομίου σάτυρον τεχνάσατο δαιδαλέα χείρ,
μούνη θεσπεσίως πνεῦμα βαλοῦσα λίθῳ.
εἰμὶ δὲ ταῖς νύμφαισιν ὁ μέστιος, ἀντὶ δὲ τοῦ πρὶν
πορφυρέου μέθυος, λαρὸν ὕδωρ προχέω.
εὔκηλον δ' ἴθυνε φέρων πόδα, μὴ τάχα κοῦρον
κινήσῃς ἁπαλῷ κώματι θελγόμενον.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Εἰμὶ μὲν εὐκεράοιο φίλος θεράπων Διονύσου.
λείβω δ' ἀργυρέων ὕδατα ναϊάδων.
θέλγω δ' ἠρεμέοντα νέον περὶ κώματι παῖδα,

Εἰς εἰκόνα σατύρου πρὸς τῇ ἀκοῇ τὸν αὐλὸν ἔχοντος, καὶ ὡς περὶ ἀκροωμένου. Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Αὐτομάτως σατυρίσκε, δόναξ τεὸς ἦχον ἰάλλει.
ἢ τί παρακλίνας, οὖας ἄγεις καλάμῳ;

ὃς δὲ γελῶν, σίγησεν· ἴσως δ᾽ ἂν φθέγξατο μῦθον·
  ἀλλ᾽ ὑπὸ τουπωλῆς εἴχετο λιθεδόνι.
οὐ γὰρ κηρὸς ἔρυκεν· ἑκὼν δ᾽ ἠσπάζετο σιγήν,
  θυμὸν ὅλον ῥέψας πηκτίδος ἀχολίῃ.

Εἰς ἕτερον σάτυρον. Λεοντίου σχολαστικοῦ.

Τὸν σάτυρον Διόνυσος ἰδὼν τόσον ἄλγος ἔχοντα,
  καί μιν ἐποικτείρας, θήκατο λάϊνεον.
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὣς ἀπέληξε βαρυτλήτων ὀδυνάων·
  εἰσέτι γὰρ μογέει καὶ λίθος ὢν ὁ τάλας.

Εἰς ἕτερον σάτυρον.

Ἢ σάτυρος τὸν χαλκὸν ὑπέδραμεν, ἢ διὰ τέχνης
  χαλκὸς ἀναγκασθεὶς, ἀμφεχύθη σατύρῳ.

Εἰς εἰκόνα σατύρου ἀπὸ ψηφῖδος ἐν ἀντιοχείᾳ, Νείλου σχολαστικοῦ.

Πάντες μὲν σάτυροι φιλοκέρτομοι· εἰπὲ δὲ καὶ σύ,
  τί πρὸς ἕκαστον ὁρῶν τόνδε γέλωτα χέεις;
θάμβος ἔχων, γελόω, πῶς ἐκ λίθου ἄλλοθεν ἄλλης,
  συμφερτὸς, γενόμην ἐξαπίνης σάτυρος.

Πλάτωνος εἰς ἕτερον σάτυρον.

Τὸν σάτυρον Διόδωρος ἐκοίμισεν, οὐκ ἐτόρευσεν.
  ἢν νύξῃς, ἐγερεῖς· ἄργυρος ὕπνον ἔχει.

Ἀνύτης.

Κύπριδος οὗτος ὁ χῶρος, ἐπεὶ φίλον ἔπλετο τήνᾳ,
  αἰὲν ἀπ᾽ ἠπείρου λαμπρὸν ὁρᾶν πέλαγος,
ὄφρα φίλον ναύταισι τελῇ πλόον· ἀμφὶ δὲ πόντος
  δειμάνῃ, λιπαρὸν δερκόμενος ξόανον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τίπτε μόθων ἄτλητος ἐνυαλίοιο λέλογχας
  Κύπρι; τίς ὁ ψαύσας συγνὰ καθᾶψε μάταν;

ἔντεά σοι γὰρ ἔρωτες ἐφίμεροι, αἵτε κατ' αὐλὰν
τέρψεις, καὶ κροτάλων θηλυμανεῖς ὄτοβοι.
δούρατα δ' αἱματόεντα, μέθες χιτωνίδι δία
ταῦτα. σὺ δ' αὖ χαίταν εἰς ὑμέναιον ἴθι.

Εἰς τὸ αὐτό.

Δβιόμενος ξόανον καλὸν τόδε, τὰν ἀφροδίταν
ὦνθρωφ' ἱλάσκευ, πλατίον ἑζόμενος.
αἴνει δὲ γλυκέραν Διονυσίου. ἅμ' ἀνέθηκε
πορφυρέας ἁπαλὸν κῦμα παρ' ἠϊόνος.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ελθοιμεν ποτὶ ναόν. ἰδοίμεθα τᾶς ἀφροδίτας
τὸ βρέτας, ὡς χρυσῷ δαιδάλεον τελέθει.
εἵσατό μιν Πολίαρχις, ἐπαυρομένα μάλα πολλὴν
κτῆσιν ἀπ' οἰκείου σώματος ἀγλαΐας.

Εἰς τὸ αὐτό.

Στῶμεν ἁλιρράντοιο παρὰ χθαμαλὰν χθόνα πόντου,
δβιόμενοι τέμενος Κύπριδος εἰναλίας.
κρᾶναν τ' αἰγείροισι κατάσκιον. ἇς ἄπο, νᾶμα
ξουθαὶ ἀφύσσονται χείλεσιν ἁλκυόνες.

Εἰς ἔρωτα.

Ο πτανὸς τὸν πτανὸν ἰδὼν, ἄγνυσι κεραυνὸν,
δεικνὺς ὡς κρεῖσσον πῦρ πυρὸς ἐστὶν ἔρως.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πτανῷ πτανὸν ἔρωτα τὸν ἀντίον ἔπλασ' ἔρωτι
ἀνέμεσις, τόξῳ τόξον ἀμυνομένα,
ὥς κε πάθῃ τά κ' ἔρεξεν. ὁ δὲ θρασὺς, ὁ πρὶν ἀταρβὴς,
δακρύει, πικρῶν γευσάμενος βελέων.
ὃς δὲ βαθὺν τρὶς κόλπον ἀπέπτυσεν. ἆ, μέγα θαῦμα,
φλέξει τίς πυρὶ πῦρ; ἥψατ' ἔρωτος ἔρως.

Εἰς τὸν

Εἰς τὸν αὐτόν.

Κἀγὼ Κύπριδος αἷμα, κασιγνήτῳ δέ με μήτηρ
ἤνεσε τόξα φέρειν ἀντία, καὶ πτέρυγας.

Εἰς ἄρτεμιν.

Ἄρτεμι, ποῦ σοι τόξα, παραυχενίη τε φαρέτρη,
ποῦ δὲ λυκαστείων ἐνδρομὶς ἀρβυλίδων.
πόρπη τε χρυσοῖο τετυγμένη, ἠδὲ πρὸς ἄκρην
ἰγνῦϊν, φοίνιξ πέπλος ἑλισσόμενος;
κεῖνα μὲν εἰς ἄγρην ὁπλίζομαι· τοὺς δὲ θυηλαῖς
εἷμ' αὔτως, ἱρῶν ἀντομένη θυέων.

Εἰς τὴν αὐτήν.

Ἄρτεμις, ἡ Γόργοιο φύλαξ, κτεάνων τε, καὶ ἀγροῦ,
τόξῳ μὲν κλῶπας βάλλε, σάω δὲ φίλους.
καί σοι ἐπιρρέξει Γόργος χιμάροιο νομαίης
αἷμα, καὶ ὡραίους ἄρνας ἐπὶ προθύροις.

Ἀνύτης εἰς ἑρμῆν.

Ἑρμᾶς τᾷδ' ἕστακα παρ' ὄρχατον ἠνεμόεντα
ἐν τριόδοις, πολιᾶς ἐγγύθεν αἰϊόνος,
ἀνδράσι κεκμηῶσιν ἔχων ἄμπαυσιν ὁδοῖο·
ψυχρὸν δ' εὐκραεῖ κράνα ὑποϊάχει.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ιερὸν ἑρμείῃ με παραστείχοντες ἔχευαν
ἄνθρωποι λίθινον σωρόν· ὁ δ' ἀντ' ὀλίγης
οὐ μεγάλην αὐτοῖς ἔγνων χάριν ἀλλ' ὅτι λοιπὰ
αὐτὸς ἐπὶ κρήνην ἑπτὰ λέγω στάδια.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὁδῖτα, μὴ πρόσερπε πρὸς τὰ κλήματα,
μήδ' αὖ τὰ μῆλα, μήδ' ὅπῃ τὰ μέσπιλα.
τηνί δὲ πρὸς τὴν σχοῖνον ἐξαμείβεο,
ὡς μήτι θράξῃς τῶνδε, μὴ δ' ἀποθρίσῃς.

ἁσσῶ πόνῳ φυτουργὸς ἔκτηται Μίδων,
ὃς κἀμὲ θῆκεν· ἢν δὲ μου παρακλύῃς,
γνώσῃ τὸν ἑρμῆν, ὡς κακοὺς ἀμείβομαι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὀχθηρὸν τὸν χῶρον ἔχω, καὶ ἔρημον ὁδῖτα.
οὐκ ἐγώ, ὁ στάσας δ᾽ αἴτιος ἀρχέλοχος.
οὐ γὰρ ὀρειοχαρὴς ὦ ἑρμᾶς, οὐδ᾽ ἀκρολοφίτας.
τὸ πλεῖν δ᾽ ἀτραπιτοῖς ὦνερ ἀρεσκόμενος.
ἀρχέλοχος δ᾽ ὡς αὐτὸς ἐρημοφίλας, καὶ ἀγείτων
ὦ παριών, τοῖον κἀμὲ παρῳκίσατο,

Εἰς διόνυσον.

Ἐκ πυρὸς ὦ Διόνυσε τὸ δεύτερον· ἡνίκα χαλκῷ
ἐξεφάνης, γενεὴν εὗρε Μύρων ἑτέρην.

Εἰς πᾶνα.

Κρημνοβάταν δίκερων, νυμφῶν ἡγήτορα Πᾶνα
ἁζόμεθ᾽, ὃς πέτρινον τόνδε κέκευθε δόμον,
ἔλαον ἔμμεναι ἄμμιν, ὅσοι λίβα τήνδε μολόντες,
ἀενάου πόματος δίψαν ἀπωσάμεθα.

Μαικίου εἰς τὸν αὐτόν.

Εὐπέταλον γλαυκὴν ἀναδενδράδα τάνδε παρ᾽ ἄκραις
ἱδρυνθεὶς λοφιαῖς Πὰν ὅδ᾽ ἐπισκοπέω.
εἰ δέ σε πορφύροντος ἔχει πόθος ὦ παροδῖτα
βότρυος, οὐ φθονέω γαστρὶ χαριζομένῳ.
ἢν δὲ χερὶ ψαύσῃς κλοπίῃ μόνον, αὐτίκα δέξῃ
ἀζελέην βάκτρου τήνδε καρηβαρίην.

Ἀδήλου.

Ὁ τραγόπους, ὁ τὸν ἀσκὸν ἐπηρμένος, αἵτε γελῶσαι
νύμφαι Πραξιτέλους, ἥτε καλὴ Δανάη,
λύγδινα πάντα, καὶ ἄκρα, σοφαὶ χέρες· αὐτὸς ὁ μῶμος
φθέγξεται, ἄληπτος Ζεῦ πάτερ ἡ σοφίη.

Εἰς πᾶνα.

Δικτύννης τοιόν με καθ' ἱερὸν ἔμπυρον ὁ κρὴς,
 χάλκεον ἔστησεν Πᾶνα τὸν αἰγόνυχα.
δέρμα δ' ἔχω διπλοῦν τε λαγωβόλον· ἐκ δέ γε πέτρας·
 σπήλυγγος, τείνω βλέμμα διπλοῦν πρὸς ὄρος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Γέρης ἐκ παρίην με, πόλιν κατὰ Παλλάδος ἄκρης
 στῆσαν ἀθηναῖοι Πᾶνα τροπαιοφόρον.

Εἰς τὸν πρίηπον.

Ην λαχάνων σ' ὁ Πρίηπος ἴδω χερδὸν ἴχνια θέντα·
 αὐτῇ γυμνώσω φῶρ σε ποτὶ πρασιῇ.
αἰσχρὸν ἔχειν τοῦτ' ἔργον ἐρεῖς θεόν, οἶδα καὶ αὐτὸς
 αἰσχρόν· ἀφιδρύνθην δ' ἴσθ' ὅτι τοῦδε χάριν.

Λεωνίδου εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀμφοτέραις παρ' ὁδοῖσι φύλαξ ἕστηκα Πρίηπος,
 ἰθυτενὲς μηρῶν ὀρθιάσας ῥόπαλον.
εἵσατο γάρ πιστόν με Θεόκριτος· ἀλλ' ἀπὸ τηλοῦ
 φῶρ ἴθι, μὴ κλαύσῃς, τὴν φλέβα δεξάμενος.

Εἰς νέμεσιν.

Καί με λίθον πέρσαι δεῦρ' ἤγαγον, ὄφρα τρόπαιον
 στήσωνται νίκας· εἰμὶ δὲ νῦν νέμεσις.
ἀμφοτέροις δ' ἕστηκα καὶ ἑλλήνεσι τρόπαιον
 νίκας, καὶ πέρσαις τοῦ πολέμου νέμεσις.

Ἄδηλον.

Ἴσιδι καρποτόκῳ, ταχυμήτορι, μυριομόρφῳ,
 λαϊνέῳ ταλάρῳ, μοτερῶν ἀπάνευθεν δρόβων,
αὐτόματοι στείχουσιν ἑὴν πρὸς μητέρα καρποί.

Εἰς ἄγαλμα νυμφῶν.

Ταῖς νύμφαις τόδ' ἄγαλμα· μέλοι δ' αὐταῖσιν ὁ χῶρος·
 καὶ μέλοι, ὡς κρήναις ἄφθιτα ῥεῖθρα ῥέοι.

Εἰς τὸν μῶμον.

Τίς τὸν ἐν ἐσθλοῖσιν πανάπευθέα, καὶ τρισάλαστον
μῶμον, ἀμωμήτοις χερσὶν ἀπεπλάσατο;
ὡς ὁ γέρων ἐπὶ γᾶς βεβλημένος οἷά τις ἔμπνους,
ἀμπαύει λύπας γυῖα βαρυνόμενος,
μανύει δίστοιχος ὀλέθριος ὄγμος ὀδόντων,
πριομένων ἐπὶ τὰς τῶν πέλας εὐτυχίας.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς τὸν ἐν ἐσθλοῖσιν πανάπευθέα, καὶ τρισάλαστον
μῶμον, ἀμωμήτοις χερσὶν ἀπεπλάσατο.
καὶ τὸ κατεσκληκὸς κείνου βάρος, ἃ μέν, ἐρείδει
ψιλὸν γηραλέῳ χειρὶ βαλὼν κρόταφον.
ἄλλα, στερρὸς βάκτρον ἀποστηρίζεται ἐς γᾶν,
κωφὰ πρὸς ἄψυχον πέτρον ἀπεχθόμενος.

Ἀδήλου.

Τάκεο δυστάνων ὀνύχων ἄπο παμφάγε μῶμε.
τάκεο σὺ πρίων ἰοβόλους γένυας.
νεῦρά σε μανύει τετανυσμένα καὶ φλέβες ἄρθρων,
καὶ κενεὰ σαρκῶν ψυχολιπὴς δύναμις,
καὶ ῥικνοῖς φρίσσουσα, περὶ κροτάφοισιν ἔθειρα.

ὥστε, τίς ἔμψυχον ἀνδροσινιν ἄνυσε τέχνα,
οὐδὲ τόπον δήκτα σεῖο λιπὼν σώματι.

Γέρου.

Κἀμὲ τὸν ἐν σμικροῖς ὀλίγον θεὸν ἤν ἐπιβώσῃ,
εὐκαίρως τεύξῃ. μὴ μεγάλων δὲ γλίχου.
ὡς ὅτε δημογέρων δύναται θεὸς ἀνδρὶ πένητι
δωρεῖσθαι, τούτων κύριός εἰμι τυχών.

Λεωνίδου.

Υλοφόρου τόδ' ἄγαλμα ὁδοιπόρε Μικκαλίωνος.
ἑρμῆς δ' ἀλλ' ἴδε τὸν κρήγυον ὑλοφόρον,

ὡς ἐξ ὀϊζυρῆς ἠπίσταο δωροδοκῆσαι
ἐργασίης· αἰὲν δ' ὠγαθὸς, ἐς ἀγαθός.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΙΑΤΡΩΝ. ιγ

Εἰς εἰκόνα Ἱπποκράτους.

Συνεσίου σχολαστικοῦ.

Ὁππόθεν ὁ στήσας; βυζάντιος. οὔνομα δὴ τίς
Εὐσέβιος. σὺ δὲ, τίς; κῷος ἱπποκράτης.
τοῦ δ' ἕνεκεν γέγραφέν σε; λόγων χάριν. ἡ πόλις αὐτῷ
τῶν γε ἐμὲ γραφίδων ἀντιδέδωκε γέρας.
καὶ τί μὴ αὐτὸς ἑὸν τύπον ἔγραφεν; ὅττι γεραίρων
ἡμέας ἀνθ' αὑτοῦ, κρέσσονα δόξαν ἔχει.

Μάγνου ἰατροῦ εἰς εἰκόνα Γαληνοῦ.

Ἦν χρόνος ἡνίκα γαῖα βροτοὺς διὰ σεῖο Γαληνὲ,
δέχνυτο καὶ θνητοὺς, ἔτρεφε δ' ἀθανάτους.
χήρευεν δὲ μέλαθρα πολυκλαύτου ἀχέροντος,
σῇ παιωνίῃ χειρὶ βιαζόμενα.

Ἀδέσποτον εἰς Σώσανδρον
ἱπποϊατρόν.

Ἰητὴρ μερόπων ἱππόκρατες· ἀλλὰ καὶ ἵππων
Σώσανδρε, κρυφίης ἴστορ ἀκεστορίης,
ἢ τέχνην μεσάμειψον, ἢ οὔνομα. μὴ δὲ καλείσθω
ἅτερος ἐκ τέχνης, ἧς ἕτερος κρατέει.

Λεοντίου σχολαστικοῦ εἰς εἰκόνα
ἰαμβλίχου ἰατροῦ.

Ὁ γλυκὺς ἐν πάντεσσιν ἰάμβλιχος, ὃς ποτὶ γῆρας
ἤλυθεν, ἁγνὸς ἐὼν κυπριδίων ὀάρων,
ἔργα δ' ἀκεστορίης ἐφέπων, σοφίην τε διδάσκων,
κέρδεσιν οὐδ' ὁσίοις χεῖρας ὑπεστόρεσεν

Εἰς εἰκόνα Πραξαγόρου ἰατροῦ.

Κριναγόρου.

Αὐτός σοι φοίβοιο πάϊς λαθικηδέα τέχνης
ἰδμοσύνην, πανάκῃ χεῖρα λιπηνάμενος
πρηξαγόρη, στέρνοις ἐνεμάξατο. τοιγὰρ, ἀνῖαι
ὄρνυνται δολιχῶν ὁππόσαι ἐν πυρετῶν.
καὶ ὁπόσα τμηθέντος ἐπὶ χρόνος ἄρκια θεῖναι
φάρμακα, πρηείης οἶδα παρ᾽ ἠπιόνης.
θνητοῖσιν δ᾽ εἰ τοῖοι ἐπήρκεον ἰητῆρες,
οὐκ ἂν ἐπορθμεύθη νεκροβαρὴς ἄκατος.

Εἰς ἱπποκράτην.

Ἢ τεὴν φωνὴν ἱπποκράτης ἔγραφε παιάν,
ἢ ἐσὺ τῆς κείνου μάρτυς ἀκεστορίης.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὗτος ἀκεστορίης κρυφίας ᾤϊξε κελεύθους,
παιήων μερόπων κῷος ἱπποκράτης.

Εἰς ὀρειβάσιον ἰατρόν.

Ἰητὴρ μέγας οὗτος ἰουλιανοῦ βασιλῆος
ἄξιος εὐσεβίης δῖος ὀρειβάσιος.
εἶχε γὰρ οἷα μέλισσα σοφὸν νόον, ἄλλοθεν ἄλλα
ἰητρῶν προτέρων ἄνθεα δρεψάμενος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟΝ. ΙΓ.

Εἰς ἄγαλμα τοῦ καιροῦ. Ποσειδίππου.

Τίς πόθεν ὁ πλάστης; σικυώνιος. οὔνομα δὴ τίς
Λύσιππος. σὺ δὲ, τίς; καιρὸς ὁ πανδαμάτωρ.
τίπτε δ᾽ ἐπ᾽ ἄκρα βέβηκας, ἀεὶ τροχάω. τί δὲ ταρσοὺς
ποσσὶν ἔχεις διφυεῖς; ἵπταμ᾽ ὑπηνέμιος.
χειρὶ δὲ δεξιτερῇ τί φέρεις ξυρόν ἀνδράσι δεῖγμα,
ὡς ἀκμῆς πάσης ὀξύτερος τελέθω.

ἡ δὲ κόμη, τί κατ᾽ ὄψιν; ὑπαντιάσαντι λαβέσθαι·
νὴ Δία τὰ ξόπιθεν, πρὸς τί φαλακρὰ πέλει;
ἣν γάρ ἅπαξ πτηνοῖσι παραθρέξω ποσὶ μ' ἐθέλων,
οὔτις ἔθ' ἱμείρων δράξεται ἐξόπιθεν.
τοῖον ὁ τεχνίτης με διέπλασεν εἵνεκεν ὑμέων
ξεῖνε καὶ ἐν προθύροις θῆκε διδασκαλίην.

ΕΙΣ ΚΗΠΟΥΣ. ΙϚ

Εἰς κῆπον παράλιον. Παύλου σιλεντιαρίου.

Πόντος ὑποκλύζει χθονὸς ἕδραν. ἄπλωτα δὲ χέρσου
νῶτα θαλασσαίοις ἄλσεσι τηλεθάει.
ὡς σοφὸς ὅστις ἔμιξε βυθὸν χθονὶ, φύκια κήποις,
νηϊάδων προχοαῖς, χεύματα νηρεΐδων.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Ενθάδ' ἐριδμαίνουσι τίνος πλέον ἔπλετο χῶρος
νύμφαι, νηϊάδες, νηρίδες, ἀδρυάδες.
ταῖσδε θεμιστεύει μεσάτη χάρις. οὐδὲ δικάζειν
οἶδεν, ἐπεὶ ξυνὴν τέρψιν ὁ χῶρος ἔχει.

Αγαθίου σχολαστικοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Εἶξον ἐμοὶ δάφνης ἰδὸν κλέτας, ἔκτοθι πόντου
κείμενον ἀγραύλου κάλλος ἐρημοσύνας.
ἐνθάδε γὰρ νύμφαι δενδρίτιδες, αἵτ' ἐνὶ πόντῳ
νηρεΐδες ξυνὴν θέντο συνηλυσίην.
ἀμφ' ἐμὲ γὰρ μάρναντο. δίκασσε δὲ κυανοχαίτης.
καί με παρ' ἀμφοτέραις μέσσον ἔθηκεν ὅρον.

Εἰς κῆπον ἔρωτα προσαγορευόμενον.

Οὐ μέγας οὐδ' ὁ ἔρως, ἀλλὰ χάρις. ὡς καὶ ἐγώ τοι
οὐ μέγας ἐν κήποις. ἀλλὰ γέμω χαρίτων.

Εἰς κῆπον παραθαλάττιον ἐν ᾧ ἦν
καὶ λουτρὸν ἐν ἀντιοχείᾳ.

Τὰς τρεῖς μοι λύσειας χάριτας ξένε· ποντομέδων γὰρ
γείτονος ἐκ πόντου τὴν μίαν εἰργάσατο.
τὴν δ' ἑτέρην, ἐτέλεσσε φυτῶν εὔκαρπος ἀλωή.
τὴν δ' ὑπολειπομένην, τοῦτο τὸ λουτρὸν ἔχει.

ΕΙΣ ΚΙΘΑΡΩΔΟΥΣ. 16

Εἰς ἄγαλμα Εὐνομίου τοῦ κιθαριστοῦ
ἑστῶτος ἐν δελφοῖς.

Εὔνομον ὦ 'πολλον σὺ μὲν οἶσθά με πῶς ποτ' ἐνίκων
σπάρτιν ὁ λοκρὸς ἐγώ· πευθομένοις δ' ἐρέω.
αἰόλον ἐν κιθάρᾳ νόμον ἔκρεκον· ἐν δὲ μεσούσᾳ
ᾠδᾷ μοι, χορδὰν πλάκτρον ἀπεκρέμασεν.
καί μοι φθόγγον ἑτοῖμον ὁ πανίκα καιρὸς ἀπῄτει
εἰς ἀκοὰς ῥυθμὸν τὠτρεκὲς οὐκ ἔμενεν.
καί τις ἀπ' αὐτομάτω κιθάρας ἐπὶ πῆχυν ἀναστὰς
τέττιξ, ἐπλήρου τὠτρεκὲς ἁρμονίης.
νεῦρα γὰρ ἐξετίνασσον· ὅθ' ἑβδομάτας δὲ μελοίμαν
χορδᾶς, τὰν τούτῳ γῆρυν ἐκιχράμεθα.
πρὸς γὰρ ἐμὰν μελέταν ὁ μεσαμβρινὸς οὔρεσιν ᾠδὸς
τῆνο τὸ ποιμενικὸν φθέγμα μεθηρμόσατο.
καὶ μὲν ὅκα φθέγγοιτο σὺν ἀψύχοις τόκα νευραῖς,
τῷ μεταβαλλομένῳ συμμετέπιπτε θρόῳ.
τοὔνεκα σύμφωνον τὴν ἐγὼ χάριν, ὃς δὲ τυπωθεὶς
χάλκεος, ἁμετέρας ἕζεθ' ὑπὲρ κιθάρας.

Βιάνορος εἰς εἰκόνα ἀρίονος τοῦ
κιθαρῳδοῦ.

Ἔστησεν Περίανδρος ἀρίονος εἰκόνα ταύτην,
καὶ τὸν ἀπολλυμένῳ σύνδρομα νηξάμενον

εἰναλίου δελφῖνα. λέγει δ' ὁ παρ' ἠριόνι μῦθος,
κτεινόμεθ' ἀνθρώποις, ἰχθύσι σωζόμεθα.

Παύλου σιλεντιαρίου εἰς εἰκόνα κιθαριστρίδος ἐν βυζαντίῳ.

Σὸν μὲν κάλλος ἔδειξε μόλις γραφίς. αἴθε δὲ τεύχειν
ἴσθενε καὶ λιγυρῶν ἡδὺ μέλος στομάτων,
ὥς κεν ἐπ' ὀφθαλμοῖσι, καὶ οὔασιν, εἴτε προσώπου,
εἴτε λυροκτυπίης, ἶσον ἐθελγόμεθα.

Εἰς εἰκόνα Μαρίας τῆς κιθαρῳδοῦ. Τοῦ αὐτοῦ.

Γλῆκτρον ἔχει φόρμιγγος. ἔχει καὶ πλῆκτρον ἔρωτος.
κρούει δ' ἀμφοτέροις καὶ φρένα, καὶ κιθάρην.
τλήμονες, οἷσιν ἄγναμπτον ἔχει νόον. ὧν δ' ἐπινεύσει,
ἄλλος ὅδ' ἀγχίσης, ἄλλος ἄδωνις ὅδε.
εἰ δ' ἐθέλεις ὦ ξεῖνε καὶ ἀμφιβόητον ἀκοῦσαι
οὔνομα, καὶ πάτρην, ἐκ φαρίης, Μαρίη.

ΕΙΣ ΚΙΟΝΑΣ. ΙΖ.

Εἰς τὸν ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ τετράπλευρον κίονα.

Κίονα τετράπλευρον, ἀεὶ χθονὶ κείμενον ἄχθος,
μοῦνος ἀναστῆσαι Θευδόσιος βασιλεὺς
τολμήσας, Πρόκλῳ ἐπεκέκλετο. καὶ τόσος ἔστη
κίων, ἠελίοις ἐν τριακονταδύο.

Εἰς τὰς ἐν μέμφει πυραμίδας.

Οσσαν ἐπ' οὐλύμπῳ, καὶ πήλιον ὕψι τεθέντα,
ψευδὴς ἱστορίης ῥῆσις ἀνεπλάσατο.
πυραμίδες δ' ἔτι νῦν, νειλωΐδες, ἄκρα μέτωπα,
κυροῦσι χρυσέοις ἄστρασι πληϊάδων.

ΕΙΣ ΛΙΘΟΥΣ. ΙΗ

Εἰς λίθον ἀκοίτωνον.

Ὁρᾷς τὸ κάλλος ὅσον ἐστὶ τῆς λίθου
ἐν ταῖς ἀτάκτοις τῶν φλεβῶν εὐταξίαις;

Εἰς κρύσταλλον ἐντὸς ὕδωρ ἔχουσαν. Κλαυδιανοῦ.

Χιονέη κρύσταλλος ὑπ' ἀνέρος ἀσκηθεῖσα,
δεῖξεν ἀκηρασίοιο παναίολον εἰκόνα κόσμου,
οὐρανὸν ἀγκὰς ἔχουσα βαρύκτυπον ἔνδοθι πόντον,

Εἰς τὸ αὐτό. τοῦ αὐτοῦ.

Εἰπ' ἄγε μοι κρύσταλλε, λίθῳ πεπυκασμένον ὕδωρ.
τίς πῆξεν; βορέης. ἢ τίς ἔλυσε; νότος.

Εἰς κρύσταλλον γεγλυμμένην. Διοδώρου.

Ζεύξιδος ἡ χροιή τε, καὶ ἡ χάρις. ἐν δέ με μικρῇ
κρυστάλλῳ, τὸ καλὸν δαίδαλον ἀρσινόη
γράψατο τοῦτ' ἔπρεψεν Σατυρήϊος. εἰμὶ δ' ἀνάσσης
εἰκὼν, καὶ μεγάλης λείπομαι οὐδ' ὀλίγον.

Εἰς ἕτερον. Πολέμωνος βασιλέως.

Ἑπτὰ βοῶν σφρηγῖδα βραχὺς λίθος εἶχεν ἴασπις,
ὡς μίαν ὡς πάσας ἔμπνοα δερκομένας.
καὶ τάχα ἀπέρεψε τὰ βοΐδια. νῦν δὲ κέκλεισαι
τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βουκόλιον.

Ὅμοιον Πλάτωνος.

Εἰκόνα πέντε βοῶν μικρὴ λίθος εἶχεν ἴασπις,
ὡς ἤδη πάσας ἔμπνοα βοσκομένας.
καὶ τάχα κἂν ἀπέφυγε τὰ βοΐδια. νῦν δὲ κρατεῖται
τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βουκόλιον.

Ὅμοιον εἰς δακτύλιον. Ἀρχίου.

Τὰς βοῦς καὶ τὸν ἴασπιν ἰδὼν περὶ χειρί, δοκήσεις
τὰς μὲν ἀναπνείειν, τὸν δέ, χλοηκομέειν.

Εἰς Διόνυσον γεγλυμμένον ἐν ἀμεθύστῳ.
Πλάτωνος νεωτέρου.

Ἁ λίθος ἔστ' ἀμέθυστος, ἐγὼ δ' ὁ πότας Διόνυσος
ἢ πιθέτω νήφειν, ἢ μαθέτω μεθύειν.

Ἀσκληπιάδου εἰς τὸ αὐτό.

Εἰμὶ μέθη τὸ γλύμμα σοφῆς χερός, ἐν δ' ἀμεθύστῳ
γέγλυμμαι, τέχνης δ' ἡ λίθος ἀλλοτρίη,
ἀλλὰ Κλεοπάτρης ἱερὸν κτέαρ. ἐν γὰρ ἀνάσσης
χειρί, θεὸν νήφειν καὶ μεθύουσαν ἔδει.

Εἰς ἔρωτα γεγλυμμένον ἐν κυανίῳ. Οἰνομάου.

Ἐν κυάθῳ τὸν ἔρωτα τίνος χάριν; ἀρκεῖ τὸν οἴνῳ
αἴθεσθαι κραδίην. μὴ πυρὶ πῦρ ἔπαγε.

Εἰς τὸν ἐν μεγάροις κιθαριστὴν λίθον.

Τόν με λίθον μέμνησο τὸν ἠχήεντα παρέρπων
νισαίην. ὅτε γὰρ τύρσιν ἐτειχοδόμει
ἀλκάθοος, τότε Φοῖβος ἐπωμαδὸν ἦρε δομαῖον
λᾶα, λυκωρείην ἐνθέμενος κιθάρην.
ἔνθεν ἐγὼ λυραοιδός. ὑποκρούσας δέ με λεπτῇ
χερμάδι, τοῦ κόμπου μαρτυρίην κόμισαι.

Πλάτωνος.

Εἷς λίθος, ἅρμ', ἐλατήρ, ἵπποι, ζυγόν, ἡνία, μάστιξ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀσφραγὶς ὑάκινθος. ἀπόλλων δ' ἐστὶν ἐν αὐτῇ,
καὶ δάφνη. ποτέρου μᾶλλον ὁ λητοΐδας.

ΕΙΣ ΛΟΥΤΡΟΝ. 19

Ἣν πάρος φιλέεσκες Ἄρες, σκοπίαζε Κυθήρην,
ἐνθάδε λουομένην νάμασι φαιδροτάτοις.
δέρκεο νηχομένην· μὴ δείδιθι· οὐ γὰρ ἀθήνην
παρθένον εἰσοράᾳς οἷά τε Τειρεσίας.

Εἰς τὸ αὐτό.

Αἱ χάριτες λούσαντο· ἀμειψάμεναι δὲ λοετρὸν,
δῶκαν ἑῶν ῥεθέων ὕδασιν ἀγλαΐην.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἢ τοῖον κυθέρειαν ὕδωρ τέκεν, ἢ Κυθέρεια
τοῖον ἔτευξεν ὕδωρ, ὃν χρόα λουσαμένη.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τᾶν χαρίτων τόδε λουτρὸν ἀθύρματα· καὶ γὰρ ἐκείνας
μούνας ἔσω παίσδειν τὰς χάριτας δέχεται.

Εἰς τὸ αὐτό.

Οὕτως δὴ χαρίτων λουτρὸν τόδε· οὐδὲ γὰρ ἄλλους
πλείους χωρῆσαι τῶν τριῶν δύναται.

Εἰς τὸ αὐτό.

Μικρὰ μὲν ἔργα τάδ' ἐστίν· ἔχει δ' ἡδεῖαν ὀπωπήν,
ὡς ῥόδον ἐν κήποις, ὡς ἴον ἐν ταλάροις.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἐν μικρῷ μεγάλη λουτρῷ χάρις· ἐν δ' ἐλαχίστῳ
νάματι λουομένοις, ἡδὺς ἔπεστιν ἔρως.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ὡς δένδρον βραχύφυλλον, ἔχει δ' ἡδεῖαν ὀπωπήν,
οὕτως λουτρὰ τάδε σμικρὰ μὲν, ἀλλὰ φίλα.

Εἰς τὸ λουτρὸν Μαρίας.

Τῆς Μαρίης τὸ λοετρὸν ἰδὼν ὑπεδάκρυε μῶμος,
εἰπὼν, ὡς Μαρίην καὶ σὲ παρερχόμεθα.

Εἰς λουτρὸν μικρὸν παρακείμενον τῷ τοῦ Ζευξίππου. Λεοντίου σχολαστικοῦ.

Μὴ νεμέσα Ζεύξιππε παραντέλλοντι λοετρῷ.
καὶ μεγάλην παρ᾽ ἄμαξαν ἐρωτύλος ἡδὺ φαείνει.

Εἰς ἕτερον ἐν σμύρνῃ.

Ενθάδε λυσαμένων χαρίτων ποτὲ θέσκελα πέπλα
βαιὸς ἔρως ἔκλεψε, καὶ ᾤχετο. τὰς δ᾽ ἔλιπ᾽ αὐτοῦ,
γυμνὰς αἰδομένας θυρέων ἔκτοσθε φανῆναι.

Εἰς βαλανεῖον ψυχρόν.

Τὸν ποταμὸν βαλανεῦ τίς ἐτείχισε; τίς βαλανεῖον
τὴν κρήνην ψευδῶς τήνδε μετωνόμασεν;
αἴολος ἱπποτάδης φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ὧδε μετοικήσας, ἤγαγε τοὺς ἀνέμους.
πρὸς τί δὲ καὶ σανίδες δύο τοῖς ποσὶν αἵδ᾽ ὑπόκειντα;
οὐ διὰ τὴν θέρμην, τῆς χιόνος δ᾽ ἕνεκα
φρίξου, καὶ Νάρκης οὗτος τόπος. ἀλλ᾽ ἐπίγραψον,
τῷ μεσορὶ λοῦσαι. πνεῖ γὰρ ἔσω βορέας.

Εἰς ἕτερον ἐν βυζαντίῳ.

Λωτρὸν ἐρεπτομένους, προτέρων οὐ ψεύσατο μῦθος.
πίστιν ἀληθείης τοῦτο τὸ λουτρὸν ἔχει.
εἰ γὰρ ἅπαξ καθαροῖσιν λοέσσεται ὕδασιν ἀνὴρ,
οὐ ποθέει πάτρην, οὐκ ἐθέλει γενέτας.

Εἰς ἕτερον ἐν βυζαντίῳ ἔχον ἀφροδίτην λουομένην. Αγαθίου σχολαστικοῦ.

Νῦν ἔγνων Κυθέρεια πόθεν νίκησας ἀγῶνα,
τὴν πρὶν ἀλεξάνδρου ψῆφον ὑφαρπαμένη.
ἐνθάδε γὰρ τέγγουσα τεὸν δέμας, εὗρες ἐλέγξαι
ἥρην, ἰναχίοις χεύμασι λουσαμένην.
νίκησεν τὸ λοετρόν. ἔοικε δὲ τοῦτο βοώσῃ
Παλλὰς, ἐνικήθην ὕδασιν, οὐ Παφίῃ.

Εἰς ἕτερον δίδυμον, ἐν ᾧ λοῦνται γυναῖκες,
καὶ ἄνδρες. Παύλου σιλεντιαρίου.

Ἀγχὶ μὲν ἐλπὶς ἔρωτος. ἑλεῖν δ' οὐκ ἔστι γυναῖκα,
εἶρξε πυλὶς Παφίην τὴν μεγάλην, ὀλίγη.
ἀλλ' ἔμπης, γλυκὺ τοῦτο. προβλήτοις γὰρ ἐπ' ἔργοις,
ἐλπὶς ἀληθείης ἐστὶ μελιχροτέρη.

Εἰς ἕτερον. Ἀδέσποτον.

Οασις θηλυτέραις ἐστὶν πόθος, ἔστι δὲ πάσαις,
δεῦρ' ἴτε φαιδροτέρης τευξόμεναι χάριτος.
χἠ μὲν ἔχουσα πόσιν, τέρψει πόσιν. ἡ δ' ἔτι κούρη,
ὀτρυνέει πλείστους ἕδνα φέρειν λεχέων.
ἡ δὲ φέρουσα πόρους ἀπὸ σώματος, ἐς μὲν ἐραστῶν
ἕξει ἐπὶ προθύροις, ἐνθάδε λουσαμένη.

Εἰς τὸ αὐτό.

Εἴτε σε κουριδίης ἀλόχου γλυκὺς ἵμερος ἴσχει,
λούεο, φαιδρότερος τῇ δὲ φανησόμενος.
Εἴτε σε μισθοφόρους ἐπὶ μαχλάδας οἶστρος ὀρίνει,
λήψῃ, κοὐδώσεις, ἐνθάδε λουσάμενος.

Κύρου ποιητοῦ εἰς ἕτερον.

Κύπρις σὺν χαρίτεσσι, καὶ υἱεῖ χρυσοβελέμνῳ,
ἐνθάδε λουσαμένη, μισθὸν ἔδωκε χάριν.

Εἰς ἕτερον παρακείμενον τῷ δημοσίῳ ἐν
βυζαντίῳ. Λεοντίου σχολαστικοῦ.

Δείματό με ξυνοῖο παρὰ προθύροισι λοετροῦ.
ἀστὸς ἀνήρ, ἀρετῆς οὕνεκεν, οὐκ ἔριδος.
κεῖνο μέλοι πλεόνεσσιν. ἐγὼ δ' ὀλίγοις τε, φίλοις τε,
ἐντύνω προχοάς, καὶ μύρα, καὶ χάριτας.

Μακεδονίου ὑπάτου εἰς ἕτερον ἐν λυκίῳ.

Πιστότατος μερόπων τίς ἔοι πυλαωρὸς ἐμεῖο,
κρίνων λουομένων καιρὸν ἐς ἠλυσίης;

μήτινα νηϊάδων τίς ἐμοῖς ἐπὶ χεύμασι γυμνὴν,
ἢ μετὰ καλλικόμων Κύπριν ἴδῃ χαρίτων,
οὐκ ἐθέλων· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς,
τίς γὰρ ὁμηρείοις ἀντιφέροιτο λόγοις;

Μαριανοῦ σχολαστικοῦ εἰς ἕτερον
ὀνομαζόμενον ἔρωτα.

Μητέρα Κύπριν ἔλουσεν ἔρως ποτὲ τῷδε λοετρῷ·
αὐτὸς ὑποφλέξας λαμπάδι καλὸν ὕδωρ.
ἱδρὼς δ' ἀμβροσίοιο χυθεὶς χροὸς, ἄμμιγα λευκοῖς
ὕδασι, φεῦ, πνοιῆς ὅσον ἀνῆψεν ἔαρ.
ἔνθεν ἀεὶ ῥοδόεσσαν ἀναζείουσιν ἀϋτμὴν,
ὡς ἔτι τῆς χρυσῆς λουομένης Παφίης.

Εἰς τὸ αὐτὸ, τοῦ αὐτοῦ.

Τᾷδ' ὑπὸ τὰς πλατάνους, ἁπαλῷ πεπεδημένος ὕπνῳ
εὗδεν ἔρως, νύμφαις λαμπάδα παρθέμενος.
νύμφαι δ' ἀλλήλῃσι, τί μέλλομεν, αἴθε δὲ τούτῳ
σβέσαμεν εἶπον ὁμοῦ; πῦρ κραδίης μερόπων·
λαμπὰς δ' ὡς ἔφλεξε καὶ ὕδατα, θερμὸν ἐκεῖθεν
νύμφαι ἐρωτίδες λουτροχοοῦσιν ὕδωρ.

Ἰωάννου γραμματικοῦ εἰς ἕτερον ἔχον Πίνδ

Αἴθε τε Πίνδαρε μᾶλλον ἐμοῖς ἐκάθηρα ῥεέθροις·
καί κεν ἄριστον ὕδωρ τοὐμὸν ἔφησθα μόνον.

Δαμοχάριδος γραμματικοῦ εἰς ἕτερον.

Ἥρῃ, καὶ Παφίῃ, καὶ Παλλάδι τοῦτο τὸ λουτρὸν,
ὥς ποτε τὸ χρυσοῦν ἤρεσε μῆλον ἔχειν,
καὶ τάχα τῆς μορφῆς κρίσις ἔσσεται οὐ Πάρις αὐταῖς,
εἰκὼν δ' ἀργυρέοις νάμασι δεικνυμένη.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ὤμοσαν αἱ χάριτες Φερεαυγέα κοίρανον αὐλῆς
ἐνθάδε ναιετάειν, ἢ παρὰ τῇ Παφίῃ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τοῦτο ἰδὼν τὸ λοετρὸν ὁ πάνσοφος εἶπεν ὅμηρος,
νηπενθὲς, ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθες ἁπάντων.

Εἰς τὸ αὐτό.

Αἱ τρεῖς ὀρχομενοῦ χάριτες τὸ λοετρὸν ἔτευξαν.
τοὔνεκα χωρῆσαι τέσσαρας οὐ δύναται.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ενθάδε λουσαμένη δέμας ἄμβροτον αὐτίκα Κύπρις,
δεῖξεν ἀλεξάνδρῳ, καὶ ἀέθλιον ἥρπασε μῆλον,

Εἰς τὸ αὐτό.

Κύπρις, ἔρως, χάριτες, νύμφαι, Διόνυσος, ἀπόλλων,
ὤμοσαν ἀλλήλοις ἐνθάδε ναιετάειν.

Εἰς τὸ αὐτό.

Αθάνατοι λούονται, ἀνοιγομένου βαλανείου.
πέμπτῃ δ', ἡμίθεοι. μετέπειτα δὲ, ἤματα πάντα.

Εἰς ἕτερον λουτρὸν μικρόν.

Μὴ νεμέσα βαιοῖσι. χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ.
βαιὸς καὶ Παφίης ἔπλετο κοῦρος ἔρως.

Λεοντίου σχολαστικοῦ εἰς τὰ θερμὰ
τὰ βασιλικά.

Θερμὰ τάδ' ἀρβενέως βασιλήϊα. τήνδε γὰρ αὐτοῖς.
οἱ πρὶν ἀγασσάμενοι θῆκαν ἐπωνυμίην.
οὐ γὰρ ὑπὸ βροτέῳ πυρὶ θάλπεται ἀγλαὸν ὕδωρ,
αὐτομάτη δὲ λιβὰς τίκτεται αἰθομένη,
οὐδὲ ῥόου ψυχροῦ ποτιδεύεται ἀμφὶ λοετρὰ,
ἀλλ' οἷον ποθέεις, τοῖον ὑπεκφέρεται.

Εἰς τὰ θερμὰ τὰ ἀγαμεμνόνεια ἐν
σμύρνῃ. Αγαθίου σχολαστικοῦ.

Χῶρος ἐγὼ δαναοῖς μεμελημένος. ἔνθα μολόντες
τῆς ποδαλειρίου ἐξελάθοντο τέχνης.

ἕλκεα γὰρ μετὰ δῆριν, ἐμοῖς ἀκέσαντο ῥεέθροις,
βαρβαρικῆς λόγχης ἰὸν ἀπωσάμενοι.
ἔνθεν ἀεξήθην ὀροφηφόρος. ἀντὶ δὲ τιμῆς,
τὴν ἀγαμεμνονέην οὖρον ἐπωνυμίην.

Εἰς ἕτερα θερμά.

Ἄδηλον.

Χθὼν μυχάτων γυάλων κοιλώμασιν ἀέναον πῦρ
εὖτ᾽ ἂν ἔχῃ, φλοξὶν δὲ περιζέῃ κρυφίῃσιν
ἀτμὸς ἄνω βαίνων εἰς αἰθέρα θερμὸς, ἔνερθεν
θλιβόμενος, πυριθαλπὲς ἐρεύγεται ἰκμάσιν ὕδωρ.

Ἄδηλον.

Χρήμασι τοῖς ἀγάθωνος ἐδείματο τῇδε λοετρὸν
δῆμος ὁ τῆς τεγέης, θαῦμα καὶ ἐσομένοις.

Εἰς λουτρὸν ἐν πραινέτῳ.

Οὐ βαλανεῖον ἔην προπάροιθε τὸ νῦν βαλανεῖον,
ἀλλὰ τόπος σκυβάλων χῶρος ἀποκρίσιος.
νῦν δὲ τὰ τερπνὰ τὰ πᾶσι βοώμενα, καὶ χαρίεντα,
ἀγλαΐη προφέρει. καὶ γὰρ ἀλεξάνορος
νικαέων ἱερεὺς, σοφίης ἐρικυδέος ἀστὴρ,
τεῦξέ μιν οἰκείοις χρήμασι καὶ δαπάναις.

ΕΙΣ ΝΑΟΥΣ. 10

Εἰς ναὸν τοῦ Διὸς κτισθέντα παρὰ
κεκροπιδῶν.

Αὐτοῦ Ζηνὸς ὅδ᾽ οἶκος ἐπάξιος. οὐδέ γ᾽ ὄλυμπος
μέμφεται οὐρανόθεν Ζῆνα κατερχόμενον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Κεκροπίδαι Διῒ τόνδ᾽ ἔθεσαν δόμον, ὡς ἀπ᾽ ὀλύμπου
νεισόμενος ποτὶ γῆν, ἄλλον ὄλυμπον ἔχῃ.

Ἀδήλου.

Ἱρὰ θεῶν ἀγαθοῖς ἀναπέπταται· οὐδὲ καθαρμῶν
χρειὼ, τῆς ἀρετῆς ἥψατο οὐδὲν ἄγος.
ὅστις δ' οὐλοὸν ἦτορ, ἀπόστιχε· οὔποτε γὰρ σὴν
ψυχὴν ἐκνίψει σῶμα μαινόμενον.

Ἀδήλου.

Τίς τὴν ἀπ' οὐλύμποιο μετάγαγε παρθενεῶνα,
τὸν πάρος οὐρανίοις ἐμβεβαῶτα δόμοις,
ἐς πόλιν ἀνδροόκλοιο βοῶν βασίλειαν ἰώνων,
τὰν δορὶ, καὶ μούσαις αἰπυτάταν ἔφεσον;
ἦ ῥα σὺ φιλαμένα τιτυοκτόνε μέζον ὀλύμπου
τὰν τροφὸν, ἐν ταυθοῖ τὸν σὸν ἔθου θάλαμον.

ΕΙΣ ΝΙΚΗΝ. Παλλαδᾶ. 21

Νῖκαι πάρεσμεν αἱ γελῶσαι παρθένοι,
νίκας φέρουσαι τῇ φιλοχρίστῳ πόλει.
ἔγραψαν ἡμᾶς οἱ φιλοῦντες τὴν πόλιν,
πρέποντα νίκαις ἐντυποῦντες σχήματα.

Εἰς ἄγαλμα νίκης ἄπτερον ἐν ῥώμῃ, ἧς
τὰ πτερὰ κεραυνῷ κατεφλέχθη.

Πομπηΐου.

Ῥώμη παμβασίλεια, τεὸν κλέος οὔποτ' ὀλεῖται·
νίκη γάρ σε φυγεῖν ἄπτερος οὐ δύναται.

ΕΙΣ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ. 22

Σωφρονίου πατριάρχου.

Ὁ πρὶν ἀλωόμενος, καὶ ἀνέστιον ἴχνος ἐλαύνων,
εἴτ' ἀφ' ὁδοιπορίης, εἴτ' ἀπὸ ναυτιλίης,
ἐνθάδε νῦν προσιὼν στῆσον ξένε τὸν σέο πόδα,
ναιετάειν ἐθέλων, οἶκον ἑτοῖμον ἔχων.

εἰ δέ με καὶ τίς ἔτευξεν ἀνακρινέεις πολίτης,
Εὐλόγιος, φαρίης, δὸ χιβοὺς ἀγαθός.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἀστὸς ἐμοὶ, καὶ ξεῖνος, ἀεὶ φίλος. οὐ γὰρ ἐρευνᾶν
τίς; πόθεν, ἠὲ τίνων, ἐστὶ φιλοξενίης.

ΕΙΣ ΟΙΚΟΥΣ. 23

Εἰς οἶκον ἐν κιβύρᾳ. Μακεδονίου ὑπάτου.

Εὐσεβίη τὸ μέλαθρον ἀπὸ πρώτοιο θεμέθλου
ἄχρι καὶ ὑψηλοὺς ἤγαγεν εἰς ὀρόφους.
οὐ γὰρ ἀπ' ἀλλοτρίων κτεάνων ληΐστορι χαλκῷ
ὄλβον ἀολλίζων, τεῦξε μακηδόνιος.
οὐδὲ λιπερνήτης κενεῷ, καὶ ἀκερδέϊ μόχθῳ
κλαῦσε, δικαιοτάτου μισθοῦ ἀτεμβόμενος.
ὡς δὲ πόνων ἄμπαυμα φυλάσσεται ἀνδρὶ δικαίῳ,
ὧδε καὶ εὐσεβέων ἔργα μένει μερόπων.

Εἰς οἶκον κείμενον μέσον τοῦ Ζευξίππου,
καὶ τοῦ ἱππικοῦ. Λεοντίου.

Εν μὲν τῇ, Ζεύξιππον ἔχω πέλας, ἡδὺ λοετρόν.
ἐκ δ' ἑτέρης, ἵππων χῶρον ἀεθλοφόρων.
τοὺς ῥα θεησάμενος, καὶ τῷ δ' ἔνι χρῶτα λοέσσας,
δεῦρο καὶ ἄμπνευσον δαιτὶ παρ' ἡμετέρῃ.
καί κε πάλιν σταδίοις ποτὶ δείελον ὥριος ἔλθοις,
ἐγγύθεν ἐγγὺς ἰὼν γείτονος ἐκ θαλάμου.

Παύλου σιλεντιαρίου εἰς οἶκον
ὑψηλὸν ἐν βυζαντίῳ.

Τρισσόθεν εἰσορόω πολυτερπέα νῶτα θαλάσσης,
πάντοθεν ἠματίῳ φέγγει βαλλόμενος.
εἰς ἐμὲ γὰρ κροκόπεπλος ὅταν περικίδναται ἠὼς
τερπομένη, στείχειν πρὸς δύσιν οὐκ ἐθέλει.

Εἰς οἶκον ἐπίπεδον. Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Ὥρῃ ἀναψύχω θέρεος, καὶ χείματι θάλπω,
τοὐλιπὲς ὡράων ἐξ ἐμέθεν παρέχων.

Εἰς οἶκον ἐν ὕψει κείμενον ἐν βυζαντίῳ. Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Τῆς ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν
ἔννεπεν ἀσκραῖος δῶμα τόδε προλέγων.
κλίμακος γὰρ ταναὴν περόων κεκαφηότι ταρσῷ
ἱδρῶτι πλαδαρὴν ἀμφεδίηνα κόμην.
ὑψόθι δ' εἰσενόησα θαλασσαίην περιωπὴν,
ναὶ τάχα τῆς ἀρετῆς πιστότατος θάλαμος.

Εἰς ἀφύλακτον οἶκον τωβασί. Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Κερδαλέους δίζεσθε δόμους ληΐστορες ἄλλους.
τοῖσδε γὰρ ἔστι φύλαξ ἔμπεδος, ἡ πενίη.

Εἰς τὸν ποίκιλον τῆς μαγναύρας.

Ὀψαλέως πολύπαυσαν τόνδε δόμον βασιλῆες,
αἰχμὴν ὀλβοδότειραν ἀπὸ σαυροῖο λαχόντες,
αὐτὸς ἄναξ ἡρακλῆς, σὺν Κωνσταντίνῳ υἱεῖ.

Εἰς οἶκον τὸν ἐπιλεγόμενον χαλκῆ ἐν τῷ παλατίῳ.

Οἶκος ἀναστασίοιο τυραννοφόνου βασιλῆος
μοῦνος ὑπερτέλλω πανυπείροχος ἄστεσι γαίης,
θαῦμα φέρων πάντεσσιν. ἐπεὶ κοσμήτορες ἔργων
ὕψος ὁμοῦ, μῆκός τε, καὶ ἄπλετον εὖρος ἰδόντες,
ἀσκεπὲς ἐφράσσαντο πελώριον ἔργον ἐᾶσαι.
ἀλλὰ πολυμήτοιο λαχὼν πρεσβήϊα τέχνης
αἰθέριος πολύϊδρις, ἐμὴν τεχνήσατο μορφὴν

ἀχράντῳ βασιλῆϊ φέρων προτάγρια μόχθων.
ἔνθεν ἀπειρέσιον μέγεθος περὶ παντὶ τιταίνων,
αὐσονίων νίκησα βοώμενα θαύματα γαίης.
εἶξον ἀρειοτέροισι χάρις καπετωλίδος αὐλῆς
εἰ καὶ χαλκείων ὀρόφων ἀμαρύγματα πέμπεις,
κρύψον ἀμετρήτων μεγάρων στεινούμενον αὐλαῖς,
πέργαμε, φαιδρὸν ἄγαλμα τεὸν ῥουφίνιον ἄλσος.
μὴ δὲ τανυπλεύροισιν ἀγηρόταν κύζικε πέτροις,
ἀδριανοῦ βασιλῆος ἀμεμφέα νηὸν ἀείσῃς.
οὔ μοι πυραμίδων ἴκελη κρίσις, οὐδὲ κολοσσοῦ,
οὐδὲ φάρου· μεγάλην μοῦνος δ' ὑπερέδραμον αἴγλην.
αὐτὸς ἐμὸς σκηπτοῦχος ἰσαυροφόνον μετὰ νίκην,
χρυσοφαὲς μ' ἐτέλεσσεν ἐέθλιον ἠριγενείης,
πάντῃ τετραπόρων ἀνέμων πεπετασμένον αὔραις.

Εἰς τὰ παλάτια σοφιανῶν.

Μαριανοῦ σχολαστικοῦ.

Ὁππόθι τεμνομένης χθονὸς ἄνδιχα πόντον ἀνοίγει
τρηχὺς ἁλικλύστων πορθμὸς ἐπ' ἠϊόνων,
χρύσεα συλλέκτρῳ τάδ' ἀνάκτορα θῆκεν ἀνάσσῃ
τῇ πολυκυδίστῃ θεῖος ἄναξ Σοφίῃ.
ἄξιον ὦ ῥώμη μεγαλοκρατὲς ἀντία σεῖο
κάλλος ἀπ' εὐρώπης δέρκεαι εἰς ἀσίην.

Εἰς τὸ μέγα πραιτώριον καλλοπισθέν. Παύλου σιλεντιαρίου.

Κόσμον ἰουστῖνος βασιλεὺς ῥυπόωντα καθήρας,
καὶ τὰ μέγιστα δίκης ἠγλάϊσεν τεμένη.
σοῖς δὲ πόνοις Δομνῖνε, κατηφέα νύκτα διώκεις
ἐκ θέμιδος μεγάρων, ἐκ βιοτῆς μερόπων.

Θεαιτήτου σχολαστικοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖς ἐπὶ γήραϊ· φαιδροτέρους γὰρ
  Δομνῖνος θαλάμους πατρὸς ἔτευξε δίκης.
λάμπω ἐγὼ διὰ παιδός· ὁ παῖς δι' ἐμεῖο φαείνει.
  κῦδος δ' ἀλλήλοις ἀντιχαριζόμεθα.

Εἰς τὴν βασιλικὴν τῶν πεδουτρίων,
ἐν βυζαντίῳ. Ἀδέσποτον.

Χῶρος ἐγὼ θεσμοῖσιν ἀνειμένος· ἐνθάδε πηγὴ
  ἄφθονος αὐσονίων ἐκκέχυται νομίμων,
ἣ πᾶσι τέταται μὲν ἀέναος. ἠϊθέοις δὲ
  ἐνθάδ' ἀγειρομένοις, πάντα δίδωσι ῥόον.

Εἰς βῆμα τοῦ σοφιστοῦ Κρατεροῦ.
Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Δένδρον ἐγὼ μακαριστὸν, ἐπεί ποτε μεσσόθεν ὕλης
  ἱστάμενον, λιγυροῖς ἐτρεφόμην ἀνέμοις,
ὀρνίθων ἐπίβαθρον εὔθροον· ἀλλὰ σιδήρῳ
  ἐτμήθην, κλήρῳ κρείσσονος εὐτυχίης.
ἀντὶ γὰρ ὀρνίθων, κρατεροῦ κρατεροῖς ὑπὸ μύθοις
  ἄρδομαι, ἐν μούσοις χεύμασι τηλεθάων.

Εἰς οἶκον ἀγαθίου σχολαστικοῦ ἐν βυζαντίῳ.

Τεῦξέ με πολλὰ καμὼν Μυσόνιος οἶκον ἀγήρων
  πηλίκον, ἀρητῷσις ἀέθμασι βαλλόμενον.
ἔμπης οὐκ ἀπέλειπεν ἀφεγγέα δώματα μοίρης,
  ἀλλά με καλλείψας, ἐν χθονὶ ναιετάει.
καὶ ῥ' ὃ μὲν, εἰς ὀλίγην κεῖται κόνιν. ἡ δὲ πριαμένη
  τέρψις, ἐπὶ ξείνοις ἀνδράσιν ἐκκέχυμαι.

Εἰς θύρας. Σιμωνίδου.

Κίμων ἔγραψε τὴν θύραν τὴν δεξιὰν,
  τὴν δ' ἐξιόντων δεξιὰν, Διονύσιος.

Εἰς τὴν Μαξιμίνου οἰκίαν. Κύρου ἀπὸ ὑπάτων.

Δείματο Μαξιμῖνος νεοπηγέος ἔνδοθι ῥώμης,
αὐτὰρ ἠϊόνεσσι θεμείλια καρτερὰ πήξας·
ἀγλαΐη δέ μοι ἀμφὶς ἀπειρεσίη τετάνυσται
τῇ, καὶ τῇ· καὶ ὄπισθεν ἔχω πόλιν· ἀλλὰ καὶ ἄντην
πάνθ' ὁρόω γαίης βιθυνίδος ἀγλαὰ ἔργα.
ἡμετέροις δ' ὑπένερθεν ἐρισθενέεσσι θεμέθλοις
πόντος ἁλὸς προχοῇσι κυλίνδεται εἰς ἅλα δῖαν,
τόσσον ἐπιψαύων, ὁπόσον χθονὸς ἄκρα διῆναι.
πολλάκι δ' ἐξ ἐμέθεν τίς, ἑὸν μέγα θυμὸν ἰανθῇ
βαιὸν ὑπερκύψας, ἐπεὶ εἴσιδεν ἄλλοθεν ἄλλα,
δένδρεα, δώματα, νῆας, ἅλα, πτόλιν, ἠέρα, γαῖαν.

Ἀδέσποτον.

Φαιδρὸν ἰουστινιανὸς ἄναξ ἐμὲ χῶρον ἐγείρει,
ἠελίῳ παρέχων θάμβος ἀνερχομένῳ.
οὔποτε γὰρ τοιοῦτον ἐπὶ χθονὸς ἔδρακε κάλλος,
ὑψόθεν οὐρανίην οἶμον ἐπερχόμενος.

Ἀγαθίου.

Χῶρος ἐγὼ τὸ πρὶν μὲν ἔην συγβωτῆρς ἰδέσθαι,
πηλοδόμοις τοίχοις ἀμφιμεριζόμενος.
ἐνθάδε ξείνων τε, καὶ ἐνδαπίων, καὶ ἀγροίκων
νηδὺς ἐπεγδούπει λύματα χευομένη.
ἀλλὰ πατήρ με πόλιος ἐναλλάξας ἀγαθίας,
θῆκεν ἀρίζηλον, τὸν πρὶν ἀτιμότατον.

ΕΙΣ ΟΠΛΑ. 24

Εἰς ἀσπίδα ἔχουσαν τοῦ Χριστοῦ τὴν γένναν.

Ὢ πόσον εὐήθης ὁ ζωγράφος, ὅστι χαράσσει
κοίρανον εἰρήνης ἀσπίδι τικτόμενον.

Ἀντιπάτρου εἰς κράνος.

Ἡ κόρυς ἀμφοτέρην ἔλαχον χάριν· εἰμὶ δ' ὁρᾶσθαι,
καὶ τερπνὴ φιλίοις, καὶ φόβος ἀντιπάλοις.
ἐκ δὲ Πυλαιμένεος Πείσων μ' ἔχει· ἔπρεπε δ' ἄλλαις
οὔτε κόρυς χαίταις, οὔτε κόμη κόρυθι.

ΕΙΣ ΟΡΧΙΣΤΡΙΔΑΣ. 25

Εἰς εἰκόνα ὀρχιστρίδος.

Λεοντίου σχολαστικοῦ.

Μουσάων δεκάτη, χαρίτων Καρὰ μαλλε τετάρτη,
τερπωλὴ μερόπων ἄστεος ἀγλαΐη,
ὄμματά σοι, καὶ ταρσά, ποδήνεμα, καὶ σοφὰ χειρῶν
δάκτυλα, καὶ μουσῶν κρείσσονα, καὶ χαρίτων.

Εἰς εἰκόνα ἑτέρας ὀρχιστρίδος ἱσταμένης
ἐν τῷ σωσθενίῳ. Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰμὶ μὲν ἑλλαδίη βυζαντιάς. ἐνθάδε δ' ἔστην.
ἧχι χοροστασίην εἴαρι δῆμος ἄγει,
ὁππόθι πορθμῷ γαῖα μερίζεται. ἀμφότεραι γὰρ
ἄντυγες, ὀρχηθμοὺς ᾔνεσαν ἡμετέρους.

Εἰς εἰκόνα ὀρχιστρίδος διαχρύσου
ἐν βυζαντίῳ. Τοῦ αὐτοῦ.

Οὔτις ἐπ' ἀνθούσῃ χρυσὸν βάλεν· ἀλλὰ καὶ αὐτῇ
ἀμφεχύθη κρονίδης, ὡς τὸ πάρος Δανάῃ.
σώματι δ' οὐκ ἐπέλασσεν, ἐπεὶ νόον ἔλλαβεν αἰδώς,
μήτινι μουσάων μίσγεται οὐκ ἐθέλων.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Θῆλυς ἐν ὀρχηθμοῖς κρατέει φύσις. εἴξατε κοῦροι.
μοῦσα, καὶ ἑλλαδίη, τοῦτον ἔθεντο νόμον.
ἡ μέν, ὅτι πρώτη κινήσιος εὕρετο ῥυθμούς.
ἡ δ' ὅτι τῆς τέχνης ἦλθεν ἐς ἀκρότατον.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Ἔκρεκε μέν τις ᾆσε νέον μέλος· ἑλλαδίη δὲ
ἱσταμένη χλαῖναν, πρὸς μέλος ἠντίασεν.
ἦν δὲ πόθος, καὶ δεῖμα παρ' ὀρχηθμοῖσιν ἐκείνους·
ἄρσενι γὰρ ῥώμῃ θῆλυν ἔμιξε χάριν.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Οὔνομ' ἔχεις λιβάνου, χαρίτων δέμας, ἤθεα πειθοῦς
παρθένε, καὶ Παφίης κεστὸν ὑπ' ἐκ λαγόνων.
αὐτὰρ ἐν ὀρχηθμοῖσιν, ἔρως ἅτε κοῦφος ἀθύρεις,
κάλλεϊ, καὶ τέχνῃ πάντας ἐφελκομένη.

Εἰς Ξενοφῶντος σμυρναίου.

Αὐτὸν ὁρᾶν ἰόβακχον ἐδόξαμεν, ἡνίκα ληναῖς
ὁ πρέσβυς νεαρῆς ἦρχε χοροιμανίης;
καὶ Κάδμου τὰ πάρηβα χορεύματα, καὶ τὸν ἀφ' ὕλης
ἄγγελον, εὐιακῶν ἰχνελάτην θιάσων,
καὶ τὴν εὐάζουσαν ἐν αἵματι παιδὸς ἀγαύην
λυσσάδα· φεῦ, θεῖος ἀνδρὸς ὑποκρισίης.

Εἰς στήλην Πυλάδου ὀρχηστοῦ.

Ἀντιπάτρου.

Αὐτὸν βακχευτὴν ἐνέδυ θεὸν, ἡνίκα βάκχας
ἐκ θηβῶν ἰταλὴν ἤγαγε πρὸς θυμέλην
ἀνθρώποις Πυλάδης· τερπνὸν δέος, οἷα χορεύων
δαίμονος ἀκρήτου πᾶσαν ἔπλησε πόλιν.
θῆβαι γινώσκουσι τὸν ἐκ πυρός· οὐράνιος δὲ
οὗτος ὁ παμφώνοις χερσὶ λοχευόμενος.

ΕΙΣ ΠΗΓΑΣ. 26

Εἰς πηγὴν ἐν τῷ ὀλύμπῳ ὄρει. Ἀδέσποτον.

Ταῖς προύσης νύμφαις ὑποείκομεν· ἀλλὰ καὶ αὐταὶ
κρείσσονες ἡμείων χαίρετε πυθιάδες.

αἱ δ' ἄλλαι πᾶσαι μετὰ πύθια, καὶ μετὰ προῦσαν,
ἡμετέραις νύμφαις εἴξετε νηϊάδες.

Εἰς καμάριναν ἐν σικελίᾳ.

Παροιμιωδῶς.

Μὴ κίνει καμάριναν· ἀκίνητος γὰρ ἀμείνων.
μήποτε κινήσας τὴν μείονα, μείζονα θείης.

Ἀδέσποτον.

Αέναον, καθαρήν τε παρερχομένοισιν ὁδίταις
πηγὴν ἀναβλύζει γειτονέουσα νάπη.
πάντῃ δ' αὖ πλατάνοισι, καὶ ἡμβροθαλέσι δάφναις
ἔστεμμαι, σκιερῇ ψυχομένη κλισίῃ.
τοὔνεκα μή με θέρευς παραμείβεο, δίψαν ἀλαλκών·
ἄμπαυσον παρ' ἐμοὶ καὶ πόνον ἡσυχίῃ.

Ἀνύτης.

Φριξοκόμα τόδε Πανὶ, καὶ αὐλιάσιν θέτο νύμφαις
δῶρον ὑπὸ σκοπιᾶς Θεύδοτος οἰονόμος.
οὕνεχ' ὑπ' ἀζαλέου θέρεος μέγα κεκμηῶτα
παῦσαν, ὀρέξασαι χερσὶ μελιχρὸν ὕδωρ.

Νικίου.

Ἷζου ὑπ' αἰγείροισιν ἐπεὶ κάμες ἐνθάδ' ὁδῖτα,
καὶ πίε θᾶσσον ἰὼν πίδακος ἁμετέρας.
μνᾶσαι δὲ κράναν καὶ ἀπόπροθεν· ἂν ἐπὶ γίλλῳ
σιμὸς ἀποφθιμένῳ παιδὶ παριδρύεται.

Ἄδηλον.

Ὠκεανοῦ θυγάτηρ, καὶ τηθύος εἰμὶ νύχεια
κρήνη· τηλεβόαι γάρ με τόδ' ὠνόμασαν.
νύμφαις μὲν προχέω λουτρὸν θνητοῖσι δ' ὑγείην.
θῆκε δέ με Πτερέλαος ὑὸς ἐνυαλίου.

Ἀδέσποτον.

Ἔνθεν ἀλέξανδρος μακεδὼν πίεν ἀγαθὸν ὕδωρ,
 μητρὸς δ' εἶπε γάλακτι πανείκελα ῥεύματα πηγῆς.
 ἣ καὶ ὀλυμπιάδος πόρεν οὔνομα μητέρος ἐσθλῆς.

ΕΙΣ ΠΟΙΗΤΑΣ. 27

Εἰς εἰκόνα ὁμήρου.

Υἱὲ μέλητος ὅμηρε. σὺ γὰρ κλέος ἑλλάδι πάσῃ,
 καὶ κολοφῶνι πάτρῃ, θῆκας ἐς ἀΐδιον.
καὶ τάσδ' ἀντιθέῳ ψυχῇ γεννήσαο κούρας,
 δισσὰς ἐκ στηθέων γραψάμενος σελίδας.
ὑμνεῖ δ' ἣ μὲν, νόστον ὀδυσσῆος πολύπλαγκτον.
 ἣ δὲ, τὸν ἰλιακὸν δαρδανίων πόλεμον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς ποθ' ὁ τὸν φοίνης πόλεμον σελίδεσσι χαράξας.
 ἢ τίς ὁ τὴν δολιχὴν λαερτιάδαο πλάνην;
οὐκ ὄνομ' εὑρίσκω σαφὲς, οὐ πόλιν. οὐράνιε Ζεῦ,
 μήποτε σῶν ἐπέων δόξαν ὅμηρος ἔχει;

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὁππόσσας τὸν ὅμηρον ἀναγραψώμεθα πάτρης,
 κεῖνον, ἐφ' ᾧ πᾶσαι χεῖρ' ὀρέγουσι πόλεις.
ἢ τὸ μὲν ἐστὶν ἄγνωστον, ὁ δ' ἀθανάτοις ἴσος ἥρως,
 ταῖς μούσαις ἔλιπεν πατρίδα, καὶ γενεήν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὐχὶ πέδον σμύρνης ἐλοχεύσατο θεῖον ὅμηρον,
 οὐ κολοφὼν φαεροῖς ἄστρον ἰκονίης,
οὐ χίος οὐκ αἴγυπτος εὔσπορος, οὐ κύπρος ἁγνὴ,
 οὐ νῆσος κραναὴ λαρτιάδαο πάτρη,
οὐκ ἄργος δαναοῖο, κυκλωπείη τε μυκήνη,
 οὐδὲ τὸ κεκροπίων ἄστυ παλαιογόνων.

οὐ γὰρ ἔφυ χθονὸς ἔργον ἀπ' αἰθέρος ἀλλά ἑ μοῦσαι
πέμψαν, ἵν' ἡμερίοις δῶρα ποθητὰ φέρῃ.

Εἰς τὸν αὐτόν. Ἀντιπάτρου.

Οἱ μέν σευ κολοφῶνα τιθηνήτειραν ὅμηρε
οἱ δὲ, καλὰν σμύρναν, οἱ δ' ἐνέπουσι χίον.
οἱ δ' ἴον. οἱ δ' ἐβόασαν εὔκλαρον σαλαμῖνα.
οἱ δ' ἔνυ, τῶν λαπιθῶν μητέρα θεσσαλίην.
ἄλλοι δ' ἄλλην γαῖαν ἀνίαχον. εἰ δέ με Φοίβου
χρὴ λέξαι πινυτὰς ἄνδιχα μαντοσύνας,
πάτρα σοι τελέθει μέγας οὐρανός. ἐκ δὲ τεκούσης
οὐ θνατᾶς, ματρὸς δ' ἔπλεο Καλλιόπας.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἑπτὰ ἐριδμαίνουσι πόλεις διὰ ῥίζαν ὁμήρου,
κύμη, σμύρνα, χίος, κολοφὼν, πύλος, ἄργος, ἀθῆναι

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἑπτὰ πόλεις μάρναντο σοφὴν διὰ ῥίζαν ὁμήρου,
σμύρνα, χίος, κολοφὼν, ἰθάκη, πύλος, ἄργος, ἀθῆναι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Χῖος ἔφυς; οὔ φημι. τί δαὶ, σμυρναῖος; ἀπαυδῶ.
κύμη δ', ἢ κολοφὼν, πατρὶς ὅμηρε σέθεν;
οὐδ' ἑτέρη. σαλαμὶς δὲ τεὴ πόλις, οὐδ' ἀπὸ ταύτης
ἐξέφυ. ἀλλ' αὐτὸς λέξον ὅπῃ γέγονας.
οὐκ ἐρέω. τίνος ἧ ῥα; πέπεισμαι ὅτι τἀτρεκὲς εἰπὼν,
ἕξω τὰς ἄλλας ἄμμιν ἀπεχθομένας.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰς αἰῶνας ὅμηρε, καὶ ἐξ αἰῶνος ἀείδῃ,
οὐρανίης μούσης δόξαν ἀειράμενος.
μῆνιν μὲν γὰρ ἄεισας ἀχιλλέος. αὐτὰρ ἀχαιῶν
στρομβηδὸν νηῶν σύγχυσιν ἐν πελάγει,

πειρόμενόν τε πλανῆσιν ὀδυσσέα ποικιλόβουλον,
τοῦ, λέχος ἀσπασίως εἴσιδε Πηνελόπη.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰ θεός ἐστιν ὅμηρος, ἐν ἀθανάτοισι σεβέσθω.
εἰ δ' αὖ μὴ θεός ἐστι, νομιζέσθω θεὸς εἶναι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εὗρε φύσις μόλις εὗρε. τεκοῦσα δ' ἐπαύσατο μόχθων,
εἰς ἕνα μοῦνον ὅμηρον ὅλην ῥέψασα μενοινήν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς ποθ' ὁμηρείης μεγάλης ὅπος ἐστὶν ἀπευθής;
τίς χθὼν; τίς δὲ θάλαττα μάχην οὐκ οἶδεν ἀχαιῶν;
δῆμος ὁ κιμμερίων πανδερκέος ἄμμορος αἴγλης
ἠελίου, φοίβης ὄνομ' ἔκλυεν. ἔκλυεν ἄτλας,
οὐρανὸν εὐρύστερνον ἔχων ἐπικείμενον ὤμοις.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Διεξιὼν ὅμηρε τὴν κεκαυμένην,
φθονεῖν ἀφῆκας τὰς ἀπορθήτους πόλεις.

Αντιπάτρου εἰς εἰκόνα Πινδάρου.

Νεβρείων ὁπόσον σάλπιγξ ὑπερίαχεν αὐλῶν,
τόσσον ὑπὲρ πάσας ἔκραγε σεῖο χέλυς.
οὐδὲ μάτην ἁπαλὸς ξουθὸς περὶ χείλεσιν ἐσμὸς
ἔπλασε κηρόδετον Πίνδαρε σεῖο μέλι.
μάρτυς ὁ μαινάλιος κερόεις θεὸς ὕμνον ἀείσας
τὸν σέο, καὶ νομίων λησάμενος δονάκων,

Εἰς τὸν αὐτόν. Κύρου ἀπὸ ὑπάτων.

Πίνδαρον ἰμβόεντα παρ' ὕδασι Κῦρος ἐγείρει,
οὕνεκα φορμίζων, εἶπεν ἄριστον ὕδωρ.

Λεωνίδου ταραντίνου εἰς ἀνακρέοντα.

Πρέσβυν ἀνακρείοντα χύδαν σεσαλαγμένον οἴνῳ,
θάεο δινωτοῦ στρεπτὸν ὕπερθε λίθου;

ὡς ὁ γέρων λίχνοισιν ἐπ' ὄμμασιν ὑγρὰ δεδορκὼς,
ἄχρι καὶ ἀστραγάλων ἕλκεται ἀμπεχόναν.
δισσῶν δ' ἀρβυλίδων, τὰν μὲν μίαν, οἷα μεθυπλὴξ
ὤλεσεν. ἐν δ' ἑτέρᾳ ῥικνὸν ἄραρε πόδα.
μέλπει δ' ἠὲ Βάθυλλον ἐφίμερον, ἠὲ Μεγιστᾶν,
αἰωρῶν παλάμᾳ τὰν δυσέρωτα χέλυν.
ἀλλὰ πάτερ Διόνυσε, φύλασσέ μιν. οὐ γὰρ ἔοικεν
ἐκ Βάκχου πίπτειν Βακχιακὸν θέραπα.

Λεωνίδου.

Ἴδ' ὡς ὁ πρέσβυς ἐκ μέθης ἀνακρέων
ὑπεσκέλισται, καὶ τὸ λῶπος ἕλκεται
τὸ ἄχρι γυίων. τῶν δὲ βλαυτίων τὸ μὲν,
ὅμως φυλάσσει. θάτερον δ' ἀπώλεσεν.
μελίσδεται δὲ τὰν χέλυν διακρέκων,
ἤτοι Βάθυλον, ἢ καλὸν Μεγιστέα.
φύλασσε Βάκχε τὸν γέροντα, μὴ πέσῃ.

Εὐγένους.

Τὸν ταῖς μελιχροῖς ἱμέροισι σύντροφον
λυαῖον, ἀνακρέοντα τήϊον κύκνον,
ἔσφηλας ὑγρῇ νέκταρος μελιδόνι.
λοξὸν γὰρ αὐτοῦ βλέμμα. καὶ περὶ σφυροῖς
ῥιφθεῖσα λώπους πέζα, καὶ μονοζυγὲς
μέθην ἐλέγχει σάνδαλον. χέλυς δ' ὅμως
τὸν εἰς ἔρωτας ὕμνον ἀθροΐζεται.
ἄπωτα τήρει τὸν γεραιὸν Εὔιε.

Ἀδέσποτον. Εἰς τὸν αὐτόν

Τήϊον ἀμφοτέρων με βλέπεις ἀκόρεστον ἐρώτων
πρέσβυν, ἴσον κούροις, ἴσον ἄδοντα κόραις.
ὄμμα δέ μου Βρομίῳ βεβαρημένον, ἠδ' ἀπὸ κώμων
τερπνὰ φιλαγρύπνων σήματα παννυχίδων.

Εἰς εἰκόνα Σαπφοῦς. Δημοχάριδος.

Αὐτή σοι πλάσειρα φύσις παρέδωκε τυπῶσαι
 τὴν μιτυληναίαν ζωγράφε πιερίδα.
πηγάζει τὸ διαυγὲς ἐν ὄμμασι. τοῦτο δ' ἐναργῶς
 δηλοῖ φαντασίην ἔμπλεον εὐστοχίης.
αὐτομάτως δ' ὁμαλή τε, καὶ οὐ περίεργα κομῶσα
 σὰρξ ὑποδεικνυμένην τὴν ἀφέλειαν ἔχει.
ἄμμιγα δ' ἐξ ἱλαροῖο, καὶ ἐκ νοτεροῖο προσώπου
 μοῦσαν ἀπαγγέλει Κύπριδι μιγνυμένην.

Εἰς εἰκόνα γραμματικοῦ Ζηνοβίου γραμματικοῦ.

Αὐτὴν γραμματικὴν ὁ ζωγράφος ἤθελε γράψαι.
 Βίκτορα δὲ γράψας, τὸν σκοπὸν εἶπεν ἔχω.

Εἰς εἰκόνα ἡσιόδου. Ασκληπιάδου.

Αὐταί ποιμαίνοντα μεσημβρινὰ μῆλά σε μοῦσαι
 ἔδρακον ἐν κραναοῖς οὔρεσιν ἡσίοδε.
καί σοι καλλιπέτηλον ἐρυσσάμεναι περὶ πᾶσαι,
 ὤρεξαν δάφνης ἱερὸν ἀκρέμονα.
δῶκαν δὲ κρήνης ἑλικωνίδος ἔνθεον ὕδωρ.
 τὸ, πτανοῦ πώλου πρόσθεν ἔκοψεν ὄνυξ.
οὗ σὺ κορεσσάμενος μακάρων γένος, ἔργα τε μολπαῖς,
 καὶ γένος ἀρχαίων ἔγραφες ἠϊθέων.

Ως ἀπὸ τῆς βίβλου λυκόφρονος.

Αδηλα.

Οὐκ ἂν ἐν ἡμετέροισι πολυγνάμπτοις λαβυρίνθοις
 ῥηϊδίως προμόλοις ἐς φαός, αἴκε τύχοις.
τοίους γὰρ πριαμὶς Κασσάνδρη φοίβασε μύθους,
 ἄγγελος οὓς βασιλεῖ ἔφρασε λοξορόχις.
εἰ δέ σε φίλατο Καλλιόπη, λάβε μ' ἐς χέρας. ἢν δὲ
 νῆϊς ἔφυς μουσέων χερσὶ βάρος φορέεις.

Εἰς ὀππιανόν.

Ὀππιανὸς σελίδεσσιν ἁλίπλοα φῦλα συνάψας,
θῆκε τὸ πᾶσι νέοις ὄψον ἀπειρέσιον.

Ἄδηλον.

Καλλιόπη βασίλεια Γεώργιον εἶπεν ἰδοῦσα,
οὗτος ἐμὸς γενέτης γνήσιος, οὐ κρονίδης.

Ἄδηλον.

Ἔλθετε πρὸς τέμενος γλαυκώπιδος ἀγλαὸν ἥρης,
λεσβίδες ἁβρὰ ποδῶν βήματα ἑρψσάμεναι
ἔνθα χορὸν καλὸν στήσασθ', ὕμμιν δ' ἀπάρξει
Σαπφὼ χρυσείην χερσὶν ἔχουσα λύρην,
ὄλβιαι ὀρχηθμοῦ πολυγηθέος. ἦ γλυκὺν ὕμνον,
εἰσαΐειν αὐτῆς δέξετε καλλιόπης.

ΕΙΣ ΠΟΛΕΙΣ. 28.

Εἰς ἡράκλειαν τὴν πόντου Ἀδέσποτον.

Εἰ πόλιν ἡρακλῆος ὁμώνυμον οἶσθα καὶ ἄλλην,
ἴσθι με τὴν πόντου μηδὲν ἀτιμοτέρην,

Εἰς μῶλον ἐν σμύρνῃ τῇ θαλάττῃ ἐπικείμενον, ἐν ᾧ καὶ ὑδρεῖον.

Ἀδέσποτον.

Τίς βυθὸν ἠπείρωσε, τίς ἐν ῥοθίοισιν ἔτευξεν
ἀκτὴν ἀμφιρύτην λάεσι μαρμαρέοις;
τίς δ' ἐνὶ κύμασι τεῦξε ποτὸν, πλωτῆρας ἀφύσσειν
αὐτῶν ἐκ νηῶν χερσὶν ἀρυομένους;
οὗτος ὁ ποικιλόμητις ἀνὴρ βενέτιος ἀμύμων,
κτίσμασι νικήσας Θησέα, καὶ Πέλοπα.

Εἰς φάρον ἐν τῇ αὐτῇ.

Τίς τόσον ἔργον ἔτευξε, τίς ἡ πόλις, ἢ τὸ γέρας τί;
ἀμβρόσιος, μυλασεὺς, τὸν φάρον, ἀνθύπατος.

Εἰς φάρον ἀλεξανδρείας. Ἀδέσποτον.

Πύργος ἐγὼ ναύτῃσιν ἀλωομένοισιν ἀρήγων
εἰμί, Ποσειδάωνος ἀπευθέα πυρσὸν ἀνάπτων·
καί με πεσεῖν μέλλοντα βαρυγδούποισιν ἀήταις,
στῆσεν ἑοῖς καμάτοις Ἀμμώνιος, ὃς βασιλῆος
ἐστὶ πατήρ· κείνῳ δὲ μετ᾽ ἄγρια κύματα ναῦται,
χεῖρας ἀσπάζουσιν, ἅτε κλυτῷ ἐννοσιγαίῳ.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἐν σμύρνῃ.

Μηκέτι δειμαίνοντες ἀμεμφέα νυκτὸς ὁμίχλην,
εἰς ἐμὲ θαρσαλέως πλώετε ποντοπόροι.
πᾶσιν ἀλωομένοις τηλαυγέα δαλὸν ἀνάπτω,
τῶν ἀσκληπιαδῶν μνημοσύνην καμάτων.

Ἐν ἄσσῳ. Ἀδέσποτον.

Πᾶσα μὲν ἀξιόχῳ πόλις εὔχεται. ἄλλο γὰρ ἄλλης
πῆμα παρασείχων ὡς θεὸς ἠκέσατο.
ἔξοχα δέ, κραναῇ ῥόον ὕδατος ὤπασεν ἄσσῳ.
πολλῶν πετράων σκληρὰ μέτωπα τεμών.
μηκέτι φεύγετε πάντες, ἀποπροθέοντες ὁδῖται.
πλημμύρω ψυχροῖς ὕδασιν ἀξιόχου.

Εἰς τὴν Εὐγενίου πύλην ἐν βυζαντίῳ.

Οὗτος ἰουλιανὸς λαοσσόα τείχεα πήξας,
στῆσε τρόπαιον, ἑῆς σύμβολον ἀγρυπνίης,
σφίζειν ἀντιβίους ἐχθροὺς ἀπάνευθε μενοινῶν,
ἢ προπάροιθε κροτεῖν τῆς πόλεως πολέμους.

Εἰς τὴν ἀψῖδα ἐν τῇ βασιλικῇ, ἐν βυζαντίῳ.

Τετραπόροις ἀψῖσι πόλιν Θεόδωρος ἐγείρας,
ἄξιός ἐστι πόλιν καὶ τέτρατον ἡνιοχεύειν,

Εἰς τὸ ἕτερον μέρος τῆς αὐτῆς ἀψῖδος.

Ἔπρεπέ σοι Θεόδωρε τύχης εὐκίονα νηὸν
ἔργου κοσμῆσαι θαύματι παντοίου,

δῶρά τε κυδήεντα φέρειν χρυσάσπιδι ῥώμῃ,
ἧς ὕπατον τεῦξεν, καὶ δὶς ἔπαρχον ὁρᾷ.

Εἰς τὴν μόψου ἑστίαν

Μόψου τήνδ' ἐσορᾷς κλεινὴν πόλιν, ἥν ποτε μάντις
δείματο, τῷ ποταμῷ κάλλος ὑπερκρεμάσας.

Ἄδηλον.

Τήκει καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος· ἀλλ' ἀρετάων
ἀσκληπιοδότου τὸ κλέος ἀθάνατον.
ὅσσα, καὶ οἷα πόρεν γέρα πατρίδι. τοῖς ἐπὶ πᾶσι,
καὶ τόδε μετρείσθω κοῖλον ἔρεισμα βόλου.

Εἰς τὴν πύλην Ξυλοκρίκου
ἐν βυζαντίῳ.

Θευδόσιος τόδε τεῖχος ἄναξ, καὶ ὕπαρχος ἑῴας
Κωνσταντῖνος, ἔτευξαν ἐν ἤμασιν ἑξήκοντα.

Εἰς τὴν πύλην τοῦ ῥηγίου ἐν βυζαντίῳ.

Ἤμασιν ἑξήκοντα φιλοσκήπτρῳ βασιλῆι
Κωνσταντῖνος ὕπαρχος ἐδείματο τείχει τεῖχος.

Εἰς τὴν πύλην τοῦ ἄργους.

Τήνδε πύλην λάεσιν εὐξέστοις ἀραρυῖαν
ἀμφότερον κόσμον τε πάτρῃ καὶ θάμβος ὁδίταις
τεῦξε Κλέης, Κλεάδης ἀγαυῆς πόσις, εὐπατερείης
λερναίων ἀδύτων πριώπιος ἀρχιεροφάντης,
τερπόμενος δώροισιν ἀγαθενέων βασιλήων.

Εἰς σωτήρια, ἐν σμύρνῃ. Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Πᾶν τὸ βροτῶν σπατάλημα, καὶ ἡ πολύολβος ἐδωδή,
ἐνθάδε κρινομένη, τὴν πρὶν ὄλεσσε χάριν.
οἱ γὰρ φασιανοί τε, καὶ ἰχθύες, αἵ θ' ὑπὲρ ἴγδιν
ψίψιες, ἥ τε τόση βρώματος ἐξαπάτη,
γίγνεται ἐνθάδε κόπρος· ἀπαρνεῖ δ' ἄρα γαστὴρ
ὁππόσα πειναλέῃ δέξατο λαυκανίῃ.

ὀψὲ δὲ γιγνώσκει τίς, ὅτ' ἄφρονα μῆτιν ἀείρων,
  χρυσοῦ τοσσατίου τὴν κόνιν ἐπρίατο.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Τὶ στενάχεις κεφαλὴν κεκαρηωμένος; ἢ τί δὲ πικρὰ
  οἰμώζεις, μελέων πάγχυ βαρυνομένων;
ἢ τί δὲ γαστέρα σεῖο ῥαπίσμασιν ἀμφιπατάσσεις,
  ἐκθλίψαι δοκέων μάστακος ἐργασίην;
μόχθων κοσσατίων οὔ σοι χρέος, εἰ παρὰ δαιτὶ
  μὴ τοῦ ἀναγκαίου πουλὺ παρεξεστάθης.
ἀλλ' ἔτι μὲν στιβάδος φρονέεις μέγα, καὶ στόμα τέρπεις
  βρώμασιν, εὐτυχίην κεῖνα λογιζόμενος.
ἐνθάδε δ' ἀσχάλλεις. μούνη δ' ἀλιτήματα λαιμοῦ
  ἡ γαστὴρ τίνει πολλάκι τυπτομένη.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Εὖγε μάκαρ τλήθυμε γεωπόνε, σοὶ βίος αἰεὶ
  μίμνειν, καὶ σκεπάνης ἄλγεα, καὶ πενίης.
λιτὰ δέ σοι καὶ δεῖπνα, καὶ ἐν ξυλόχοισι καθεύδεις,
  ὕδατος ἐμπλήσας λαιμὸν ἀμιβροπότην.
ἔμπης δ' ἀρτίπος ἐσσί. καὶ ἐνθάδε βαιὰ καθεσθεὶς,
  αὐτίκα γαστέρα σὴν θῆκας ἐλαφροτάτην.
οὐδὲ καταψήχεις ἰξὺν ῥάχιν. οὐδέ τι μηροὺς
  τύπτεις, αὐτομάτως φόρτον ἀπωσάμενος.
τλήμονες, οἳ πλουτοῦσι, καὶ οἱ κείνοισι συνόντες,
  οἷς πλέον ἀρτεμίης εὔαδεν εἰλαπίνη.

Ἀντιπάτρου.

Τίς τόδε μουνόγληνος ἅπαν δωμήσατο κύκλωψ
  λάϊνον ἀσσυρίης χῶμα Σεμιράμιος;
ἢ ποῖοι χθονὸς υἷες ἀνυψώσαντο γίγαντες
  κείμενον ἑπταπόρων ἀγχόθι πληϊάδων;

ἀκλινὲς, ἀστυφέλικτον, ἀθωέος ἶσον ἐρίπνῃ·
    φυρηθὲν γαίης εὐρυπέδοιο βάρος.

Εἰς σωτήρια ἐν σμύρνῃ.

Εἰ ῥαφθῆς πάσης ἀλιτέρμονα κύκλον ὁδεύσεις,
    οὔποτέ μοι τινὰ χῶρον ἀρείονα τοῦδε νοήσεις,
    θέσκελον οἷον ἔτευξεν ἀγακλειτὸς ἰωάννης,
    κυδαίνων βασίλειαν ὅλης χθονός. ἐκ ῥοθίων γὰρ
    τὴν πολλὴν ἀκόρητον ἐν ἄστεϊ θῆκεν ὁμήρου.

Μακηδονίου.

Τμώλῳ ὑπ' ἠνεμόεντι ῥοὴν παρὰ γείτονος ἕρμου
    σαρδαλέη λυδῶν ἔξοχός εἰμι πόλις.
μάρτυς ἐγὼ πρώτη γενόμην Διός. οὐ γὰρ ἐλέγχει
    λάθριον υἷα ῥέης ἤθελον ἡμετέρης.
αὐτὴ καὶ βρομίῳ γενόμην τροφός. ἐν δὲ κεραυνῷ
    ἔδρακον εὐρυτέρῳ φωτὶ φαεινόμενον.
πρώταις δ' ἡμετέρῃσιν ἐν ὀργάσιν οἰνὰς ὀπώρη,
    οὔθατος ἐκ βοτρύων ξανθὸν ἄμελξε γάνος.
πάντα με κοσμήσαντο, πολὺς δέ με πολλάκις αἰὼν
    ἄστεσιν ὀλβίστοις εὗρε μεγαιρομένην.

Ἐν τῷ πορφυρῷ κίονι εἰς τὸ φιλαδέλφιον.

Εὔνους μὲν βασιλεῖ Μουσήλιος, ἔργα βοῶσι
    δημόσια. ἀθεναρὴν πράγματα πίστιν ἔχει.
μουσεῖον ῥώμῃ δ' ἐχαρίσατο, καὶ βασιλῆος
    εἰκόνα θεσπεσίην, ἐντὸς ἔγραψε δόμων.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τιμὴν μουσοπόλοις, πόλεως χάριν ἐλπίδα κυρῶν,
    ὅπλα δὲ ταῖς ἀρεταῖς, χρήματα τοῖς ἀγαθοῖς.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ταῦτα λόγοις ἀνέθηκεν ἑκὼν Μουσήλιος ἔργα,
    πιστεύων καθαρῶς ὡς θεὸς ἐστὶ λόγος.

ΕΙΣ ΠΟΤΑΜΟΥΣ. Σιμωνίδου. 29

Ὦ ἴτε Δήμητρος πρὸς ἀνάκτορον, ὦ ἴτε μύσται.
μὴ δ' ὕδατος προχοὰς δείδιτε χειμερίους.
τοῖον Ξενοκλῆς γὰρ ὁ λίνδιος ἀσφαλὲς ὕμμιν
ζεῦγμα διὰ πλατέος τοῦδ' ἔβαλεν ποταμοῦ.

Εἰς ἀλφειὸν, καὶ ἀρέθουσαν.

Ἀλφειὸς, ἄρρεν ὕδωρ. ἀρεθούσιόν ἐστι τὸ θῆλυ.
καὶ τούτων εὗρεν ἔρως, κιρναμένων ὑδάτων.

Εἰς στρυμόνα. Τυλλίου γεμίνου.

Εἰμὶ μὲν ἐν ποταμοῖς, πελάγει δ' ἴσα μέτρα διώκω
στρυμὼν, ἠμαθίης τὸ γλυκερὸν πέλαγος.
βένθος ὁμοῦ, καὶ ἄρουρα δι' ὕδατος. ἦ γὰρ ἐγείρω
ὀμπνιακῶν χαρίτων ἡδύτρον πέβολον.
ἔστι καὶ ἠμαθίης γόνιμος βυθός. ἄμμι δὲ νεῖλε,
κρείσσων ἐσθ' ὁ φέρων τὸν στάχυν, οὐχ ὁ τρέφων.

Ἀγαθίου χολαστικοῦ εἰς γεφύραν
τοῦ σαγγαρίου.

Καὶ σὺ μεθ' ἑσπερίην ὑψαύχενα καὶ μετὰ μήδων
ἔθνεα, καὶ πᾶσαν βαρβαρικὴν ἀγέλην
σαγγάριε, κρατεροῖσι ῥοὰς ἁψῖσι πεδηθεὶς,
αὐτὸς ἐδουλώθης κοιρανικῇ παλάμῃ.
ὁ πρὶν δὲ σκαφέεσιν ἀνέμβατος. ὁ πρὶν ἀτειρὴς,
κεῖσαι λαϊνέῃ σφιγκτὸς ἀλυκτοπέδῃ.

ΕΙΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ. 30

Κωμητᾶ χαρτυλαρίου.

Εἰπὲ νομεῦ, τίνος εἰσὶ φυτῶν στίχες; αἱ μὲν ἐλαῖαι,
Παλλάδος. αἱ δὲ πέριξ ἡμερίδες; Βρομίου.
καὶ τίνος οἱ στάχυες; Δημήτερος. ἄνθεα ποίων
εἰσὶ θεῶν; ἥρης, καὶ ῥοδέης Παφίης.

τὰν φίλε, πηκτίδα μίμνε τεοῖς ἐπὶ χείλεσι σύρων.
ἠχὼ γὰρ δήεις τοῖσδ' ἐνὶ θηλοπέδοις.

Αραβίου σχολαστικοῦ.

Υδασι, καὶ κήποισι, καὶ ἄλσεσι, καὶ Διονύσῳ,
καὶ πόντου πλήθω γείτονος εὐφροσύνη.
τερπνὰ δέ μοι γαίης τε καὶ ἐξ ἁλὸς ἄλλοθεν ἄλλος,
καὶ γριπεὺς ὀρέγει δῶρα, καὶ ἀγρονόμος.
τοὺς δ' ἐν ἐμοὶ μίμνοντας, ἢ ὀρνίθων τὶς ἀείδων,
ἢ γλυκὺ πορθμήων φθέγμα παρηγορέει.

Εἰς ἕτερον προάστειον ὀνομαζόμενον ἔρωτα
ἐν ἀμασείᾳ Μαριανοῦ σχολαστικοῦ.

Η καλὸν ἄλσος ἔρωτος, ὅπου καλὰ δένδρεα ταῦτα
πρηῢς ἐπιπνείων ἀμφιδονεῖ ζέφυρος
ἧχι καὶ ἑρσήεις ἀμαρύσσεται ἄνθεσι λειμὼν
πουλὺν ἰοστεφάνων κόσμον ἀνεὶς καλύκων.
καὶ γλυκερῆς ῥίστοιχος ἐπεμβαδὸν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
μαζοὺς ἀναθλίβει χεύματα νηϊάδος,
ὁππόθι δενδρήεντα γέρων παρανήχεται ἶρις
χῶρον ἀμαδρυάδων ἔνδιον ἁβρονόμων.
καὶ λιπαρῆς εὔβοτρυν ἀν' ὀργάδα καρπὸς ἐλαίης
θάλλει, ἐρισταφύλων πάντοθι θηλοπέδων.
αἱ δὲ πέριξ λαλαγεῦσιν ἀηδόνες. ὃς δὲ, μελίζει
ἀντῳδὸν τέττιξ φθέγματος ἁρμονίαν.
ἀλλὰ τὸν ἀκλήϊστον ὅπως ξένε μήμε παρέλθῃς
τόνδε δόμον. λιτῆς δ' ἀντίασον ξενίης.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Δεῦρ' ἴθι βαιὸν ὁδῖτα πεσὼν ὑπὸ δάσκιον ἄλσος,
ἄμπαυσον καμάτου γυῖα πολυπλανέος,
χῶρον ὅπου πλατάνων αὐτόρρυτον ἐς μέσον ὕδωρ
καλὰ πολυκρούνων ἐκπορέει στομάτων.

ὁππόθι πορφυρέης ὑπὸ αὔλακος εἴαρι θάλλει
ὑγρὸν ἴον, ῥοδέῃ κιρνάμενον κάλυκι.
ἦν δὲ πῶς δροσεροῖο πέδον λειμῶνος ἔρεψεν.
ἔκχυτον ὡς χαίτης κισσὸς ἔπλεξε κόμην.
ἐνθάδε καὶ ποταμὸς λασίην παραμείβεται ὄχθην,
πέζαν ὑποξύων αὐτοφύτοιο νάπης.
οὗτος ἔρως. τί γὰρ ἄλλο καὶ ἔπρεπεν οὔνομα χώρῳ
πάντοθεν ἱμερτῶν πληθομένῳ χαρίτων;

ΕΙΣ ΕΙΧΟΝΑΣ ΡΗΤΟΡΩΝ. 31

Εἰς εἰκόνα Πτολεμαίου ἐν ἀντιοχείᾳ.

Ἀδέσποτον.

Εἰκὼν, τίς σ' ἀνέθηκε, λόγοι. τίνος εἶ; Πτολεμαίου.
ποίου; τοῦ κρητός. τοῦ χάριν; ἀντ' ἀρετῆς.
τῆς ποδαπῆς; πάσης. τῆς δὲ τίνας; δὲ δικολέκτας
καὶ ξύλον ἀρκεῖ; ναί. χρυσίον οὐ δέχεται.

Ἀραβίου σχολαστικοῦ.

Εἰκόνα λογγίνῳ χρυσέην πόλις εἶχεν ὀπάσσαι,
εἰ μὴ πότνα δίκη χρυσὸν ἀπεστρέφετο.

Θωμᾶ σχολαστικοῦ.

Ῥητορικῆς φιλέω τρεῖς ἀστέρας, οὕνεκα μοῦνοι
πάντων ῥητήρων εἰσὶν ἀρειότεροι.
σεῖο πόνους φιλέω Δημόσθενες. εἰμὶ δὲ λίην
καὶ φιλαριστείδης, καὶ φιλοθουκυδίδης.

Μιχαηλίου γραμματικοῦ.

Ἡ πόλις ἀγαθίαν τὸν ῥήτορα, τὸν στιχαοιδὸν,
δίζυγος εὐεπίης ῥυθμὸν ἀγασσαμένη,
ὡς μήτηρ ἐτέλεσσεν ἐφ' υἱεῖ, καὶ πόρε τήνδε
εἰκόνα, καὶ στοργῆς μάρτυρα, καὶ σοφίης.

μεμνόνιον δὲ πηλῆα, κασίγνητον τε σοῦ αὐτοῦ
ἔστησεν, γενεῆς σύμβολα σεμνοτάτης.

Παλλαδᾶ.

Κωφὸν ἄναυδον ὁρῶν τὸν Γέσιον, εἰ λίθος ἐστὶ
δήλιε μαντῴου, τίς, τίνος ἐστὶ λίθος.

Εἰς εἰκόνα ῥήτορος ἀφυοῦς.

Τίς σε τὸν οὐ λαλέοντα τύπῳ ῥήτορος ἔγραψε;
σιγᾷς; οὐ λαλέεις, οὐδὲν ὁμοιότερον.

Εἰς τὸ αὐτό.

Εἰκόνες ἀνθρώποισι φίλον γέρας. ἀλλὰ Μαρίνῳ
ὕβρις, ἐλεγχομένης εἴδεος ἀπρεπίης.

Εἰς ἄγαλμα ἀριστείδου τοῦ ῥήτορος.

Νεῖκος ἀριστείδης ἰάδων κατέπαυσε πολήων.
τὸ, πρὶν ὁμηρείης εἶχον ὑπὲρ γενεῆς.
φασὶ γὰρ πᾶσαι, σμύρνη τέκε θεῖον ὅμηρον,
ἣ καὶ ἀριστείδην ῥήτορα γειναμένη.

Ἄδηλον.

Εἰκὼν Καλλίστου τοῦ ῥήτορος. οἱ δὲ παρ' αὐτὴν
ἐρχόμενοι, ἑρμῇ σπένδετε τῷ λογίῳ.

Ἄδηλον.

Φύρμος με, φύρμον. πυρφόρος τὸν πυρφόρον.
ὁ παῖς ὁ ῥήτωρ, τὸν πατέρα τὸν ῥήτορα.

ΕΙΣ ΣΚΕΥΗ. 32

Εἰς κωνωπεῶνα. Παύλου
σιλεντιαρίου.

Οὐ βριαρόν τινα θῆρα, καὶ οὔτινα πόντιον ἰχθὺν,
οὐ πτερὸν ἀγρεύω πλέγμασιν ἡμετέροις,
ἀλλὰ βροτοὺς ἐθέλοντας. ἀλεξήτειρα δὲ τέχνη
ἀνέρα μυγάων κέντρον ἀλευόμενον,

ἐκ θαλίης ἀβρῶτα μεσημβριάοντα φυλάσσει,
οὐδὲν ἀφαυροτέρη τείχεος ἀστυόχου.
ὕπνου δ' ἀστυφέλικτον ἄγω χάριν. ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς
δμῶας, μυοσόβου ῥύομαι ἀτμενίης.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Καλλιγάμοις λέκτροις περικίδναμαι. εἰμὶ δὲ κεδνῆς
δίκτυον οὐ Φοίβης, ἀλλ' ἁπαλῆς Παφίης.
ἀνέρα δ' ὑπνώοντα, μίτῳ πολυῶπι καλύπτω,
ζωοφόρων ἀνέμων οὐδὲν ἀτεμβόμενον.

Ἄδηλον.

Γλέγμασι μὲν σκοπός εἰμι, περισφίγξαι πετεηνῶν
ἔθνεα, καὶ ταχινοὺς ἔνδοθεν ὀρταλίχους.
αὐτὰρ ἐγὼ σφέας ἐπιτέρπομαι, οὐδὲ καλύπτω
ἔνδοθεν, ἀλλ' εἴργω μᾶλλον ἐπειγομένους.
οὐδέ με τίς λήσειε, καὶ εἰ βραχὺς ἔπλετο κώνωψ,
ἡμετέρης διαδὺς πλέγμα λινοστασίης.
ὄρνεά που σώζω. μυόπεασι δὲ λέκτρα φυλάσσω.
ἦ ῥα, τίς ἡμείων ἐστὶ δικαιότερος;

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τάβλαν.

Ἑζόμενος μὲν τῇδε παρ' εὐλάϊγγι τραπέζῃ,
παίγνια κινήσεις τερπνὰ βολοκτυπίης.
μήτε δὲ νικήσας μεγαλίζεο, μήτ' ἀπολειφθεὶς,
ἄχνυσο, τὴν ὀλίγην μεμφόμενος βολίδα.
καὶ γὰρ ἐπὶ σμικροῖσι νόος διαφαίνεται ἀνδρός.
καὶ κύβος ἀγγέλλει βένθος ἐχεφροσύνης.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Παίγνια μὲν τάδε πάντα. τύχης δ' ἑτερόῤῥοπος ὁρμὴ,
ταῖς ἀλόγοις ταύταις ἐμφέρεται βολίσιν.
καὶ βροτέου βιότου σφαλερὸν μίμημα νοήσεις,
νῦν μὲν ὑπερβάλλων, νῦν δ' ἀπολειπόμενος.

αἰνέομεν δὴ κεῖνον, ὃς ἐν βιότῳ τε, κύβῳ τε,
χάρματι, καὶ λύπῃ μέτρον ἐφήρμοσατο.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Τοῖς μὲν πρηΰνόμοις, τάδε παίγνια· τοῖς δ' ἀκολάστοις,
λύσσα, καὶ ἀμπλακίη, καὶ πόνος αὐτόματος.
ἀλλά σὺ μὴ λέξῃς τί θεημάχον ὕστατος ἕρπων·
μηδ' ἀναῤῥοιβδήσῃς ῥινοβόλῳ πατάγῳ.
δεῖ γὰρ μήτε πνεῖν ἐν ἀθύρμασι, μήτε τι παίζειν
ἐν σπουδῇ. καιρῷ δ' ἴσθι νέμειν τὸ πρέπον.

Εἰς φιάλην ἔχουσαν κινουμένους ἰχθύας.

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων.

Οὕτω βάκχον ἔδεκτο Θέτις. νῦν μῦθος ὁμήρου
ὄψε μὲν, ἀλλ' εὗρεν πίστιν ἐτητυμίης.

Εἰς ἀρχοντικὸν πέλεκυν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἢν μὲν ἀλιτραίνῃς, πέλεκυν βλεφάροισι δοκεύεις.
ἢν δὲ σαοφρονέῃς ἄργυρός εἰμι μόνον.

Εἰς κάγκελον οἰκίας.

Ἢν κλείσῃς μ', ἀνέῳγα. καὶ ἢν οἴξῃς, κλείσθης με.
τοῖος ἐὼν, τηρεῖν σὸν δόμον οὐ δύναμαι.

Εἰς μυστήριον ἔχον τὰ δώδεκα
ζώδια καὶ ἕτερα.

Ἀργύρεος πόλος οὗτος, ὅπῃ φαέθοντα σελλήνη
δέρκεται, ἀντιτύπων πιμπλαμένη φαέων.
ἀπλανέες δ' ἑκάτερθε, καὶ ἀντιθέοντες ἀλῆται
ἀνδρομέης γενεῆς πᾶσαν ἄγουσι τύχην.

Μεσομήδου.

Τὰν ὕελον ἐκόμιζε κόψας ἐργάτας ἀνήρ.
ὃν δὲ πῦρ ἔθηκε βῶλον, ὡς σίδηρον ἀσθενῆ.
ἁ δ' ὕελος οἷα κηρὸς ἐξεχεῖτο παμφάγοισι

φλοξὶν ἐκπυρουμένῃσι. θαῦμα δ' ἦν ἰδεῖν βροτοῖς
ὁλκὸν ἐκ πυρὸς ῥέοντα, καὶ τὸν ἐργάτην
τρέμοντα, μὴ πεσὼν διαῤῥωγῇ.
τὸ δὲ δίπτυχον ἀκμὰς χειλέων ἔθηκε βῶλον.

Εἰς δίσκον. Ἀσκληπιάδου.

Ἥφαιστός μ' ἐτέλεσσε καμὼν χρόνῳ. ἀλλὰ Κυθήρη
ἀνδρὸς ἑοῦ θαλάμων εἵλετο λαθριδίως.
᾿γχίσῃ δ' ἔπορε κρυφίης μνημήϊον εὐνῆς.
καί μ' Ἀσκληπιάδης εὗρε παρ' αἰνεάδαις.

Ἀδήλου.

Ι γραφὶς, ἀργυρέη μὲν ὅτ' ἐκ πυρὸς ἦλθον, ἐτύχθην.
σοῖσι δὲ καὶ χρυσέη γίνομαι ἐν παλάμαις.
ὧδέ σοι ὦ χαρίεσσα Λεόντιον, ἡ μὲν Ἀθήνη
τέχνης, ἡ δ' εἴδους ἄκρα δίδωκε Κύπρις.

Σαμμίου.

Πρόσθε μὲν ἀγραύλοιο διὰ τριχὸς ἰξάλου αἰγὸς
δοιὼ ἐπὶ χλωροῖς ἐστεφόμην πετάλοις.
νῦν δέ με Νικομάχῳ κεραοξόος ἥρμοσε τέκτων
ἐντανύσας ἕλικος καρτερὰ νεῦρα βοός.

Εἰς μινσώριον ἔχον ἀφροδίτην, καὶ ἔρωτας.

Τέσσαρές εἰσιν ἔρωτες. ὁ μὲν, ξίφος ἀμφικαλύπτει
μηρὸς ἑῆς. ὁ δὲ, χεῖλος ἔχει ποτὶ πίδακι μαζοῦ.
οἱ δὲ δύω παίζουσι παρ' ἴχνεσιν. εἷμα δὲ κρύπτει
μηρῷ γείτονα χῶρον ὅλης γυμνῆς ἀφροδίτης.

Ἀδέσποτον.

Βάκχῳ, καὶ νύμφαις μέσος ἵσταμαι. ἐν δὲ κυπέλλοις
αἰεὶ τόνδε χέω τὸν παραλειπόμενον.

Ἀδέσποτον.

Χαλκοτύπος τὸν ἔρωτα μεταλλάξας, ἐποίησε
τήγανον. οὐκ ἀλόγως, ὅττι καὶ αὐτὸ φλέγει.

Φιλίππου.

Ἀδριακοῖο κύτους λαιμὸς τὸ πάλαι μελίγηρυς
  ἀνίκ' ἐγαστροφόρουν βακχιακὰς χάριτας.
νῦν κλασθεὶς, κεῖμαι νεοθηλέϊ κυρτὸν ἔρνος
  κλήματι, πρὸς στρεβλὴν τεινομένῳ καλύβην.
αἰεί τι βρομίῳ λατρεύομεν· ἢ γεραὸν γὰρ
  φρουροῦμεν πιστῶς, ἢ νέον ἐκτρέφομεν.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ. 13

Εἰς ἀνδριάντα πυθαγόρου. Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων.

Οὐ τὸν ἀναπτύσσοντα φύσιν πολύμητιν ἀριθμῶν
  ἤθελεν ὁ πλάστης Πυθαγόρην τελέσαι,
ἀλλὰ τὸν ἐν σιγῇ πινυτόφρονι. καὶ τάχα φωνὴν
  ἔνθεν ἀποκρύπτει καὶ τόδ' ἔχον ὃ πάσαι.

Εἰς τὸ αὐτό.

Αὐτὸν Πυθαγόρην ὁ ζωγράφος. ὃν μετὰ φωνῆς
  εἶδες ἂν, εἴγε λαλεῖν ἤθελε Πυθαγόρης.

Εἰς εἰκόνα Σωκράτους. Ἰωάννου
ποιητοῦ τοῦ βαρβουκάλλου.

Ὡς σοφὸς ὁ γράψας, ζωὰν οὐκ ἔμβαλε κηρῷ,
  Σωκράτεος ψυχᾷ τοῦτο χαριζόμενος.
Ζωγράφε, τὰν μορφὰν ἀπομάξας, αἴθ' ἐνὶ κηρῷ
  καὶ ψυχὰν ἐδάης σωκρατικὰν βαλέειν.

Εἰς εἰκόνα Πλάτωνος.

Τὸν νοῦν διδάσκων αὐθεμβατεῖν Πλάτων
  τοὺς τῶν ὑπὲρ νοῦν ἐξβιάζεται λόγους.

Εἰς εἰκόνα ἀριστοτέλους.

Οὗτος ἀριστοτέλης, μετρῶν χθόνα, καὶ πόλον ἄστρων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Νοῦς, καὶ ἀριστοτέλους ψυχή, τύπος ἀμφοτέρων εἷς.

Εἰς εἰκόνα Πλουτάρχου. Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Σεῖο πολυκλύεντα τύπον στήσαντο χαιρωνεῦ
  Πλούταρχε, κρατερῶν υἷες αὐσονίων.
ὅττι παραλλήλοισι βίοις ἕλληνας ἀρίστους
  ῥώμης εὐ πολέμοις ἥρμοσας ἐνναέταις.
ἀλλὰ τεοῦ βιότοιο παράλληλον βίον ἄλλον,
  οὐδὲ σύ γ' ἂν γράψαις. οὐ γὰρ ὅμοιον ἔχεις.

Εἰς εἰκόνα Αἰσώπου.
Τοῦ αὐτοῦ.

Εὖ γε ποῖον Λύσιππε γέρον σικυώνιε πλάστα,
  δείκελον Αἰσώπου στήσαο τοῦ σαμίου
ἑπτὰ σοφῶν ἔμπροσθεν, ἐπεὶ κεῖνοι μὲν ἀνάγκην
  ἔμβαλον, οὐ πειθὼ φθέγμασι τοῖς σφετέροις.
ὃς δὲ, σοφοῖς μύθοις, καὶ πλάσμασι καίρια λέξας,
  παίζων ἐν σπουδῇ πείθει ἐχεφρονέειν.
φευκτὸν δ' ἡ τρηχεῖα παραίνεσις. ἡ σαμίου δὲ,
  τὸ γλυκὺ τοῦ μύθου καλὸν ἔχει δέλεαρ.

Εἰς Διογένη. Ἀντιφίλου βυζαντίου.

Η πήρη, καὶ χλαῖνα, καὶ ὕδατι πιληθεῖσα
  μάζα, καὶ ἡ πρὸ ποδῶν ῥάβδος ἐρειδομένη,
καὶ δέπας ἐκ κεράμοιο, σοφῷ κυνὶ μέτρα βίοιο
  ἄρκια. κἢν τούτοις ἦν τι περισσότερον.
κοίλαις γὰρ πόμα χερσὶν ἰδὼν ἀρύοντα βοώτην,
  εἶπε, τί καὶ σέ μάτην ὄστρακον ἠχθοφόρουν;

Εἰς τὸν αὐτὸν τοῦ αὐτοῦ.

Γηράσκει καὶ χαλκὸς ὑπὸ χρόνου. ἀλλὰ σὸν οὔτι
  κῦδος ὁ πᾶς αἰὼν Διόγενες καθελεῖ.
μοῦνος γὰρ βιοτῆς αὐταρκεία δόξαν ἔδειξας
  θνητοῖς, καὶ ζωῆς οἶμον ἐλαφροτάτην.

ΕΙΣ ΩΡΟΛΟΓΙΑ. 34

Εἰς τὴν βάσιν τοῦ ὡρολογίου τοῦ εἰς τὴν ἀψῖδα τὴν εἰς τὴν βασιλικήν.

Δῶρον Ἰουστίνοιο τυραννοφόνου βασιλῆος.
καὶ Σοφίης ἀλόχου, φέγγος ἐλευθερίης,
ὡράων σκοπίαζε σοφὸν σημάντορα χαλκὸν,
αὐτῆς ἐκ μονάδος, μέχρι δυωδεκάδος.
ὅντινα συληθέντα, δίκης θρόνον ἡνιοχεύων,
εὗρεν Ἰουλιανὸς χερσὶν ἀδωροδόκοις.

Εἰς ἕτερον. Ἀδέσποτον.

Ὠρανὸν ἁ χωρεῦσα σορὰ λίθος, ἁ διὰ τυτθοῦ
γνώμονος ἀλίῳ παντὶ μερισδομένα.

Εἰς ἕτερον δι' ὕδατος.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Ἐνθάδε μιστύλλουσι δρόμον φαεθοντίδος αἴγλης
ἀνέρες, ὡράων ἀμφὶ δυωδεκάδι,
ὕδασι δ' ἠελίοιο ταλαντεύουσι θελεύθους.
οἳ πόλον ἐκ γαίης μῆτιν ἐρεισάμενοι.

Εἰς ἕτερον. Ἀδέσποτος.

Κῆπος ἔην ὅδε χῶρος. ἀπὸ σκιερῶν δὲ πετήλων
νυκτοφαὴς τελέθων, ἔσκεπεν ἠέλιον.
νῦν δὲ παναιγλήεντα, καὶ εὔδιον εὗρε τελέσσαι
Σέργιος αὐτόπτης μυστοπόλος τριάδος,
ἔνθα λίθος στερρὸς οὗτος, ἀειδίνητον ἀνάγκην
ἑπτάκις ἀγγέλλει ἄντυγος οὐρανίης.

Ἄδηλον.

Μηχανικὴ φαέθοντα βιάζεται ἁρμονικοῖσι
γνώμοσιν, ἀγρεύειν τὸν δρόμον ἠελίου.
βαιὸς δ' ἀμφιέπει λίθος ἄντυγας ἠριγενείης,
ὡρονόμῳ σοφίῃ, καὶ σκιόεντι τύπῳ.

στηρίου ἀρχιερῆος ἐπουρανίῃσιν ἐφετμαῖς,
τοῦτο συνειργάσθη ἔργον ἐπιχθονίων.

Ἀδηλον.

Σῆμα δυωδεκάμοιρον ἀφεγγέος ἠελίοιο
τρισσάκις ἀγλώσσῳ φθεγγόμενον στόματι,
εὖτ' ἂν θλιβομένοιο ποτὶ στενὸν ὕδατος ἀὴρ
αὐλὸν ἀποστείλῃ πνεῦμα διωλύγιον,
θῆκεν ἀθηναῖος δήμῳ χάριν, ὡς ἂν ἐναργὴς
εἴη κὴν φθονεραῖς ἠέλιος νεφέλαις.

Ἀδηλον.

Μὺ νεμέσα. βαιοῖσι χάρις, βαιοῖσιν ὀπηδεῖ·
βαιὸς καὶ παφίης, ἔπλετο κοῦρος ἔρως.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Εν τῷδε τῷ πέμπτῳ τμήματι περιέχεται ἔκφρασις Χριστοδώρου ποιητοῦ θηβαίου κοπίτου, τῶν ἀγαλμάτων τῶν εἰς τὸ δημόσιον γυμνάσιον, τὸ ἐπικαλούμενον τοῦ Ζευξίππου. Ετι δὲ καὶ τὰ ἐπιγράμματα τῶν ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ κωνσταντινουπόλεως ἡνιόχων.

ΕΙΣ ΔΗΙΦΟΒΟΝ.

δ

Ηΐφοβος μὲν πρῶτος ἐϋγλύπτῳ
ἐπὶ βωμῷ,
ἵστατο τολμήεις, κεκορυθμένος,
ὄβριμος ἥρως,
τοῖος ἐών, οἷός περ ἐπορνυμένῳ
Μενελάῳ
περθομένων ἤντησεν ἑῶν προπάροιθε μελάθρων.
ἵστατο δὲ προβιβῶντι πανείκελος. ἐν δ' ἐπὶ κόσμῳ
δόχμιος ἦν· μανίῃ δὲ κεκυφότα νῶτα συνέλκων,
δριμὺ μένος ξυνάγειρεν· ἐλίσσε δὲ φέγγος ὀπωπῆς,
οἷά τε δυσμενέων μερόπων πεφυλαγμένος ὁρμήν.
λαιῇ μὲν, σάκος εὐρὺ προΐσχετο. δεξιτερῇ δὲ,
φάσγανον ὑψόσ' ἄειρεν. ἔμελλε δὲ μαινομένη χεὶρ
ἀνέρος ἀντιβίου κατὰ χροὸς ἄορ ἐλάσσειν.
ἀλλ' οὐ χαλκὸν ἔθηκε φύσις πειθήμονα λύσσῃ.

Εἰς Αἰσχίνην ῥήτορα.

Κεκροπίδης δ' ἤστραπτε νοήμονος ἄνθεα πειθοῦς
Αἰσχίνης. λασίης δὲ συνείρυε κύκλα παρειῆς,
οἷα πολυῤῥοχάλοισιν ἀεθλεύων ἀγορῇσι.
σφίγγετο πυκινῇσι μεληδόσιν. ἄγχι δ' ἐκείνου

Εἰς ἀριστοτέλην.

Ηεν ἀριστοτέλης, σοφίης πρόμος. ἱστάμενος δὲ,
χεῖρε περιπλέγδην συνεέργαθεν. οὐδ' ἐνὶ χαλκῷ
ἀφθόγγῳ φρένας εἶχεν ἀεργέας, ἀλλ' ἔτι βουλὴν
σκεπτομένῳ μὲν ἔϊκτο. συνισταμέναι δὲ παρειαὶ,
ἀνέρος ἀμφιέλισσαν ἐμαντεύοντο μενοινήν.
καὶ ῥοχαλαὶ σήμαινον ἀολλέα μῆτιν ὀπωπαί.

Εἰς Δημοσθένην.

Καὶ παιανιέων δημήγορος ἔπρεπε σάλπιγξ,
ῥήτρης εὐκελάδοιο, πατὴρ σοφὸς, ὁ πρὶν ἀθήναις
πειθοῦς θελξινόοιο νοήμονα πυρσὸν ἀνάψας.
ἀλλ' οὐκ ἠρεμέων διεφαίνετο· πυκνὰ δὲ βουλὴν
ἐστρώφα· πυκινὴν γὰρ ἐείδετο μῆτιν ἑλίσσειν,
οἷα κατ' εὐόπλων τεθοωμένος ἠμαθιήων.
ἦ τάχα κεν κοτέων, ῥοχαλινὲ φθέγγετο φωνὴν,
ἄπνοον αὐδήεντα τιθεὶς τύπον· ἀλλὰ ἑ τέχνη
χαλκείης ἐπέδησεν ὑπὸ σφρηγῖδι σιωπῆς.

Εἰς Εὐριπίδην.

Ἵστατο δ' εὐρίποιο φερώνυμος· ὡς δὲ δοκεύω,
λάθρῃ δ' ὑπὸ κραδίην φαγιναῖς ὡμίλεε μούσαις.
ἔργα σαοφροσύνης διανώμενος· ἦν γὰρ ἰδέσθαι,
οἷά τε που θυμέλῃσιν ἐν ἀτθίσι θύρσα τινάσσων.

Εἰς Παλαίφατον.

Δάφνῃ μὲν πλοκαμῖδα Παλαίφατος ἔπρεπε μάντις
στεφόμενος· δόκεεν δὲ χέειν μαντώδεα φωνήν.

Εἰς ἡσίοδον.

Ἡσίοδος δ' ἀσκραῖος, ὀρειάσιν εἴδετο μούσαις
φθεγγόμενος· χαλκὸν δ' ἐβιάζετο θυάδι λύσσῃ,
ἔνθεον ἱμείρων ἀνάχειν μέλος· ἐγγύθι δ' αὐτοῦ.

Εἰς Πολύειδον μάντιν.

Μαντιπόλος πάλιν ἄλλος ἔην φοιβηΐδι δάφνῃ
κοσμηθεὶς Πολύειδος· ἀπὸ στομάτων δὲ τινάξαι
ἤθελε μὲν κελάδημα θεοπρόπον· ἀλλὰ ἑ τέχνη,
δεσμῷ ἀφωνήτῳ κατερήτυεν· οὐδὲ σὺ μολπῆς.

Εἰς Σιμωνίδην.

Εὔνασας ἀβρὸν ἔρωτα Σιμωνίδη, ἀλλ' ἔτι χορδῆς
ἱμείρεις· ἱερὴν δὲ λύρην οὐ χερσὶν ἀράσσεις.
ὤφελεν ὁ πλάσσας σε Σιμωνίδη, ὤφελε χαλκῷ

συγκρῆσαι μέλος ἡδύ· σὲ δ' ἂν καὶ χαλκὸς ἀναυδὴς
αἰδόμενος, ῥυθμοῖσι λύρης ἀνήχεε μολπήν.

Εἰς ἀναξιμένην.

Ἦν μὲν ἀναξιμένης νοερὸς σοφός· ἐν δὲ μενοινῇ
δαιμονίῃς ἐλέλιζε νοήματα ποικίλα βουλῆς.

Εἰς Κάλχαντα.

Θεστορίδης δ' ἄρα μάντις ἐΰσκοπος ἵστατο Κάλχας,
οἷά τε θεσπίζων· ἐδόκει δέ τε θέσφατα κεύθειν,
ἢ στρατὸν οἰκτείρων ἑλλήνιον, ἢ ἔτι θυμῷ
δειμαίνων βασιλῆα πολυχρύσοιο μυκήνης.

Εἰς Πύρρον, τὸν καὶ Νεοπτόλεμον.

Δέρκεό μοι σκύμνον πολιπόρθιον αἰακιδάων
Πύρρον ἀχιλλείδην, ὅσον ἤθελε χερσὶν ἐλίσσειν
τεύχεα χαλκήεντα· τὰ μή οἱ ὤπασε τέχνη·
γυμνὸν γάρ μιν ἔτευξεν· ὅδ' ὑψόσε φαίνετο λεύσσων,
οἷά περ ἠνεμόεσσαν ἐς ἴλιον ὄμμα τιταίνων.

Εἰς ἀμυμώνην.

Ἦεν δ' ἀμυμώνη ῥοδοδάκτυλος· εἰς ὀπίσω μὲν
βόστρυχον ἀκρήδεμνον ἐῆς συνέβησεν ἐθείρης·
γυμνὸν δ' εἶχε μέτωπον· ἀνασέλλουσα δ' ὀπωπάς,
εἰνάλιον σκοπίαζε μελαγχαίτην παρακοίτην.

Εἰς Ποσειδῶνα.

Ἐγγύθι δ' εὐρύστερνος ἐφαίνετο κυανοχαίτης,
γυμνὸς ἐών· πλόκαμον δὲ καθειμένον εἶχεν ἐθείρης·
καὶ δ' ἱερὸν δελφῖνα προΐσχετο, χειρὶ κομίζων
δῶρα πολυζήλοιο γάμων μνηστήρια κούρης.

Εἰς Σαπφώ.

Πιερικὴ δὲ μέλισσα λιγύθροος ἕζετο Σαπφὼ
λεσβιὰς ἠρεμέουσα· μέλος δ' ἔννυμον ὑφαίνειν
σιγαλέαις δοκέεσκεν ἀναψαμένη φρένα μούσαις.

Εἰς ἀπόλλωνα.

Φοῖβος δ' εἱστήκει τριποδιλάλος. ἦν δ' ἄρα χαίτης
εἰς ὀπίσω σφίγξας ἄδετον πλόκον. ἀλλὰ καὶ χαλκῷ,
γυμνὸς ἔην, ὅτι πᾶσιν ἀνειρομένοισιν ἀπόλλων
γυμνῶσαι δεδάηκεν ἀληθέα δήνεα μοίρης,
ἢ ὅτι πᾶσιν ὁμῶς ἀναφαίνεται. ἠέλιος γὰρ
φοῖβος ἄναξ. καθαρὴν δὲ φέρει τηλεσκόπον αἴγλην.

Εἰς ἀφροδίτην.

Αγχι δὲ Κύπρις ἔλαμπεν. ἔλειβε δὲ νώροπι χαλκῷ
ἀγλαΐης ῥαθάμιγγας. ἀπὸ στέρνοιο δὲ γυμνὴ
φαίνετο μέν, φᾶρος δὲ συνήγαγεν ἄντυγι μηρῶν,
χρυσείῃ πλοκαμῖδας ὑποσφίγξασα καλύπτρῃ.

Εἰς Κλεινιάδην.

Κλεινιάδην δὲ τέθηπα, περιστίλβοντα νοήσας
ἀγλαΐῃ. χαλκῷ γὰρ ἀνέπλεκε κάλλεος αὐγήν,
τοῖος ἐὼν οἷός περ ἐν ἀτθίδι μητέρι μύθων
ἀνδράσι κεκροπίδῃσι πολύφρονα μῆτιν ἀγείρων.

Εἰς Χρύσην.

Χρύσης δ' αὖ ἱερεὺς πέλας ἵστατο, δεξιτερῇ μέν,
σκῆπτρον ἀνασχόμενος φοιβήϊον. ἐν δὲ καρήνῳ
στέμμα φέρων. μεγέθει δὲ κεκασμένος ἔπρεπε μορφῆς
οἷά περ ἡρώων ἱερὸν γένος. ὡς δοκέω δέ,
ἀτρεΐδην ἱκέτευε. βαθὺς δέ οἱ ἤνθεε πώγων.
καὶ ταναῆς ἄπλατος ἐσύρετο βότρυς αἰθείρης.

Εἰς ἰούλιον καίσαρα.

Καῖσαρ δ' ἐγγὺς ἔλαμπεν ἰούλιος, ὅς ποτε ῥώμην
ἀντιβίων ἔστεψεν ἀμετρήτοισι βοείαις,
αἰγίδα μὲν βλοσυρῶπιν ἐπωμαδὸν ἠὲν ἀείρων.

δεξιτερῇ δὲ, κεραυνὸν ἀγάλλετο χειρὶ κομίζων,
οἷα Ζεὺς νέος ἄλλος ἐν αὐσονίοισιν ἀκούων.

Εἰς Πλάτωνα.

Εἱστήκει δὲ Πλάτων θεοείκελος, ὃ πρὶν ἀθήναις
δείξας κρυπτὰ κέλευθα θεοκράντων ἀρετάων.

Εἰς ἀφροδίτην.

Αλλην δ' αὖ πατέρειαν ἴδον χρυσῆν ἀφροδίτην,
γυμνὴν παμφανόωσαν. ἐπὶ στέρνων δὲ θεαίνης,
αὐχένος ἐξ ὑπάτοιο χυθεὶς ἑλελίζετο κεστός.

Εἰς ἑρμαφρόδιτον.

Ισταο δ' ἑρμαφρόδιτος ἐπήρατος, οὐδ' ὅλος ἀνὴρ,
οὔτε γυνή. μικτὸν γὰρ ἔην βρέτας. ἦ τάχα κοῦρον
Κύπριδος εὐκόλποιο, καὶ ἑρμάωνος ἐνίψεις.
μαζοὺς μὲν σφριγόωντας ἐδείκνυεν οἷά τε κούρη.
χῆμα δὲ πᾶσιν ἔφαινε φυτοσπόρον ἄρσενος αἰδοῦς,
ξωῆς ἀγλαΐης κεκερασμένα σήματα φαίνων.

Εἰς ἤρινναν.

Παρθενικὴ δ' ἤριννα λιγύθροος ἕζετο κούρη,
οὐ μίτον ἀμφαφόωσα πολύπλοκον, ἀλλ' ἐνὶ σιγῇ
πιερικῆς ῥαθάμιγγας ἀποσταλάουσα μελίσσης.

Εἰς Τέρπανδρον.

Μήτε λίτης Τέρπανδρον ἐΰθρον. οὐ τάχα φαίης
ἔμπνοον, οὐκ ἄφθογγον ἰδεῖν βρέτας. ὡς γὰρ ὀΐω,
κινυμέναις πραπίδεσσιν ἀνέπλεκε μύστιδα μολπὴν,
ὥς ποτε δινήεντος ἐπ' εὐρώταο ῥοάων,
μυστιπόλῳ φόρμιγγι κατεπρήυνεν ἀείδων,
ἀγχεμάχων κακότητας ἀμυκλαίων ναετήρων.

Εἰς Περικλῆν.

Ηγασάμην δ' ὁρόων σε Περίκλεες, ὅττι καὶ αὐτῷ
χαλκῷ ἀναυδήτῳ δημηγόρον ἦθος ἀνάπτεις,

ὡς ἔτι κεκροπίδῃσι θεμιστεύων πολιήταις,
οὐ μόθον ἐντύνων πελοπήϊον, ἱστάμενος δέ.

Εἰς Πυθαγόραν.

Ἔπρεπε Πυθαγόρης σάμιος σοφός. ἀλλ' ἐν ὀλύμπῳ
ἐνδιάειν ἐδόκευε, φύσις δ' ἐβιάζετο χαλκοῦ,
πλημμύρων νοερῇσι μελεδόσιν. ὡς γὰρ ὀΐω,
οὐρανὸν ἀχράντοισιν ἐμέτρεε μοῦνον ὀπωπαῖς.

Εἰς Στησίχορον.

Στησίχορον δ' ἐνόησα λιγύθροον. ὅν ποτε γαῖα
σικελίη μὲν ἔφερβε. λύρης δ' ἐδίδαξεν ἀπόλλων
ἁρμονίην, ἔτι μητρὸς ἐνὶ σπλάγχνοισιν ἐόντα.
τοῦ, γὰρ τικτομένοιο, καὶ ἐς φάος ἄρτι μολόντος,
ἔκποθεν ἱερόφοιτος ἐπὶ στομάτεσσιν ἀηδὼν
λάθρῃ ἐφεζομένη, λιγυρὴν ἀνεβάλλετο μολπήν.

Εἰς Δημόκριτον.

Χαῖρέ μοι ἀβδήρων Δημόκριτε, κῦδος ἀρούρης,
ὅττι σὺ καλλιτόκοιο φυῆς ἐφράσσαο θεσμοὺς,
λεπτὰ διακρίνων πολυΐδμονος ὄργια μούσης.
αἰεὶ δὲ σφαλερὰς ἐγέλασ βιότοιο κελεύθους,
εὖ εἰδὼς, ὅτι πάντα γέρων παραμείβεται αἰών.

Εἰς ἡρακλῆν.

Ηρακλέης δ' ἀνίουλον ἐδείκνυε κύκλον ὑπήνης,
μῆλα λεοντοφόνῳ παλάμῃ χρύσεια κομίζων,
γαίης ὄλβια δῶρα λιβύτιδος. ἐγγύθι δ' αὐτοῦ.

Εἰς Αὔγην.

Παλλάδος ἀρήτειρα παρίστατο παρθένος Αὔγη,
φᾶρος ἐπιστείλασα κατωμαδόν. οὐ γὰρ ἐθείρας
κρηδέμνῳ συνέεργεν. ἑὰς δ' ἀνετείνετο χεῖρας,
οἷά τε κικλήσκουσα Διὸς γλαυκώπιδα κούρην
ἀρκαδίης τεγέης ὑπὸ δειράδας. ἴλαθι γαίης

Εἰς Αἰνείαν.

Τρωϊάδος βλάστημα σακεσπάλον, ἵλαθι λάμπων
Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε. σαῖς γὰρ ὀπωπαῖς
ἀγλαΐης πνείουσα σοφὴ περιλείβεται αἰδὼς,
θέσκελον ἀγγέλλουσα γένος χρυσῆς ἀφροδίτης.

Εἰς Κρέουσαν.

Ηγασάμην δὲ Κρέουσαν ἰδὼν πενθήμονι κόσμῳ.
σύγγαμον Αἰνείαο κατάσκιον. ἀμφὶ γὰρ αὐταῖς
ἀμφοτέραις κρήδεμνον ἐφελκύσασα παρειαῖς,
πάντα πέριξ ἐκάλυψε ποδηνεκέϊ χρόα πέπλῳ,
οἷά τε μυρομένη. τὰ δὲ χάλκεα δάκρυα νύμφης,
ἄρεϊ δηρίκτητον ἐμαντεύοντο τιθήνην,
ἴλιον ἀργείοισιν ἐελμένον ἀσπιδιώταις.

Εἰς ἕλενον.

Οὐδ' ἕλενος κοτέων ἀπεπαύετο. παρὶ δὲ κηλὴς
φαίνετο δινεύων ἔτι που χόλον. ἣν μὲν ἀείρων
δεξιτερῇ φιάλην ἐπιλοίβιον. ὡς δοκέω δὲ,
ἐσθλὰ μὲν ἀργείοις μαντεύετο. κὰδ δὲ τιθήνης,
ἀθανάτοις ἠρᾶτο πανύστατα σήματα φαίνειν.

Εἰς ἀνδρομάχην.

Ανδρομάχη δ' ἕστηκε ῥοδόσφυρος ἠετιώνη,
οὔτι γόον σταλάουσα πολύστονον. ὡς γὰρ ὀΐω,
οὔπω ἐνὶ πολέμῳ κορυθαίολος ἤριπεν ἕκτωρ,
οὐδὲ φερεσσακέων ὑπερήνορες υἷες ἀχαιῶν,
δαρδανίην ξύμπασαν ἐληΐσαντο τιθήνην,

Εἰς μενέλαον.

Ην δ' ἐσιδεῖν Μενέλαον ἀρήϊον. ἀλλ' ἐπὶ νίκῃ
γηθόσυνον. κεδόθεν γὰρ ἐθάλπετο χάρματι πολλῷ
δερκόμενος ῥοδόπηχυν ὁμόφρονα τυνδαρεώνην.

Εἰς ἑλένην.

Ἠγασάμην δ' ἑλένης ἐρατὸν τύπον, ὅττι καὶ αὐτῷ
χαλκῷ κόσμον ἔδωκε παρίμερον· ἀγλαΐη γὰρ
ἔπνεε θερμὸν ἔρωτα καὶ ἀψύχῳ ἐνὶ τέχνῃ.

Εἰς ὀδυσσέα.

Γυηναῖς δὲ πραπίδεσσιν ἀγάλλετο δῖος ὀδυσσεύς.
οὐ γὰρ ἔην ἀπάνευθε πολυστρέπτοιο μενοινῆς,
ἀλλ' ἔτι κόσμον ἔφαινε σοφῆς φρενός. ἦν δ' ἐνὶ θυμῷ
καγχαλόων· φοίνην γὰρ ἐγήθεε πᾶσαν ὀλέσσας
ἧσι δολοφροσύνῃσι. σὺ δ' ἕκτορος ἔννεπε μῆτερ.

Εἰς ἑκάβην.

Τίς σε πολυτλήμων ἑκάβη τόσα δάκρυα λείβειν
ἀθανάτων ἐδίδαξεν, ἀφρωνήτῳ ἐνὶ κόσμῳ;
οὐδέ σε χαλκὸς ἔπαυσεν ὀϊζύος, οὐδέ σε τέχνη
ἄπνοος οἰκτείρασα δυσαλγέος ἔσχεθε λύπης.
ἀλλ' ἔτι δακρυχέουσα παρίστασαι· ὡς δὲ δοκεύω,
οὐκ ἔτι δυστήνου μόρον ἕκτορος, οὐδὲ ταλαίνης
ἀνδρομάχης βαρὺ πένθος ὀδύρεαι, ἀλλὰ πεσοῦσαν
πατρίδα σήν· φᾶρος γὰρ ἐπικρεμὲς ἀμφὶ προσώπῳ
πήματα μὲν δείκνυσιν· ἀπαγγέλλουσι δὲ πέπλοι,
πένθος ὑποβρύχιον, κεχαλασμένοι ἄχρι πεδίλων.
ἀλγεῖ γὰρ πυμάτῳ δέδεσαι φρένα καὶ δὲ παρειῆς,
δάκρυα μὲν στάζεις· τὸ δὲ δάκρυον ἔσβεσε τέχνη,
ἄπλετον ἀγγέλλουσα δυσαλθέος αὐχμὸν ἀνίης.

Εἰς Κασάνδραν.

Κασάνδρην δ' ἐνόησα θεοπρόπον· ἀλλ' ἐνὶ σιγῇ
μεμφομένη γενετῆρα, σοφῆς ἀνεπίμπλατο λύπης·
οἷά τε θεσπίζουσα πανύστατα πήματα πάτρης.

Εἰς Πύῤῥον.

Πύῤῥος δ' ἄλλος ἔην πτολιπόρθιος, οὐκ ἐπὶ χαίτης
ἱπποκόμον τρυφάλειαν ἔχων, οὐκ ἔγχος ἐλίσσων,
ἀλλ' ἄρα γυμνὸς ἔλαμπε, καὶ ἄχνοον εἶχεν ὑπήνην.
δεξιτερὴν δ' ἀνέτεινεν ἑὴν ἐπιμάρτυρα νίκης,
λοξὰ Πολυξείνην βαρυδάκρυον ὄμμασι λεύσσων.

Εἰς Πολυξένην.

Εἰπὲ Πολυξείνη δυσπάρθενε, τίς τοι ἀνάγκη
χαλκῷ ἐν ἀφθόγγῳ κεκρυμμένα δάκρυα λείβειν.
πῶς δὲ τεῷ κρήδεμνον ἐπειρύσασα προσώπῳ,
ἵστασαι αἰδομένῃ μὲν ἀλίγκιος, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
πένθος ἔχεις. μὴ δή σε τεὸν πτολίεθρον ὀλέσσας
ληΐδα Πύῤῥος ἔχει φθιώτιος, οὐδέ σε μορφὴ
ῥύσατο, ῥεξάσασα Νεοπτολέμοιο μενοινὴν,
ἥ ποτε θηρήσασα τεοῦ γενετῆρα φονῆος,
εἰς λίνον αὐτοκέλευστον ἀελπέος ἤγεν ὀλέθρου.
καὶ μὰ τὸν ἐν χαλκῷ νοθὸν τύπον. εἰ νύ σε τοίην
ἔδρακε Πύῤῥος ἄναξ. τάχα κεν ξυνήονα λέκτρων
ἦγεν, πατρῴης προλιπὼν μνημήϊα μοίρης.

Εἰς Αἴαντα τὸν λοκρόν.

Ηγασάμην δ' Αἴαντα, τὸν, ὀβριμόθυμος Ὀϊλεὺς
λοκρίδος ἐσπέρμηνε πελώριος ἕρκος ἀρούρης.
φαίνετο μὲν νεότητι κεκασμένος. οὐδὲ γὰρ ἦεν
ἄνθεϊ λαχνήεντι γενειάδος ἄκρα χαράξας.
γυμνὸν δ' εἶχεν ἅπαν στιβαρὸν δέμας. ἠνορέῃ δὲ
βεβριθὼς, ἐλέλιζε μαχήμονος οἶστρον ἐνυοῦς.

Εἰς Πάριν.

Αἰδομένῳ μὲν ἔοικεν ὁ βουκόλος. εἶχε δ' ὀπωπὴν
πλαζομένην ἑτέρωσε δυσίμερος. αἴδετο γὰρ τὴν
οἰνώνην βαρύδακρυν ἰδεῖν κεβρηνίδα νύμφην.

Εἰς Οἰνώνην.

Οἰνώνη δὲ χόλῳ φρένας ἔζεεν, ἔζεε πικρῷ
ζήλῳ θυμὸν ἔδουσα. Πάριν δ' ἐκέλευε λαθοῦσα
ὄμματι μαινομένῳ. κρυφίην δ' ἤγγειλεν ἀπειλὴν,
δεξιτερῇ βαρύποτμον ἀναινομένη παρακοίτην.

Εἰς Μίλωνα.

Η δὲ παλαισμοσύνην δεδαημένος ὄβριμος ἀνήρ.
εἰ δὲ φίλων ἤκουε, πελώριος. εἴτε Φιλάμμων,
εἴτε Μίλων σικελῆς ἔρυμα χθονὸς, οἶδεν ἀπόλλων.
οὐ γὰρ ἐγὼ δεδάηκα διακρῖναι, καὶ ἀεῖσαι
οὔνομα θαρσαλέου κλυτὸν ἀνέρος. ἀλλὰ καὶ ἔμπης,
ἔπνεεν ἠνορέην. λάσιος δέ οἱ εἵλκετο πώγων,
καὶ φόβον ἠκόντιζον ἀεθλητῆρα παρειαὶ,
καὶ κεφαλῆς ἔφριασον ἐθειράδες. ἀμφὶ δὲ πυκνοῖς
μυῶνες μελέεσσιν ἀνοιδαίνοντο ταθέντες
τρηχαλέοι. δοιοὶ δὲ συνισταμένων παλαμάων
εὐρέες ἐσφηκῶντο βραχίονες ἠΰτε πέτραι,
καὶ παχὺς ἀλκήεντι τένων ἐπανίστατο νώτῳ,
αὐχένος εὐγνάμπτοιο περὶ πλατὺν αὐλὸν ἐνέρπων.

Εἰς Δάρητα.

Αὐαλέῳ δὲ Δάρης ἐζώννυτο χεῖρας ἱμάντι,
πυγμαχίης κήρυκα φέρων χόλον. ἠνορέης δὲ
ἔπνεε θερμὸν ἄημα πολυστρέπτοισιν ὀπωπαῖς.

Εἰς ἔντελλον.

Εντελλος δὲ Δάρητος ἐναντίον ὄμμα τιταίνων,
γυιοτόρους μύρμηκας ἐμαίετο χερσὶν ἑλίσσων.
πυγμαχίης δ' ὤδινε φόνου διψῶσαν ἀπειλήν.

Εἰς χαρίδημον.

Δέρκεό μοι Χαρίδημον, ὃς ἀτθίδος ἡγεμονεύων,
κεκροπίδην στρατὸν εἶχεν ἐὺς πειθήμονα βουλῆς.

Εἰς Μελάμποδα.

Ἤιεν ἰδὼν ἀγάσαιο Μελάμποδα. μαντιπόλον μὲν
ἱερὸν εἶδος ἔφαινεν. ἔοικε δὲ θέσπιδος ὀμφῆς
σιγηλοῖς στομάτεσσι θεόπροπον ἆσθμα τιταίνειν.

Εἰς Γάνθον.

Γάνθοος ἦν Τρώων βουληφόρος. ἀλλ᾽ ἔτι δεινὴν
οὔπω μῆτιν ἔπαυσε κατ᾽ ἀργείων στρατιάων.

Εἰς Θυμοίτην.

Δημογέρων δὲ νόημα πολύπλοκον εἶχε Θυμοίτης,
ἀμφασίης πελάγεσσιν ἐελμένος. ἢ γὰρ ἐῴκει
σκεπτομένῳ τινὰ μῆτιν ἔτι Τρώεσσιν ὑφαίνειν.

Εἰς Λάμπωνα.

Λάμπων δ᾽ ἀχνυμένῳ ἐναλίγκιος ἦεν ἰδέσθαι.
οὐ γὰρ ἔτι φρεσὶν εἶχε κυλινδομένοιο κυδοιμοῦ,
τειρομένοις Τρώεσσι τεκεῖν παιήονα βουλήν.

Εἰς Κλύτιον.

Εἱστήκει Κλύτιος μὲν ἀμήχανος. εἶχε δὲ δοιὰς
χεῖρας ὁμοπλεκέας, κρυφίης κήρυκας ἀνίης.

Εἰς ἰσοκράτην τὸν
ῥήτορα.

Χαῖρε φάος ῥήτρης ἰσόκρατες, ὅττι σὺ χαλκῷ
κόσμον ἄγεις. δοκέεις γὰρ ἐπίφρονα μήδεα φαίνειν,
εἰ καὶ ἀφωνήτῳ σε πόνῳ χαλκεύσατο τέχνη.

Εἰς ἀμφιά-
ραον.

Ἔστε δ᾽ ἀμφιάρηος ἔχων περιλαμπέα χαίτην
στέμματι δαφναίῳ. κρυφίην δ᾽ ἐλέλιζεν ἀνίην,
θεσπίζων ὅτι πᾶσι λυρόκτιτος ἀνδράσι θήβη,
ἀνδράσιν ἀργείοισιν ὑπότροπον ἦμαρ ὀλέσσει.

Εἰς ἀγλαόν.

Ἀγλαῒς ἑστήκει χρησμολόγος, ὅντινα φασὶ
μαντιπόλου γενετῆρα θεοφραδέος Πολυΐδου.
αὐ πετάλῳ δὲ κόμας ἐστεμμένος ἔπρεπε δάφνῃ.

Εἰς ἀπόλλωνα.

Εἶδον ἀκειρεκόμην ἕκατον θεόν. εἶδον ἀοιδῆς
κοίρανον, ἀτμήτοισι κεκασμένον ἄνθεσι χαίτην.
εἶχε γὰρ ἀμφοτέροισι κόμης μεμερισμένον ὤμοις
βόστρυχον αὐτοέλικτον. ἔλαμπε δὲ μάντιν ὀπωπὴν,
οἷά τε μαντοσύνῃ βροτήϊα πήματα λύων.

Εἰς Αἴαντα τὸν μέγαν.

Γυμνὸς δ' ὀβριμόθυμος ἔην Τελαμώνιος Αἴας,
μήπω πρῶτον ἴουλον ἔχων, ἐκέκαστο δὲ μορφῆς
ἄνθεσι ταρβώης. πλοκάμους δ' ἔσφιγγε μίτρῃ.
οὐ γὰρ ἔην τρυφάλειαν ἔχων, οὐκ ἔγχος ἑλίσσων,
οὐ σάκος ἑπταβόειον ἐπωμαδόν. ἀλλὰ τοκῆος
θαρσαλέην ἀνέφαινεν ἀγηνορίην Τελαμῶνος.

Εἰς Σαρπηδόνα.

Ἵστατο Σαρπηδὼν Λυκίων πρόμος. ἠνορέῃ μὲν,
φρικτὸς ἔην. ἁπαλοῖς δὲ νεοτρεφέεσσιν ἰούλοις
οἴνοπος ἄκρα χάρασσε γενειάδος. ἀμφὶ δὲ χαίταις
εἶχε κόρυν. γυμνὸς μὲν ἔην δέμας. ἀλλ' ἐνὶ μορφῇ
σπέρμα Διὸς σήμαινεν. ἀπ' ἀμφοτέρης γὰρ ὀπωπῆς,
μαρμαρυγὴν ἀνέπεμπεν ἐλευθερίου γενετῆρος.

Εἰς ἀπόλλωνα.

Καὶ τρίτος εὐχαίτης τριποδήλαλος ἦεν ἀπόλλων.
καλὸς ἰδεῖν, πλόκαμος γὰρ ἕλιξ ἐπιδέδρομεν ὤμοις
ἀμφοτέροις. ἐρατὴ δὲ θεοῦ διεφαίνετο μορφὴ

χαλκῷ κόσμον ἄγουσα. θεὸς δ' ἐπίτηνεν ὀπωπὴν,
οἷά τε μαντιπόλοισιν ἐπὶ τριπόδεσσι δοκεύων.

Εἰς Κύπριν.

Καὶ τριτάτην θάμβησα πάλιν χρυσῆν ἀφροδίτην.
φάρεϊ κόλπον ἔχουσαν ἐπίσκιον. ἀμφὶ δὲ μαζοῖς
κεστὸς ἕλιξ κεχάλαστο. χάρις δ' ἐνενήχετο κεστῷ.

Εἰς Ἀχιλλέα.

Αἰχμητὴς δ' ἀνίουλος ἐλάμπετο δῖος ἀχιλλεὺς,
γυμνὸς ἐὼν σακέων. ἐδόκευε μὲν ἔγχος ἐλίσσειν
δεξιτερῇ, σκαιῇ δὲ σάκος χάλκειον ἀείρειν
σχήματι τεχνήεντι. μόθου δ' ἀπέπεμπεν ἀπειλὴν,
θάρσεϊ τολμήεντι τεθηγμένος. αἱ γὰρ ὀπωπαὶ,
γνήσιον ἦθος ἔφαινον, ἀρηΐου αἰακιδάο.

Εἰς ἑρμῆν.

Ην δὲ καὶ ἑρμείης χρυσόρραπις. ἱστάμενος δὲ,
δεξιτερῷ προβόωντος ἀνείρυε δεσμὰ πεδίλου,
ἐς δόλον ἀΐξαι λελιημένος. εἶχε γὰρ ἤδη
δεξιὸν ὀκλάζοντα θοὸν πόδα. τῷ ἔπι λαιὴν
χεῖρα ταθεῖσαν, ἔπεμπεν ἐς αἰθέρα κύκλον ὀπωπῆς,
οἷά τε πατρὸς ἄνακτος ἐπιτροπῶντος ἀκούων.

Εἰς ἀπουλήϊον τὸν μάγον.

Καὶ νόθης ἄφθεγκτα λατινίδος ὄργια μούσης
ἄζετο παπταίνων ἀπουλήϊος. ὅντινα μύστην,
αὐσονὶς ἀρρήτου σοφίης ἀνεθρέψατο σειρήν.

Εἰς ἄρτεμιν.

Φοίβου δ' οὐρεσίφοιτος ὁμόγνιος ἵστατο κούρη
ἄρτεμις. ἀλλ' οὐ τόξον ἑκηβόλον, οὐδὲ φαρέτρην
ἰοδόκον κατέχουσα κατωμαδόν. ἦν δ' ἐπὶ γούνων
παρθένιον λεγνωτὸν ἀναζωσθεῖσα χιτῶνα,
καὶ τρίχας ἀκρήδεμνον ἀνιεμένη πλόκον αὔραις.

Εἰς ὅμηρον.

Ἔμφρονα χαλκὸν ὅμηρος ἐδείκνυεν, οὔτε μὲν οἴνης
ἄμμορον, οὔτε νόου κεχρημένον, ἀλλ᾽ ἄρα μούνης
φωνῆς ἀμβροσίης. ἀνέφαινε δὲ θυάδα τέχνην.
ἦ καὶ χαλκὸν ἔχευεν ὁμοῦ θεὸς εἴδεϊ μορφῆς.
οὐ γὰρ ἐγὼ κατὰ θυμὸν ὀΐομαι ὅτι μιν ἀνὴρ
ἐργοπόνος χάλκευσε παρ᾽ ἐσχαρεῶνι θαάσσων,
ἀλλ᾽ αὐτὴ πολύμητις ἀνέπλασε χερσὶν ἀθήνη,
εἶδος ἐπισταμένη τό, τ᾽ ἐῴκεεν. ἐν γὰρ ὁμήρῳ
αὐτὴ ναιετάουσα σοφὴν ἐφθέγγετο μολπὴν
σύννομος ἀπόλλωνι. πατὴρ δ᾽ ἐμὸς, ἰσόθεος φὼς,
ἵστατο θεῖος ὅμηρος. ἔϊκτο μὲν ἀνδρὶ νοῆσαι
γηραλέῳ. τὸ δὲ γῆρας, ἔην γλυκύ. τοῦτο γὰρ αὐτῷ
πλειοτέρην ἔσταξε χάριν. κεκέραστο δὲ κόσμῳ
αἰδοίῳ τε φίλῳ τε. σέβας δ᾽ ἀπελάμπετο μορφῆς.
αὐχένι μὲν κύπτοντι, γέρων ἐπεσύρετο βόστρυς,
χαίτης εἰσοπίσω πεφορημένος. ἀμφὶ δ᾽ ἀκουὰς
πλαζόμενος, κεχάλαστο. κάτω δ᾽ εὐρύνετο πώγων
ἀμφιβαθείς. μαλακὸς δὲ, καὶ εὔτροχος. οὐδὲ γὰρ ἦεν
ὀξυτενὴς, ἀλλ᾽ εὐρὺς ἀπεπαύετο, κάλλος ὑφαίνων
στήθεϊ γυμνωθέντι, καὶ ἱμερόεντι προσώπῳ.
γυμνὸν δ᾽ εἶχε μέτωπον. ἐπ᾽ ἀπλοκάμῳ δὲ μετώπῳ,
ἧστο σαοφροσύνη κουροτρόφος. ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ ὀφρῦς
ἀμφοτέρας προβλῆτας ἐΰσκοπος ἔπλασε τέχνη.
οὔτι μάτην. φαέων γὰρ ἐρημάδες ἦσαν ὀπωπαί.
ἀλλ᾽ οὐκ ἦν ἀλαῷ ἐναλίγκιος ἀνδρὶ νοῆσαι.
ἕζετο γὰρ κενεοῖς χάρις ὄμμασιν. ὡς δὲ δοκεύω,
τέχνη τοῦτο τέλεσσεν, ὅπως πάντεσσι φανείη
φέγγος ὑπὸ κραδίῃ σοφίης ἄσβεστον ἀείρων.
δοιαὶ μὲν ποτὶ βαιὸν ἐκοιλαίνοντο παρειαί,

γυραῖ ῥικνήεντι κατάσχετοι· ἀλλ' ἐν ἐκείναις,
αὐτογενὴς χαρίτεσσι συνέστιος ἵζανεν αἰδώς.
πιερικὴ δὲ μέλισσα, περὶ στόμα θεῖον ἀλᾶτο,
κηρίον ὠδίνουσα μελισταγές· ἀμφοτέρας δὲ
χεῖρας ἐπ' ἀλλήλῃσι τιθεὶς, ἐπερείδετο ῥάβδῳ,
οἷά περ ἐν ζωοῖσιν· ἑὴν δ' ἔκλινεν ἀκουὴν
δεξιτερήν· δόκεεν δὲ καὶ ἀπόλλωνος ἀκούειν,
ἢ καὶ πιερίδων τινὸς ἐγγύθεν· ἐν δ' ἄρα θυμῷ,
σκεπτομένῳ μὲν ἔϊκτο· νόος δέ οἱ ἔνθα καὶ ἔνθα
ἐξ ἀδύτων πεφόρητο πολυστρέπτοιο μενοινῆς,
πιερικῆς σειρῆνος ἀρήϊον ἔργον ὑφαίνων.

Εἰς Φερεκύδην.

Καὶ σύριος σελάγιζε σαοφροσύνῃ Φερεκύδης
ἱστάμενος· σοφίης δὲ θεουδέα κέντρα νομεύων,
οὐρανὸν ἐσκοπίαζε μετάρσιον ὄμματι τιταίνων.

Εἰς ἡράκλειτον.

Καὶ σοφὸς ἡράκλειτος ἔην θεοείκελος ἀνήρ.
ἔνθεον ἀρχαίης ἐφέσου κλέος· ὅς ποτε μοῦνος
ἀνδρομέης ἔκλαιεν ἀνάλκιδος ἔργα γενέθλης.

Εἰς Κρατῖνον.

Καὶ τύπος ἁβρὸς ἔλαμπεν ἀριστόνοοιο Κρατίνου,
ὅς ποτε δημοβόροισι πολυσσοῦχοισιν ἰώνων,
θυμοδακεῖς ἐθόωσεν ἀκοντιστῆρας ἰάμβους,
κῶμον ἀεξήσας φιλοπαίγμονος ἔργον ἀοιδῆς.

Εἰς Μένανδρον.

Επίκει δὲ Μένανδρος· ὃς ἐν πύργοισιν ἀθήναις
ὁπλοτέρου κώμοιο σελασφόρος ἔπρεπεν ἀστήρ.
πολλάων γὰρ ἔρωτας ἀνέπλασε παρθενικάων,
καὶ χαρίτων θεράποντας ἐγείνατο παῖδας ἰάμβους,

ἅρπαγας οἰστρήεντας ἀεδνώτοιο κορείης,
μίξας σεμνὸν ἔρωτι μελίφρονος ἄνθος ἀοιδῆς.

Εἰς ἀμφιτρύωνα.

Ἀμφιτρύων δ' ἤστραπτεν, ἀπειρογάμῳ ῥίζα δάφνῃ
στεψάμενος, πᾶσιν μὲν ἐΰσκοπος εἴδετο μάντις.
ἀλλ' οὐ μάντις ἔην· ταφίης δ' ἐπὶ σήματι νίκης,
στέμμα πολυστρέπτοισιν ἐπάρμενον εἶχεν ἐθείραις,
ἀλκμήνης μενέχαρμος ἀριστοτόκου παρακοίτης.

Εἰς Θουκυδίδην.

Θουκυδίδης δ' ἐλέλιζεν ἑὸν νόον· ἦν δὲ νοῆσαι,
οἷά περ ἱστορίης δημηγόρον ἦθος ὑφαίνων.
δεξιτερὴν γὰρ ἀνέσχε μετάρσιον, ὡς πρὶν ἀείδων
σπάρτης πικρὸν ἄρηα, καὶ αὐτῶν κεκροπιδάων,
ἑλλάδος ἀμητῆρα πολυθρέπτοιο τιθήνης.

Εἰς ἡρόδοτον.

Οὐδ' ἁλικαρνασσοῦ με παρέδραμε θέσπις ἀοιδὸς
ἡρόδοτος πολυΐδρις, ὃς ὠγυγίων κλέα φωτῶν
ὅσσα περ ἠπείρων δυὰς ἤγαγεν, ὅσσα περ αἰὼν
ἔδρακεν ἑρπύζων, ἐννέα ταῖς ἀνεθήκατο μούσαις,
μίξας εὐεπίῃσιν ἰωνίδος ἄνθεα φωνῆς.

Εἰς Πίνδαρον.

Θήβης δ' ὠγυγίης ἑλικώνιος ἵστατο κύκνος,
Πίνδαρος ἱμερόφωνος, ὃν ἀργυρότοξος ἀπόλλων,
ἔτρεφε βοιωτοῖο παρὰ σκοπιὴν ἑλικῶνος,
καὶ μέλος ἁρμονίης ἐδιδάξατο· τικτομένου γὰρ
ἑζόμεναι λιγυροῖσιν ἐπὶ στομάτεσσι μέλισσαι,
κηρὸν ἀνεπλάσσαντο σοφῆς ἐπιμάρτυρα μολπῆς.

Εἰς Ξενοφῶντα.

Ξενοφόων δ' ἤστραπτε φραάσσιδος ἀστὸς ἀθήνης.
ὃς πρὶν ἀχαιμενίδαο μένος Κύροιο λιγαίνων,

ἕσπετο φωνήεντι πλατωνίδος ἤθεϊ μούσης,
ἱστορίης φιλάεθλον ἀριστώδινος ὀπώρην,
συγκεράσας ῥαθάμιγξι φιλαγρύπνοιο μελίσσης.

Εἰς ἀλκμαίωνα.

Ἵστατο δ' ἀλκμαίων κεκλημένος οὔνομα μάντις.
ἀλλ' οὐ μάντις ἔην ὁ βοώμενος, οὐδ' ἐπὶ χαίτης
δάφνης εἶχε κόρυμβον. ἐγὼ δ' ἀλκμᾶνα δοκεύω,
ὃς πρὶν εὐφθόγγοιο λύρης ἠσκήσατο τέχνην,
δώριον εὐκελάδοισι μέλος χορδῇσιν ὑφαίνων.

Εἰς Πομπήϊον.

Καὶ πρόμος αἰχμητάων Πομπήϊος αὐσονιήων,
φαιδρὸν ἰσαυροφόνων κειμήλιον ἠνορεάων.
στιβομένας ὑπὸ ποσσὶν ἰσαυρίδας εἶχε μαχαίρας.
σημαίνων ὅτι δοῦλον ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα ταύρου
εἴρυσεν, ἀρρήκτῳ πεπεδημένον ἅμματι νίκης.
κεῖνος ἀνήρ, ὃς πᾶσιν ἔην φάος. ὃς βασιλῆος
ἠγαθέην ἐφύτευσεν ἀναστασίοιο γενέθλην.
τοῦτο δὲ πᾶσιν ἔδειξεν ἐμὸς σκηπτοῦχος ἀμύμων,
δῃώσας σακέεσσιν ἰσαυρίδος ἔθνεα γαίης.

Εἰς ὅμηρον.

Ἵστατο δ' ἄλλος ὅμηρος. ὃν οὐ πρόμον εὐεπιάων
θέσκελον υἷα μέλητος ἐυρρεῖοντος ὀΐω,
ἀλλ' ὃν θρηϊκίῃσι παρ' ᾐόσι γείνατο μήτηρ
Μυρὼ, κυδαλίμη, βυζαντίη. ἣν ἔτι πεδνὴν
ἔτρεφον εὐεπίης ἡρωΐδος ἴδμονα μοῦσαι.
κεῖνος γὰρ τραγικῆς πινυτὴν ἠσκήσατο τέχνην,
κοσμήσας ἐπέεσσιν ἑὴν βυζαντίδα πάτρην.

Εἰς Βιργίλλιον.

Καὶ φίλος αὐσονίοισι λιγύθροος ἔπρεπε κύκνος,
πνείων εὐεπίης Βιργίλλιος. ὅν ποτε ῥώμης

θυμβριὰς ἄλλον Ὅμηρον ἀνέτρεφε πάτριος ἠχώ.

Εἰς τὰς ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ Κωνσταντινουπόλεως στήλας τῶν ἀθλητῶν ἐπιγράμματα. Εἰς Πορφύριον.

Πορφύριον Κάλχαντος, ἄναξ, καὶ δῆμος ἐγείρει,
πολλοῖς ἀκαμάτοις βριθόμενον στεφάνοις,
πᾶσι μεθ' ἡνιόχοισι νεώτατον, ὅσσον ἄριστον,
ἀλλὰ τόσον νίκης κάρτος ἐνεγκάμενον.
ἔπρεπέ μιν χρυσέῳ ἐν ἀγάλματι, μηδ' ἐνὶ χαλκῷ
τοῦτον τοῖς ἄλλοις εἴκελον ἑστάμεναι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τέτραχα μὲν τὸ πάροιθε διακριδὸν ἴαχε δῆμος,
τὸν καλχαντιάδην Πορφύριον ποθέων.
αὐτὰρ ὁ δεξιτεροῖσιν ἀνακτορέοιο θοώκου
ἡνία, καὶ ζώνην ἱππότιν ἀνθέμενος,
κεῖθεν ἐπισπέρχων ἐλάᾳ· μεσσηγὺ δ' ἀέθλων
χάλκεος ἱδρύνθη, πρῶτον ἴουλον ἔχων.
εἰ δ' ἐτέων γέρας ἦλθε θοώτερον, ἀλλ' ἐπὶ νίκαις
ὄψιμον, ἀλλὰ μόλις, ἀλλὰ μετὰ στέφεα.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀγχίσην Κυθέρεια, καὶ Ἐνδυμίωνα σελήνη
φίλατο, καὶ νίκη νῦν τάχα Πορφύριον.
ὃς καὶ ἑοὺς ἵππους, καὶ ὁμόφρονος ἡνιοχῆος
ἐξ ἑτέρων ἑτέρους αἰὲν ἀμειβόμενος,
πολλάκι κρᾶτα πύκασσε πανημερίοισιν ἀέθλοις,
οὐ μογέων, ἑτάρου μοῦνον ἐφεσπομένου.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τοῦτό σοι ἠϊθέων νίκη γέρας· ὁ χρόνος ἄλλοις
ὀψὲ μόλις πολιοῖς ὤπασε, Πορφύριε.

καὶ γὰρ ἀριθμήσασα πολυτροφέας σέο μόχθους,
εὕρετο ἡρακλέων κρέσσονας ἡνιόχων.
τίς πλέον, ὅττι καὶ αὐτὸς ἐπευφήμησεν ἀΰσας
σὸν κλέος ἀντιπάλων δῆμος ἀγασσάμενος;
ὀλβίη ἡ βενέτων πανευθρόος ἔπλε γενέθλη,
ᾗ σε μέγας βασιλεὺς δῶρον ἔνευσεν ἔχειν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἄλκιμοι ἀλκήεντα σοφοὶ σοφὸν, υἱέα νίκης,
οἱ νίκης παῖδες Πορφύριον βένετοι
ἄνθεσαν. ἀμφοτέραις γὰρ ἀμειβόμενος ἐπὶ πώλοις
κυδιάει νίκαις, αἷς πόρεν, αἷς ἔλαβεν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἄλλοις παυσαμένοισιν, ἀεθλεύοντι δὲ μούνῳ
Πορφυρίῳ βασιλεὺς τοῦτο δέδωκε γέρας.
πολλάκι νικήσας γὰρ ἑοὺς πόρεν ὠκέας ἵππους.
λάζετο δ' ἀντιπάλων, καὶ πάλιν ἐστέφετο.
ἔνθεν ἔην πρασίνοις ἔρις ἄσπετος, ἔνθεν ἀϋτή.
ὃς βενέτους τέρπει κοίρανε, καὶ πρασίνους.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αἱ πάντων ψῆφοί με καὶ εἰσέτι διφρεύοντα
ἔστησαν νίκης ἐγγύθι Πορφύριον.
δῆμος μὲν γὰρ ἐμὸν γέρας ᾔτεεν. οἱ δ' ἕτεροί με
δίζοντ' αὖθις ἔχειν νῖκος ἀπειπάμενοι.
μήτι δ' ἡνιόχων περιγίγνομαι. οἷσι καὶ ἵππους
κρείσσονας ἀντιπόρων δεῖξα χερειοτέρους.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αὐτὸν Πορφύριον μὲν ἀπηκριβώσατο χαλκῷ
ὁ πλάστης, ἔμπνουν οἷα τυπωσάμενος.
τίς δὲ χάριν, τίς ἄεθλα, τίς εὔθετα δήνεα τέχνης
τεύξει, καὶ νίκην οὔποτ' ἀμειβομένην;

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰκόνι χαλκείῃ τὸν χάλκεον ἡνιοχῆα
ἄνθετο νικητὴς κοίρανος αὐσονίων,
ὡς σοφὸν, ὡς βενέτοις πεφιλημένον. ἀλλ' ἐπὶ νίκαις
Πορφυρίου πολλὰς εἰκόνας ὀψόμεθα.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πορφύριος λίβυς οὗτος. ἀεθλοφόροις δ' ἐπὶ νίκαις
μοῦνος παντοδαποὺς ἀμφέθετο στεφάνους.
νίκη γὰρ βασίλεια μεριζομένη κατὰ δῆμον,
χρώμασι καὶ πέπλοις, συμμετέβαλλε τύχας.
ἥρμοσε δ' αὐτὴν ἔχειν βενέτοις πλέον. ἔνθεν ἀνέστη
χρύσεος ἀντ' ἀρετῆς, χάλκεος ἀντὶ πόνων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τίς τελέσας φίλε κοῦρε γενειάδος ἄκρα χαράσσων;
ὦ ξένε, Πορφύριος. τίς πατρίς; ἡ λιβύη.
τίς δέ σε νῦν τίμησεν, ἄναξ, χάριν ἱπποσυνάων.
τίς μάρτυς τελέθει; δῆμος ὁ τῶν βενέτων.
ἔπρεπέ σοι Λύσιππον ἔχειν ἐπιμάρτυρα νίκης
τοσσατίης, πλάστην ἴδμονα Πορφύριε.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τοῦτον Πορφύριον λιβύη τέκε, θρέψε δὲ ῥώμη,
νίκη δ' ἐστεφάνωσεν ἀμοιβαδὸν, ἄλλοτ' ἀπ' ἄλλου
χρώματος, ἄκρα φέροντα καρήατι σύμβολα νίκης.
πολλάκι γὰρ δήμους ἠλλάξατο, πολλάκι πώλους.
καὶ νῦν μὲν πρῶτος, τοτὲ δ' ὕστατος, ἄλλοτε μέσος,
πάντας ὁμοῦ νίκησε καὶ ἀντιπάλους, καὶ ἑταίρους.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἐγγύθι τῆς νίκης, καὶ ἀλεξάνδρου βασιλῆος,
ἕστης, ἀμφοτέρων κύδεα δρεψάμενος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πάντα τύχης ὀφθαλμὸς ἐπέρχεται· ἀλλ' ἐπὶ μούνοις
 Πορφυρίου καμάτοις ἕλκεται ὄμμα τύχης.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πορφύριον λήξαντα πόνων, λύσαντά τε μίτρην,
 καὶ πάρος ἀντ' ἀρετῆς χάλκεον ἑσταότα,
τῇδε πάλιν χαλκοῦ τε, καὶ ἀργύρου ἱδρύσαντο.
 πρέσβυ, σὺ δὲ ξείνων ἀντιάσας γεράων.
δήμου μὲν βοόωντος ἕλες παλίνορσον ἱμάσθλην.
 ὡς δὲ δὶς ἡβήσας, μαίνεαι ἐν σταδίοις.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Σὴν ῥοχαλὴν μάστιγα, καὶ ἀσπίδα δῆμος ἀγασθεὶς,
 ἤθελέ σε στῆσαι διπλόον ὥσπερ ἔδει,
ἡνίοχον κρατερὸν, καὶ ἀριστέα· δίχθα δὲ χαλκὸς
 οὐκ ἐχύθη, ψυχὴν σεῖο τυπωσάμενος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πορφύριον σταδίοισι, τίνος χάριν ἡνιοχῆα
 δῆμος ὁ πρῶτα φέρων ἄνθετο τῶν πρασίνων;
αὐτὸς ἄναξ κήρυξε· τί γὰρ πλέον, ὅτι γεραίρει
 εἵνεκεν αὐτοῖς, εἵνεκεν ἱπποσύνης,

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πορφυρίῳ μετ' ἄεθλα γέρας πόρεν ἄξιον ἔργων
 κοίρανος ὁ πρασίνοις τοῦτο χαριζόμενος.
πολλάκι γὰρ δῆμος προφερέστατα ἔργα κομίζων,
 ἤνεσε Καλλιόπαν, καὶ πάλι Πορφύριον.
διπλόον οὔνομα τοῦτο, τό τοῦ λάχε χάλκεος ἥρως
 οὗτος, ὁ τεθρίπποις κῦδος ἑλὼν ἀρετῆς.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὤφελες ὅπλα φέρειν, οὐ φάρεα ταῦτα κομίζειν,
 ὡς ἐλατὴρ τελέθων, καὶ πολέμων πρόμαχος.

αὖτε γὰρ ἦλθεν ἄναπτος ὀλεσσιτύραννος ἀκωκή,
καὶ σὺ συναιχμάζων ἥψαο ναυμαχίης,
καὶ διδύμης πλύμητι σοφῆς ἐδράξαο νίκης,
τῆς μὲν, πωλομάχου· τῆς δὲ, τυραννοφόνου.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὐ μόνον ἐν σταδίοις σε κατέστεφε πότνια νίκη,
ἀλλὰ καὶ ἐν πολέμοις δεῖξεν ἀεθλοφόρον.
αὖτ᾽ ἂν ἄναξ πολέμιζεν ἔχων πρασίνους ὑποεργοὺς
ἄγρια μαινομένῳ ἐχθρῷ ἀνακτορέῳ,
καὶ πέσεν αἰνοτύραννος ἐπιφθιμένης τότε ῥώμης,
ἦμαρ δ᾽ αὐσονίης ἦλθεν ἐλευθερίης.
τοὔνεκα τοῖς μὲν ἔδωκεν ἄναξ γέρας, ὡς πάρος εἶχον·
σὸν δὲ τύπον, τέχνη ἔξεσε πορφύριε.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Υμετέρων κήρυκες ἀμεμφέες εἰσὶν ἀγώνων,
οἱ καὶ ἀπ᾽ ἀντιβίων πορφύριε στέφανοι,
πάντας γὰρ σταδίοισιν ἀμοιβαδὸν αἰὲν ἐλέγχεις
ἀντιτέχνους, τῆς σῆς παίγνιον ἱπποσύνης.
τοὔνεκα καὶ ξεῖνον πρεσβήϊον εὕραο μοῦνος,
εἰκόνα χαλκείην δήμῳ ἐν ἀμφοτέρῳ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

πλάστης χαλκὸν ἔτευξεν ὁμοίϊον ἡνιοχῆϊ·
εἴθε δὲ καὶ τέχνης ὄγκον ἀπειργάσατο,
ὄγκον ὁμοῦ καὶ κάλλος. ὅπερ φύσις ὀψὲ τεκοῦσα,
ὤμοσεν ὠδίνειν δεύτερον οὐ δύναμαι.
ὤμοσεν, ἀόρκοις ὑπὸ χείλεσι· πορφυρίῳ γὰρ
πρώτῳ, καὶ μούνῳ, πᾶσαν ἔδωκε χάριν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰ φθόνος ἠρεμέοι, κρίνειν δ᾽ ἐθέλοιεν ἀέθλους,
πάντες πορφυρίου μάρτυρές εἰσι πόνων.

καὶ τάχα καὶ φήσαιεν ἀριθμήσαντες ἀγῶνας,
βαιὸν τοῦτο γέρας τοσσατίων καμάτων
ὅσα γὰρ ἡνιοχῆσας ἀεὶ μεμβισμένα κοσμεῖ,
εἰς ἓν ἀολλίσας, τηλίκος ἐξεφάνη.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αἰδομένη χαλκῷ σε πόλις ψιλόθεν τε γεραίρει.
ἤθελε γὰρ χρυσῷ. ἀλλ᾽ ἴδεν τὴν νέμεσιν.
εἰ δὲ τεὴν μέλπων οὐ παύετε ἠθάδα νίκην,
ἀγνώμων δῆμος πορφύριε πρασίνων,
ἔμπνοά σοι ξύμπαντες ἀγάλματα. πᾶς δὲ πριανὸς
καὶ χρυσὸς τούτοις εἰς ἔριν ἐρχόμενος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὔπω σοι μογέοντι τύχη πόρεν ἄξια νίκης.
νῖκαι γὰρ τῆς σῆς μείζονες εὐτυχίης.
ἀλλὰ μέρει πρώτῳ σταθμῷ καὶ ἀρείονι μίμνοις,
τὴν φθονερὴν τήκων δυσμενέων κραδίην.
οἳ σέθεν εἰσορόωντες ἀεὶ νικῶσαν ἱμάσθλην,
μέμφονται σφετέρην αἰὲν ἀτασθαλίην.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αλλοις μὲν γεράων πρόφασις χρόνος. οἱ δ᾽ ἐπὶ νίκαις
κρινόμενοι, πολιῆς οὐ χατέουσι κόμης,
ἀλλ᾽ ἀρετῆς, ὅθεν εὖχος ἀνάπτεται. εἷς ἀπὸ τοίων
πορφύριος δώρων δὶς λάχεν ἀγλαΐην,
οὐκ ἐτέων δεκάδας, νίκης δ᾽ ἑκατοντάδας αὐχῶν
πολλὰς, καὶ πάσας συγγενέας χαρίτων.

Εἰς τὸν αὐτὸν Λεοντίου σχολαστικοῦ.

Αγχίσην Κυθέρεια, καὶ ἐνδυμίωνα σελήνη
φίλατο. μυθεῦνται τοῖα παλαιγενέες.
νῦν δὲ νέος τις μῦθος ἀείσεται ὡς τάχα νίκη,
ὄμματα, καὶ δίφρους φίλατο πορφυρίου.

Εἰς Καλλιόπην.

Πρεσβυτέρους κοῦρος μὲν ἐών, πρέσβυς δέ τε κούρους
νικᾷς, τεθρίππων κέντορας ἀθλοφόρων.
ἓξ δ' ἐτέων ἀνύσας δεκάδας, στήλην ἐπὶ νίκαις
εἷλες Καλλιόπα νεύματι κοιρανίης,
ὄφρα μένοι καὶ ἔπειτα τεὸν κλέος. αἴθε τοι εἴη
ὡς κλέος ἀθάνατον, καὶ δέμας ἀθάνατον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τῆς τόδε διφρελάτειρα τὸ χάλκεον ἄνθετο νίκης
δείκηλον, μορφᾶς Καλλιόπα ζαθέας,
πρέσβυς ὅτι σφριγόωντας ἐν ἱπποδάμῳ πλέον ἀλκᾷ
νίκησας, γεραρούς δ' ὢν νέος, ἐν σοφίῃ.
ἔνθεν ἐλευθερόπαις βενέτων σέο πήξατο δῆμος
δοιά. τὰ μὲν, τέχνας ἆθλα. τὰ δὲ, σθένεος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Σὸν γῆρας, νεότητα τεὴν ὑπερέδραμε νίκαις.
καὶ πάντων κρατέεις πάντοτε Καλλιόπα.
ἔνθεν ἄναξ, καὶ δῆμος ἐλεύθερος αὖθις ἐγείρει
τοῦτο γέρας, σοφίης μνῆμα, καὶ ἠνορέης.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὗτος ἐρσιθέηβε τεὸς τύπος, ὅν τοι ἐγείρει
ἑσμὸς ἀριζήλων Καλλιόπα στεφάνων.
οὔτε γὰρ ἡνίοχός σε παρήπαφεν, οὔτε χαλινοῖς
δύστομος ἱππείη σοῖς ἀπίθησε γένυς.
μοῦνος δὴ νίκης γέρας ἄρνυσαι. ἢ παρὰ πᾶσι
δόξαν ἔχεις ἀέθλων, ἆθλα λιπεῖν ἑτέροις.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Καλλιόπα κλυτόμοχθε, τί σοι πλέον, ὅτι γεραίρει
εἰκόνι χαλκοτύπῳ σοὺς βασιλεὺς καμάτους;

δῆμος ὁ μυριόφωνος; ὅλη πόλις; εὖτε καὶ αὐτὴ
δυσμονέων παλάμη σοῖς ἐπένευσε πόνοις;

Εἰς Φαυστῖνον.

Μητέρες εὐάθλων γεράων, φρένες, οὐ κράτος ἥβης,
οὐ τάχος ἱπποσύνης, οὐ χρόνος εὐτυχίης.
ἡλίκοι Φαυστῖνε τεὸς νόος. ᾧ τάδε πάντα
ἕσπεται, ᾧ νίκη σύντροφος ἀθάνατος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

πρίν σε νέον Φαυστῖνε, νόος πεφόβηκε γερόντων·
νῦν δέ σε πρεσβυγενῆ, κάρτος ἔφριξε νέων.
δοῦτρα δ᾽ εὕρετο πάντα τεὸς πόνος. ὅς σε γεραίρει
πρέσβυν ἐν ἠϊθέοις, ἐν δὲ γέρουσι νέον.

Εἰς Κωνσταντῖνον.

Ἐξότε Κωνσταντῖνος ἔδυ δόμον Ἄϊδος εἴσω,
ᾤχετο σὺν κείνῳ πᾶν κλέος ἡνιόχων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Χάλκεος οὐκ ἔστης βιόων ἔτι Κωνσταντῖνε·
ἀντὶ γὰρ εὐκλείης, ἤρκεσε βασκανίη.
ὡς δ᾽ ἔθανες, τότε δή σε πόλις ξύμπασα γεραίρει
οἷς δύναται. τί δὲ σῆς ἄξιον ἱπποσύνης;

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἐξότε Κωνσταντῖνος ἔδυ δόμον Ἄϊδος εἴσω,
πλῆτο κατηφείης ἱπποσύνης στάδιον.
τερπωλὴ δ᾽ ἀπέλειπε θεήμονας. οὐδ᾽ ἐν ἀγυιαῖς
κείνας τὰς φιλίας ἔστιν ἰδεῖν ἔριδας.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Χρύσεον ἀντ᾽ ἀρετῆς γέρας ἔπρεπε Κωνσταντίνῳ,
οὐδένα τῆς τέχνης τοῖον ἐνεγκαμένης.
κουρίζων, νίκησεν ἀεθλομένους ἐλατῆρας.
γηραλέος δὲ, νέους δεῖξεν ἀφαυροτέρους.

ὅντινα καὶ μετὰ πότμον ἀειμνήστῳ τινὶ θεσμῷ
δῆμος, καὶ βασιλεὺς, ἵδρυσαν ἀζόμενοι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰκόνα Κωνσταντῖνε τεὴν ἀνέθεντο πολῖται,
μυρόμενοι ψυχῆς τέρψιν ἀποιχομένης.
σοὶ κλέος ὁππότε δῆμος ἐπεσφρήγιζε θανόντι,
μνήσατο σῶν καμάτων καὶ μετὰ πότμον ἄναξ.
οὕνεκεν ἱπποσύνης φιλοκέρτομος ὤλετο τέχνη,
ἐν σοὶ παυσαμένη πᾶσα, καὶ ἀρξαμένη.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰσέτι μὲν ζώοντι πόλις ποτὲ Κωνσταντίνῳ,
εἰκόνα χαλκείην βαιὸν ἔκρινε γέρας.
ᾔδεε γὰρ πᾶς δῆμος ὅσους ἐπὶ κύδεϊ νίκης
αἰὲν ἀεθλεύων ἀμφέθετο στεφάνους.
ὡς δ' ἔθανεν, ποθέουσα, φίλον τύπον ἄνθετο τόνδε,
ὄφρα καὶ ἐσσομένοις, μνῆστιν ἔχῃ καμάτων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οἱ βένετοι πρασίνοισιν ἐναντίοι αἰὲν ἐόντες,
εἰς ἓν ὁμοφροσύνης ἐξεβόησαν ὅρον,
ὥστε σε Κωνσταντῖνε λαβεῖν ἐπιτύμβιον εὖχος,
πᾶσιν ἀειδόμενον, πᾶσιν ἀρεσκόμενον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αντολίης, δύσιός τε, μεσημβρίης τε, καὶ ἄρκτου,
σὸς δρόμος ὑψιφαὴς ἀμφιβέβηκεν ὅρους
ἀφθιτε Κωνσταντῖνε. θανεῖν δέ σε μήτις ἐνίσποι.
τῶν γὰρ ἀνικήτων ἅπτεται οὐδ' ἀΐδης.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Εγγύθι τῆς σφετέρος γενεῆς λάχεν εἰκόνα τήνδε.
ἔπρεπε γὰρ ὁμοίως εἰν ἑνὶ χώρῳ ἔχειν,

οἳ καὶ ἐνὶ σταδίοις ἀρετῆς κλέος εἴκελον εὗρον,
 νηρίθμων στεφάνων ἐσμὸν ἑλόντες ἴσον.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Τὸν Φαυστινιάδην πόλις ἄνθετο Κωνσταντῖνον,
 γείτονα μὲν γενεῆς, κρέσσονα δ' ἦν ὄχων.
ὃν γὰρ ἀεθλεύσας, οὐκ ἤμβροτεν, ἀλλ' ἐπὶ νίκῃ
 παύσατο, σὺν νίκῃ καὶ πάρος ἀρξάμενος.
ὃν καὶ κοῦρον ἐόντα, παλαίτροι ἡνιοχῆες
 στεψάμενοι σταδίοις, εἷσαν ἀγωνοθέτην.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Σοὶ τόδε Κωνσταντῖνε τεὴ ῥοφὸς ὤπασε νίκη,
 παιδόθεν ἑσπομένη πᾶσαν ἐφ' ἡλικίην.
πέντε γὰρ ἐν σταδίοις δεκάδας τελέσας ἐνιαυτῶν,
 οὐδ' ἴσον, οὐδ' ὀλίγον εὕρεο λειπόμενον.
ἀλλ' ἔτι κουρίζων τε, καὶ ἄχνοος, ἄνδρας ἐνίκας
 ἥλικας, ἡβήσας. γηραλέος δὲ, νέους.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ηθελε Κωνσταντῖνον ἀεὶ πόλις ἡνιοχεύειν,
 ἤθελεν, ἀλλὰ πόθῳ οὐκ ἐπένευσε φύσις.
ἔνθεν ἑῶν τόδ' ἄγαλμα παραίφασιν εὗρεν ἐρώτων,
 ὄφρά ἑ μὴ λήθη, καὶ χρόνος ἀμφιβάλῃ,
ἀλλὰ μένοι προθέουσιν ἔρως, ζῆλος δ' ἐλατῆρσι,
 κόσμος δὲ σταδίοις, ἐσσομένοις δὲ, φάτις.
καί τις ἰδὼν μετόπισθε χερείονας ἡνιοχῆας,
 ὀλβίσει προτέρην ἥν μιν ἰδεν γενεήν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Πέντε, καὶ εἴκοσι μοῦνος ἀέθλια Κωνσταντῖνος
 εἰς μίαν ἠριγένειαν ἑλὼν, ἤμειψε μὲν ἵππους
 ἀντιπάλοις. κείνους δὲ λαβὼν, οὓς πρόσθεν ἐνίκα,

τοῖς αὐτοῖς πάλιν εἷλε μίαν τε καὶ εἴκοσι νίκας.
πολλάκι δ' ἀμφοτέρων μερέων ἔρις ἔμπεσε δήμῳ·
τίς μιν ἔχοι. κείνῳ δὲ δόσαν κρίσιν ἐκ δύο πέπλων.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἔγρεο Κωνσταντῖνε. τί χάλκεον ὕπνον ἰαύεις;
σεῖο δίφρους ποθέει δῆμος ἐνὶ σταδίοις.
σῆς τε διδασκαλίης ἐπιδευέες ἡνιοχῆες.
εἵαται ὀρφανικοῖς παισὶν ὁμοιότατοι.

Εἰς Οὐράνιον.

Σοὶ καὶ ἀεθλεύοντι μόνῳ, λῆξαν τί τ' ἀέθλων,
τοῦτο γέρας νίκη δὶς πόρεν Οὐράνιε,
δήμου ἀπ' ἀμφοτέροιο. σὺ γὰρ πάρος ἐν Βενέτοις μὲν,
εἴκοσι κυδίστων στέμμα φέρεις ἐτέων.
παύσαο δ' ἱπποσύνης. πρασίνων δέ σε δίζετο δῆμος.
τοῖς δὲ, σὺ μὲν, νίκην. οἱ δ' ἄρα, σοὶ τὸ γέρας.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀμφοτέροις εἷς μοῦνος ἀριστεύσας παρὰ δήμοις,
κῦδος ἀπ' ἀμφοτέρων ἔλλαχεν Οὐράνιος,
εἰσέτι διφρεύων. τὸ δέ οἱ γέρας ἤλυθε πρῶτον
ἐκ πρασίνων, οἷς δὴ γείτονα χῶρον ἔχει.
αὐτοὶ καὶ σταδίοιο πεπαυμένον, ἤγαγον αὖθις
ἐς δίφρους, νίκης μνωόμενοι προτέρης.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Παυσάμενον σταδίων βασιλεὺς ἐπ' ἀγακλέϊ νίκῃ.
αὖθις ὑπὲρ δίφρων βῆσεν ἀεθλοφόρων
οὐράνιον δήμοισι φίρων χάριν. οὐ ποθέει γὰρ
ἡ πόλις Οὐρανίου νόσφιν ἀεθλοσύνας
τοὔνεκα διφρεύοντα γεραίτερον, ὑστατίης τε
νίκης, καὶ προτέρης, στῆσεν ἀγασσαμένη.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἶσον κυδαλίμοις φαυστινιάδῃσι, καὶ αὐτῷ
φαυστίνῳ βασιλεὺς στῆσε παρ' ἀμφοτέροις
οὐράνιον. τῷ δῆμος ἀμετρήτους διὰ νίκας,
ἠγαθέῃ Πέλοπος θῆκεν ἐπωνυμίην,
ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον,
τούσδε τις εἰσορόων φθέγξεται ἀτρεκέως.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὐράνιος νίκαιαν ἔχει πέλας, ὁπλοτέρην τε
ῥώμην. τῆς μὲν ἐών. τῇ δ' ἔνι, κῦδος ἑλών.
νικᾷ δ' ἀμφοτέρωθεν, ἐπεὶ πρὶν δέξιος ἦεν
τῇ καὶ τῇ προθέειν, ἠὲ παρεξελάαν.
τοὔνεκα καὶ χρυσῷ μιν ἀνεγράψαντο μετάλλῳ,
κυδίστῳ κτεάνων κύδιμον ἡνίοχον.

Εἰς ἰουλιανόν.

Τοῦτον ἰουλιανὸν τυρίης βλάστημα τιθήνης
ἡνίοχον, πολλοὺς δεξάμενον στεφάνους,
αὐτὸς ἄναξ, καὶ δῆμος ἅπας, καὶ πότνια βουλή,
ἔστησαν κοινὴν ψῆφον ἐνεγκάμενοι.
γήραϊ γὰρ σταδίων ἀπεπαύσατο. πᾶσι δὲ φίλτρον
κάλλιπεν, οἷσιν ἔρως ἤνθεεν ἀντιπάλων.

Εἰς ἀναστάσιον Θωμᾶ πατρικίου,
καὶ λογοθέτου τοῦ δρόμου.

Τὸν θρασὺν ἡνιοχῆα, λελασμένον ἅρματος ἄθλων,
ἐνθάδ' ἀναστάσιον κείμενον, οὖδας ἔχει
ὃς τόσους ἀνεδήσατο πρὶν στεφάνους, ὅσα ἄλλοι
ἔδρακον ἡνιόχων ἤματα ἱππασίης.

Εἰς Πορφύριον, μέρους βενέτων.

Ἐν γῇ κρατήσας παντὸς ἁρματηλάτου,
καλῶς ἐπήρθη καὶ πρὸς αἰθέρα φέρειν,

Πορφύριος τὸ θαῦμα δόμου Βενέτων.
νικῶν γὰρ οὗτος πάντα γῆς διφρηλάτην,
ἄνεισιν, ὡς ἂν καὶ σὺν ἡλίῳ δράμοι.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἴουλον ἀνθῶν πρῶτος οὗτος, ἡνίας
Πορφύριος Κάλχαντος εἷλκε Βενέτου.
ἐκπλήττομαι δὲ πῶς γράφει χεὶρ ἐμπνόους
τούτου τίς ἵππους. καὶ γὰρ ἂν πλήξῃ πάλιν,
οἶμαι δραμεῖται νῖκος εὑρεῖν καὶ πάλιν.

Εἰς Φαυστῖνον, μέρους πρασίνων.

Σκόπει τὸ δρᾶμα μηχανουργοῦ τοῦ δόμου.
εἰ μὴ γὰρ ἐστέγαστο καρτερᾷ σκέπῃ,
πρὸς οὐρανοὺς ἂν ὦρτο Φαυστῖνος τρέχων,
ὡς ζῶν σὺν ἵπποις τὸ κλέος πρὶν πρασίνων,
ἆρον στέγος γὰρ, καὶ φθάνῃ πρὸς αἰθέρα.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Φαυστῖνος οὗτος ὁ πρὶν ἁρματηλάτης,
ὃν δῆμος εὑρὼν τοῦ μέρους τῶν πρασίνων,
πλὴν ἧτταν ἠγνόησε παντελῶς δρόμῳ.
γέρων μὲν ἦν γὰρ, ὡς βλέπεις. τὸ δὲ σθένος,
ἦν τις νεάζων, οὐ δόλως ἡττώμενος.

Εἰς Κωνσταντῖνον ἡνίοχον λευκῶν.

Λευκοῦ μεθέλκων ἡνίας Κωνσταντῖνος,
ἂν μὴ κατείρκτο στερρότητι τοῦ δόμου,
τοὺς τρεῖς ἐνίκα πρῶτος, αἰθέρα φθάνων.
πνοῆς ἄνευθεν εἶδες αἰθεροδρόμον.
τέχνη με πείθει τοῦτον ἔμπνοον βλέπειν.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Κωνσταντῖνος ἦν, ἀλλὰ τοῖς πάλαι χρόνοις
λευκῆς χρόας τέθριππον ἕλκων εὐστρόφως.

ἀφ' οὗ δὲ τοῦτον ἥρπασε δράκων, ἔδυ
τὸ φῶς ἁμίλλης ἱππικῶν δρομημάτων,
καὶ πᾶσα τέρψις τοῦ θεάτρου, καὶ τέχνη.

Εἰς ἰουλιανὸν ἡνίοχον
ῥουσίων.

Χεὶρ εἶδε γεννᾶν τοὺς πάλαι τεθνηκότας.
ἰουλιανὸς καὶ γὰρ ὡς πάλαι σθένει,
ἕλκων μεθέλκων ῥουσίου τὰς ἡνίας.
καὶ νῦν γραφεὶς ἕστηκεν ὑψοῦ σοῦ δίφρῳ.
τὸ νεῦμα χεὶρ μένει δέ, τὴν νύσσαν δότε.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ιουλιανὸς οὗτος ἅρμα ῥουσίου
ἔχων, ἐνίκα τοὺς ἐναντίους δρόμῳ.
ἀλλ' εἰ γραφεὺς παρεῖχε καὶ πνοῆς χάριν,
ἕτοιμός ἐστι καὶ πάλιν διφρηλάτης
καὶ πρόσθεν ἐλθεῖν, καὶ λαβεῖν καὶ τὸ στέφος.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΕΚΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Εν τῷδε τῷ ἕκτῳ τμήματι ἀναθηματικὰ ἐπιγράμματα ἔχοντι, τάδε τὰ κεφάλαια περιέχεται.

ΕΙΣ ΑΓΑΛΜΑ ΤΩΙ ΗΛΙΩΙ ΓΑΡΑ ΤΩΝ ΡΟΔΙΩΝ, Ι

ὐτῷ σοὶ πρὸς ὄλυμπον ἐμακύ-
ναντο κολοσσὸν
τόνδε, ῥόδου ναέται δωρίδος
ἀέλιε,
χάλκεον, ἁνίκα κῦμα κατευνάσ-
σαντες ἐνυοῦς,
ἔστεψαν πάτραν δυσμενέων ἐνάροις.
ὐ γὰρ ὑπὲρ πελάγους μόνον ἄνθεσαν, ἀλλὰ καὶ ἐν γᾷ
ἁβρὸν ἀδουλώτου φέγγος ἐλευθερίης.
τοῖς γὰρ ἀφ᾽ ἡρακλῆος ἀεξηθεῖσι γενέθλης,
πάτριος ἐν πόντῳ, κἠν χθονὶ κοιρανίη.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Τὸν κύνα, τὸν πάσης κρατερῆς ἐπιίδμονα θήρης,
ἔξεσε μὲν Λύκων ἄνθετο δ᾽ ἀλκιμένης.
ἀλκιμένης δ᾽ οὐχ εὗρε τί μέμψεται· ὡς δ᾽ ἴδ᾽ ὁμοίην
εἰκόνα, παντοίῳ σχήματι φαινομένην,
κλοιὸν ἔχων, πέλας ἦλθε, λέγων Λύκωνα κελεύειν
τῷ κυνὶ, καὶ βαίνειν· πεῖθε γὰρ ὡς ὑλάων.

Μυροῦς.

Νύμφαι ἁμαδρυάδες, ποταμοῦ κόραι, αἳ τάδε βένθη
ἀμβρόσιαι ῥοδέοις στείβετε ποσσὶν ἀεὶ,
χαίρετε, καὶ σώζοιτε Κλεώνυμον. ὃς τάδε καλὰ
εἵσαθ᾽ ὑπαὶ πιτύων ὔμμι θεαὶ ξόανα.

Ἀντιπάτρου.

Η τὰ πέδιλα φέρουσα, Μενεκράτις. ἡ δὲ τὸ φᾶρος,
Φημονόη. Πρηξὼ δ᾽ ἡ τὸ κύπελλον ἔχει.

τῆς Παφίης δ' ὁ νεὼς καὶ τὸ βρέτας· ἄνθεμα δ' αὐτῶν,
ξυνόν. στρυμονίου δ' ἔργον ἀριστομάχου.
πᾶσαι δ' ἀσταὶ ἔσαν, καὶ ἑταιρίδες. ἀλλὰ τυχοῦσαι
Κύπριδος εὐκρήτου, νῦν ἑνὸς εἰσὶ μία.

ΑΠΟ ΑΘΛΗΤΩΝ. 2

Φιλοδήμου.

Κέντρα διωξικέλευθα, φιλορρώθωνά τε κημὸν,
τόν τε περὶ στέρνοις κόσμον ὀδοντοφόρον,
καὶ σύνθημα ῥάβδον ἐπὶ προθύροισι Ποσειδὸν,
ἄνθετό σοι νίκης Χάρμος ἀπ' ἰσθμιάδος,
καὶ ψήκτρην ἵππων ἐρυσίτριχα, τήν τ' ἐπὶ νώτων
μάστιγα, ῥοίζου μητέρα θαρσαλέην.
ἀλλὰ σὺ κυανοχαῖτα, δέχευ τάδε. τὸν δὲ Λυκίνου
υἷα, καὶ εἰς μεγάλην στέψον ὀλυμπιάδα.

Φιλίππου.

Τίς τὸν ἄχνουν ἑρμῆν σε παρὰ σπλήγγεσιν ἔθηκεν;
ἑρμογένης. τίνος ὤν; Δαϊμένους. ποδαπός;
ἀντιοχεύς. τιμῶν σε χάριν τίνος; ὡς συναρωγὸν
ἐν σταδίοις. ποίοις; ἰσθμόθι, καὶ νεμέᾳ.
ἔτρεχε γάρ; καὶ πρῶτος. ἔχων τίνας; ἐννέα παῖδας.
ἔπτη δ' ὡς ἂν ἔχων τοὺς πόδας ἠερίους.

ΑΠΟ ΑΛΙΕΩΝ. Λεωνίδου. 2

Εὐκαμπὲς ἄγκιστρον καὶ δούρατα δουλιχόεντα,
χὠρμιὴν, καὶ τὰς ἰχθυδόκους σπυρίδας,
καὶ τοῦτον νηκτοῖσιν ἐπ' ἰχθύσι τεχνηθέντα
κύρτον, ἁλιπλάγκτων εὕρεμα δικτυβόλων,
τρηχύν τε τριόδοντα ποσειδαώνιον ἔγχος,
καὶ τοὺς ἐξ ἀκάτων διχθαδίους ἐρέτας,

ὁ γριπεὺς Διόφαντος ἀνάκτορι θήκατο τέχνης,
ὡς θέμις, ἀρχαίης λείψανα τεχνοσυνης.

Φιλίππου.

Δουάκας ἀκροδέτους, καὶ τὴν ἁλινηχέα κώπην,
γυρῶν τ᾽ ἀγκίστρων λαιμοδακεῖς ἀκίδας,
καὶ λίνον ἀκρομόλιβδον, ἀπαγγελτῆρά τε κύρτου
φελλὸν, καὶ δισσὰς χοινοτενεῖς σπυρίδας,
καὶ τὸν ἐγερσιφαῆς πυρὸς ἔγγυον ἔμφλογα πέτρον,
ἄγκυράν τε νεῶν πλαζομένων παγίδα,
πείσων ὁ γριπεὺς ἑρμῇ πόρεν, ἔντρομος ἤδη
δεξιτερὴν πολλοῖς αἰθόμενος καμάτοις.

Αδηλον.

Ερμείη, σπήραγγος ἁλίκτυπον ὃς τόδε ναίεις
εὐστιβὲς αἰθυίαις ἰχθυβόλοισι λέπας,
δέξο σαγηναίοιο λίνου τετριμμένον ἅλμῃ,
λείψανον αὐχμηρῶν ξανθὸν ὑπ᾽ ἠϊόνων,
γρίπους τε, πλωτῶν τε πάγην τριδινέα κύρτον,
καὶ φελλὸν κρυφίων σῆμα λαβόντα βόλων,
καὶ βαθὺν ἱππείης πεπεδημένον ἅμματι χαίτης,
οὐκ ἄτερ ἀγκίστρων λιμνοφυῆ δόνακα.

Αδηλον.

Δαίμονι τῇ συρίῃ τὸ μάτην τρίβεν ἡλιόδωρος
δίκτυον ἐν νηοῦ τῷδ᾽ ἔθετο προθύροις.
ἁγνὸν ἀπ᾽ ἰχθυβόλου θήρης τόδε. πολλὰ δ᾽ ἐν αὐτῷ
φύκι᾽ ἀπ᾽ εὐόρμων εἵλκυσεν αἰγιαλῶν.

Ιουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Κεκμηκὼς χρονίης πεπονηκότα δίκτυα θήρης,
ἄνθετο ταῖς νύμφαις ταῦτα γέρων Κινύρης.
οὐ γὰρ ἔτι τρομερῇ παλάμῃ περιηγέα κόλπον
εἶχεν ἀκοντίζειν οἰγομένοιο λίνου.

εἰ δ' ὀλίγου δώρου τελέθει δόσις, οὐ τόδε νύμφαι
μέμψις, ἐπεὶ Κινύρου ταῦθ' ὅλος ἔσκε βίος.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ταῖς νύμφαις Κινύρης τόδε δίκτυον· οὐ γὰρ ἀείρει
γῆρας ἀκοντιστὴν μόχθον ἑκηβολίης.
ἰχθύες, ἀλλὰ νέμοισθε γεγηθότες, ὅττι θαλάσσῃ
δῶκεν ἔχειν Κινύρου γῆρας ἐλευθερίην.

Θεαιτήτου σχολαστικοῦ.

Ἰχθυβόλον πολυωπὸν ἀπ' αὐθύρου λίνον ἄγχης,
τῶν τ' ἀγκιστροδέτων συζυγίην δονάκων,
καὶ πιστὸν βυθίων παγίδων σημάντορα φελλὸν,
καὶ λίθον ἀντιτύπῳ κρούματι πυρσοτόκον,
ἄγκυράν τ' ἐπὶ τοῖς, ἐχενηΐδα, δεσμὸν ἀέλλης,
ῥεπτῶν τ' ἀγκίστρων ἰχθυπαγῆ στόματα,
δαίμοσιν ἀγροδότῃσι θαλασσοπόροις πόρε Βαίτων,
γήραϊ νουσοφόρῳ βριθομένης παλάμης.

Ἰουλιανοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Καμπτομένους δόνακας, κώπην θ' ἅμα νηὸς ἱμάσθλην,
γυρῶν τ' ἀγκίστρων καμπυλόεσσαν ἴτυν,
εὐκόλπου τε λίνοιο περίπλεα κύκλα μολίβδῳ,
καὶ φελλοὺς κύρτων μάρτυρας εἰναλίων,
ζεῦγός τ' εὐπλεκέων σπυρίδων, καὶ μητέρα πυρσῶν
τήνδε λίθον, νηῶν θ' ἕδρανον ἀσταθέων
ἄγκυραν, γριπεὺς ἐριούνιε σοὶ τάδε Βαίτων
δῶρα φέρει, ῥομβοῦ γήραος ἀντιάσας.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Δίκτυον ἀκρομόλιβδον ἀμύντιχος ἀμφὶ τριαίνῃ
δῆσε γέρων, ἁλίων παυσάμενος καμάτων.
ἐς δὲ ποσειδάωνα, καὶ ἁλμυρὸν οἶδμα θαλάσσης
εἶπεν, ἀποσπένδων δάκρυον ἐκ βλεφάρων,

ὄφρα μάκαρ κέκμηκα καὶ οὐδ' ἐπὶ γήραος ἧμιν,
ἄλλυτος ἣ βάσκει γυιοτακὴς πενίη.
θρέψον ἔτι σπαῖρον τὸ γερόντιον. ἀλλ' ἀπὸ γαίης
ὡς ἐθέλεις, μεδέων καὶ χθονὶ, καὶ πελάγει.

Μαικίου.

Αἰγιαλῖτα Πρίηπε, σαγηνευτῆρες ἔθηκαν
δῶρα παρ' ἀκταίης σοὶ τάδ' ἐπ' ὠφελίης
θύννων, εὐκλώστοιο λίνου βυσσώμασι ῥόμβον
φράξαντες γλαυκαῖς ἐν παρόδοις πελάγευς,
φηγίνεον κρητῆρα, καὶ αὐτόπυργιτον ἐρείκης
βάθρον ἰδ' ὑαλέην οἰνοδόκον κύλικα,
ὡς ἂν ὑπ' ὀρχηθμῶν λελυγισμένον ἔγκοπον ἴχνος
ἀμπαύσῃς, ξηρὴν δίψαν ἐλαυνόμενος.

Φιλίππου.

Δίκτυά σοι μολίβῳ στεφανούμενα δυσιθάλασσα,
καὶ κώπην, ἅλμης τὴν μεθύουσαν ἔτι,
κητοφόνον τε τρίαιναν ἐν ὕδασι καρτερὸν ἔγχος,
καὶ τὸν ἀεὶ φελλοῖς κύρτον ἐλεγχόμενον,
ἄγκυράν τε νεῶν στιβαρὴν χέρα, καὶ φιλοναύτην
σπέρμα πυρὸς σῴζειν πέτρον ἐπιστάμενον,
ἀρχιθάλασσε Πόσειδον, Ἀμύντιχος ὕστατα δῶρα
θήκατ', ἐπεὶ μογερῆς παύσαθ' ἁλιπλανίης.

Μαικίου κοΐντου.

Ἀκταίης νησῖδος ἀλεξάντοισι Πρίηπε
χοιράσι, καὶ ῥηχεῖ τερπόμενος σκοπέλῳ,
σοὶ Πάρις ὁ σπανόδερμον ὑπ' εὐθύροισι δαμέντα
ὁ γριπεὺς καλάμοις κάραβον ἐκρέμασεν.
σάρκα μὲν ἔμπυρον αὐτὸς ὑφ' ἡμίβρωτον ὀδόντα
θεὶς μάκαρ, αὐτὸ δέ σοι τοῦτο πόρε σκύβαλον.

τῷ, σὺ δίδου μὴ πολλά. δι' εὐάγρου δὲ λίνοιο
δαῖμον, ὑλακτούσης νηδύος ἡσυχίην.

Ἀπολλωνίδου.

Τρίγλαν ἀπ' ἀνθρακιῆς, καὶ φυκίδα σοὶ λιμενῖτιν
ἄρτεμι δωροῦμαι Θῆρις ὁ δικτυβόλος,
καὶ ζωρὸν κρατῆρ' ἰσοχειλέα, καὶ τρύφος ἄρτου
αὖον ἐπιθραύσας, τὴν πενιχρὴν θυσίην.
νθ' ἧς μοι πλησθέντα δίδου θηράμασιν αἰὲν
δίκτυα. σοὶ δέδοται πάντα μάκαιρα λίνα.

Στατυλλίου φλάκκου.

Ῥαιβοσκελῆ, δίχηλον, ἀμμοδυόταν,
ὀπισθοβάμον', ἀτράχηλον, ὀκτάπουν,
νηκτὰν ἀντ' ἐρυμνόνωτον, ὀστρακόχροα,
τῷ Πανὶ τὸν πάγουρον ὁρμιηβόλος
ἄγρας ἀπαρχὰν ἀντίθησι Κώπασος.

ΑΝΤΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑ. 4

Νικοδήμου ἡρακλεώτου πάντα.

Πηνελόπη, τόδε σοι φᾶρος, καὶ χλαῖναν ὀδυσσεὺς
ἤνεγκεν, δολιχὴν ἐξανύσας ἀτραπόν.
Τὸν τραγόπουν ἐμὲ Πᾶνα φίλον βρομίοιο, καὶ υἷον
ἀρκάδος, ἀντ' ἀλκᾶς ἔγραφεν ὠφελίων.
Αερόπης δάκρυον ἶβυς, καὶ λείψανα δείπνων
δύσνομα καὶ ποινὴν ἔγραφεν ὠφελίων.
Πραξιτέλης ἔπλασε Δανάην καὶ φάρεα νυμφῶν
λύγδινα, καὶ πέτρης Πᾶνά με πεντελικῆς.
Κύπριδι κουροτρόφῳ δάμαλιν ῥέξαντες ἔφηβοι,
χαίροντες, νύμφας ἐκ θαλάμων ἄγομεν.
Αἰθομέναις ὑπὸ δᾳσὶν ἐν εὐρυχώρῳ πατρὸς οἴκῳ,
παρθένον ἐκ χειρῶν ἠγαγόμην Κύπριδος.

Ἀσκανίη μέγα χαῖρε καλὴ, καὶ χρύσεα βάκχου
 ὄργια, καὶ μύσται πρόκριτοι εὐΐεω.

ὅπως ἀντιστρέφονται ταῦτα,

παράδειγμα.

Εὐΐεω πρόκριτοι μύσται καὶ ὄργια βάκχου
 χρύσεα, καὶ καλὴ χαῖρε μέγ' ἀσκανίη.

ΑΓΟ ΒΑΚΧΕΥΟΜΕΝΩΝ. ς

Ἀλέξιδος.

Μῆτερ ἐμὴ γαίη, φρυγίων θρέπτειρα λεόντων,
 ἡ μὲν ἔχεις μύσταις γῆ ἀπάτητον ὄρος,
σοὶ τόδε θῆλυς ἄλεξις ἑῆς οἰστρήματα λύσσης,
 ἄνθετο, χαλκοτύπου παυσάμενος μανίης.
κύμβαλά τ' ὀξύφθογγα, βαρυφθόγγων τ' ἀλαλητὸν
 αὐλῶν οὓς μόσχου λοξὸν ἔκαμψε κέρας.
τύμπανά τ' ἠχήεντα, καὶ αἵματι φοινιχθέντα
 φάσγανα, καὶ ξανθὰς, τὰς πρὶν ἔσεισε κόμας.
ἵλαος ὦ δέσποινα, τὸν ἐν νεότητι μανέντα,
 γηραλέον, προτέρης παῦσον ἀγριοσύνης.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Κισσοκόμᾳ βρομίῳ σάτυρον σεσαλαγμένον οἴνῳ,
 ἀμπελοεργὸς ἀνὴρ ἄνθετο Αἰναγόρας
τῷ δὲ, καρηβαρέοντι, δορὴν, ῥῖχα, κισσὸν, ὀπώρην,
 πάντα λέγεις μεθύειν, πάντα συνεκλέλυται.
καὶ φύσιν ἀφθόγγοισι τύποις μιμήσατο τέχνη,
 ὕλης ἀντιλέγειν μηδὲν ἀναχομένης.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Βασσαρὶς Εὐρυνόμη σκοπελοδρόμος, ἥ ποτε ταύρων
 πολλὰ τανυκραίρων στέρνα χαραξαμένη,

ἡ μέγα καγχάζουσα λεοντοφόνοις ἐπὶ νίκαις,
παίγνιον ἀτλήτου θηρὸς ἔχουσα κάρη,
ἱλήκοις Διόνυσε, τεῆς ἀμελήσα χορείης,
Κύπριδι βακχεύειν μᾶλλον ἐπειγομένη.
θῆκε δέ σοι τάδε ῥόπτρα. παραρρίψασα δὲ κισσὸν,
χεῖρα περισφίγξω χρυσοδέτῳ σπατάλῃ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πορφυρὶς ἡ κνιδίη τὰ στέμματα, καὶ τὸ δίθυρσον
τοῦτο τὸ λογχωτὸν, καὶ τὸ περισφύριον,
οἷς ἀνέδην βάκχευεν, ὅτ᾽ ἐς Διόνυσον ἐφοίτα,
κισσῷ τὴν στέρνοις νεβρίδ᾽ ἀναπτομένη,
ἁβροκόμη Διόνυσε, πρὸ παστάδος ἠώρησεν
ταῦτα, τὰ τοῦ κάλλους κόσμια, καὶ μανίης.

ΑΠΟ ΓΕΡΟΝΤΩΝ. 6

Ἰσιδώρου σχολαστικοῦ.

Λέκτρα μάτην μίμνοντα, καὶ ἀπρήκτου σκέπας εὐνῆς,
ἄνθετό σοι μήνη, σοὶ φίλος ἐνδυμίων
αἰδόμενος. πολιὴ γὰρ ὅλου κρατέουσα καρήνου,
οὐ σώζει προτέρης ἴχνιον ἀγλαΐης.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Σὸς πόσις ἀγχίσης, τοῦ εἵνεκα πολλάκι κύπρι
τοπρὶν ἐς ἰδαίην ἔτρεχες ἠϊόνα,
νῦν μόλις εὗρε μέλαιναν ἀπὸ κροτάφων τρίχα κόψαι.
θῆκε δέ σοι προτέρης λείψανον ἡλικίης
ἀλλὰ θεὰ, δύνασαι γὰρ, ἢ ἡβητῆρά με τεῦξον,
ἢ καὶ τὴν πολιὴν, ὡς νεότητα, δέχου.

ΑΠΟ ΓΕΩΡΓΩΝ Φιλίππου. 7

Δράγματά σοι χώρου μικραύλακος ὦ φιλόπυρε
Δηοῖ, Σωσικλέης θῆκεν ἀρουροπόνος,

ἀσταχύων ἀμήσας τὸν νεώσπορον· ἀλλὰ καὶ αὖτις,
ἐκ καλαμητομίης ἀμβλὺ φέροι δρέπανον.

Ἀγαθίου Σχολαστικοῦ.

Χαλκὸν ἀροτρητῆρα, κλασιβώλακα, νειοτομῆα,
καὶ τὴν ταυροδέτην βύρσαν ἐπαυχενίην,
καὶ βουπλῆκτρον ἄκαιναν, ἐχετλήεντά τε γόμφον,
Δηοῖ Καλλιμένης ἄνθετο γειοπόνος,
τμήξας εὐαρότου ῥάχιν ὀργάδος. εἰ δ' ἐπινεύσεις
τὸν στάχυν κομίσαι, καὶ δρεπάνην κομίσω.

Λεωνίδου.

Γλευκοπόταις σατύροισι, καὶ ἀμπελοφύτορι βάκχῳ
ἡρῶναξ, πρώτης δράγματα φυταλίης
τρισσῶν οἰνοπέδων, τρισσοὺς ἱδρύσατο τούσδε
ἐμπλήσας οἴνου πρωτοχύτοιο κάδους.
ὧν ἡμεῖς σπείσαντες ὅσον θέμις οἴνοπι βάκχῳ,
καὶ σατύροις, σατύρων πλείονα πιόμεθα.

Ἄδηλον.

Ὀξέσι λαχνήεντα δέμας κέντροισιν ἐχῖνον
ῥαγολόγον, γλυκερῶν σίντορα θηλοπέδων,
σφαιρηδὸν σταφυλῇσιν ἐπιτροχάοντα, δοκεύσας
Κώμαυλος, βρομίῳ ζωὸν ἀνεκρέμασεν.

Ἀδέσποτον.

Κώμαυλος τὸν ἐχῖνον ἰδὼν ἐπὶ νῶτα φέροντα
ῥᾶγας, ἀπέκτεινεν τῷ δ' ἐπὶ θηλοπέδῳ.
αὐήνας δ' ἀνέθηκε φιλακρήτῳ Διονύσῳ,
τὸν τὰ Διωνύσου δῶρα λεϊζόμενον.

Βακχυλίδου.

Εὔδημος τὸν νηὸν ἐπ' ἀγροῦ τόνδ' ἀνέθηκε
τῷ πάντων ἀνέμων πιοτάτῳ ζεφύρῳ,

εὐξαμένῳ γάρ οἱ, ἦλθε βοηθόος, ὄφρα τάχιστα
λικμήσῃ πεπόνων καρπὸν ἀπ' ἀσταχύων.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Εἶδον ἐγὼ τὸν πτῶκα καθήμενον ἐγγὺς ὀπώρης
βακχιάδος, πουλὺν βότρυν ἀμεργόμενον.
ἀγρονόμῳ δ' ἀγόρευσα, καὶ ἔδραμεν ἀπροϊδὴς δὲ
ἐγκέφαλον πλήξας, ἐξεκύλισε λίθῳ.
εἶπε δὲ καὶ χαίρων ὁ γεωπόνος, ἆ τάχα Βάκχῳ
λοιβῆς, καὶ θυέων μικτὸν ἔδωκα γέρας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄσπορα Πὰν λοφιῆτα τάδε Στρατόνικος ἀροτρεὺς
ἀντ' εὐεργεσίης ἄνθετό σοι τεμένη.
βόσκε δ' ἔφη χαίρων τὰ σὰ ποίμνια, καὶ σέο χώρην
δέρκεο, τὴν χαλκῷ μηκέτι τεμνομένην.
αἴσιον εὑρήσεις τὸ ἐπαύλιον. ἐνθάδε γάρ σοι
ἠχὼ τερπομένη, καὶ γάμον ἐκτελέσει.

Φιλίππου.

Σπερμοφόρον πήρην ὦ μαχθεία, καὐλεσίβωλον
σφύρην, καὶ γαμψὰς πυρολόγους δρεπάνας,
καὶ τριβόλους ὀξεῖς ἀχυρότριβας, ἱστοβόην τε
σὺν γυροῖς ἀρότροις, καὶ φιλόγαιον ὕνιν,
κέντρα τ' ὀπισθονυγῆ, καὶ βουστρόφα δεσμὰ τενόντων,
καὶ τρίνακας ξυλίνας χεῖρας ἀρουροπόνου,
γῆρα πεπηρωθεὶς Λυσίξενος αὔλακι πολλῇ,
ἐκρέμασεν Δηοῖ τῇ σταχυοστεφάνῳ.

Λεωνίδου.

Ἀγρονόμῳ τάδε Πανὶ, καὶ εὐαστῆρι Λυαίῳ,
πρέσβυς, καὶ νύμφαις δρυάσιν ἔθηκε Βίτων.
Πανὶ μὲν ἀρτίτοκον χίμαρον συμπαίστορα μητρὸς,
κισσοῦ δὲ Βρομίῳ κλῶνα πολυπλανίος

νύμφαις δὲ σκιβῆς εὐποίκιλον ἄνθος ὀπώρης,
φύλλα τε πεπταμένων αἱματόεντα ῥόδων.
ἀνθ' ὧν ἄνυδρον νύμφαι τόδε δῶμα γέροντος
αὔξετε, Πὰν, γλαγερὸν, Βάκχε, πολυστάφυλον.

Σαβίνου.

Πανὶ Βίτων χίμαρον, νύμφαις ῥόδα, θύρσα Λυαίῳ,
ἱρῶν ὑπ' εὐπετάλοις δῶρον ἔθηκε φόβαις.
δαίμονες, ἀλλὰ δέχοισθε κεχαρμένοι. αὔξετε δ' αἰεί,
Πὰν, ἀγέλην. νύμφαι, πίδακα. Βάκχε, γόνον.

Γετουλίκου.

Λάζεο τιμήεσσα κυθηριὰς ὑμνοπόλοιο
αὐτὰ τάδε κλειτοῦ δῶρα Λεωνίδεω,
πεντάδα τῆς σταφυλῆς εὐρώγεα καὶ μελιηδὲς
πρῶτον εὔφυλλον σῦκον ἀπ' ἀκρεμόνων,
καὶ ταύτην ἀπέτηλον ἁλινήκτειραν ἐλαίην,
καὶ ψαιστῶν ὀλίγων δράγμα πενιχραλέον,
καὶ σταγόνα σπονδῖτιν ἀεὶ θυέεσσιν ὀπηδόν,
τῆς κύλικος βωμῷ πυθμένι κευθομένην.
εἰ δ' ὡς μευ βαρύγυιον ἀπώσαο νοῦσον, ἐλάσσεις
καὶ πενίην, δώσω πιαλέον χίμαρον.

Κορνηλίου Λογγίνου.

Εκ πενίης, ὡς οἶσθα, ἀκραιφνέος, ἀλλὰ δικαίης,
Κύπρις, ταῦτα δέχου δῶρα Λεωνίδεω,
πορφυρέην ταύτην ἐπιφυλλίδα, τήν θ' ἁλίπαστον
δρύπετα, καὶ ψαιστῶν τὴν νομίμην θυσίην,
σπονδὴν τὴν ἀσάλευτον ἀφυλίσα, καὶ τὰ μελιχρὰ
σῦκα. σὺ δ' ὡς νούσου, ῥύεο καὶ πενίης.
καὶ τότε βουθυτέοντά μ' ἐσόψεαι. ἀλλὰ σὺ δαῖμον,
σπονδαῖς ἀντιλαβεῖν τὴν ἀπ' ἐμοῦ χάριτα.

Ἀδδαίου μακεδόνος.

Αὔλακι καὶ γήρᾳ τετριμμένον ἐργατίνην βοῦν
Ἑλκων οὐ φονίην ἤγαγε πρὸς κοπίδα,
αἰδεσθεὶς ἔργων· ὁ δέ, πού βαθέῃ ἐνὶ ποίῃ
μυκηθμοῖς ἀρότου τέρπετ' ἐλευθερίῃ.

ΑΠΟ ΓΥΝΑΙΚΩΝ. δ

Πλάτωνος.

Ἡ σοβαρὸν γελάσασα καθ' ἑλλάδος, ἡ τῶν ἐρώντων
ἑσμὸν ἐπὶ προθύροις Λαῒς ἔχουσα νέων,
τῇ Παφίῃ τὸ κάτοπτρον· ἐπεὶ τοίη μὲν ὁρᾶσθαι
οὐκ ἐθέλω· οἵη δ' ἦν πάρος, οὐ δύναμαι.

Εἰς τὴν αὐτὴν Ἰουλιανοῦ ἀπὸ
ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Λαῒς ἀμαλδωθεῖσα χρόνῳ περικαλλέα μορφήν,
γηραλέην στυγέει μαρτυρίην ῥυτίδων.
ἔνθεν πικρὸν ἔλεγχον ἀπεχθήρασα κατόπτρου,
ἄνθετο δεσποίνῃ τῆς πάρος ἀγλαΐης.
ἀλλὰ σύ μοι Κυθέρεια, δέχου νεότητος ἑταῖρον
δίσκον, ἐπεὶ μορφὴ σὴ χρόνον οὐ φοβέει.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Κάλλος μὲν Κυθέρεια χαρίζεαι· ἀλλὰ μαραίνει
ὁ χρόνος ἑρπύζων σὴν βασίληια χάριν.
δώρου δ' ὑμετέροιο παραπταμένου με Κυθείρη,
δέχνυσο καὶ δώρου πότνια μαρτυρίην.

Λουκιανοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Ἑλλάδα νικήσασαν ὑπέρβιον ἀσπίδα μήδων,
Λαῒς θῆκεν ἑῷ κάλλεϊ ληϊδίην.
μούνῳ ἐνικήθη ὑπὸ γήραϊ· καὶ τὸν ἔλεγχον
ἄνθετό σοι Παφίη, τὸν νεότητι φίλον.

ἧς γὰρ ἰδεῖν συνέχει πολιῆς παναληθέα μορφήν,
τῆσδε συνεχθαίρει καὶ σκιόεντα τύπον.

Ἀντιπάτρου σιδωνίου.

Κερκίδα τὴν φιλαοιδὸν ἀθηναίῃ θέτο Βιττὼ
ἄνθεμα, λιμηρῆς ἅρμενον ἐργασίης.
εἶπε δὲ, χαῖρε θεὰ καὶ τήνδ᾽ ἔχε. χήρη ἐγὼ γὰρ,
τέσσαρας εἰς ἐτέων ἐρχομένη δεκάδας.
ἀρνεῦμαι τὰ σὰ δῶρα τὰ δ᾽ ἔμπαλι, Κύπριδος ἔργων
ἅπτομαι. ὥρης γὰρ κρεῖσσον ὁρῶ τὸ θέλειν.

Ἀδέσποτον εἰς τὸ αὐτό.

Κερκίδα τὴν φιλοεργὸν ἀθηναίῃ θέτο Βιττὼ
ἄνθεμα, λιμηρῆς ἅρμενον ἐργασίης,
πάντας ἀποστύξασα γυνὴ τότε τοὺς ἐν ἐρίθοις
μόχθους, καὶ στυγερὰς φροντίδας ἱστοπόνων.
εἶπε δ᾽ ἀθηναίῃ, τῶν Κύπριδος ἅψομαι ἔργων,
τὴν Πάριδος κατὰ σοῦ ψῆφον ἐνεγκαμένη.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Σοὶ τὰ λιποστεφάνων διατίλματα μυρία φύλλων,
σοὶ τὰ νοοπλήκτου πλαστὰ κύπελλα μέθης,
βόστρυχα σοὶ τὰ μύροισι δεδευμένα, τῇδε κονίῃ
σκῦλα ποθοβλήτου κεῖται ἀναξαγόρα.
σοὶ τάδε Λαῒς ἅπαντα. παρὰ προθύροις γὰρ ὁ δειλὸς
τοῖσδε σὺν ἀκρήβαις πολλάκι παννυχίσας,
οὐκ ἔπος, οὐ χαρίεσσαν ὑπόσχεσιν, οὐδὲ μελιχρῆς
ἐλπίδος ὑβριστὴν μῦθον ἐπεσπάσατο.
φεῦ. φεῦ. γυιοτακὴς δὲ λιπὼν τάδε σύμβολα κώμων,
μέμφεται ἀστρέπτῳ κάλλεϊ θηλυτέρων.

Ἀδέσποτον.

Ἡ πρὶν αὐχήσασα πολυχρύσοις ἐπ᾽ ἐρασταῖς,
ἡ νέμεσιν δεινὴν οὐχὶ κύσασα θεὸν,

μίσθια νῦν ἀσαθίοις πενιχροῖς πηνίσματα κρούει.
ὀψέ γ' ἀθηναίη Κύπριν ἐλήϊσατο.

Νικάρχου.

Η πρὶν ἀθηναίης ἱστῷ κερκίσι, καὶ τὰ καθ' ἱστῶν
νήματα Νικαρέτη πολλὰ μιτωσαμένη,
κύπριδι τὸν κάλαθόν τε, τὰ πηνία, καὶ τὰ σὺν αὐτοῖς
ἄρμεν' ἐπὶ προδρόμου πάντα πυρῆς ἔθετο,
ἔρρετε φωνήσασα κακῶν λιμηρὰ γυναικῶν
ἔργα, νέων τήκειν ἄνθος ἐπιστάμενα.
εἵλετο δὲ στεφάνους, καὶ πηκτίδα, καὶ μετὰ κώμων
ἣ παῖς, τερπνὸν ἔχειν ἐν θαλείαις βίοτον.
εἶπε δὲ, παντός σοι δεκάτην ἀπὸ λήμματος οἴσω
Κύπρι. σὺ δ' ἐργασίην καὶ λάβε, καὶ μετάδος.

Ἀρχίου.

Αἱ τρισσαὶ, Σατύρητε, καὶ ἡράκλεια, καὶ Εὐφρὼ,
θυγατέρες Ξούθου, καὶ Μελίτης, σάμιαι,
ἁ μὲν ἀραχναίοιο μίτου πολυδίνεα λάτριν
ἄτρακτον δολιχᾶς ὑη ἄτερ ἀλακάτας,
ἁ δὲ, πολυσπαθέων μελεδήμονα κερκίδα πέπλων,
εὔθροον· ἁ τριτάτα δ' εἰροχαρῆ τάλαρον,
οἷς ἔχον χερνῆτα βίον δηναιὸν ἀθάνα
πότνια, ταῦθ' αἱ σαὶ σοὶ θέσαν ἐργάτιδες.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Τῇ Παφίῃ στεφάνους, τῇ Παλλάδι τὴν πλοκαμῖδα,
Ἀρτέμιδι ζώνην, ἄνθετο Καλλιρόη.
εὕρετο γὰρ μνηστῆρα, τὸν ἤθελε, καὶ λάχεν ἥβην
σώφρονα, καὶ τεκέων ἄρσεν ἔτικτε γένος.

Παλλαδᾶ.

Ἀντὶ βοὸς, χρυσέου τ' ἀναθήματος, ἴσιδι τούσδε
θίκατο τοὺς λιπαροὺς Παμφίλιον πλοκάμους.

ἡ δὲ θεὸς τούτοις γάννυται πλέον, ἢ πρὸς ἀπόλλων
χρυσῷ, τὸν λυδὸς Κροῖσος ἔπεμψε θεῷ.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Ὦ ξυρὸν οὐράνιον, ξυρὸν ὄλβιον, ᾧ πλοκαμῖδας
κειραμένη πλεκτὰς, ἄνθετο Παμφίλιον,
οὐ γάρ τις ἀνθρώπων χαλκεύσατο. πὰρ δὲ καμίνῳ
ἡφαίστου, χρυσέην σφῦραν ἀειραμένη,
ἡ λιπαροκρήδεμνος ἵν' εἴπωμεν καθ' ὅμηρον,
χερσί σε ταῖς ἰδίαις ἐξεπόνησε χάρις.

Ἀντιπάτρου σιδωνίου.

Κερκίδα τὰν ὀρθρινᾷ χελιδόνων ἅμα φωνᾷ
μελπομέναν, ἱστῶν Παλλάδος ἀλκυόνα,
τόν τε καρηβαρέοντα πολυρρόιβητον ἄτρακτον,
κλωστῆρα στρεπτᾶς εὔδρομον ἀρπεδόνας,
καὶ πήνας, καὶ τόνδε φιληλάκατον καλαθίσκον,
στάμονος ἀτρήτου, καὶ τολύπας φύλακα,
ταῦτ' ἀγαθοῦ Τελέσιλλα Διοκλέος, ἁ φιλοεργὸς,
εἰροκόμων κούρα θήκατο δεσπότιδι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Παλλάδι ταὶ τρισσαὶ θέσαν ἅλικες, ἶσον ἀράχνᾳ
τεῦξαι λεπταλέον στῆμον' ἐπιστάμεναι.
δημὼ μὲν ταλαρίσκον εὔπλοκον. ἀρσινόα δὲ,
ἐργάτιν εὐκλώστου νήματος ἠλακάταν.
κερκίδα δ' εὐποίητον ἀηδόνα τὰν ἐν ἐρίθοις,
βακχυλὶς εὐκρέτους ἃ διέκρινε μίτους.
ζώειν γὰρ δίχα παντὸς ὀνείδεος εἵλεθ' ἑκάστη
ξεῖνε, τὸν ἐκ χειρῶν ἀρνυμένα βίοτον.

Φιλίππου.

Κερκίδας ὀρθρολάλοισιν χελιδόσιν εἰκελοφώνους,
Παλλάδος ἱστοπόνου λειομίτους καμάκας,

καὶ κτένα κοσμοκόμην, καὶ δακτυλότριπτον ἄτρακτον
σφονδυλοδινήτῳ νήματι νηχόμενον,
καὶ τάλαρον χοίνοισιν ὑφασμένον, ὅν ποτ᾽ ὀδόντων
ἐπλήρου πολύτη πᾶσα καθαιρομένη,
σοὶ φιλέριθε κόρη παλλαντιὰς, ἡ βαθύγηρως
Αἰσινόη, πενίης δῶρον ἀνεκρέμασεν.

Λεωνίδου.

Τῆς πέζης τὰ μὲν ἄκρα δεξιὰ μέχρι παλαιστῆς,
καὶ σπιθαμῆς οὔλης, Βίτιον εἰργάσατο.
θάτρα δ᾽ ἀντιάνειρα προσήρμοσε. τὸν δὲ μεταξὺ
μαίανδρον καὶ τὰς παρθενικὰς Βιτίη,
κούρη καλλίστη Διὸς ἄρτεμι, τοῦτο τὸ νῆμα
πρὸς ψυχῆς θείης τὴν τριπόνητον ἔριν.

Αντιπάτρου.

Αρτεμι, σοὶ ταύταν ὦ πάρθενε, πότνια γυναικῶν,
τὰν μίαν αἱ τρισσαὶ πέζαν ὑφηνάμεθα.
καὶ Βιτίη μὲν τάσδε χοροιθαλέας κἄμε κούρας,
λοξάτε μαιάνδρου ῥεῖθρα πολυπλανέος.
ξανθὰ δ᾽ ἀντιάνειρα, τὸν ἀγχόθι μήσατο κόσμον
πρὸς λαιᾷ ποταμοῦ κεκλιμένον λαγόνι.
τὸν δ᾽ ἐνὶ δεξιτερῶν νασμῶν πέλας ἰσοπάλαιστον
τοῦτον ἐπὶ σπιθαμῇ, Βίτιον ἠνύσατο.

Ηδύλου.

Αμίτρα, τό θ᾽ ἁλουργὲς ὑπέρδυμα, τοίτε λάκωνες
πέπλοι, καὶ λήρων οἱ χρύσεοι κάλαμοι,
πάνθ᾽ ἅμα Νικονόη συνεπέκπιεν. ἦν γὰρ ἐρώτων,
καὶ χαρίτων ἡ παῖς ἀμβρόσιόν τι θάλος.
τοιγὰρ, τῷ κρίναντι τὰ καλλιστεῖα Πριήπῳ,
νεβρίδα, καὶ χρυσέην τήνδ᾽ ἔθετο προχόην.

ΕΡΩΤΙΚΩΝ. 9

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Δαφνιακῶν βίβλων ἀγαθίου ἐννεάς εἰμι.
  ἀλλά μ' ὁ τεκτήνας, ἄνθετο σοὶ Παφίη.
οὐ γὰρ πιερίδεσσι τόσον μέλλω, ὅσσον ἔρωτι,
  ὄργια τοσσατίων ἀμφιέπουσα πόθων.
αἰτεῖ δ' ἀντὶ πόνων, ἵνα οἱ διὰ σεῖο παρείη,
  ἥτινα μὴ φιλέειν, ἢ ταχὺ πειθομένην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄνθετό σοι κορώνην, καὶ νεβρίδας ἡμέτερος Πὰν
  αὖτε, κἀλλείψας σὸν χορὸν ἐκ Παφίης.
ἠχὼ γὰρ φιλέει, καὶ πλάζεται. ἀλλὰ σὺ βάκχε,
  ἵλαθι τῷ ξυνὴν ἀμφιέποντι τέχνην.

Ἀντιφάνους.

Αὐτή σοι Κυθέρεια τὸν ἱμερόεντ' ἀπὸ μαστῶν
  ἰνὼ λουσαμένη, κεστὸν ἔδωκεν ἔχειν,
ὡς ἂν θελξινόοισιν ἀεὶ φίλτροισι δαμάζῃς
  ἀνέρας. ἐχρήσω δ' εἰς ἐμὲ πᾶσι μόνον.

Ἄδηλον.

Φρύνη τὸν πτερόεντα, τὸν εὐτέχνητον ἔρωτα,
  μισθὸν ὑπὲρ λέκτρων ἄνθετο θεσπιάσι.
κύπριδος ἡ τέχνη. ζηλούμενον, οὐκ ἐπιμεμφὲς
  δῶρον. τοὺς ἀμφοτέρους δ' ἔπρεπε μισθὸς ἔρως.
δοιῆς ἐκ τέχνης αἰνέω βροτὸν, ὅστε καὶ ἄλλοις
  δοὺς, θεὸν ἐν σπλάγχνοις εἶχε τελειότερον.

ΕΥΧΩΝ. Φιλίππου. 10

Ζηνὸς, καὶ Λητοῦς θηροσκόπε τοξότι κούρη
  ἄρτεμις, ἡ θαλάμους τοὺς ὀρέων ἔλαχες,

νοῦσον τὴν στυγερὴν ἀοίδιμον ἐκ βασιλῆος
    ἐσθλοτάτου πέμψαις ἄχρις ὑπὲρ βορέων.
σοὶ γὰρ ὑπὲρ βωμῶν, ἀτμὸν λιβάνοιο Φίλιππος
    ῥέξει καλλιθύτων ταῦρον ὀρειονόμον.

Διοδώρου.

Ητε σάμου μεδέουσα, καὶ ἣ λάχες ἴμβρασον ἥρη,
    δέξο γενεθλιδίους πότνα θυηπολίας.
μόσχων ἱρὰ ταῦτα, τά, σοι πολὺ φίλτατα πάντων
    ἴσμεν, ὅσοι μακάρων θεσμὸν ἐπιστάμεθα.
ἄχετ᾽ ἐπισπένδων τάδε Μάξιμος. ἣ δ᾽ ἐπένευσεν
    ἔμπεδα. μοιράων δ᾽ οὐκ ἐμέγηρε λίνα.

Ἀντιπάτρου.

Λαμπάδα κηροχίτωνα, κρόνου τυφήρεα λύχνον,
    σχοίνῳ, καὶ λεπτῇ σφιγγόμενον παπύρῳ,
ἀντίπατρος Πείσωνι φέρει γέρας. ἢν δέ μ᾽ ἀνάψας
    εὔξηται, λάμψω φέγγος ἀκαυσόθεον.

ΘΗΡΩΝ. Ἀντιπάτρου. II

Ἐκ ποτέ τις φρικτοῖο θεῆς σεσοβημένος οἴστρῳ,
    ῥομβητοὺς δονέων λυσσομανεῖς πλοκάμους,
θηλυχίτων ἀσκητὸς ἐϋσπείροισι κορύμβοις,
    ἁβρῶν τε στρεπτῶν ἅμματι κεκρυφάλων,
ἴδρις ἀνὴρ, κοιλῶπιν ὀρειάδα δύσατο πέτρην,
    Ζηνὸς ἐλαστρηθεὶς γυοπαγεῖ νιφάδι.
τῷ δέ κεν ἀρρίγητος ἐπέκθορε ταυροφόνος θὴρ,
    ἐς τὸν ἐὰν προμολὼν φωλεὸν ἑσπέριος.
ἀθρήσας δ᾽ ἐς φῶτα, καὶ ἀβρύτοισιν ἀϋτμὰν
    μυκτῆρσι, βροτέας σαρκὸς ἐρυσσάμενος,
ἔστα μὲν βριαροῖσιν ἐπ᾽ ἴχνεσιν. ὄμμα δ᾽ ἑλίξας,
    βρυχᾶτο σφεδανῶν ὄβριμον ἐκ γενύων.

ἀμφὶ δέ οἱ σμαράγησε μὲν ἐναυλιστήριον ἄντρον,
ἄχει δ' ὑλάεις ἀγχινεφὴς σκόπελος.
αὐτὰρ ὁ, θαμβήσας φθόγγον βαρὺν, ἐν μὲν ἅπαντα
ἐν στέρνοις ἐάγη θυμὸν ὀρινόμενον.
ἀλλ' ἔμπας, ἐρίμυκον ἀπὸ στομάτων ὀλολυγὰν
ἧκεν. ἐδίνησεν δ' αὐστροφάλιγγα κόμαν.
χειρὶ δ' ἀναχόμενος μέγα τύμπανον, ἐπλατάγησεν,
δινωτὸν ῥείας ὅπλον ὀλυμπιάδος,
τὸ ζωᾶς ἐπαρωγόν. ἀήθεα γὰρ τότε βύρσης
ταυρείου κενεὸν δοῦπον ἔδεισε λέων.
ἐκ δὲ φυγὼν, ὤρουσεν. ἴδ' ὡς ἐδίδαξεν ἀνάγκη
πάνσοφος, ἐξευρεῖν ἔκλυσιν ἀΐδεω.

Εἰς τὸ αὐτό.

Γυρσοῦ τοῦτο λέοντος ἀπεφλοιώσατο δέρμα
Σῶσος, ὁ βουπαλίων δουρὶ φονευσάμενος.
ἄρτι καταβρύχοντα τὸν
οὐδ' ἵκετ' ἐκ μάνδρας αὖτις ἐπὶ ξυλόχους.
μοχείου δ' ἀπέτισεν ὁ θὴρ ἀνθ' αἵματος αἷμα,
βληθείς. ἀχθεινὰν δ' εἶχε βοοκτασίαν.

Γαίτου.

Παῖδα πατὴρ ἄλκων ὀλοῷ σφιγχθέντα δράκοντι
ἀθρήσας, δειλῇ τόξον ἔκαμψε χερί.
θηρὸς δ' οὐκ ἀφάμαρτε. διὰ στόματος γὰρ ὀϊστὸς
ἤϊξεν, τυτθοῦ βαιὸν ὕπερθε βρέφους.
παυσάμενος δὲ φόνοιο, παρὰ δρυῒ τῇδε φαρέτρην
σῆμα καὶ εὐτυχίης θῆκε, καὶ εὐστοχίης.

ΙΣΟΨΗΦΑ. Λεωνίδου ἀλεξανδρέως πάντα.

Θύει σοι τόδε γράμμα γενεθλιακοῖσιν ἐν ὥραις
Καῖσαρ, νειλαίη μοῦσα Λεωνίδεω.

καλλιόπης γὰρ ἄκαπνον ἀεὶ θύος. εἰς δὲ νέωτα
ἢν ἐθέλῃς, θύσει τοῦδε περισσότερα.

Τήνδε Λεωνίδεω θαλβὴν πάλι δέρκεο μοῦσαν,
δίστιχον, εὐθίκτου παίγνιον εὐεπίης.
ἐστὶ δ' ἐν κρονίοις Μάρκῳ περικαλλὲς ἄθυρμα.
τοῦτο, καὶ ἐν δείπνοις, καὶ παρὰ μουσοπόλοις.

Οἰδιπόδης, κάσις ἦν τεκέων, καὶ μητέρι πόσις
γίγνετο, καὶ παλάμης ἦν τυφλὸς ἐκ σφετέρης.

Γέμματα τίς λιπόωντα; τίς ἄρει τῷ πτολιπόρθῳ
βότρυς; τίς δὲ ῥόδων θῆκεν ἐμοὶ κάλυκας;
νύμφαις ταῦτα φέροι τις. ἀναιμάκτους δὲ θυηλὰς,
οὐ δέχομαι βωμοῖς ὁ θρασύμητις ἄρης.

Ἄλλος ἀπὸ σταλίκων, ὁ δ' ἀπ' ἠέρος, ὃς δ' ἀπὸ πόντου
Εὔπολι, σοὶ πέμπει δῶρα γενεθλίδια.
ἀλλ' ἐμέθεν δέξαι μουσῶν στίχον, ὅστις ἐσαιεὶ,
μίμνει καὶ φιλίης σῆμα, καὶ εὐμαθίης.

Λύκτιον ἰοδόκην, καὶ καμπύλον ἄρτεμι τόξον,
Νῖκις ὁ Λυσιμάχου παῖς ἀνέθηκε λίβυς.
ἰοὺς γὰρ πλήθοντας ἀεὶ λαγόνεσσι φαρέτρης,
δορκάσι καὶ βαλίαις ἐξεκένωσ' ἐλάφοις.

Εἷς πρὸς ἕνα ψήφοισιν ἰσάζεται, οὐ δύο δοιοῖς.
οὐ γὰρ ἔτι στέργω τὴν δολιχογραφίην.
Τὴν τριτάτην χαρίτων ἀπ' ἐμοῦ πάλι λάμβανε βίβλον
Καῖσαρ, ἰσηρίθμου σύμβολον εὐεπίης,

νεῖλος ὅπως καὶ τήνδε δι' ἑλλάδος ἰθύνουσαν,
τῇ χθονίῃ πέμψῃ δῶρον ἀοιδότατον.

Αλλος μὲν κρύσταλλον, ὁ δ' ἄργυρον, ὃς δὲ, τοπάζους
πέμψουσι, πλούτου δῶρα γενεθλίδια.
αὐτὰρ ἰδ' ἀγριππίνη δύο δίστιχα μουσῶν ἰσώσας,
ἀρκοῦμαι δώροις, ἃ φθόνος οὐ δαμάσει.

ΚΑΡΚΙΝΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ΕΜΜΕΤΡΟΙ. 13

Κατὰ ἀναποδισμόν.

Αθλήσας ἤδη πόλῳ πηδήσας ἦλθα.
Α μήσας ἄρδην, ὀροφηφόρον ἤδρασα σῆμα.
Αλύξας ὥρην ἠνεμωμένην, ἥρωσα ξύλα.

Εἰς διομήδους τάφον.

Ηδη μοι Διὸς ἄρα πηγὴ παρὰ σοὶ Διομήδη.
Νοσῶ σὺ ὃς ἦ ἴαμα ἰησοῦ, σῶσον.
Νῶ ἐλατὰ, μὴ ὀνητὰ, σοφὸς ἄτη, νοήματα λέων.
Ιβὰ σὰ παρὰ χείλη ἤλιε, χαρὰ πᾶσα ῥεῖ.
Νίψον ἀνομήματα, μὴ μόναν ὄψιν.
Νόμον ὁ κοινὸς ἔχε σὸν οἰκονόμον.
Σορὸς ἔγωγε ἤδη ὢν ἄνω, χαρὰ τῶν ἄνω. γελῶ τὰ
κάτω, λέγων ἀεὶ ὦ ταραχῶν ἄνω, ἤδη ἔγωγε σοφός.

ΑΓΟ ΚΗΓΩΡΩΝ. 14

Σκάπτειραν κήποιο φιλυδρήλοιο δίκελλαν,
καὶ δρεπάνην καυλῶν ἄσκυλον ἐκτομίδα.
τήντ' ἐπικωτίδιον βροχετῶν ῥαγόεσσαν ἀρωγὸν,
καὶ τὰς ἀῤῥήκτους ἐμβάδας ὠμοβοεῖς,
τόν τε δι' εὐβρήτοιο πέδου δύοντα κατ' ἰθὺ,
ἀρτιφανοῦς κράμβης πάσσαλον ἐμβολέα,

καὶ σκάφος ἐξ ὀχετῶν πρασιὴν διψῶσαν ἐγείρειν,
αὐχμηροῖο θέρευς οὔποτε παυσάμενον,
σοί τοι κηπωρὸς Ποτάμων ἀνέθηκε Πρίηπε,
κτησάμενος ταύτης ὄλβον ἀπ᾽ ἐργασίης.

Ζωνᾶ.

Αρτιχανῆ ῥοιάν τε, καὶ ἀρτίχνουν τόδε μῆλον,
καὶ ῥυτιδόφλοιον σῦκον ἐπομφάλιον,
πορφύρεόν τε βότρυν μεθυπίδακα πυκνόρωγον,
καὶ κάρυον λεπτῆς ἀντίδορον λεπίδος,
ἀγροιώτῃ τῷδε μονοστόρθυγγι πριήπῳ,
θῆκεν ὁ καρποφύλαξ δενδριακὴν θυσίην.

Αδέσποτον.

Αλκιμένης ὁ πενιχρὸς ἐπὶ σμικρῷ τινι κήπῳ,
τοῦ φιλοκαρποφόρου γευσάμενος θέρεος,
ἰσχάδα, καὶ μῆλον, καὶ ὕδωρ, γέρα πανὶ κομίζω,
εἶπε σύ μοι βιότου τῶν ἀγαθῶν ταμίας
ὧν τὰ μὲν ἐκ κήποιο. τὰ δ᾽ ὑμετέρης ἀπὸ πέτρης
δέξο καὶ ἀντιδιδοὺς, δὸς πλέον ὧν ἔλαβες.

Φιλίππου.

Ποιὴν ξανθοχίτωνα, γεραιόφλοιά τε σῦκα,
καὶ ῥοδέας σταφυλῆς ὠμὸν ἀποσπάδιον,
μῆλόν θ᾽ ἡδύπνουν λεπτῇ πεποκωμένον ἄχνῃ,
καὶ κάρυα χλωρῶν ἐκφανέϊζα λεπίδων,
καὶ σύκιον χλοάοντα ἐν ἐμφύλλοις πεδοκοίταν,
καὶ πρηκὴν ἤδη χρυσοχίτων᾽ ἐλάην,
σοὶ φιλοδῖτα πρίηπε, φυτοσκάφος ἄνθετο Λάμων,
δένδρεσι, καὶ γυίοις αὐξόμενος θαλέθειν.

ΑΠΟ ΚΥΝΗΓΩΝ. ΙϚ

Σατυρίου εἰς τρεῖς ἀδελφούς.

Θηρευτὴς δολιχὸν τόδε δίκτυον ἄνθετο Δᾶμις·
    Πίγρης δ' ὀρνίθων λεπτόμιτον νεφέλην·
τριγλοφόρους δὲ χιτῶνας, ὁ νυκτερέτης θέτο Κλείτωρ
    τῷ Πανί, τρισσῶν ἐργασίης καμάτων.
ἵλαος εὐσεβέεσσιν ἀδελφειοῖς ἐπίνευσον
    πτηνά, καὶ ἀγροτέρων κέρδεα, καὶ νεπόδων.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων.

Γνωτῶν τρισσατίων ἐκ τρισσατίης λίνα θήρης
    δέχνυσο Πάν. Πίγρης σοὶ γὰρ ἀπὸ πτερύγων
ταῦτα φέρει· θηρῶν, Δᾶμις· Κλείτωρ δέ, θαλάσσης·
    καί σφι δὸς εὐαγρεῖν, ἠέρα, γαῖαν, ὕδωρ.

Λεωνίδου εἰς τὸ αὐτό.

Οἱ τρισσοί τοι ταῦτα τὰ δίκτυα θῆκαν ὅμαιμοι
    ἀγρότα Πάν, ἄλλης ἄλλος ἀπ' ἀγρεσίης·
ὧν ἀπὸ μὲν πτηνῶν, Πίγρης τάδε· ταῦτα δὲ Δᾶμις
    τετραπόδων· Κλείτωρ δ' ὁ τρίτος, εἰναλίων·
ἀνθ' ὧν τῷ μὲν, πέμπε δι' ἠέρος εὔστοχον ἄγρην·
    τῷ δέ, διὰ δρυμῶν· τῷ δέ, δι' ἠιόνων·

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἀντιπάτρου σιδωνίου.

Πανὶ τάδ' ἄνθαιμοι τρισσοὶ θέσαν ἄρμενα τέχνης·
    Δᾶμις μὲν, θηρῶν ἄρκυν ὀρειονόμων·
κλείτωρ δὲ, πλωτῶν τάδε δίκτυα· τῶν δὲ πετεινῶν,
    ἄρρηκτον Πίγρης τήνδε δεραιοπέδην·
τὸν μὲν γὰρ, ξυλόχων, τὸν δ' ἠέρος· ὃν δ' ἀπὸ λίμνης,
    οὔποτε σὺν κενεοῖς οἶκος ἐδέκτο λίνοις.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ζωσίμου.

Εἰναλίων κλείτωρ τάδε δίκτυα τετραπόδων δέ,
    Δᾶμις, καὶ Πίγρης, θῆκεν ὑπ' ἠερίων

πανὶ, κασιγνήτων ἱερὴ τριάς. ἀλλὰ σὺ θήρην
ἠερίην, πόντῳ, καὶ χθονὶ τοῖσδε νέμε.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἀρχίου.

Σοὶ τάδε Πὰν σκοπιῆτα πανχίολα δῶρα σύναιμοι
τρίζυγες, ἐκ τρισσῆς θέντο λινοστασίης.
δίκτυα μὲν Δᾶμις, θηρῶν. Πίγρης δὲ, πετεινῶν
λαιμοπέδας. Κλείτωρ δ' εἰναλίφοιτα λίνα.
ὧν τὸν μὲν, καὶ ἐσαῦθις ἐν ἠέρι, τὸν δ' ἔτι θείης
εὔστοχον ἐν πόντῳ. τὸν δὲ, κατὰ δρυόχους.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Ἀγραύλῳ τάδε Πανὶ βιαρκέος ἄλλος ἀπ' ἄλλης
ἄνθαιμοι τρισσοὶ δῶρα λινοστασίης.
πέγρης μὲν, σφραχθὲν εὔβροχον ἄμμα πετεινῶν.
Δᾶμις δ' ὑλονόμων δίκτυα τετραπόδων,
ἄρκυν δ' εἰναλίων Κλείτωρ πόρεν. οἷς σὺ δι' αἴθρης,
καὶ γᾶς, καὶ πελάγευς, εὔστοχα πέμπε λίνα.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Ταῦτά σοι ἔκ τ' ὀρέων, ἔκ τ' αἰθέρος, ἔκ τε θαλάσσης,
τρεῖς γνωτοὶ, τέχνης σύμβολα Πὰν, ἔθεσαν.
ταῦτα μὲν εἰναλίων Κλείτωρ λίνα. κεῖνα δὲ, Πίγρης
οἰωνῶν. Δᾶμις τὰ τρίτα τετραπόδων.
οἷς ἅμα χερσαίοισιν, ἅμ' ἠερίῃσιν ἐν ἄγραις
ἀγρῶν, ἅμ' ἐν πλωτοῖς ὡς πρὶν ἀρωγὸς ἴθι.

Εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ.

Τρίζυγες οὐρεσίοικε κασίγνητοι τάδε τέχνας,
ἄλλος ἀπ' ἀλλοίας σοὶ τάδε Πὰν, ἔθεσαν.
καὶ τὰ μὲν ὀρνίθων Πίγρης. τὰ δὲ, δίκτυα θηρῶν
Δᾶμις. ὁ δὲ Κλείτωρ, εἰναλίων ἔπορεν.
τῶν, ὁ μὲν, ἐν ξυλόχοισιν. ὁ δ' ἠερίῃσιν ἐν ἄγραις
αἰὲν. ὁ δ' ἐν πελάγει εὔστοχον ἄγραν ἔχοι.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἀλεξάνδρου.

Πίγρης ὀρνίθων ἀπὸ δίκτυα, Δᾶμις ὀρείων,
Κλείτωρ δ' ἐκ βυθίων, σοὶ τάδε Πὰν, ἔθεσαν,
ξυνὸν ἀδελφοὶ θήρης γέρας. ἄλλος, ἀπ' ἄλλης
ἴδρυτα γαίης, ἴδρυτα καὶ πελάγευς.
ἀνθ' ὧν τῷ μὲν ἁλὸς. τῷ δ' ἠέρος. ᾧ δ' ἀπὸ δρυμῶν,
πέμπε κράτος, ταύτῃ δαῖμον ἐπ' εὐσεβίῃ.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ζωσίμου θασίου.

Σοὶ τάδε Πὰν θηρευτὰ ἀνηρτήσαντο σύναιμοι
δίκτυα, ῥιχθαδίης δῶρα κυνηγεσίης.
πίγρης μὲν, πτηνῶν. Κλείτωρ, ἁλός. ὃς δ' ἀπὸ χέρσου.
Δᾶμις, τετραπόδων ἀγκύλος ἰχνελάτης.
ἀλλὰ σὺ κὴν δρυμοῖσι, καὶ εἰν ἁλὶ, καὶ διὰ μέσσης
ἠέρος, εὔαγρον τοῖσδε δίδου κάματον.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ
αὐτό.

Τρισσοὶ τάδε ξυνοὶ θηραγρέται, ἄλλος ἀπ' ἄλλης
τέχνης, πρὸς νηῷ Πανὸς ἔθεντο λίνα.
πίγρης μὲν, πτηνοῖσιν ἐφεὶς βόλον. ἐν δ' ἁλίοισι,
Κλείτωρ. ἐν θηρσὶ, Δᾶμις ἐρημονόμοις.
τούνεκα Πὰν, τὸν μέν τι δι' αἰθέρος, ὃν δ' ἀπὸ λόχμης,
τὸν δὲ δι' αἰγιαλῶν θὲς πολυαγρότερον.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Βριθὺ μὲν ἀγραύλων τόδε δίκτυον ἄνθετο θηρῶν
Δᾶμις, καὶ Πίγρις πτηνολέτιν νεφέλην.
ἁπλότατον δ' ἁλὶ τοῦτο μιτόρραφὲς ἀμφίβληστρον
Κλείτωρ, εὐθήρῳ Πανὶ προσευξάμενοι.
τούνεκα Πὰν, κρατερῷ πόρε Δάμιδι λυΐδα θηρῶν,
Πίγρῃ δ' οἰωνῶν, Κλείτορι δ' εἰναλίων.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἰουλιανοῦ Διοκλέους.

Δίκτυά σοι τάδε Πὰν, ἀνεθήκαμεν οἶκος ἀδελφῶν
οἱ τρεῖς, ἐξ ὀρέων, ἠέρος, ἐκ πελάγους.

δικτυβόλει· τούτῳ δ' ἄγκεσι θηροτόκοις.
τὸν τρίτον ἐν πηνοῖσιν ἐπίβλεπε· τῆς γὰρ ἁπάντων
δαῖμον ἔχεις ἡμέων δῶρα λινοστασίης.

Ἀλφειοῦ μιτυληναίου εἰς τὸ αὐτό.

Πανὶ κασιγνήτων ἱερὴ τριὰς, ἄλλος ἀπ' ἄλλης
ἄνθετ' ἀπ' οἰκείης σύμβολον ἐργασίης.
πίγρης, ὀρνίθων· ἁλίων ἀπομοίρια, Κλείτωρ.
ἔμπαλιν ἰθυτενῶν Δᾶμις ἀπὸ σταλίκων.
ἀνθ' ὧν οὐ ἀγρίην, ᾧ μὲν, χθονὸς, ᾧ δὲ, διδοίης
ἐξ ἁλός. ᾧ δὲ, νέμοις ἠέρος ὠφελίην.

Λεωνίδου ταραντίνου.

Ο κρὴς Θηρίμαχος, τὰ λαγωβόλα Πανὶ λυκαίῳ
ταῦτα πρὸς ἀρκαδικοῖς ἐκρέμασε σκοπέλοις.
ἀλλὰ σὺ Θηριμάχῳ δώρων χάριν ἀγρότα δαῖμον,
χεῖρα κατιθύνοις τοξότιν ἐν πολέμῳ.
ἔντε συναγκείαισι παρίστασο δεξιτερῇσι,
πρῶτα διδοὺς ἄγρης δῶρα κατ' ἀντιπάλων.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Σοὶ τόδε πενταέχμοισι ποδῶν ὡπλισμένον ἀκμαῖς
ἀκροχανὲς φονίῳ κρατὶ συνεξερύσας,
ἄνθετο δέρμα λέοντος ὑπὲρ πίτυν αἰγιπόδη Πὰν
Τεῦκρος ἄραψ, καὶ τὴν ἀγρότιν αἰγανέην.
αἰχμῇ δ' ἡμιβρῶτι τύποι μίμνουσιν ὀδόντων.
ᾗ ἔπι βρυχητὴν θὴρ ἐκένωσε χόλον.
ὑδριάδες νύμφαι δὲ συνυλονόμοισι χορείην
στῆσαν, ἐπεὶ καὶ τὰς πολλάκις ἐξεφόβει.

Ζωνᾶ.

Τοῦτό σοι ὑλειῶτα κατ᾽ ἀγριάδος πλατάνοιο
  δέρμα, λυκοῤῥαίστης ἐκρέμασεν τελέσων
καὶ τὰν ἐκ κοτίνοιο καλαύροπα. τάν ποκα τῆνος
  πολλάκι ῥομβητὰν ἐκ χερὸς ἠκροβόλει.
ἀλλὰ τὺ Πὰν βουῖτα, τὰ μὲν πολύολβά τε δέξαι
  δῶρα, καὶ εὐαγρεῖν τῷ δ᾽ ἐπίνευσον ὄρει.

Ἀντιπάτρου.

Γηραλέον νεφέλας τρῦχος τόδε, καὶ τριέλικτον
  ἰχνοπέδαν, καὶ τὰς νευροτενεῖς παγίδας,
κλωβούς τ᾽ ἀμφιῤῥῶγας, ἀνασπαστούς δέ τε ῥάγχας,
  καὶ πυρὶ θηγαλέους ὀξυπαγεῖς σάλικας,
καὶ τὰν εὐκολλον δρυὸς ἰκμάδα, τόν τε πετεινῶν
  ἀγρευτὰν ἰξῷ μυδαλέον δόνακα,
καὶ κρυφίου τρίκλωστον ἐπισπαστῆρα βόλοιο,
  ἀρήν τε γλαγερῶν λαιμοπέδαν γεράνων,
σοὶ Πὰν ὦ σκοπιῆτα, γέρας θέτο παῖς Νεολάδα,
  κράμβις ὁ θηρευτὴς, ἀρκὰς ἀπ᾽ ὀρχομενοῦ.

Λεωνίδου. οἱ δὲ, Μνησάλκου.

Τὰν ἔλαφον Κλεόλαος ὑπὸ κναμοῖσι λοχήσας,
  ἔκτανε Μαιάνδρου πὰρ τριέλικτον ὕδωρ,
θηκτῷ σαυρωτῆρι. τὰ δ᾽ ὀκτάῤῥιζα μετώπων
  φράγμαθ᾽, ὑπὲρ κραναὰν ἄλλος ἔπαξε πίτυν.

Ἀντιπάτρου.

Τὰν ἔλαφον λάδωνα, καὶ ἀμφ᾽ ἐρυμάνθιον ὕδωρ,
  νῶτά τε θηρονόμου φερβομέναν φολόης,
παῖς ὁ Θεαρίδεω λασιώνιος εἷλε Λυκόρμας,
  πλήξας ῥομβωτῷ δούρατος οὐριάχῳ.
δέρμα δὲ, καὶ δικέραιον ἀπὸ στόρθυγγα μετώπων
  σπασάμενος, κούρᾳ θῆκε παραγροτίδι.

Σιμμίου.

Δέρμα καὶ ὀργυιαῖα κέρα βοὸς ἐκ βασιλῆος,
ἀμφιβυωνιάδα κείμεθ' ἀνὰ πρόπυλον
τεσσαρακαιδεκάδωρα. τὸν, αὐχήεντα φιλίππῳ
ἀντόμενον, κατὰ γᾶς ἤλασε δεινὸς ἄκων,
βούβοτον ὀρβηλοῖο παρὰ σφυρόν ἁ πολύολβος
ἠμαθία, τοίῳ κραίνεται ἁγεμόνι.

Εἰς τὸ αὐτὸ Ἀντιπάτρου.

Τὸν πάρος ὀρβηλοῖο μεμυκότα δειράσι ταῦρον,
τὸν πρὶν ἐρημώταν θῆρα μακηδονίας,
δαρδανέων ὀλετῆρ', ὁ κεραύνιος εἷλε φίλιππος,
πλήξας αἰγανέᾳ βρέγμα καταιγέτιδι.
καὶ τάδε σοι βριαρᾶς ἡράκλεες οὐ δίχα βύρσας
θῆκεν ἀμαιμακέτου κρατὸς ἔρεισμα κέρα.
σᾶς τοι ὅδ' ἐκ ῥίζας ἀναδέδρομεν. οὔτι ἀεικὲς
πατρῴας ζαλοῦν ἔργα βοοκτασίας.

Εἰς τὸ αὐτὸ Σιμμίου.

Σοὶ γέρας ἀλκείδα μινυαμάχε τοῦτο φίλιππος
δέρμα ταναιμύκου λευρὸν ἔθηκε βοός.
αὐτοῖς σὺν κεράεσι τὸν βρεχμῷ κυδιόωντα
ἔσβεσεν ὀρβηλοῦ τρηχαλῷ ὑπὸ πρόποδα.
ὁ φθόνος αὐαίνοιτο. τεὸν δ' ἔτι κῦδος ἀέξοι,
ῥίζα βεροιαίου, κράντορος ἠμαθίας.

Ἀντιπάτρου.

Ἁ φόρμιγξ, τάτε τόξα, καὶ ἀγκύλα δίκτυα φοίβῳ,
Σώσιδος, εἴτε φίλας, εἴτε πολυκράτεος.
χὡ μὲν ὀϊστευτὴρ, κεραὸν βιόν. ἁ δὲ λυρῳδὸς,
τὰν χέλυν. ὡγρευτὴρ ὤπασε πλεκτὰ λίνα,
ἀλλ' ὁ μὲν, ὠκυβόλων ἰῶν κράτος. ἁ δὲ, φέροιτο
ἄκρα λύρας. ὁ δ' ἔχοι πρῶτα κυναγεσίας.

Ἀδηλον.

Καυθίδες, θαρσεῖτε. τὰ γὰρ τοῦ κρητὸς ἐχέμμα
κεῖται ἐν ὀρτυγίῃ τόξα παρ' ἀρτέμιδι.
οἷς ὑμέων ἐκένωσεν ὄρος μέγα, νῦν δὲ πέπαυται
αἶγες, ἐπεὶ σπονδὰς ἡ θεὸς εἰργάσατο.

Αἰγιδος.

Καὶ στάλικας, καὶ πηνία λαγωβόλα, σοὶ τάδε Μήδων
φοῖβε σὺν ἰξευταῖς ἐκρέμασεν καλάμοις.
ἔργων, ἐξ ὀλίγων ὀλίγην δόσιν. ἢν δέ τι μεῖζον
δωρήσῃ, τίσει τῶνδε πολυπλάσια.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Σοὶ μάκαρ αἰγίνυαμε, παράκτιον τοῦ πριωπὰν
τὸν πράγον ὠδὶς σᾶς ἄκετ' ἀθηροσυύας.
σοὶ γὰρ καστορίδων ὑλακαὶ, καὶ ῥίστομος αἰχμαὶ
εὔαδε, καὶ ταχινῆς ἔργα λαγοσφαγίης.
δίκτυά τ' ἐν ῥοθίοις ἁπλούμενα, καὶ καλαμαστὰς
κάμνων, καὶ μορβῶν πεῖσμα σαγηνοβόλων.
ἄνθετο δὲ Κλεόνικος, ἐπεὶ καὶ πόντιον ἄγραν
ἄνυε, καὶ πτῶκας πολλάκις ἐξεφόβει.

ΑΓΟ ΚΙΘΑΡΩΙΔΩΝ. 16

Παύλου σιλεντιαρίου.

Τὸν χαλκοῦν τέττιγα λυκωρεῖ Λοκρὸς ἀνάπτει
Εὔνομος, ἀθλοσύνας μνᾶμα φιλοστεφάνου.
ἦν γὰρ ἀγὼν φόρμιγγος. ὃ δ' ἀντίος ἵστατο Πάρθις.
ἀλλ' ὅκα δὴ πλήκτρῳ Λοκρὶς ἔκρεξε χέλυς,
βραγχὸν τετριγυῖα λύρας ἀπεκόμπασε χορδά.
πρὶν δὲ μέλος σκάζειν εὔποδος ἁρμονίης,
ἁβρὸν ἐπιτρύζων κιθάρας ὑπερίζετο τέττιξ,
καὶ τὸν ἀποιχομένου φθόγγον ὑπῆλθε μίτου.

τὰν δὲ πάρος λαλαγεῦσαν ἐν ἄλσεσιν ἀγρότιν ἠχὼ,
πρὸς νόμον ἁμετέρας ῥῖψε λυροκτυπίης.
τῷ σε μάκαρ λητῷε τεῷ τέττιγι γεραίρει,
χάλκεον ἱδρύσας ᾠδὸν ὑπὲρ κιθάρας.

Μακεδονίου ὑπά-
του.

Τὴν κιθάρην Εὔμολπος ἐπὶ τριπόδων ποτὲ φοίβῳ
ἄνθετο, γηραλέην χεῖρ' ἐπιμεμφόμενος.
εἶπε δέ μὴ ψαύσαιμι λύρης ἔτι, μήδ' ἐθελήσω
τῆς πάρος ἁρμονίης ἐμμελέτημα φέρειν.
ἠϊθέοις μελέτω κιθάρης μίτος. ἀντὶ δὲ πλήκτρου,
σκηπανίῳ ῥομβὰς χεῖρας ἐρεισόμεθα.

Λεωνίδου.

Οὐ μόνον ὑψηλοῖς ὑπὸ δένδρεσιν οἶδα καθίζων
ἀείδειν, ζαθρεῖ καύματι θαλπόμενος,
προίκιος ἀνθρώποισι κελευθίτῃσιν ἀοιδὸς,
θηλείης ἔρσης ἰκμάδα γευόμενος,
ἀλλὰ καὶ εὐπήληκος ἀθηναίης ἐπὶ δουρὶ
τὸν τέττιγ' ὄψει μ' ὧδε ἐφεζόμενον.
ὅσσον γὰρ μούσαις ἐστέργμεθα, τόσσον ἀθήνη
ἐξ ἡμείων. ἡ γὰρ παρθένος, αὐλοθετεῖ.

Ἀδήλου.

Τὸν νυμφῶν θεράποντα, φιλόμβριον, ὑγρὸν ἀοιδὸν,
τὸν νύφαις τερπόμενον βάτραχον,
χαλκῷ στηλώσας τίς ὁδοιπόρος, εὖχος ἔθηκεν
καύματος ἐχθροτάτην δίψαν ἀκεσσάμενος.
πλαζομένῳ γὰρ ἔδειξεν ὕδωρ εὔκαιρον ἀείσας
κοιλάδος ἐκ δροσερῆς ἀμφιβίῳ στόματι.
φωνὴν δ' ἡγήτειραν ὁδοιπόρος οὐκ ἀπολείπων,

ΑΠΟ ΜΑΓΕΙΡΩΝ. Φιλίππου. 17

Ξίφη τὰ πολλῶν κνωδάλων λαιμητόμα,
πυριβρόφους τε ῥιπίδας πυρηνέμους,
ἰθμόν τε πουλύτρητον, ἠδὲ τετράπουν
πυρὸς γέφυραν ἐσχάραν κρεηδόκον,
ζωμήρυσίν τε τὴν λίπους ἀφρηλόγον,
ὁμοῦ κρεάγρῃ τῇ σιδηροδακτύλῳ,
βραδυσκελὴς ἥφαιστε, σοὶ Τιμασίων
ἔθηκεν, ἀκμῆς γήρων ὀρφανισμένος.

Ἀρίστωνος.

Χύτρον τοι, ταύτην τε κρεαγρίδα, καὶ βαθυκαμπῆ
κλεῖδα συῶν, καὶ τὰν ἐτνοδόκον τορύναν,
καὶ πτερίναν ῥιπίδα, τὸν εὔχαλκόν τε λέβητα
σὺν πελέκει, καὶ τὰν λαιμοτόμον σφαγίδα,
ζωμοῦτ' ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἀρυστρίδα, τόν τε μαγείαν
σπόγγον ὑπὸ στιβαρῷ κεκλιμένον κοπίδι,
καὶ τοῦτον δικάρανον ἀλοτρίβα, σὺν δέ, θυείαν
εὔπεδρον, καὶ τὰν κρειοδόκον σκαφίδα,
ὀψοπόνος Σπινθὴρ Ἑρμῇ τάδε σύμβολα τέχνας
θήκατο, δουλοσύνας ἄχθος ἀπωσάμενος.

ΑΠΟ ΜΕΘΥΣΩΝ. Ερατοσθένους. 18

Οἰνοπότας Ξενοφῶν κενεὸν πίθον ἄνθετο Βάκχῳ·
δέχνυσο δ' εὐμενέως· ἄλλο γὰρ οὐδὲν ἔχει.

ΕΙΣ ΝΑΟΥΣ. Σιμωνίδου. 19

Τόνδέ ποτ' ἕλληνες ῥώμῃ χερὸς, ἔργον ἄρηος,
εὐτόλμῳ ψυχῆς λήματι πειθόμενοι,
πέρσας ἐξελάσαντες, ἐλεύθερον ἑλλάδι κόσμον
ἱδρύσαντο Διὸς βωμὸν ἐλευθερίου.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Νῆα Ποσειδάωνι πολύπλανος ἄνθετο Κράντος,
ἔμπεδον οὐ νηοῦ πέζαν ἐρεισάμενος,
αὔρης οὐκ ἀλέγουσαν ἐπὶ χθονός. ἧς ἔπι, Κράντος
εὐρὺς ἀνακλινθεὶς, ἄτρομον ὕπνον ἔχει.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό.

Νῆά σοι ὦ πόντου βασιλεῦ, καὶ κοίρανε γαίης,
ἀντίθεμαι Κράντος μηκέτι τεγγομένην.
νῆα, πολυπλανέων ἀνέμων πτερόν. ἧς ἔπι, δειλὸς
πολλάκις ὠΐσάμην εἰσελάαν ἀΐδης,
πάντα δ' ἀπειπάμενος, φόβον, ἐλπίδα, πόντον, ἀέλλας,
πισὸν ὑπὲρ γαίης ἴχνιον ἡδρασάμην.

ΑΓΟ ΝΑΥΗΓΩΝ. Λουκιανοῦ. 21

Γλαύκῳ, καὶ Νηρεῖ, καὶ Ἰνοῖ, καὶ Μελικέρτῃ,
καὶ βυθίῳ Κρονίδῃ, καὶ σαμόθρηξι θεοῖς,
σωθεὶς ἐκ πελάγους Λουκίλλιος ὧδε κέκαρμαι
τὰς τρίχας ἐκ κεφαλῆς. ἄλλο γὰρ οὐδὲν ἔχω.

Λουκιλλίου.

Εἰκόνα τῆς κήλης Διονύσιος ὧδ' ἀνέθηκε,
σωθεὶς ἐκ ναυτῶν τεσσαράκοντα μόνος.
τοῖς μηροῖς αὐτὴν γὰρ ὑπερδήσας, ἐκολύμβα.
ἔσω καὶ κήλης ἔντισιν εὐτυχίη.

ΑΓΟ ΝΕΩΝ. Θεοδωρίδου. 22

Αλικες αἵτε κόμαι, καὶ ὁ Κρώβυλος. ἃς ἀπὸ, Φοίβῳ
πέξατο μολπαστᾶς κῶμος ὁ τετραέτης.
αἰχμητὰν δ' ἐπέθυσεν ἀλέκτορα, καὶ πλακόεντα
παῖς Ἡγησιδίκου πίονα τυροφόρον.

ὦ Πολλον, θείης τὸν Κρώβυλον εἰς τέλος ἄνδρα
　οἴκου, καὶ κτεάνων χεῖρας ὕπερθεν ἔχειν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καλῷ σὺν τέττιγι Χαριθένεος τρίχα τήνδε
　κουρόσυνον, κούραις θῆκ' ἀμαρυνθιάσι,
σὺν βοΐ χερνιφθέντα. παῖς δ' ἶσον ἀστέρι λάμπει,
　πωλικὸν ὡς ἵππος χνοῦν ἀποσεισάμενος.

Κριναγόρου.

Εσπερίου Μάρκελλος ἀνερχόμενος πολέμοιο
　σκυλοφόρος, κραναῆς τέρμα παρ' Ἰταλίης,
ξανθὴν πρῶτον ἔκειρε γενειάδα. βούλετο πατρὶς
　οὕτω, καὶ πέμψαι παῖδα, καὶ ἄνδρα λαβεῖν.

Ἄδηλον.

Ὥριον ἀνθήσαντας ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλους
　κράμβαος, γενύων ἄρσενας ἀγγελίας.
Φοίβῳ θῆκε Λύκων πρώτων γέρας, εὔξατο δ' οὕτως
　καὶ πολιὴν λευκῶν κεῖραι ἀπὸ κροτάφων.

ΑΠΟ ΠΑΙΖΟΝΤΩΝ. 23

Λεωνίδου.

Εὔφημόν τοι σφαῖραν, εὐκρόταλόν τε Φιλοκλῆς
　Ἑρμείῃ ταύτην πυξινέην πλατάγην,
ἀστραγάλους θ', οἷς πόλλ' ἐπεμήνατο, καὶ τὸν ἑλικτὸν
　ῥόμβον, κουροσύνης παίγνι' ἀνεκρέμασεν.

Ἀσκληπιάδου.

Νικήσας τοὺς παῖδας, ἐπεὶ καλὰ γράμματ' ἔγραψε
　Κώναρος, ὀγδώκοντ' ἀστραγάλους ἔλαβεν.
κἀμὲ χάριν μούσαις τὸν κωμικὸν ὧδε Χάριτα
　πρεσβύτην, θορύβῳ θῆκέ με παιδαρίων.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Δικραίρῳ, δικέρωτα, δασυκνάμῳ, δασυχαίταν
ἴξαλον, εὐσκάρθμῳ λόχμιον ὑλοβάτᾳ
Πανὶ φιλοσκοπέλῳ, λάσιον παρὰ πρῶνα Χαρικλῆς
κνακὸν ὑπηνήταν τόν δ' ἀνέθηκε τράγον.

Λεωνίδου.

Τοῦτο χιμαιροβάτας Τελέσων αἰγόννυχι Πανὶ
τὸ σκύλος ἀγρίης τεῖνε κατὰ πλατάνου,
καὶ τὰν ῥαιβόκρανον εὐστόρθυγγα κορύναν,
ᾇ πάρος αἱμωποὺς ἐσφέλιξε λύκους,
γαυλούς τε γλαγοπῆγας, ἀγωγαῖόν τε κυνάγχαν,
καὶ τῶν εὐρίνων λαιμοπέδας σκυλάκων.

Ἰωάννου ποιητοῦ τοῦ βαρβουκάλλου.

Πειθοῖ, καὶ Παφίᾳ, πακτὰν, καὶ κηρία σίμβλων
τῆς καλυκοστεφάνου νυμφίος Εὐρυνόμης,
ἑρμοφίλας ἀνέθηκεν ὁ βουκόλος. ἀλλὰ δέχοισθε
ἀντ' αὐτᾶς, πακτάν. ἀντ' ἐμέθεν, τὸ μέλι.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Δάφνις ὁ συρικτὰς τρομερῷ περὶ γήραϊ κάμνων,
χειρὸς ἀεργηλᾶς τάνδε βαρυνομέναν,
Πανὶ φιλαγραύλῳ νομίαν ἀνέθηκε κορύναν,
γήραϊ ποιμενίων παυσάμενος καμάτων.
εἰσέτι γὰρ σύριγγι μελίσδεται. εἰσέτι φωνὰ
ἄτρομος ἐν τρομερῷ σώματι ναιετάει.
ἀλλὰ λύκοις σίντησιν ἀν' οὔρεα, μήτις ἐμεῖο,
αἰπόλος ἀγγείλῃ γήραος ἀδρανίην.

Ἀδέσποτον.

Αὐλοὺς Πανὶ Μελίσκος. ὁ δ' ἔννεπε μὴ γέρας αἰρεῖν
τούτοις. ἐκ καλάμων οἶστρον ἐπεσπασάμην.

Ἀνύτης.

Φριξοκόμᾳ τάδε Πανὶ, καὶ αὐλιάσιν θέτο νύμφαις
  δῶρον ὑπὸ σκοπιᾶς Θεύδοτος οἰονόμος,
αἵ μιν ὑπὸ ζαθέοιο θέρευς μέγα κεκμηῶτα
  παῦσαν, ὀρέξασαι χερσὶ μελιχρὸν ὕδωρ.

ΑΠΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ. 25

Σιμωνίδου.

Τόξα τάδε πτολέμοιο πεπαυμένα δακρυόεντος,
  νηῷ ὑπ᾽ ἀθηναίης κεῖται ὑπωρόφια,
πολλάκι δὴ στονόεντα κατὰ κλόνον ἐν δαῒ φωτῶν,
  περσῶν ἱππομάχων αἵματι λουσάμενα.

Μνησάρχου.

Σοὶ μὲν καμπύλα τόξα, καὶ ἰοχέαιρα φαρέτρα,
  δῶρα παρὰ Προμάχου Φοῖβε τάδε κρέμαται.
ἰοὺς δὲ πτερόεντας, ἀνὰ κλόνον ἄνδρες ἔχουσιν
  ἐν κραδίαις, ὀλοὰ ξείνια δυσμενέων.

Ἀντιπάτρου σιδωνίου.

Τὰν πρὶν ἐνυαλίοιο, καὶ εἰράνας ὑποφᾶτιν,
  μέλπουσαν κλαγγὰν βάρβαρον ἐκ στομάτων,
χαλκοπαγῆ σάλπιγγα γέρας Φερένικος ἀθάνᾳ
  λήξας καὶ πολέμου, καὶ θυμέλας, ἔθετο.

Σιμωνίδου.

Οὕτω τοι μελίη ταναὴ ποτὶ κίονα μακρὸν
  ἧσο, πανομφαίῳ ζηνὶ μένουσ᾽ ἱρά.
ἤδη γὰρ χαλκός τε γέρων, αὐτή τε τέτρυσαι
  πυκνὰ κραδαινομένη δηΐῳ ἐν πολέμῳ.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Ἀσπίδα ταυρείην ἔρυμα χροὸς, ἀντιβίων τε
  Πολλάκις ἐγχείην γευσαμένην χολάδων,

καὶ τὸν ἀλεξιβέλεμνον ἀπὸ στέρνοιο χιτῶνα,
    καὶ κόρυν, ἱππείαις θριξὶ δασυνομένην,
ἄνθετο Λυσίμαχος γέρας ἄρει, γηραλέον νηῷ
    ἀντὶ πανοπλίης βάκτρον ἀμειψάμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ζηνὶ τόδ᾽ ὀμφάλιον σάκεος ῥύφος, ᾧ ἔπι, λαιὴν
    ἔσχεν ἀριστεύων, ἄνθετο Νικαγόρας.
πᾶν δὲ τὸ λοιπὸν, ἄκοντες ἰσήριθμοί τε χαλάζῃ
    χοιράδες, καὶ ξιφέων ἐξεκόλαψε γένυς.
ἀλλὰ καὶ ἀμφίδρυπτον ἐὸν τόδε χειρὶ μεναίχμᾳ
    σώζετο Νικαγόρα. σῶζε δὲ Νικαγόραν.
θεσμὸν τὸν σπάρτας μενεφύλοπιν, ἀμφὶ βοείᾳ
    τῇ δέ τις ἀθρήσει πάντα φυλασσόμενον.

Γαλλαδᾶ.

Τὸν θῶ, καὶ τὰς κνῆ, τάν τ᾽ ἀσπίδα καὶ δόρυ, καὶ κρᾶ,
    Γορδιοπριμάριος ἄνθετο Τιμοθέῳ.

Εἰς τὸ αὐτὸ Εὐτολμίου ἰλλουστρίου.

Κνημῖδας, θώρηκα, σάκος, κόρυν, ἔγχος, ἀθήνῃ
    ῥοῦφος μεμβλιάδης γέλλιος ἐκρέμασεν.

Αντιφίλου.

Δοῦρας ἀλεξάνδροιο, λέγει δέ σε γράμματ᾽ ἐκείνου
    ἐκ πολέμου θέσθαι σύμβολον ἀρτέμιδι,
ὅπλον ἀνικήτοιο βραχίονος. ἆ καλὸν ἔγχος,
    ᾧ πόντος, καὶ χθὼν εἶκε κραδαινομένῳ.
ἵλαθι δοῦρας ἀταρβές. ἀεὶ δέ σε πᾶς τις ἀθρήσας,
    ταρβήσει, μεγάλης μνησάμενος παλάμης.

Ηγησίππου.

Ασπὶς ἀπὸ βροτέων ὤμων Τιμάνορος ἧμαι
    ναῷ ὑπορόφιας παλλάδος ἀλκιμάχας,

πολλὰ σιδαρείου κεκονιμένα ἐν πολέμοιο,
τόν με φέροντ' ἀεὶ ῥυομένα θανάτου.

Ἀδήλου.

Ἤδη τῇδε μένω πολέμου δίχα, καλὸν ἄνακτος
στέρνον ἐμῷ νώτῳ πολλάκι ῥυσαμένα.
καίτοι τηλεβόλους ἰοὺς καὶ χερμάδι' αἰνὰ
μυρία, καὶ δολιχὰς δεξαμένα κάμακας,
οὐδέ ποτε κλεινοῖο λιπεῖν περιμάκεα πῆχυν
φημὶ κατὰ βλοσυρὸν φλοῖσβον ἐνυαλίου.

Λεωνίδου.

Ὀκτώ τοι θυρεούς, ὀκτὼ κράνη, ὀκτὼ ὑφαντοὺς
θώρηκας, τόσσας δ' αἱμαλέας κοπίδας,
ταῦτ' ἀπὸ λευκανῶν κορυφάσια ἔντε' ἀθάνᾳ
ἄγων Εὐάνθευς θῆχ' ὁ βιαιομάχας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοὺς θυρεοὺς ὁ μολοσσὸς ἰτωνίδι δῶρον ἀθάνᾳ
Πύρρος ἀπὸ θρασέων ἐκρέμασεν γαλατᾶν,
πάντα τὸν ἀντιγόνου καθελὼν στρατόν. οὐ μέγα θαῦμα,
αἰχμηταὶ καὶ νῦν, καὶ πάρος αἰακίδαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οἵδ' ἀπὸ λευκανῶν θυρεάσπιδες, οἵδε χαλινοὶ
στοιχηδόν, ξεστοί τ' ἀμφίβολοι κάμακες,
δέδμηνται, ποθέουσαι ὁμῶς ἵππους τε, καὶ ἄνδρας
Παλλάδι. τοὺς δ' ὁ μέλας ἀμφέχανεν θάνατος.

Μελεάγρου.

Τίς τάδε μοι θνητῶν περὶ θριγκοῖσιν ἀνῆψε
σκῦλα, παναισχίστην τέρψιν ἐνυαλίου;
οὔτε γὰρ αἰγανέαι περιαγέες, οὔτέ τι πήληξ
ἄλοφος, οὔτε φόνῳ χρανθὲν ἀνῆρε σάκος.

ἀλλ' αὐτῷ γανόωντα, καὶ ἀσυφέλικτα σιδήρῳ,
οἷά περ οὐκ ἐνοπᾶς, ἀλλὰ χορῶν ἔναρα.
οἷς θάλαμον κοσμεῖτε γαμήλιον· ὅπλα δὲ λύθρῳ
λειβόμενα βροτέῳ, σηκὸς ἄρηος ἔχοι.

Φιλίππου.

Ἔμβολα χαλκογένεια φιλόπλοα τείχεα νηῶν,
ἀκτιακοῦ πολέμου κείμεθα μαρτύρια.
ἠνὶ δὲ σιμβλεύει κηροτρόφα δῶρα μελισσῶν,
ἑσμῷ βομβητῇ κυκλόσε βριθόμενα.
καίσαρος εὐνομίης χρηστὴ χάρις· ὅπλα γὰρ ἐχθρῶν,
καρποὺς εἰρήνης ἀντεδίδαξε τρέφειν.

Ἀντιπάτρου.

Ἡ κόρυς, ἀμφοτέρην ἔλαχον χάριν· εἰμὶ δ' ὁρᾶσθαι
καὶ τερπνὴ φιλίοις, καὶ φόβος ἀντιπάλοις.
ἐκ δὲ Πυλαιμένεος, Πείσων μ' ἔχει· ἔπρεπεν ἄλλαις
οὔτε κόρυς χαίταις, οὔτε κόμαι, κόρυθι.

ΑΠΟ ΤΑΧΥΓΡΑΦΩΝ. Φιλίππου. 26

Κυκλοτερῆ μόλιβον, σελίδων σημάντορα πλευρῆς,
καὶ σμίλην δονάκων ἀκροβελῶν γλυφίδα,
καὶ κανονῖδ' ὑπάτην, καὶ τὴν παρὰ θῖνα κίσηριν,
αὐχμηρὸν πόντου τρηματόεντα λίθον,
καλλιμένης μούσαις ἀποπαυσάμενος καμάτοιο,
θῆκεν, ἐπεὶ γήρᾳ κανθὸς ἐπισκέπετο.

Ἀδήλου.

Γραμμοτόκῳ πλήθοντα μελάσματι κυκλομόλιβδον,
καὶ κανόνα γραφίδων ἰθυτάτων φύλακα,
καὶ γραφικοῖο δοχεῖα κελαινοτάτοιο ῥεέθρου,
ἄκρατε μεσοτόμους εὐγλυφέας καλάμους,
τρηχαλέην τε λίθον, δονάκων εὐθηγέα κόσμον,

ἔνθα περιτριβέων ὀξὺ χάραγμα πέλει,
καὶ γλυφανοῦ καλάμου πλατέος γλωχῖνα σιδήρου,
ὅπλα σοι ἐμπορίης ἄνθετο τῆς ἰδίης,
κεκμηκὼς Μενέδημος ὑπ' ἀχλύος ὄμμα παλαιὸν
ἑρμείᾳ. σὺ δ' ἀεὶ φέρβε τὸν ἐργατίνην.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Γυρὸν κυανέης μόλιβον σημάντορα γραμμῆς,
καὶ σκληρῶν ἀκόνην ψηχαλέην καλάμων,
καὶ πλατὺν ὀξυντῆρα μεσοσχιδέων δονακήων,
καὶ κανόνα γραμμῆς ἰθυπόρου ταμίην,
καὶ χρόνιον γλυπτοῖσι μέλαν πεφυλαγμένον ἄντροις,
καὶ γλυφίδας καλάμων ἄκρα μελαινομένων,
ἑρμείῃ Φιλόδημος, ἐπεὶ χρόνου ἐκκρεμὲς ἤδη
ἦλθε κατ' ὀφθαλμὸν ῥυσὸν ἐπισκύνιον.

Αδηλον.

Τὸν ῥοχόεντα μόλιβδον, ὃς ἀτραπὸν οἶδε χαράσσειν,
ὀρθὰ παραξύων ἰθυτενῆ κανόνα,
καὶ χάλυβα σκληρὸν καλαμηφάγον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν
ἡγεμόνα γραμμῆς ἀπλανέος κανόνα,
καὶ λίθον ὀκρυόεντα, δόναξ ὅθι δισσὸν ὀδόντα
θήγεται, ἀμβλυνθεὶς ἐκ δολιχογραφίης,
καὶ βυθίην τρίτωνος ἁλιπλάγκτοιο χαμεύνην
σπόγγον, ἀκεστορίην πλαζομένης γραφίδος,
καὶ κίστην πολύωπα μελανδόκον, εἰν ἑνὶ πάντα
αὐτογραφέος τέχνης ὄργανα ῥυομένην,
ἑρμῇ Καλλιμένης, ῥομβὶν ὑπὸ γήραος ὀκνῷ
χεῖρα καθαρμόζων ἐκ δολιχῶν καμάτων.

Αδηλον.

Αβροχον ἀπλανέος μόλιβον γραπτῆρα κελεύθου,
ἧς ἔπι, ῥιζοῦται γράμματος ἁρμονίη,

καὶ κανόνα τροχαλοῖο κυβερνητῆρα μολίβδου,
καὶ λίθακα ποντίῳ σπόγγῳ ἐειδομένην,
καὶ μέλανος σταθεροῖο δοχήϊον, ἠδὲ καὶ αὐτῶν
εὐγραφέων καλάμων ἀκροβαφεῖς ἀκίδας,
σπόγγον ἁλὸς βλάστημα, χυτῆς λειμῶνα θαλάσσης,
καὶ χαλκὸν δονάκων τέκτονα λεπταλέων,
ἐνθάδε Καλλιμένης φιλομειδέσιν ἄνθετο μούσαις,
γήραϊ κεκμηκὼς ὄμματα, καὶ παλάμην.

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Ἀκλινέος γραφίδεσσιν ἀπιθύνοντα πορείας
τόνδε μόλιβδον ἄγων, καὶ μολίβου κανόνα
σύνδρομον ἡνιοχῆα· πολυρρήτου τ' ἀπὸ πέτρης
λᾶαν, ὃς ἀμβλεῖαν θῆκε γένυν καλάμου,
σὺν δ' αὐτοῖς καλάμοισι μέλαν, μυστήρια φωνῆς
ἀνδρομένης, σμίλης τ' ὀξυτόμον κοπίδα,
ἑρμείῃ Φιλόδημος, ἐπεὶ χρόνος ὄμματος αὐγὴν
ἀμβλώσσει, παλάμῃ δῶκεν ἐλευθερίην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αὔλακας ἰθυπόρων γραφίδων κύκλοισι χαράσσων,
ἀνθεμάσοι ῥωχθεὶς οὗτος ἐμὸς μόλιβος,
καὶ μολίβῳ χρωστῆρι κανὼν, τύπον ὀρθὸν ὀπάζων,
καὶ λίθος εὐχιδέων θηγαλέος καλάμων,
σὺν καλάμοις ἄγγος τε μελανδόκον, οἷσι φυλάσσει
αἰὼν ἐσσομένοις γῆρυν ἀποιχομένων,
δέχνυσο, καὶ γλυπτῆρα σιδήρεον· ᾧ θρασὺς ἄρης
σὺν μούσαις, ἰδίην δῶκε διακτορίην.
ἑρμείη, σὰ γὰρ ὅπλα, σὺ δ' ἀδρανέος φιλοδήμου
ἴθυνε ζωὴν, λειπομένοιο βίου.

ΑΠΟ ΧΕΙΡΩΝΑΚΤΩΝ. 27

Φιλίππου.

Αὐλὸν καμινευτῆρα τὸν φιλήνεμον,
ῥίνην τε κνησίχρυσον ὠκυδήκτορα,
καὶ τὸν δίχηλον καρκίνον πυραγρέτην,
πωκὸς πόδας τε τούσδε λειψανηλόγους.
ὁ χρυσοτέκτων Δημοφῶν Κυλληνίῳ
ἔθηκε, γήρᾳ κανθὸν ἐζοφωμένος.

Παγκρατίου.

Ἐκ πυρὸς ὁ ῥαιστὴρ, καὶ ὁ καρκίνος, ἥτε πυράγρη,
ἄγκειθ' Ἡφαίστῳ δῶρα Πολυκράτεος.
ᾧ πυκνὸν κροτέων ὑπὲρ ἄκμονος, εὕρετο παισὶν
ὄλβον, ὀϊζυρὴν ὠσάμενος πενίην.

Φιλίππου.

Στάθμην ἰθυτενῆ μολιβαχθέα, δουριτυπῆ τε
σφῦραν, καὶ γυρὰς ἀμφιδέτους ἀρίδας,
καὶ στιβαρὸν πέλεκυν πελεκυτόμον, ἰθύδρομόν τε
πρίονα μιλτείῳ, στάγματι πειθόμενον,
ῥύπανά θ' ἑλκεσίχειρα, τέρετρά τε, μιλτοθυρῆ τε
σχοῖνον ὑπ' ἀκρονύχῳ ψαλλομένην κανόνι,
σοὶ κούρῃ γλαυκῶπι Λεόντιχος ὤπασε δῶρον,
ἄνθος ἐπεὶ γυίων πᾶν ἀπέδυσε χρόνος.

Λεωνίδου.

Θῆρις ὁ δαιδαλόχειρ τᾷ Παλλάδι πῆχυν ἀκαμπῆ,
καὶ τετανὸν νώτῳ καμπτόμενον πρίονα,
καὶ πέλεκυν, ῥυκάναν τ' εὐαγέα, καὶ τριαγὲς
ῥύπανον, ἐκ τέχνας ἄνθετο παυσάμενος.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΚΤΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ.

Ἐν τῷδε τῷ ἑβδόμῳ τμήματι περιέχεται ἑταιρικά τινα ἀποφθέγματα· τὰ μὲν, ὡς ἐγκώμια· τὰ δ' ὡς ἐπιστολαί· τὰ δ' ὡς ἂν ἕκαστον ἔτυχεν, ὅσα μὴ πρὸς τὸ ἀσεμνότερον, καὶ αἰσχρότερον ἀποκλίνει· τὰ γὰρ τοιαῦτα, πολλὰ ἐν τῷ ἀντιγράφῳ ὄντα, παρέλιπε φησὶν ὁ Πλανούδης.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Δὺ μέλος μὴ Πᾶνα τὸν ἀρκάδα
πηκτίδι μέλπεις
ἡ
Ζηνοφίλα λίγει᾽, ἁδὺ κρέκεις τί
μέλος.
ποῖ σε φύγω; πάντῃ με περιστείχουσιν ἔρωτες,
οὐδ᾽ ὅσον ἀμπνεῦσαι βαιὸν ἐῶσι χρόνον.
ἢ γάρ μοι μορφὴ βάλλει. πόθεν; ἢ πάλι μοῦσα,
ἢ χάρις. ἢ τί λέγω; πάντα πυρὶ φλέγομαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Νὴ τὸν ἔρωτα, θέλω τὸ παρ᾽ οὔασιν Ἡλιοδώρας
φθέγμα κλύειν, ἢ τᾶς Λητοΐδεω κιθάρας.

Αδηλον.

Τίς, ῥόδον ὁ στέφανος Διονυσίου, ἢ ῥόδον αὐτὸς
τοῦ στεφάνου; δοκέω λείπεται ὁ στέφανος.

Μελεάγρου.

Ο στέφανος περὶ κρατὶ μαραίνεται Ἡλιοδώρας.
αὐτὴ δ᾽ ἐκλάμπει τοῦ στεφάνου στέφανος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ηδη λευκὸν ἴον θάλλει. θάλλει δὲ φίλομβρος
νάρκισσος, θάλλει δ᾽ οὐρεσίφοιτα κρίνα.
ἤδη δ᾽ ἡ φιλέραστος ἐν ἄνθεσιν ὥριμον ἄνθος,
Ζηνοφίλα, πειθοῦς ἡδὺ τέθηλε ῥόδον.
λειμῶνες, τί μάταια κόμαις ἔπι φαιδρὰ γελᾶτε;
ἡ γὰρ παῖς, κρείσσων ἡδυπνόων στεφάνων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πλέξω λευκόϊον, πλέξω δ᾽ ἁπαλοῖς ἅμα μύρτοις
νάρκισσον, πλέξω καὶ τὰ γελῶντα κρίνα,

πλέξω καὶ κρόκον ἡδύν· ἐπιπλέξω δ' ὑάκινθον
　　πορφυρέην, πλέξω καὶ φιλέραστα ῥόδα,
ὡς ἂν ἐπὶ κροτάφοις μυροβοστρύχου ἡλιοδώρας
　　εὐπλόκαμον χαίτην ἀνθοβολῇ στέφανος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Φαμί ποτ' ἐν μύθοις τὰν εὔλαλον ἡλιοδώραν
　　νικάσειν αὐτὰς τὰς χάριτας χάρισιν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὀξυβόαι κώνωπες, ἀναιδέες, αἵματος ἀνδρῶν
　　σίφωνες, ἀνδρῶν κνώδαλα διπτέρυγα,
Βαιὸν Ζηνοφίλαν λίτομαι, πάρεθ' ἥσυχον ὕπνον
　　εὕδειν· τἀμὰ δ' ἰδοὺ σαρκοφαγεῖτε μέλη.
καὶ τί προσικέτην αὐδῶ; καὶ θῆρες ἄτεγκτοι
　　τέρπονται τρυφερῷ χρωτὶ χλιαινόμενοι.
ἀλλ' ἔτι νῦν προλέγω κακὰ θρέμματα, λήγετε τόλμης;
　　ἢ γνώσεσθε χερῶν ζηλοτύπων δύναμιν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πταίης μοι κώνωψ ταχὺς ἄγγελος· οὔασι δ' ἄκροις
　　Ζηνοφίλας ψαύσας, προσψιθύριζε τάδε,
ἄγρυπνος μίμνει σε· σὺ δ' ὦ λήθαργε, φιλούντων
　　εὕδεις. εἶα. πέτευ. ναὶ φιλόμουσε, πέτευ.
ἥσυχα δὲ φθέγξαι, μὴ καὶ σύγκοιτον ἐγείρας,
　　κινήσῃς ἐπ' ἐμοὶ ζηλοτύπους ὀδύνας.
ἣν δ' ἀγάγῃς τὴν παῖδα, δορᾷ στέψωσε λέοντος
　　κώνωψ, καὶ δώσω χειρὶ φέρειν ῥόπαλον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Νὴ τὴν νηξαμέναν χαροποῖς ἐνὶ κύμασι Κύπριν,
　　ἐστὶ καὶ ἐκ μορφᾶς ἁ τρυφερὰ τρυφερά.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εὐχὸς ἐμῆς κραδίης τὴν εὔλαλον ἡλιοδώραν
ψυχὴν τῆς ψυχῆς ἔπλασεν αὐτὸς ἔρως.

Σιμωνίδου.

Βοίδιον αὐλητρὶς, καὶ πυθιὰς αἵ ποτ' ἐρασταὶ
σοὶ Κύπρι, τὰς ζώνας, τάς τε γραφὰς ἔθεσαν.
ἔμπορε καὶ φορτηγὲ, τὸ σὸν βαλάντιον οἶδεν
καὶ πόθεν αἱ ζῶναι, καὶ πόθεν οἱ πίνακες.

Μελεάγρου.

Ανθοδίαιτε μέλισσα, τί μοι χροὸς ἡλιοδώρας
ψαύεις ἐκπρολιποῦσ' εἰαρινὰς κάλυκας;
ἢ σύγε μηνύεις ὅτι καὶ γλυκὺ, καὶ δύσοιστον,
πικρὸν ἀεὶ κραδίᾳ κέντρον ἔρωτος ἔχει.
ναὶ δοκέω, τοῦτ' ἦν τοῦτ' ὦ φιλέραστε· παλίμπους
στεῖχε· πάλαι τὴν σὴν οἴδαμεν ἀγγελίην.

Αδηλον.

Καὶ πυρὶ, καὶ νιφετῷ με καὶ εἰ βούλοιο, κεραυνῷ
βάλλε, καὶ εἰς κρημνοὺς ἕλκε καὶ εἰς πελάγη.
τὸν γὰρ ἀπαυδήσαντα, πόθοις, καὶ ἔρωτι δαμέντα,
οὐδὲ Διὸς φρύχει πῦρ ἐπιβαλλόμενον.

Μελεάγρου.

Τὸ σκύφος ἡδὺ γέγηθε· λέγει δ' ὅτι τᾶς φιλέρωτος
Ζηνοφίλας ψαύει τοῦ λαλίου στόματος.
ὄλβιον· εἴθ' ὑπ' ἐμοῖς χείλεσιν χείλεα θεῖσα,
ἀπνευστὶ ψυχὰν τὰν ἐν ἐμοὶ προπίοι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κηρύσσω τὸν ἔρωτα τὸν ἄγριον· ἄρτι γὰρ ἄρτι
ὄρθρινος ἐκ κοίτας ᾤχετ' ἀποπτάμενος.
ἔστι δ' ὁ παῖς γλυκύδακρυς, ἀείλαλος, ὠκύς, ἀθαμβής,
σιμὰ γελῶν, πτερόεις, νῶτα φαρετροφόρος.

πατρὸς δ' οὐκέτ' ἔχω φράζειν τίνος· οὔτε γὰρ αἰθήρ,
 οὐ χθών φησι τεκεῖν τὸν θρασὺν, οὐ πέλαγος.
πάντῃ γὰρ, καὶ πᾶσιν ἀπέχθεται· ἀλλ' ἐσορᾶτε
 μή που νῦν ψυχαῖς ἄλλα τίθησι λίνα.
καί τοι κεῖνος ἰδοὺ περὶ φωλεόν. οὔ με λέληθας
 τοξότα, Ζηνοφίλας ὄμμασι κρυπτόμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πωλείσθω καὶ ματρὸς ἔτ' ἐν κόλποισι καθεύδων,
 πωλείσθω· τί δέ μοι τὸ θρασὺ τοῦτο τρέφειν;
καὶ γὰρ σιμὸν ἔφυ, καὶ ὑπόπτερον ἄκρα δ' ὄνυξι
 κνίζει. καὶ κλαῖον πολλὰ, μεταξὺ γελᾷ.
πρὸς δ' ἔτι λοιπὸν, ἄρρεκτον· ἀείλαλον. ὀξὺ δεδορκός.
 ἄγριον. οὐδ' αὐτᾷ ματρὶ φίλα τιθασόν.
πάντα τέρας τοιγὰρ, πεπράσεται· εἴτις ἀπόπλους
 ἔμπορος ὠνεῖσθαι παῖδα θέλοι, προσίτω.
καί τοι λίσσετ' ἰδοὺ δεδακρυμένος. οὔτι σε πωλῶ.
 θάρσει· Ζηνοφίλᾳ σύντροφος ὧδε μένε.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἶπε Λυκαινίδι Δορκὰς, ἴδ' ὡς ἐπίκτητα φιλοῦσα,
 ἥλως· οὐ κρύπτει πλαστὸν ἔρωτα χρόνος.

Λεωνίδου.

Οὐκ ἀδικῶ τὸν ἔρωτα. γλυκύς. μαρτύρομαι αὐτὴν
 κύπριν· βέβλημαι δ' ἐκ δολίου κέρας.
καὶ πᾶς τεφροῦμαι· θερμῷ δ' ἔπι, θερμὸν ἰάλλει
 ἄτρακτον· λωφᾷ δ' οὐδ' ὅσον ἰοβόλος.
χὠ θνητὸς τὸν ἀλιτρὸν ἐσώκει· θνητὸς ὁ δαίμων;
 τίσομαι· ἐγκλήμων δ' ἔσομ' ἀλεξάμενος.

Μελεάγρου.

Νὺξ μακρὴ, καὶ χεῖμα· μέσην δ' ἐπὶ πλειάδα δύει.
 κἀγὼ πὰρ προθύροις νείσομαι ὑόμενος,

φωθεὶς τῆς δολίης ἑλένης πόθῳ. οὐ γὰρ ἔρωτα
Κύπρις, ἀνιηρὸν δ' ἐκ πυρὸς ἧκε βέλος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γυμνὴν ἢν ἐσίδῃς καλλίστον ὦ ξένε, φήσεις,
ἤλλακται διπλοῦν γράμμα συρηκοσίων.

Ποσειδίππου, ἢ Ἀσκληπιάδου.

Αὐτοὶ τὴν ἁπαλὴν Εἰρήνιον εἶδον ἔρωτες,
Κύπριδος ἐκ χρυσέων ἐρχόμενοι θαλάμων,
ἐκ θριχὸς ἄχρι ποδῶν ἱερὸν θάλος, οἷά τε λυγδοῦ
γλυπτὴν παρθενίων βριθομένην θαλάμων.
καὶ πολλοὺς τότε χερσὶν ἐπ' ἠϊθέοισιν ὀϊστοὺς
τόξου πορφυρέης ἧκαν ἀφ' ἁρπεδόνης.

Μελεάγρου.

Ζηνοφίλα, κάλλος μὲν ἔρως. σύγκοιτα δὲ φίλτρα
Κύπρις ἔδωκεν ἔχειν. αἱ χάριτες δὲ, χάριν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ναὶ μὰ τὸν εὐπλόκαμον Τιμοῦς φιλέρωτα κίκιννον,
καὶ μυρόπνουν Δημοῦς χρῶτα τὸν ὑπνατάτην,
καὶ πάλιν ἰλιάδος, φίλα παίγνια, καὶ φιλάγρυπνον
λύχνον, ἐμῶν κώμων πολλὰ πιόντα μέλη,
βαιὸν ἔχω τόγε λειφθὲν ἔρως ἐπὶ χείλεσι θαῦμα.
εἰ δ' ἐθέλεις, καὶ τοῦτ' εἰπὲ, καὶ ἐκπτύσομαι.

Ἀσκληπιάδου.

Αἱ σάμιαι Βιττὼ, καὶ Νάννιον εἰς ἀφροδίτης
φοιτᾶν τοῖς αὐτῆς οὐκ ἐθέλουσι νόμοις.
εἰς δ' ἑτέραυτομολοῦσιν, ἃ μὴ καλά. δεσπότι Κύπρι,
μίσει τὰς κοίτας τὰς παρὰ σοὶ φυγάδας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τῷ θαλλῷ Διδύμη με συνήρπασεν. ὤμοι ἐγὼ δὲ,
τήκομαι ὡς κηρὸς πὰρ πυρὶ κάλλος ὁρῶν.

εἰ δὲ μέλαινα, τί τοῦτο; καὶ ἄνθρακες. ἀλλ' ἂν ἐκείνους
θάλψωμεν, λάμπουσ' ὡς ῥόδεαι κάλυκες.

Ποσειδίππου.

Λίσσομ' ἔρως, τὸν ἄγρυπνον ἐμοὶ πόθον ἡλιοδώρας
κοίμισον, αἰδεσθεὶς μοῦσαν ἐμὴν ἱκέτιν.
νὴ γὰρ δὴ τὰ σὰ τόξα τὰ μὴ δεδιδαγμένα βάλλειν
ἄλλον, ἀεὶ δ' ἐπ' ἐμοὶ πτηνὰ χέοντα βέλη,
εἰ καί με κτείνῃς, λείψω φωνὴν προϊέντα
γράμματ', ἔρωτος ὅρα ξεῖνε μιαιφονίην.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Εἰ φιλέεις, μὴ πάμπαν ὑποκλασθέντα χαλάσῃς
θυμὸν ὀλισθηρῆς ἔμπλεον ἱκεσίης.
ἀλλά τι καὶ φρονέοις στυγνότερον, ὅσσον ἐρύσαι
ὀφρύας, ὅσσον ἰδεῖν βλέμματι φειδομένῳ.
ἔργον γάρ τι γυναιξὶν ὑπερφιάλους ἀθερίζειν,
καὶ κατακαγχάζειν τῶν ἄγαν οἰκτροτάτων.
κεῖνος δ' ἐστὶν ἄριστος ἐρωτικὸς, ὃς τάδε μίξει
οἶκτον ἔχων ὀλίγῃ ξυνὸν ἀγηνορίῃ.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Χρύσεος ἀψαύστοιο διέτμαγεν ἅμμα κορείας
Ζεὺς, διαδὺς Δανάας χαλκελάτους θαλάμους.
φαμὶ λέγειν τὸν μῦθον ἐγὼ τάδε· χάλκεα νικᾷ
δάπεδα, καὶ δεσμοὺς χρυσὸς ὁ πανδαμάτωρ.
χρυσὸς, ὅλους ῥυτῆρας, ὅλας κληῖδας ἐλέγχει.
χρυσὸς ἐπιγνάμπτει τὰς σοβαροβλεφάρους.
καὶ Δανάας ἐλύγωσεν ὅδε φρένα. μήτις ἐραστὰς
λισσέσθω Παφίαν, ἀργύριον παρέχων.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Τὸν σοβαρὸν Πολέμωνα τὸν ἐν θυμέλῃσι Μενάνδρου
κείραντα γλυκεροὺς τῆς ἀλόχου πλοκάμους,

ὁπλότερος

ὁπλότερος Πολέμων μιμήσατο. καὶ τὰ ῥοδάνθης
βόστρυχα, παντόλμοις χερσὶν ἐληΐσατο.
καὶ τραγικοῖς ἀχέεσσι τὸ κωμικὸν ἔργον ἀμείψας,
μάστιξεν ῥαδινῆς ἅψεα θηλυτέρης.
ζηλομανὲς τὸ κόλασμα. τί γὰρ τόσον ἤλιτε κούρη,
εἴ με κατοικτείρειν ἤθελε τειρόμενον;
σχέτλιος. ἀμφοτέρους δὲ διέτμαγε μέχρι καὶ αὐτοῦ
βλέμματος, ἀνστήσας αἴθοπα βασκανίην.
ἀλλ' ἔμπης, τελέθει μισούμενος. αὐτὰρ ἔγωγε,
δύσκολος, οὐχ ὁρόων τὴν περικειρομένην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ καὶ νῦν πολιῇσι κατεύνασε, καὶ τὸ θαλυκρὸν
κεῖνο κατημβλύνθη κέντρον ἐρωμανίης,
ὤφελες ὦ Κλεόβουλε πόθους νεότητος ἐπιγνοὺς,
νῦν καὶ ἐποικτείρειν ὁπλοτέρων ὀδύνας,
μήδ' ἐπὶ τοῖς ξυνοῖς κοτέειν μέγα, μὴ δὲ κομάων
τὴν ῥαδινὴν κούρην πάμπαν ἀπαγλαΐσαι.
ἀντίπαρος τῇ παιδὶ πάρος μεμέλησο ταλαίνῃ.
καὶ νῦν ἐξαπίνης ἀντίπαλος γέγονας.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Μέχρι τίνος φλογόεσσαν ὑποκλέπτοντες ὀπωπὴν,
φώριον ἀλλήλων βλέμμα τιτυσκόμεθα;
λεκτέον ἀμφαδίην μελεδήματα. ἢν δέ τις ἐρύξῃ
δράσσας, ἢ λέξας ἐχθρὸς ἔρωτος ἀνήρ,
φάρμακον ἀμφοτέροις ξίφος ἔσσεται ἥδιον ἡμῖν,
ξυνὸν ἀεὶ μεθέπειν ἢ βίον, ἢ θάνατον.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ εἰς ἀριάδνην
κιθαριστρίδα.

Εἴ ποτε μὲν κιθάρης ἐπαφήσατο πλῆκτρον ἔχουσα,
κούρη Τερψιχόρης ἀντεμέλιζε μίτοις.

εἴποτε δὲ ψαλικῷ ῥοιζήματι ῥήξατο φωνὴν,
αὐτῆς Μελπομένης βόμβον ἀπεπλάσατο.
εἰ δὲ καὶ ἀγλαΐης κρίσις ἵστατο, μᾶλλον ἂν αὐτῇ
Κύπρις ἐνικήθη, κἂν ἐδίκαζε Πάρις.
σιγῇ ἐφ' ἡμείων, ἵνα μὴ Διόνυσος ἀκούσας,
τῶν ἀριαδνείων ζῆλον ἔχοι λεχέων.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Φωσφόρε, μὴ τὸν ἔρωτα βιάζεο, μὴ δὲ διδάσκου
ἄρεϊ γειτνιέων, νηλεὲς ἦτορ ἔχειν.
ὡς δὲ πάρος κλυμένης ὁρόων φαέθοντα μελάθρῳ,
οὐ δρόμον ὠκυπόδην εἶχες ἀπ' ἀντολίης.
οὕτω μοι περὶ νύκτα μόγις ποθέοντι φανεῖσαν,
ἔρχεο δηθαιῶν, ὡς παρὰ κιμμερίοις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Λῆξον ἔρως, κραδίης τε, καὶ ἥπατος. εἰ δ' ἐπιθυμεῖς
βάλλειν, ἄλλοτί μου τῶν μελέων μετάβα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ελκος ἔχω τὸν ἔρωτα. ῥέει δέ μοι ἕλκεος ἰχὼρ
δάκρυον, ὠτειλῆς οὔποτε τερσομένης.
εἰμὶ καὶ ἐκ κακότητος ἀμήχανος. οὐδὲ μαχάων
ἤπιά μοι πάσσει φάρμακα δευομένῳ.
τήλεφός εἰμι κόρη, σὺ δὲ γίνεο πιστὸς ἀχιλλεύς.
κάλλεϊ σῷ παῦσον τὸν πόθον, ὡς ἔβαλες.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Εἰπὲ τίνι πλέξεις ἔτι βόστρυχον, ἢ τίνι χεῖρας
φαιδρύνεις, ὀνύχων ἀμφιτεμὼν ἀκίδα.
ἐς τί δὲ κοσμήσεις ἁλιανθέϊ φάρεα κόχλῳ,
μηκέτι τῆς καλῆς ἐγγὺς ἰὼν ῥοδόπης.
ὄμμασιν οἷς ῥοδόπην οὐ δέρκομαι, οὐδὲ φαεινῆς
φέγγος ἰδεῖν ἐθέλω χρύσεον ἠριπόλης.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Τὴν Νιόβην κλαίουσαν ἰδών ποτε βουκόλος ἀνήρ,
θάμβεεν, εἰ λείβειν δάκρυον οἶδε λίθος·
αὐτὰρ ἐμὲ στενάχοντα πόσης κατὰ νυκτὸς ὁμίχλην
ἔμπνοος Εὐίππης οὐκ ἐλέαιρε λίθος.
αἴτιος ἀμφοτέροισιν ἔρως, ὀχετηγὸς ἀνίης,
τῇ Νιόβῃ τεκέων, αὐτὰρ ἐμοὶ παθέων.

Παύλου σιλεντιαρίου.

Χρυσῆς εἰρύσασα μίαν τρίχα Δωρὶς ἐθείρης,
οἷα δορυκτήτους δῆσεν ἐμὰς παλάμας.
αὐτὰρ ἐγὼ τὸ πρὶν μὲν ἐκάγχασα, δεσμὰ τινάξαι
Δωρίδος ἱμερτῆς εὐμαρὲς οἰόμενος.
ὡς δὲ διαρρῆξαι σθένος οὐκ ἔχον, ἔστενον ἤδη,
οἷά τε χαλκείῃ σφιγκτὸς ἀλυκτοπέδῃ.
καὶ νῦν ὁ τρισάποτμος ἀπὸ τριχὸς ἠέρτημαι
δεσπότις ἔνθ' ἐρύσῃ, πυκνὰ μεθελκόμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ πρὶν ἀμαλθάκτοισιν ἐνὶ φρεσὶν ἡδὺν ἐν ἥβῃ
οἰστροφόρου Παφίης θεσμὸν ἀπειπάμενος,
γυιοβόροις βελέεσσιν ἀνέμβατος ὁ πρὶν ἐρώτων,
αὐχένα σοὶ κλίνω Κύπρι μεσαιπόλιος.
δέξο με κἀγχαλόωσα, σοφὴν ὅτι Παλλάδα νικᾷς
νῦν πλέον, ἢ τὸ πάρος μήλῳ ἐφ' ἑσπερίδων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ναὶ τάχα Ταντάλεος ἀχρόντια πήματα ποινῆς
ἡμετέρων ἀχέων ἐστὶν ἐλαφρότερα.
οὐ γὰρ ἰδὼν σέο κάλλος ἀπείργετο χείλεα μῖξαι
χείλεϊ σῷ ῥοδέων ἁβροτέρῳ καλύκων.
Τάνταλος ἀκριτόδακρυς. ὑπερτέλλοντα δὲ πέτρον
δείδιεν. ἀλλὰ θανεῖν δεύτερον οὐ δύναται.

αὐτὰρ ἐγὼ, ζωὸς μὲν ἐὼν, κατατήκομαι οἴστρῳ·
ἢν δ' ὀλιγοδρανίης, καὶ μόρον ἐγγὺς ἔχω.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐσβέσθη φλογεροῖο πυρὸς μένος. οὐκ ἔτι κάμνω,
ἀλλὰ καταφθινύθω, ψυχόμενος Γαφίῃ.
ἤδη γὰρ μετὰ σάρκα, δι' ὀστέα, καὶ φρένας ἕρπει,
παμφάγον ἀσθμαίνων οὗτος ὁ πικρὸς ἔρως.
καὶ φλὸξ ἐντελέταις ὅτε θύματα πάντα λαφύξει,
φορβῆς ἡ μανίη ψύχεται αὐτόματος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὤμοσα μιμνάζειν σέο τηλόθεν ἀργέτι κούρη,
ἄχρι δυωδεκάτης, ὢ πόποι ἠριπόλης.
οὐδ' ἔτλην ὁ τάλας. τὸ γὰρ αὔριον ἄμμι φαάνθη
τηλοτέρω μήνης, ναὶ μὰ σὲ, δωδεκάτης.
ἀλλὰ θεοὺς ἱκέτευε φίλη, μὴ ταῦτα χαράξαι
ὅρκια, ποινάεις νῶτον ὑπὲρ σελίδος.
θέλγε δὲ σαῖς χαρίτεσσιν ἐμὴν φρένα. μὴ δέ με μάστιξ
πότνα, κατασμύξῃ καὶ σέο, καὶ μακάρων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δικλίδας ἀμφετίναξεν ἐμοῖς Γαλάτεια προσώποις
ἕσπερος, ὑβριστὴν μῦθον ἐπευξαμένη.
ὕβρις ἔρωτας ἔλυσε. μάτην ὅδε μῦθος ἀλᾶται.
ὕβρις ἐμὴν ἐρέθει μᾶλλον ἐρωμανίην.
ὤμοσα γὰρ λυκάβαντα μένειν ἀπάνευθεν ἐκείνης.
ὢ πόποι, ἀλλ' ἱκέτης πρώϊος εὐθὺς ἔβην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ σὸν ἔτι φθινόπωρον ὑπέρτερον εἴαρος ἄλλης,
χεῖμα σὸν ἀλλοτρίου θερμότερον θέρεος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κεκρύφαλοι σφίγγουσι τεὴν τρίχα· τήκομαι οἴστρῳ,
ῥείης πυργοφόρου δείκελον εἰσορόων.
ἀσκεπές ἐστι κάρηνον; ἐγὼ ξανθίσματι χαίτης,
ἔκχυτον ἐκ στέρνων ἐξεσόβησα νόον.
ἀργενναῖς ὀθόνῃσι κατήορα βόστρυχα κεύθεις;
οὐδὲν ἐλαφροτέρη φλὸξ κατέχει κραδίην.
μορφὴν τριχθαδίην, χαρίτων τριὰς ἀμφιπολεύει.
πᾶσα δέ μοι μορφὴ, πῦρ ἴδιον προχέει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Φεῦ φεῦ, καὶ τὸ λάλημα τὸ μείλιχον ὁ φθόνος εἴργει,
βλέμματι, λαθριδίως φθεγγομένων βλεφάρων.
ἱστάμενοι δ' ἄγχιστα, τεθήπαμεν ὄμμα, γεραιῆς,
οἷα πολύγληνον βουκόλον ἰναχίης.
ἵστασο, καὶ σκοπίαζε· μάτην δὲ σὸν ἦτορ ἀμύσσου.
οὐ γὰρ ἐπὶ ψυχὴν ὄμμα τεὸν τανύσεις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀνέρα λυσσητῆρι κυνὸς βεβολημένον ἰῷ,
ὕδασι θηρείην εἰκόνα φασὶ βλέπειν.
λυσσώων τάχα πικρὸν ἔρως ἐνέπηξεν ὀδόντα
εἰς ἐμὶ, καὶ μανίαις θυμὸν ἐληΐσατο.
σὴν γὰρ ἐμοὶ καὶ πόντος ἐπήρατον εἰκόνα φαίνει,
καὶ ποταμῶν δῖναι, καὶ δέπας οἰνοχόον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μηκέτι τὶς πλήξειε πόθου βέλος· ἰοδόκην γὰρ
εἰς ἐμὲ λάβρος ἔρως ἐξεκένωσεν ὅλην.
μὴ πτερύγων τρομέοι τὶς ἐπήλυσιν· ἐξότε γάρ μοι
λὰξ ἐπιβὰς, στέρνοις πικρὸν ἔπηξε πόδα,
ἀστεμφὴς ἀδόνητος ἐνίζεται· οὐδὲ μετέστη,
εἰς ἐμὲ συζυγίην κειράμενος πτερύγων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὔτε ῥόδον στεφάνων ἐπιδεύεται, οὔτε σὺ πέπλων,
οὔτε λιθοβλήτων πότνια κεκρυφάλων.
μάργαρα σῆς χροιῆς ἀπολείπεται, οὐδὲ κομίζει
χρυσὸς ἀπεκτήτου σῆς τριχὸς ἀγλαΐην.
ἰνδώη δ' ὑάκινθος ἔχει χάριν αἴθοπος αὐγῆς,
ἀλλὰ τεῶν λογάδων πολλὸν ἀφαυροτέρην.
χείλεα δὲ δροσόεντα, καὶ ἡ μελίφυρτος ἐκείνη
ἔνθεος ἁρμονίη, κεστὸς ἔφυ Παφίης.
τούτοις πᾶσιν ἐγὼ καταδάμναμαι. ὄμμασι μούνοις
θέλγομαι, οἷς ἐλπὶς μείλιχος ἐνδιάει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὴν πρὶν ἐνεσφρήγισεν ἔρως θρασὺς εἰκόνα μορφῆς
ἡμετέρης θερμῷ βένθεϊ σῆς κραδίης,
φεῦ, φεῦ, νῦν ἀδόκητος ἀπέπτυσας. αὐτὰρ ἐγώ τοι,
γραπτὸν ἔχω ψυχῇ σῆς τύπον ἀγλαΐης.
τοῦτον καὶ φαέθοντι, καὶ αἴδοϊ βάρβαρε δείξω,
κρῆσσαν ἐπισπέρχων εἰς σὲ δικασπολίην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δηθύνει Κλεοφάντις. ὁ δὲ τρίτος ἄρχεται ἤδη
λύχνος ὑποκλάζειν, ἦκα μαραινόμενος.
αἴθε δὲ καὶ κραδίης πυρσὸς συναπέσβετο λύχνῳ,
μηδὲ μ' ὑπ' ἀγρύπνοις δηρὸν ἔκαιε πόθοις.
ἆ, πόσα τὴν Κυθέρειαν ἐπώμοσεν ἕσπερος ἐλθεῖν.
ἀλλ' οὔτ' ἀνθρώπων φείδεται, οὔτε θεῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Χθιζά μοι ἑρμώνασσα φιλακρήτους μετὰ κώμους,
στέμμασιν αὐλείας ἀμφιπλέκοντι θύρας,
ἐκ κυλίκων ἐπέχευεν ὕδωρ. ἀμάθυνε δὲ χαίτην,
ἣν μόλις εἰς τριτάτην πλέξαμεν ἀμφιλύκην.

ἐφλέχθην δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ὕδατος· ἡ γὰρ ἐκείνης,
λάθριον εἶχε κύλιξ πῦρ γλυκερῶν στομάτων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Φράζεό μοι Κλεοφαντὶς, ὅση χάρις, ὁππότε δοιοὺς
λαῦρον ἐπαιγίζων ἴσος ἔρως κλονέει.
ποῖος ἄρης, ἢ τάρβος ἀπείριτον, ἤ τις αἰδὼς
τούσδε διακρίνει πλέγματα βαλλομένους.
εἴη μοι μελέεσσι τὰ, λήμνιος ἥρμοσεν ἄκμων
δεσμὰ, καὶ ἡφαίστου πᾶσα δολορραφίη.
μοῦνον ἐγὼ χαρίεσσα, τεὸν δέμας ἀγκὰς ἑλίξας,
θελγοίμην ἐπὶ σοῖς ἅψεσι βουλόμενος,
δὴ τότε καὶ ξεῖνός με, καὶ ἐνδάπιος, καὶ ὁδίτης,
πότνα, καὶ ἀρητὴρ, χἠ παράκοιτις, ἴδοι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐξότε μοι πίνοντι συνεστάουσα Χαρικλὼ,
λάθρη τοὺς ἰδίους ἀμφέβαλε στεφάνους,
πῦρ ὀλοὸν δάπτει με. τὸ γὰρ στέφος ὡς δοκέω τι
εἶχεν, ὃ καὶ Γλαύκην φλέξε κρεοντιάδα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ θρασὺς ὑψαύχην τε, καὶ ὀφρύας εἰς ἓν ἀγείρων,
κεῖται παρθενικῆς παίγνιον ἀδρανέος.
ὁ πρὶν ὑπερβασίῃ δοκέων τὴν παῖδα χαλέπτειν,
αὐτὸς ὑποδμηθεὶς, ἐλπίδος ἐκτὸς ἔβη.
καί ῥ' ὁ μὲν, ἱκεσίοισι πεσὼν θηλύνεται οἴκτοις.
ἡ δὲ, κατ' ὀφθαλμῶν ἄρσενα μῆνιν ἔχει.
παρθένε θυμολέαινα καὶ εἰ χόλον ἔνδικον ἔχεις,
σβέσον ἀγηνορίην. ἐγγὺς ἴδ' ἣν νέμεσιν.

Τοῦ αὐτοῦ πέμψαντος ἰχθὺν κόρῃ.

Εἰ καὶ τηλοτέρω μερόης τεὸν ἴχνος ἐρείσεις,
πτηνὸς ἔρως πτηνῷ κεῖσε τάχει με φέρει.

εἰ καὶ τὴν ἀντολίην πρὸς ὁμόχροον ἵξεαι ἠῶ,
πεζὸς ἀμετρήτοις ἕψομαι ἐν σταδίοις.
εἰ δέ τι σοι στέλλω βύθιον γέρας, ἵλαθι κούρη,
εἰς σὲ θαλασσαίη τοῦτο φέρει Παφίη,
κάλλει νικηθεῖσα τεοῦ χροὸς ἱμερόεντι,
τὸ πρὶν ἐπ' ἀγλαΐῃ θάρσος ἀπωσαμένη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὀφθαλμοί, τέο μέχρις ἀφύσσετε νέκταρ ἐρώτων
κάλλεος ἀκρήτου ζωροπόται θρασέες;
τῆλε διαθρέξωμεν, ὅποι σθένος. ἐν δὲ γαλήνῃ,
νηφάλια σπείσω Κύπριδι μειλιχίῃ.
εἰ δ' ἄρα που καὶ κεῖθι κατάσχετος ἔσομαι οἴστρῳ,
γίνεσθε κρυεροῖς δάκρυσι μυδαλέοι,
ἔνδικον ὀτλήσοντες ἀεὶ πόνον. ἐξ ὑμέων γάρ,
φεῦ, πυρὸς ἐς τόσην ἤλθομεν ἐργασίην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἱππομένην φιλέουσα, νόον προσέρεισα Λεάνδρῳ.
ἐν δὲ Λεανδρείοις χείλεσι πηγνυμένη,
εἰκόνα τὴν Ξάνθοιο φέρω φρεσί. πλεξαμένη δὲ
Ξάνθον, ἐς Ἱππομένην νόστιμον ἦτορ ἄγω.
πάντα τὸν ἐν παλάμῃσιν ἀναίνομαι. ἄλλοτε δ' ἄλλον
αἰὲν ἀμοιβαίοις πήχεσι δεχνυμένη,
ἀφνειὴν Κυθέρειαν ὑπέρχομαι. εἰ δέ τις ἡμῖν
μέμφεται, ἐν πενίῃ μιμνέτω οἰογάμῳ.

Μακεδονίου ὑπάτου.

Τὸ στόμα ταῖς χαρίτεσσι, προσώπατα δ' ἄνθεσι βάλλεις.
ὄμματα τῇ Παφίῃ. τὴν χέρα τῇ κιθάρᾳ.
σκυλεύεις βλεφάρων φάος ὄμμασιν. οὔασ' ἀοιδῇ.
πάντοθεν ἀγρεύεις τλήμονας ἠϊθέους.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸ ξίφος ἐκ κολεοῖο τί σύρεται; οὐ μὰ σὲ κούρη,
οὐχ ἵνα τί πρήξω Κύπριδος ἀλλότριον,
ἀλλ' ἵνα σοι τὸν ἄρηα, καὶ ἀζαλέον περ ἐόντα,
δείξω τῇ μαλακῇ Κύπριδι πειθόμενον.
οὗτος ἐμοὶ ποθέοντι συνέμπορος. οὐδὲ κατόπτρου
δεύομαι. ἐν δ' αὐτῷ δέρκομαι αὐτὸν ἐγώ.
καὶ καλὸς ὡς ἐν ἔρωτι. σὺ δ' ἢν ἀπ' ἐμεῖο λυθείης,
τὸ ξίφος ἡμετέρην δύσεται ἐς λαγόνα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τῷ χρυσῷ τὸν ἔρωτα μετέρχομαι. οὐ γὰρ ἀρότρῳ
ἔργα μελισσάων γίνεται, ἢ σκαπάνῃ,
ἀλλ' ἔαρι δροσερῷ. μέλιτος γέ μεν ἀφρογενείης,
ὁ χρυσὸς τελέθει ποικίλος ἐργατίνης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κιχλίζεις, χρεμέτισμα γάμου προκέλευθον ἰεῖσα.
ἥσυχά μοι νεύεις. πάντα μάτην ἐρέθεις.
ὤμοσα τὴν δυσέρωτα κόρην, φισὶν ὤμοσα πέτραις,
μή ποτε μειλιχίοις ὄμμασιν εἰσιδέειν.
παῖζε μόνη τὸ φίλημα. μάτην πόππυζε σεαυτῇ,
χείλεσι γυμνοτάτοις οὔ τινι μιγνυμένοις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Παρμενὶς οὐκ ἔργῳ. τὸ μὲν οὔνομα καλὸν ἀκούσας
ᾠϊσάμην. σὺ δέ μοι πικρετέρη θανάτου.
καὶ φεύγεις φιλέοντα, καὶ οὐ φιλέοντα διώκεις,
ὄφρα πάλιν κεῖνον καὶ φιλέοντα φύγῃς.

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Πᾶσαν ἐγὼ τὴν νύκτα κινύρομαι. εὖτε δ' ἐπέλθῃ
ὄρθρος ἐλινῦσαι μικρὰ χαριζόμενος,

ἀμφιπεριβύζουσι χελιδόνες. ἐς δέ με δάκρυ
βάλλουσι, γλυκερὸν κῶμα παρωσάμεναι.
ὦ φθονεραὶ παύσασθε λαλητρίδες. οὐ γὰρ ἔγωγε
τὴν φιλομηλείην γλῶσσαν ἀπεθρισάμην.
ἀλλ' ἴτυλον κλαίοιτε κατ' οὔρεα, καὶ γοάοιτε
εἰς αἶπος, κραναὴν αὖλιν ἐφεζόμεναι,
βαιὸν ἵνα κνώσσοιμεν. ἴσως δέ τις ἥξει ὄνειρος,
ὅς με ῥοδανθείοις πήχεσιν ἀμφιβάλοι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σῴζεό σοι μέλλων ἐνέπειν, παλίνορσον ἰωὴν
αὖθ' ἀνασειράζω, καὶ πάλιν ἄγχι μένω.
σὴν γὰρ ἐγὼ δασπλῆτα διάστασιν, οἷά τε πικρὴν
νύκτα καταπτήσσω τὴν ἀχροντιάδα.
ἤματι γὰρ σέο φέγγος ὁμοῖιον. ἀλλὰ τὸ μέν που,
ἄφθογγον. σὺ δέ μοι, καὶ τὸ λάλημα φέρεις.
κεῖνο, τὸ σειρήνων γλυκερώτερον. ᾧ ἔπι, πᾶσαί
εἰσιν ἐμῆς ψυχῆς ἐλπίδες ἐκκρεμέες.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰμὶ μὲν οὐ φιλόοινος. ὅταν δ' ἐθέλῃς με μεθύσαι,
πρῶτα σὺ γευομένη πρόσφερε, καὶ δέχομαι.
εἰ γὰρ ἐπιψαύσεις τοῖς χείλεσιν, οὐκέτι νήφειν
εὐμαρὲς, οὐδὲ φυγεῖν τὸν γλυκὺν οἰνοχόον.
πορθμεύει γάρ ἔμοιγε κύλιξ παρὰ σοῦ τὸ φίλημα,
καί μοι ἀπαγγέλλει τὴν χάριν, ἣν ἔλαβεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μή ποτε λύχνε μύκητα φέροις, μήδ' ὄμβρον ἐγείροις,
μὴ τὸν ἐμὸν πάσης νυμφίον ἐρχόμενον.
αἰεὶ σὺ φθονέεις τῇ Κύπριδι. καὶ γὰρ ὅτ' ἡρὼ
ἥρμοσε Λειάνδρῳ. θυμὲ, τὸ λοιπὸν ἔα.

ἡφαίστου τελέθεις καὶ πείθομαι, ὅττι χαλέπτων

Κύπριδι, θωπεύεις δεσποτικὴν ὀδύνην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τί στενάχεις; φιλέω. τίνα; παρθένον ἢ ῥά γε καλήν;

καλὴν ἡμετέροις ὄμμασι φαινομένην.

ποῦ δέ μιν εἰσενόησας; ἐκεῖ ποτὶ δεῖπνον ἐπελθὼν,

ξυνῇ κεκλιμένην ἔδρακον ἐν στιβάδι.

ἐλπίζεις δὲ τυχεῖν; ναὶ, ναὶ, φίλος. ἀμφαδίην δὲ

οὐ ζητῶ φιλίην, ἀλλ᾽ ὑποκλεπτομένην.

τὸν νόμιμον μᾶλλον φεύγεις γάμον; ἀτρεκὲς ἔγνων

ὅττι γε τῶν κτεάνων πουλὺ τὸ λειπόμενον.

ἔγνως. οὐ φιλέεις. ἐψεύσαο. πῶς δύναται γὰρ

ψυχὴ ἐρωμανέειν, ὀρθὰ λογιζομένη;

Τοῦ αὐτοῦ.

Δισσῶν θηλυτέρων μοῦνός ποτε μέσσα καθήμην,

τῆς μὲν ἐφιμείρων, τῇ δὲ, χαριζόμενος.

εἷλκε δέ μ᾽ ἡ φιλέουσα. πάλιν δ᾽ ἐγὼ οἷά τε τις φὼρ,

χείλεϊ φειδομένῳ τὴν ἑτέρην ἐφίλουν,

ζῆλον ὑποκλέπτων τῆς γείτονος, ἧς τὸν ἔλεγχον,

καὶ τὰς λυσιπόθους ἔτρεμον ἀγγελίας.

ἀχθήσας δ᾽ ἄρα εἶπον, ἐμοὶ τάχα καὶ τὸ φιλεῖσθαι,

ὡς τὸ φιλεῖν, χαλεπὸν δισσὰ κολαζομένῳ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Η γαῦρος ἀγλαΐῃσι μετάρσιος, ἡ πλοκαμῖδας

σειομένη πάντας καὶ σοβαρευομένη,

ἡ μεγαλαυχήσασα καθ᾽ ἡμετέρης μελεδώνης,

χεῖρας ἐρικνώδη, τὴν πρὶν ἀφῆκε χάριν.

μαζὸς ὑπεκλίνθη. πέσον ὀφρύες. ὄμμα τέτηκται.

χείλεα βαμβαίνει φθέγματι γηραλέῳ.

τὴν πολιήν, καλέω νέμεσιν πόθου, ὅτι δικάζει
ἔννομα, ταῖς σοβαραῖς θᾶσσον ἐπερχομένη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αὐτή μοι Κυθέρεια, καὶ ἱμερόεντες ἔρωτες,
τήξουσιν κενεὴν ἀχθόμενοι κραδίην,
ἄρσενας εἰ σπεύσω φιλέειν ποτέ. μήτε τυχήσω,
μήτ᾽ ἐπολισθήσω μείζοσιν ἀμπλακίαις.
ἄρκια θηλυτέρων ἀλιτήματα. κεῖνα κομίσω.
κάλλείψω δὲ νέους ἄφρονι Πιτταλάκῳ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦ ῥά γε καὶ σὺ Φίλιννα φέρεις πόθον; ἦ ῥα καὶ αὐτὴ
κάμνεις ἀδαλέοις ὄμμασι τηκομένη;
ἢ σὺ μὲν ὕπνον ἔχεις γλυκερώτατον. ἡμετέρης δὲ
φροντίδος οὔτε λόγος γίγνεται, οὔτ᾽ ἀριθμός.
εὑρήσεις τὰ ὅμοια. τεὴν δ᾽ ἀμέγαρτε παρειὴν,
ἀθρήσω θαμινοῖς δάκρυσι τεγγομένην.
κύπρις γὰρ τὰ μὲν ἄλλα, παλίγκοτος. ἓν δέ τι καλὸν
ἔλλαχεν, ἐχθαίρει τὰς σοβαρευομένας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ ῥαδινὴ Μελίτη, τανaoῦ ἐπὶ γήραος οὐδῷ
τὴν ἀπὸ τῆς ἥβης οὐκ ἀπέθηκε χάριν,
ἀλλ᾽ ἔτι μαρμαίρουσι παρηΐδες. ὄμμα δὲ θέλγον
οὐ λάθε. τῶν δ᾽ ἐτέων ἡ δεκὰς, οὐκ ὀλίγη.
μίμνει καὶ τὸ φρύαγμα τὸ παιδικόν. ἔνθάδε δ᾽ ἔγνων,
ὅτι φύσιν νικᾶν ὁ χρόνος οὐ δύναται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σπεύδων εἰ φιλέει με μαθεῖν εὐῶπις ἐρευθὼ,
πείραζον κραδίην πλάσματι κερδαλέῳ.
βήσομαι ἐς ξείνην τινὰ που χθόνα. μίμνε δὲ κούρη
λέξω, ἡμετέρου μνῆστιν ἔχουσα πόθου.

ἡ δὲ, μέγα στονάχησε, καὶ ἥλατο, καὶ τὸ πρόσωπον
πλῆξε καὶ εὐπλέκτου βότρυν ἔρηξε κόμης.
καί με μένειν ἱκέτευεν. ἐγὼ δέ τις ὡς βραδυπειθὴς,
ὄμματι θρυπτομένῳ, συγκατένευσα μένειν.
ὄλβιος οὖν πόθον εἰμί. τὸ γὰρ μενέαινεν ἀνύσαι,
πάντων εἰς μεγάλην τοῦτο δέδωκα χάριν.

Τοῦ αὐτοῦ πέραν τῆς πόλεως διάγοντος
διὰ τὰ λύσιμα τῶν νόμων ὑπομνη-
στικὸν πρὸς Παῦλον σι-
λεντιάριον.

Ενθάδε μὲν χλοάουσα τεθηλότι βῶλος ὀράμνῳ,
φυλλάδος εὐκάρπου πᾶσαν ἔδειξε χάριν.
ἐνθάδε δὲ κλάζουσιν ὑπὸ σκιεραῖς κυπαρίσσοις
ὄρνιθες, δροσερῶν μητέρες ὀρταλίχων,
καὶ λιγυρὸν βομβεῦσιν ἀκανθίδες. ἡ δ᾽ ὀλολυγὼν
τρύζει, τρηχαλέαις ἐνδιάγουσα βάτοις.
ἀλλὰ τί μοι τῶν ἦδος; ἐπεὶ σέο μῦθον ἀκούειν
ἤθελον, ἢ κιθάρις κρούματα δηλιάδος.
καί μοι δισσὸς ἔρως περικίδναται. εἰσοράαν γὰρ
καὶ σὲ μάκαρ ποθέω, καὶ γλυκερὴν δάμαλιν,
ἧς με περισμύχουσι μεληδόνες. ἀλλά με θεσμοὶ,
εἴργουσιν ῥαδινῆς τηλόθι δορκαλίδος.

Παύλου σιλεντιαρίου ἀντίγραφα
εἰς αὐτό.

Θεσμὸν ἔρως οὐκ οἶδε βιημάχος, οὐδέ τις ἄλλη
ἀνέρα νοσφίζει πρῆξις ἐρωμανίης.
εἰ δέ σε θεσμοπόλοιο μεληδόνος ἔργον ἐρύκει,
οὐκ ἄρα σοὶ στέρνοις λάβρος ἔνεστιν ἔρως.
ποῖος ἔρως, ὅτε βαιὸς ἁλὸς πόρος οἶδε μερίζειν
σὸν χρόα, παρθενικῆς τηλόθεν ὑμετέρης;

νηχόμενος Λείανδρος, ὅσον κράτος ἐστὶν ἐρώτων,
δείκνυεν, ἐννυχίου κύματος οὐκ ἀλέγων.
σοὶ δὲ φίλος, παρέασι καὶ ὁλκάδες. ἀλλὰ θαμίζεις
μᾶλλον ἀθηναίῃ, Κύπριν ἀπωσάμενος.
θεσμοὺς Παλλὰς ἔχει Παφίη πόθον. εἰπὲ τίς ἀνὴρ
ἐν ἑνὶ θητεύσει Παλλάδι, καὶ Παφίῃ;

Ἀγαθίου σχολαστικοῦ.

Ἠϊθέοις οὐκ ἔστι τόσος πόνος, ὁππόσος ἡμῖν
ταῖς ἀταλοψύχοις ἔχρας θηλυτέραις.
τοῖς μὲν γὰρ παρέασιν ὁμήλικες. οἷς τὰ μερίμνης
ἄλγεα μυθεῦνται φθέγματι θαρσαλέῳ.
παίγνιά τ᾽ ἀμφιέπουσι παρήγορα, καὶ κατ᾽ ἀγυιὰς
πλάζονται, γραφίδων χρώμασι ῥεμβόμενοι.
ἡμῖν δ᾽ οὐδὲ φάος λεύσσειν θέμις, ἀλλὰ μελάθροις
κρυπτόμεθα, ζοφεραῖς φροντίσι τηκόμεναι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μηδὲν ἄγαν σοφὸς εἶπεν. ἐγὼ δέ τις ὡς ἐπέρασος,
ὡς καλὸς, ἠέρθην ταῖς μεγαλοφροσύναις.
καὶ ψυχὴν δοκέεσκον ὅλην ἐπὶ χερσὶν ἐμεῖο
κεῖσθαι τῆς κούρης τῆς τάχα κυδαλέης.
ἡ δ᾽ ὑπερηέρθη. σοβαρὴν δ᾽ ὑπερέσχεθεν ὀφρῦν,
ὥσπερ τοῖς προτέροις ἤθεσι μεμφομένη.
καὶ νῦν ὁ βλοσυρωπὸς, ὁ χάλκεος, ὁ βραδυπειθὴς,
ὁ πρὶν ἀερσιπότης, ἥλιτον ἐξαπίνης.
πάντα δ᾽ ἔναλλα γένοντο. πεσὼν δ᾽ ἐπὶ γούνασι κούρης,
ἴαχον, ἱλήκοις, ἤλιτεν ἡ νεότης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ποίην τίς πρὸς ἔρωτας ἴοι βίβον; ἐν μὲν ἀγυιαῖς,
μαχλάδος οἰμώξεις χρυσομανῆ σπατάλην.

εἰ δ' ἐπὶ παρθενικῆς πελάσεις λέχος, ἢ γάμον ἕξεις
  ἔννομον, ἢ ποινὰς τὰς περὶ τῶν φθορέων.
κουριδίαις δὲ γυναιξὶν ἀτερπέα Κύπριν ἐγείρειν,
  τίς κεν ὑποτλαίη, πρὸς χρέος ἑλκόμενος;
μοίχια λέκτρα κάκιστα, καὶ ἔκτοθέν εἰσιν ἐρώτων.
  ὧν μέτα, παιδομανὴς κείσθω ἀλιτροσύνη.
χήρη δ' ἡ μὲν ἄκοσμος, ἔχει πάνδημον ἐραστὴν,
  καὶ πάντα φρονέει δήνεα μαχλοσύνης.
ἡ δὲ σαοφρονέουσα, μόλις φιλότητι μιγεῖσα,
  δέχνυται ἀστόργου κέντρα παλιμβολίης,
καὶ στυγέει τὸ τελεσθέν. ἔχουσα δὲ λείψανον αἰδοῦς,
  ἂψ ἐπὶ λυσιγάμους χάζεται ἀμβολίας.
ἢν δὲ μιγῇς ἰδίῃ θεραπαινίδι, τλῆθι καὶ αὐτὸς,
  δοῦλος ἐναλλάγδην δμωΐδι γινόμενος.
εἰ δὲ καὶ ὀθνείῃ, τότε σοι νόμος αἶσχος ἀνάψει,
  ὕβριν ἀνιχνεύων σώματος ἀλλοτρίου.
πάντ' ἄρα Διογένης ἔφυγεν τάδε. τὸν δ' ὑμέναιον
  ἤειδεν παλάμῃ, Λαΐδος οὐ χατέων.

Ἀρηναίου ῥαιφενδαρίου.

Ὄμματα δινεύεις κρυφίων ἰνδάλματα πυρσῶν.
  χείλεα δ' ἀκροβαφῆ λοξὰ παρεκτανύεις.
καὶ πολὺ κιχλίζουσα, σοβεῖς εὐβόστρυχον αἴγλην.
  ἐκχυμένας δ' ὁρόω τὰς σοβαρὰς παλάμας.
ἀλλ' οὐ σῆς κραδίης ὑψαύχενος ὤκλασεν ὄγκος.
  οὔπω ἐθηλαύθης οὐδὲ μαραινομένη.

Παλλαδᾶ.

Νῦν καταγιγνώσκω καὶ τοῦ Διὸς ὡς ἀνεράστου,
  μὴ μεταβαλλομένου τῆς σοβαρᾶς ἕνεκεν.
οὔτε γὰρ Εὐρώπης, οὐ τῆς Δανάης περὶ κάλλος,
  οὔθ' ἁπαλῆς Λήδης ἐστ' ἀπολειπομένη,

εἰ μὴ τὰς πόρνας παραπέμπεται· εἶδα γὰρ αὐτὴν
τῶν βασιλευουσῶν παρθενικῶν φθορέα.

Ερατοσθένους σχολαστικοῦ.

Αρσενας ἄλλος ἔχοι· φιλέειν δ' ἐγὼ οἶδα γυναῖκας,
τὰς χρονίην φιλίην οἶδα φυλασσομένας.
οὐ καλὸν ἡβητῆρες· ἀπεχθαίρω γὰρ ἐκείνην
τὴν τρίχα τὴν φθονερὴν, τὴν ταχὺ φυομένην.

Λεοντίου.

Ψαῦε μελισταγέων στομάτων δέπας· εὗρες, ἄμελγε·
οὐ φθονέω· τὴν σὴν δ' ἤθελον αἶσαν ἔχειν.

Ιουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων αἰγυπτίου.

Ιμερτὴ Μαρίη μεγαλίζεται· ἀλλὰ μετέλθοις
κείνης πότνια Δίκη κόμπον ἀγηνορίης.
μὴ θανάτῳ βασίλεια· τὸ δ' ἔμπαλιν, ἐς τρίχας ἥξοι
γῆρας. ἐς ῥυτίδων σκληρὸν ἵκοιτο ῥέθος.
τίσειαν πολιαὶ τάδε δάκρυα· κάλλος ὑπόσχοι
ψυχῆς ἀμπλακίην· αἴτιον ἀμπλακίης.

Φιλοδήμου.

Δακρύεις· ἐλεεινὰ λαλεῖς· περίεργα θεωρεῖς.
ζηλοτυπεῖς· ἅπτῃ πολλάκι· πυκνὰ φιλεῖς·
ταῦτα μέν ἐστιν ἐρῶντος· ὅταν δ' εἴπω παράκειμαι,
καὶ σὺ μένεις ἁπλῶς οὐδὲν ἐρῶντος ἔχεις.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μῆλον ἐγώ· βάλλει με φιλῶν σέ τις ἀλλ' ἐπίνευσον
Ξανθίππη· κἀγὼ, καὶ σὺ, μαραινόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν σιγῶντα Φιλαινὶ, συνίστορα τῶν ἀλαλήτων
λύχνον, ἐλαιηρῆς ἐκμεθύσασα δρόσου,
ἔξιθι· μαρτυρίην γὰρ ἔρως μόνος οὐκ ἐφίλησεν
ἔμπνοον· καὶ πυκτὴν κλεῖε Φιλαινὶ, θύραν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Νὺξ ἱερὴ, καὶ λύχνε, συνίστορας οὔτινας ἄλλους
ὅρκοις, ἀλλ' ὑμέας εἱλόμεθ' ἀμφότεροι.
χὠ μὲν, ἐμὲ στέρξειν κεῖνον δ' ἐγὼ οὔποτε λείψειν,
ὠμόσαμεν. κοινὴν δ' εἴχετε μαρτυρίην.
νῦν δ' ὁ μὲν, ὅρκια φησὶν ἐν ὕδατι κεῖνα φέρεσθαι.
λύχνε, σὺ δ' ἐν κόλποις αὐτὸν ὁρᾷς ἑτέρων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὔπω σοι καλύκων γυμνὸν θέρος, οὐδὲ μελαίνει
βότρυς ὁ παρθενίους πρωτοβολῶν χάριτας.
ἀλλ' ἤδη θοὰ τόξα νέοι θήγουσιν ἔρωτες
Λυσιδίκη, καὶ πῦρ τύφεται ἐγκρύφιον.
φεύγωμεν δυσέρωτες, ἕως βέλος οὐκ ἐπὶ νευρῇ.
μάντις ἐγὼ πολλῆς αὐτίκα πυρκαϊῆς.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ψυχή μοι προλέγει φεύγειν πόθον ἡλιοδώρας,
δάκρυα, καὶ ζήλους τοὺς πρὶν ἐπισταμένη.
φησὶ μὲν, ἀλλὰ φυγεῖν οὔ μοι σθένος. ἡ γὰρ ἀναιδὴς
αὐτὴ, καὶ προλέγει. καὶ προλέγουσα, φιλεῖ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὁσάκι Κυδίλλης ὑποκόλπιος εἴτε κατ' ἦμαρ,
εἴτ' ἀποτολμήσας ἤλυθον ἑσπέριος,
οἶδ' ὅτι πὰρ κρημνὸν τέμνω πόρον, οἶδ' ὅτι ῥιπτῶ
πάντα κύβον κεφαλῆς αἰὲν ὕπερθεν ἐμῆς.
ἀλλὰ τί μοι πλέον; ἔστι γὰρ ὅλως θρασύς. ἡ δ' ὅταν ἕλκῃ
πάντοτ' ἔρως, ἀρχὴν οὐδ' ὄναρ οἶδε φόβου.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἑξήκοντα τελεῖ Χαριτὼ λυκάβαντος εἰς ὥρας.
ἀλλ' ἔτι κυανέων σύρμα μένει πλοκάμων,

καὶ χρὼς ἀρρυτίδωτος· ἔτ' ἀμβροσίη, ἔτι πειθὼ
πᾶσαν ἔτι στάζει μυριάδας χαρίτων.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἠράσθην. τίς δ' οὐχὶ κεκώμακε; τίς δ' ἀμύητος
κώμων; ἀλλ' ἐμάνην. ἐκ τίνος; οὐχὶ θεοῦ;
ἐρρίφθω. πολιὴ γὰρ ἐπείγεται ἀντὶ μελαίνης
θρὶξ ἤδη, συνετῆς ἄγγελος ἡλικίης.
καὶ παίζειν, ὅτε καιρὸς, ἐπαίξαμεν. ἡνίκα καὶ νῦν
οὐκ ἔτι, λῳοτέρης φροντίδος ἁψόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἠράσθης πλουτῶν Σωσίκρατες· ἀλλὰ πένης ὢν,
οὐκ ἔτ' ἐρᾷς· λιμὸς φάρμακον οἷον ἔχει.
ἡ δὲ πάρος σε καλοῦσα μύρον καὶ τερπνὸν Ἄδωνιν
Μηνοφίλα, νῦν τοι τοὔνομα πυνθάνεται.
τίς; πόθεν εἶς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις; ἦ μόλις ἔγνως
τοῦτ' ἔπος, ὡς οὐδεὶς οὐδὲν ἔχοντι φίλος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ χαλεπὴ κατὰ πάντα Φιλίστιον, ἡ τὸν ἐραστὴν
μηδέ ποτ' ἀργυρίου χωρὶς ἀναχομένη,
φαίνετ' ἀνεκτοτέρη νῦν, ἢ πάρος. οὐ μέγα θαῦμα
φαίνεθ'· ἠλλάχθαι τὴν φύσιν οὐ δοκέω.
καὶ γὰρ πρηϋτέρη ποτὲ γίνεται ἀσπὶς ἀναιδής·
δάκνει δ' οὐκ ἄλλως, ἢ θανατηφορίην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἠράσθην Δημοῦς, Παφίης γένος· οὐ μέγα θαῦμα·
καὶ Σαμίης Δημοῦς δεύτερον· οὐχὶ μέγα·
καὶ πάλιν ὡσιακῆς Δημοῦς τρίτον· οὐκ ἔτι ταῦτα
παίγνια· καὶ Δημοῦς τέτρατον Ἀργολίδος.
αὐταί που Μοῖραί με κατωνόμασαν Φιλόδημον,
ὡς αἰεὶ Δημοῦς θερμὸς ἔχῃ με πόθος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μικκὴ, καὶ μελανεῦσα Φιλαίνιον, ἀλλὰ σιλίνων
οὐλοτέρη, καὶ ἀμνοῦ χρῶτα τερεινοτέρη,
καὶ κεστοῦ φωνεῦσα μαγώτερα, καὶ παρέχουσα
πάντα, καὶ αἰτῆσαι πολλάκι φειδομένη.
τοιαύτην στέργοιμι Φιλαίνιον, ἄχρις ἂν εὕρω
ἄλλην ὦ χρυσέη Κύπρι, τελειοτέρην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ψαλμὸς, καὶ λαλιὴ, καὶ κωτίλον ὄμμα, καὶ ᾠδὴ
Ξανθίππης, καὶ πῦρ ἄρτι καταρχόμενον,
ὦ ψυχὴ, φλέξει σε. τὸ δ' ἐκ τίνος, ἢ πότε, καὶ πῶς,
οὐκ οἶδα. γνώσῃ δύσμορε, τυφομένη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ω ποδὸς, ὢ κνήμης, ὢ τῶν, ἀπόλωλα δικαίως
μηρῶν, ὢ γλυτῶν, ὢ κτενὸς, ὢ λαγόνων,
ὢ ὤμων, ὢ μαστῶν, ὢ τοῦ ῥαδινοῖο τραχήλου,
ὢ χειρῶν, ὢ τῶν, μαίνομαι ὀμματίων,
ὢ κακοτεχνοτάτου κινήματος, ὢ περιάλλων
γλωττισμῶν, ὢ τῶν, κλῶμαι φωναρίων.
εἰ δ' ὀπικὴ, καὶ φλωρὰ, καὶ οὐκ ᾄδουσα τὰ Σαπφοῦς,
καὶ Περσεὺς ἰνδῆς ἠράσατ' ἀνδρομέδης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Η κομψὴ, μεῖνόν με. τί σοι καλὸν οὔνομα; ποῦ σε
ἔστιν ἰδεῖν, ὃ θέλεις, δώσομεν. οὐδὲ λαλεῖς;
ποῦ γίνῃ; πέμψω μετὰ σοῦ τινά; μήτις ἔχει σε;
ὦ σοβαρὴ, ὑγίαιν'. οὐδ' ὑγίαινε λέγεις,
καὶ πάλι, καὶ πάλι σοι προσελεύσομαι. οἶδα μαλάσσειν
καὶ σοῦ σκληροτέρας. νῦν δ' ὑγίαινε γύναι.

Ἀντιφίλου.

Χαῦμα μὲν, εὐρώταο λακωνικόν· ἁδ' ἀκάλυπτος,
Λήδα, χὠ κύκνῳ κρυπτόμενος κρονίδας.
οἱ δέ με τὸν δυσέρωτα καταίθετε· καὶ τί, γένωμαι
ὄρνεον· εἰ γὰρ Ζεὺς κύκνος, ἐγὼ κόρυδος,

Μελεάγρου.

Ἡδυμελεῖς μοῦσαι σὺν πηκτίδι, καὶ λόγος ἔμφρων
σὺν πειθοῖ, καὶ ἔρως καλὸς ἐφ' ἡνιόχῳ,
ζηνοφίλα σοὶ σκῆπτρα πόθων ἀπένειμαν, ἐπεὶ σοὶ
αἱ τρισσαὶ χάριτες, τρεῖς ἔδοσαν χάριτας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τίς μοι Ζηνοφίλαν λαλίην παρέδειξεν ἑταίρην;
τίς μίαν ἐκ τρισσῶν ἤγαγέ μοι χάριτα;
ἦ ῥ' ἐτύμως ἀνὴρ κεχαρισμένον ἤνυσεν ἔργον,
δῶρα διδοὺς, καὐτὴν τὴν χάριν ἐν χάριτι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ φίλερως χαλεποῖς ἀσκληπιὰς, οἷα γαληνοῖς
ὄμμασι, συμπείθει πάντας ἐρωτοπλοεῖν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δεινὸς ἔρως, δεινός· τί δὲ τὸ πλέον; ἢν πάλιν εἴπω,
καὶ πάλιν οἰμώζων, πολλάκι δεινὸς ἔρως.
ἦ γὰρ ὁ παῖς τούτοισι γελᾷ, καὶ πυκνὰ κακισθεὶς,
ἥδεται· ἢν δ' εἴπω λοίδορα, καὶ τρέφεται.
θαῦμα δέ μοι, πῶς ἆρα διὰ γλαυκοῖο φανεῖσα
κύματος, ἐξ ὑγροῦ Κύπρι σὺ, πῦρ τέτοκας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ναὶ τὰν Κύπριν ἔρως, φλέξω τὰ σὰ πάντα πυρώσας
τόξα τε, καὶ σκυθικὴν ἰοδόκον φαρέτρην.
φλέξω ναί· τί μάταια γελᾷς, καὶ σιμὰ σεσηρὼς,
μυχθίζεις, τάχα που σαρδόνιον γελάσεις.

εἰ γάρ σου τὰ ποδηγὰ πόθων ὠκύπτερα κόψας,
χαλκόδετον σφίγξω σοῖς περὶ ποσσὶ πέδην,
καίτοι καδμεῖον κράτος οἴσομεν, εἴ σε παρ' οἶκον
ψυχῇ συζεύξω λυγκὰ παρ' αἰπολίοις.
ἀλλ' ἴθι δυσνίκητε. λαβὼν δ' ἐπὶ κοῦφα πέδιλα,
ἐκπέτασον ταχινὰς εἰς ἑτέρους πτέρυγας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τί ξένον, εἰ βροτολοιγὸς ἔρως τὰ πυρίπνοα τόξα
βάλλει, καὶ λαμυροῖς ὄμμασι πικρὰ γελᾷ;
οὐ μήτηρ στέργει μὲν ἄρη, γαμέτις δὲ τέτυκται
ἡφαίστου, κοινὴ καὶ πυρὶ, καὶ ξίφεσιν;
μητρὸς δ' οὐ μήτηρ ἀνέμων μάστιξι θάλασσα
τρηχὺ βοᾷ; γενέτης δ' οὔτε τις, οὔτε τίνος;
τοὔνεκεν ἡφαίστου μὲν ἔχει φλόγα, κύμασι δ' ὀργὴν
στέρξεν ἴσην, ἄρεος δ' αἱματόφυρτα βέλη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κῦμα τὸ πικρὸν ἔρωτος, ἀκοίμητοί τε πνέοντες
ζῆλοι, καὶ κώμων χειμέριον πέλαγος,
ποῖ φέρομαι; πάντῃ δὲ φρενῶν οἴακες ἀφεῖνται.
ἦ πάλι τὴν τρυφερὴν σκύλλαν ἀποψόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀεί μοι δινεῖ μὲν ἐν οὔασιν ἦχος ἔρωτος.
ὄμμα δὲ σῖγα πόθοις τὸ γλυκὺ δάκρυ φέρει.
οὐδ' ἡ νὺξ, οὐ φέγγος ἐκοίμισεν, ἀλλ' ὑπὸ φίλτρων
ἤδη που κραδίῃ γνωστὸς ἔνεστι τύπος
ὦ πτανοὶ, μὴ καί ποτ' ἐφίπτασθαι μὲν ἔρωτες
οἴδατ', ἀποπτῆναι δ' οὐδ' ὅσον ἰσχύετε;

Τοῦ αὐτοῦ.

Καὐτὸς ἔρως ὁ πτανὸς, ἐν αἰθέρι δέσμιος ἥλω,
τοῖς σοῖς ἀγρευθεὶς ὄμμασι Τιμάριον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὦ σοβαρὴ βαλάνισσα, τί δή ποτέ μ' ἔκπυρα λούεις;
πρὶν δ' ἀποδύσασθαι, τοῦ πυρὸς αἰσθάνομαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ κάλλει καυχᾷ, γίνωσχ' ὅτι καὶ ῥόδον ἀνθεῖ.
ἀλλὰ μαρανθὲν ἄφνω, σὺν κοπρίοις ἐρρίφη.
ἄνθος γὰρ, καὶ κάλλος, ἴσον χρόνον ἐπιλαχόντα.
ταῦτα δ' ὁμοῦ φθονέων, ἐξεμάραν' ὁ χρόνος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ μὲν γηράσκει τὸ καλὸν, μετάδος πρὶν ἀπέλθῃ.
εἰ δὲ μένει, τί φοβῇ τοῦθ' ὃ μένει διδόναι;

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὴν καταφλεξίπολιν Σθενελαΐδα, τὴν πολύμισθον,
τὴν τοῖς βουλομένοις χρυσὸν ἐρευγομένην,
γυμνήν μοι διὰ νυκτὸς ὅλης παρέκλινεν ὄνειρος,
ἄχρι φίλης ἠοῦς προῖκα χαριζόμενος.
οὐκέτι γουνάσομαι τὴν βάρβαρον, οὐδ' ἐπ' ἐμαυτῷ
κλαύσομαι, ὕπνον ἔχων κεῖνο χαριζόμενον.

Ἀσκληπιάδου.

Αὐτοῦ μοι στέφανοι παρὰ δικλίσι ταῖσδε κρεμαστοὶ
μίμνετε, μὴ προπετῶς φύλλα τινασσόμενοι,
οὓς δακρύοις κατέβρεξα. κάτομβρα γὰρ ὄμματ' ἐρώντων.
ἀλλ' ὅταν ἀνοιγομένης αὐτὸν ἴδητε θύρης,
στάξαθ' ὑπὲρ κεφαλῆς ἐμὸν ὑετὸν, ὡς ἂν ἄμεινον
ἡ ξανθή γε κόμη τἀμὰ δάκρυα πίῃ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Λύχνε, σὲ γὰρ παρεοῦσα τρὶς ὤμοσεν Ἡράκλεια
ἥξειν. κοὐχ ἥκει. λύχνε, σὺ δ' εἰ θεὸς εἶ,
τὴν δολίην ἐπάμυνον. ὅταν φίλον ἔνδον ἔχουσα
παίζῃ, ἀποσβεσθεὶς, μηκέτι φῶς πάρεχε.

Τοῦ αὐτοῦ.

Νεῖφε, χαλαζοβόλει, ποίει σκότος, αἶθε, κεραύνου.
πάντα τὰ πορφύροντ᾽ ἐν χθονὶ σεῖε νέφη.
ἢν γάρ με κτείνῃς, τότε παύσομαι. ἢν δέ μ᾽ ἀφείης,
καὶ διαθῇς τούτων χείρονα, κωμάσομαι.
ἕλκει γάρ μ᾽ ὁ κρατῶν καὶ σοῦ θεός. ᾧ ποτε πεισθεὶς
Ζεῦ, διὰ χαλκείων χρυσὸς ἔδυς θαλάμων.

Ποσειδίππου.

Ἐν παφίῃ κυθέρεια παρήϊον εἶδε Κλέανδρος
Νικοῦς ἐν χαροποῖς κύμασι νηχομένης.
καιομένους δ᾽ ὑπ᾽ ἔρωτος ἐνὶ φρεσὶν ἄνθρακας ἀνὴρ
ξηροὺς, ἐκ νοτερῆς παιδὸς ἐπεσπάσατο.
χὠ μὲν, ἐναυάγει γαίης ἔπι. τὴν δὲ, θαλάσσης
ψαύουσαν, πρηεῖς εἴχοσαν αἰγιαλοί.
νῦν δ᾽ ἴσος ἀμφοτέρης φιλίης πόθος. οὐκ ἀτελεῖς γὰρ
εὐχαὶ, τὰς, κείνης εὔξατ᾽ ἐπ᾽ ἠϊόνος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δάκρυα, καὶ κῶμοι, τί μ᾽ ἐγείρετε, πρὶν πόδας ἄρω
ἐκ πυρὸς, εἰς ἑτέρην Κύπριδος ἀνθρακιήν;
λήγω δ᾽ οὔποτ᾽ ἔρωτος. ἀεὶ δέ μοι ἐξ ἀφροδίτης
ἄλγος, ὁ μὴ κρίνων κοινὸν ἄγοντι πόθος.

Ῥούφου δομεστίκου.

Πάντα σέθεν φιλέω. μοῦνον δὲ σὸν ἄπιστον ὄμμα
ἐχθαίρω, στυγνοῖς ἀνδράσι τερπόμενον.

Ἀντιφίλου.

Εἶπον ἐγὼ καὶ πρόσθεν ὅτ᾽ ἦν ἔτι φίλτρα Τερείνης
νήπια, συμφλέξει πάντας ἀεξομένη.
οἱ δ᾽ ἐγέλων τὸν μάντιν. ἴδ᾽ ὁ χρόνος, ὅν ποτ᾽ ἐφώνουν,
οὗτος. ἐγὼ δὲ πάλαι τραύματος ᾐσθανόμην.

καὶ τί πάθω, λύσαιεν μὲν, ὅλαι φλόγες· ἢν δ' ἀπυπνώσω
φροντίδες· ἢν δ' αἰτῶ, παρθένος, οἰχόμεθα.

Ἀνυλλίου·

Ἢ τὸ φιλεῖν περίγραψον ἔρως ὅλον, ἢ τὸ φιλεῖσθαι
πρόσθες, ἵν' ἢ λύσῃς τὸν πόθον, ἢ κεράσῃς.

Ῥουφίνου·

Παλλὰς ἐσαθρήσασα, καὶ ἥρη χρυσοπέδιλος
Μαιονίην, ἐκ κραδίης ἴαχον ἀμφότεραι,
οὐκ ἔτι γυμνούμεσθα· κρίσις μία ποιμένος ἀρκεῖ,
οὐ καλὸν ἡττᾶσθαι δὶς περὶ καλλοσύνης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κάλλος ἔχεις Κύπριδος· πειθοῦς στόμα· σῶμα, καὶ ἀκμὴν;
εἰαρινῶν ὡρῶν· φθέγμα δὲ, Καλλιόπης·
νοῦν, καὶ σωφροσύνην, θέμιδος, καὶ χεῖρας ἀθήνης·
σὺν σοὶ δ' αἱ χάριτες τέσσαρές εἰσι φίλαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πέμπω σοι ῥοδόκλεια τόδε στέφος ἄνθεσι πλέξας,
αὐτὸς ὑφ' ἡμετέραις δρεψάμενος παλάμαις.
ἔστι κρίνον, ῥοδέη τε κάλυξ, νοτερή τ' ἀνεμώνη,
καὶ νάρκισσος ὑγρὸς, καὶ κυαναυγὲς ἴον.
ταῦτα στεψαμένη, λῆξον μεγάλαυχος ἐοῦσα.
ἀνθεῖς, καὶ λήγεις καὶ σὺ, καὶ ὁ στέφανος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Γείτνα παρθένον εἶχον ἀμυμώνην ἀφροδίτην,
ἥ μου τὴν ψυχὴν ἔφλεγεν οὐκ ὀλίγον.
αὕτη μοι προσέπαιζε· καὶ εἴ ποτε καιρὸς, ἐτόλμα·
ἠρυθρία τί πλέον τὸν πόνον ᾐσθάνετο.
ἤνυσα πολλὰ καμών· παρακήκοα νῦν ὅτι τίκτει
ὥστε τί ποιοῦμεν; φεύγομεν, ἢ μένομεν;

Τοῦ αὐτοῦ.

Αὕτη πρόσθεν ἔην ἐρατόχροος, εἰαρόμασθος,
εὔσφυρος, εὐμήκης, εὔοφρυς, εὐπλόκαμος·
ἠλλάχθη δὲ χρόνῳ, καὶ γήραϊ, καὶ πολιῇσι·
καὶ νῦν τῶν προτέρων οὐδ' ὄναρ οὐδὲν ἔχει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρνεῖται τὸν ἔρωτα Μελισσιὰς, ἀλλὰ τὸ σῶμα
κέκραγεν ὡς βελέων δεξάμενον φαρέτρην·
καὶ βάσις ἀστατέουσα, καὶ ἄστατος ἄσθματος ὁρμὴ,
καὶ κοῖλαι βλεφάρων ἰοτυπεῖς βάσιες.
ἀλλὰ πόθοι, πρὸς μητρὸς ἐϋστεφάνου Κυθερείης,
φλέξατε τὴν ἀπιθῆ, μέχρις ἐρεῖ φλέγομαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ δυσὶν οὐκ ἴσχυσας ἴσην φλόγα πυρφόρε καῦσαι,
τὴν ἑνὶ καιομένην ἢ σβέσον, ἢ μετάθες.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐκ ἔσθ' οὗτος ἔρως, εἴ τις καλὸν εἶδος ἔχουσαν
βούλετ' ἔχειν φρονίμοις ὄμμασι πειθόμενος·
ἀλλ' ὅστις κακόμορφον ἰδὼν πεφορημένος οἴστρῳ
στέργει, μαινομένης ἐκ φρενὸς αἰθόμενος,
οὗτος ἔρως. πῦρ τοῦτο, τὰ γὰρ καλὰ πάντας ὁμοίως
τέρπει τοὺς κρίνειν εἶδος ἐπισταμένους.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πέμπω σοι μύρον ἡδὺ, μύρῳ τὸ μύρον θεραπεύων,
ὡς Βρομίῳ σπένδων νᾶμα τὸ τοῦ Βρομίου.
Ὑψοῦται ῥοδόπη τῷ κάλλεϊ. κἤν ποτε χαῖρε
εἴπω, ταῖς σοβαραῖς ὀφρύσιν ἠσπάσατο.

Τοῦ αὐτοῦ.

ἤν ποτε καὶ στεφάνους πρὸ θυρῶν ὑπερκρεμάσωμαι,
ὀργισθεῖσα, πατεῖ τοῖς σοβαροῖς ἴχνεσιν.

ὦ ῥυτίδες, καὶ γῆρας ἀνηλεές, ἔλθετε θᾶσσον·
σπεύσατε, καὶ ὑμεῖς πείσατε τὴν ῥοδόπην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὥπλισμαι πρὸς ἔρωτα περὶ στέρνοισι λογισμὸν,
οὐδέ με νικήσει μοῦνος ἐὼν πρὸς ἕνα.
θνατὸς δ' ἀθανάτῳ συνελεύσομαι· ἢν δὲ βοηθὸν
βάκχον ἔχῃ, τί μόνος πρὸς δύ' ἐγὼ δύναμαι;

Τοῦ αὐτοῦ.

Τέσσαρες αἱ χάριτες, παφίαι δύο, καὶ δέκα μοῦσαι·
Δερκυλὶς ἐν πάσαις, μοῦσα, χάρις, παφίη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὄμματ' ἔχεις ἥρης Μελίτη · τὰς χεῖρας ἀθήνης·
τοὺς μαζοὺς παφίης· τὰ σφυρὰ τῆς Θέτιδος·
εὐδαίμων ὁ βλέπων σε· τρισόλβιος ὅστις ἀκούει·
ἡμίθεος δ' ὁ φιλῶν · ἀθάνατος δ' ὁ γαμῶν·

Τοῦ αὐτοῦ.

Ῥουφῖνος τῇ μῇ γλυκερωτάτῃ ἐλπίδι πολλὰ
χαίρειν, εἰ χαίρειν χωρὶς ἐμοῦ δύνασαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐκ ἔτι παιδομανὴς, ὡς πρίν ποτε· νῦν δὲ καλοῦμαι
θηλυμανής· καὶ νῦν δίσκος ἐμοὶ κρόταλον.
ἀντὶ δέ μοι παίδων ἀδόλου χροὸς, ἤρεσε γύψου
χρίσματα, καὶ φύκους ἄνθος ἐπεισόδιον.
βοσκήσει δελφῖνας ὁ δενδροκόμης ἐρύμανθος,
καὶ πολιὸν πόντου κῦμα θοὰς ἐλάφους.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ μὲν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἔρως ἴσα τόξα τιταίνεις,
εἶ θεός· εἰ δὲ ῥέπεις πρὸς μέρος, οὐ θεὸς εἶ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὕτως ὑπνώσαις κωνώπιον, ὡς ἐμὲ ποιεῖς
  κοιμᾶσθαι ψυχροῖς τοῖσδε παρὰ προθύροις.
οὕτως ὑπνώσαις ἀδικωτάτη, ὡς τὸν ἐραστὴν
  κοιμίζεις. ἐλέου δ' οὐδ' ὄναρ ἠντίασας.
γείτονες οἰκτείρουσι. σὺ δ' οὐδ' ὄναρ. ἡ πολιὴ δὲ
  αὐτίκ' ἀναμνήσει ταῦτά σε πάντα κόμη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ ταύτας ὁ κριτὴς ὁ θεῶν ἐθεάσατο κούρας,
  οὐκ ἔτ' ἂν οὐδ' ἐσιδεῖν ἤθελε τὰς προτέρας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ηρισαν ἀγλαΐαις, ῥοδόπη, Μελίτη, ῥοδόκλεια,
  τῶν τρισσῶν τίς ἔχει κάλλος ἀρειότερον.
καί με κριτὴν εἵλοντο. καὶ ὡς θεαὶ αἱ περίβλεπτοι,
  ἔστησαν μορφῷ νέκταρι λειπόμεναι.
ἀλλὰ σαφῶς ἃ πέπονθε Πάρις διὰ τὴν κρίσιν εἰδὼς,
  τὰς τρεῖς ἀθανάτους εὐθὺ συνεστεφάνουν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Λουσάμενοι Προδίκη, πυκασώμεθα, καὶ τὸν ἄκρατον
  ἕλκωμεν, κύλικας μείζονας ἀράμενοι.
βαιὸς ὁ χαιρόντων ἐστὶ βίος. εἶτα τὰ λοιπὰ,
  γῆρας κωλύσει. καὶ τὸ τέλος, θάνατος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εὐρώπης τὸ φίλημα. καὶ ἢν ἄχρι χείλεος ἔλθῃ,
  ἡδύ, κἂν ψαύσῃ μοῦνον ἄχρι στόματος.
ψαύει δ' οὐκ ἄκροις τοῖς χείλεσιν. ἀλλ' ἐρύσασα
  τὸ στόμα, τὴν ψυχὴν ἐξ ὀνύχων ἀνάγει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ποῦ νῦν πραξιτέλης; ποῦ δ' αἱ χέρες αἱ Πολυκλείτου,
  αἱ ταῖς πρόσθε τέχναις πνεῦμα χαριζόμεναι;

τίς πλοκάμους Μελίτης εὐώδεας, ἢ πυρόεντα
ὄμματα, καὶ δειρῆς φέγγος ἀποπλάσεται;
ποῦ πλάσται, ποῦ δ᾽ εἰσὶ λιθοξόοι; ἔπρεπε τῇδε
μορφῇ νηὸν ἔχειν, ὡς μακάρων ξόανον.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐκ ἔλεγον Προδίκη γηράσκομεν; οὐ προεφώνουν
ἥξουσιν ταχέως αἱ διαλυσίφιλοι;
νῦν ῥυτίδες, καὶ θρὶξ πολιή, καὶ σῶμα ῥακῶδες,
καὶ στόμα τὰς προτέρας οὐκέτ᾽ ἔχον χάριτας.
μήτις σοι μετέωρε προσέρχεται, ἢ κολακεύων
λίσσεται; ὡς δὲ τάφον, νῦν σε παρερχόμεθα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σοί με λάτριν γλυκύδωρος ἔρως παρέδωκε Βοῶπι,
ταῦρον ὑποζεύξας εἰς πόθον αὐτόμολον,
αὐτοθελῆ, πάνδουλον, ἑκούσιον, αὐτοκέλευστον,
αἰτήσοντα πικρὴν μήποτ᾽ ἐλευθερίην,
ἄχρι φίλης πολιῆς, καὶ γήραος. ὄμμα βάλλοι δὲ
μήποτ᾽ ἐφ᾽ ἡμετέραις ἐλπίσι βασκανίη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τίς γυμνὴν οὕτω σε καὶ ἐξέβαλεν, καὶ ἔδειρεν,
τίς ψυχὴν λιθίνην εἶχε, καὶ οὐκ ἔβλεπεν;
μοιχὸν ἴσως εὕρηκεν ἀκαίρως κεῖνος ἐσελθών;
γινόμενον. πᾶσαι τοῦτο ποιοῦσι τέκνον.
πλὴν ἀπὸ νῦν, ὅταν ἦν ἔσω, κεῖνος δ᾽ ὅταν ἔξω,
τὸ πρόθυρον σφήνου, μὴ πάλι ταῦτα πάθῃς.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐκβάλλῃ γυμνήν τις, ἐπὴν εὕρῃ ποτὲ μοιχόν,
ὡς μὴ μοιχεύσασ᾽, ὡς ἀπὸ Πυθαγόρου.
εἶτα τέκνον κλαύσασα, καταδρύψῃς τὸ πρόσωπον,
καὶ παραριγώσεις μαινομένου προθύροις;

ἐκμάξαι. μὴ κλαῖε τέκνον· χαρισόμεθ' ἄλλον.
μηκέτι σοι τὸ βλέπειν εἰδότα, καὶ τὸ φέρειν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μέχρι τίνος Προδίκη παρακλαύσομαι; ἄχρι τίνος σε
γουνάσομαι στερεή, μηδὲν ἀκουόμενος;
ἤδη καὶ λευκαί σοι ἐπισκιρτῶσιν ἔθειραι.
καὶ τάχα μοι δώσεις ὡς Ἑκάβη Πριάμῳ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εὐκαίρως μονάσασαν ἰδὼν Προδίκην ἱκέτευον.
καὶ τῶν ἀμβροσίων ἁψάμενος γονάτων,
σῶσον ἔφην ἄνθρωπον ἀπολλύμενον παρὰ μικρόν,
καὶ φεῦγον ζωῆς πνεῦμα σύ μοι χάρισαι.
ταῦτα λέγοντος, ἔκλαυσεν. ἀποψήσασα δὲ δάκρυ,
ταῖς ῥυφβαῖς χερσὶν ἡμᾶς ὑπεξέβαλεν.

Διονυσίου σοφιστοῦ.

Ἡ τὰ ῥόδα, ῥοδόεσσαν ἔχεις χάριν. ἀλλὰ τί πωλεῖς,
σαυτὴν, ἢ τὰ ῥόδα, ἠὲ συναμφότερα;

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἴθ' ἄνεμος γενόμην. σὺ δέ γε στείχουσα παρ' αὐγὰς,
στήθεα γυμνώσαις, καί με πνέοντα λάβοις.
εἴθε ῥόδον γενόμην ὑποπόρφυρον, ὄφρα με χερσὶν
ἀραμένη, κομίσαις στήθεσι χιονέοις.
εἴθε κρίνον γενόμην λευκόχροον, ὄφρα με χερσὶν
ἀραμένη, μᾶλλον σῆς χροτιῆς κορέσῃς.

Μαικίου.

Ὤμοσ' ἐγὼ δύο νύκτας ἀφ' ἡδυλίου Κυθέρεια,
σὸν κράτος ἡσυχάσειν. ὡς δοκέω δ' ἐγέλας,
τοὐμὸν ἐπισταμένη πάντως κακόν. οὐ γὰρ ὑποίσω
τὴν ἑτέρην. ὅρκους δ' εἰς ἀνέμους τίθεμαι.

αἱροῦμαι δ' ἀσεβεῖν, κείνης χάριν· ἢ τὰ σὰ τηρῶν
ὅρκι', ἀποθνήσκειν τοῦ γ' ὑπ' ἀσεβίης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τί στυγνή; τί δὲ ταῦτα κόμης εἰκαῖα, Φιλαινί,
σκύλματα, καὶ νοτερῶν σύγχυσις ὀμματίων;
μή, τὸν ἐραστὴν εἶδες ἔχονθ' ὑποκόλπιον ἄλλην;
εἶπον ἐμοί, λύπης φάρμακ' ἐπιστάμεθα.
δακρύεις, οὐ φῂς δέ, μάτην ἀρνεῖσθ' ἐπιβάλλῃ.
ὀφθαλμοί, γλώσσης ἀξιοπιστότεροι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Θερμαίνει μ' ὁ καλὸς Κορνήλιος. ἀλλὰ φοβοῦμαι
τοῦτο τὸ φῶς, ἤδη πῦρ μέγα γινόμενον.

Μάρκου ἀργενταρίου.

Μήνη χρυσόκερως, δέρκῃ τάδε. καὶ πυριλαμπεῖς
ἀστέρες, οὓς κόλποις ὠκεανὸς δέχεται,
ὥς με μόνον προλιποῦσα μυρίπνοος ᾤχετ' ἀρίστη.
ἑκταίην δ' εὑρεῖν τὴν μάγον οὐ δύναμαι.
ἀλλ' ἔμπης αὐτὴν ζητήσομεν, ἢν ἐπιπέμψω
Κύπριδος ἰχνευτὰς ἀργυρέους σκύλακας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τὴν ἰσχνὴν Διόκλειαν, ἀσαρκοτέρην ἀφροδίτης
ὄψεαι, ἀλλὰ καλοῖς ἤθεσι τερπομένην.
οὐ πολύ μοι τὸ μεταξὺ γενήσεται. ἐς δὲ ποθεινὰ
στέρνα πεσών, ψυχῆς κείσομαι ἐγγυτάτω.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἔγχει Λυσιδίκης κυάθους δέκα. τῆς δὲ ποθεινῆς
Εὐφράντης, ἕνα μοι λάτρι δίδου κύαθον.
φήσεις Λυσιδίκην με φιλεῖν πλέον. οὐ μὰ τὸν ἡδὺν
βάκχον, ὃν ἐν ταύτῃ λαβροποτῶ κύλικι,

ἀλλά μοι Εὐφράντη, μία πρὸς δέκα· καὶ γὰρ ἀπείρους
ἀστέρας, ἓν μήνης φέγγος ὑπερτίθεται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Παρθένον ἀλκίππην ἐφίλουν μέγα· καί ποτε πείσας,
αὐτὴν λαθριδίως εἶχον ἐπὶ κλισίῃ.
ἀμφοτέρων δὲ στέρνον ἐπάλλετο μή τις ἐπέλθῃ,
μή τις ἴδῃ τὰ πόθων κρυπτὰ περισσότερον.
μητέρα δ' οὐκ ἔλαθον κείνης λάλον· ἀλλ' ἐσιδοῦσα
ἐξαπίνης, ἑρμῆς κοινὸς ἔφη θύγατερ.

Ἀντιπάτρου θεσσαλονικέως.

Πάντα καλός. τότε μὲν χρυσῆν ἔτι τὴν ἀφροδίτην
ἔξοχα καὶ πάντων εἶπεν ὁ μαιονίδης.
ἢν μὲν γὰρ τὸ χάραγμα φέρῃς φίλος, οὔτε θυρωρὸς
ἐν ποσὶν, οὔτε κύων ἐν προθύροις δέδεται.
ἢν δ' ἑτέρως ἔλθῃς, καὶ ὁ κέρβερος. ὦ πλεονέκται,
οἱ πλούτου πενίην ὡς ἀδικεῖτε μόνοι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ορθρος ἔβη Χρύσιλλα· πάλαι δ' ἠῷος ἀλέκτωρ
κηρύσσων φθονερὴν ἠριγένειαν ἄγει.
ὀρνίθων ἔρροις φθονερώτατε, ὅς με διώκεις
οἴκοθεν εἰς πολλοὺς ἠϊθέων ὀάρους.
γηράσκεις Τιθωνέ. τί γὰρ σὴν εὐνέτιν ἠῶ
οὕτως ὀρθριδίην ἤλασας ἐκ λεχέων,

Παρμενίωνος.

Εἰς Δανάην ἔρρευσας ὀλύμπιε χρυσὸς, ἵν' ἡ παῖς
ὡς δώρῳ πεισθῇ, μὴ τρέσῃ ὡς Κρονίδην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ο ζεὺς τὴν δανάην, χρυσοῦ· κἀγὼ δέ σε, χρυσοῦ·
πλείονα γὰρ δοῦναι τοῦ Διὸς οὐ δύναμαι.

Καλλιμάχου.

Ὤμοσε Καλλίγνωτος Ἰωνίδι μήποτ᾽ ἐκείνης
ἕξειν μήτε φίλον κρείσσονα, μήτε φίλην.
ὤμοσεν, ἀλλὰ λέγουσιν ἀληθέα, τοὺς ἐν ἔρωτι
ὅρκους μὴ βαίνειν οὔατ᾽ εἰς ἀθανάτων.
νῦν δ᾽ ὁ μὲν, ἄλλης δὴ θέρεται πυρί· τῆς δὲ ταλαίνης
νύμφης, ὡς Μεγαρέων, οὐ λόγος, οὐδ᾽ ἀριθμός.

Σηκαίου.

Ἐχθαίρω τὸν ἔρωτα. τί γὰρ βαρὺς οὐκ ἐπὶ θῆρας
ὄρνυται, ἀλλ᾽ ἐπ᾽ ἐμὴν ἰοβολεῖ κραδίην;
τί πλέον, εἰ θεὸς ἄνδρα καταφλέγει; ἢ τί τὸ σεμνὸν
δῃώσας, ἀπ᾽ ἐμῆς ἆθλον ἔχει κεφαλῆς;

Ονέστου.

Οὔτέ με παρθενικῆς τέρπει γάμος, οὔτε γεραιῆς.
τὴν μὲν, ἐποικτείρῃ· τὴν δὲ, καταιδέομαι.
εἴη μήτ᾽ ὄμφαξ, μήτ᾽ ἀσταφίς· ἡ δὲ πέπειρος,
εἰς Κύπριδος θαλάμους ὥρια καλλοσύνῃ.

Νικάρχου.

Οὐκ ἀποθνήσκειν δεῖ με; τί μοι μέλει, ἤν τε ποδαγρὸς,
ἤν τε δρομεὺς γεγονὼς, εἰς ἀΐδην ὑπάγω;
πολλοὶ γάρ μ᾽ ἐρέουσιν, ἔα, χωλόν με γενέσθαι.
τῶν δ᾽ ἕνεκεν γὰρ ἴσως, οὔποτ᾽ ἐῶ θιάσους.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πάντα λίθον κίνει· σαυτὴν, στρέφε· καὶ γράφε πρός με,
εἰς ποίην ἀκτὴν εὐφρόσυνον γέγονας;
εὐτακτεῖν πειρῶ· τὸ ἐνοίκιον ἄν τι περισσὸν
γίγνηται, καὶ ἐμοὶ φρόντισον ἱμάτιον.
ἢν ἐν γαστρὶ λάβῃς, λάβε· καὶ τέκε, μὴ θορυβηθῇς·
εὑρήσει πόθεν ἐς ἐλθὸν εἰς ἡλικίην.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Κάλλος ἄνευ χαρίτων, τέρπει μόνον, οὐ κατέχει δέ,
ὡς ἄτερ ἀγκίστρου νηχόμενον δέλεαρ.
ὁπλίζου Κύπρι τόξα, καὶ εἰς σκοπὸν ἥσυχος ἐλθέ.
ἄλλον ἐγὼ γὰρ ἔχω θαύματος ὧδε τόπον.

Ἀργενταρίου.

Ἰσιὰς ἡδύπνοιε, καὶ εἰ δεκάκις μύρον ὄζεις,
ἔγρεο, καὶ δέξαι χερσὶ φίλαις στέφανον.
ὃν νῦν μὲν θάλλοντα μαραινόμενον δὲ πρὸς ἠῶ
ὄψεαι, ἡμετέρης σύμβολον ἡλικίης.

Κριναγόρου.

Κὴν ῥίψῃς ἐπὶ λαιά, καὶ ἢν ἐπὶ δεξιὰ ῥίψῃς
Κριναγόρη, κενεοῦ σαυτὸν ὕπερθε λέχους.
εἰ μή σοι χαρίεσσα παρακλίνοιτο γέμιλλα,
γνώσῃ κοιμηθεὶς, οὐχ ὕπνον ἀλλὰ κόπον.

Βάσσου.

Οὐ μέλλω ῥεύσειν χρυσός ποτε. βοῦς δὲ γένοιτο
ἄλλος, χὠ μελίθρους κύκνος ἐπ' ἠϊόνος.
Ζηνὶ φυλασσέσθω τάδε παίγνια. τῇ δὲ Κορίννῃ
τοὺς ὀβολοὺς δώσω τοὺς δύο, κοὐ πέτομαι.

Ἄδηλον.

Οὐκ ἔτι βαστάζω μὰ τὰ σ' ὄμματα τὴν φιλέρημον,
καὶ τὴν μουνολεχῆ σεῖο διαζυγίην,
ἀλλ' αἰεὶ δακρύοισι πεφυρμένος, ἢ ἐπιορκήσων
ἔρχομαι, ἢ μεγάλης νηὸν ἐς ἀρτέμιδος
αὔριον, ἀλλὰ πάτρη με δεδέξεται. ἐς δὲ σὸν ὄμμα
πλώσομαι, ἐρρῶσθαι μυρία σ' εὐχόμενος.

Ἄδηλον.

Εἴτε σε κυανέῃσιν ἀποστίλβουσαν ἐθείραις,
εἴτε πάλιν ξανθαῖς εἶδον ἄνασσα κόμαις,

ἴση ἀπ' ἀμφοτέρων λάμπει χάρις. ἦ ῥά γε ταύταις
θριξὶ συνοικήσει, καὶ πολιῇσιν ἔρως.

Αδηλον.

Ποῦ σοι κεῖνα μέλισσα τὰ χρύσεα, καὶ περίοπτα
τῆς πολυθρυλλήτου κάλλεα φαντασίης;
ποῦ δ' ὀφρύες, καὶ γαῦρα φρονήματα, καὶ μέγας αὐχὴν,
καὶ σοβαρῶν ταρσῶν χρυσοφόρος σπατάλη;
νῦν πενιχρὴ, ψαφαρή τε, κόμη τ' ἐπὶ πᾶσι βραχεῖα,
ταῦτα τὰ τῶν σπαταλῶν τέρματα παλλακίδων.

Αδηλον.

Νῦν μι χαῖρε λέγεις, ὅτε σου τὸ πρόσωπον ἀπῆλθεν
κεῖνο τὸ τῆς λύγδου βάσκανε λειότερον.
νῦν μοι προσπαίζεις, ὅτε τὰς τρίχας ἠφάνικάς σου,
τὰς ἐπὶ τοῖς σοβαροῖς αὐχέσι πλαζομένας.
μηκέτι μοι μετέωρε προσέρχεο, μὴ δὲ συνάντα.
ἀντὶ ῥόδου γὰρ ἐγὼ τὴν βάτον οὐ δέχομαι.

Αδηλον.

Ηδη φίλτατε λύχνε τρὶς ἔπταρες. ἦ τάχα τερπνὴν
ἐς θαλάμους ἥξειν ἀντιγόνην προλέγεις.
εἰ γὰρ ἄναξ εἴη τόδ' ἐτήτυμον, οἷος ἀπόλλων
θνητοῖς μάντις ἔσῃ καὶ σὺ παρὰ τρίποδι.

Αδηλον.

Γραῖα φίλη, θρέπτειρα, τί μου προσιόντας ὑλακτεῖς,
καὶ χαλεπὰς βάλλεις δὶς τόσον εἰς ὀδύνας;
παρθενικὴν γὰρ ἄγεις περικαλλέα. τῆς, ἐπιβαίνων
ἴχνεσι, τὴν ἰδίην οἶμον ἰδῶς φέρομαι,
εἶδος ἐσαυγάζων μοῦνον γλυκύ. τίς φθόνος ὄσσων
δύσμορε; καὶ μορφὰς ἀθανάτων βλέπομεν.

Αδηλον.

Αἰετὸς ὁ Ζεὺς ἦλθεν ἐπ' ἀντίθεον Γανυμήδην.

κύκνος ἐπὶ ξανθὴν μητέρα τῆς ἑλένης.
οὕτως ἀμφότερ' ἐστὶν ἀσύγκριτα. τῶν δύο δ' αὐτῶν,
ἄλλοις ἄλλο δοκεῖ κρεῖσσον ἐμοὶ, τὰ δύο.

Αδηλον.

Εἴ μοι τίς μέμψοιτο δαεὶς, ὅτι λάτρις ἔρωτος
φοιτῶ, θηρευτὴν ὄμμασιν ἰξὸν ἔχων,
εἰδείη καὶ Ζῆνα, καὶ ἄϊδα, τόν τε θαλάσσης
σκηπτοῦχον, μαλκῶν δοῦλον ἐόντα πόθων.
εἰ δὲ θεοὶ τοιοίδε, θεοῖς δ' ἐνέπουσιν ἕπεσθαι
ἀνθρώπους, τί θεῶν ἔργα μαθὼν ἀδικῶ;

Αδηλον.

Χαῖρε κόρη. καὶ δὴ σύ. τίς ἡ προσιοῦσα, τί πρὸς σέ;
οὐκ ἀλόγως ζητῶ. δεσπότις ἡμετέρη.
ἐλπίζειν ἔξεστι; ζητεῖς δὲ τί; νύκτα. φέρεις τί;
χρυσίον. εὐθύμει. καὶ τόσον; οὐ δύναμαι.

Αδηλον.

Αλλος ὁ μηνοφίλας λέγεται παρὰ μαχλάσι κόσμος.
ἄλλος, ἐπεὶ πάσης γεύεται ἀκρασίης.
ἀλλ' ὅτε χαλδαίοισι κείνης πέλας. ἦ γὰρ ὁ ταύτης
οὐρανὸς, ἐντὸς ἔχει καὶ κριὸν, καὶ διδύμους.

Αδηλον.

Γιγνώσκω χαρίεσσα φιλεῖν, πάνυ τὸν φιλέοντα.
καὶ πάλι γιγνώσκω, τόν με δακόντα δακεῖν.
μὴ λύπει με λίην στέργοντά σε, μὴ δ' ἐρέθιζε.
τὰς βαρυοργήτους, μὴ θέλε πιερίδας.
ταῦτ' ἐβόων αἰεὶ, καὶ προὔλεγον, ἀλλ' ἴσα πόντῳ
ἰονίῳ μύθων ἔκλυες ἡμετέρων.
τοιγὰρ νῦν, σὺ μὲν, ὧδε μέγα κλαίουσα βαΰζεις,
ἡμεῖς δ' ἐν κόλποις ἥμεθα νηϊάδος.

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων
αἰγυπτίου.

Στέφος πλέκων ποθ', εὗρον
ἐν τοῖς ῥόδοις ἔρωτα.
καὶ τῶν πτερῶν κατασχὼν,
ἐβάπτισ' εἰς τὸν οἶνον.
λαβὼν δ' ἔπιον αὐτόν.
καὶ νῦν ἔσω μελῶν μου,
πτεροῖσι γαργαλίζει.

Οὐ δύναμαί σ' ἐθέλων θέσθαι φίλην. οὔτε γὰρ αἰτεῖς,
οὔτ' αἰτοῦντι δίδως, οὔθ' ἃ δίδωμι δέχῃ.

Κῦρος, κύριός ἐστι. τί μοι μέλει, εἰ παρὰ γράμμα
οὐκ ἀναγιγνώσκω τὸν καλὸν, ἀλλὰ βλέπω;

Μάρκος ἔτ' ἐν κόλποισιν ὁ νήπιος ὀρθρινὰ παίζων
ἀστραγάλοις, τοὐμὸν πνεῦμ' ἐκύβευσεν ἔρως.

Πῖν' ἀσκληπιάδη. τί τὰ δάκρυα ταῦτα, τί πάχεις;
οὐ σὲ μόνον χαλεπὴ Κύπρις ἐλῃίσατο.
οὐδ' ἐπὶ σοὶ μούνῳ κατεθήκατο τόξα καὶ ἰοὺς,
πικρὸς ἔρως. τί ζῶν, ἐν σποδιῇ τίθεσαι;
πίνωμεν βάκχου ζωρὸν πόμα δάκτυλος ἀὼς,
ἢ πάλι κοιμιστὴν λύχνον ἰδεῖν μένομεν.

Καλὸς ὁ παῖς ἀχελῷε. λίην καλός, εἰ δέ τις οὐχὶ
φησὶν, ἐπισταίμην μοῦνος ἐγὼ τὰ καλά.

Ἢν ἐσίδω Θήρωνα, τὰ πάνθ' ὁρῶ. ἢν δὲ τὰ πάντα
βλέψω, τὸν δέγε μὴ, τοὔμπαλιν οὐδὲν ὁρῶ.

Ἔσπευδον τὸν ἔρωτα φυγεῖν· ὁ δὲ, βαιὸν ἀνάψας
φανίον ἐκ τέφρης, εὗρέ με κρυπτόμενον·
κυκλώσας δ' οὐ τόξα, χερὸς δ' ἀκρώνυχα δισσὰ,
κνίσμα πυρὸς θραύσας, τῷδε λαβὼν ἔβαλεν·
ἐκ δὲ φλογὸς, πάντῃ μοι ἐπέδραμεν· ὦ βαρὺ φέγγος
λάμψαν ἐμοὶ, μέγα πῦρ φανίον ἐν κραδίῃ.

Κύπρι, τί μοι τρισσοὺς ἐφ' ἕνα σκοπὸν ἤλασας ἰοὺς,
ἐν δὲ μιῇ ψυχῇ τρισσὰ πέπηγε βέλη;
καὶ τῇ μὲν, φλέγομαι· τῇ δ' ἕλκομαι· ἣν δ' ἀπονεύσω,
δισάζω· λάβρῳ δ' ἐν πυρὶ, πᾶς φλέγομαι.

Οἶδα φιλεῖν, φιλέοντας· ἐπίσταμαι ἤν μ' ἀδικῇ τις,
μισεῖν· ἀμφοτέρων εἰμὶ γὰρ οὐκ ἀδαής.

Θυμὸς ἔρως, παρ' ἐμοὶ μενέτω μόνῳ· ἢν δὲ πρὸς ἄλλους
φοιτήσῃ, μισῶ κοινὸν ἔρωτα Κύπρι.

Ὄρνιθες ψίθυροι· τί κεκράγατε, τί μ' ἀνιᾶτε,
τὸν τρυφερῆς παρθένου σαρκὶ χλιαινόμενον,
ἑζόμεναι πετάλοισιν ἀηδόνες· εἰ δὲ λάληθρον
θῆλυ γένος, δέομαι μείνατ' ἐφ' ἡσυχίης.

Εἰ μισεῖν πόνος ἐστὶ, φιλεῖν πόνος, ἐκ δύο λοιπὸν
αἱροῦμαι, χρηστῆς ἕλκος ἔχειν ὀδύνης.

Πέντ' αἰτεῖς; δέκα δώσω· καὶ εἴκοσι δ' αὐτίκα ἕξεις.
ἀρκεῖ σοι χρυσός; ἤρκεσε καὶ Δανάῃ.

Εἰ τοὺς ἐν πελάγει σώζεις Κύπρι, κἀμὲ τὸν ἐν γᾷ
ναυηγὸν φιλίης, σῶσον ἀπολλύμενον.

Μισῶ τὴν ἀφελῆ, μισῶ τὴν σώφρονα λίαν·
ἡ μὲν γὰρ, βραδέως· ἡ δὲ, θέλει ταχέως,

Ὄμματα μὲν χρύσεια, καὶ ὑαλόεσσα παρειὴ,
καὶ στόμα, πορφυρέης τερπνότερον κάλυκος·
δειρὴ, λυγδινέη· καὶ στήθεα, μαρμαίροντα·
καὶ πόδες, ἀργυρέης λευκότεροι θέτιδος·
εἰ δέ τι καὶ πλοκάμοισι διαστίλβουσιν ἄκανθαι,
τῆς λευκῆς καλάμης οὐδὲν ἐπιστρέφομαι·

Φεύγειν δὴ τὸν ἔρωτα, κενὸς πόνος· οὐ γὰρ ἀλύξω
πεζὸς ὑπὸ πτηνοῦ, πυκνὰ διωκόμενος·

Τῷ μήλῳ βάλλω σε· σὺ δ' εἰ μὲν ἑκοῦσα φιλεῖς με,
δεξαμένη, τῆς σῆς παρθενίης μετάδος.
εἰ δ' ἄρ ὃ μὴ γίγνοιτο νοεῖς, τοῦτ' αὐτὸ λαβοῦσα,
σκέψαι τὴν ὥρην ὡς ὀλιγοχρόνιος·

Φείδῃ παρθενίης; καὶ τί πλέον· οὐ γὰρ ἐς ᾅδην
ἐλθοῦσ' εὑρήσεις τὸν φιλέοντα κόρη.
ἐν ζωοῖσι τὰ τερπνὰ τὰ κύπριδος· ἐν δ' ἀχέροντι,
ὀστέα καὶ σποδιὴ, παρθένε κεισόμεθα·

Πέμπω σοι μύρον ἡδύ· μύρῳ παρέχων χάριν οὐ σοί.
αὐτὴ γὰρ μυρίσαι, καὶ τὸ μύρον δύνασαι·

Ἡδὺ θέρους διψῶντι, χιὼν ποτόν· ἡδὺ δὲ ναύταις·
ἐκ χειμῶνος ἰδεῖν εἰαρινὸν στέφανον·
ἡδὺ δὲ καὶ ὁπόταν κρύψῃ μία τοὺς φιλέοντας
χλαῖνα, καὶ αἰνῆται κύπρις ὑπ' ἀμφοτέρων·

Ὄμφαξ οὐκ ἐπένευσας· ὅτ' ἦς σταφυλή, παρεπέμψω·
μὴ φθονέσῃς δοῦναι κἂν βραχὺ τῆς σταφίδος.

Κούρη τίς μ' ἐφίλησεν ὑφέσπερα χείλεσιν ὑγροῖς.
νέκταρ ἔην τὸ φίλημα· τὸ γὰρ στόμα νέκταρος ἔπνει·
καὶ μεθύω τὸ φίλημα, πολὺν τὸν ἔρωτα πεπωκώς.

Ἠράσθην· ἐφίλουν· ἔτυχον· κατέπραξ'· ἀγαπῶμαι.
τίς δέ, καὶ ἥν, καὶ πῶς; ἡ θεὸς οἶδε μόνη.

Ἔκ μαίνει χείλη με ῥοδόχροα· ποικιλόμυθα·
ψυχοτακῆ· στόματος νεκταρέου πρόθυρα,
καὶ γλῆναι λασίῃσιν ὑπ' ὀφρύσιν ἀστράπτουσαι,
σπλάγχνων ἡμετέρων δίκτυα καὶ παγίδες,
καὶ μαζοὶ γλαγόεντες, εὔζυγες, ἱμερόεντες,
εὐφυέες, πάσης τερπνότεροι κάλυκος.
ἀλλὰ τί, μηνύω κυσὶν ὀστέα· μάρτυρές εἰσι
τῆς ἀθυροστομίης, οἱ Μίδεω κάλαμοι.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΟΥ.

Ἄδηλον.

Τίς, πόθεν, ἢ τίνος ὢν τὸν χάλκεον ὕπνον ἰαύεις;
μαρκέσιος φάλλης. οἶδ' ἐρατὴν γενεήν.
οἶδα τεὴν πάτρην, βυζάντιον οὔνομα κλεινόν.
εἶπον πῶς σθεναρὴν ὤλεσας ἡλικίην;
αἰδέομ' ἐξειπεῖν. ἀλλ' εἴρεο; ἐκ τεγέων γὰρ
ὤλισθον. τὸ δέ μοι, πικρότερον θανάτου.
οὐ γὰρ ἄρης μ' ἐδάμασεν ἐπ' αὐχένι δεσμὸν ἔχουσαν
ῥυόμενον κλεινὴν ἑλλάδα. πῶς δ' ἔθανον.

Ἄδηλον.

Ἵππω τώδ' ἀρόων τε. τί δέρκομαι, ἵπποι ἔασι,
καὶ πολέες. περὶ σοὶ θαῦμα τόδ' ἀγχιάλη.
ἠνὶ χάρις μερόπων πολέμου κλόνος, ἅρματ' ἅμιλλαι,
ἡμέτερα κρυερῶν θαύματα πὰρ χαλίβων.
ἱππῆες περίθεσθε, τί μέλλετε; βουσὶ χαλινούς,
καὶ ταχεῖς τοὺς πολέμους εἰσελάητε δρόμον.
αὐτὰρ ἔγωγε λέπαδνα, καὶ τ' αὔλακος ὕνιν ἐφέλξων,
ὁπλίσομαι. τί σοβεῖς κέντρον ἐρειδόμενος;
εἴθ' ὑσπλήγγι θένοις, εἴτ' ἔγχει δέσποτ', ἀταρπὸν
οὐκ ἔτι μ' ἰθείῃς κραιπνὰ διωκόμενον.
ἵππον ἔχοις ταῦρον. βοῦς ἔσσομαι. ἵππος ἀροτρεῖ.
πάντα δ' ἐναλλ' εἴη ἔργα τὰ τῶν μερόπων.

ΤΕΛΟΣ.

ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ,

Εἰς τὰ ἐν πυθίοις θερμὰ, ἡμιάμβια
δίμετρα καταληκτικά.

Βούλει μαθεῖν ἄνθρωπε
πῶς καὶ πόθεν νοσοῦσι,
αὐτάργυρον δώρημα,
ἔγωγε τοῦτο λέξω.
ὅσον σοφοὶ νοοῦσιν,
καὶ πεῖρα συνδικάζει.
Ἔνερθε γῆς σήραγγας
ὕδωρ ἐκεῖθεν ἔνθεν,
πιλούμενον δὲ θέρμην
ἄλλοι λέγουσι τοῦτο.
γῆς ἐν μυχοῖς ὑπάρχειν.
θέρμης τυχὸν βιαίας,
ἄνω ῥέχει τῷ πλήθει.
ἀλλ' οὐ δέδειγμαι τοῦτο.
ὀδμὴ γάρ ἐστιν οἷδας.
ῥανόντε μαρτυροῦσα.
τὸ θερμόβλυστον ῥεῖθρον.
τέχνης ἄνευ, Γαληνός.
τὸ πῦρ ἄνω φυσῶσα,
πολλῇ τε σὺν κινήσει.
τιτανία μηδίας,
καὶ λυδία, πλεκτοῦσα,
ἡρακλέων. στηλῶν δὲ
ἔνδ' αὖγε πιθηκούσαις,
ἀφεγγές ἐστιν ἆθμα,
πέμπει λίθους θειώδεις,
θερμῶν ἄτεχνον ῥεῦμα,
φανὲν πρόκειται πᾶσιν,
καὶ προσφιλὲς γάνυσμα;
ἐγὼ φέρων διδάξω,
ὅσον φύσις παιδεύει,
πρόχες, φράσων γὰρ ἥκω
εἶναι τινὰς νοοῦσιν.
ἀντιτρέχον πιλεῖσθαι.
οὔπω τυχοῦσαν πάχνην.
μέταλλά που θειώδη,
τὸ γειτνιοῦν θείῳ νᾶμα,
κάτω μένειν οὐκ ἴσχον,
Γοῖον δέχῃ, τὸ πρῶτον;
τῷ δευτέρῳ, σύμφημι.
μυδῶσα. δυσπνοοῦσα,
Οὕτω προῆλθε πᾶσι
ἱπποκράτης ἄψυχος.
πίστις δὲ κύπρου νῆσος
πολλῷ βρέμων σὺν ἤχῳ
οἶδεν φέρειν τοιαῦτα,
καὶ πρασινὴ πιττάκη
μεταλλόχρυσον γαῖαν.
πόῤῥω, πέφυκε πλεῖστα.
καὶ λιπάρα τῇ νήσῳ,
ὃ νυκτὶ πῦρ παμφαῖνον,
πελωρίους βροντώδεις.

ὄψει τὸ πᾶν δηλοῦται·
πρὸς ἄλλα κρείττω μείζω
ἄλλη μέθην ποιεῖ δὲ
ἄλλη γάλα προτείνει.
πτηνῶν ἄκος νοσούντων.
μισητρίν ἐστιν ὕδωρ.
πίδαξ ἀναρροιβδεῖται·
προλεκτικόν του πνεῦμα.
πῶς ἐξάγει, τί τοῦτο;
πηγὴ, ψόγῳ δολοῦται.
Ἄλλοι λέγουσι ἄλλην,
ἄλλην καθαρτικὴν δὲ,
ὕδωρ πικρὸν τελεῖ δὲ,
ὃ νὺξ γλυκαίνειν οἶδεν,
ὄλβος δὲ πηγῆς ἐστι,
ὁλκὴν δὲ τὴν βαρεῖαν,
ἄλλος δὲ ῥοῦς μικρός σοι,
ὀσῶν τε τὰς κατάξεις,
Θέλεις προσοίσω πλείω;
ὅπου βαλὼν εἰς ἄγγος,
κρυσταλλόπηκτον εὕροις·
ἐξ οὗ πιεῖν προκύψας,
γῆς μητρὸς ὡς ἐν κόλποις
ὃς εἰ δεδέξεταί τι,
ἐν ἡμέραις οὐ πλείσταις.
βραχὺ βρύουσαν ὕδωρ·
πλείω δίδωσι ῥεῖθρα·
ἢ χείματος παρόντος,
προχεῖ θέρους δὲ νᾶμα·
ὕδωρ φέρειν νιφῶδες.

Ἔστι δὲ μικρὰ ταῦτα,
πηγὴ τελεῖ γὰρ λήθην·*
ἄλλη δ' ἔλαιον βλύζει·
καί που ῥοχάζει νᾶμα,
καί που ποθοῦσιν οἶνον,
καί που μέσον θαλάσσης
ἐκ χασμάτων ἐκπνεῖται,
ἄσφαλτον ἄλλη γῆ δὲ,
Ὢ θαυμάτων τὸ θαῦμα.
αἰνουμένη δὲ, λάμπει·
κρυπτοὺς δόλους ἐλέγχειν·
χυμῶν μόνων θρυλλοῦσιν
φῶς ἡλίου καυσῶδες,
εἰς ἡδύρικτον ἕλξιν·
φύσιν κάτω τὴν κούφην,
ἄνω φέρων τὴν ἄχνην·
ὃς σωμάτων τὰς βλάσεις
σφίγγει· τρέφει· πιαίνει·
Ἔστιν λέγουσι νᾶμα,
εἰ νυξὶν αἰθριάζοις,
Ἔστιν λέγουσιν ἄλλο,
δύνον βλέπῃ σε φαῦγον,
Ἔστιν δὲ ῥοῦς ὢ θαῦμα,
λίθον τελεῖ τὸ πρᾶγμα.
Ἄλλην λέγουσι κρήνην,
ἥτις παρόντος ὄχλου,
Ἄλλην δέ που πιστοῦνται,
ἄνικμός ἐστι πᾶσα,
Ἄλλην ἀκούεις πάντως,
ὡς ῥυμμάτων μὴ δεῖσθαι

λελουμένους ἐκεῖθι.
ὡς μὴ πίνεσθαι ζώοις.
ἢ σῆψις ἄλλης ὕλης.
πολλὰς φυτῶν ἀγείρους
τὸ χρυσόμορφον εἶδος.
ὡς δάκρυον γλοιῶδες,
ὡς τοῦ ξένου μετάλλου.
φέρει τόπος τὶς λίμνην,
πρὸς ἣν θέλων λουθῆναι,
ἕως δὲ πεντήκοντα
εἰδ᾽ αὖ τίς αὐτῇ πλείους
ἔξω βρέχουσα ῥίπτει,
Γ ἔβδας καπνὸς δ᾽ ἐξέρπει,
ὅπερ σαφῶς ἀνάψεις,
Α λλη δέ τις βραχεῖα,
εἰς ἣν ἔλαιον ῥαίνων,
Δ ἐλτοι φέρουσιν ἄλλ ν,
πῦρ ἐξ ὀπῆς ἀνίσχειν,
Λ ίθους ἔχει δὲ ῥεῖθρον,
οὓς ῥιπίδι ψυχάζων,
εἰδ᾽ αἷμα ῥαίνων σπείσεις
Α λλης ὀπῆς ὠθεῖται,
καὶ τὴν φίλεχθρον μίξιν,
Ο ὕτω φύσεις ἀπείρους
κτίζων, ἄγων, ἰθαύων,
πρὸς θαῦμα καὶ λατρείαν,
τοῦτον κάλει θεόν σου.
μηδὲν τυπῶν πρὸς εἶδος
ἄγνωστόν ἐστι πνεῦμα.
ἄληκτόν ἐστι θαῦμα,

Θ ερμὰ προχεῖ δὲ λίμνη,
ζέει γὰρ ὥστι πῦον,
ἐκεῖ λέγουσιν εἶναι
ἤλεκτρον ἐξαγούσας,
τίκτει δὲ τοῦτο πρῶτον,
ἔπειτα δὴ, πετροῦται.
Δ εῦρο φράσω καὶ τἄλλα.
μικρὰν λίαν κυκλώδη.
πεπλησμένην εὑρήσεις.
λελουμένους καθαίρει.
ἄνδρας φέρει λουθῆναι,
τοὺς ἀκρίτως βυφῶντας
κρύπτων τὸ καῖον.
ἔλαιον εἴπερ στάξεις.
πῦρ ἐξέβαλψε πέτρα.
πάντως σβέσεις τὸ φαῖνον
ὥρᾳ θέρους βαθείᾳ,
χειμῶνος ὕδωρ ῥεῖν δέ.
ἅπτοντας αἰειδάμας.
τὸν φλογμὸν ἐκπραΰνεις,
τὸ πῦρ πλέον τυφοῦται.
ὕδωρ τε καὶ πῦρ σμίγδην
τετρακτύος πισοῦται.
ὁ δεσπότης ἁπάντων,
κρινῶν πλέκων ὡς οἶδε,
φύσεις σαφῶς ἐγείρει.
τοῦτο φρεσὶ φαντάζου,
εἰ μὴ θέλεις γε παίειν.
ἄρρητόν ἐστι πρᾶγμα.
ἀναρχοφωτόμυστον,

ἀῤῥητολεπτόπνευστον,
ἐν πανσόφῳ χωρίῳ,
Οὕτω τὰ μὲν, κατεῖδον,
τὰ δ' αὖ, συνῆξε πεῖρα.
τὰ δῆλα, τῶν ἀδήλων.
Τούτων σκοπῶν τὸ θαῦμα,
τὴν ῥιζόδωρον φαῦσιν.
ζητῶν δέ, καὶ θεώσεις

κόσμους φέρον καὶ βίους,
ἐν ἐνδίκῳ προνοίᾳ.
τὰ δ' αὖ βίβλοι βοῶσιν.
καὶ πίστις ἔστ πάντως
τὰ μικρὰ τῶν μεγίστων.
οἶδα πλέον ποθήσεις,
ποθῶν δέ, καὶ ζητήσεις.
μετουσίᾳ τὸ κρεῖττον.

ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΟΝ.

Ἡμίονος καὶ ὄνος, φορέουσαι οἶνον ἔβαινον.
αὐτὰρ ὄνος, στενάχιζεν ἐπ' ἄχθεϊ φόρτου ἑοῖο.
τὴν δὲ, βαρυστενάχουσαν, ἰδοῦσ' ἐρέεινεν ἐκείνη·
μῆτερ, τί κλαίουσ' ὀλοφύρεαι ἠΰτε κούρη;
εἰ μέτρον ἕν μοι δοίης, διπλάσιον σέθεν ἦρα.
εἰ δ' ἓν ἀντιλάβοις, πάντως ἰσότητα φυλάξεις.
εἰπὲ τὸ μέτρον, ἄριστε γεωμετρίης ἐπίιστορ.

Ἀνὰ γ' μέτρων δοκοῦσι φέρειν.

Εἰς τοὺς ἑπτὰ πλανήτας, καὶ τὰς ἐν ἡμῖν δυνάμεις, καὶ πάθη.

Ἑπτὰ πολυπλανέες κατ' ὄλυμπιον ἀστέρες οὐδὸν
εἱλοῦνται· καὶ τοῖσιν ἀεὶ κανονίζεται αἰών,
νυκτιφαὴς μήνη, στυγνὸς κρόνος, ἥλιος ἡδὺς,
πασοφόρος παφίη· θρασὺς ἄρης, εὔπτερος ἑρμῆς,
καὶ Ζεὺς ἀρχιγένεθλος, ἀφ' οὗ φύσις ἐβλάστησεν·
οἱ δ' αὐτοὶ μερόπων ἐλάουσι γένος. ἔστι δ' ἐν ἡμῖν·
μήνη Ζεὺς, ἄρης παφίη, κρόνος, ἥλιος, ἑρμῆς·
οὕνεκ' ἀπ' αἰθερίου με μερίσμεθα πνεύματος ἕλκειν,
δάκρυ, γέλωτα, χολὴν, γένεσιν, λόγον, ὕπνον, ὄρεξιν.
δάκρυ μέν ἐστι Κρόνος· Ζεὺς δὴ, γένεσις· λόγος, ἑρμῆς·
θυμὸς, ἄρης. Μήνη δ' ἄρ' ὕπνος· Κυθέρεια δ' ὄρεξις·
ἠέλιος δὲ, γέλως· τούτῳ γὰρ ἅπασα δικαίως,
καὶ θνητὴ διάνοια γελᾷ, καὶ κόσμος ἀπείρων.

Εἰς τὸν Πτολεμαῖον.

Γαίης ἐν νώτοισιν ὀχούμενος ὦ Πτολεμαῖε,
καὶ βροτέης φύσιος δεσμούμενος ἔνδοθι τεθμῶν,
οὐκ ἄστρων δὴ μοῦνον ἀειδίνητον ἀνάγκην,
οὐδὲ πόλοιο φορὰν, σὺ διέγνως ἀστατέουσαν,
ἀλλὰ καὶ αὐτάπερ ὅττι τελεῖ σημήϊα φαίνεις.
τοὔνεκα δὴ, χρειὼ καλέειν σέ τιν᾽ οὐρανιώνων.
αἰθέριόν τε νόον φορέειν, οὐ γήϊνον ἔμπης.
εἰ γὰρ καὶ μερόπεσσι χαμαιπετέσι συμβιότευσας,
καὶ φύσιος θνητῶν περ ἀλυκτοπέδῃσιν ἐδεσμοῦ,
ἀλλὰ νόον παθέων αὐτοῖσι πόνοισι καθῆρας.
ἔξω σαρκὸς ἔβης δὲ, καὶ ἀχλύος ἰλυοέσσης,
καὶ τελέσεις προέειπας, ἐσύστερα τέρμα λαχούσας.

Ἑρμοῦ τοῦ τρισμεγίστου, περὶ σεισμῶν. ἐν ἄλλῳ, ὀρφέως.

Φράζεο δὴ καὶ τόνδε λόγον τέκος. ὁππότε κεν δὴ
γαῖαν κινήσῃ σεισίχθων κυανοχαίτης,
ὅττι βροτοῖς ἐπί τ᾽ εὐτυχίην, κακότητά τε φράζει.

Ἥλιος ἐν Κριῷ.

Ὁππόταν εἰαρινὴν ἐπ᾽ ἰσημερίην ἀφίκηται
ἠέλιος, Κριὸν δὲ διεκπερέχῃ, ἐν δ᾽ ἄρα τῷδε
γαῖαν νυκτερινὸς γαιήοχος ἀμφελελίξῃ,
σῆμα τόδ᾽ ἐστὶ πόληος ἀπόστασις, οὐκ ἀλαπαδνή.
Εἰ δέ κεν ἡμερινὸς, φράζει τόδε λυγρὰ καὶ ἄτας,
πήματος ὁρμήσαντος ἐπ᾽ ἀλλοδαποὺς ἀνθρώπους
ἔσεσθαι σφετέραις ἐπὶ δημοσίαις, ἰδὲ λύπαις.

Ἥλιος ἐν Ταύρῳ.

Εἰ δ' ἀνὰ Ταῦρον ἰόντος ἐφορμήσῃ διὰ νύκτα
σεισμὸς, πήματα μέν τε καταφθινύθουσιν ὀπίσσω.
εὐφροσύνη δ' ἀνὰ ἄστη καὶ εἰρήνη τεθαλυῖα.
ἡμερινὸς δὲ φέρει πολέμου μεγάλοιο πόληϊ
ἔργον ἐπερχομένου τοῖς κρείττοσιν. ἀλλὰ φυλάσσου.

Ἥλιος ἐν Διδύμοις.

Εἰ δέ κεν ἐν Διδύμοις στρωφωμένου ἠελίοιο,
νυκτερινὴ μῆνις ἐλελίζηται κατὰ γαῖαν,
δυσμενέες βροτοὶ ἐγχεσίχειρες,
ἡμετέρην πελάσουσιν ὑπ' ἄλγεα γαῖαν ἅπασαν.
εἰ δέ κεν ἡμερινὴ, τότε κεν βασιλῆες ἄτιμοι
ἔσσονθ' ἡγεμόνες τε θεῶν διομηνίῃ ἐχθρῶν.

Ἥλιος ἐν Καρκίνῳ.

Εἰ δ' ἀνὰ τὴν μοίρην τοῦ Καρκίνου ἠελίοιο
στείχοντος, τότε δὴ θερινὴ ῥοπὴ, ἔννυχος ἔσται
γῆς ἔνοσις, τοῦτο φράζει κακότητα βαρεῖαν,
ἀργαλέην πενίην ἀπαξέμεν ἡμερινὸς δὲ,
φράζει πῆμ' αὐτοῖς, καὶ ἀπόστασιν ὀλεσίοικον.

Ἥλιος ἐν Λέοντι.

Εἰ δέ κεν ἠελίοιο Λέοντος μοῖραν ἰόντος,
νύκτερος ὁρμηθῇ γαίης σάλος, αὐτίκα πένθη,
κλαυθμοί τε, στοναχαί τε, πόλιν καὶ λαὸν ἅπαντα
ἕξουσ'. ἡμερινὸς δὲ φανεὶς, καὶ ταῦτα πιφάσκει.

Ἥλιος ἐν Παρθένῳ.

Εἰ δέ κεν ἠελίου σὺν Παρθένῳ ἐρχομένοιο
ἑσπερινὸς σεισμὸς, λαοῖς τότε λιμὸς ἅπασιν
ἔσσεται. ἡμερινὸς δὲ φανεὶς, καρποὺς καταβλάψει.

Ἥλιος ἐν ζυγῷ.

Εἰ δ' ἂν ἐπὶ φθινόπωρον ἰσημερινὴν ἀφίκηται
ἠέλιος, χηλαῖς δ' ἀφαίνων νυκτερινὸς δὲ
κινήσῃ, καρπῶν δηλοῖ φθίρον ἐξ ἀναφαιύτων
γαίης· ὥραις δ' ἡμεριναῖς, χαλεπῆς τόδε φράζει
ἔργα μάχης. πολλοὺς δ' αὐτῶν, κατὰ γαῖα καλύψει.

Ἥλιος ἐν σκορπίῳ.

Εἰ δέ κεν ἠελίου τὸν σκορπίον ἀμφιβέοντος,
νύκτερος ὁρμηθῇ γαίης σάλος, ἔργα μάταια
ἀνδράσιν ἔσσονται, κακοφραδμοσύνῃσι νόοιο·
ἡμερινὸς δὲ φανεὶς, τότε δὴ τότε, ἄλγεα φράζει
ἔσσεσθαι πολέεσσιν, ἀπὸ πολέμου κρυεροῖο,
ἔργα ματαιότητα, Ζηνὸς μεγάλου διὰ βουλάς.

Ἥλιος ἐν τοξότῃ.

Εἰ δέ κεν ἐν μοίρῃ τοῦ τοξότου ἠελίοιο
στρωφῶντος, γαῖαν κινήσῃ κυανοχαίτης
νυκτερινὸς, σημεῖον ὀλέθριον ἔμμεναι ἀνδρῶν
πολλῶν· ἡμερινὸς δὲ φανεὶς, πόλεων βασιλῆϊ,
σημαίνει μεγάλην τιμὴν, καὶ σκῆπτρα λιπόντα,
ἄλλῃ ἐποίχεσθαι φεύγοντ' ἀπὸ πατρίδος αἴης.

Ἥλιος ἐν αἰγοκέρωτι.

Εἰ δέ κεν αἰγοκέρωτι, ὅθι τροπαὶ ἠελίοιο
χειμεριναὶ στείχοντος ἕδος χθονὸς, ἔννυχος ἐλθὼν
σεισίχθων γαῖαν κινήσῃ πνεύματι λάβρῳ,
φράζεο δὴ πόλεμον καὶ δάκρυα, τοῖσι γενέσθαι,
καὶ στάσιν· ἡμερινὸς δὲ φανεὶς, καρποφθόρος ἔσται.

Ἥλιος ἐν ὑδροχόῳ.

Εἰ δέ κεν ὑδροχόῳ διανείσσεται ἠελίοιο
φέγγος, νυκτερίῃ δ' ἐλελιχθῇ γαῖα τριχθών·
ἁρπαγαὶ ὠλεσίοικοι ἀνὰ πτόλιν εὐρυάγυιαν
ἔσσονται.

ἔσσονται. δήμου τε κακοφροσύναι τε καὶ ὕβρεις.
εἰ δέ κεν ἡμερινή, δήμου κράτος ἔμπεδον ἔσται.

Ηλιος ἐν ἰχθύσιν.

Εἰ δ' ἀνὰ τοὺς ἰχθῦς στρωφωμένου ἠελίοιο,
γῆς ἔνοσις γίνοιτο δολὼ διὰ νύκτα, τότ' ἔσται
πάσαις ἐν πολίεσσι περίστασις. εἰ δέ κεν ἠῶ
γῆς κινηθείη πέδον ἱερόν, αὐτίκα πάσαις
εὐφόρβοισι βοῶν ἀγέλαις, οἰῶν τε, καὶ ἄλλων
τετραπόδων, φθόρος ἔσται ἀν' ἄστεα καὶ κατὰ χώρας.

Τὰ νεωστὶ εὑρημένα.

ᾠδὴ τῆς σαπφοῦς εἰς ἀφροδίτην.

Ω ποικιλόθρον' ἀθάνατ' ἀφροδίτα
παῖ διὸς δολοπλεκές,
λίσσομαί σε μή με ἀάσηαι,
μηδ' αἴτο μοι δάμνα πότνια θυμόν.
ἀλλὰ τόδ' ἔλθε ποι κατ' ἔρωτα
τὰς ἐμὰς αὐδὰς ἀΐοις.
ἄποτ' ἔκλυες, πατρὸς δὲ
δόμον λιποῖσα χρύσεον
ἦλθες ἅρμ' ὑποζεύξασα.
καλοὶ δέ σ' ἄγον ὠκέες στρουθοὶ,
περὶ γῆν μέλαιναν πολλὰ δινεῦντες
πτέρουρανόθεν αἰθέρος διὰ μέσω,
αἶψα δ' ἐξίκοντο. τὺ δ' ὦ μάκαιρα
μειδιάσασ' ἀθανάτῳ προσώπῳ
εἴρεο τί δ' ἦν ὅ τι πέπονθα
κ' ὅτι δεῦρο μαλιπεμεν. *
θέλω γενέσθαι μενόλᾳ θυμῷ
τίνα δ' αὖτε πείθω, σαγηνοῦσαν φιλότητα

τίς ὦ σαπφῶ δίκη. καὶ γὰρ
εἰ φεύγει, ταχέως διώξει.
αἰ δὲ καὶ δῶρα μὴ δέχεται,
ἀλλὰ δώσει. αἰ δὲ μὴ φιλεῖ.
ταχέως φιλήσει.
καὶ εἰ κ' ἐθέλοις, ἐλθέ μοι τὶ νῦν,
χαλεπὰν δὲ λύσον ἐκ μερίμναν.
ὅσσα δέ μοι τελέσαι θυμὸς,
σὺ δ' αὐτὰ σύμμαχος ἔσο.

Ανακρέοντος.

Πῶλε θρηϊκίη, τί δή με
λοξὸν ὄμμασι βλέπουσα
νηλέως φεύγεις; δοκέεις δὲ
μηδὲν εἰδέναι σοφόν. ἴσθι
τοι καλῶς κεν αὔτοι τὸν χαλινὸν
ἐμβάλλοιμι, ἡνίας δ' ἔχων
στρέφοιμ' ἀμφὶ τέρματα δρόμοιο.
νῦν δὲ λειμῶνας τε βόσκεαι
κοῦφά τε σκιρτῶσα παίζεις.
δεξιὸν γὰρ ἱπποσείρην
οὐχ ἔξεις ἐπεμβάτην.

ΤΕΛΟΣ.

INDEX RERUM, quæ in hoc Florilegio continentur.

Index auctorum, quorum Epigrammata in hoc florilegio habentur.

**

ΤΕΛΟΣ.

ABCDEFGHIKLMNOPQRSTVXYZ
AA BB CC DD EE FF GG HH II KK
LL MM NN * **.

*Omnes quaterniones, præter **. duernionem.*

APVD ALDI FILIOS,

VENETIIS. MDLI.

ALDI FILII

80.